

ឯកសារតម្ពីព្រះតិ៍ត្របិដកស្កាននេះ ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះតិ៍ត្របិដកដប៉ុន ។

ឯកសារតម្ពីព្រះ វិត្របិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០ ត្រូវបានទៅបចំធ្វើទៀតដោយ គេ៣ទំព័ន៥០០០ឆ្នាំ បូដា ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

គ្រប់គ្រងគម្រោង (ទូទៅ និងថ្នៃកបច្ចេកទេស) ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ។

> ត្រួតពិនិត្យទេក្តីងវិញ ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ។

ថតស្កាន៩ជាយ ឬនប្រុស ម៉ាន់សាទេវិត

ក្រោមការឧបត្ថម្ភយ៉ាងក៏ក្រក់លែងអំពី៖

- ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចឥ៍ណ (ភ្នំ ពេញ)
- ឧបាសក ដុត លីស្រុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក សទ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ូច សាទេវុង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ដា ស៊ុំទិត្តានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ដា សុមេធាធីតា (ស.ร.អ)
- លោក ដឹម-ជា និងលោកស្រី វតន់ ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ៥ផង ឃឿន (កូទេវី)
- លោក ស៊ុក ចាន់សេទី (បន្ទាយមានជ័យ)
- -ឧុបាសិកា យ៉ា វាំវី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧុបាសិកា កោ សេង (ភ្នំ ពេញ)
- លោកស្រី ប៊ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់ ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធាវនីរាដ, ចាន់ណា សុធាវនិះរាធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រុង ចាន់វស្មី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រុង ចាន់វតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រុង យូលេង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូត៖")
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេទីស់ក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន វចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា ኛ័ស សុផាទី (បាត់ដំបង)
- -កញ្ញា ឃឿម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធ្វេង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សាទ៉ីម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)
- ឧបាសិកា វ៉ាន់ លុយ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ហួ ច័ន្ទសុទិណ្ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ស.ร.អ)

र्ज़ीः लिखेशकाले क्षिण्यकाकार्ड्ड क्षिण्यकाकार्ड्ड क्षिण्यकाकार्ड्ड क्षिण्यकाकार्ड्ड

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ಣ. ಮ. ೬೮od

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្ងមផ្ចង់ស្មារពីស្ងត្រព្រះធមិនទ្លិសជ្ជនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធមិនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្ងត្រចេញពីជម្រៅដូងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់រវាន ! ជ្ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ បកប្រែពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ មៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ មើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធម៌របស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដ្ឋូងចិត្ត ជ្វូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទ្ធទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជ្ងំនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito-The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓うしるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

世話人代表 無着 成恭 事務局長 篠原 鋭一

世話人 松永 然道 有馬 実成 伊藤 佳通 渡井 奎一 杉谷 義純 茂田 真澄 前田 利勝 中島 教之

永 六輔

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence. July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: The Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: The Rev. Eiitsu Shinohara

Management Team:

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

អភិជ**ម្មជ្ជកា**

គេថាវត្ គត្យភាគ

ಣ. ಸ<u>ು</u>. ೬೮೦ನ

អភិធម្មចិដិកេ កឋាវិត្តស្ស តតិយោ ភាគោ តិស្សោចិ អនុសយកឋា

- (೧) អជ្ជយា អព្យាភានានិ។ អមន្តា។ វិទា-ភាព្យាភានា ភាំយៃព្យាភានា រ៉ូប៉ ចិព្យាចំ ចក្ខាយ-នទំ ។បេ។ ដោដ្ឋព្យាយនានទ្តិ ។ ខ បោរំ វត្តព្យេ ។ បេ។
- (៤) ភាមរកឧសយោ អព្យាភាពនាតិ។ អាមន្តា។ ភាមរភោ ភាមរកបរិយុដ្ឋាធំ ភាមរកសញ្ញោជធំ ភាមេយោ ភាមយោកោ ភាមច្ចខ្លួនីវេណំ អព្យា-ភាមរកបរិយុដ្ឋាធំ ។ បេ ។ ភាមព្ធខ្លួនីវេណំ អក្ស-សហន្តិ ។ អាមន្តា ។ ភាមរភាឧសយោ អក្ស-សហន្តិ ។ អាមន្តា ។ ភាមរភាឧសយោ អក្ស-សហនាំ ។ ធ បេរាំ វត្តព្វេ ។ បេ ។
- ឧត្តភាល់ភាពេ មេដ្ឋា មេ ខេស្ត នៃ ខេត្តភា តេ នេះ ភាល់ នេះ នេះ ភាព នេះ ភ

អភិធម្មជំពក

កហិវិត្ត តតិយភាគ តិស្សេច អតុសយកឋា

- (១) សត: អនុស័យ ជាអព្យក្រិត ឬ ។ បុរ: អើ ។ វិបាកុនិង អព្យាក្រិត កិរិយានិងអព្យក្រិត រូប និព្វាន ចក្ខាយតន: ។បេ។ ដោដ្ឋ-ព្វាយតន: (ជាអព្យក្រិត) ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។
- (៤) តាមកតានុស័យ ជាអព្យក្រិតឬ ។ អើ ។ តាមកគ:
  តាមកតបប់យុដ្ឋាន: តាមកតសញ្ញាជន: តាមោឃ: តាមយោគ: តាមច្ជូន្ទីវៃណៈ ជាអព្យក្រិតដែល្ហេ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។
  តាមកត: តាមកតបរិយុដ្ឋាន: ។បេ ។ តាមច្ជូន្ទីវៃណៈ ជាអកុសល
  ឬ ។ អើ ។ តាមកតានុស័យ ជាអកុសលដែល្ហេ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ឃ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។
- (៣) បដិឃានុស័យ ជាអព្យាក្រិតឬ ។ អើ ។ បដិឃៈ បដិឃប-រិយុដ្ឋាន: បដិឃសញ្ញោជន: ជាអព្យាក្រិតដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បដិឃៈ បដិឃបរិយុដ្ឋាន: បដិឃសញ្ញោជន: ជាអកុសល់ដែរឬ ។ អើ ។ បដិឃានុស័យ ជាអកុសល់ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិពេ កបាវត្ថ

- (៤) ខ្ញុំដាំច់ករលោ ងណិយយេងខ្លាំ ឯ មានស្លា ឯ ខ្ញុំដ្ឋី ខ្ញុំដោះក្រោ ខ្ញុំដ្ឋិលោយេ ខ្ញុំដូចរួលដាំចូ ខ្ញុំដូំ ក្រោពចូ អយាយន្ត ឯ ខេររ រ៉ូដូ នេំ ច្ចុំដូំ ក្រោពចូ អយាយន្ត ឯ ខេររ រ៉ូដូ នេំ ខ្ញុំដូំ ក្រោពចូ អយាយន្ត ឯ មានស្លា ឯ ខ្ញុំជាច់-ក្រោពច្ច អយ់ក្រាយន្ត ឯ មានស្លា ឯ ខ្ញុំជាច់-កាលោ ម្នាប់ក្រោម ឯ ខ្ញុំ ប្រព័ណ្ឌ ឯ ខ្ញុំជាច់-កាលោ ម្នាប់ក្រោម ឯ ខ្ញុំ ប្រព័ណ្ឌ ឯ ខ្ញុំជាច់-
- (a) វិចិត្តិពួធមយោ អព្យាកាតេតិ។ អមន្តា។
  វិចិត្តិពួធវែណំ អត្យាកាតេនិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ។
  វិចិត្តិពួធវែណំ អត្យាកាតេនិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ។
  វិចិត្តិពួធវែណំ អត្យាកាតេនិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ។
  វិចិត្តិពួធវែណំ អត្យាកាតេនិ ។ អមន្តា ។ វិចិត្តិពួរឧសយោ អត្សាសេនិ ។ អមន្តា ។ វិចិត្តិពួរឧសយោ អត្សាសេនិ ។ អមន្តា ។ វិចិត្តិពួរឧសយោ អត្សាសេនិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ។

អភិធម្មចិជិក កថាវិត្ថ

- (៤) មានានុស័យ ជាអព្យាក្រឹត្តឬ ។ មើ ។ មាន: មាន-បរិយុដ្ឋាន: មានសញ្ញោជន: ជាអព្យាក្រឹត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ មាន: មានបរិយុដ្ឋាន: មានសញ្ញោ-ជន: ជាអកុសលឬ ។ អើ ។ មានានុស័យ ជាអកុសលដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។
- (៤) ទិដ្ឋានុស័យ ជាអព្យាក្រឹត្តឬ ។ អើ ។ ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋោយ:
  ទិដ្ឋិយោគ: ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋាន: ទិដ្ឋិសញ្ញោជន: ជាអព្យាក្រឹតដែរឬ ។
  អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ទិដ្ឋិ ទិដ្ឋោយ: ទិដ្ឋិយោគ:
  ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋាន: ទិដ្ឋិសញ្ញោជន: ជាអកុសលឬ ។ អើ ។ ទិដ្ឋានុស័យ ជាអកុសលដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
- (៦) វិចិតិប្លានុស័យ ជាអព្យាក្រឹតឬ ។ អើ ។ វិចិតិប្លា វិចិតិប្លា-បរិយុដ្ឋាន: វិចិតិប្លាស ញ្ញោជន: វិចិតិប្លានីវេណ: ជាអព្យាក្រឹតដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ វិចិតិប្លា វិចិតិប្លាបរិយុដ្ឋាន: វិចិតិប្លាស ញ្ញោជន: វិចិតិប្លានីវែណ: ជាអកុសលឬ ។ អេ ។ វិចិតិប្លា-នុស័យ ជាអកុសល់ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

ត់ស្ដេច អនុសយកថា

- (៧) ភៅពកានុសយោ អព្យាកា តេតិ។ អាមន្ត្ ។ ភៅពកោ ភាពកាន់យុឌ្ឋានំ ភាពកសញ្ញោជនំ អព្យា-កាន់ខ្លំ ។ ន ទៅ វត្តព្វេ ។ ទេ ។ ភាពកោ ភាពកាន់យុឌ្ឋានំ ភាពកសញ្ញោជនំ អកុសលខ្លំ ។ អាមន្តា ។ ភាពកានុសយោ អកុសលោធិ ។ ន ទៅ វត្តព្វេ ។ ទេ ។
- (a) អរដ្ឋានុសយោ អព្យាកាតេតិ ។ អមស្លា ។

  អាដ្ឋា អាដ្ឋាលេ អាដ្ឋាលោក អាដ្ឋាចាំយុដ្ឋានំ

  អាដ្ឋាសញ្ញាជន់ អាដ្ឋានីវេណំ អព្យាកាតេត្តិ ។ ន

  ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ អាដ្ឋា អាដ្ឋាសោ អាដ្ឋា
  យោកោ អាដ្ឋាចាំយុដ្ឋាន់ អាដ្ឋាសញ្ញាជន់ អាដ្ឋា
  ជីវេណំ អក្សាសច្តិ ។ អមស្លា ។ អាដ្ឋានុសយោ

  អក្សាសាស់ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

  អក្សាសាស់ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

  អក្សាសាស់ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។
- វត្តមាខេ សាខ់អណ្ដេញ ម្នុះ យោង រ មានយ៉ ឯ អានយ៉ ឯ ឧដុឌីយោ មេសហារបម្រម្ (៩) ខ រុឌីឡំ អេជ់ភាយា អេរប្រមេខ <u>តូ</u>ឌើ

តិសេ្ឋាចិ អនុសយកថា

- (៧) ភវកគានុស័យ ជាអព្យក្រិតឬ ។ អើ ។ ភវកគ: ភវកគ-បរិយុដ្ឋាន: ភវកគសញ្ញោជន: ជាអព្យក្រិតដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ភវកគ: ភវកគបវិយុដ្ឋាន: ភវកគសញ្ញោជន: ជាអកុសលឬ ។ អើ ។ ភវកគានុស័យ ជាអកុសលដែរឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
- (៨) អវិជ្ជានុស័យ ជាអព្យក្រិតឬ ។ អើ ។ អវិជ្ជា អវិជ្ជាឃ:

  អវិជ្ជាយោគ: អវិជ្ជាបរិយុដ្ឋាន: អវិជ្ជាសញ្ញោជន: អវិជ្ជានីវេណ:

  ជាអព្យក្រិតដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរយោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អវិជ្ជា

  អវិជ្ជាឃ: អវិជ្ជាយោគ: អវិជ្ជាបរិយុដ្ឋាន: អវិជ្ជាសញ្ញោជន: អវិជ្ជា

  នីវរណ: ជាអកុសលឬ ។ អើ ។ អវិជ្ជានុស័យ ជាអកុសល់ដែរ

  ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
- (៩) បុគ្គលមិនគួរពោលថា អនុស័យ ជាអព្យក្រិតទេ ឬ ។
  អើ ។ បុថុជ្ជន កាលបើចិត្ត ជាកុសលនិងអព្យក្រិត កំពុង
  ប្រព្រឹត្តទៅ បុគ្គលគួរពោលថា ប្រកបដោយអនុស័យឬ ។ អើ ។

អភិធម្មចំដកេ កថាវត្ថ

យុសលេយក្នុង ខេត្ត ខ្លុំ មានដ្ឋាន ។ ច លោ នៃ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត តានាន៍ ។ បុខ្ខដ្ឋាលា តុសហារាក្រានេ ចំនេះ វត្ត-មានេ សរាគោត់ វត្តព្រាត់ ។ អមស្ពា ។ កុសលា-តុសាលា ខេញ សម្ទឹកាវ៉ ភាកព្រឹត្តិ ។ ឧ ហៅវ វត្តព្វេ ។ មេ ។ នេះ ខ ហិ រក អេក្សាក តោតិ ។ (០០) អជុសយៈ អហេតុកាត់ ។ អាមន្តា ។ រុខ ខំព្រាធំ ខក្ខាយតខំ ។ មេ ។ ដោឌ្ឍយតឧត្តិ ។ ឧ ហេរំ វត្តព្វេ ។ មេ។ ភាមាភាពុសយោ អហេតុកោត់ ។ អមស្លា ។ ភាមរាភា ភាមរក-បរិយុដ្ឋាធំ ភាមរាកស ព្រោជធំ ។ បេ ។ ភាមច្ចុ-ច្បែរ មា មេន្ត្រី ។ ៤ ហេវ វត្តិ ។ មេ ។ ភាមរាគោ ភាមរាកបរិយុដ្ឋាធំ ។បេ។ ភាមជួជ្ច-ជីវេណ សមោត្តខ្លែ ។ ភាមព្ភា ។ ភាមព្ភា -ស ហោ ស ហេតុ ភោតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តុ ៗ បេ ។ ត្រូវជា ខែ គ្នា ខេត្ត ខេត្ ស ហេ វិចិក្ខេង លេវភេពជុំ ស ហេ ។ បេ។

អភិធម្មចំដាក កថាវិត្ថ

កុសលធមិ និងអកុសលធមិ មកកាន់ភាពចំពោះមុខឬ ។ អ្នកមិនគ្រូវ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ អនុស័យ ជាអព្យា-ក្រឹត ។ បុថុជ្ជន កាលបើចិត្ត ជាកុសលនិងអព្យាក្រឹត កំពុងប្រព្រឹត្ត ទៅ បុគ្គល គួរពោលថា ប្រកបដោយវាគ:ដែរឬ ។ អើ ។ កុសល-ធមិនិងអកុសលធមិ មកកាន់ភាពចំពោះមុខឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ វាគ: ជាអព្យាក្រឹត ។

(๑๐) អនុស័យ មិនមាន ហេតុ ខេឬ ។ អើ ។ ប្រ និត្វាន
បក្សាយតន: ។ បេ ។ ដោដ្ឋញ្វាយតន: (មិនមាន ហេតុ) ឬ ។ អ្នក
មិនគួរ ពោលយ៉ាង៍ នេះ ខេ ។ បេ ។ កាមក្រានុស័យ មិនមាន ហេតុ
ឬ ។ អើ ។ កាមក្រ: កាមក្របរិយុដ្ឋាន: កាមក្រស់យ៉ាងន: ។
។ បេ ។ កាមក្នុន្ទីវែរណៈ មិនមាន ហេតុ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍
នេះ ខេ ។ បេ ។ កាមក្ន: កាមក្រស់យ៉ុដ្ឋាន: ។ បេ ។ កាមច្ជូន្ទីវែរណៈ:
ប្រកបដោយ ហេតុឬ ។ អើ ។ កាមក្រានុស័យ ប្រកបដោយ ហេតុ
ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍ នេះ ខេ ។ បេ ។ បដិយានុស័យ ។ បេ ។
មានាទុស័យ ខិដ្ឋានុស័យ វិចិកិញ្ញនុស័យ ភាពភានុស័យ ។ បេ ។

តិស្សាថិ អនុសយកថា

អៅជួន នុមយោ អហេតុ កោតិ ។ អមត្តា ។ អៅជួន អៅជួន អៅជួន អៅជួន អៅជួន អៅជួន អៅជួន អំព្នា ១ ខេ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ អៅជ្ជា សំហេតុ សំព្លេ ១ ខេ ។ អៅជ្ជា អំព្ញេ ១ ខេ ។ អៅជ្ជា គឺ មាជ្ជា អំព្ញេ ១ ខេ ។ អៅជ្ជា គឺ មាជ្ជា ១ ខេ ។ អំព្ញេ ១ ខេ ១ មាវិជ្ជា ១ ខេ ១ ១ ខ

រំត្ ចូណិច្ច ឧទ្ទាហាសច្ច ឯ គេ ឯ នោះនីណិលាសច្ចំ ឯ (បុខ) អថ់ទាលា គ្នស្សពិពាស់សម្ន ឯ មាត់ស ឯ

តិស្សោចិ អនុសយកថា

អវិជ្ជានុស័យ មិនមានហេតុឬ ។ អើ ។ អវិជ្ជា អវិជ្ជោឃ: អវិជ្ជាយោគ:
អវិជ្ជាបរិយុដ្ឋាន: អវិជ្ជាសញ្ញោជន: អវិជ្ជានីវេណ: មិនមានហេតុដែរឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អវិជ្ជា អវិជ្ជាឃ: ។ បេ ។ អវិជ្ជានីវែណ: ប្រកបដោយហេតុឬ ។ អើ ។ អវិជ្ជានុស័យ ប្រកបដោយ
ហេតុដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

- (๑๑) បុគ្គលមិនគួរពោលថា អនុស័យមិនមានហេតុខេឬ ។ អើ ។
  បុថុដ្ជន កាលបើចិត្ត ជាកុសលនិធមព្យាក្រិត កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ បុគ្គល
  គួរពោលថា ប្រកបដោយអនុស័យដែរឬ ។ អើ ។ អនុស័យប្រកប
  ដោយហេតុ ដោយហេតុនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ
  ។ បេ។ ព្រោះហេតុនោះ អនុស័យ មិនមានហេតុ ។ បុថុដ្ជន កាល
  បើចិត្ត ជាកុសល និធមព្យាក្រិត កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ បុគ្គល គួរពោលថា
  ប្រកបដោយវាគ:ដែរឬ ។ អើ ។ វាគ: ប្រកបដោយហេតុ ដោយហេតុ
  នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ។ ព្រោះហេតុនោះ
  វាគ: មិនមានហេតុខេ ។
- (១៤) អនុស័យ ប្រាសហកបិត្តឬ ។ អើ ។ រួប និព្វាន ចក្ខា-យតន: ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វាយតន: (ប្រាសហកបិត្ត) ដែរឬ ។

អភិធម្មចិដិកេ កថាវត្ថ

ន ល្បេះ រ៉ូន្តី នៃ នេ នេ នេ នេស្ស រ៉ូន្តី នេស្ស រ៉ូន្តី នេស្ស រ៉ូន្តី នេស្ស រ៉ូន្តិ នេស្ស រូន្តិ នេស្ស រ៉ូន្តិ នេស រ៉ូន្តិ នេស្ស រ៉ូន្តិ នេស រ៉ូន្តិ នេស រ៉ូន្តិ នេស រ៉ូន្តិ នេស្ស រ៉ូន្តិ នេស រ៉ូន្និ នេស រ៉ូន្តិ នេស រ៉ូន្ទិ នេស រ៉ូន្តិ នេស រ៉ូន្តិ នេស រ៉ូន្តិ នេស រ៉ូន្តិ នេស រ៉ូន្តិ នេស រ៉ូន្តិ នេស រ៉ូន្ទិ នេស រ៉ូន្ទិ នេស រ៉ូន្តិ នេស រ៉ូន្ទិ នេស រ៉ូន្ទិ នេស រ៉ូន្ទិ នេស រ៉ូន្ទិ នេស រ៉ូន្ទិ នេស រ៉ូន្ទិ នេស រ៉ូន្សិនិស រាស រ៉ូន្ទិ នេស រ៉ូន្ទិនិស រាស រ៉ូន្សិនិស រ៉ូន្ទិនិស រ៉ូន្ទិនិស រ៉ូន្ទិនិស្ស រ៉ូន្ទិនិស រ៉ូន្ទិនិស រាស រ៉ូន្ទិនិស រាស រ៉ូន្ទិនិស រ៉ូន្ស

ត្ខខ្មុំព្រិល់ខ្មែរទូ ១ ខ លោះ ម៉ូខេម៌ ១ តេ ១ សំខើរទូ ១ មានយ ១ ស្នេះ ម៉េខមិ ១ តេ ១ ខ សេះ ម៉េខមិ ១ តេ ១ មន្តំរយើយើយ ត្វប្បីលំខើរទូ ១ សំលេតទើរទូ ១ មន្តំរយើយ៉េ ត្វប្បីលំខើរទូ ១ មានយ ១ មានបញ្ចូបកាល ត្វប្បីលំខើរទូ ១ (០៣) មានបញ្ចូបកាល ត្វប្បីលំខើរទូ ១

ត្រូវប្បាយ នៃ និង្សាស្ត្រាស់ ។ ខ សេរ ង្គើយ ។ ខេ។ នេះ និងស្ត្រាស់ ។ ខេត្តា ។ ខាងសម្រាស់ និង និងស្ត្រាស់ ។ ខេត្

អភិធម្មចិដិក កបារិត្ត

អកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ កាមកគានុស័យ ក្រុសចាកចិត្ត ដែរឬ ។ អើ។ តាមកគ: តាមកគបវិយុដ្ឋាន: តាមកគស ព្រោជន: ការមាឃ: កាមយោគ: កាមក្ខុខ្លួនីវរណ: ប្រាស់ពិក្ខុដៃវប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ភាមកគ: ភាមកគបវិយុជ្ជាន: ។ បេ ។ កាមក្ខុខ្លុខវែរណៈ ប្រកបដោយកិត្តឬ ។ អើ ។ កាមរាគា ខុស័យ ប្រកបដោយចិត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ (១៣) តាមរាគានុស័យ ប្រាសហក្ចិត្តឬ ។ អើ។ តាមរាគានុ-ស័យ រាប់បញ្ចូលក្នុង ខ្លួណា ។ រាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខាវក្នុន្ន ។ សង្ខាវ-ក្នុន្ធ ប្រាសហកចិត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សង្ខារក្នុន្ធ ប្រាសហកចិត្តឬ ។ អើ ។ វេទនា១ន្ទ សញ្ហា១ន្ទ ប្រាស

(១៤) តាមកគានុស័យ ដែលកប់បញ្ចូលក្នុងសង្គារក្ខន្ធ ប្រាស ចាកចិត្តឬ ។ អើ ។ តាមកគ: ដែលកប់បញ្ចូលក្នុងសង្គារក្ខន្ធ ប្រាសចាកចិត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ចាកចិត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ **។** បេ ។

តិស្សេចិ អនុសយកថា

ភាមរយោ សង្ខ័យ្រូន្ធបំយេច ឆ្នោះ ១ នៃ នៃ និង្សិច្បីយុ នៅខ្លួន ស្នេស ១ យោមរយ្យ សង្គ័យនៃ និង្សិច្បិយុ នៅខ្លួន ភ្នំសម្បីយុ ទើរគំនាំ ១ ខ សេរ នៃ ទើរ ទំនិង ទំនិង ស

ស្សេ រួឌី នៅ ៤ ខេ ៤ ៤ ខេ ៤ ខ្លុំ ក្នុំ ក្និំ ក្នុំ ក្នុំ ក្នុំ ក្នុំ ក្នុំ ក្នុំ ក្

ន្ទឹងត្រិតាំងខ្លី a ច ស្សេ នើសិ a ខេ a មក្រោ ន្ទឹងត្រិត់មកលោ ឯបេត ង្សើយច្បាញ់ មកលោ ន្ទឹងត្រិត់មកលោ ឯបេត ង្សីហិច្បាញ់ (០៦) ឧត្តភាព់មកលោ ឯបេត ង្សីហិច្បាញ់ (០៦) ឧត្តភាព់មកលោ ឯបេត ង្សីហិច្បាញ់ (០៦) ឧត្តភាព់មកលោ ឯបេត អូមីហិច្បាញ់ (០៦) ឧត្តភិបាល់ (០០) ឯកម្មាញ់ (០០) ឧត្តភិបាល់ (០០) ឯកមាញ់ (០០) ឯកមាញ

តិស្សោចិ អនុសយកថា

តាមកគ: ដែលកប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខុន្ធ ច្រាស់ចាត់បិត្តដែរឬ ។

អើ ។ កាមកគានុស័យ ដែលកប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខុន្ធ ប្រកបដោយ

បិត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៩) កាមរាគានុស័យ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ហារក្ខន្ធ ប្រុកបដោយចិត្តឬ ។

ចាកចិត្ត កាមរាគ: ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ហារក្ខន្ធ ប្រកបដោយចិត្តឬ ។

អើ ។ សង្ហារក្ខន្ធ១៖ ប្រកបដោយចិត្ត ១៖ប្រាសចាកចិត្តឬ ។ អ្នកមិន
គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សង្ហារក្ខន្ធ១៖ ប្រកបដោយចិត្ត ១៖

ប្រាសចាកចិត្តឬ ។ អើ ។ វេទនា១ន្ធ សញ្ញា១ន្ធ ១៖ប្រកបដោយចិត្ត

ចិត្ត ១៖ប្រាសចាកចិត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(๑៦) បដិឃានុស័យ មានានុស័យ ខិដ្ឋានុស័យ វិចិកិត្ត-នុស័យ ភាពកានុស័យ អាវិជ្ជានុស័យ ប្រាសាកាចិត្តឬ ។ អើ ។ អវិជ្ជា អវិជ្ជាឃ: អវិជ្ជាយោគ: ។ បេ ។ អវិជ្ជានីវែណ: ប្រាសាកាចិត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិជិកេ កថាវិត្ថ

អវិជ្ជា អវិជ្ជោយោ អវិជ្ជាយោកោ ។ មេ ។ អវិជ្ជា ធឺ-វេហេ ខ្^{ទុំ}ព្រៃល្អទី ។ អាមនា ។ អ^{ាំ}ជ្ជានុសយោ ចំនួសមា្សត្រោត ។ ១ ហេវ ត្រៃ ។ ១ ។ អរជ្ជានុស យោ ចំនុំវិច្បយុត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ យន្ត មេខាធិត្ត កា មាន្តា មេខាធិត្ត មេខា ខេត្ត មេខា សង្ខាក្ខេះ ទេ ខេត្តិៗ ប្រុស្តេត ។ ឧ ហេវ វត្តិ ឡេ ។ ខេ ។ អង្គោរកា្ន ភេ ខិត្តវិទ្យុយុ ត្តោតិ ។ អាមភ្លា ។ វេឌសាខាន្តា មញ្ញា ចំនុះវិហ្ស័យុ ត្តោតិ ។ ជ សេរុ វឌ្ឌមិ ឯ គេ ង អ្វីជី១ ខមាលា មាខ្លាំង ឃឹង-ត្តិលាត្រ ត្តិស្នាស់ ៤ មានស ៤ ង្ស្រី អង្គារត្តន្ទបំណែចគ្នា ចិត្តវិហ្សយុត្តាតិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ អវិជ្ជា សង្ខាក្រក្នុមបិយាមឆ្នា ចិត្ត-សម្បីយុត្តាត់ ។ អាមត្តា ។ អាវិជ្ជាឧស្សេ សង្ខ័ារ-က္ခေ့ဖ်ာဏဖည္း စိန္ဆမၡဏျန္ဆေဒီ ។ ឧ ហេរំ វគ្គព្វេ ។ មេ។ អវិជ្ជាឧុស យោ សង្ខាក់ក្នុម យោម ឆ្នោ 🌣 ត្ត-ဦေးကျွယ္ေရးက အခ်ိဳင္သာ လည္ဆံုးေက်ာင္အတြင္းက မ်ားမွာ လည္သည္။ យុត្តត៍ ។ អាមន្តា ។ សង្ខ័ារក្ខាន្ត្រា ឯកា ខេសោ

អភិធម្មចិជិក កហិវត្ថ

អវិជ្ជា អវិជ្ជោឃ: អវិជ្ជាយោគ: ។ បេ ។ អវិជ្ជានីវែរណ: ច្រាសហក ចិត្តឬ ។ អើ ។ អវិជ្ជានុស័យ ប្រភពដោយចិត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាន៍នេះទេ ។ បេ។ អវិជ្ជាខុស័យ ប្រាសហកចិត្តឬ ។ អើ។ អវិជ្ជា-នុស័យ កប់បញ្ចូលកង្ខន្ធណា ។ កប់បញ្ចូលកង្សង្គារក្នួន ។ សង្គា-វត្តន្ធ ប្រាស់ ហក់ចិត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សង្ខារត្ន ប្រាស់ ហក់បត្តិឬ ។ អើ ។ វេទនា១ន្ទ សញ្ហា១ន្ទ ប្រាស ហកចិត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អវិជ្ជានុស័**យ** ដែលពប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារត្តុន្ធ ប្រាសហត្ថិត្តឬ ។ អើ។ អវិជ្ជា ដែល កប់បញ្ចូលកង្សង្គារក្នុន្ធ ប្រាស់ហុតប៉ុត្តប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ្រេ ។ បេ ។ អវិជ្ជា ដែលរាប់បញ្ចូលកង្គសង្គារក្ខន្ធ ប្រកបដោយចិត្តដែរ ហ្គុំ ។ ឬ ។ អើ ។ អវិជ្ជានុស័យ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងសង្គារក្នុន្ន ប្រកបដោយ បត្តប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អវិជ្ជានុស័យ ដែលរាប់ បញ្ចូលកងសង្ខារក្ខុន ប្រាស់ កាចិត្តឬ ចុះអវិជ្ជា ដែលពមបញ្ចូលកង សង្ខារក្នុន្ធ ប្រកបដោយបត្តប្ត ។ អ៊េ ។ សង្ខារក្នុន្ធ១៖ ម្រកបដោយបិត្ត

តិស្សេច អនុសយកថា

ច្ខេះមានា នាង នេះមា ច្រឹង្ស និង នេះមា ច្រឹង្ស និង នេះមា នេះមា នេះមា ច្រឹង្ស និង នេះមា នេះមា ច្រឹង្ស និង នេះមា ច្រឹង្ស នេះមាន ច្រិង្ស នេះមាន ច្រឹង្ស នេះមាន ច្រឹង្ស នេះមាន ច្រឹង្ស នេះមាន ច្រឹង នេះមាន ច្រឹង្ស នេះមាន ច្រឹង នេះមាន ច្រឹង នេះមាន ច្រឹង នេះមាន ច្រឹង នេះមាន ច្ច្រី នេះមាន ច្រឹង នេះមាន

រយេ ចូនិត្រពិណ៌ខើងខ្លួ ឯ

អាតនិង ឯ នៃ ស្នេ ស្នេ អនិសាល ច្និនិត្តពិណ៌ខិងខ្លួ ឯ

អាតនិង ឯ នេច ស្នេ អនិសាល ប្តនិត្តពិណ៌ខិនខ្លួ ឯ

អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ មេច ស្លេ

អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ

អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ

អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ

អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ

អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ

អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ

អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ

អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ

អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ

អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ

អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ

អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ

អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ អាចនិង ឯ

អាចនិង ឯ អា

តិស្សោចិ អនុសយកថា ។

ទុះប្រាស់ចាត់ចិត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សង្គារក្ខន្ធទុះ ប្រកបដោយចិត្ត ទុះប្រាស់ចាត់ចិត្តឬ ។ អើ ។ វេទនាទន្ទ
សញ្ហាទន្ធទុះ ប្រកបដោយចិត្ត ទុះប្រាស់ចាត់ចិត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១៧) បុគ្គលមិនគួរពោលថា អនុស័យ ប្រាសហកចិត្តទេឬ 🕽 អើ ។ បុថុជ្ជន កាលបើចិត្ត ជាកុសលនិនអព្យាក្រឹត កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ បុគ្គលគួរនិយាយថា ប្រកបដោយអនុស័យដែរឬ ។ អើ ។ អនុស័យ ប្រកបដោយចិត្តនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ អនុស័យ ប្រាសហកចិត្ត ។ បុថុជន កាលបើចិត្ត ជាកុសលនិធីអព្យាក្រឹត កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ បុគ្គលគួរនិយាយថា ប្រកប ដោយកគ:ដែរឬ ។ អើ។ ភគ: ប្រកបដោយចិត្តនោះឬ ។ អ្នកមិនគួវ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ ក្រោះហេតុនោះ កគ: ច្រុសហក្ចត្ត ។

ចច់ តិស្សេចិ អនុសយកថា ។

ញ្ជាណកឋា

(០៩) រកេ វិតនេ វត្តទ្ធំ វិតរកោតិ ។ អេចន្លា ។

អញ្ញា ឈា វិក តេ ញា ឈាវិហ្វយុ ត្តេ ចិត្តេ វត្តមា ខេ
វត្តទ្ធំ ញា ឈាំតិ ។ ឧ ហេវ វត្តទ្វេ ។ ខេ ។ នោសេ
វិក តេ ។ ខេ ។ មោហេ វិក តេ ។ ខេ ។ គាំលេសេ
វិក តេ ។ នេ ។ ខែ ។ គាំលេសេ ។ អេចន្លា ។
វិក តេ វត្តទ្វំ ខិត្តិលេសេ តិ ។ អេចន្លា ។

ញ្ចាណកឋា

(១៤) កាលបើសេចក្តីមិនដឹង ព្រាសចេញហើយ មានតែចិត្ត
ដែលប្រាសចាកញាណ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ បុគ្គល មិនគួរនិយាយថា
មានញាណខេឬ ។ អើ ។ កាលបើកាគ: ប្រាសចេញហើយ បុគ្គល
មិនគួរនិយាយថា មានកគ:ទៅប្រាសហើយខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កាលបើសេចក្តីមិនដឹង ប្រាសចេញហើយ
មានតែចិត្តដែលប្រាសចាកញាណ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា មានញាណខេឬ ។ អើ ។ កាលបើសេចក្តីមិនដឹង ប្រាសចេញហើយ
មានតែចិត្តដែលប្រាសចាកញាណ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា មានញាណខេឬ ។ អើ ។ កាលបើគេសេះ ប្រាសចេញ
ហើយ ។ បេ ។ កាលបើមោហៈ ប្រាសចេញហើយ ។ បេ ។ កាល
បើកាលេស ប្រាសចេញហើយ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា មិនមានកំលេស
ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(១៩) កាលបើកគ: ប្រាសចេញហើយ បុគ្គលគួរនិយាយថា មានកគ:ទៅប្រាសហើយឬ ។ អើ ។ កាលបើសេចក្ដីមិនដឹង ប្រាស ចេញហើយ មានតែចិត្តដែលប្រាសចាកញាណ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ បុគ្គលគួរនិយាយថា មានញាណដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ កាលបើទោស: ប្រាសចេញហើយ ។ បេ ។ កាល បើមោហ: ប្រាសចេញហើយ ។ បេ ។ កាលបើកាលេស ប្រាស ចេញហើយ បុគ្គលគួរនិយាយថា មិនមានកំលេសខេច្ច ។ អើ ។

ញាណំ ចិត្តវិប្យយុត្តខ្លិកថា

ឈាហ្មេឌូ រ ខេ ស្សេ រុឌី ដើ រ ដេ រ ឈាហ្មេឌូ រ ខេ ស្សេ រុឌី ដើ រ ដេ រ អូឌី ម្នំ ឈាហ្មេឌូ រ មេ ស្រេក្ស រុឌី មេ ឈាហោច អូឌី ម្នំ ឈាហ្មេឌូ រ ខ ស្សេ រុឌី មេ រ ជេ រ អូឌី ម្នាំ ឈាហ្មេឌូ រ ខ ស្សេ រុឌី មេ រ ជេ រ

ញ្ញាណពថា ។

ញាណំ ចិត្តវិប្បយុត្តគ្គិតថា

ည္း တွင္ခ်ား မွား မရ ေတာ္မရာ မရ ေတာ္မရာ မွား မရ ေတာ္မရာ မရ ေတာ္မရ ေတာ့ မရ ေတာ့မရာ မရ မရ ေတာ့မရာ မရ ေတာ့မရာ မရ ေတာ့မရာ မရ ေတာ့မရာ မရ မရ ေတာ့မရာ မရ ေတာ့မရာ မရ မရ ေတာ့မရာ မ

ញាណចិត្ត្**វិ**ប្បយុត្តខ្លុំ។ វា

កាលបើសេចក្តីមិនដឹង ប្រាសចេញហើយ មានតែចិត្តដែលប្រាសចាក ញាណ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ បុគ្គលគួរនិយាយថា មានញាណដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ១ បេ ។ កាលបើសេចក្តីមិនដឹង ប្រាស ចេញហើយ មានតែចិត្តដែលប្រាសចាកញាណ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ បុគ្គល គួរនិយាយថា មានញាណដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលមានញាណ ដោយ ញាណ ជាអតីត មានញាណដោយញាណ ដែលរលត់ហើយ ប្រាស ចេញហើយ ស្ងប់ម្នាប់ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។

ញាណ ចិត្តវិប្យយុត្តគ្គិតឋា

(৬০) ញាណ ប្រាសចាកចិត្តឬ ។ អើ ។ ប្រ និត្វាន ចក្ខាយតន: ។ បេ ។ ដោដ្ឋៗាយតន: (ប្រាសចាកចិត្ត) ដែរឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ញាណ ប្រាសចាកចិត្តដែរឬ ។
អើ ។ បញ្ញា បញ្ញាំទ្រ្ទិយ បញ្ញាពល: សម្មាទិដ្ឋិ ធម្មវិចយសម្ពោដ្បង្គ: ប្រាសចាកចិត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
បញ្ញា បញ្ញាំទ្រ្ទិយ បញ្ហាពល: សម្មាទិដ្ឋិ ធម្មវិចយសម្ពោដ្បង្គ: ប្រកប
ដោយចិត្តឬ ។ អើ ។ ញាណប្រកបដោយចិត្តឬ ។ អ្នកមិនគួរពេលយ៉ាងនេះទេ ។ ពេក
ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កថាវិត្ថ

(၉၀) ឈាហា ខ្នុងស្រីជាជានទ្ធ រ មានយ រ កានមក្តាធូប ហែបធ្នត្តិ ។ សង្ខាក្តាធ្ងប់ហែបធ្នត្តិ ។ ស់ខ្លាំវត្តខ្លោ ចិត្តវិហ្ស័យុត្តោត៌ ។ ជ មេរំ វត្តគ្វេ ។ ខេ ។ សង្ខាត្ត ន្តោះ ចិត្តវិច្បយុត្តោតិ ។ អាមភ្លា ។ ឋេខសាខាធ្វោ សញ្ញាខាធ្វោ ចិត្តវិហ្សុយុត្តោតិ ។ ជ ပောဂ် င်္ကရေ ၅ မေ ၅ ကျာလက် လာဆွုံးကွောင္ခေ့စစ်ယာမည္ဆိ ច្ចុំស្វាយុត្ត ។ អមនា ។ មញ្ញា សង្ខាក្តេច្-ច្ចាំយាចគ្នា ចិត្តាច្បីលើខាន ឯ ខេ ខេ មេ ខេ ខេ ។ ខេ ។ ខញ្ញា សង្ខាត្រាជ្ញាធិត្តសម្ប-យុត្តាត់ ។ អមន្តា ។ ញាលំ សង្គាក្តេធ្មបំយេ-បច្ចុំ ចិត្តមញ្ញាសត្តិ ។ ១ ហេវំ វត្តុគ្វេ ។ មេ ។ က္သာလက် လာဆွုံးက္ခြင္အပိဳးလာဗန္ဆို စိန္ဆုိပ္မွယ္မန္ဆို ဗဏ္ဏာ សន់្ខាត្តិច្ចិល្ចេះ ខ្លួនសម្បីជាខាន្ទ ។ មានឃ ។ សង្ខារត្តាធ្វេ រាក់ ខេះសា ចិត្តសម្បយុត្តោ រាក់ខែ-សេ ចិត្តិឲ្យបុត្តេតិ ។ ន ហេរំ វត្តុត្វេ **។ បេ ។** សង្ខាវត្តាល្វា ឯកឧសេ ខិត្តសម្បយ្យត្តា ឯកឧ-សេ ខ្^{ទុំ}ឡេយុត្តេទិ ។ អមន្តា ។ វេឌឍ១ផ្ទោ សញ្ជាទន្តោ ឯកឧល្ស ចិត្តសម្បយ្យត្តា ឯកឧ ကောင်းရှားမြူလာရှားအဲ့ ។ ជ ហេរំ វត្តព្វេ ។ មេ ។

អភិធម្មបំដែក កថាវត្ថុ

(៤១) ញាណ ប្រាសចាត់ចត្តប្ត ។ អើ ។ ញាណ រាប់បញ្ចូល ក្នុង១៩ណា ។ រាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្នុន ។ សង្ខារក្នុន ប្រាស់លាក ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សង្ខារក្នុន្ធ ច្រាស ហកចិត្តឬ ។ អើ ។ វេទនា១ន្ធ សញ្ញា១ន្ធ ប្រាសហកចិត្តដែរឬ **។** អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ ២ ។ ញាណដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងសង្គា-រក្ខន្ធ ប្រាសចាកចិត្តដែរឬ ។ អើ ។ បញ្ហាដែលរាប់បញ្ចូលកង្សង្គារក្ខន្ធ ជ្រាសចាកចិត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បញ្ជា ដែលរាប់បញ្ចូលកង្គសង្គារត្តន្ទ ប្រកបដោយចិត្តដែរឬ ។ អើ ។ ញាណ ដែលរាប់បញ្ចូលកង្មសង្គារក្ខន្ធ ប្រកបដោយចិត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ៖ ។ បេ ។ ញាណដែល។ បញ្ចូលកង្សង្ខារក្នុន ប្រាស់ ហុក ចិត្តហើយ ចុះមញ្ញាដែលរាប់មញ្ចូលកង្ខសង្ខារក្ខន្ធ ប្រកបដោយចត្តឬ ។ កូ ក្ អេ ។ សង្ខារក្នុន្ធ៖ ប្រកបដោយបត្ត ខ្លះប្រាសហកបត្តឬ ។ មិនគួរ គោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ សង្ខារក្នុន្ទះ ប្រកបដោយចិត្ត 🦫 ្រុសហកចិត្តឬ ។ អើ ។ វេទនា១ន្ទ សញា១ន្ធ១៖ ប្រកបដោយចិត្ត 🤋 ព្រេសហគ្ចិត្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។

ឥទំ ទុក្ខន្តិកថា

តេញ ត្នូម្នុត្យិតា់ខ្លាខ្លុំ រ ត្ឌេខ អាតិតាំខ្លាខ្លុំ រ តេយារូខ្លុំ រួម នេះ ស្ត្រាំ រួម ទេ ស្តុំ សំពេល ត្តខ្លុំ រួម នេះ ស្តុំ រួម ទេ ស្តុំ រួម សំ អាត់ខ្លាំ រ អាត់ខ្លាំ រ អាត់ ខ្លាំ រួម ស្ត្រាំ រ អេត ស្តុំ អាត់ខ្លាំ រ អាត់ ខ្លាំ រួម សំ ស្តាំ រ អេត ខ្លាំ រួម មិន្ត្រិត្តិ (৮৮) ខ រុខ្លំ រូម ស្តាំ ស្លាហ្គ ខ្លុំ រូប្បិត្តិនិទ្ធ រ

ញាណំ ចិត្តវិប្បយុត្តន្តិកេខា ។

ឥទំ ទុក្ខត្តិកឋា

ឥទំ ទុក្ខស្តិកថា

(৬৬) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ញាណ ប្រាសបាកចិត្ត ខេឬ ។

អើ ។ ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយចក្ខុវិញ្ញាណ បុគ្គលគួរនិយាយថា

មានញាណដែរឬ ។ អើ ។ ញាណ ប្រកបដោយចិត្ត នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ

ពោលយ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ ព្រោះ ហេតុ នោះ ញាណ ប្រាសបាកចិត្ត ។

ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយចក្ខុវិញ្ញាណ បុគ្គលគួរនិយាយថា មានបញ្ញា
ដែរឬ ។ អើ ។ បញ្ញា ប្រកបដោយចិត្ត នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល

យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ ព្រោះ ហេតុ នោះ បញ្ញា ប្រាសបាកចិត្ត ។

ចប់ ញាណចិត្តវិប្បយុត្ត និ្តាបាំ ។

ឥទំ ទុក្ខន្តិកឋា

(៤៣) បុគ្គលកាលនិយាយកាចាថា នេះជាទុក្ខ ញាណប្រព្រឹត្ត
ទៅថា នេះជាទុក្ខដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលកាលនិយាយកចាថា នេះជា
ហេតុនាំឲ្យកើតទុក្ខ ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅថា នេះជាហេតុនាំឲ្យកើតទុក្ខ
ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គលកាលនិយាយ
វាចាថា នេះជាទុក្ខ ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅថា នេះជាទុក្ខដែរឬ ។ អើ ។
បុគ្គលកាលនិយាយវាចាថា នេះជាទីវំលត់ទុក្ខ ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅថា

អភិធម្មបិផិកេ កជាវិត្ថ

ន់ខំ ខុត្តភ្លិ ១៩ ភាស នោ ៩ខំ ខុត្តភ្លិ ញាឈំ បៅត្តត់តំ ។ អាចភ្លា ។ អយំ មក្តោត ១៦ ភាស តោ អយំ បក្តោត ញាឈំ បៅត្តត់តំ ។ ១ ហៅ វត្តឲ្យ ។ បេ ។

អភិធម្មចំដែក កឋាវត្ថ

បុគ្គលកាលនិយាយក់ចាថា នេះជាទុក្ខ ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅថា នេះជា ទុក្ខុដៃរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលកាលនិយាយក់ចាថា នេះជាមគ្គ ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅថា នេះជាមគ្គដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

- (৬៤) បុគ្គលកាលនិយាយកចាថា នេះជាហេតុនាំឲ្យកើតឲុក្ខ្ នៃញាណ មិនប្រព្រឹត្តទៅថា នេះជាហេតុនាំឲ្យកើតខុក្ខុឬ ។ អើ ។ បុគ្គលកាលនិយាយកចាថា នេះជាខុក្ខ នៃញាណ មិនប្រព្រឹត្តទៅថា នេះជាខុក្ខុឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលកាល និយាយកចាថា នេះជាទីវល់ត់ខុក្ខ ។ បេ ។ នេះជាមគ្គ នៃញាណ មិនប្រព្រឹត្តទៅថា នេះជាមគ្គឬ ។ អើ ។ បុគ្គលកាលនិយាយកចាថា នេះជាខុក្ខ នៃញាណ មិនប្រព្រឹត្តទៅថា នេះជាខុក្ខ្លុ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។
- (២៥) បុគ្គលកាលនិយាយវាចាថា នេះជាខុត្ត ញាណ ប្រព្រឹត្ត
  ទៅថា នេះជាខុត្តដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលកាលនិយាយវាចាថា រូប
  មិនទៀន ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅថា រូបមិនទៀងដែរឬ ។ អ្នក
  មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលកាលនិយាយវាចាថា
  នេះជាខុត្ត ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅថា នេះជាខុត្តដែរឬ ។ អើ ។

ឥទំ ទុក្ខន្តិកថា

ឋេឌ៩ ។ មេ ។ អាញ ស្ទុំក្រ ។ មេ ។ វិញ្ញា លំ អធិច្ចត្តិ វាចំ ភាស់ នោះ វិញ្ញា លំ អធិច្ចត្តិ ញា លំ បវត្តទីទី ។ ឧ ប្រៅ វគ្គព្វេ ។ បេ ។

ពុះ ខ្លួន ៤ ២ ខ្យុន្ធ ប្រ មន្ត្រ ប្រ មនុទ្ធ ប្រ ប្រ មនុទ្ធ ប្រ មន្ត ប្រ មនុទ្ធ ប្រ មនុទ្ធ ប្រ មនុទ្ធ ប្រ មនុទ្ធ ប្រ មនុទ្ធ ប្រ មនិទ្ធ ប្រ មនុទ្ធ ប្បស្ស ប្រ មនុទ្ធ ប្បស ប្រ មនុទ្ធ ប្រ មនុទ្ធ ប្រ មនុទ្ធ ប្រ មនុទ្ធ ប្រ មនុទ្ធ ប្រ មនុ

កាយិ ត គេ ត កាស៊ីរប ត គេ រួយិរហា អច្ចជំទឹ ឧយះ ខ្លុំ ប្រុំ ម្នាកា ខេ ខ មុខ ៩យះ ខ្លុំ យិរហា ឧយះ ខ្លុំ ប្រុំ មេខ្លុំ ខ្លុំ ប្រុំ មេខេខ ត មុខ ឧយះ ខ្លុំ ប្រុំ មេខ្លុំ ខ្លុំ ស្តេ មេខេខ ត វិត្ ភេទ ខ្លុំ ប្រុំ មេខ្លុំ ខ្លុំ មុខ មេខា ខេខ ត វិត្ត ភេទ ខ្លុំ ប្រុំ មេខ្លុំ ខ្លុំ មុខ មេខា ខេខា ត្រុំ បុគ្គលកាលនិយាយកេបាថា វេទនា ២ បេ ២ សញ្ញា សង្ខារ ២ បេ ២ វិញ្ញាណ មិន ទៀង ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅថា វិញ្ញាណ មិន ទៀងដែរឬ ២ អ្នកមិនគួរ ពោលហ៉ាងនេះ ខេ ២ បេ ២

(৮៦) បុគ្គលកាលនិយាយក់បាថា នេះជាខុត្ត ញាណ ប្រព្រឹត្ត
ទៅថា នេះជាខុត្តដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលកាលនិយាយក់បាថា រូបមិន
មែនជារបស់ខ្លួន ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅថា រូបមិនមែនជារបស់ខ្លួនដែរឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលកាលនិយាយក់បាថា នេះ
ជាខុត្ត ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅថា នេះជាខុត្តដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលកាល
និយាយកបាថា មេនា ។បេ។ សញ្ញា ។ បេ ។ សង្ខារ ។ បេ ។
វិញ្ញាណ មិនមែនជារបស់ខ្លួន ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅថា វិញ្ញាណ មិន
មែនជារបស់ខ្លួនដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៧) បុគ្គលកាលនិយាយវេបាថា រួបមិនទៀន តែញាណ មិន
ប្រព្រឹត្តទៅថា រូបមិនទៀនខេប្ត ។ អើ ។ បុគ្គលកាលនិយាយវេបាថា
នេះជាខុត្ត តែញាណ មិនប្រព្រឹត្តទៅថា នេះជាខុត្តប្ត ។ អ្នកមិន
គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលកាលនិយាយវេបាថា វេទនា
។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ សង្ខាវ ។ បេ ។ វិញ្ញាណ មិនទៀង

អភិធម្មចិដិកេ កហិវត្ថ

វាខំ ភាស តោ ឧ ខ វិញ្ហាណំ អធិទ្ធិ ញាណំ បវត្តត់ត់ ។ អាមស្ពា ។ ៩៩ ខុត្តា កំ ភាសា នោ ឧ ខ ៩៩ ឧុក្ខាន្តិ ញាលាំ មវត្តគិតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ រ៉ុបំ មឧត្តាត់ វាបំ ភាស តោ ន ច ទ្រំ អនត្តាត់ ញាណំ ប់ត្តេត់ត់ ។ អមឆ្ពា ។ ឥនំ ខុត្តិ វាខំ ភាស តោ ឧ ខ ឥនំ ខុត្តិ က္သြက္ မႈန္က်န္တ္ မ ေ မော္ပန္ နိုးမွာ ၅ မေ ၅ វេឌ៩ ។ មេ ។ សញ្ញា ។ មេ ។ ស<u>គ្</u>ឋា ។ មេ**។** វិញ្ញាល់ អន្តាត់ វាខំ ភាស គោ ឧ ខ វិញ្ញាល់ អឧត្តាត់ ញាណំ បវត្តត់ ។ អាមឆ្នា ។ ៩៩ ឧុក្ខេត្តិ វាចំ ភាស តោ ឧ ច ៩៩ំ ឧុក្ខេត្តិ ញាលាំ មវត្តគំនំ ។ ជ មោវ វត្តព្វេ ។ មេ ។

(២៤) ៩៤ ឧុក្ខេត្តិ វាចំ ភាស តោ ៩៤ ឧុក្ខេត្តិ ញាណំ បវត្តគីតិ ។ អមន្តា ។ ឦតិ ច ឧត្តិ ច ទូតិ ច ១ភ្នំ ច ញាណំ បវត្តគីតិ ។ ៤ បោរំ

ឥទំ ទុក្ខន្តិកថា ។

អភិធម្មបំដិក កបារិត្ត

តែញាណ មិនប្រព្រឹត្តទៅថា វិញ្ញាណមិនទៀងខេច្ច ។ អើ ។ បុគ្គល កាលនិយាយវេចាថា នេះជាទុក្ខ តែញាណ មិនប្រព័ត្តទៅថា នេះជា ទុក្សេ ។ អ្នកមិនគរ្យោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគលកាលនិយាយ វាចាថា រូបមិនមែនជារបស់ខ្លួន តែញាណ មិនប្រព្រឹត្តទៅថា រូបមិនមែន ជារបស់ខ្លួន ខេប្ក ។ អើ ។ បុគ្គលកាលខំយាយវាចាថា នេះជាទុក្ខ តែញាណ មិនប្រព្រឹត្តទៅថា នេះជាទុក្ខខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ បុគលភាល**ខំ**យាយវេហ្ហា វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ១ បេ ១ សង្ខាវ ១ បេ ១ វិញ្ញាណ មិនមែនជារបស់ខ្លួន តែញាណ មិនប្រព្រឹត្តទៅថា វិញាណមិនមែនជារបស់ខ្លួន ទេថ្ក ។ អើ ។ បុគ្គលកាលនិយាយវេចាថា នេះជាទុក្ខ តែញាណ មិនប្រព្រឹត្តទៅថា នេះជា ទុក្ខខេច្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(២៤) បុគ្គលកាលនិយាយវេបាថា ៩៖ ខុក្ខំ (នេះជាខុក្ខ)
ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅថា ៩៖ ខុក្ខំ (នេះជាខុក្ខ) ដែរឬ ។ អើ ។
ញាណ ប្រព្រឹត្តទៅថា ៩ ៨៩ ថា ខំ ៩៩ ថា ខុ ៩៩ ថា ខំ ៩ឪឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ចច់ ឥទំ ទុក្ខុស្តិកថា ។

ឥទ្ធិពលកហិ

(၉५) មុខ្លីមហេខ មាតសិងខោ យល្សំ ង្គុំកើ-ល្បាំ ។ អាឧឌី ។ មុខ្ខិតញ្ចុំ យោ មេលា ឥឌ្ទ័មយ៍តា សា គត់ ឥឌ្ទ័មយ៍កោ សោ អត្តកា-រុស្សទ្ធ្រហ្មេរឌ្ឌ ឯ ខ សេរ រុឌ្ឌ ឯ ឧ ខេ ឯ មុខ្មុំ-ពលេខ សមញ្ជាត់ តេម្ប៉ូ តំ ដួយ្យាត់ ។ អាមន្តា ។ អន្ទុខ ភេពខ្លុំ ស្ដេញ អភាគន ភេពខ្លុំ ស្ដេញស្រ្ទុំ ។ ខ សេរុ វត្តុ ១ មេ ១ ឥឌ្គិលលន សមន្ថាក់តោ យន្ត្រី ម្នាស់ ងាមស្លា ។ ទើ យរពិ ទ្ទុំដើណ្ឌ ឧលោ ២ ខ្មៅ ខ្មីញ្ជា ខេម្មារេ ២ ខេរិ ឌ្ឌាទីលៀង ។ ៦ លោះ ង្គីលិ ឯឯឯ មុខ្មុំលេច សមញ្ជាត់ តាម្ប៉ូ ត់ដ្ឋេហ្សាត់ ។ អមត្តា ។ សត៌ ជីវ៉ាតេ ជីវ៉ាតាវសេសេ តិដ្ឋេយ្យ អសត៌ ជីវ៉ាតេ ជីវ៉ាតា-វសេសេ គិឌ្យេព្តិ ។ សតិ ជីវិត ជីវិតាវសេសេ ត់ដេ្យាត្រ ។ សញ្ចាំ សត់ ដីវ៉ាតេ ជីវិសាវសេស ឌ្នុកោល ខេន្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត យលាំ ស្នើលាំង ១ ខេ ១ មមស្ម ច្បូរស ច្បូង។-សេសេ តិដ្ឋេច្យាតិ ។ មាតា តិដ្ឋេច្យ កាលកាតា မွားရီကောါမ္မွာ ရ ဗ ေလး, နေးမိုးေပ် ရ ေဂ ရ

ឥទ្ធិពលក្សា

(៤៩) បុគ្គល ប្រកបដោយកម្វាន៍បុទ្ធិ គហ្វីបិតនៅអស់កប្ប (មហាកហ្វ) ឬ ។ អ៊េ ។ អាយុដែលសម្រេចដោយឫទ្ធិនោះ គតិដែល សម្រេចដោយឫទ្ធិនោះ ការបាននូវអត្តភាពដែលសម្រេចដោយឫទ្ធិនោះ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ប្រកបដោយ កម្លាំងបុទ្ធិ គហ្វីបិតនៅអស់កហ្វហ្គ ។ អើ ។ បុគ្គល គហ្វីបិតនៅអស់ កហ្ជជាអតីត គហ្វីឋិតនៅអស់កហ្ជជាអនាគតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍ នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ប្រកបដោយកំមាំ្នបុទ្ធិ គប្បីឋិតនៅអស់កប្ប ឬ ។ អើ។ បុគ្គល គហ្វីបិតនៅអស់ ២ កហ្វ គហ្វីបិតនៅអស់៣ កហ្វ គេហ្វីឋិតនៅអស ៤កហ្វដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ។ បុគ្គល ប្រកបដោយកម្លាំងបុទ្ធិ គប្បីបិតនៅអស់កប្បុប្ប ។ អើ ។ ឋគល កាលបើជីវិតមាននៅ គហ្វីឋិតនៅអស់ជីវិតដ៍សេសសល់ កាល เช็นใสย์รษรเจ ลบุ ีบิลเรโหมนีใสน์เมมมง ๆ บุลุณกาณ เช็นไลยาร ลบู่ใช้ลเฟสมนี้ใสน์เมมมที่ ๆ ชุมเช็ บุลุณ កាលបើជីវិតមាននៅ គហ្វីបិតនៅអស់ជីវិតដ៏សេសសល់ ម្នាលអ្នកដឹ ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល ប្របកដោយកម្លាំងបុទ្ធិ គប្បីបិត នៅអស់កហ្វុទេ ។ បេ។ បុគ្គល កាលបើជីវិតមិនមានទេ គហ្វីឋិតនៅ អស់ជីវិតដ៏សេសសល់ ។ មានតែបុគ្គលស្ងាប់ហើយ គប្បីឋិតនៅ បគ្គល មានមរណភាលធ្វើហើយ គប្បីបិតនៅដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ រពាលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

អភិធម្មចិដិកេ កថាវិត្ថ

(៣៤) ។ខ្ញុំ ២ លេខ មាតសិង ខេស មាសិ ខ្លុំ ខ្លុំ គ្រុំ គ្រឹ គេ និ

អភិធម្មចិជិត កហិវិត្ថ

(៣០) បុគ្គល ប្រកបដោយកម្លាំ និប្បទ្ធិ តប្បីបិត នៅអស់កប្បដែរ
ឬ ។ អើ ។ ផស្បៈកើត ទ្បើន ហើយ បុគ្គល គប្បីបាន ដើម្បីផ្គង់ ឡើង
ដោយបុទ្ធិថា កុំលេត ទៅវិញដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ខេ
។ បេ ។ វេខនាកើត ទ្បើន ហើយ ។ បេ ។ សញ្ញាកើត ទ្បើង ហើយ ។ បេ ។
បេតនាកើត ទ្បើង ហើយ ។ បេ ។ បិត្ត កើត ទ្បើង ហើយ សទ្ធាកើត ទ្បើង
ហើយ វីរិយៈកើត ទ្បើង ហើយ សតិកើត ទ្បើង ហើយ សមាធិកើត
ទ្បើង ហើយ ។ បេ ។ បញ្ជាកើត ទ្បើង ហើយ បុគ្គល គប្បីបាន ដើម្បី
ផង ទ្បើង ដោយបុទ្ធិថា កុំលេត ទៅវិញ ទ្បើយដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ពោលយ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។

(៣១) បុគ្គល ប្រកបដោយកម្លាំងបុទ្ធិ គប្បីបិតនៅអស់កប្បថ្ម ។
អើ ។ ប្រ បុគ្គលគប្បីបាន ដើម្បីផង ទៀត ដោយបុទ្ធិថា ចូរទៀងចុះ
ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។ វេទនា ។បេ។
សញ្ញា ។បេ។ សង្ហារ ។បេ។ វិញ្ញាណ បុគ្គលគប្បីបាន ដើម្បីផង
ឡើង ដោយបុទ្ធិថា ចូរទៀងចុះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ

(តា៤) បុគ្គលប្រកបដោយកម្ខាំងបុទ្ធិ គប្បីបិតនៅអស់កប្បដែរឬ ។

ឥទ្ធិពលកថា

ညေး နွင့်ကြ ရောင္တာ့လိုန္နဲ့ ကည္ဆံုနွင့္တာ ရောင္တာ့လိုန္နဲ့ ကည္ဆံုနွင့္တာ ရောင္တာ့လိုန္နဲ့ ရ စေ ရ ပါးႏွင့္တာ့ မာစီး ေရ ပါးႏွင္တာ့လိုန္နဲ့ ရ စေ ရ ပါးႏွင့္တာ့ မာစီး ရ ရာမွာ္တည္ခ်န္နဲ့ ရ စေ ရ ပါးႏွင့္တည္ခ် မာစီး ရ ရာမွာ္တည္ခ်န္နဲ့ ရ စေ ရ ပါးႏွင့္တည္ခ် မာစစ္သီး ရ ရာမွာ္တည္ခ်န္နဲ့ ရ စေ ရ ပါးႏွင့္တည္ခ် မာစစ္သီး ရ ရာမွာ္တည္ခ်န္နဲ့ ကည္သံု

នេះ ស្ មុំខ្លះ ហេខ មានសិងខេរ មេស្ដី មួយើយិខ្លះ ឯងខេរ មេសិល្ប មេសិល្ប

(៣៤) ឥខ្ចិតលេខ សមញ្ញាក់នោ ភេញ៉ូ គិដ្ឋេ-យ្យាតិ ។ អមន្តា ។ ឧឧ វុត្ត៌ ភក់នា ខត្តខ្ញុំ ភិក្ខាប់ ឧទ្ទិ កោចិ ទាដិភោកោ សមាណា វ ព្រាហ្មាណោ វ នេវេ វ មាហេ វា អើ ។ ពួកសត្វមានកំរិយាកើតជាធម្មតា បុគ្គលគប្បីបាន ដើម្បីផ្គង៍
ទ្បើង ដោយបុទ្ធិថា កុំកើតឡើយដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ
ទេ ។ បេ ។ ពួកសត្វមានសេចក្តីគ្រាំគ្រាជាធម្មតាថា កុំគ្រាំគ្រាទៅឡើយ
។ បេ ។ ពួកសត្វមានសេចក្តីឈើថ្កាត់ជាធម្មតាថា កុំឈឺថ្កាត់ឡើយ ។ បេ ។
ពួកសត្វមានសេចក្តីស្លាប់ជាធម្មតា បុគ្គលគប្បីបាន ដើម្បីផ្គង់ ឡើងដោយ
បុទ្ធិថា កុំស្លាប់ឡើយដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គល ប្រកបដោយកម្លាំងឫទ្ធិ
គប្បីបិតនៅអស់កប្បទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា
ម្នាល់អាននូ ឥទ្ធិបាទទាំង៤ បុគ្គល់ណាមួយ បានបម្រើន បានធ្វើឲ្យ
ប្រើន បានឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ បានធ្វើឲ្យជាទីតាំង បានផ្គង់ ទៀង បានសន្សំ
បានប្រាប្បដោយល្អហើយ បុគ្គល់នោះ កាលប្រាថ្នា គប្បីបិតនៅអស់
១កប្ប ឬ អស់កប្បដ៏សេសសល់បាន ពាក្សដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រ
ឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល់ ដែលប្រកបដោយកម្លាំងបុទ្ធិ
គប្បីបិតនៅអស់កប្បបាន ។

(៣៤) បុគ្គល ប្រកបដោយកម្លាំងបុទ្ធិ គប្បីបិតនៅអស់កញ្ចុប្ប អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ មិនមាន បុគ្គលនីមួយ ទោះជាសមណៈក្ដី ព្រាហ្មណ៍ក្ដី ទៅភាក្ដី មាភ្ជើ

អភិធម្មចិដិកេ កបារិត្ត

ក្រុញ្ ជ គោច ជ លេខស្មី ១ គតមេសំ ខេត្ត ។ ជាជម្រោ មា ជំរឹត ឧត្តិ កោច មាជ៌-ដោយ សមលោ ក ព្រះប្រាសា ក ដោយ ក စရော မေ မါတ္ထည့္သည့္ နာ ကေန မေလာင္း၏ မေ មិយុុំតំ ។ មេ ។ ហេ ខ ពេ ខ តា ខ មុ ពេ គេតាធ៌ ទាបកោធ៌ គម្មាធ៌ សគ្គិលេសិកាធ៌ ទោ-យេសស្រ្ទាធ្វេស ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្ម ជាតិជាម ណេ៍យាធ៌ តេសំ វិទា គោ មា ធំពុត្តិតំ នេទ្ធិ កោខ៌ ទាឌិកោកេ សមយោ វា ព្រាញ្យណា វា នេះវេវ មាររាវ ក្រញា្ វ កោចិ វ លោកអ្មឹ ត់មេសំ (၈) ភិក្ខាវ ខត្តខ្ញុំ ឧម្ទាន់ ឧត្តិ (ភាចិ ទេដំ ភេស សម េហា វា ព្រាញ្ េហោ វា នេវេ វា មារោ វា គ្រួញ្ វា កោះ ំ វា លោកអ្ម៉ឺធ្គុំ អត្តោះ សត្សនាត់ ។ អាមនា ។ គេធ ម៉ា ធ វត្ត។ ឥទ្ធិពលេខ សមಘាឥ ភា ភាព្យុំ គំ ដេ្ឋហ្យុគំ ។

ឥទ្ធិពលកយា ។

អភិធម្មចិដិក កមារិត្ត

ព្រហ្មភ្ជុំ បុគ្គលឯណាមួយ ក្នុងលោក ជាអក្សានា ជល់ធម្មទាំង ៤ ហ្វាន់ ឡើយ ។ ផមិទាំង ៤ តើដូចមេច ។ មិនមានបុគលណានីមួយ ពេះជាសមណៈក្តី ព្រហ្មណ៍ក្តី ទៅភាក្តី មារក្តី ព្រហ្មក្តី បុគ៌ បុគ៌លង ណាមួយក្នុងលោក ជាអ្នក៣នាថា សភាវៈមានសេចក្តីគ្រាំគ្រាជាធម្មតា កុំគ្រាំ គ្រា ឡើយ សភាវៈមានសេចក្តីឈឺថាត់ជាធម្មតា កុំឈឺថាត់ឡើយ ។ បេ។ សភាវៈមានសេចក្តីស្លាប់ជាធម្មតា កុំស្លាប់ធ្វើយ ។ បេ។ កម្មដ៏លាមកទាំងឡាយឯណា ដែលបុគលធ្វើហើយកងកាលមុន ជាកម្ម ប្រគបដោយសេចក្តីសៅហ្មន៍ អាចធ្វើឲ្យទៅកើតភពថ្មីទៀត មានទុក្ខដា កម្រៃ មានវិហុកជាខុក មានជាតិជានិង៌មរណៈតទៅ មិនមាន បុគ្គល ណាន់មួយ ទេះដាសមណៈក្ដី ព្រហ្មណ៍ក្ដី ទេវិតាក្ដី មារក្ដី ព្រហ្ម ក្តី ឬក៏ បុគ្គលឯណាមួយ ក្នុងលោក ជាអ្នកធានាថា វិហុករបស់ចាប កម្មាំងនោះ កុំកេត្តបាន ឡើយ ម្នាលកិក្ខាស់និព្វាយ មិនមានបុគ្គលណា និមួយ **ពេ**ះជាសមណ:ក្តី ព្រហ្មណ៍ក្តី ទៅភាក្តី មារក្តី ព្រហ្មក់ ប្តុក់ បុគ្គលឯណាមួយ គុងលោក ជាអ្នកធានា ដល់ធមិទាំង៤នេះឡើយ ពាក្សដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរ ពោលថា បុគ្គល ប្រកបដោយកម្លាំងបុទ្ធិ គប្បីបិតនៅអស់កប្បឡើយ ។

សមាធ៌ក្សា

(៣៥) ខិត្តសន្តត់ សមាជំតិ ។ អាមន្តា ។ អេខាតា ខិត្តសន្តត់ សមាជំតិ ។ អាមន្តា ។ អនាកតា ខិត្តសន្តត់ សមាជំតិ ។ អាមន្តា ។ អនាកតា ខិត្តសន្តត់ សមាជំតិ ។ អាមន្តា ។ អនាកតា ខិត្តសន្តត់ សមាជំតិ ។ អាមន្តា ។ ជនុ អតីតំ ជំរុខ្ញុំ អនាកត់ អជាតន្តិ ។ អាមន្តា ។ បញ្ជាំ អតីតំ ជំរុខ្ញុំ អាមាជិតិ ។

សមាធ៌ក្យា

(៣៥) តំណៃ នៃចិត្ត ជាសមាធិឬ ។ អើ។ តំណ នៃចិត្ត ជា
អតីត ជាសមាធិឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ។ តំណ
នៃចិត្ត ជាសមាធិឬ ។ អើ ។ តំណ នៃចិត្ត ជាអនាគត ជាសមាធិ
ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ។ តំណ នៃចិត្ត ជាអមាធិ
ឬ ។ អើ ។ ក្រែងអតីត លេត ហើយ អនាគតមិន ទាន់ កើត ខេឬ ។
អើ ។ ប្រសិន បើ អតីត លេត ហើយ អនាគតមិន ទាន់ កើត ខេ ម្នាលអ្នកដ៏
ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា តំណ នៃចិត្ត ជាសមាធិ ។

(៣៦) សមាធិ ប្រកបដោយ១ណៈនៃចិត្តមួយឬ ។ អើ។
បុគ្គល ប្រកបដោយចក្ខុំពួញណ ចូលកាន់សមាបត្តិឬ ។ អ្នកមិនគួរ
កោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គល ប្រកបដោយសេតវិញ្ញាណ ។ បេ។
ប្រកបដោយឃានវិញ្ញាណ ។ បេ។ ប្រកបដោយដើក្សិញ្ញាណ ។ បេ។
ប្រកបដោយអាចវិញ្ញាណ ។ បេ។ ប្រកបដោយអកុសលចិត្ត ។ បេ។
ប្រកបដោយកាសវិញ្ញាណ ។ បេ។ ប្រកបដោយអកុសលចិត្ត ។ បេ។
ប្រកបដោយកាសហគតចិត្ត ។ បេ។ ប្រកបដោយក្រសិល្ហា ។ បេ។
បំតុបដោយកាសហគតចិត្ត ។ បេ។ ប្រកបដោយគេសសហគតចិត្ត ។ បេ។ ប្រកបដោយមោហសហគតចិត្ត ។ បេ។ ប្រកបដោយ
អនោត្តហួសហគតចិត្ត ចូលកាន់សមាបត្តិឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង
នេះទេ ។ បេ។

អភិធម្មចិដិពេ កថាវិត្ថ

(៣៧) ខិត្តសន្តិ សេខានីគិ ។ អេចឡា ។ អកុ សលខិត្តសន្តិ សេខានីគិ ។ ឧ ទៅវត្តឲ្យ ។ ខេ។ រកសហក្នា ។ ខេ ។ នោសសហក្នា ។ ខេ ។ មោលសហក្នា ។ ខេ ។ អភេត្តឲ្យសហក្**តា** ខិ**ត្**-សន្តិ សេទានីគិ ។ ឧ ហៅវត្តឲ្យ ។ ខេ ។

(៣៤) ឧ វត្តព្វំ ចិត្តសន្តតិ សមាជីតិ ។ អាមន្តា ។ ឧធ្ វត្តំ ភភពតា អហំ ទោ អាវុសោ ឧ៌កណ្តា បយោមិ អធិញ្ញមានោ កាយេឧ អភាសមានោ វាចំ សត្តត្តិខ្លិវាធិ ឯកាន្តសុទប្បដិសំវេធី
វិហាត្តិន្តិ អត្តៅ សុត្តន្តោតិ ។ អមន្តា ។ គេឧ
ហំ ចិត្តសន្តតិ សមាជីតិ ។

សមាធិត្យ ។

ធម្មដ្ឋិតតាកហ

អភិធម្មចិដិក កបាវិត្ថ

(៣៧) តំណៃ នៃចិត្ត ដាសមាធិប្ត ។ អើ។ តំណៃ នៃអកុសលចិត្ត ជាសមាធិប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ តំណ
នៃចិត្ត ដែលប្រកបដោយវាគ: ។ បេ ។ ប្រកបដោយទោស: ។ បេ ។
ប្រកបដោយមោហ: ។ បេ ។ ប្រកបដោយអនោត្តប្បៈ ដាសមាធិប្ត ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

(៣៨) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា តំណ នៃចិត្ត ជាសមាធិ ខេឬ ។

អើ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលអាវុសោនិគ្រន្តទាំងឡាយ

តថាគត មិនញាប់ញារដោយកាយ មិន ពោលវាថា អាចដើម្បីនៅជាអ្នក

ខេត្តលសេចក្តីសុខតែម៉្យាន៍ អស់យប់និងថៃទាំងឡាយ៧ ពាក្យដូច្នេះ

មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ។ ព្រោះហេតុនោះ តំណ នៃចិត្ត ជាសមាធិ ។

ចប់ សមាធិក្សា ។

ធម្មជ្និតតាកឋា

(៣៩) ធម្មជិតតា (ការតាំងនៅនៃធម៌ គឺបដិច្ចសមុប្បាទ) សម្រេច ឬ ។ អើ។ ការតាំងនៅនៃធម្មជិតតានោះ សម្រេចឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ការតាំងនៅនៃធម្មជិតតានោះ សម្រេចឬ ។ អើ ។

ធម្មដ្ឋិតតាកឋា

តាយ តាយៅ ឧត្តិ ខុត្តាស្ប អន្តគាំហៃ ឧត្តិ វដ្ត-បច្ចេខោ ឧត្តិ អនុទាខាមរិធិញ្គនត្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តិត្វេ ។ មេ ។

(៤០) ទ្រស្ប ឋិតតា ២ ជំខ្លួញតិ ។ អាមន្តា ។ តាយ ឋិតតា ចរិជិច្ចជាតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ តាយ ឋិត្តា បរិធិច្ចក្នុ ។ អមត្តា ។ តាយ តាយៅ ឧត្តិ ខុត្តាសា ្ត្រាំយា ឧត្តិ ដូ-ច ខេ្មនោ ខេត្ត អនុទានាចវិធិត្តាឧធ្និ ។ ឧ ហេវំ វគ្គគ្វេ ។ ខេ ។ វេទទាយ មិត្តា ។ ខេ ។ សញ្ញាយ ឋិត្តា ។ មេ ។ សុខ្ខុំរាជ មិត្តា ។ មេ ។ វិញ្ញា-ណស្ស ឋិតតា មរិជិច្ចជាតិ ។ អាមន្តា ។ តាយ ឋិត-តា មរិធិច្ចភ្នាត់ ។ ឧ មោវ វត្តុ ៗ មេ ។ តាយ ឋិតតា មរិធិមួយគំ ។ អាមណ្ឌ ។ តាយ តាយេវ នទ្ធំ ខុត្តាស្ប អន្តគាំហៃ នទ្ធំ រដ្ឋបច្ចេខោ នទ្ធ៌ អនុទាខាចរិធិញ្ជន្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តុត្យេ ។ ចេ ។

ធម្មវិ្ធតភាកថា

ការធ្វើនូវទីបំផុតនៃទុក្ខ មិនមាន ការផ្ដិលផ្ដាច់នូវវដ្ដ: មិនមាន អនុបា-ពបរិនិព្វាន មិនមាន ដល់ធម្មដ្ឋិតតានោះ១ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ។

(៤០) ការតាំងនៅនៃរូប សម្រេចឬ ។ អើ។ ការតាំងនៅនៃ ធម្មដ្ឋិតតានោះ សម្រេចដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ការតាំងនៅនៃជម្មជ្ជិតតានោះ សម្រេចឬ ។ អើ ។ ការធ្វើនូវទីបំផុតនៃ ទុក្ខ មិនមាន ការផ្តល់ផ្តាច់នូវវដ្ត: មិនមាន អនុហ្**ព**បរិនិញ្ចាន មិនមាន ដល់ការតាំង៍នៅនៃរុបនោះ ។ ទេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ការតាំង នៅ នៃវេទនា ។ បេ។ ការតាំង នៅ នៃសញា ការតាំង៍នៅខែសង្គារ ។ បេ។ ការតាំង៍នៅខែវិញ្ញាណ សម្រេចឬ ។ អើ ។ ការតាំង៍នៅនៃធម្មដ្ឋិ**តតានោះ សម្រេ**ចដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ការតាំង៍នៅនៃធម្មដ្ឋិតតានោះ សម្រេចឬ ។ អើ។ ការធ្វើខ្លុវទីបផុតនៃទុក្ខ មិនមាន ការផ្ដល់ផ្ដាច់ខ្លុវវដ្ដ: មិនមាន អនុជាទាបវិនិញ្ជន មិនមាន ដល់ការតាំង នៅនៃវិញ្ញាណ នោះ១ខេឬ ៗ អត្ថនគ្គរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ថេ។

ចច់ ធម្មដ្ឋិតភាកថា ។

អតិច្ចតាកឋា

បង្ខំ អប់សយៈ ឧរួច្ចដំណើនទៀត បាន សេរុធ្រើ ៤៣៣ ឧបា ឧប្រភាព ឧប្បត្តជំនឹស្សិស្ស ៤ ខ សេរុធ្រើ ៤ ខេ ៤ ឧប្បត្ត ឧប្បត្តជំនឹស្សិស្ស ៤ មានទី ៤ ខ្លែច ខេ ៤ ឧប្បត្ត ឧស្សិសិស្ស ៤ ខេ ខេរុធ្វ ខ្លែច ៤ ឧស្សិសិស្ស ៤ មាន ខេត្ត ៤ ខែ ខេត្ត ៤ ខែ ខេត្ត ៤ ឧស្សិសិសិស្ស ៤ ខេត្ត ៤

អតិប្តាកឋា

(៤១) សេចក្តីមិនទៀន សម្រេចហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ នៃសេចក្តីមិនទៀននោះ សម្រេចហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។បេ។ សេចក្តីមិនទៀន នៃសេចក្តីមិនទៀននោះ សម្រេចហើយឬ ។ អើ ។ ការធ្វើខ្លុវទីបំផុតនៃទុក្ខ មិនមាន ការផ្តិលផ្តាប់ខ្លុវវត្ត: មិនមាន អនុជាជាបរិនិព្វាន មិនមាន ដល់សេចក្តីមិនទៀននោះ។ខេឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ ។

(៤๒) ជក សម្រេចហើយឬ ។ អើ ។ ជក នៃជកនោះ សម្រេច ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរគោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ជក នៃជកនោះ សម្រេចហើយឬ ។ អើ ។ ការធ្វើខ្លុវិទីបំផុតនៃទុក្ខ មិនមាន ការផ្តិល ផ្តាច់ខ្លុវវដ្ត: មិនមាន អនុបាទាបរិនិព្វាន មិនមាន ដល់ជកនោះ។ទេ ឬ ។ អ្នកមិនគួរគោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៣) មរណៈ សម្រេចហើយឬ ។ អើ ។ មរណៈ នៃ
មរណៈនោះ សម្រេចហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
មរណៈនោះ សម្រេចហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
មរណៈ នៃមរណៈនោះ សម្រេចហើយឬ ។ អើ ។ ការធ្វើខ្ញុវិទីបំផុតនៃ
ទុក្ខ មិនមាន ការផ្តិលផ្តាច់ខ្ញុវវដ្តៈ មិនមាន អនុជាទាបវិនិព្វាន មិនមាន
អំល់មរណៈនោះ១ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អនិច្ចតាកថា

(៤៤) ថ្ងៃ ជាធ្វើធ្វី ខែមារី ងច្នេំង ងង្គឹង ឯ អាមន្តា ។ អភិទ្ធុតា មវិធិច្ឆុន្តា អភិទ្ធុតាយ អភិទ្ធុតា អត្តិតំ ។ ១ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ។ រ៉ុចំ មរិចិច្ចជ្ រុបសារ ជា អត្តិតំ ។ អាមានា ។ ជា មរិច្ចិច្ចា ជែលយ ជា អគ្គិត ។ ជ ហេរ វត្តត្យូ ។ មេ ។ វុម បរិច្ចិច្ចិ ប្រុស្ស ក្រេខោ អត្តិ អត្តពេល អត្តិតិ ។ ម្នា ឯ ឧលោ ឧរុច្ចព័ធ ឧលោភា នេះ អង្គំ អន្តាភាន អត្តិត៍ ។ ឧ ហេវវត្តេញ ។ មេ ។ វេខសា ។ ខេង មាយ **១ ខេង មា**ខ្លែង ១ ខេង រួយ ហុ បរិច្ចិច្ច ក្រោយសារ អចិច្ខា អទ្តីតំ ។ អមស្គា ។ អនិទ្ទា បរិនិប្ពុទ្ធា អនិទ្ទាយ អនិទ្ទា អ**គ្គ័ត់ ។** ន ကေး နေးချေ ၁ အေ နည္သစ္ အေန နည္သစ္ နည္သည့္ နည္သည္ အေလ မာရွ္အာ ជា អគ្គិត ។ អាមត្តា ។ ជា បរិធិប្ពុត្តា ជាបា ជា អន្ត័ិន ។ ឧ ហេវែត្តត្វេ ។ ខេ។ វិញា ឈំ មរិធិម្ពធ៌ វិញា-លាសា្ស គេនោ អត្តិ អន្តរជាជំ អត្តិតិ ។ អាមស្លា ។

អនិច្ចតាកឋា

(៤៤) រួប សម្រេចហើយ ចុះសេចក្តីមិនទៀង នៃរួប មានដែរ ឬ ។ អើ ។ សេចក្តីមិនទៀង សម្រេចហើយ ចុះសេចក្តីមិនទៀង ដៃ សេចក្តីមិន ទៀង មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ រួប សម្រេចហើយ ចុះជក នៃរួប មានដែរថ្ម ។ អើ ។ ជក សម្រេច ហើយ ចុះជក នៃជក មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ**។ រូ**ប សម្រេចហើយ ចុះការបែកធ្លាយ និងសេចក្ដីអន្តរធាន នៃរុប មានដែរឬ ។ អើ ។ មរណៈ សម្រេចហើយ ចុះការបែក ព្វាយ និងសេចក្ដីអន្តរធាន នៃមរណៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ១ បេ ១ វេទនា ១ បេ ១ សញ្ញា ១ បេ ១ ពួក សង្ខារ ។ បេ ។ វិញ្ញាណ សម្រេចហើយ ចុះសេចក្តីមិនទៀង នៃ វិញ្ញាណ មានដែរ**ឬ ។ អើ ។ សេចក្តីមិន ទៀង សម្រេច ហើយ** ចុះ សេចក្តីមិនទៀត នៃសេចក្តីមិនទៀត មានដែរឬ ។ អក្កមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ មេ។ វិញ្ញាណ សម្រេចហើយ ចុះដក នៃវិញ្ញាណ មានដែរថ្ម ។ អើ ។ ជក សម្រេចហើយ ចុះជក នៃជក មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ វិញ្ញាណ សម្រេចហើយ ចុះ ការបែកគ្នាយ និងសេចក្តីអន្តរធាន នៃវិញ្ញាណ មានដែរឬ ។ អើ ។

អភិធម្មចិដិកេ កថាវត្ថ

មរណ្ តរុច្ចភិត្តិ តរេសាហា ដេខេ អង្គំ អប់ខេបច កង្ខំ ឯ ខ សេរុ រុឌី មេ ឯ នេះ មេ គ្នំ អប់ខេបច

អនិច្ចតាកឋា ។

ឯ៣ សេមេ វិគ្គោ ។

តហ្ស ឧទ្ធានំ

អនុសយា អព្យាក់ខា អលេសុកា ខ្ញុំឡើយុត្ត អញ្ជាណ វិក តេញ ហើញ ឈា ខំត្តិៗប្បុត្ត បត្ត ស ខ្លេញ ឈំ បវត្តិត ៩ខ្ជុំ១ ហេខ សមញ្ជ-កតោ កប្បុំ តិ ដួយ ប្រិត្តសន្តិត សមាជិ ជម្មដ្ឋិ-នេតា អធិច្ចតាតិ ។ អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

មរណៈ សម្រេចហើយ ចុះការបែកគ្នាយ និងសេចក្តីអន្តរធាន នៃ
មរណៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
ច្ចុំ អនិច្ចតាក្សា ។
ច្ចុំ ឯកាទសមវត្ត ។

ឧទ្ធាននៃឯកាទសមវគ្គនោះ គឺ

អនុស័យ ដាអព្យក្រិត ជាអហេតុកៈ ប្រាសហកចិត្ត ១ កាលរបីសេចក្ដី មិនដំង ប្រាសចេញ ហើយ បុគ្គលមានញាណ ១ ញាណ ប្រាសយក ចិត្ត ១ ញាណ ប្រប្រព្រឹត្ត ទៅក្នុងស័ព្ទណា ១ បុគ្គល ប្រកបដោយ កម្លាំង នៃបុទ្ធិ គប្បីបិត នៅអស់កហ្ហ ១ តំណនៃចិត្ត ជាសមាធិ ១ ធម្មជិតតា ១ និងអនិច្ចតា ១ ។

សំរិពោ កម្មត្តិកឋា

(៤៤) មុំព្រ មតិខ្ញុំ ឯ មានប៉ ឯ ឧយៈប្រឹ-យអាវរោ ខេយ្ឌមិត្តិ ។ ឧ ហេរុ វត្តិទៀ ។ ខេ ។ ကေးဆွဲ့ဖြားလုံးက ၅ ဗေ ၅ ဟာဝိုင္ခဲ့လာလုံးက ၅ ဗေ ၅ ដំរុំ គ្រ្ទិយសំពេ ។ មេ ។ កាយ់ គ្រ្ទិយសំពេ កាយ-តម្លាំ ។ ឧ ហេវ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ តាយ៍ គ្រ្ទិយ-ស់ព្រ តាយកម្មត្តិ ។ អមត្តា ។ ខេត្តត្រ្ទិយសំ-វេល ខេត្តកម្មត្តិ ។ ឧ ហេវ វត្តុព្យេ ។ ខេ ។ កា-យុំច្រុំយស់ព្រ តាយកម្មត្តិ ។ អមត្តា ។ សោ-តិន្ត្រិយសំរ េ ។ មេ ។ ឃានិន្ត្រិយសំរ េ ។ មេ **។** ជុំវូទ្រិលក្សារ ជុំស្មាត់ខ្លួំ ។ ខ លេច វុស្ស ១ ខេ ។ ឧត្តទ្ធិយស់វរោ ឧ ខេត្ត ខ្លំ ។ ខ ខេត្ត វត្តទ្វេ ជ នេ ជ ឧក្ខំព័ណ្ឌពុរ នេះ នេះ គឺ ដំ ជ មាន នេះ ជ ចេញផ្តែយសំពេល ខេត្តកម្មត្តិ ។ ឧ ហេរំវត្តត្វេ ។ មេ។ ឧត្តវិធិធាមុរ នេះ ឧត្តវិធិ ។ អាមី ។ មោ-តិន្ត្រិយសំរាយ ១ ខេ ១ ឃានិន្ត្រិយសំរាយ ១ ខេ ១ ដំរុំ ខ្លែយសំរហេ ។ ខេ ។ តាយ់ ខ្លែយសំរហេ តាយ-ក្នុង ១ ខ សេរុ មុខ សិ ១ ខេ ១

សំរិរ**ក**ម្មត្តិកឋា

(៤៥) ការសង្គ្រីម ជាកម្មប្ត ។ ដើ ។ ការសង្គ្រីមចក្សន្តិយ ជាចក្កម្មប្ប ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ការសង្រមសោ- $\hat{\mathbf{n}}$ ြန္နီဟ $\mathbf{y}$ က က က နြေမ ဏ နိြန္နီဟ $\mathbf{y}$ က $\mathbf{v}$ $\mathbf{y}$ က က က နြေမ ရီဂြိုန္နီဟ ។ បេ។ ការសុន្ត្រមកាយិទ្រ្ទិយ ជាកាយកម្មប្តូ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាន៍ នេះទេ ។ បេ ។ ការសន្រ្តមកាយិទ្រ្តិយ ជាកាយកម្មឬ ។ អើ ។ ការ ស្ស៊ីម**ចក្**ខ្លែយ ជាចក្កម្មប្ ។ អ្នកមិនគរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ការសង្គ្រមកាយន្ត្រិយ ជាកាយកម្មប្ត ។ អើ ។ ការសង្គ្រម េសតិន្ត្រិយ របេរ ការសង្គ្រមឃាន់ន្ត្រិយ របេរ ការសង្គ្រមពីវិន្ត្រិយ ជាជីវ្ហា-កម្មហ្វ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ការសង្រឹមមនិន្ត្រិយ ជាមនោកម្មឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ការសង្គ្រឹមម-និទ្រួយ ជាមនោកម្មប្ ។ ដើ ។ ការសង្គ្រមក្នុង្ហ ជាក្រុកម្មប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍ខេះទេ ។ បេ ។ ការសង្គ្រឹមមនិន្ត្រិយ ជាមនោកម ឬ ។ អើ ។ ការសង្រីមសោតិទ្រ្ទិយ ។ បេ។ ការសង្រីមឃានិទ្រ្ទិយ ។ បេ។ ការសន្ត្រមជីវិន្ត្រិយ ។ បេ។ ការសង្គ្រមកាយន្ត្រិយ ជាកាយ-កម្មប្ប ក្នុងតម្លៃនេះ ពេលយ៉ាងនេះ ទេ ។ ប្រ។

អភិធម្មបំជិពេ កថាវិត្ថ

(៤៦) អស់ពេរ កម្មត្ត ។ អាមនា ។ ខក្សាផ្ទុំ លាអសុរុប្រ ឧយ្ទ័យកម្ម៉ែ ឯ ប លេរុ រ៉ុងលើ ឯ នេ ឯ ကောင်းဖြို့လာမှာရှည်။ ၁၈ ၁၈ အကြို့လာမှာရှည်။ ၁၈ ។ ខេ ។ ជុំវិន្ត្រិយអស់។រោ ។ ខេ ។ កាយ់ន្ត្រិយអ-សំពេរ ភាយភម្ពុំ ។ ឧ ហៅវត្តុ ៗ បេ ។ ភា-ញ់ ថ្ងៃល្អសុ ព្រ មាល្ខា ខា ខេង្ខិ ១ មានខា ១ ខង្ខិ-ច្ច្រិល្អសុរុយ ឧយស្ដ្រី ៤ ២ លេខ ខេត្ត ៤ ខេ ៤ តាឃុំខ្លែមស់។ ភោយកម្មត្ថិ ។ អមន្តា ។ សេតិទ្រ្ទ័យអស់ពេ ។ ខេ ។ ឃានិទ្រ្ទ័យអស់ពោ ។ បេ ។ ជុំវិន្ទ្រិយអស់ពេ ជុំវាកម្មត្ថិ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។បេ។ មតិត្រ្តិយអស់ពេរ មពេរកម្មត្តិ ។ ជ សេរ ស្ត្រី ដែរ ស្ត្រី នេះ ស្ត្រ អាមន្តា ។ ខេត្តត្រ្ថិយអស់ព្រ ខេត្តកម្មត្តិ ។ ជ សៅ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ មនិន្ត្រិយអស់វេរា មពេកកម្មនិ ។ អា-မာ္ကာ ၅ (ကေန်ာင္ခြဲ့ထားမႈ) (၁) ၂၀ ၁ ကေန်ာင္ခြဲ့တာ-អស់ព្រ ។ ច ។ ស្ពិន្ទ្រិយអស់ព្រ ។ ចេ ។ កាយិន្ទ្រិ-យ្មស់ព្រ កាយកម្ភិ ។ ១ ប្រាវ ក្តុ ។ មេ ។

អភិធម្មចំដិក កបាវត្ថ

(៤៦) ការមិនសង្គ្រម ជាកម្មដែរឬ ។ អើ ។ ការមិនសង្គ្រម ចកុន្ត្រយ ជាចក្កម្យជម្មេ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ការ មិនសង្គ្រម សោតិន្ត្រិយ ។ បេ ។ ការមិនសង្គ្រមឃានិន្ត្រិយ ។ បេ ។ ការ មិនសន្រមជីវិទ្រ្ទិយ ។ បេ ។ ការមិនសង្រមកាយិទ្រ្ទិយ ជាកាយកម្មដែរ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ការមិនសង្គ្រមកាយន្ទ្រិយ ជាកាយកម្មដែរឬ ។ អើ ។ ការមិនសង្រ៍មចក្ខុន្ទ្រិយ ជាចក្ខុកម្មដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការមិនសង្គ្រមកាយន្ទ្រិយ ដា កាយកម្មដែរថ្ម ។ អើ ។ ការមិនសង្រម សោតិន្ត្រិយ ។ បេ ។ ការមិន សង្រឹមឃានិន្ត្រិយ ។ ចេ ។ ការមិនសង្រឹមជីវិន្ត្រិយ ជាជីវាកម្មដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការមិនសង្រឹមមនិន្ត្រិយ ជាម-នោកម្យដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ការមិនសង្រឹម មនិន្ត្រិយ ជាមនោកម្មដែរឬ ។ អើ ។ ការមិនសង្គ្រិមចក្តុន្ត្រិយ ជា ចក្កម្យដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ ការមិនសង្គ្រឹម មនិន្ទ្រិយ ជាមនោកម្មីឬ ។ ដើ ។ ការមិនសង្គ្រម សេតិន្ទ្រិយ ។ បេ ។ ការមិនសង្រ្គមហានិន្ត្រិយ ។ បេ ។ ការមិនសង្រ្គមជីវិន្រ្ទិយ ។ បេ ។ ការមិនស្សន៍មកាយិន្ត្រិយ ជាកាយកម្មដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាន៍ (៤៧) ឧ វត្តត្វំ សំពេច អស់ពេច កម្មត្តំ ។

អមន្តា ។ ឧឧ វត្ត កកកក សំពេច អស់ពេច កម្មត្តំ ។

ឧ ឧទិត្តក្តាហី ហោតិនៃ អត្តេ សន្តំ សុត្វា ។ ខេ ។

ឧ ឧទិត្តក្តាហី ហោតិនេំ អត្តេ សន្តំ សុត្វា ។ ខេ ។

ឧ ឧទិត្តក្តាហី ហោតិនេំ អត្តេ សន្តំ សុត្វា ។ ខេ ។

ឧ ឧទិត្តក្តាហី ហោតិនេំ អត្តេ សុត្តន្តោតិ ។ អា
ឧ ឧទិត្តក្តាហី ហោតិនេំ អត្តេ សុត្តន្តោតិ ។

សំពេ កម្មត្តិកាស ។

កម្មក្សា

(៤៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ការសន្ទ្រមក្ដី ការមិនសន្ទ្រមក្ដី
ជាកម្មខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាតត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្ដុំទាំង
ឲ្យាយ ក់ក្ដុំ ក្នុងសាសនានេះ ឃើញនូវរូប ដោយចក្ដុំ ហើយកាន់យក

នូវនិមិត្ត ។ បេ ។ មិនកាន់យកនូវនិមិត្ត ព្យុន្យូវសំឡេង ដោយត្រចៀក

។ បេ ។ ដឹងច្បាស់នូវធមិ ដោយចិត្ត កាន់យកនូវនិមិត្ត ។ បេ ។

មិនកាន់យកនូវនិមិត្ត ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។

ព្រោះហេតុនោះ ការសង្គ្រក្ដី ការមិនសន្ត្រមក្ដី ក៏ជាកម្មដែរ ។

ចប់ សំរីរកម្មន្ត្រិកថា ។

កម្មកឋា

(៤៤) កម្មទំនមស់ ប្រកបដោយវិបាកដែរឬ ។ អើ។ ចេតនា
ទំនមស់ ប្រកបដោយវិបាកដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
ចេតនាទំនមស់ ប្រកបដោយវិបាកដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
វិបាកនិងមព្យាក្រិត ប្រកបដោយវិបាកដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ
ទេ ។ បេ ។ ចេតនាទាំងអស់ ប្រកបដោយវិបាកដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ
ជាកិរិយានិងអព្យាក្រិត ប្រកបដោយវិបាកដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចេតនាទាំងអស់ ប្រកបដោយវិបាកដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចេតនាទាំងអស់ ប្រកបដោយវិបាកដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចេតនាទាំងអស់ ប្រកបដោយវិបាកដែរឬ ។ អើ ។
ចេតនា ជាកាមាវបរៈ ជាវិបាកនិងអព្យាក្រិត ប្រកបដោយវិបាកដែរឬ ។

(៤៩) វិទាភាព្យភាតា ខេតខា អវិទាភាតិ ។ អាមឌ្ឌា ។ ហញ្ជុំ វិទាភាព្យភាតា ខេតខា អវិទា-ភា ខោវត វេត្តព្វេ សញ្ជា ខេតខា សវិទាភាតិ ។

(៥០) ក់ំរិយាព្យក់តា ខេត្ត អវិទាកាត់ ។ អមន្តា ។ សញ្ចុំ ក់ំរិយាព្យក់តា ខេត្ត អវិទាកា ពេ វត រ វត្តព្វេ សព្វា ខេត្ត សវិទាកាត់ ។

(៥០) ភាមាវេចវា រួទាវេចវា អវ្ទាវេចវា អបរិយាបញ្ញា វិទាភាព្យាភភព ខេតខា អវិទាភាគិ ។ អមន្តា ។ ហញ្ចាំ អបរិយាបញ្ជា វិទាភាព្យាភភព ខេតខ អវិទា-ភា ពោវត បវត្តព្យ សញ្ចា ខេតខា សវិទាភាគិ ។

អភិធម្មចិដិក កឋាវត្ថ

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចេតនា ទាំងអស់ ប្រកបដោយ
វិបាកដែរឬ ។ អើ ។ ចេតនា ជារូប្រាប់នេះ អូប្រាប់នេះ អូបនិយាបន្នះ
ជាវិបាកនិងអព្យាក្រឹត ប្រកបដោយវិបាកដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង
នេះទេ ។ បេ ។ ចេតនា ទាំងអស់ ប្រកបដោយវិបាកឬ ។ អើ ។ ចេតនា
ជាកាមាវិបៈ ជាក់រិយៈនិងអព្យាក្រឹត ប្រកបដោយវិបាកដែរឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចេតនា ទាំងអស់ ប្រកបដោយវិបាកដែរឬ ។ អ្នក
ដែរឬ ។ អើ ។ ចេតនា ជារូប្បាប់នេះ អូប្បាប់នេះ ជាក់រិយៈនិងអព្យាក្រឹត
ប្រកបដោយវិបាកដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

- (៤៤) ចេតនា ជាវិបាកនិងអព្យក្រឹត មិនមានវិបាក ខេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ចេតនា ជាវិបាកនិងអព្យក្រឹត មិនមានវិបាក ខេ ម្នាលអ្នកដឹ បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ចេតនាទាំងអស់ ប្រកបដោយវិបាក ខេ ។
- (៩០) បេតនា ជាកិរិយានិងអព្យាក្រឹត មិនមានវិបាក ខេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បេតនា ជាកិរិយានិងអព្យាក្រឹត មិនមានវិបាក ខេ ម្នាលអ្នក ដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បេតនាទាំងអស់ ប្រកបដោយវិបាក ខេ ។
- (៩១) ចេតនា ជាភាមាវចរ: រូប្រាវចរ: អរុប្បាវចរ: អបរិយាបន្ន: ជាវិបាកនិងអព្យាក្រឹត មិនមានវិបាកខេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ចេតនា ជាអបរិយាបន្ន: ជាវិបាកនិងអព្យាក្រឹត មិនមានវិបាកខេ ម្នាលអ្នកជ៏ ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ចេតនាទាំងអស់ ប្រកបដោយវិបាកខេ ។

សទ្ចោ វិយាយាតិយោ

(៤৮) ភាពមេ រូចមេ អូចមេ ភ្នំ ស្រែកត្និ ។

អាមន្តា ។ នេះ ហិ សព្វំ ភេម្នំ សរិចាភេនិ ។

អាមន្តា ។ នេះ ហិ សព្វំ ភេម្នំ អព្វដៃសំរិនិត្តា

ព្យុន្តិភារំ នេះមិ ភេញ លេខ និះដូវ ជម្នេ ឧបបដ្ឋេ

អាមន្តា ។ នេះ ហិ សព្វំ ភេម្នំ សរិចាភេនិ ។

អាមន្តា ។ នេះ ហិ សព្វំ ភេម្នំ សរិចាភេនិ ។

អាមន្តា ។ នេះ ហិ សព្វំ ភេម្នំ សរិចាភេនិ ។

កម្មកថា **។**

សទ្ចោ វិបាកោតិកឋា

សទ្ធវិបាកោតិកេថា

(៩៤) ចេតនា ជាភាមាវចរៈ រូប្បវចរៈ អរូប្បវចរៈ ជាភិរិយានិនិ អព្យាក្រឹត មិនមានវិបាកខេប្ក ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ចេតនា ជាអរូ-បាវចរៈ ជាភិរិយានិងអព្យាក្រឹត មិនមានវិបាកខេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ចេតនាទាំងអស់ ប្រភពដោយវិបាកខេ ។

(៩៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា កម្មព័ន្ធអស់ ប្រកបដោយវិជ្ជាក់
ខេប្ក ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តពុំងឡាយ
តថាគត មិនពោលថា កម្មព៌ងឡាយ ដែលប្រកបដោយចេតនា ដែល
សត្វធ្វើហើយ សន្សំហើយ អស់ទៅ ព្រោះមិនជានទទួលឡើយ កម្ម
នោះឯង គប្បីកើតឡើង ក្នុងបច្ចុប្បន្ន បុក្ខុងបរិយាយដទៃ ពាក្យដូច្នេះ
មានក្នុងព្រះសត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ កម្មព៌ងអស់ ប្រកប
ដោយវិជ្ជាក ។

^{០ច់ កម្មក្ស ។} សទ្ទុវិបា្សាតិកឋា

(៩៤) សម្ងេង ជាវិហុកឬ ។ អើ ។ សម្ងេង គ្លូដេល់ការ

« ខ្លួលសុ > គួរដល់ការ « ខ្លួល « ក្នូ គ្លូដេល់ការ « ខ្លួលអ » ក្នុមសុ > ប្រកប
ដោយសុ > រៅ នា ប្រកបដោយ « ក្នុឋ « នា ប្រកបដោយអ « ក្នុម សុ > វេទនា ប្រកបដោយ ដស្បៈ ប្រកបដោយ វេទនា ប្រកបដោយ អ ហ្គាញ

អភិធម្មចិដិកេ កថាវត្ថ

អាដើយ រួច យោង រ នេ ឯ ឧហ្សុខ្មុ ខេម រុង រេ រុង មើ ឧ មានរុទ្ធ លោ ឯ នេ ឯ ឧប្បុខ្មុ ឯ មានស្នី ឯមវិ ឧ ស្សេរ រុង មើ ឯ នេ ឯ ឧប ឧ មានរេតិ ហោ ខង្ខុំ ឯមវិ ឧ ស្សេរ រុង មើ ឯ នេ ឯ ឧប ឧ មានរេតិ ហោ ខង្ខុំ ឯមវិ ឧ ស្សេរ រុង មើ ឯ នេ ឯ ឧប ឧ មានរេតិ ហោ ឧង្ខំ ឯមវិ ឧ ស្សេរ រុង មើ ឯ នេ ឯ ឧប ឧ មានរេតិ ហោ ឧង្ខំ ឯមវិ ឧ ស្សេរ រុង មើ ឯ នេ ឯ ឧប ឧ មានរេតិ ហោ ឧង្ខំ ឧ ស្សេរ រុង មើ ឯ នេ ឯ ឧប ឧ មានរេតិ ហោ ឧង្ខំ ឧ សេរុ រុង ខេត្ត ឯ មានស្នី ឯមវិ ឧ សេរុ រុង ខេត្ត ឯ មានស្នី ឯមវិ ឧ សេរុ រុង ខេត្ត ឯ មានស្នី ឯមវិ ឧ សេរុ រុង ខេត្ត ឯ មានស្និ ឯមវិ ឧ សេរុ រុង ខេត្ត ឯ មានស្និ ឯមវិ ឧ ស្សារ រុង ខេត្ត ឯ មានស្និ

្តេញ ១ ខេ ១

(៤៤) ឧក្សេ មូខេត្ត ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត

ឧក្សា អាវជីខា ១ ខេ ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត

ឧក្សា អាវជីខា ១ ខេ ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត

ឧក្សា អាវជីខា ១ ខេត្ត ១ អាវជីខា ១ ខេត្ត

ឧក្សា អាវជីខា ១ ខេត្ត ១ អាវជីខា ១ ខេត្ត

ឧក្សា អាវជីខា ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត

ឧក្សា អាវជីខា ១ ខេត្ត ខេត្ត

ឧក្សា អាវជីខា ១ ខេត្ត ខេត្ត

រពេរ ឧហរុច្ខុខ្មុំ រ មានឃ្នំ រ នទៅ រួមម្រោ លោ រ ពេរ ងយកដែល ខង្ខំ ឧទៅ មារុម៉ីយ (ឧទ) ទាមើរ រួមម្រោ ទាមើរ ខ ទាំឲ្យធម្

អភិធម្មចិដិក កសាវិត្ថ

ប្រកបដោយបេតនា ប្រកបដោយចិត្ត ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំព័ង
ការអើតើ ការពិបារណា ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ការគិត ការប្រាថ្នា ការតាំង
ចិត្តទុក មានដល់សម្ងេងនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ
។ បេ។ ក្រុងសម្ងេង មិនគួរដល់ការទទួលសុ១ មិនគួរដល់ការទទួល
ទុក្ខ ។បេ។ មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ។ ការតាំងចិត្តទុក មិន
មានដល់សម្ងេងនោះទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សម្ងេង មិនគួរដល់
ការខទួលសុ១ ។ បេ ។ មិនមានអារម្មណ៍ខេ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការ
តាំងចិត្តទុក មិនមានដល់សម្ងេងនោះទេ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ
ពោលថា សម្ងេង ដាំវិហុកទេ ។

(៩៩) ផស្បៈ ជាវិហុក ចុះផស្បៈ គួរដល់ការខទួលសុទ ។ បេ។ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មានដល់ផស្បៈ នោះដែរឬ ។ អើ ។ សម្ងេង ជាវិហុក ចុះសម្ងេង គួរដល់ការខទួល សុខ ។ បេ ។ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មានដល់សម្ងេងនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៥៦) សម្មេធ ជាវិទ្យាក ចុះសម្ងេធ មិនគួរដល់ការទទួល សុ១ ១ បេ ១ មិនមានអាម្មេណ៍ ការរំពឹធ ១ បេ ១ ការតាំងចិត្ត ទុក មិនមានដល់សម្ងេធនោះទេថ្ម ១ អើ ១ ផស្ស: ជាវិទ្យាក

សឡាយគនកថា

ឌ្ឌ ឯ ខ ល្សេ នេះ ខេង ឯ ខេង អះបាតិយោ ខេឌ្ ៩ភាព អេជុឌ ឯ នេ ឯ ឧយុ-៩មេរិ ខ មាខនេះ យោ ខ ៩៩៩ភេទព្រោ ឯ នេ ឯ

(៥៧) ឧ វត្តត្វំ សខ្ចោះ វិទាកោតិ ។ អមន្តា ។ ឧឧ វត្តំ កក់នា សោ តម្បី កម្មហ្សី កែតត្តា ឧបទិតត្តា ឧម្សិជ្ជិត្តា វិបុលត្តា ព្រហ្មសរា យោគិ ការិការាណីតិ អត្តៅ មុត្តន្តោតិ ។ អមន្តា ។ នេះ ហិ មន្ត្រៅ វិទាកោតិ ។

ស្ចេក្ខា វិបាពោតិតថា ។

សឡាយតឥតថា

ចុះផស្ស: មិនគួរដល់ការខទួលសុខ មិនគួរដល់ការខទួលខុត្ត ។ បេ ។ មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង៍ចិត្តខុក មិនមានដល់ ផស្ស:នោះខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

(៩៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សម្ងេង ជាវិបាកខេច្ច ។ អើ ។
ក្រែងព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា សម្ងេងនោះ ជាសម្ងេងដ៏ប្រសើរ ដូចជា
សម្ងេងនៃសត្វករវិក ព្រោះភាវៈ នៃកម្មនោះ ជាអំពើដែលបុគ្គលធ្វើហើយ
សន្សំហើយ ឲ្យដុះជាលឡើងហើយ ឲ្យបរិបូណ៌ហើយ ពាក្យដូច្នេះ មាន
ក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ សម្ងេង ជាវិបាក ។
ច្ចំ សុទ្ធិបាពោធិត្តថា ។

សឡាយឥ៩កហិ

(៩៤) ចក្ខាយតន: ជាបៃត្រដែរឬ ។ អើ ។ ចក្ខាយតន:
គួរដល់ការទទួលសុ > គួរដល់ការទទួលទុក្ខ ។ បេ ។ ប្រកបដោយ
អារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មានដល់ចក្ខាយតន:
នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងចក្ខាយតន: មិនគួរដល់ការទទួលសុ > ។ បេ ។ មិនមានអារម្មណ៍ ការ
រំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មិនមានដល់ចក្ខាយតន:នោះទេឬ ។
អើ ។ ប្រសិនបើ ចក្ខាយតន: មិនគួរដល់ការទទួលសុ > ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កថាវិត្ថ

ងសាធើញ ខុស្ទី ៩ទៅ អាវុស៊ីខា ៤ ខេ ៤ លហ្វូឌូ យោវត រៅត្រូ ចក្ខាយគន់ វិទាកោត៍ ។ មេ។ ឌមោរិទ្ធា ដោយ ស្នានេះ យោ ១ ខេ ១ មារតិយោ ងខ្ញុំ ឧមរី អារុស៊ីយ ឯ គេ ឯ តហ្-ជ័ត់ ។ អមស្តា ។ ខេត្តាយគន់ វិទា ភោ ខេត្តា-លេខខ្ មាខារុខចូញ ៤០៤ មានើយ មន្ទំ ឧភាពិ មារុឌីស ឯ គេ ឯ សហ្គុខ្លួន ឯ ម សេរុ រុឌីលើ ។ ខេ ។ ខេត្តាយឥធំ វិទាកោ ខេត្តាយឥធំ ធ សុខ៤៩ឧធ្ល ។ ខេ ។ អភារគ្និហាំ ឧទ្តិ តស្ប៊ី អា-វជ្ជ ។ ចេ ។ ចេសាជីត៌ ។ អាមជ្ជា ។ ដស្បោ វិទា កោ ៩ សុក្រ ឧ សុខឋ៩ឧ៌យោ ១ ខេ ១ មេខា-រដ្ឋយោ ឧទ្តិ តម្បី អាវុឌីខា ១ ខេ ១ ឧហភ្គមិត្ ជ ហេវ វត្តត្វេ ។ មេ ។ សោខាយគន៌ ។ មេ ។ ឃានាយភន ។ ខេ ។ ជិក្យភន ។ ខេ ។

នេះសា មារុឌីខា ឯ ដេ ឯ ដេហ្សូឌូនូ ឯ ឧទី ឯ មាននេះចូញ ឯ ដេ ឯ មារគីហ្វ អង្គិ ឧទី ឯ មារុឌីខា ឯ ដេ ឯ ជហ្វូឌូនូ ឯ

អភិធម្មប៊ីដក កហិវិត្ថ

មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ។ ការតាំងចិត្តទុក មិនមានដល់ ចក្ខាយតន:នោះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ចក្ខាយតន: ជាវិទ្យាក ទេ ១០១ ផស្សះ ជាវិទ្យាក ចុះផស្សៈ គួរដល់ការទទួល សុខ ។ បេ ។ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តឲ្ក មានដល់ផស្ស: នោះដែរឬ ។ អើ ។ ចក្លាយតន: ជាវិទាត ចុះចក្លាយ-តន: គួរដល់ការទទួលសុ១ ។ បេ។ ប្រុកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ។ ការតាំងចិត្តទុក មានដល់ចក្លាយគន: នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ចក្លាយតនៈ ជាវិទា្ធក ចុះចក្លាយតនៈ មិន គួរដល់ការទទួលសុខ ។ បេ ។ មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការ តាំងចិត្តទុក មិនមានដល់ចក្លាយតន: នោះ ទេឬ ។ អើ ។ ផស្សៈ ជា វិទាក ចុះផស្ស: មិនគួរដល់ការទទួលសុ១ ។ បេ។ មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មិនមានដល់ផស្ទះនោះ ទេប្ត ។ អក្មិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ សោតាយតនៈ ។បេ។ ឃានា-យតន: ។បេ។ ជុំកួយតនេះ ។បេ។

(៩៩) កាយាយតនៈ ជាវិទ្យាកច្ច ។ អើ ។ កាយាយ-តនៈ គួរដល់ការទទួលសុទ ។ បេ ។ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការ រំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក មានដល់កាយាយតនៈនោះដែរថ្វ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ **។** ខេ។ ខធុ ខ សុ១វេខ-ច្ចុំ ។ ខេ ។ មានរគ្មិ៍ សង្គិ ៩៩៤ មាន្ទឹយ ។ មេ ។ បណ៌ជ័ត៌ ។ អាមស្តា ។ ហេញ៉ា ឧ សុខ-វេឌធ្លុំ ។ ខេ ។ អះសារគីហ្ ខេស្ថិ ៩មាំ មារុម៉ីយ ។ ខេ។ ខណ៌ ដំ នោ វគ ក្រ វគ្គុគ្នេ កាយាយគងំ វិទា កោត៌ ។ មេ ។ ៩ ស្បា វិទា កោ ៩ ស្បា សុទ-រុនច្លេះ ឯ គេ ។ មារតិយោ អង្គី ឌុសា មា-ជ្រុខា ៤ ខេ ៤ ឧហ្វេឌ្ឌ ៤ មានទី ៤ មាលា។ យតន់ វិទា កោ កាយាយតន់ សុខវេឌន៍យំ ។ បេ ។ មាដើល, អង្គី ឧទារី មាដ្រីខា រ គេ រ ឧសាជូង វ ភោយបេតខំ ឧ សុខវេឌឧ៍យំ ។ បេ។ អះសម្មេ្ណាំ ರಾಹ್ಮಿ ಜಳ್ಳಾ ಕುಸ್ಟ್ರೀಬ ಎ ದ ಎ ಬಯ್ಲು ಪ್ರಕ್ರಿ ಎ ಕು ಕಪ್ರ ಎ ដស្សោ វិទា កោ ដស្បោ ន សុខវេឌធិយោ ។ បេ។ ដលារតិយោ ខ**ន្ទំ** ឧទារី ងរុទ្ធីស **រ** ខេ **រ** ឧហ្វុខ្មឹ តំ។ ឧ ហេវ វត្ត្រូ ។ មេ។

សទុក្យព្ធពេល

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង៍កាយាយតន: មិនគួរដល់ ការខេត្លសុខ ។បេ។ មិនមានអារម្មណ៍ ការពេធ ។បេ។ ការ តាំងចិត្តក មិនមានដល់កាយាយតន: នោះ ខេប្ ។ ដើ ។ ប្រសិនបើ កាយាយតន: មិនគួរដល់ការទទួលសុ១ ។ បេ ។ មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តក មិនមានដល់កាយាយគន: នោះទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា កាយាយតន: ជាវិហុកទេ ។ បេ ។ ផស្ស: ជាវិជាក ចុះផស្ស: គួរដល់ការទទួលសុខ ។ បេ។ ប្រុកបដោយ អារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ។ ការតាំងចិត្តុក មានដល់ផស្ទ:នោះដែរ ឬ ។ អើ។ កាយាយតន: ជាវិទាក ចុះកាយាយតន: គួរដល់ការទទួល សុខ ។ បេ។ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ។ ការតាំងចិត្ត **ុក មានដល់កាយាយតន:នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ**ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កាយាយតន: ជាវិទា្ធក ចុះកាយាយតន: មិនគួរដល់ការ *รรู*ญសុទ ๆ เช ๆ ยิ่รยารศาษุณ ์ การ์ต็ม์ ๆ เช ๆ การก็มี ចិត្តក មិនមានដល់កាយាយឥន:នោះខេប្ត ។ អើ ។ ផស្ស: ជាវិទាក ចុះផស្ស: មិនគួរដល់ការទទួលសុ១ ។ បេ ។ មិនមានអារម្មណ៍ ការ រំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តគុក មិនមានដល់ផស្សៈនោះខេច្ច ។ អ្ក មិនគួរពោលយ៉ាងខេះទេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កបាវត្ថ

(៦០) ឧ វត្តព្ំ សខ្យាយនៈខំ វិទា កោតិ ។ អា-មេខ្លា ។ ឧធុ សខ្យាយនៈខំ កម្មេរ ក្រត់ត្តា **ឧប្បុ**ក្ខិ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជាំ សខ្យាយនៈខំ កម្មេរ ក្រត់ត្តា ឧប្បុះខ្ញុំ នេះឧវត បេវត្តព្វេ សខ្យាយនៈខំ វិទា កោត់ ។ សព្យាយាសពេស ។

សត្តក្ខុត្តំបរមកបា

(៦០) សត្តក្នុងបម្រោ បុក្ខលោ សត្តក្នុងបមេ-តាធិយ តោតិ ។ អាមគ្នា ។ មានា ដីវិតា វេយ្ធ-តា ចិតា ជីវិតា រេកពេចតោ អរហោ ជីវិតា រេកកេ-ចិតោ ឧដ្ឋេខ ចិត្តេខ គមាកតស្ប លោហ៍តំ ឧប្បា-ឧិត ស ឡោ គិ ព្រាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ ។ (៦៤) សត្តក្ខាត់្ពពមោ បុក្ខលោ សត្តក្ខាត់្ពពម-តាធ៌យ តោតិ ។ អមត្តា ។ អកញ្ចោ អត្តវា ជម្មុំ មភ្ភាពនេះ ខ្លួំ ។ ខ លោះ រង្គី ១ ១ ខេ ។ មក ញោ អន្តរា នម្មុំ អភិសមេតុធ្និ ។ អាមន្តា ។ មាតា ជីវិតា ហេពេចតា ចិតា ជីវិតា ហេពេចតោ អបោ ជីវិតា វោហចិតោ ឧុឌ្គេន ចិត្តេន តថា**កតស្ប** លោហ៍តំ ឧច្បានិតំ សង្ខោ ភិឌ្ឌេត៌ ។ ឧ ហៅ វេឌ្ឍ ១ ខេ ។

អភិធម្មចិជិក កឋាវត្ថ

(៦០) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សទ្យាយតន: ជាវិបាកខេថ្ម ។ អើ។ ក្រែងសទ្យាយតន: កើតឡើង ក្រោះកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សទ្យាយតន: កើតឡើងក្រោះកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយ ម្នាល អ្នកដ៏បម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សទ្យាយតន: ជាវិបាក ។ ចប់ សឡាយតនពេត ។

សត្តក្នុត្តំបរមកហ

(៦៤) សត្តក្តុំបរមបុគ្គល ទៀនដោយការកើត ៧ ដងទៀត
យ៉ាងច្រើនឬ ។ អើ ។ សត្តក្តុំបរមបុគ្គល មិនគួរដើម្បីរម្វាប់នូវធមិ
(គឺអនត្តយៃកម្ម) ជាចន្លោះទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
សត្តក្តុំបរមបុគ្គល មិនគួរដើម្បីរម្វាប់នូវធមិ (គឺអនន្តវិយកម្ម) ជា
ចន្លោះទេឬ ។ អើ ។ សត្តក្តុំបរមបុគ្គល ផ្តាច់បន់ចាក់ជីវិតមាតា ផ្តាច់
បន់ចាក់ជីវិតបិតា ផ្តាច់បន់ចាក់ជីវិតព្រះអហេន្ត មានចិត្តប្រទូស្ត ញ៉ាំង
ព្រះលោហិត របស់ព្រះតថាតត ឲ្យពុះពោរទៀត និងចំបែកសង្ឃដែរ
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

សត្តក្នុត្តិបរមកបា

សត្តក្ខុត្តំបរមកថា

(៦៣) សត្តក្តុំបមេបុគ្គល ទៀងដោយការកើត៧ដងទៀត
យ៉ាងច្រើនឬ ។ អើ ។ សត្តក្តុំបមេបុគ្គល ទៀងដោយការកើត៧ដង
ទៀតយ៉ាងច្រើន ដោយនិយម: (ការកំណត់) ណា និយម:នោះ មាន
ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សត្តក្តុំបរមបុគ្គល
ទៀងដោយការកើត ៧ ដងទៀតយ៉ាងច្រើន ដោយពោជ្ឈង្គ:ទាំងឡាយ
ណា សតិហ្វដ្ឋាន សម្មហ្ជាន ឥទ្ធិល្ខ ឥន្ទ្រិយ ពល: និងពោជ្ឈង្គ:
ទាំងនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៦៤) សត្តត្តុំបរមបុគ្គល ទៀនដោយការកើត៧ដងទៀតយ៉ាង ច្រើន ដោយនិយម:ណា និយម:នោះ មិនមានខេឬ ។ អើ ។ ប្រ-សិនបើ សត្តត្តុំបរមបុគ្គល ទៀនដោយការកើត៧ ដងទៀតយ៉ាងច្រើន ដោយនិយម:ណា និយម:នោះ មិនមានខេ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នក មិនគួរពោលថា សត្តត្តុំបរមបុគ្គល ទៀងដោយការកើត៧ ដងទៀត យ៉ាងច្រើនទេ ។

(៦៤) សត្តក្តុំបមេបុគ្គល ទៀងដោយការកើត ៧ ដងទៀតយ៉ាង ច្រើន ដោយពោដ្ឋត្ត:ទាំងឡាយណា សតិហ្វដ្ឋាន ។ បេ ។ និង ពោដ្យត្ត:ទាំងនោះ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សត្តក្តុំបរម-បុគ្គល ទៀងដោយការកើត ៧ ដងទៀតយ៉ាងច្រើន ដោយពោជ្ឃត្ត: ទាំងឡាយណា ពោដ្យត្ត:ទាំងនោះ មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន

អភិធម្មចិដិកេ កថាវិត្ត

វត្តត្វេ សត្តក្តុំបមេ បុត្តលោ សត្តក្តុំបមេនា-ធំយ តេត

(៦៦) សត្តត្តុំបម្រោ បុក្តលោ សត្តត្តុំបមេតានិយតោតិ ។ អមន្តា ។ សភាពាមិនិយមេនាតិ ។
ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អភាពាមិនិយមេនាតិ ។
ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អហត្តនិយមេនាតិ ។ ន
ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ភាពន្តនិយមេនាតិ ។ ន
ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ភាពន្តនិយមេនាតិ ។ ន
សោវាបត្តិនិយមេនាតិ ។

(៦៧) សត្តក្ខាត់បម្រោ បុក្តលោ សត្តក្ខាត់បមេ សត្ថិយាម ជុំក្នាមភ្លិ សព្វេ គេ សត្តក្ខាត់បមេតា-ចិល្ខិយាម ជុំក្នាមភ្លិ សព្វេ គេ សត្តក្ខាត់បមេតា-

ជ់ដែល ភាឌីយ៉ូនុំពរឧសច្ចូលខោឌ រ ភាឌីយ៉ូនុំពរសេខ រ ភាឌីយ៉ូនុំពរសេខ រ ភាឌីយ៉ូនុំពរសេខ រ ភាឌីយ៉ូនុំពរសេខ រ ភាឌីយ៉ូនុំពរសេខ រ ភាឌីយ៉ូនុំពរសេខ ភាឌីយ៉ូន្មិត្រសាខ្មានប្រាស់ ភាឌីយ៉ូនេះសេខ ភាឌីយ៉ូនេះសេខ ភាឌីយ៉ូនេះសេខ ភេឌីយ៉ូនេះសេខ ភាឌីយ៉ូនេះសេខ ភេឌីយ៉ូនេះសេខ ភេឌីយ៉ូនេះសេខ

សត្តក្នុត្តំបរមកថា ។

អភិធម្មចិជិក កមាវិត្ត

អ្នកមិនគួរពោលថា សត្វក្នុតិបរមបុគ្គល ទៀងដោយការកើត៧ដងទៀត យ៉ាងច្រើនទេ ។

(៦៦) សត្តក្តុំបរមបុគ្គល ទៀនដោយការកើត ៧ ដងទៀតយ៉ាង
ច្រើនឬ ។ អើ ។ (សត្តក្តុំបរមបុគ្គល ទៀង) ដោយសកវាគាមិនិយម:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ដោយអភាគាមិនិយម:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ដោយអភាគាមិនិយម:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ដោយអរហត្តនិយម:
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចុះដោយនិយម:ដូច
ម្ដេច ។ ដោយសោតាបត្តនិយម: ។

(៦៧) សត្តត្តុំបរមបុគ្គល ទៀងដោយការកើត ៧ ដងទៀតយ៉ាង ច្រើនឬ ។ អើ ។ បុគ្គលណាមួយ ឈានចុះកាន់សោតាបត្តិនិយាម: បុគ្គល ទាំងអស់នោះ ទៀងដោយការកើត ៧ ដង់ទៀតយ៉ាងច្រើនឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៦៨) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សត្តក្នុត្តបរមបុគ្គល ទៀនដោយការ
កើត ៧ ដងទៀតយ៉ាងច្រើនទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គលនោះ ជាសត្តក្នុំបរម: (កើត ៧ ដងទៀតយ៉ាងច្រើន) ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលនោះ
ជាសត្តក្នុំបរម:មែន ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោល
ថា សត្តក្នុំបរមបុគ្គល ទៀងដោយការកើត ៧ ដងទៀតយ៉ាងច្រើនមែន ។
ច្ចំ សត្តក្នុំបរមក្នុំ បរមបុគ្គល ទៀងដោយការកើត ៧ ដងទៀតយ៉ាងច្រើនមែន ។

កោលំកោលឯកវីជិតថា

(៦៧) ឧ វត្តត្វំ គោលំគោលេ បុក្កលេ គោ-លំគោលតាន៍យតោត៌ ។ អមន្តា ។ ឧនុ សោ គោលំគោលត៌ ។ អមន្តា ។ បញ្ជាំ សេ គោលំ-គោលេ គេឧ វត ៤ វត្តត្វេ គោលំគោលេ បុក្កលេ គោលំគោលតាន៍យតោត៌ ។

(៩០) ឧ វត្តត្វំ ឯកវីជី បុក្កលោ ឯកវីជីតា ឧ៍យតោតិ ។ អមន្តា ។ ឧឧ សោ ឯកវីជីតិ ។ អមន្តា ។ ហញ្ចំ សោ ឯកវីជី គេឧ វត រ វត្តត្វេ ឯកវីជី បុក្កលោ ឯកវីជិតាឧ៍យតោតិ ។

កោលំកោលឯកវីជិតថា ។

ជីវិតារោរពេចតក្សា

ច ស្សេ វឌ្តមិ ឯ នេ ឯ មនុរ្មី មួយប្រម្ន ឯ សេសូមូ ឧសិមនេការិ ជាប្រភេសា ឯ នេ ឯ មនុរ្មី មនុស្សា ឯ នេ ឯ មសេម៉ូ ជ្បូម សេសេខ្មាំ ជ្ជុំម្នាំ សេសេខ្មាំ សេសេសេខ្មាំ សេសេសេខ្មាំ សេសេខ្មាំ សេសេសេខ្មាំ សេសេសេខ្មាំ សេសេសេសេស្ទ សេសេស្មិ សេសេសេសេស្មិ សេសេ

កោលំកោលឯកវីជិកហ

(៦៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា កោលកោលបុគ្គល ទៀងជោយ ការកើត ៦ ជាតិទៀតឬ ។ មើ ។ ក្រែងបុគ្គលនោះ ជាកោលកោល: (កើត ៦ ជាតិទៀត) ឬ ។ មើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលនោះ ជាកោលំ កោល:មែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន គ្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា កោលំកោលបុគ្គល ទៀងដោយការកើត ៦ ជាតិទៀតពិត ។

(៧០) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ឯកវីជិបុគ្គល ទៀនដោយពូជ (បដិសន្និ)១ ខេឬ ៗ អើ ៗ ក្រែងបុគ្គលនោះ ជាឯកវីជី (មានពូជ តែ១) ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលនោះ ជាឯកវីជីមែន ម្នាលអ្នកដ៏ ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា ឯកវីជិបុគ្គល ទៀងដោយ ពូជ ១ ទៀតពិត ។

> ចច់ កោលំកោលឯកវីដឹកថា ។ ជីវិតារៀរោបឥក្សា

(៧១) បុគ្គលបរិបូណ៌ដោយខិដ្ឋិ (សម្មាខិដ្ឋិ) គប្បីក្រុងផ្ដាច់បន់
ជីវិតសត្វដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលបរិបូណ៌ដោយខិដ្ឋិ គប្បីក្ងែងផ្ដាច់បន់
ជីវិតមាតា ។ បេ ។ ផ្ដាច់បន់ជីវិតបិតា ។ បេ ។ ផ្ដាច់បន់ជីវិតព្រះអរហន្ត
។ បេ ។ មានចិត្តប្រទូស្ត ញ៉ាំងព្រះលោហិត របស់ព្រះតថាគត ឲ្យពុះ
ពោរ ឡើង ។ បេ ។ និងបំបែកសង្ឃដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ

អភិធម្មចិដិកេ កហិវត្ថ

ដោយរាង្គ ឯ ខ សេរុ រុឌី ម៉េ ឯ ជេ ឯ

នូត់ ឌើ នៅ នូតី មេខា ដៃខំពុំ ខេ អឧមសិត មោ ម(e)
មាតស ឯ នូតី មាតា ស្នៃ ប្រស ពុំនៃ បាន ស្នា ខេខា មាន ស្នា មេខា ស្នា មេខា មាន ស្នា មេខា ស្នា មេខា មាន ស្នា មាន ស្នា មេខា ស្នា មាន ស្លា មាន ស្នា មាន ស្លា អាន ស្លា អាន ស្លា អាន ស្លា អាន ស្លា ស្លា អាន ស្

១ ម. អសព្យាកពោ ។

អភិធម្មចិដិក កហិវត្ថ

- (៧២) បុគ្គលបរិច្ចណ៌ដោយ ខិដ្ឋិ គប្បីក្មែនផ្ដាច់បន់ជីវិតសត្វដែរ

  ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលបរិច្ចណ៌ដោយ ខិដ្ឋិ មិនគោរពក្មន៍ព្រះសា ស្គាខេ

  ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាន៍នេះខេ ។ បេ ។ បុគ្គលបរិច្ចណ៌ដោយ ខិដ្ឋិ

  មិនគោរព ក្នុងព្រះធម៌ ។ បេ ។ ក្នុងព្រះសង្ឃ ។ បេ ។ ក្នុងសិក្ខាខេ

  ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។
  - (៧៣) ក្រៃន៍បុគ្គលបរិច្ចណិដោយខិដ្ឋិ ប្រកបដោយសេចក្តីគោរព
    ក្នុងព្រះសាស្តាដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលបរិច្ចណិដោយខិដ្ឋិ ប្រកបដោយសេចក្តីគោរព ក្នុងព្រះសាស្តាដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិន
    គួរពោលថា បុគ្គលបរិច្ចណិដោយខិដ្ឋិ គហ្វីក្ងែងផ្តាច់បង់ជីវិតសត្វទេ ។
    ក្រែងបុគ្គលបរិច្ចណិដោយខិដ្ឋិ ប្រកបដោយសេចក្តីគោរព ក្នុងព្រះធម៌
    ។ បេ ។ ក្នុងព្រះសង្ឃ ។ បេ ។ ក្នុងសិក្ខាដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ
    បុគ្គលបរិច្ចណិដោយខិដ្ឋិ ប្រកបដោយសេចក្តីគោរព ក្នុងសិក្ខាដែរ ម្នាល
    អ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលបរិច្ចណិដោយខិដ្ឋិ គហ្វីក្ងែង
    ផ្តាច់បង់ជីវិតសត្វទេ ។
  - (៧៤) បុគ្គលបរិប្ចូណ៌ដោយទិដ្ឋិ មិនមានសេចក្តីគោរព ក្នុងព្រះ សាស្តាទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលបរិប្ចូណ៌ដោយទិដ្ឋិ គហ្វីជុះដាក់ នោម ដាក់ ស្តោះដាក់ ក្នុងព្រះសុបនៃព្រះពុទ្ធ គហ្វីពេបដោយ ក្នុងព្រះសុប នៃព្រះពុទ្ធដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ទុគ្គតិកថា

ពីវិតា ហេបេចញាតិ ។

(៧៥) ខ្ទំខ្ទឹសឡូញេ ចុក្កលោ សញ្ចិច្ច ទាណំ
សាំ ន វត្តទ្ធំ និឌ្និសឡូញេ ចុក្កលោ សញ្ចិច្ច ទាណំ
សាំ ន វត្តទ្ធំ និឌ្ឌិសឡូញេ ចុក្កលោ សញ្ចិច្ច ទាណំ
ជីវិតា ហេបេចយ្យាតិ ។

ជីវិសារោររាបនកហិ ។

ទុគ្គតិក្សា

ទុគ្គតិកថា

(៧៥) បុគ្គលបរិបូណិដោយខិដ្ឋិ គហ្វីក្ងែងផ្ដាច់បង់ជីវិតសត្វឬ ។

ដើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ មហាសមុទ្រ មានទឹកនាំងនៅនឹងជាធម្មតា មិនដែលទ្បើង ឬ ដោះហ្លួសប្រាំង

ខៅបាន យ៉ាងណាមិញ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ សិត្តាបទណា ដែល
តថាគត បានបញ្ជាត្ត ដល់សារីកទាំងឡាយហើយ ពួកសារីក របស់
តថាគត សូម្បីមានហេតុដល់ជីវិត ក៏មិនហ៊ានប្រព្រឹត្តកន្ងងសិត្តានោះ

ខ្វើយ ក៏យ៉ាងនោះឯង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នាព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។

ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលបរិបូណិដោយខិដ្ឋិ គហ្វី

ក្ងែងផ្ដាច់បង់ជីវិតសត្វទេ ។

ចច់ ជីវិតាវ៉ោរោបនកថា ។

ទុគ្គតិកឋា

(៧៦) បុគ្គលបរិបូណ៌ដោយខិដ្ឋិ លះបន់ខុគ្គតិដៃវប្ ។ អើ ។
បុគ្គលបរិបូណ៌ដោយខិដ្ឋិ គហ្វីត្រេកអរ ក្នុងរូបប្រកបដោយសេចក្តីវិនាស
ដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលបរិបូណ៌ដោយខិដ្ឋិ គហ្វីត្រេកអរ ក្នុង
រូបប្រកបដោយសេចក្តីវិនាសដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា
បុគ្គលបរិបូណ៌ដោយខិដ្ឋិ លះបន់ខុគ្គតិខេ ។

អភិធម្មចិដិពេ កបាវិត្ថ

អភិធម្មចិដិក កបាវិត្ត

(៧៧) បុគ្គលបរិបូណិដោយខិដ្ឋិ លះបង់ខុគ្គតិដៃរឬ ។ អើ ។
បុគ្គលបរិបូណិដោយខិដ្ឋិ តប្បីត្រេតអាវ ក្នុងសម្ងេងប្រកបដោយសេចក្តីវិនាស ។ បេ។ ក្នុងគូន ។ បេ។ ក្នុងសេ ។ បេ។ ក្នុង ផោដ្ឋព្ទ: ។ បេ។
តប្បីសេពនូវមេថុនធម្ម ដោយស្រីអមនុស្ស តិរិប្ខានញី ដោយនាគកញ្ញា
តប្បីទទួលពៅពនិងបៀម ទទួលមាន់និងជ្រុក ទទួលដំរី គោ សេះ
ឈ្មោលនិងសេះញី ។ បេ។ ទទួលទេ៣ ៣០ ក្យោក ២៣តដែរឬ ។
អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលបរិបូណិដោយខិដ្ឋិ តប្បីទទួលទេ៣ ៣០
ក្បាក ២៣តដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលបរិបូណិ

(៧៤) បុគ្គលបរិបូណ៌ដោយទិដ្ឋិ លះបង់ទុគ្គតិ ចុះបុគ្គលបរិបូណ៌ ដោយទិដ្ឋិ គប្បីគ្រេកអា ក្នុងរូបប្រកបដោយសេចក្តីវិនាសដែរឬ ។ អើ ។ ព្រះអាហន្ត លះបង់ទុគ្គតិ ចុះព្រះអាហន្ត គប្បីគ្រេកអា ក្នុងរូបប្រកប ដោយសេចក្តីវិនាសដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល បរិបូណ៌ដោយទិដ្ឋិ លះបង់ទុគ្គតិ ចុះបុគ្គលបរិបូណ៌ដោយទិដ្ឋិ គប្បី ត្រេកអា ក្នុងសម្ដេច្រកបដោយសេចក្តីវិនាស ។ បេ ។ ក្នុងក្នុន ។ បេ ។ រមោ ។ ខេ ។ ដោដ្ឋត្វេ ។ ខេ ហៅ វេឌ្តក្វេ ។ ខេ ។ មេ ។ ចំញូល ចំនិក្តស្នាយ្យាត់ ។ អមស្នា ។ អហេតា សភាព ។ ខេ ។ ដោដ្ឋត្វេ ។ ខេ ។ តំន្តិ្តវេឌ្តក្តាយាលំ ច-

(៩៩) អហេតោ បហ័ជា ខុក្កតំ ជ ខ អហោ អាទាយ់កោ រូបេ ជើ្ជបារម្ភ ។ អាមត្តា ។ ខ្ទុំវីសម្បឹ-ច្ចុស្ស បុគ្គលស្ស បញ្ចុំ ខេត្ត ខេត្ត និង្គសម្បាញ ជុខ លោ មាខាញ ខេ វិតេ ប្រើលៀង ។ ខ លេ វុឌី ម៉េ ។ ខេ។ អហេតា ខហ័យ ឧក្គំ ខ ខ អហោ អាទាយ៍កោះ សុខ្លេកប្រេក ស្រុក ។ សេក ។ សេក ដោដ្ឋត្វេ ។ មេ ។ អមនុស្សិត្តិយា គិវត្ថានកគិត្តិយា សង្គ្រាំ ខេត្ត ខេត្ត ឧត្តុ ខេត្ត សេដ្ឋា មុខ្មេស ខេត្ត ရင္နန္းကေတါ မမ္မေနနဲ့ နေး ရင္နန္းကေတါ ညခ္နဲ့မ-្រុការ៉ា្រូខារុ ឧឌ្ឌ ហើលា ឯពេង ឌ្ឌ័រុរុឌី៩ខោមមា စ်ကွယ် ဗင်းဇူလောယျောက် ော မခန္ဓာ ော မိန္ဓီလမျှေ. ជ្ញា បត្តបស្ប បញ្ចូល ឧក្កត់ ឧ ខ ឧ៍ឌួសឡុឌ្នោ ជុន្តលោ គិត្តិរដ្ឋភាមោរភេចិញ្ចល់ ជនិត្តស្វេយ្យាតិ ។ ច សេរ ្ស ខេ ១ ខេ ១

ក្នុងរស ។ បេ ។ ក្នុង ដោដ្ឋា: ។ បេ ។ គប្បីទទួលទទា ចាប ក្បាក ប្រភព ដែរឬ ។ ម៉េ ។ ព្រះអរហន្ត លះបង់ទុគ្គតិ ចុះព្រះអរហន្ត គប្បីទទួលទទា ចាប ក្បោក ចចាត ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(๗๔) [ตะหาบาล ณะบล์ คุลลิ โล[ตะหาบาล ยิลลบุ ีกุลลหา ក្នុងរួបប្រកបដោយសេចក្តីនៃវស: ទុឋ្ភ ។ អើ ។ បុគ្គលបរិប្ចណ៌ដោយ eិជ្ជី លះបង់ខុគតិ តែបុគ្គលបរិបូណ៌ដោយeិជ្ជី មិនគហ្វីក្រេកអរ ក្នុងរូប ប្រភពដោយសេចក្តីនៃាសខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះខេ។បេ។ ព្រះអរហន្ត លះបង់ទុគ្គតិ តែព្រះអរហន្ត មិនគហ្វីត្រេកអរ ក្នុងសម្វេង ប្រភពដោយសេចក្តីនៃាស ១បេ១ ភ្នង់គ្និន ១បេ១ ភ្នំសេ ១បេ១ ក្នុង ដោដ្ឋព្ទះ ។ បេ ។ គប្បីសេតមេថុនធម្ម ដោយស្រីអមនុស្ស គិរិប្ខាន ញី នាគកញា គហ្វីទទួលពពែនិងចៀម ទទួលមាននិងជ្រក ទទួលដំរី គោ សេះឈ្មោល និងសេះញី ។បេ។ ទទួលទទា ចាប ក្លោក និង ចចាត់ដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលបរិបូណ៌ដោយ ខិដ្ឋិ លះបង់ទុគតិ តែបុគ្គល បរិប្ផណ៌ដោយខិដ្ឋិ មិនគហ្វីខទួលទទា ៣០ ក្យោក ២៣គ ខេម្ត ៗ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ៗបេៗ

អភិធម្មបិជិពេ កបាវត្ថុ

ជាស្តីសក្សិត និង ក្នុង ។

ឧ ស្តេ ស្ត្រីសក្សិត និង ក្នុង ។

ឧ សេត្ត ស្ត្រីសក្សិត និង ក្នុង ។

ឧ សេត្ត ស្ត្រីសក្សិត ស្ត្រីសក្សិត ស្ត្រីសក្សិត ប្រេក្សិត បានប្រេក្សិត បានប្រេក្សិត បានប្រាក្សិត បានប្រេក្សិត បានប្រក្សិត បានប្រេក្សិត បានប្រេក្សិត បានប្រេក្សិត បានប្រេក្សិត បានប្រភាព បានប្រេក្សិត បានប្រេក្សិត បានប្រេក្សិត បានប្រេក្សិត បានប្រេក្

តុត្តពិកថា ។

សត្តមភាវិកកបា

សត្តមភវិកកឋា ។

ទ្វាទសមោ វិគ្គោ ។

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

(៤០) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គលបរិបូណិដោយខិដ្ឋិ លះ បង់ទុគ្គតិខេថ្ម ។ អើ ។ បុគ្គលបរិបូណិដោយខិដ្ឋិ គហ្វីកើតក្នុងនរក ។ បេ ។ កើតក្នុងកំណើតតិរញ្ជូន ។ បេ ។ កើតក្នុងបិត្តិវិស័យដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលបរិបូណិ ដោយខិដ្ឋិ លះបង់ទុគ្គតិ ។

ចច់ ទុគ្គតិកេខា ។

សត្តមភវិកកឋា

(៨១) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គល ដែលកើតក្នុងភពជា
គម្រប់ ៧ លះបន់ខុគ្គតិខេច្ច ។ អើ ។ បុគ្គល ដែលកើតក្នុងភពជា
គម្រប់ ៧ តប្បីកើតក្នុងនរក កើតក្នុងកំណើតតិរញ្ជូន កើតក្នុងបិត្តិវិស័យ
ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល
ដែលកើតក្នុងភពជាគម្រប់ ៧ លះបង់ខុគ្គតិ ។

ចច់ សត្តមភវិកកថា ។ ចច់ ទ្វាទសមវគ្គ ។

សំរោ កម្ម៌ តឋេ អស់រោ សត្វំ កម្ម៌
សវិទាក់ សន្ទេ វិទាភោ សន្យាយតធំ វិទាកោ សត្តក្ខុត្តំបរមោ បុក្កលោ សត្តក្ខុត្តំបរមតាធំយតោ កោលំកោលេ បុក្កលោ សក្សិត្តំបរមតាធំយតោ កោលំកោលេ បុក្កលោ ឯកវីជិតាចំយតោ និឌ្ឌិសម្បូរញ្ញា បុក្កលោ សក្សិច្ច
ចាណំ ជីវិតា ហេលេបេប្រ និឌ្ឌិសម្បូរជួស្សិ
ចក្កលស្ស បហ័យ ខុក្កតំ តឋេវ សត្តមាវិកក្សាតំ ។

ឧទ្ធាននៃទ្ធាទសមវគ្គនោះ គឺ

និយាយ អំពីសេចក្តីសន្ទ្រម ជាកម្ម ១ សេចក្តីមិនសន្ទ្រម ជាកម្ម ដូចគ្នា ១ កម្ម តាំងអស់ ប្រកបដោយថៃពុក ១ សម្ងេង ជាថិពុក ១ សទ្បា- យកនេះ ជាវិហុក ១ សត្តក្ខុត្តំបរមបុគ្គល ទៀងដោយការកើត៧ដង់ទៀត យ៉ាងច្រើន ១ កោលំកោលបុគ្គល ទៀងដោយការកើត ៦ ដង់ទៀត ១ ឯកវីដិបុគ្គល ទៀងដោយកូរកើត ៦ ដង់ទៀត ១ ឯកវីដិបុគ្គល ទៀងដោយកូរកើត ៦ បុគ្គលបរិបូណ៌ដោយទិដ្ឋិ ក្រុងផ្តាច់បង់ជីវិតសត្វ ១ បុគ្គលបរិបូណ៌ដោយទិដ្ឋិ លះបង់ខុគ្គតិ ១ បុគ្គលដែលកើតក្នុងតេជាគម្រប់ ៧ លះបង់ខុគ្គតិដូចគ្នាដែរ១ ។

កបុជ្រុកឋា

(៤៩) ២៧ ដើរ ២៧ ខ្លះជី៣២ខ្លួង មានយ៍ ។ ក ញៀ ខ សណ្ឋាត់ តេដ្រា ខ លោក ខ្មែរជួត់តំ ។ ច លេ ខេត្ត ខេត្ត មានា ខេត្ត ត់ ។ អមន្តា ។ ភម្សោ ខ សណ្តាត់ សម្លៀ ខ យនាំ ង្គុំ នើល្សង្គ ឯ មានស ឯ យ នៅ ខ សណ្ហាត់ គេច្បដ្ដោ ច គេច្បដ្ដិច គេមុំ គេរោត់តំ ។ င္း လောက္နီး၏ သင္း နည္းဆီး အင္ဒီ နွားမွီး-យ្យាត៌ ។ អាមន្តា ។ ភាព្យោ ខ សណ្ឋាត៌ ភាព្យ-ដោ ខ ឬក្រលោ កាល់ ការេត់តំ ។ ន ហៅវត្តព្វេ ។ ខេ ។ ភេព ដ្រែ ភេព នៃដ្រែព្យន្ទ ។ អាមន្តា ។ អតីតំ ភេហ្សុំ គិដ្ឋេហ្សុ អសកតំ ភេហ្សុំ គិដ្ឋេហ្សុតិ ។ ល្សាត្ត ។ អាមន្តា ។ ខ្វេ កេញេ ត្តំដេ្តល្ប សលោ မေးရေ နွားရီကါ ဧမ္ဗားသ မေးရေ နွားရီကေါန္

កប្បផ្និកថា

 $\{ab\}$ បុគ្គលតាំងនៅក្នុងកប្ប $^{(0)}$ គប្បីបិតទៅអស់កប្ប $^{(b)}$ ប្ ។ ដើ ។ កហ្វ តាំងនៅផង ព្រះពុទ្ធ កើត**ទ្វេ**ងក្នុងលោកផង៍ឬ ។ អ្នកមិន គរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ បុគ្គលតាំង៍នៅក្នុងកប្ប គប្បីបិតនៅអស់ កហ្វហ្ក ។ អើ។ កហ្វតាំង៍នៅផង៍ សង្ឃ បែកគ្នាផង៍ហ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គលគាំងនៅក្នុងកហ្វ គហ្វីហិតនៅអស់កហ្វប្ ។ ្មេ ។ កហ្វ តាំងនៅផង បុគលតាំងនៅក្នុងកហ្វ ធ្វេកម្មដែលគួរដល ការតាំងនៅក្នុងកហ្វផង៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលតាំង៍នៅក្នុងកប្ប គប្បីបិតនៅអស់កប្បឬ ។ អើ។ កប្ប តាំង៍នៅ ផង៍ បុគ្គលតាំងនៅក្នុងកប្ប ធ្វើនូវមរណកាលផង៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលតាំងនៅក្នុងកហ្វ គហ្វីបិតនៅអស់កហ្វប្ ។ ដើ ។ បុគ្គល គប្បីឋិតនៅអស់កប្បជាអតីត ឋិតនៅអស់កប្បជាអនាគត ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលតាំងនៅក្នុងកប្ប គហ្វីឋិតនៅអស់កហ្វប្ក ។ អើ ។ បុគ្គលតាំងនៅក្នុងកហ្វ គហ្វីឋិតនៅ អស់តឲ្យ ៤ គច្បីបិតនៅអស់តឲ្យ ៣ គច្បីបិតនៅអស់តឲ្យ ៤ ឬ ។

o បានដល់បុគ្គលអ្នកចំបែកសង្ឃ ធ្លាក់ទៅនរក ឋិតនៅអស់ o កប្ប ។ ៤ សំដៅសេចក្ដឹ បា អស់កប្បទាំងអស់ឬ ។

កបុក្រដ្ឋកថា

ថ ស្សេរ វត្តេញ ១ ចេ ១ ភេទ្យស្ពេ ភេទ្យុំ គំស្លេ ល្សាត្ ។ អាមន្តា ។ ភេព្យដ្ឋោ ភេពព្រឹ ជំលាច កាត្ត កុខ្ពស់ **។** អញ លោកជាតុំ កុខ្ពស់ ។ ម តោ កច្តិ វេហា សំ កច្តីតិ ។ ម តោ កច្តីតិ ។ ក្សេដ្ទិយ កម្ម អេចឯត្តិយាធម្មេង ។ ១ សេរុ វត្តត្វេ ។ ខេ។ វេយាក់ កេច្តិតិ ។ អេមត្តា ។ កេច្បុ ដោ មុខ្ខិសស្ង ១ ៤ សេរុ ម៉េខេលិ ១ ៤ ១ ២ ១៧-ដោ មន្ទិសង្ខ ៤ មានស ៤ មនាជ្រើន ឧទ្ទំខ្មុំស. នោ ភាវិតោ វីវិយ៍ធ្វិទានោ ភាវិតោ ចំតិ្ត្វិទានោ ភាពិតា ម៉ឺងមិច្ចិចាលេ ភាពិតាតិ ។ ជ ហៅ វត្ត ៗ ប្រ ។

(៤៣) ឧវត្តទំ កប្បដ្ឋា កប្បំ តំដ្ឋយ្យាត៌ ។ អាអស្តា ១ ឧធ វត្តំ កកវតា

អាទាយ់ កោ នេះយំ កោ កាញ្ជដ្ឋា សម្លាក់នគោ ក្តាតោ អាជម្មដ្ឋោ យោកក្តេមា បជំសត៌ សម្លំ សមក្តុំ ភេត្វាន កាញ់ និយេម្គិ បច្ចុត្តិ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ បុគ្គលគាំង៍នៅក្នុងកប្ប គប្បី
បិតនៅអស់កប្បឬ ។ អើ ។ បុគ្គលគាំង៍នៅក្នុងកប្ប គាលបើកប្ប
គឺក្ដើងកំពុង៍ នេះ តើទៅក្នុងខំណា ។ ទៅកាន់លោកជាតុដ ៃ ។
បុគ្គលស្លាប់ហើយ ទៅកាន់អាកាសជាតុជាខ្ ។ បុគ្គលស្លាប់ហើយ
រមែង៍ ទៅបាន ។ កម្ម ដែលគួរដល់ការតាំង៍នៅក្នុងកប្ប ឲ្យផលក្នុង
កពតទៅខាង៍មុខជាលំដាប់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។
បុគ្គលគាំង៍ នៅក្នុងកប្ប ទៅកាន់អាកាសជានដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គល
តាំង៍ នៅក្នុងកប្ប ទៅកាន់អាកាសជានដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គល
តាំង៍ នៅក្នុងកប្ប មានបុទ្ធិឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។
បុគ្គលតាំង៍ នៅក្នុងកប្ប មានបុទ្ធិឬ ។ អើ ។ បុគ្គលតាំង៍ នៅក្នុងកប្ប
ចម្រើននខ្ញុំខ្ញុំបាទ ចម្រើនវ៉ាយទ្ធិបាទ ចម្រើនចិត្តិទ្ធិបាទ ចម្រើនវិមិសិទ្ធិបាទឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។

(៨៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គលតាំង នៅក្នុងកញ្ជ គហ្វីបិត នៅអស់កហ្វៈ ខេហ្ក ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគខ្រង់ត្រាស់ថា បុគ្គលអ្នកបំបែកសង្ឃ ទៅកាន់អបាយ ទៅកាន់នកេ តាំងនៅ អស់កហ្វ ត្រេកអក្មេងញូក មិនគាំងនៅក្នុងធមិ វមែងយោត បាក ធមិជាគ្រឿងក្មេមបាកយោគ: លុះបំបែកសង្ឃ ដែលព្រមព្រៀង គ្នាហើយ វមែងនោះនៅ ក្នុងនកេ អស់កហ្វ (ទាំងពស់)

អភិធម្មបំផិត កេខាវត្ថ

អន្តោ សុត្តន្តោត ។ អមន្តា ។ តេច ហិ កញ្ជ-ដោ កញ្ជុំ គំដេ្នយ្យាត ។

កហ្វុដ្ឋកថា ។

កុសលចិត្តប្រដំណភាថា

(နေဂါ) မေးရီးဆို မေးမှာ ရေး မေးမှာ မ

អាប្រេណា ។ មានស្លា ។ សញ្ជាំ អង្គនេះ ក្រាំ មាល្បាំ ។ មានស្លា ។ សញ្ជាំ មាល្បាំ មាល្បាំ មាល្បាំ មាល្បាំ មាល្បាំ មាល្បាំ មាលបាំ មេខ្លាំ មាលបាំ មាលបាំ មាលបាំ មាលបាំ មាលបាំ មាលបាំ មាលបាំ មាលបាំ មេខ្លាំ មាលបាំ ម

អភិធម្មចំដក កថាវត្ថ

ពាក្យដូចេះ មានក្នុងព្រះសុក្រឬ ។ អើ ។ ក្រោះហេតុនោះ បុគ្គលតាំង៍ នៅក្នុងកប្ប គប្បីបិតនៅអសកប្ប ។ ច្ចុំ កប្បដ្ឋិកថា ។

កុសលបិត្តប្បដិលាភកឋា

(៨៤) បុគ្គលតាំង នៅអស់កហ្ជ មិនគហ្វីបានចំពោះ នូវកុសល-ចិត្ត ទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលតាំង នៅអស់កហ្ជ គហ្វីឲ្យនូវទាន់ដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិន ប៉េ បុគ្គលតាំង នៅអស់កហ្ជ គហ្វីឲ្យនូវទាន់ដែរ ម្នាល អ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា បុគ្គលតាំង នៅអស់កហ្វ មិនគហ្វីបាន ចំពោះ នូវកុសលចិត្ត ទេ ។

(៨៥) បុគ្គលតាំង នៅអស់កប្ប មិនគប្បីបានចំពោះ នូវកុសល-ចិត្ត ខេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលតាំង នៅអស់កប្ប គប្បីឲ្យចីវប្ប ។ បេ ។ ឲ្យចិណ្ឌ បាត ។ បេ ។ ឲ្យសេនាសន: ។ បេ ។ ឲ្យគិលានប្បច្ចយកេ-សដ្ឋបរិក្ខារ ឲ្យវត្តគួរទំពាស៊ី ឲ្យវត្តគួរបរិភោគ ឲ្យទឹកគួរជឹក ថ្វាយបង្គំ ចេតិយ លើក ឡើង នូវគ្គាកម្មង៍ លើក ឡើង នូវគ្រឿងក្រអូប លើក ឡើង នូវគ្រឿងលាប ក្នុង ចេតិយ ។ បេ ។ ធ្វើនូវចេតិយ ឲ្យជា អភិទក្សិណ ដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គល តាំង នៅអស់កប្ប

អនន្តរាបយុត្តកថា

គេញាត់ ។ ឧ ហេ កុត្ត ំ កុសលំ ខំតំ បន្ទំ បន្ធ បន្ទំ បន្

អឥត្តរាបយុត្តកហិ

ន្ទុ ៤ មានឃ្លំ ៤ ខេម នូ មេគុំ ពណ៌ខ្ញុំ ម៉េរ៉ៈខ្ញុំ កាតឃាំ ៩មោ នូរ៉េ មេសាន្ទ្ ៤ ខ ស្សេ នេះ មេសា ក្រុង នេះ មេសាន្ទ្ ៤ ខ សេរ នេះ មេសា នេះ មេសាន្ទ្រ មេសា (៤៧) មេខខ្មីមពណ៌ខ្មាំ ជម្លៃហេ មាគីនីខ្ចុំកាតុ (៤៧) មេខខ្មីមពណ៌ខ្មាំ ជម្លៃហេ មាគីនីខ្ចុំកាតុ (៤៧) មេខខ្មីមពណ៌ខ្មាំ ជម្លៃហេ មាគីនីខ្ចុំកាតុ

អនន្តរាបយុត្តពេហ

តហ្វីធ្វើនូវចេតិយ ឲ្យជាអភិទក្សិណ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា បុគ្គលតាំងនៅអស់កហ្វ មិនគហ្វីបានចំពោះ នូវកុសលចិត្ត ទេ ។ បេ ។

(៨៦) បុគ្គលតាំង នៅអស់កហ្ជ គហ្ជីបានចំពោះ នូវកុសលចិត្ត ដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គហ្ជីបានចំពោះ នូវកុសលចិត្ត ដែលចេញ បាកកហ្វនោះដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គហ្ជីបានចំពោះ នូវកុសលចិត្ត ជារូប្រាវចរ: ។ បេ ។ អូប្រាវចរ: ។ បេ ។ លោកុត្ត:ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ចច់ កុសលចិត្តប្បដិលារកថា ។

អតត្តរាបយុត្តកបា

(៩៧) បុគ្គល ប្រកបក្នុងកម្មដែលឲ្យផលជាលំដាប់ (គឺអនន្តរិយកម្ម) ហើយគប្បីឈានចុះកាន់សម្មត្តនិយាមដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គល
គប្បីឈានចុះកាន់សភាវៈទាំងពីរ គឺមិច្ចត្តនិយាម (๑) ១ សម្មត្តនិយាម (២)
១ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ប្រកប
ក្នុងកម្មដែលឲ្យផលជាលំដាប់ គប្បីឈានចុះកាន់សម្បត្តនិយាមដែរឬ ។
អើ ។ ក្រែងកម្មនោះ បុគ្គលនោះ ប្រកបហើយ សេចក្តីក្តៅក្រហាយ
១ ការកំណត់ខុស បានដល់អនុស្តីយាច្ម ។ ២ ការកំណត់ត្រូវ បានដល់ព្រះអរិយ-

មគ្គ។ អដ្ឋក្បា ។

អភិធម្មចិដិកេ កឋាវិត្ថ

នុសស្រ មានិងព្យាធ្នា នេយាង នេះ នេយាង ឯ សាស្និ នេះ មេសា នេះ មេ នេះ មេសា មេខេស្ស មេសា ស្រាស្និ នេះ មេសា នេះ មេ នេះ មេ ស្រាស្និ នេះ មេសា នេះ មេសា មេខេស្ស មេសា នេះ ស្រាស្និ នេះ មេសា នេះ មេសា មេខេស្ស មេសា នេះ ស្រាស្និ

[៤៤] អេចខារាជាខា ជនលោ អម្មារ មាន ធំយាម ជុំភាមិត្ត ។ អមភា ។ មាតា ដីវិតា កោយទិតា ចិតា ជីវិតា កោយតែ អមោ ជីវិតា វេយាចំគោ ខ្មដ្ឋន ចំត្លែន តថាកតស្ប ហេចាំ-က် နောင်္ကေန နောင်္ကေန နှင့်သည် ရေ လောဂ် နောင်္ကေ ។ ខេ ។ អន្តស្លេបបុត្តោ ពុក្ខលោ តំ កម្មុំ បដ្ឋិសំ တင်္ကော ကက္ကေဇ္နံ ဗင်းငါး အေနေတာ့ ငါးဗျိန်း လင်္ဂဏီ ဗင်္ဂါ-ខេត្ត អក់ត្រោ សម្មត្តិយាម ជុំក្រមិត្តិ **។** អមសា ។ មាតា ជីវិតា រៅពេច៌តា ចំតា ជីវិតា រៅពេច៌តោ ។ មេ ។ សង្គោំ គឺ ស្ពោះតិ ។ ៤ សេវិវត្តិ ។ មេ ។ អនន្តរាបយុត្តោ បុក្ខលោ តំ កម្មុំ បដ្ឋសំហាត្វែា គាត្តាចំ ឧត្ស នេះ នេះ គ្នា គ្រឿត្ត មានលើ ឧត្ស ខេទ្ធា មាន ទៀ សម្មត្តិយាម ជុំត្នាមិត្តិ ។ អាមភា ។ ជន តំ កាម្មុំ

អភិធម្មបំដាក ក**ាវ**ត្ថ

បុគ្គលនោះ ចូលទៅជិតតំកល់ទុកហើយ សេចក្តីស្តាយក្រោយ បុគ្គល នោះ ឲ្យកើតហើយឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើកម្មនោះ បុគ្គលនោះ ប្រកប ហើយ សេចក្តីក្តៅក្រហាយ បុគ្គលនោះ តំកល់ទុកហើយ សេចក្តី ស្តាយក្រោយ បុគ្គលនោះ ឲ្យកើតហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិន គួរពោលថា បុគ្គល ប្រកបក្ខុងកម្មដែលឲ្យផលដាល់ដាប់ គប្បីឈាន ចុះកាន់សម្មត្តនិយាមទេ ។

(៨៨) បុគ្គល ប្រកបក្នុងកម្មដែលឲ្យផលជាលំដាប់ មិនគួរឈាន ចុះកាន់សម្មតនិយាមខេច្ច ។ អើ ។ បុគ្គលនោះ ផ្ដាច់បង់ជីវិតមាគា ផ្តាចបង់ជីវិតបិតា ផ្តាចបង់ជីវិតព្រះអរហន្ត មានចិត្តប្រទូស ញ៉ាំងលោ-ហិតព្រះតថាគត ឲ្យពុះពោរទៀត និង៍បំបែកសង្ឃដែរឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គល ប្រភបក្នុងកម្មដែលឲ្យផលជាលំ-ដាប់ ហើយប្រមូលមក នូវកម្មនោះ បន្តោបន៍ នូវសេចក្តីក្តៅក្រហាយ កំហត់បង់ នូវសេចក្តីសាយក្រោយ មិនគួរឈានចុះកាន់សម្មត្តនិយាម ខេច្ច ។ អើ ។ (បុគ្គលនោះ) ផ្តាច់បង់ជីវិតមាភា ផ្តាច់បង់ជីវិតបិតា ។ បេ ។ និង៍បំបែកសង្ឃូឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគល ប្រកបក្ខុងកម្មដែលឲ្យផលដាលំដាប់ ហើយប្រមូលមក នូវកម្ម នោះ បន្ទេរបង់ នូវសេចក្តីក្តៅក្រហាយ កំបាត់បង់ នូវសេចក្តីស្វាយ ក្រោយ មិនគួរឈានចុះកាន់សម្មត្តនិយាមខេថ្ក ។ អើ ។ ក្រែងកម្មនោះ

និយតស្ស និយាមកថា

ខេត្តា អកញ្ជា សម្ព័ស្និយាតុ នូយីតួន់ខ្លំ ឯ
ខេទ្ធា អយ្ណា សគីស្និយាតុ នូយីតួន់ខ្លំ ឯ
ខេទ្ធា អយ្យា សគីស្និយាតុ នូយីតួន់ខ្លំ ឯ
ខេទ្ធា អយ្យា សគីស្និយាតុ ប្រពីនូបប្រជុំ ឧត្តម្ជាប់ ឧ

អនន្តរាបយុត្តកេហិ ។

តំយតស្ស តំយាមកឋា

(៤០) ច្ចេះ ទេ ច្ចុំ ទំនុំ មេស្ត្រ ។ អាមន្តា ។

ลิเบลลิเบาหกรา

បុគ្គលនោះ ប្រមូលខុកហើយ សេចក្តីក្តៅក្រហាយ បុគ្គលនោះ បន្ទោបន៍
ហើយ សេចក្តីស្តាយក្រោយ បុគ្គលនោះ កំបាត់បន់ហើយឬ ។ អ៉េ ។
ប្រសិនបើកម្មនោះ បុគ្គលនោះ ប្រមូលខុកហើយ សេចក្តីក្តៅក្រហាយ
បុគ្គលនោះ បន្ទោបន៍ហើយ សេចក្តីស្តាយក្រោយ បុគ្គលនោះ កំបាត់
បន់ហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល ប្រកប
ក្នុងកម្មដែលឲ្យផលជាលំជាប់ ប្រមូលមក នូវកម្មនោះ បន្ទោបន៍ នូវ
សេចក្តីក្តៅក្រហាយ កំបាត់បន់ នូវសេចក្តីស្តាយក្រោយ មិនគួរឈាន
បុះកាន់សម្មត្តនិយាមទេ ។

(៨៨) បុគ្គល ប្រកបក្ខុងកម្មដែលឲ្យផលដាល់ដាប់ គប្បីឈាន បុះកាន់សម្មត្តនិយាមដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គល ប្រកបន្ទាក់ម្មនោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលប្រកបន្ទាក់ម្មនោះ មានដែរ មា្នល អ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល ប្រកបក្ខុងកម្មដែលឲ្យផល ដាល់ដាប់ គប្បីឈានចុះកាន់សម្មត្តនិយាម េ ។

ចច់ អនន្តរាបយុត្តកថា ។

តិយត់តំយាមកឋា

(40) និយតបុគ្គល(9) វមែងឈានចុះកាន់និយាម:ប្ដូ ។ អើ។

ចុគ្គលដែលកំណត់ ឬទៀង បានដល់ព្រះពោធិសត្វដែលកើតក្នុងមិច្ឆត្តភព ព្រោះលោក
 ទូល់ទ្វាយដោយបុណ្យ ។

អភិធម្មចិដិកេ កថាវិត្ថ

មិខ្ទះធំយ នោ **សម្ទះ** ៤ បា ទំ ង់ក្នុងទំ សម្ទះធំយ-តោ ចំចុត្តចំណម់ ជុំក្មេតីតំ ។ ន មៅវ វត្តិ ។ បេ។ ធំយ តោ ធំយាម ជុំក្នុមតីតំ ។ អាមស្ពា ។ បុត្វេ មក្ខុំ ភាវេត្វា បញ្ជា ធំយាមំ ជុំគ្គាមគ័ត៌ ។ ធ បោរំវត្តិ ។ មេ ។ មុ ត្វេ សោតាមត្តិភិក្សាវត្វា បញ្ជា សោតាបត្តិធំយាមំ ជុំគ្នាមតីតំ ។ ជ ហៅ វត្តេ ។ ៤ ។ ឬ ត្លេ សភា ភា គមិត្តិ ។ ៤ ។ អភា-តាមមក្ ។ បេ ។ អហេត្តមក ភាវេត្តា បញ្ជា អហេត្ត-ជិហាម ជុំក្នុមតីតិ ។ ជ មោ^{រំ}វត្តេ**ៗ ។** មេ ។ មុ ត្វេ សត៌ប្បដ្ឋាន ។ ចេ ។ សគ្ខព្រះន ។ ចេ ។ ឥធ្វិទាន់ ។ មេ ។ ឥន្ទ្រិយំ ។ មេ ។ ពលំ ។ មេ ។ ពេជ្ឈង្គំ ភា-វេត្យ ឧញ ច្បាល់ ង្គ្គាមគុំគ្នា ឧ ហេវុស្គុ ៗ មេ ។ (៩០) ឧ វត្តាំ និយ នោ និយាមំ ជុំក្រុមតីតិ **។** អាមត្តា ។ ភញ្ចេរ ពោធ៌សត្តោ តាយ ជាតិឃា ជម្មុំ យាភិសាមេតុឆ្លិ ។ ៤ ហៅវត្តព្វេ ។ ២ ។ គេ៤ ហិ ធំយ តោ ធំយាម ង្គ្នមតីតំ ។

និយតស្ស និយាមកថា ។

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

មិច្ចតនិយតបុគ្គល (បុគ្គលដែលកំណត់ខុស) ឈានចុះកាន់សម្មត្តនិយាម សមគនិយតបុគល (បុគលដែលកំណត់ត្រា) ឈានចុះកាន់មច្ចត្តនិយាម ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ និយតបុគ្គល ឈាន ចុះកាន់និយាម:ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ចម្រើនមគ្គ មុន ទើបឈានចុះ កាន់និយាម: ជាវាងក្រោយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ បុគ្គល បម្រើនសោតាបត្តិមគ្គ មុន ទើបឈានចុះកាន់សោតាបត្តិនិយាម ជាទានក្រោយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ចម្រើន សភទាគាមមគ្គ ៗបេៗ អនាគាមមគ្គ ៗបេៗ អរហត្ថគ មុន ទើប ឈានចុះកាន់អរហត្តនិយាម ជាភានក្រោយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ចម្រើនសតិហ្វដ្ឋាន ។ បេ ។ សម្មហ្វុគាន ។ បេ ។ ឥទ្ទិហ្ទ ។បេ។ ឥន្ទ្រិយ ។បេ។ ពល: ។បេ។ ពោជ្យង៍: មុន ទើប ឈានចុះកាន់និយាម: ជាខាងក្រោយថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ \$1 9109

(៩១) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា និយតបុគ្គល ឈានចុះកាន់និយា-ម:ទេឬ ។ អើ ។ ព្រះពោធិសត្វ មិនគួរដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវធម៌ ដោយ ជាតិនោះទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ និយតបុគ្គល ឈានចុះកាន់និយាម:ដែរ ។

ចច់ និយតនិយាមកថា ។

ត់វិត្តក្សា

(५၉) ច្ចុះ ខេង ច្ចុះ សេ ដល់ ដល់ខេត្ត ។ អាមញ្ញ ។ រត្តោ ភក់ ៨ហត់ ខុដ្តោ នោសំ ៨ហត់ មូ**ខ្សោ** មោយ ជហគំ ក់ល់ដ្ឋោ ក់លេស ជហគ័ត់ ។ នេ ហេវ វត្តត្វេ ។ មេ ។ ភកេន ភក ៩សត់ នោ សេន គេលំ ៩៣៣ មោល មេលំ ៩៣៣ គំលេ-សេហ កាំលេស ៩ហត់តំ ។ ឧ ហៅវត្តត្វេ។ មេ។ រាកោ ចិត្តសម្បយុត្តោ មក្តោ ចិត្តសម្បយុត្តោតិ ។ អាមន្តា ។ ខ្ញុំជំ ៩សុក្ជជំ ។ ២។ ខ្ញុំជំ ខំត្តាជំ សមោយចំ យោត់តំ ។ ៤ យោះ វត្តេញ ។ បេ ។ រាកោ អកុសលោ មក្តោ កុសលោភិ ។ អមន្តា ។ តុសហគុសហ សាវជ្ជានវជ្ជា ហិនព្យូណិតា ត្រូវ សម្ម័យ មេខា មេខា មេខាំង មេខាង មេ សារជា្នរដ្ឋា ស្ថិនពីហ្គុនា យស់អាយុស្នេក្សាស

(៩७) នីវុតបុគ្គល (បុគ្គលដែលត្រូវនីវរណ:រួបរឹតហើយ) លះ ชล์នីវេណ:ថ្ម ។ អើ ។ បុគ្គលរី~~ក~~រាយ លះបង៌រាគ: បុគ្គលប្រទុស្ត លះបង់ពេស: បុគ្គលវង្គេង លះបង់មោហ: បុគ្គលសៅហ្មង លះ បង់កំលេសឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ បុគ្គល លះ បង្កាគ: ដោយកគ: លះបង់គោស: ដោយគោស: លះបង់មោហ: ដោយមោហៈ លះបន់តំលេស ដោយតំលេសឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ។ ភគ: ប្រកបដោយចិត្តហើយ មគ្គ ប្រកបដោយចិត្តដែរ ឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំនៃផស្សៈទាំងពីរ ។ បេ ។ នៃចិត្តទាំងពីរឬ ។ អក មិនគុរ ពោលយ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ។ វាគ: ជាអកុសល មគ្គ ជាកុសល ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល មាន ទេសនិងមិនមាន ទេស ហេត្តហ្គង់នុត្តម មានចំណែក ខ្មៅនិង្គស មកកាន់ ទីចំពោះមុខឬ ។ អត្ថមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ពួកធម៌ ជាកុសលនិធ៍អកុសល មានពេសនិងមិនមានពេស ថោកពាបនិង្ខត្តម មានចំណែកឡៅនិងស

អភិធម្មចិដិកេ កបាវិត្ត

មានដីខ្លួន ។

ស្តេ ន នេះ មុំ មាសហមាសហ ១ នេ ១ មន្តិ មា

ស្តេ សាំនៃរដ្ឋ ១ នេះ មា

ស្តេ សាំនិរដ្ឋ ១ នេះ មា

ស្តេ សាំនៃរដ្ឋ ១ នេះ មា

ស្តេ សាំនេះ មា

សាំ

[៧៣] នីពុំគោ នីវេណំ ដល់និត្តិ ។ អាមត្តា ។ ននុ ក្តុំ កក់តា សោ ឃុំ សមាហ៍នេ ចិត្តេ បរិ-សុទ្ធេ បរិយោធានេ អនុខ្ព័ណេ កិតតូបត្តិលេសេ មុខកូនេ តម្មនិយេ ឋិនេ អានេញ្ជប្បត្តេ អាសវានំ ១យញាណាយ ចិត្តំ អភិនិញ្ញាមេនីតិ អាត្តាំ សុន្ត-ត្តោតិ ។ អាមត្តា ។ នេន ហិ ន វត្តព្ំំ នីពុំគោ នីវេណំ ដល់នីតិ ។

(៩៤) ឧ វត្តាំ ចុះ ត្រាំ ភេស្សា ជីសតីតិ ។ អាមស្លា ។ ឧឧ វុត្តិ ភក់វតា តម្បី ឃុំ ជាឧ តោ ឃុំ បង្បាត ភោមាសវាចិ ចិត្តិ វិមុឲ្តិ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិក កឋាវិត្ថ

មកកាន់ ទី ចំពោះមុ ១ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា

ម្នាលកិក្ខុ ទាំង ទ្បាយ ធម្មជាតធ្យាយ ក្រៃលែង ធ្លាយ នេះ មាន ៤ យ៉ាង ។

ធម្មជាតធ្យាយ ក្រៃលែង ធ្លាយ ៤ យ៉ាង តើ ដូច ទេ្តច ។ ម្នាលកិក្ខុ ទាំង
ឡាយ មេឃនិងប្រថពី នេះជាធម្មជាតធ្យាយ ក្រៃលែង ធ្លាយ ទី ១ ។ បេ។

ព្រោះ ហេតុ នោះ ធមិ បេសសហ្គូសេ ទាំង ឡាយ ធ្យាយអំពីអសហ្គូសេ

ទាំង ឡាយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុង ព្រះស្យុត ឬ ។ អើ ។ ព្រោះ ហេតុ

នោះ អ្នកមិនគួរ ពោលថា ពួកកុសលនិង អកុសល ។ បេ ។ មកកាន់

ទី ចំពោះ មុខ ខេ ។

(៩៣) នីវុតបុគ្គល លះបង់នីវេណ:ដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះ
មានព្រះភាគ ទ្រង់គ្រាស់ថា បុគ្គលនោះ កាលបើចិត្ត តំកល់នៅមាំ
បរិសុទ្ធ ផ្លូវផង់ មិនមានទីទួលគឺកំលេស ប្រាសចាកទុបក្តិលេស ជា
ចិត្តទន់ គួរដល់ភាវនាកម្ម តាំងនៅនឹង ជាធម្មជាតមិនញាប់ញារ័ យ៉ាង
នេះហើយ វមែងបង្គោនចិត្តទៅ ដើម្បីអាសវត្ថុយញ្ញាណ ពាក្យដូច្នេះ
មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា
នីវុតបុគ្គល លះបង់នីវរណៈទេ ។

(៩៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា នីវុតបុគ្គល លះបង់នីវេណ:ខេ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគខ្រង់ត្រាស់ថា បុគ្គលនោះ កាល ដឹងយ៉ាងនេះ ឃើញយ៉ាងនេះ ចិត្ត វមែងរួចចាកកាមាសវៈផង ។បេ។

សម្មទិភ្លូពកដា

អស្លាសាច ចិត្ត វិបុច្ចតិត អត្ថោ សុត្ត គ្នាតិ ។ អាចឆ្នា ។ គេឧ ចាំ ឧីវាគា ឧីវាណំ ៩១គីគី ។ នីព្រោះ ។

សម្មទឹក្ខតកហ

(៤៤) មាត់ខ្លួម មា មេ មា មេ មា មេ ម អាមភ្លា ។ រតោ រាគំ ៨៦គំ ខុដ្ឋោ នោសំ ជហត់ ទូធ្យោ មោល ជហត់ គេល់ដោ្ក គេលេស ជេហត់តំ ។ ឧ ហេវ វត្តេ ។ ៤០ ។ រាកេខ ក្នុំ ៩២៩ ខោសេខ ខោស ៩២៩ មេខោន មោញ ៩៩៦ គេលែសេញ គេលៃសេ ៩១គេគំ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ភាគោ ចិត្តសម្បយ្យោ មកោ ចិត្តមន្ទ្រាត់ ។ អមស្គា ។ ខ្ញុំធ្នុំ ៩ស្សាធំ ។ បេ ។ ខ្ទុំ ខំតាន់ សមោសនំ ហេត់តំ ។ a ဟော[†] ကြွေးကွေ ၅ ဗေ ၅ ၈ က မက္ခေလ ဗေ ဤ ಹೈಕುಣುಕ್ಕೆ ಇ ಕಾರಮ ಇ ಹೈಕುಯಹೈಕುಯ ಕು-រដ្ឋានដោ្ឋ ហ៊ុនព្យល់ខា គណៈក្រុងកម្មវិជ្ជិភាគា ឌមា ភាគខ្មុំ អាងជំនួន ឯ ខ សារ នេះ មិ ឯ ខេ ឯ

សម្មទីភូពកថា

ចិត្ត វមេន៍រួចចាកអវិជ្ជាសវៈផង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ នីវុតបុគ្គល តែងលះបង់នីវរណៈដែរ ។

ចច់ នីវុតកេវា ។

សម្ម១ឹត្តតកឋា

(៩៤) បុគ្គល ដែលមានសញ្ញោជន:កុងទីចំពោះមុខ លះបង់ សញ្ចេជន:ដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលវិក្សាយ លះបង់វាគ: បុគ្គលប្រ-ទុស្ត លះបង់ទោស: បុគ្គលវៃធ្វេង លះបង់មោហ: បុគ្គលសៅហ្មង លះបង់កំលេសឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល លះបង់ក្គ: ដោយក្គ: លះបង់ទោស: ដោយទោស: លះបង់ទោ-ហ: ដោយមោហ: លះបង់កំលេស ដោយកំលេសប្ដូ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ វាគ: ប្រកបដោយបិត្តហើយ មគ្គ ប្រកប ដោយចិត្តដែរឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំនៃផស្សៈ ទាំងពីរ ។ បេ ។ នៃចិត្ត ទាំងពីរ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ។ វាគ: ជាអត្**សល** ហើយ ចុះមគ្គ ជាកុសលឬ ។ អើ ។ ពួកធមិ ជាកុសលនិងអកុសល មាន ទោសនិង៍មិនមាន គោស ថោកទាបនិង៍ ទត្តម មានចំណែក ទៀនិង៍ស . មកកានកាវ:ចំពោះមុខឬ ។ អ្នកមិនគួរ គោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កបារិត្ត

។ នេ ត កា ខ ដើម្បាញ់ មានដីខ្លួន ។

«មាន នា នេ ខ ត្រូវ នេះ នា ខេ ខេ ខេស្ស នេះ មាន ខេស្ស មាន ខេស

(4b) សម្មុំទីកូ នោ សញ្ញោជជំ ជហគីគិ ។ អាមន្នា ។ ឧធ្ វត្តំ កក់តា ជំនាមគីគិ អគ្គៅ សុត្តន្តោគិ ។ អាមន្នា ។ គេជ ប៉ា ឧ វត្តព្ំ សម្មុំទីកូ នោ សញ្ញោយយ ចំត្តំ អភិ-ប៉ា ឧ វត្តព្ំ សម្មុំទីកូ នោ សញ្ញោជជំ ជហគីគិ ។ (4d) ឧ វត្តព្ំ សម្មុំទីកូ នោ សញ្ញាជជំ ជហគីគិ ។ អាមន្នា ។ ឧធ្ វត្តំ កក់តា

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

ពួកធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល មាន ទេសនិងមិនមាន ទេស ថោកទេប និង និង នួម មាន ចំណែក ខ្មៅនិងស មកកាន់ការ : ចំពោះមុខឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាត ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិច្ចទំងំ ខ្សាយ ធម្មជាត់ ឆ្ងាយ ក្រៃលែង ឆ្ងាយ នេះ មាន ៤ យ៉ាង ។ ធម្មជាត់ ឆ្ងាយ ក្រៃលែង ឆ្ងាយ ៤ យ៉ាង តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលកិច្ចទំងំ ខ្សាយ មេឃនិង ប្រថពី នេះជាធម្ម-ជាត់ ធ្វាយ ក្រៃលែង ឆ្ងាយ ទី ១ ។ បេ ។ ព្រោះ ហេតុ នោះ ធម៌បេសសហ្វូ-សេទាំង ខ្សាយ ឆ្ងាយ អំពីអសហ្វូសេទាំង ខ្សាយ ពាក្សដូច្នេះ មានក្នុង ព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះ ហេតុ នោះ អ្នកមិន គួរ ពោលថា ពួកធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល ។ បេ ។ មកកាន់ការ : ចំពោះមុខ ទេ ។

(៩៦) បុគ្គល ដែលមានសញ្ញោជន: ក្នុងទីចំពោះមុខ លះបន់ សញ្ញោជន:ដែរឬ ។ មើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា បុគ្គលនោះ កាលបើចិត្ត តំកល់នៅមាំ ។ បេ ។ យ៉ាងនេះ វមែង បង្គោនចិត្តទៅ ដើម្បីអាសវត្ថយញ្ញាណ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រ ឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលមានសញ្ញោ-ជន: ក្នុងទីចំពោះមុខ លះបង់សញ្ញោជន:ទេ ។

(៩៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គលមានសញ្ញោជន:ក្នុងទីចំពោះ មុខ លះបង់សញ្ញោជន:ទេឬ ។ អើ។ ក្រុងព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា

សមាបគ្នោ អស្សាទេតិកេយា

តម្បី ៧ នៃ នេះ ៧ នេះ ស្នា មាន ស្លា អង្គ ស្លា មាន ស្លា មាន ស្លា មាន ស្លា ស្លា មាន ស្

សម្មុទិភ្លុតកេយិ ។

សមាបគ្នោ អស្សាទេតិកឋា

(៥៨) សមាជាធិ អស្បានេះ លាខច្មុយខ្មុំ ហាយដើយាង ឯ មាន ឯ ង លាច ឧទារី ឈានស្បី សរតីយាខ្ញុំ ឯ ខ ស្សេ ន្ដែរមិ ឯ ខេ ឯ នុំ ឃាន់ នេះស្បា ឃាន់សារី សារគីយាខ្មុំ ឯ មានយ៉ា ឯ នេះ១ ៩ សោរិទ នុ ឧសារិ ដុសស ខាលា រុខសលា នំ ឋ៩ធំ ឋ៩ឝ តាយ សញ្ញាយ នំ សញ់ ព សញ្ហាល់តំ តាយ ខេត្តយ តំ ខេត្ត ខែត្រត់ តេខ ចំគ្លេខ ទំ ចំនុំ ចំឆ្នេំ គេខ វិតក្តេខ ទំ វិត្ត វិត្ត នេះ នេះ នេះ នេះ វិទ្ធានាវិ វិទ្ធានាវិ តាយ ច័ត៌យា នំ ច័ត៏ ចំយាយត៌ តាយ សត៌យា តំ សត់ សាត់ តាយ **ប**ញ្ញាយ តំ បញ្ចុំ បជាជា-តីតិ ។ ឧ មោរ វត្តត្វេ ។ មេ ។ ឈានជិកភ្និ ចិត្តមព្យត្តា ឈាជំ ចិត្តមព្យត្តិ ។ អាមភា ។

សមាបន្តអស្សាទេតិកថា

បុគ្គលនោះ កាលបើដឹងយ៉ាងនេះ ឃើញយ៉ាងនេះ ចិត្ត វមែងរួចចាក
កាមាសវ:ផង ។ បេ ។ ចិត្ត វមែងរួចចាកអវិជ្ជាសវ:ផង ពាក្យដូច្នេះ
មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលមានសញ្ញោជន:
ក្នុងទីចំពោះមុខ លះបង់សញ្ញោជន:ដែរ ។
ច្ចុំ សម្មទិត្តពេល ។

សមាបត្ថអស្សាទេតិកឋា

(៧៧) បុគ្គលចូលឈាន រមែងរីកោយ ការត្រេកអាក្នុងឈាន
មានឈានជាអារម្មណ៍ ឬ ។ មើ ។ ឈាននោះ ជាអារម្មណ៍ របស់
ឈាននោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ឈាននោះ ជា
អារម្មណ៍ របស់ឈាននោះឬ ។ មើ ។ បុគ្គល ពាល់ត្រូវផស្ស:នោះ ដោយ
ផស្ស:នោះ ខទួលវេទនានោះ ដោយវេទនានោះ សំគាល់នូវសញ្ញានោះ
ដោយសញ្ញានោះ នឹកនូវចេតនានោះ ដោយចេតនានោះ គិតនូវចិត្ត
នោះ ដោយចិត្តនោះ ត្រិះរិះនូវវិតក្ក:នោះ ដោយវិតក្ក:នោះ ពិបារណា
នូវវិបារ:នោះ ដោយវិបារ:នោះ ពេញចិត្តនូវបីតិនោះ ដោយបីតិនោះ
វពុកនូវសតិនោះ ដោយសតិនោះ ដ៏ឯច្បាស់នូវបញ្ហានោះ ដោយបញ្ហា
នោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការត្រេកអាវាង

អភិធម្មចិដិកេ កបាវត្ថ

ខ្ញុំ ដេសុព្ធ ។ បេ ។ ធ្វុំធ្វុំ ចិត្តាធំ ស មោសាធំ យោត់តំ ។ ឧ មោវ វត្តគ្លេ ។ មេ ។ ឈានធិកាឆ្និ ಕ್ಷಳಲು ಯು ಹಿಳ್ಳುತ್ತ ನ ಬಕ್ಕು ನ ಚಿ-សហគុសហ សាវជ្ឈានវជ្ឈ ហ៊ុនបុ**្យ**់តា កណ្ដេ សុគ្គសព្វដ្ឋភាតា ជម្នា សម្មាទិការ អក្ខេត្តិ ។ ខ សេរុ ម៉ុស ៤ ៤ ៤ ម៉ុសហមា្សហ សារដ្ឋានរដ្ឋា ហ៊ុនហ្វូលាំតា កាណូសុក្កាសហ្វដ្ឋភាកា ឌសា ទាត់ខ្ទុង, សេខឧទ្ទុខ ៤ សេឧទី) ៤ ខេទ វុត្ត ភក់វតា ខត្តាវិមាធិ ភិក្ខាវ សុវិធ្វវវិធ្វកធិ ។ កាត់មាន ខេត្ត ។ ឧកញ្ ភិក្ខាប់ បឋវិ ខ ៩៩ បឋម សុវិឌ្ធវិឌ្ធ ។ បេ ។ តស្មា សត់ ឧម្មោ មស្ត្រី អាក្សាត់ អត្តៅ សុត្តស្តេត ។ អាមស្តា ។ តេខ ស ខ វត្តាំ យុសលយ់មហ មារជាខាជា លួចជាិហា្ខម មេសាសម្នេកជាិទ្ធមាន នគា មគិៈ ទីភាវ ភាគខ្លួត ។

អភិធម្មចិដិក កបាវិត្ថ

ការប្រជុំ នៃផស្ទៈទាំងពីរ ។ បេ ។ នៃចិត្តទាំងពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ ការត្រេកអក្មេស៍លាន ជាអកុសល ចុះ ឈាន ជាកុសលថ្ម ។ អើ។ ពួកធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល មាន ពេសនិងមិនមានពេស ថោក៣បនិងទុត្តម មានចំណែកឡៅនិងស មក កាន់ការ: ចំពោះមុខឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ពួកធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល មានទោសនិងមិនមានទោស ថោកទាបនិង ទត្តម មានចំណែកទៅនិងស មកកាន់ការ:ចំពោះមុខឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះមានព្រះភាគ (ខង់ត្រាស់ថា មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម្មជាតធា្យវេត្រ លែងគ្នាយ នេះ មាន ៤ យ៉ាង ។ ធម្មជាតធ្លាយ ក្រៃលែងគ្នាយ ៤ យ៉ាង តើដូចមេច ។ មាលក់ក្នុតាំងឡាយ មេឃនិងប្រថពី នេះជាធម្មជាត ឆ្ងាយក្រៃសែងឆ្ងាយ ទី ១ ។ បេ ។ ក្រោះហេតុនោះ ធម៌របស់សហ្វ-រសព៌ងទ្យាយ ឆ្វាយ អំពីអសហ្វសេទាំងឡាយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុង ព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ពួកធមិ ជា កុសលនិធ៍អកុសល មានពេសនិធ៍មិនមានពេស ថោក៣បនិធ៍ទត្តម មានចំណែកទៀនជ័ស មកកាន់ការៈចំពោះមុខ េ ។

្ស់ បុគ្គល មិនគួរនិយយថា បុគ្គលចូលឈាន រមែងរីក រាយ ការគ្រេកអភាស្ត្រឈាន មានឈានជាអារម្មណ៍ ទេប្ត ។ អើ ។

អ្នកព្រធ្យាក្រ

សមាចគ្នោ អស្សាទេតិកថា ។

អសាត្តរាគ្នាបា

(೧০০) អត្តិ អសាតរាកោត៌ ។ អាចន្លា ។ ឧុក្សាភិឧខ្ចិនោ សត្តា អត្តិ កោច ឧុក្ខំ បត្តេខ្តិ បិ-ហេខ្តិ រាសខ្លិ ការសខ្លិ បាយៃសខ្លិ ឧុក្ខំ អាខ្លោ-សាយ តិឌ្ឌខ្លីតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ឧឧ សុខាភិឧខ្ចិនោ សត្តា អត្តិ ភេទ សុខំ បត្តេខ្តិ បិហេខ្តិ រាសខ្លិ ការសខ្លិ បាយៃសខ្លិ សុខំ អេឌ្ឍាសាយ តិឌ្ឌខ្លីតិ ។ អាចខ្លា ។

អ្នកព្យាធ្លាក្សា

ក្រែងព្រះមានព្រះភាគឲ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឲ្យយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ស្វាត់បាកកាមទាំងឲ្យយ ។ បេ ។ ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ភិក្ខុ នោះ
រីកាយចំពោះឈាននោះ ប្រាថ្នានូវឈាននោះ ដល់នូវសេចក្តីត្រេកអរ
ដោយឈាននោះ ព្រោះរម្ងាប់វិតក្តៈនិងវិបារៈ បានចូលកាន់ឲុតិយជ្ឈាន
។ បេ ។ តតិយជ្ឈាន ។ បេ ។ ចតុត្តជ្ឈាន ភិក្ខុនោះ រីកាយចំពោះ
ឈាននោះ ប្រាថ្នានូវឈាននោះ ដល់នូវសេចក្តីត្រេកអរដោយឈាន
នោះ ពាក្សដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ
បុគ្គលចូលឈាន វមែងរីករាយ ការត្រេកអរក្នុងឈាន មានឈានដា
អារម្មណ៍ពិត ។

ចច់ សមាចន្ទអស្សាទេតិកថា ។

អសាត្តរាគ្នកបា

(១០០) ការត្រេកអរក្មន៍របស់ដែលមិនជាទីត្រេកអរ មានដែរឬ ។

អើ ។ ពួកសត្វ ត្រេកអរ ក្នុងសេចក្ដីទុក្ខ សត្វពួក១៖ ប្រាជ្ញា
ស្រឡាញ់ ស្វែង សូះស្វែង ស្វែងកេនូវសេចក្ដីទុក្ខ ឋិតនៅ ចុះ
ចិត្តស៊ិច ចំពោះសេចក្ដីទុក្ខ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង
នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងពួកសត្វ ត្រេកអរក្មន៍សេចក្ដីសុ១ សត្វពួក១៖
ប្រាជ្ញា ស្រឡាញ់ ស្វែង សូះស្វែង ស្វែងកេ នូវសេចក្ដីសុ១
ប៉ិតនៅ ចុះចិត្តស៊ិច ចំពោះសេចក្ដីសុ១ មានដែរឬ ។ អើ ។

អភិធម្មបិដិកេ កបារិត្ត

ហេញ៉ា សុខាភិខឆ្គំ នោ សត្តា អត្ថិ ភេច សុខំ បត្តេច្តិ បិ-បេរត្តិ ឯសត្តិ ការសេត្តិ បរិយេសត្តិ សុខំ អជ្ញោសាយ តិដ្ឋត្តិ នោ វត ហេវត្តព្វេ អត្ថិ អសាតារាកោតិ ។

ប្រសន្ន ។

(០០០) អង្គិ អសាស្សាយេង ។ អាមន្ត្នា ។

នុសាយោ អនុសោធិសាយ បានសាយ អនុសាយ បានសាយ បានស

(೧០៤) ន វត្តព្វំ អត្តិ អសាតរាកោត៌ ។ អាមញ្ញា ។ ឧឧ វត្តំ ភក់តា សោ រៀវ អនុរោធវិរោធំ សមាមឆ្នោ យំ ក់ញៀ វេឌធំ វេឌយៈ សុខ វា ឧក្ខំ វា អនុក្ខុមេសុខំ វា

អភិធម្មបំដែក កឋាវត្ថ

ប្រសិនបើពួកសត្វ ត្រេកអរក្មន៍សេចក្តីសុ១ សត្វពួកៗ៖ ប្រាថ្មា ស្រ-ឡាញ់ ស្វែន៍ សូះស្វែង៍ ស្វែងរក នូវសេចក្តីសុ១ បិតនៅ ចុះចិត្ត ស៊ីប់ ចំពោះសេចក្តីសុ១ មានដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោល ថា ការគ្រេកអរក្នុងរបស់ដែលមិនជាទីត្រេកអរ មានទេ ។

(១០១) ការត្រេកអរក្មន៍របស់ដែលមិនជាទីគ្រេកអរ មានដែរឬ ។

អើ ។ វាគានុស័យ ដេកសម្នំកង្គុត្តវេទនា បដិឃានុស័យ ដេកសម្ងំ
ក្នុងសុ១វេទនាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងវាគានុស័យ ដេកសម្ងំកង្គសុ១វេទនា បដិឃានុស័យ ដេកសម្ងំកង្គុត្តវេទនា
ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ វាគានុស័យ ដេកសម្ងំកង្គសុ១វេទនា បដិឃានុស័យ ដេកសម្ងំកង្គុំស្ពេវទនា
ប្ត ។ មើ ។ ប្រសិនបើ វាគានុស័យ ដេកសម្ងំកង្គសុ១វេទនា បដិឃានុស័យ ដេកសម្ងំកង្គុំត្តវេទនា ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា
ការគ្រេកអរក្នុងបេសដែលមិនជាទីគ្រេកអរ មានទេ ។

(១០៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ការត្រេកអរក្នុងរបស់ដែលមិន ជាទីត្រេកអរ មានខេឬ ៗ អើ ៗ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគទ្រង់ត្រាស់ថា បុគ្គលនោះ បានដល់នូវសេចក្តីត្រេកអរនិងសេចក្តីទឹង យ៉ាងនេះហើយ វមែងទទួល នូវវេទនាណាមួយ ជាសុខក្តី ជាទុក្ខក្តី ជាអទុក្ខមសុខក្តី

ធម្មតណ្ណា អព្យកតាតិកេដា

សោ នំ ប់ខេច អភិចឲ្ននិ អភិវឌន៍ អជ្ញោសាយ និដ្ឋនិនិ អន្ទោវ សុន្តនោង ។ អាចឡា ។ នេះ១ ហិ អភិ្ត អសានាកាតា ។

អសាត្រាត្តបាំ ។

ធម្មតណ្ណ អត្យាកតាតិកឋា

្សាស្ត្រ ។ ខេ ។ ដោដ្ឋ ហ្វាសេខ ខ្លំ ។ ខ សេរុ ស្រុយ ស្រុយ ខេ ខេ ។ ដោដ្ឋ ហ្វាសេខ ខេ ខ្លំ ។ ខ សេរុ ស្រុយ ។ ខេ ។ ដោដ្ឋ ហ្វាសេខ ខេ ខំ ។ ខ សេរុ

រុឌី (ខំ ឯ រេ ឯ អាតឌី) ឯ ខតិនស៊ា អយ់ក្រសួន ឯ ប ល្សេ ក្នុងស៊ា ឯ ឧ ឯ នោះគឺ ខិនស៊ា អយ់ក្រសួន ឧតិនស៊ា អយ់ក្រសួន ឯ ប ល្សេ រុឌី ខេំ ឯ ខេ ឯ (០០៤) ដៃឧស៊ា អយ់ក្រសួន ឯ មាតឌី ឯ

ធម្មតណ្តាអព្យាកតាតិកេខា

បុគ្គលនោះ វមែងត្រេកអរ រាប់កេ ឋិតនៅ ចុះចិត្តស៊ិប់ ចំពោះវេទ-នានោះ ពាក្យដូច្នេះ មានកង្គព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការត្រេកអរក្នុងរបស់ដែលមិនជាទីត្រេកអរ មាន ។ ច្ចុំ អសាធ្យាធ្យាស្តី ។

ធម្មតណ្តេអព្យាកតាតិកបា

(១០៣) ធម្មត្តណ្យា ជាអព្យក្រិត្ថ ។ មើ ។ វិយុកនិងអព្យាក្រឹត្ត កិរិយានិងអព្យក្រិត រូប និព្វាន ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ ម៉ោដ្ឋព្វាយតន: (ជាអព្យក្រិត) ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១០៤) ធម្មត្តណ្ណា ជាអព្យាក្រឹត្តឬ ។ អើ ។ រូបតណ្ណា ជា អព្យាក្រឹត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ធម្មត្តណ្ដា ជាអព្យាក្រឹត្តឬ ។ អើ ។ សទូតណ្ដា ។ បេ ។ គន្ធតណ្ដា រសតណ្ដា ។ បេ ។ ដោះដូព្វត្តណ្ដា ជាអព្យាក្រឹត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងិ នេះទេ ។ បេ ។

(១០៥) រូបតណ្ណា ជាអកុសលឬ ។ អើ ។ ឯម្មេតណ្ណា ជា
អកុសលដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សទូតណ្ណា
។ បេ ។ ថោដ្ឋព្វតណ្ណា ជាអកុសលឬ ។ អើ ។ ឯម្មេតណ្ណា ជាអកុសលដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កឋាវិត្ថ

ចេះ នេះ ដើម្លៃ ខតិនទាំរ អមាទមាន ៤ ក្នៅ ឧ សាយ មួយ មួយ មួយ មួយ មួយ មួយ មួយ ក្នៅ ឧសាយ មួយ មួយ មួយ មួយ មួយ (០០០) ខេតិនទាំរា អមាទមាន ៤ មាចម៉ា ៤

រុឌ្គី ខេត្តឧណ្ណា អណ្ឌិយខ្លាខ្លុំ ៤ លោ រុខ្លោ ឧដុខ្សា ឧដុខ្សាលា លោយ ដេ មេ លោយ អង់ស្លា ១ សញ្ជាំ លោយ អង់ស ចេះ លោយ អង់ស្លា ១ សញ្ជាំ លោយ អង់ស ចេះ លោយ អង់ស្លា ១ សញ្ជាំ លោយ អង់ស ពេល រុខ្លោ អង់ស្លា ១ សញ្ជាំ លោយ អង់ស ពេល រុខ្លោ អង់ស្លា ១ សញ្ជាំ លោយ មេ ប្រ

ಕ ಮ್ಯೂ ಚಿಜ್ಜಿಟಿ ಎಡಎ ಳಾಜಿಜ್ಯಲು ಎಡಿಎ ಕುಡಪ್ರಿ ಎ ಜಡೆಜ್ಯಲು ಯುಟು ಇಹಿಳಾಯುತ್ತ ಎ [೧೦೪] ಚಿಜಜಿಯ ಯುಟು ಇಹಿಳಾಯುತ್ತ ಎ

អភិគម្មចិដ្ឋក ក្សាវត្ថ

(១០៦) ជម្មត្តណ្ណា ជាអព្យាក្រឹត្តឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះ ភាគ (ទង់ត្រាស់ថា តណ្ណា ជាអកុសលឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះ មានព្រះភាគ (ទង់ត្រាស់ថា តណ្ណា ជាអកុសល ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគួរ ពោលថា ជម្មត្តណ្ណា ជាអព្យាក្រឹត្ត េ ។

(១០៧) ធម្មតណ្ណ ជាអព្យាក្រិតឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមាន ព្រះភាគខ្រង់ត្រាស់ថា លោក: ជាអកុសល ធម្មតណ្ណ ជាលោក:ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគខ្រង់ត្រាស់ថា លោក: ជាអកុសល ធម្មតណ្ណ ជាលោក:ដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ធម្ម-តណ្ណា ជាអព្យាក្រិតទេ ។

(១០៨) ធម្មតណ្ណា ហៅថាលោក: ជាអព្យាក្រឹត្តឬ ។ អើ ។
រូបតណ្ណា ហៅថាលោក: ជាអព្យាក្រឹត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាន៍
នេះទេ ។ បេ ។ ធម្មតណ្ណា ហៅថាលោក: ជាអព្យាក្រឹត្តដែរឬ ។
អើ ។ សទូតណ្ណា ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វតណ្ណា ហៅថាលោក: ជា
អព្យាក្រឹត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១០៩) រូបតណ្ណា ហៅថាលោក: ជាអកុសលប្ដ ។

អើ ។ ជម្មតណា ហៅថាលោក: ជាអកុសលដែរឬ ។

អកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សទូតណា ។ បេ ។

ធម្មតណ្ណា ន ទុក្ខសមុទយោតិកឋា

ដោដ្ឋព្វត្តស្នា លោភោ អតុស្រលេត៌ ។ អមត្តា ។ ឧទ្ទត្តស្នា លោភោ អកុសលេត៌ **។** ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

មទៀតនាត់ ។

(០០០) ជន្មិនណ្យា អព្យាភានាត់ ។ អាមជ្ឈា ។

ជន វត្តំ អង់ អង់ ស្លា នៃ ស្លា ខេយាព្យដ្ឋិន កា
អង់ អង់ អង់ អង់ ស្លា នៃ ស្លា ជា វត្តិ ជំនួ ស្លា ជា វត្តិ ជម្មិនស្លា

នៃ ។ អាមន្លា ។ នេន ស្លា ជា វត្តិ ជម្មិនស្លា

នៃ ។ អាមន្លា ។ នេន ស្លា ជា វត្តិ ជម្មិនស្លា

អព្យាភានាត់ ។

> ធម្មតណ្ណ អញ្ជាកសតិតថា ។ ធម្មតណ្ណ ៩ ទុក្ខសមុទយោតិកបា

ធម្មតណ្ណន់ទុក្ខសមុខយោតិកេថា

ដោដ្ឋព្វតណ្ណា ហៅថាលោក: ជាអកុសលឬ ។ អើ ។ ធម្មតណ្ណា ហៅ ថាលោក: ជាអកុសលដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១១០) ធម្មតណ្ណា ជាអព្យក្រឹត្តប្ត ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមាន
ព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា តណ្ណាណា ជាធម្មជាតិតាក់តែងភពថ្មី ប្រកប
ដោយតម្រេកទ្វាំង ត្រេកត្រអាលក្នុងអាវម្មណ៍នោះ។ តណ្ណានោះ គឺតាមតណ្ណា ភាគណ្ណា វិភាគណ្ណា ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។
ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ធម្មតណ្ណា ជាអព្យក្រឹត្តទេ ។

(១១១) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ធម្មត្វា ជាអព្យាក្រឹតខេប្ត។ អើ ។ ក្រែង ធម្មត្វានោះហើយឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ធម្មត្វា នោះហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា ត្វា្លា ជាអព្យាក្រឹតដែរ ។

ចច់ ធម្មតណ្ណអព្យកតាតិកេខា ។

ធម្មតណ្ឌនទុក្ខសមុទយោតិកឋា

(១១៤) ជម្មត្តណ្យា មិនមែនជាហេតុនាំឲ្យកើតឲុក្ខខេថ្ម ។ អើ ។ រូបតណ្យា មិនមែនជាហេតុនាំឲ្យកើតឲុក្ខខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ ជម្មត្ណា មិនមែនជាហេតុនាំឲ្យកើតឲុក្ខទេ ។

អភិធម្មចំដីកេ កហិវិត្ថ

ខ សេ_{រុំ} រុឌី ម៉េ **រ ដេ រ** ឧយារ រ ដេ រ ដោ ដី មិន យើរ ខ ខ ទី មា មា ឧ យោ ខ រ មា មា ខ រ មា និន យើរ ។ ខេ រ មេ ខិន យើរ មេ ។

ឧទារ ខ ខាត់មក្ខេត្ត លោង ។ មកឧក្រា រុខើ ឯងរុខ បោ រុខ ក្រុខិញិ ខតិ-កោង រ មាន រ មាន រ មាន រ មារាំ ឧទារ ខាំង-កោង រ មាន រ មាន រ មាន រ មារាំ ឧទារ ខាំង-កោង រ មាន រ មាន រ មាន រ មារាំ ឧទារ ខាំង-ខេត្ត រ មាន រ មាន រ មាន រ មេរាំ ខាំង-ខេត្ត រ មាន រ មាន រ មាន រ មេរាំ ខាំង-ខេត្ត រ មាន រ មាន រ មេរាំ មាន រ មេរិង មេរិ រ ខេ រ មេរុខមេរិ រ ខេ រ ខេត្ត មេរិប ខាំង-ខេត្ត រ មាន រ មាន រ មេរិង មេរិប ខាំង-ខេត្ត រ មាន រ មេរិង មេរិប ខាំង-ខេត្ត រ មាន រ មាន រ មេរិង មេរិប ខាំង-ខេត្ត រ មាន រ មេរិង មេរិប ខេត្ត មេរិប ខេត្ត មេរិប ខេត្ត រ ខេ រ មាន រ មាន រ មេរិង មេរិប ខេត្ត មេច្ច មេរិប ខេត្ត មេរិប ខេត្ត

អភិធម្មចិដិក កឋាវិត្ថ

អើ ។ សទុតណា ។ បេ ។ គន្ធតណ្ណា រសតណ្ណា ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្រះណា មិនមែនជាហេតុនាំឲ្យកើតខុត្តខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។បេ ។

(១១៣) រូបតណ្យា ជា ហេតុនាំឲ្យកើតខុក្ខប្ដ ។ អើ ។ ជម្មតណ្យា ជា ហេតុនាំឲ្យកើតខុត្ដដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង នេះ ខេ
។ បេ ។ សខុតណ្យា ។ បេ ។ គន្ធតណ្យា ។ បេ ។ វសតណ្យា
។ បេ ។ ដៅដូត្តតណ្យា ជា ហេតុនាំឲ្យកើតខុត្ខប្ដ ។ អើ ។ ជម្មតណ្យា
ជា ហេតុនាំឲ្យកើតខុត្ដដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង នេះ ខេ ។ បេ ។
ជម្មត្តណ្យា មិនមែនជា ហេតុនាំឲ្យកើតខុត្ខប្ដ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមាន
ពោះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា តណ្យា ជា ហេតុនាំឲ្យកើតខុត្ខប្ដ ។ អើ ។ ប្រសិន បើព្រះមាន ព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា តណ្យា ជា ហេតុនាំឲ្យកើតខុត្ខ
ដែរ ម្នាហម្មកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា ជម្មត្តណ្យា មិនមែនជា ហេតុនាំឲ្យកើតខុត្ខ៖ ។

(១១៤) ធម្មតណ្ណា មិនមែនជាហេតុនាំឲ្យកើតឲុក្ខខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា លោក: ជាហេតុនាំឲ្យកើតឲុក្ខ ធម្មតណ្ណា ក៏ជាលោក:ដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា លោក: ជាហេតុនាំឲ្យកើតឲុក្ខ ធម្មតណ្ណា ក៏ជាលោក: ដែរ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ធម្មតណ្ណា មិនមែនជា ហេតុនាំឲ្យកើតឲុក្ខទេ ។

ធម្មតណ្ណ ន ទុក្ខសមុទយោតិកថា

ធម្មតណ្ណានទុក្ខសមុខយោតិកេខា

(១១៩) ឧម្មត្តណ្យា ជាលោក: មិនមែនជាហេតុនាំឲ្យកើតឲុក្ខខេ ឬ ។ អើ ។ រូបតណ្យា ជាលោក: មិនមែនជាហេតុនាំឲ្យកើតឲុក្ខខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ឧម្មត្តណ្យា ជាលោក: មិនមែន ជាហេតុនាំឲ្យកើតឲុក្ខខេឬ ។ អើ ។ សទុតណ្យា ។ បេ ។ គន្ធតណ្យា ។ បេ។ សេតណ្យា ។ បេ ។ ដៅដ្យាតណ្យា ជាលោក: មិនមែនជាហេតុ នាំឲ្យកើតខុត្ខខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

(១១៦) រូបតណ្ណា ជាលោក: ជាហេតុនាំឲ្យកើតខុត្តឬ ។ អើ ។ ជម្មតណ្ណា ជាលោក: ជាហេតុនាំឲ្យកើតខុត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សទូតណ្ណា ។ បេ ។ ផោដ្ឋព្វតណ្ណា ជាលោក: ជាហេតុនាំឲ្យកើតខុត្តឬ ។ អើ ។ ជម្មត្ណា ជាលោក: ជាហេតុនាំ ឲ្យកើតខុត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១១៧) ធម្មតណ្ណា មិនមែនជាហេតុនាំឲ្យកើតខុត្ខខេថ្ម ។ អើ ។
ក្រែងព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា តណ្ណាណា ជាធម្មជាតិភាក់តែងភព
ថ្មី ប្រកបដោយតម្រេកទាំង ត្រេកត្រអាលក្នុងអារម្មណ៍នោះ។ គឺតាមតណ្ណា ភវតណ្ណា វិភវតណ្ណា ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។
ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ធម្មតណ្ណា ជាហេតុនាំឲ្យកើត

អភិធម្មចិដិកេ កថាវិត្ថ

್ಷಿಜೀಟಿ ಜಕ್ಷೆಜನ್ನು ಆ ಜಿಪ್ಲಿಳಾಕೀಡುತ್ತು ನಿ ಸಾರ್ಜ್ನಿ ನಿ ಸಾರ್ಜ್ನಿ ನಿ ಅರ್ಡಿ ಳು ಜಕ್ಷೆಜನ್ನು ಆ ಒಿಪ್ಲಿಳಾರ್ಡಿ ನಿ (೧೦೪) ಆ ಸಿಜಿಟಿ ಜಿಪ್ಲಿಯುತ್ತು ನಿ ನಿನಿಸಿದಿಗೆ ಅಭಿಕಾರಣೆ ಅಭಿಕಾರಣೆ ಬಿಪ್ಪಿಸಿದಿಗೆ ಅಭಿಕಾರಣೆ ಬಿಪ್ಪಿಸಿದೆ ಜಿಪ್ಪಿಸಿದೆ ಜಿಪ್ಪಿಸಿದಿದೆ ಜಿಪ್ಪಿಸಿದೆ ಜಿಪ್ಟಿಸಿದೆ ಜಿಪ್ಪಿಸಿದೆ ಜಿಪ್ಪಿಸಿದೆ ಜಿಪ್ಪಿಸಿದೆ ಜಿಪ್ಪಿಸಿದೆ ಜಿಪ್ಪಿಸಿದೆ ಜಿಪ್ಟಿಸಿದೆ ಜಿಪ್ಟಿಸಿದ

ធម្មតណ្តា ន ទុក្ខសមុខយោតិកថា ។

តេរសមោ វិក្តោ ។

ត្សា ឧទ្ធាន៍

០ ម. គេ៩ វិត ភេតិ ទិស្បតិ ។

អភិធម្មបំដែក ក់វាវត្ថ

(១១៨) បុគ្គលមិនគួរនិយយថា ធម្មតណ្តា មិនមែនជាហេតុនាំ
ឲ្យកើតខុត្តខេប្ត ។ អើ ។ ក្រែង ធម្មតណ្តានោះហើយឬ ។ អើ ។
ប្រសិនបើ ធម្មតណ្តានោះហើយ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោល
ថា ធម្មតណ្តា មិនមែនជាហេតុនាំឲ្យកើតខុត្តខេ ។

ចច់ធម្មតណ្ណនទុក្ខសមុទយោតិកថា ។ ចច់ តេរសមវត្ថ ។

ឧទ្ធាននៃពេលមវគ្គនោះ គឺ

និយាយ អំពីបុគ្គលតាំងនៅក្នុងកញ្ជូ គប្បីបិតនៅអស់កញ្ជូ ១
បុគ្គលតាំងនៅក្នុងកញ្ជូ មិនគប្បីបានចំពោះខ្លូវកុសលចិត្ត ១
បុគ្គល ប្រកបក្នុងកម្មដែលនាំឲ្យផលជាលំដាប់ គប្បីឈាន
ចុះកាន់សម្បត្តនិយាម ១ និយតបុគ្គល ឈានចុះកាន់និះ
យាម: ១ នីវុតបុគ្គល លះបង់នីវិវេណ: ១ បុគ្គលមាន
សញ្ជ្រោជន:ក្នុងទីចំពោះមុ១ លះបង់សញ្ជ្រោជន: ១ ការ
ត្រេកអរក្នុងឈាន ១ ការត្រេកអរក្នុងរបស់ដែលមិនជាទី
ត្រេកអរ ១ ធម្មតណ្យា ជាអព្យក្រិត ១ ធម្មតណ្យា មិន
មែនជាហេតុនាំឲ្យកើតទុក្ខ ។

កុសលាកុសលប្បដិសគ្គបានកឋា

(၈၈४) အကုန္သက္မွာကို ဗေးဦးလက္ကန္း ကုန္သက္-ရိက္မ်ဳိ ႕ ညာဆီသ ႕ ကပ္ ဆမ္ရာက္လက္ပ်ိဳ နည^{်ဳိ}-ಜಾಯ ಕಾರ್ಕ್ಟಿಮ ಇರಾ ರಯ್ಪ ನಾರ ಕೃತ್ತಾ លេស្ដី ៩៧២៩៣ មាឡើយ ឯ ឧ ឯ ឧឃា្ខ្ឌុំ ឯ a ေတာ္႔ႏွားႏွေး က ေျပာ မ ေနာ္လလမွယ္ ဗၕႝလဒ္မ-សេទ្ធ ស្នេលមូល ខ វត្តទំ លា អគុសលស្ប នេញាខាយ អាវដួខា ។ មេ។ មណ៌ធំ សាវ គុស-លេសារី ៩ឧប៉ាស្ពាល អារុឌីស ឯ ខេង ឧហភូឌ្មូ ឯ អាគស៊ី ឯ ឃុំមាល អសុរុម៉ីខូសារី ៩៧ម៉ឺឌូ ឯ ខេង អេតហ្វេឌសេឌីហ្សី ៨ជាដីខ្លួញ ឯ ២ លេច ម៉េដែ ត តេ ន យុហហុ₍₀₎ សារុឌី្**ខុស្ នៃ**ខាំឌីឌ្ ន ខេ ន ឧហ្វុខសុខសុស្តី ៩៧៥ឌុខ ឯង សេងស ឯ សេញិ តុសលំ អាវដ្តសារ្ត្រីតំ ។ ២ ។ ២៣ ខ-លេខមារី នជាខ្មីខ្មុំ សេ រុខ រេ រុខដេ ងយមាក មូល ជុំសន្ទូសគ្នំ សុសលមូលភ្នំ ។

១ម. ៩៩ុ កុសលំ ។

កុសលាកុសលប្បដិសត្វបានកបា

(១១៩) កុសលមូល ទន្ទ្រានអកុសលមូលដែរឬ ។ អើ ។ ការរពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តក្រណៈ ដើម្បីញ៉ាំងអកុសលឲ្យកើតទៀង ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុកនោះឯង ដើម្បីញ៉ាំងកុសលឲ្យកើតទៀងដែរឬ ។ អត្ថមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កុសលមូល ទន្ទ្រានអតុសលមូល ហើយ តែបុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ការពើង ។ បេ។ ការតាំងចិត្តទុក ណា ដើម្បីញ៉ាំងអកុសលឲ្យកើតឡើង ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតំង ចិត្តកនោះឯង ដើម្បីញ៉ាំងកុសលឲ្យកើតឡើងខេច្ច ។ អើ ។ កុសល របស់បុគ្គលកាលមិនរំពឹង រមែង៍កើត**ឡើ**ង **។ បេ ។** របស់បុគ្គល កាលមិនតាំងចិត្តទុក រមែងកើតទ្វេង៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ កុសល របស់បុគ្គលកាលរំពឹង រមែងកើតឡើង ។ បេ ។ របស់បុគ្គលកាលតាំងចិត្តទុក រមែងកើតឡើងឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ កុសល របស់បុគ្គលកាល រំពឹងរមែងកើតឲ្យើង ។ បេ ។ របស់បុគ្គល កាលតាំងចិត្តក វមែងកើតឡើង មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា

អភិធម្មចំដីកេ កឋាវិត្ត

(၈၉၀) အကုလေလမွှလ် ဗေဒီလဒ္ဒတန်း ကုလေလ-ទីលខ្ញុំ ៤ អាឧឌី ៤ អយ់ មាលា ខ្យុមា គម-សំភាពនោ ខ្ញុជ្ញ់ទីទី ។ អមស្លា ។ គុសលំ អ-យោធ៌សោ មនសិការោតា ឧហ្សុដ្ឋតិត ។ ខ មោវ វត្តព្យ ។ មេ ។ ឧឧ កុសលំ យោធ៌សោ មឧស៌-ការោតោ ឧប្បដ្ឋគ័ត៌ ។ អាមជា ។ ហញ្ចុំ កុសលំ យោធ៌សោ មជសិការោតោ ខុព្ទដ្ឋតិ នោ វត ហ វត្តត្វេ អគុសលម្ងល់ ខជិសន្ទហត់ គុសលម្វលឆ្នំ ។ (೧೬೧) ಕಟ್ಟಳುಗಾಗಿ, ಎಕ್ಕಳಿಗುತ್ತು ಚಿಳಾಗಿ ល់ងំល់ខ្ញុំ ៤ មានស ៤ យាងជា ៣ មិនប៉ុប ខេឌ្ឌិតិអាយា ៩៧ខ្មីខ្ម ៧ខេម្មអាណ ឧប^យ្ អរាស្រានភយ្ជា នព្យដ្ឋិត វិហ្គីសាភយ្យា អង្គប្រ អាហ៊ូសាសញា ខ្ពុជ្រួត ព្យាទាឧស្ស អជន្តា មេត្តា នេជាជីឌ្ រូល្នមាល អេចខ្លុំ មេរេ មេជិជីឌ្ មេរេ ទ្ធលា ងច្ចីឯ ត់ខ្ទុស ៩៧៥ខ្ទុំ ឧត្តុភាមា ិងច្ចី-ស ៩ គេឃឹស ៩ គេស្តី មន្ទុខ ឯ ខ សេត្ត មុខ នៃ ឯ គេ ឯ

អភិធម្មចំដែក កឋាវិត្ថ

(១៤០) កុសលមូល ខន្ទ្រានអកុសលមូលដែល្ក ។ អើ ។ អកុសល របស់បុគ្គលកាលធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ដោយមិនមែនជាទុបាយនៃប្រាជា វាមង កើតឡើងឬ ។ អើ ។ កុសល របស់បុគ្គលកាលធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ដោយមិន មែនជាទប្រយានប្រាជា វាមង់កើតឡើងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងខេះខេ ។ បេ ។ ក្រែងកុសល របស់បុគ្គលកាលធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ដោយទុប្បាយនៃ ប្រាជា កើតឡើងឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើកុសល របស់បុគ្គលកាលធ្វើ ទុកក្នុងចិត្ត ដោយទប្រាយនៃប្រាជា កើតឡើង ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នក មិនគួរពោលថា កុសលមូល ខន្ទ្រានអកុសលមូលខេ ។

(១៤១) កុសលមូល ឲ្យខ្លួនអកុសលមូលដែរឬ ។ អើ ។ នេត្តម្សញ្ញា កើតជាលំដាប់នៃកាមសញ្ញា អព្យាជាទសញ្ញា កើតជាលំដាប់នៃ
ព្យាជាទសញ្ញា អវិហ៌សាសញ្ញា កើតជាលំដាប់នៃវិហ៌សាសញ្ញា មេត្តា
កើតជាលំដាប់នៃព្យាជាទ ករុណា កើតជាលំដាប់នៃវិហ៌សា មុទិតាកើត
ជាលំដាប់នៃអរតិ (ការមិនក្រេតអារ) ១០េត្តា កើតជាលំដាប់នៃបដិឃ:
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

កុសលាកុសលព្ទដិសន្ទមានកប៉ា

(၈၉၉) ကုလေပမွယ် ဗင်းလဒ္တော် အရာလေလ-မွေလ^{ို}င္ရ ေ អម*ဆ္* ។ ဟာ គុសលស ្បូនប្រ សារុម័យ ឯ ខេ ឯ ឧហ្វេច្ មារ ឯមមាល់សារី នេះស្ទាល់ អាជ្រួល ១ ខេ ១ ខណៈដ៏គំ ១ ៤ សៅវ ្សាខា ឯ ពេ ឯ ឃុំមហុតិហុ ឧទុមាទ័ ឯឃុំ-လက္မက္ ေ ဒန္ခ်္တ္ ကာ ဆက္လက္ႏွစ္႐ူအတ សារដូល ។ ខេ ។ ខណៈខំ សាវ អគុសលស្ប នៃស្ថាធាល អុវុស្ស ។ ខេ ។ ឧហភ្លំ ។ អមស្លា ។ អគុសលំ អសាវដ្ដន្ងរា្ជ ឧប្បដ្ឋតិ ។ បេ ។ អបណ៌-ឧស្ដ្សា ន្បា្ជីឌ្ឌូ ឯ ខ ស្សុ ម្ដាំ ឯ ខេ ឯ ខេដ្ អគា្មលំ អាវឌួនូស្សា ឧប្បឌ្ឌិត ។ បេ ។ បលាំ-ខេលខិទ្សី ៩៧ខ្មីឌួឌ ឯ មាគីស ឯ ស្សាំ អ្ម-សល់ អាវដ្ឋឧ្សា ឧទ្យាដ្ឋត៌ ។ ខេ ។ ខណៈឧសេជ្សា ဒေပါင္မြန္း သော နေ သ နေးသိမိုးေတြ ေတြကေတြ အင္ခုက္မွိ-ហេត៌ អកុសលមូលភ្នំ ។

(၈၉၈) ဆုံမာလာရွိတိ ဗေဒီမာန္တောက် ဟောင်း-မေလာမ္မလန္တိ ၅ မာမာရွာ ၅ ဆုံမာလံ ဟောင်း-

កុសលកុសលប្បដិសន្ទូហនកថា

(១៤៤) អកុសលមូល ទន្ទ្រានកុសលមូលដែរឬ ។ អើ ។ ការរំព័ន៍ ។ បេ ។ ការតាំងប**ិត្តក្**ណា ដើម្បីញ៉ាំងកុសលឲ្យកើត**ឡើ**ង ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តគនោះឯង ដើម្បីញ៉ាំងអកុសលឲ្យកើត**េ្បី**ងដែរឬ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អកុសលមូល ទន្ទ្រានកុសលមូល ហើយ តែបុគ្គលមិនគរនិយាយថា ការរំពឹង ។ បេ។ ការតាំងចិត្តកណា ដើម្បីញុំាងកុសលឲ្យកើតឡើង ការរំពឹង ។ បេ។ ការតាំងចិត្តទុកនោះ ឯង ដើម្បីញ៉ាំងអកុសលឲ្យកើត**ទ្**បឹងខេប្ក ។ អើ ។ អកុសល វបស់ បុគ្គលកាលមិនរំពឹង កើត ទ្វើង ។ បេ ។ របស់បុគ្គលកាលមិនតាំងចិត្ត ទុក កើត**ទ្វើ**ង៍ ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍ នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង៍ អកុសល របស់បុគ្គលកាលរំពឹង កើតឡើង ។បេ។ របស់បុគ្គលកាល តាំងចិត្តក កើត ឡើងឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ អកុសល របស់បុគ្គល កាលរំពឹង កើត ឡើង ។ បេ។ របស់បុគ្គលកាលតាំងចិត្តទុក កើតឡើង ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា អកុសលមូល ទន្ទ្រានកុសល-មូលទេ ។

(១៤៣) អកុសលមូល ទន្ទ្រានកុសលមូលដែរថ្ម ។ អើ ។ កុសល របស់បុគ្គលកាលធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ដោយទុប្បាយ នៃប្រាដ្ឋា កើតឡើងថ្ម ។ អើ ។

អភិធម្មចិដិពេ កថាវត្ថ

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

អកុសល បេសបុគ្គលកាលធ្វើទុកក្នុងបិត្ត ដោយឧប្បយនៃប្រាជា កើត
ខ្វើងដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ក្រែងអកុសល
របស់បុគ្គលកាលធ្វើទុកក្នុងបិត្ត ដោយឧប្បយមិនមែនជាប្រាជា កើតខ្វើង
ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ អកុសល របស់បុគ្គលកាលធ្វើទុកក្នុងបិត្ត
ដោយឧប្បយមិនមែនជាប្រាជា កើតខ្វើង ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិន
គួរពោលថា អកុសលមូល ខន្ទ្រានកុសលមូលទេ ។

(១៤៤) អកុសលមូល ឧន្ទ្រានកុសលមូលដែរឬ ។ អើ ។ កាម-សញ្ញា កើតឡើងជាលំដាប់នៃនេត្តមួសញ្ញា ព្យាធានសញ្ញា កើតឡើងជាលំដាប់នៃអេត្បិជ ជាលំដាប់នៃអព្យាធានសញ្ញា វិហិសាសញ្ញា កើតឡើងជាលំដាប់នៃអវិ-ហិសាសញ្ញា ព្យាធាន កើតឡើងជាលំដាប់នៃមេត្តា វិហិសា កើតឡើង ជាលំដាប់នៃករុណា អគេ កើតឡើងជាលំដាប់នៃមេត្តា វិហិសា កើតឡើង ជាលំដាប់នៃករុណា អគេ កើតឡើងជាលំដាប់នៃមុខិតា បដិឃ: កើត

កុសលាកុសលប្បដិសន្ទហនកថា

កុសលាកុសលប្បជិសខ្លួហនកថា ។

សឡាយតនុប្បត្តិកឋា

កុសលាកុសលប្បដិសន្ទូហនកថា

ចច់ កុសលាកុសលច្បដិសន្ទូហនកថា ។

សឡាយតនុប្បត្តិកឋា

(១៤៦) សទ្យាយតន: (អាយតន:៦) តាំងនៅក្នុងផ្ទៃតា មិន មុនមិនក្រោយឬ ។ អើ ។ សត្វ មានអវិយវៈតូចធំសព្វគ្រប់ មានឥន្ត្រិយ មិនថោកទាប បុះកាន់ផ្ទៃមាតាឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កហិវិត្ត

(១៤៧) ឧបបត្តេសិយេខ ចំត្លេខ ខក្សាយនធំ
សណ្ឋានីន៍ ។ អមន្លា ។ ឧបបត្តេសិយេខ ចំត្លេខ
បាន្តា សណ្ឋាន្តិ ខាខា សណ្ឋាន្តិ សឺសំ សណ្ឋាន៍
ការណ្ឋា សណ្ឋាន៍ ខាខា សណ្ឋាន្តិ សឺសំ សណ្ឋាន៍
បាន។ ឧបបត្តេសិយេខ ចំតួខ សោតាយនខំ
។បេ។ ឧបបត្តេសិយេខ ចំតួខ សោតាយនខំ
។បេ។ ឧបបត្តេសិយេខ ចំតួខ សោតាយនខំ
។បេ។ ហេតាយនខំ ។បេ។ ដ៏ក្លួយនខំ សណ្ឋាន័និ ។ អមន្តា ។ ឧបបត្តេសិយេខ ចំតួខ ហេតា
សណ្ឋាន៍ ខាខា សណ្ឋាន្តិ សឺសំ សណ្ឋាន៍ គេឈ្លោ
សណ្ឋាន៍ ខាខា សណ្ឋាន្តិ សឺសំ សណ្ឋាន៍ គេឈ្លា
សណ្ឋាន៍ ខាខា សណ្ឋាន៍ សឺសំ សណ្ឋាន៍ ឧញ្ហា
សណ្ឋាន៍ ខាខា សណ្ឋាន៍ ម៉េខំ សណ្ឋាន៍ ឧញ្ហា

មេសា ហេសា ខា នេះ ងគ្គី នណិដ្ឋខ្លុំខ្លុំ ។ ខ សេរុ រដ្ឋនៃ ។ ខេ ។ សង់មន្ទឹកខ្មុំ ខេយុំពិន្ទុំ សាមាល មត្ថិ មេលេខខ្មុំ ។ ខ សេរុ រដ្ឋនៃ ។ មេសី ។ សាមាល់ខ្លុំ ភូមិនត្តហាមាល មេតុំ មេលេខខ្មុំ ។ សាមាល់ខ្លុំ ភូមិនក្សាបាយ មេតុំ មេលេខខ្លុំ ។ សាមាល់ខ្លុំ ១ មេសាលាល់ខ្លុំ ១ មេសាលាល់ខ្លុំ ។ សាមាល់ខ្លុំ ១ មេសាលាល់ខ្លុំ ១ មេសាល់ខ្លុំ ១ មេសាល់ខ្លុំ ១ មេសាលាល់ខ្លុំ ។ សាមាល់ខ្លុំ ១ មេសាលាល់ខ្លាំ ។ មេសាលាល់ខ្លុំ ១ មេសាលាល់ខ្លាំ ។

អភិធម្មចិដ្ឋក ក្សាវត្ថ

(១៤៧) ចក្ខាយតនៈ តាំង ទៅ ដោយបដិសន្និចិត្ត ដែលកំពុង ស្វែងកេត់ លើតម្លា ។ គើ ។ ដៃទាំងឡាយ តាំង នៅ ដើនទាំងឡាយ តាំង នៅ ដើនទាំងឡាយ តាំង នៅ ដើនទាំងឡាយ តាំង នៅ ក្បាល តាំង នៅ ត្រចៀក តាំង នៅ ច្រមុះ តាំង នៅ មាត់ តាំង នៅ ច្នេញ ទាំង ឡាយ តាំង នៅ ដោយបដិសន្និចិត្ត ដែលកំពុង ស្វែង កេត់ លើតដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង នេះ ខេ ។ បេ ។ សោតាយៈ តនៈ ។ បេ ។ ឃានាយតនៈ ។ បេ ។ ជិញ្ជាយតនៈ តាំង នៅ ដោយបដិសន្និចិត្ត ដែលកំពុង ស្វែង កេត់ លើតដែរឬ ។ អើ ។ ដៃទាំង ឡាយ តាំង នៅ នៅ ជើងទាំង ឡាយ តាំង នៅ ជើងទាំង ឡាយ តាំង នៅ ក្បាល តាំង នៅ គ្រាប់កាំង នៅ មាត់ តាំង នៅ ច្នេញ ទាំង ឡាយ តាំង នៅ ដោយបដិប្បៈ តាំង នៅ មាត់ តាំង នៅ ច្នេញ ទាំង ឡាយ តាំង នៅ ដោយបដិប្បៈ តាំង នៅ មាត់ តាំង នៅ ច្នេញ ទាំង ឡាយ តាំង នៅ ដោយបដិប្បៈ តាំង នៅ មាត់ តាំង នៅ ច្នេញ ទាំង ឡាយ តាំង នៅ ដោយ បដិសន្និចិត្ត ដែលកំពុង ស្វែង ភេត់ លើតដែរ ប្បៈ ។ អ្នកមិន គួរ ពោល យ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។

(១៤៤) បក្ខាយតន: កើតឡើងជាភាជក្រោយ នៃសត្វនៅក្នុងផ្ទៃ មាតាហ្កូ ។ អើ ។ សត្វធ្វើកម្ម ដើម្បីបានចំពោះខ្លាបក្ខុ ក្នុងផ្ទៃមាតាហ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សោតាយតន: ។ បេ ។ ឃានាយ-តន: ។ បេ ។ ជិក្ហយតន: កើតឡើងជាភាជក្រោយ នៃសត្វដែលនៅក្នុង ផ្ទៃមាតាហ្កូ ។ អើ ។ សត្វធ្វើកម្ម ដើម្បីបានចំពោះខ្លាមណ្ឌាត ក្នុងផ្ទៃ មាតាហ្កូ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សត់ រោម ត្របក ធ្វេញ ធ្នឹង កើតឡើងជាភាងក្រោយ នៃសត្វដែលនៅក្នុងផ្ទៃមាតាហ្កូ ។

សឡាយឥនុប្បត្តិកឋា

ម ខេស្ត ខេស្ត ខេត្ត ខេត្

(០៤៩) ឧ វត្តព្វំ មាតុកាច្ចិតតសា្ បញ្ជា កេសា យោមា ឧទា ឧឌ្ដា អដ្តី ឧប្បជ្ជធ្លីតំ ។ អាមឌ្ដា ។ ឧឧ្ វត្តំ ភក់វតា

១៩៩ កែបល់ ហោតិ កែលហ ហោតិ អង្គុជំ
អង្គុជា ជាយ តេ ខេស់ ខេស់ និត្តតិ ឃ នោ
ឃនា ១សាទា ជាយន្តិ កេស លោមា ឧទាទិ ១
យញ្សា ក្ញាតិ មាតា អជ្ជំ មានញ្ជូ កោជជំ
តែន សោ ឥត្ត ឃា ខេត់ មាតុកា្រូកិតតា ឧ ភេតិ
អត្តា សុត្តន្តោតិ ។ អាមន្តា ។ តេន ទាំ មាតុកា្ ភ្នំកតស្ប ១ភ្នា កេស លោមា ឧទា ឧន្តា អដ្ឋី
ឧប្បដ្ដន្តិតិ ។

សឡាយឥស្បាត្តិកេថា ។

សឡាយឥនុពុត្ត្រិកថា

អើ ។ សត្វធ្វើកម្ម ដើម្បីបានចំពោះនូវត្តឹង ក្នុំផ្ទៃមាតាឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១៤៩) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សក់ រោម ក្រចក ធ្មេញ ឆ្នឹង កើតឡើងជាខាងក្រោយ នៃសត្វដែលនៅក្នុងផ្ទៃមាតាឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា

(សត្វដែលចូលទៅបាប់បដិសន្ធិក្នុងផ្ទៃមាតា) ដំបូង កើតជា កលល់រូប ក្លាយអំពីកល់ល់រូប កើតជាអម្ពុទ: ក្លាយអំពី អម្ពុទ: កើតជាបេស (ដុំសាប់) ក្លាយអំពីបេស កើតជា ឃន: (ដុំរឹង) ក្លាយអំពីឃន: ក៏បែកកើតជាបញ្ចូសាទា ទាំងសក់ រោម ក្រចក ក៏កើតមានព្រម មាតារបស់សត្វ នោះ បរិកោតកោជន គឺបាយនិងទឹកណា សត្វដែលនៅ ក្នុងផ្ទៃមាតានោះ តែងញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងផ្ទៃនៃ មាតានោះ ដោយកោជន មានបាយនិងទឹកជាដើមនោះឯង

ពាក្យដូច្នេះ មានកង្គព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ សក់ ពេម ក្រចក ធ្មេញ ឆ្អឹង កើតទ្វើងជាខាងក្រោយ នៃសត្វដែលតាំង នៅកង់ផ្ទៃមាតា ។

ចថ់ សឡាយឥនុញ្ជត្តិកថា ។

អត់គ្គរប្បប្រយក់ហ

(០៣០) ខេត្តពិញ្ហាសាស្សា អន្តរា សោតវិញា-ហ្ នព់ដើង្គង ឯ មានឌី ឯ លា ឧយុរ្មិយ ហេទាវិ ន្សាខាយ អាវដ្ឋខា ។ ខេ ។ ខណៈខំ សាវ សោ-ಜೈಮು ಉಳಿಗೆ ತಬಿಲಬಣ ಕುಸ್ಟಿಟ ಎ ದೂ ದಲ್ಲು-ដីតំ ។ ឧ បោរំ វត្តេ ។ មេ ។ ខត្តវិញា-យាសា អេចខ្លួន សោខារិញ្ញាល់ ឧប្បន្នគីតិ ។ ខ រុឌ្សំ က ខ្^{ង្គ}្រួយហក្សី នពិប្រភព មារុឌីស ។ ខេ ។ ចហ្ចុច្ច សាវ សោងស្ព្រា សាស្ត្រ ខុច្បា-ខាយ អាវជួល ។ មេ។ មណ៍ដ៏តំ ។ អាមត្តា ។ សោឌស្ព្រាល អណ្ជដ្ដន្ទាញ ឧប្បដ្ដន៍ ។ បេ ។ អេជហ្វេចសេខមារី ៩ជាដីខ្លួនទេ ឯប ពេល មួយ នៃ ដែ ឯ ឧជ សោឌស្រា ឃុំ អាវជួនស្បី ឧជ្ឃជួន ឯ ខេ ឯ ជហ្វេចស្រុក្សា នុស្សដ្ឋិត្តិ ។ អាមន្តា ។ ហេញ៉ា សោឌស្រាល អាវដ្តសារី ៩៧៥ឌ្ន ៤ នេ ឧ ឧ-ឃុខសេខមា នណិជ្ជម្នូវ មេ មុខ មេ មុខ ខេង្គ-រួយឈ្មាល ទៅ មន្ទីស ទៅ ខ្លែង ស្នា និង្គស្នា ន

អត់គ្គរប្បប្ទយកហិ

(១៣០) សោតវិញ្ញាណ កេតជាលំដាប់នៃចក្កាញាណឬ ។ អើ។ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុកណា ដើម្បីញ៉ាំងចក្ត្រិញ្ញាណឲ្យកើត ទ្បើន ការរំពឹង ។ បេ។ ការតាំងចិត្តទុកនោះឯង ដើម្បីញ៉ាំងសោត-វិញ្ហាណឲ្យកើតទ្វើន៍ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ សោតវិញ្ចាណ កើតឡើងជាលំដាប់នៃចក្ខាញាណឬ ។ បុគ្គលមិនគួរ និយាយថា ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង៍បត្តុកណា ដើម្បីញ៉ាំង៍បត្តុ-វិញ្ញាណឲ្យកើតទៀត ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុកនោះឯង ដើម្បី ញាំងសោតវិញាណឲ្យកើតឡើងដែរឬ ។ អើ ។ សោតវិញាណ របស់ បុគ្គលកាលមិនវិពីន៍ កើតឡើន៍ ។ បេ ។ វបស់បុគ្គលកាលមិនជាន តាំងចិត្តក កើតឲ្យឹង៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង សោតវិញ្ហាណ របស់បុគ្គលកាលរំពឹង កើតឡើង ។ បេ វបស់បុគ្គលកាលតាំងចិត្តត កើតឡើងឬ ។ អើ ។ សោតវិញ្ចាណ របស់បុគ្គលកាលរំពឹង កើតឡើង បគ្គលកាលតាំងចិត្តក កើតឡើង ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោល ថា សោតវិញ្ហាណ កើតជាលំដាប់នៃបក្សិញ្ហាណ ខេ

អនន្តរប្បច្ចយកថា

(០៣៤) ឧយស្នៃឃុំ ឃុំ ស្មែរគីហោយរុ ច ងយា-រត់ហេខ្ញុំ a មានស a មោយរួយរបា វិសរត់យា។ ញេវ ឧ អញ្ជារិទ្ធិ ។ ឧ សៅ រគ្គិទ្ធ ។ មេ ។ ញ ငယ္ဆိုယ္တဲ့ ငန္နင္နဲ့ ໂဇ ေနငါးရီမွာ ငယ္ဆိုယ္တာဟာမွဳ ျ ស្ពស់ ឯ ឧយ៍លំ ឧក្ខំ រំ ខេ ខ ៩៧ ម៉ែន្ទ មោ⁻ ឧស្សា សេខ្វី របស្សខ្លាំ ឯពេធ ខែនេយាំ តនុច្ចំ ណៃ ខ ៩៧៥ឌុខ មោយសូម្បាយ ខ្លួ ឯ មានខា **រ** ឧយៈ ឃំ ឧឌ្ជ ំ នៃ ឧ ឧសិឌី ខ្ មោមរួយ ហេ ខ្មុំ អ ស្តេ មាន ស្ងេ ១ ខេង្គ ១ ខេង្គ ១ ឧភ្មព្វ ប្រ ខ ឧព្សដ្ឋិតិ ខេត្តពៃញាលាធ្វុំ អត្តេរ សុត្តនោតិ ។ ည္း ေသည့္ ေဆီးယံ င်္ကန္ နဲ႔ ေၾကြက္မွာ ខេឌ្សិញា លទ្ធ អន្តៅ សុគ្គលោ លោ វគ បេ វគ្គព្វេ ឧយៈ ឃំ ឧឌ្ឌ ដំ នៃ ឧឧ ឧឧ ដី ឌីឌ្. មោឌរួយ ហេ ខ្ញុំ រ

អនន្តរប្បច្ចយកថា

(១៣១) លោតវិញាណ កើតជាលំជាប់នៃចុក្ខាំញាណឬ ។ អើ ។ ចត្តពិញាណ របស់បុគ្គលកាលធ្វើទុកកង៍ចិត្ត នូវរូបនិមិត្ត (និមិត្តរបស់ រួម) កើតឡើងឬ ។ អើ ។ សោតវិញាណ របស់បុគ្គលកាលធ្វើខុតកង ចិត្ត នវរូបនិមិត្ត កើត**ឡើ**ង៍ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ (១៣២) ចក្ខុវិញ្ញាណ មានរួបជាអារម្មណ៍តែម៉្យាង មិនមានវត្ ដ ទៃជាអារម្មណ៍ ខេថ្ម ។ គើ ។ សោតវិញ្ចាណ មានរូបជាអារម្មណ៍ តែ ម៉្យាង មិនមានវត្តដ ទៃជាអារម្មណ៍ ខេប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ចេ ។ ចត្តាំញាណ កើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យចត្តនិងរួចឬ ។ អើ ។ សោតវិញ្ញាណកើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យចក្ខុនិងរូបដែរឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សោតវិញាណ កើតឡើង ព្រោះ អាស្រ័យចក្ខុនិងរួចឬ ។ អើ។ សោតវិញ្ចាណ កើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យ ចត្ថុនិងប្រ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ មិនមានទេ ។ ចត្ថុ វិញ្ញាណ កើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យបក្ខុនិងរូប ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះ $\mathcal{N}$ ត្រឬ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ ចត្តវិញ្ចាណ កើត ឡើង ្រោះអា $\mathcal{N}$ យចត្ត និង្ហ្ ពាក្**រ**ដ្ឋ ទេះ មានក្នុងព្រះសុត្រ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួ**រ** ពោលថា សោតវិញ្ចាណ កើតឡើង ក្រោះអាស្រ័យចក្ខុនិង័រូបទេ ។

អភិធម្មចំដីកេ កថាវិត្ថ

ខេត្តវិសារ យេសស្រ្គ អនន្តរ សោនវិស្តា ឈំ នុប្បជ្ជិតិតិ។ អាមន្តា ។ នេះញាវ ខេត្តវិស្តា ឈំ នំ សោនវិស្តា យេ-ភ្នំ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។

ខិស ជូសុរួយ ហេ ៩៧ជីឌ្ឌ ៤ គេ ៤ រួយ ហេ ៩៧ជីឌ្ឌ ៤ គេ ៤ ភា ខេរួយ ហេមា មិច-(០០០) មោខរួយ ហេមា មិនខិស កាច-

(០៣៤) ដំវាវិញ្ហាណស្បា អនន្តរា កាលវិញ្ញាណំ នេល្ឌដូច្នេង មានឌី ឯ លា ឌូសុរួយ ហមារិ ន**សិ**-ಜಾಯ ಕಾಗ್ಯಮ ಇಚಿತ ರಯ್ಪ ನಾಗ ಜಾಯ-^{ൂಮ್ಮ} ಉಳ್ಳಾ ಕಟ್ಟಿಕಾರಾ ಕಾಗ್ನಿಕ್ **೨ ೧೩ ಕಲ್ಕ್**-ជំនួ ។ ខ សេរ នេះ សេ ។ ខេ ។ ច្នុំប្រូស ហេ មា អេចជួរ កាយវិញ្ឈាំ ឧប្បដ្ឋតិតិ ។ ខ វត្ត្ យា ជិស្វិញ សេ**ស្ប ខ្ពុ**ា ខាយ អាវឌ្ឍខា ។ មេ**។** ဖေလွှင့် ေလ႔ သက္သေည္သြက္က ည႑ **ဒင္**ျာဆက မာ-វដ្ឋជា ។ មេ ។ មណ៌ខំតំ ។ អាមស្គា ។ កាយៈ វិញ្ហាណំ អនាវឌ្លីឱ្យស្នា ខ្យាំឌីឌ្ឌ ១ ខេ ១ អមណ៌-ខេលខម្សា ៤៧ខ្មីឌ្ឌុឌ្ឌ ។ ៤ សេរុ ឌ្គេមេំ ឯ គេ ឯ ឧថ ឧសណ្ណាល អាជ្ជន្មារ នេជាជីឌ្ ១ ដេ ១

អភិធម្មបំដិក កបាវិត្ថ

សោតវិញ្ចាណ កើតឡើងជាលំដាប់នៃចក្ខវិញ្ចាណឬ ។ អើ ។ ចក្ខុ វិញ្ចាណនោះឯង គឺសោតវិញ្ចាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ញ

ឃានវិញ្ញាណ កើត**ទ្វេ**ន៍ដាលំដាប់នៃសោតវិញ្ញាណ កើត ទ្បើងជាលំដាប់ នៃឃានវិញ្ញាណឬ ។ បេ។ **។** មេ។ ជុំភ្នំព្រាណ (១៣៤) កាយវិញ្ហាណ កើតទ្បើនជាលំងាប់នៃជិញវិញ្ញាណប្ មើ**។** ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង៍ចិត្តទុក ណា ដើម្បីញ៉ាំងជីវា-វិញ្ញាណឲ្យកើតទៀត ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង៍ចិត្តទុកនោះឯង ដើម្បី ញុំងកាយវិញ្ញាណឲ្យកើតឡើងដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ កាយវិញ្ហាណ កើតឡើងដាល់ដាប់នៃជិក្សាញ្ហាណ ។ បុគ្គល មិនគួរនិយាយថា ការពើង ។ ចេ ។ ការតាំងចិត្តទុកណា ដើម្បីញ៉ាំង ជុំវាវិញ្ញាណឲ្យកើតឡើង ការរំពង៍ ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តកនោះឯង៍ ដើម្បីញ៉ាំឥតាយវិញ្ញាណឲ្យកើតទ្វើងដែរឬ ។ អើ ។ កាយវិញ្ញាណ របស់បុគ្គលកាលមិនរំពឹង កើតឡើង ។ បេ ។ របស់បុគ្គលកាលមិនបាន តាំងចិត្តក កើតទ្វើងដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ ក្រែង កាយវិញ្ចាណ របស់បុគ្គលកាលរំពឹង កើត**ឲ្យើ**ង ។ បេ ។

អនុស្សាប៉ូណែល្ង

យទៅ អទទីរ មាញផ្ទុំមួន a មេខេស្ត រ សេឃុំ ខេសទីទៅ ៩ឦ៥ឌូ បោ នេ ៤ ខេត្ត ធ្វើប្បុណា-ឧសទីទៅ ៩ឦ៥ឌូ បោ នេ ៤ ខេត្ត ធ្វើប្បុណា-

(០៣៥) ឱ្សវិញ្ហាសក្សា អ៤ខ្ពុំ ភាយវិញ្ញាសាំ នុប្បជ្ជិតិតិ ។ អាមជា ។ ជិកវិញ្ចាណំ សេចមិត្តិ មជស៌ការោតោ ខ្ញុជ្លីតំតំ ។ អាមញ្ញ ។ កាល-វិញ្ហាណំ ស្រចិម៌៖ មច្ចក្រោយ ឧប្បជ្ជិតិតំ ។ ឧ ហេរុំ វឌ្តខេំ ៤ ខេ ១ ខ្យុំរួយ ហុ មេបរតិហេ។ យោង ខ មួយរត្តិសង្ខំ សង្ខេស ស្រាល់ ឃើញ ស្រារត់ហាយេរ ខ ងឃារត់ហាខ្ញុំ ៤ ខ លេរុ រុឌ្គ ដេ ។ ខេ ១ ជុំវិញ ឧត្តិ មេ ខ ១១១៩គំ ជុំសុំវិញ-ហាខ្ញុំ ។ អាមន្តា ។ ជុំព្យុំ ជឌ្ជុំ វេស ខ នព្វ-ដូន កាយវិញ្ហាណន្តិ ។ ឧ មោវ វត្តុ ៗ មេ ។ ម៉ូរញាំ ឧឌ្គំ មេ ខ នង់ដីឌីខ្លួន មាញរួម សង្ខំ រ លាខ្ញុំ អត្តៅ សុត្តនេះតំ ។ ឧត្តិ ។ ជុំព្យុ បដ្ថំចូ រសេ ច ឧប្បជ្ជតិ ជិហិញាណនិ អត្តៅ សុត្តនោតិ ។

អនន្តរប្បច្ចយពថា

របស់បុគ្គលកាលតាំងចិត្តទុក កើតឡើងដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ កាយវិញ្ហាណ របស់បុគ្គលកាលរំពឹង កើតឡើង ។ បេ។ របស់បុគ្គល កាលតាំងចិត្តទុក កើតឡើង ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា កាយវិញ្ហាណ កើតឡើងជាលំដាប់ នៃជីវាវិញ្ញាណ ទេ ។

(១៣៥) កាយវិញ្ញាណ កើតឡើងជាលំដាប់ នៃជិកវិញ្ញាណឬ ។ ដើ ។ ជិកវិញ្ញាណ របស់បុគ្គលកាលធ្វើខុកក្នុងចិត្ត នូវរសនិមិត្ត កើតទៀជ ឬ ។ អើ។ កាយវិញ្ញាណ របស់បុគ្គលកាលធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវសេនិមិត្ត កើតឡើងដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ជីវាវិញាណ មានសេជាអារម្មណ៍តែម៉្យាង មិនមានវត្ថុដ ទៃជាអារម្មណ៍ ខេថ្ម ។ អើ ។ កាយវិញ្ចាណ មានរសជាអាម្មេណ៍តែម៉្យាង មិនមានវត្តដ ៃជាអារម្មណ៍ ខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ចេ។ ជិ**កវិញ្ញាណ** ទ្បើង ក្រោះអាស្រ័យអណ្តាតនិងរស់ឬ ។ អើ ។ កាយវិញ្ញាណ កើត ទ្វើង ក្រោះអាស្រ័យអណ្តាតនិងរស់ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ។ ៤ ។ កាយវិញ្ចាណ កើតឡើង ក្រោះអាស្រ័យអណ្តាត និងសេប្ ។ អើ ។ កាយវិញាណ កើតឡើងព្រោះអាស្រ័យអណ្តាតនិង វស ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ មិនមាន េ ។ ជិវវិញ្ចាណ កើត ឡើង ក្រោះអាស្រ័យអណ្តាតនិងសេ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។

អភិធម្មចិដិកេ កឋាវិត្ត

អភិធម្មចំដក កឋាវត្ថ

អើ ។ ប្រសិនបើ ជិញវិញ្ញាណ កើតឡើង ក្រោះអាស្រ័យអណ្តាតនិង

រស ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរ

ពោលថា កាយវិញ្ញាណ កើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យអណ្តាតនិងរស់ទេ ។

កាយវិញ្ញាណ កើតឡើងដាល់ដាប់នៃជិញវិញ្ញាណឬ ។ អើ ។ ជិញ
វិញ្ញាណនោះឯង គឺកាយវិញ្ញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ

ទេ ។ បេ ។

(១៣៦) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា វិញ្ញាណប្រាំ កើតឡើងជាលំជាប់តគ្មានិងគ្នាខេប្ក ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គលណានីមួយ រាំ ច្រៀង ប្រគំ
មើលរូបខុះ ស្ដាប់សម្វេងខុះ ហិតក្ដិនខុះ ស្រូបសេខុះ ពាល់ត្រូវ ជោដ្ឋព្វៈ
ខ្វះ មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលណានីមួយ រាំ ច្រៀង ប្រគំ
មើលរូបខុះ ស្ដាប់សម្វេងខ្វះ ហិតក្ដិនខ្វះ ស្រូបសេខ្វះ ពាល់ត្រូវ ជោដ្ឋព្វៈ
ខ្វះ មានដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា
វិញ្ញាណប្រាំ កើតឡើងជាលំដាប់តគ្នានិងគ្នាដែរ ។

ចច់អនន្តរច្បច្ចយកថា ។

អរិយរុបកឋា

(០៣៧) អ ំពេរច្នុំ មហាភូតាជំ ខ្ទាខាយាគ៌ ។ អាចឆ្លា ។ អាំយរួច គុសលឆ្លំ ។ អាមឆ្លា ។ មហាភ្នា ភុសលាធំ ។ ១ ហៅ វគ្គព្វេ ។ បេខ មហាភ្នា អត្យូកាតាត់ ។ អាមភ្នា ។ អព្យាភាគន៍ ។ ន ហេរំ វត្តត្វេ អរិយ្យចំ ។ ខេ ។ អរិយ្យូចំ មហាភ្ូតា ខំ ឧទាខាយាគ៌ ។ អាមន្តា ។ អរិយ្យូខំ អភាសា អស ព្រោជធិយ ម្នាល់ មាន ភ្នំ មាន ក្រសាល្យ មាន ក្រសាល់ មាន ក្រសាលា ម អបរាមដ្ឋំ អនុទាខាធិយំ អសគ្គិលេសិកាត្តិ ។ អា-ಕಪ್ಪ ೨ ಕಮಕ್ಷಣ ಕಪ್ಕಾಭ ೨ (೮ ೪ ಕಕ್ಷೆ ಚ. សំភាត់ ។ ៤ មេវ វត្តុ ១ មេ ។ មហាភូតា សាសាវ សព្រោជធំ**ហា ។ ២។** សុខ្លិលស៊ុកាត់។ អាមន្តា ។ អរិយ្យូខំ សាសារំ សព្រោជធំយំ ។ ខេ ។ <u> မဏ္ဏိုက်မှ အေးရှိ ၈ အ ကေးရှိ ရေးရှိ ၈ အေ ၈</u>

អរិយរុបកឋា

(១៣៧) អរិយ្យូប $^{(0)}$ អាស្រ័យមហាកូតរូបដែរឬ ។ អើ ។ អរយរុប ជាកុសលឬ ។ អើ ។ មហាកូតរូប ជាកុសលដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ មហាកូតវូប ជាអព្យក្រឹត្តឬ ។ ដើ ។ អរិយរូប ជាអព្យាក្រឹតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អរិយរូប អាស្រ័យមហាកូតរូបដែរឬ ។ អើ ។ អរិយរូប មិនមានអា-សវ: មិនមានប្រយោជន៍ដល់សញ្ហោជន: ដែលគន្គ:មិនគប្បីដោតក្រុង ដែលឱ្ឃ:មិនគហ្វីប្រព្រឹត្តកន្ទង ដែលយោគ:មិនគហ្វីប្រព្រឹត្តកន្ទង មិន ជាប្រយោជន៍ដល់នីវេណ: ដែលបកមាស:មិនគប្បីស្វាបអង្គែល មិន ជាប្រយោជន៍ដល់ «ជាទាន មិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មាន៍ ខេច្ច ។ អើ ។ មហាភ្គុំប្រ មិនមានអាសា: ។ បេ ។ មិនគូដេលសេចក្ដីសៅហ្គម េ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ មហាភូតប្រ ប្រកបដោយ អាសវ: ជាប្រយោជន៍ដល់សញ្ហោជន: ។ បេ ។ គួរដល់សេចក្តីសៅ-ហ្គន៍ដែរឬ ។ ដើ ។ អរិយ្យូប ប្រកបដោយអាសវៈ ជាប្រយោជន៍ ដល់ស ពោជន: ។ បេ។ គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មីដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ

១ ប្រែថា រូបនៃព្រះអរិយៈ វាំងឡាយ ឬថា រូបដ៏ប្រសើរ ។ អដ្ឋកថា ។

អភិធម្មចំជីកេ កថាវិត្ត

(០៣៨) ឧ វត្តត្វំ អរិយ្យចំ មហាភូតាខំ ឧទា-ឧលោទ៌ ។ អមន្តា ។ ឧឧ វត្តំ ភក់នោ យំ ក់ំឡំ ភិក្តាវេ រូចំ ខត្តាវិ មហាភូតាខំ ខេត្តភ្នាវា មហាភូតាខំ ឧទាឧាយ្យចន្តំ អត្តៅ សុត្តន្តោះតំ ។ អាមន្តា ។ គេឧ ហំ អរិយ្យចំ មហាភូតាខំ ឧទាឧាយាត៌ ។

អរិយ្យូបកថា ។

អញ្ញោ អតុសយោតិកឋា

(១៣៩) អញ្ជោ ភាមាភាឧុសយោ អញ្ជាំ ភាមភកបំយុឌ្ឋានខ្លំ ។ អមន្តា ។ អញ្ជោ ភាមាភោ
អញ្ជាំ ភាមាភបំយុឌ្ឋានខ្លំ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ។
ស្វេ ភាមាភា ទំ ភាមាភបំយុឌ្ឋានខ្លំ ។ អាមន្តា ។ ស្វេ ភាមាភាឧុសយោ ទំ ភាមាភបំប យុឌ្ឋានខ្លំ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ អេបញ្ជានខ្លំ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ។
បញ្ជានខ្លំ ។ ន ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(១៤០) អញ្ជោ បដិឃានុសយោ អញ្ជាំ បដិឃប់យុដ្ឋានន្តិ ។ អាមន្តា ។ អញ្ជាំ បដិឃំ អញ្ជាំ បដិឃបដិឃំ នំ បដិឃប់យុដ្ឋានន្តិ ។ អាមន្តា ។ ស្វៅ
បដិឃានុសយោ នំ បដិឃប់យុដ្ឋានន្តិ ។ អាមន្តា ។ ស្វៅ
បដិឃានុសយោ នំ បដិឃប់យុដ្ឋានន្តិ ។ អាមន្តា ។ ស្វៅ

អភិធម្មចំដែក កសាវត្ថ

(១៣៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា អរិយរូប អាស្រ័យមហាភូត ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-ទ្បាយ ប្រណានីមួយ គឺជាមហាភូតរូបទាំង ៤ និងរូបដែលអាស្រ័យនូវ មហាភូតរូបទាំង ៤ ពាក្យដូច្នេះ មានភ្នងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះ ហេតុនោះ អរិយរូប អាស្រ័យមហាភូតដែវ ។

ចច់ អវិយ្យូចកថា ។

អញ្ញអនុសយោតិកឋា

(១៣៩) ភាមកគានុស័យ ដ ៃ ភាមកគបវិយុដ្ឋាន: ដ ៃ ្តប្ ។

អើ ៗ ភាមកគ: ដ ៃ ភាមកគបវិយុដ្ឋាន: ដ ៃ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ គោល

យ៉ាង៍ នេះ េ ។ បេ ។ ភាមកគ: នោះ ឯង៍ គឺភាមកគបវិយុដ្ឋាន: នោះ ឬ ។

អើ ៗ ភាមកគានុស័យ នោះ ឯង៍ គឺភាមកគបវិយុដ្ឋាន: នោះ ដែរឬ ។ អ្នក

មិនគួរ គោលយ៉ាង៍ នេះ េ ។ បេ ។

(១៤០) បដិឃានុស័យ ដទៃ បដិឃបរិយុដ្ឋាន: ដទៃឬ ។ អើ ។
បដិឃ: ដទៃ បដិឃបរិយុដ្ឋាន: ដទៃដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាន៍
នេះទេ ។ បេ ។ បដិឃ:នោះឯន៍ គឺបដិឃបរិយុដ្ឋាន:នោះឬ ។ អើ ។
បដិឃានុស័យនោះឯន៍ គឺបដិឃបរិយុដ្ឋាន:នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

វត្ស ។ មេ ។

អញ្ញោ អនុសយោតិកេវា

ន្ទដ្ឋាធ់អាយោ នុ ន្ទដ្ឋីសុយដានទ្ទ័ ៤ ខ សេរុ ន្ទដ្ឋាធ់អាយោ នាសន់អាយោ ងាយ៉ នានត្ន-ស្តេដ្ឋានទ្ទ័ ៤ មានស្លី ៤ សេរុ ន្ទេស ៤ សេរុ នាសង់ ស្តេដ្ឋានទ្ទ័ ៤ មានស្លី ៤ សេរុ ន្ទេស ៤ សេរុ នាសង់ ស្តេដ្ឋានទ្ទ័ ៤ មានស្លី ៤ សេរុ ន្ទេស ៤ សេរុ នាសង់ ស្តេដ្ឋានទ្ទ័ ៤ មានស្លី ៤ មេឈា ន្ទ្ជី មេឈា ន្ទ្ជី ស្តេដ្ឋានទ្ទ័ ៤ មានស្លី ៤ មេឈា ន្ទ្ជី មេឈា ន្ទ្ជី ស្តេដ្ឋានទ្ធ័ ៤ មានស្លាំ ៤ សេរុ ន្ទេស ៤ សេរុ ន្ទ្ជី និង និង្គីស្តេជានាន់ ៤ មេឃាំ ន្ទ្ជី មេឃាំ ន្ទ្ជី ស្តេដ្ឋានស្តិ ៤ មេឃាំ ន្ទ្រីស្តេជានាន់ ៤ មេឃុំ ន្ទ្ជី និង និង្គីស្តេជានាន់ ៤ មេឃុំ ន្ទ្ជី និង និង្គិស្តេជានាន់ ៤ មេឃុំ ន្ទ្ជី និង មេឃាំ និង្គិស្តេជានាន់ ៤ មេឃុំ និង្គិស្តិស មានស្តេជានាន់ ៤ មេឃុំ និង្គិស្តិស មានស្តាំ ៤ មេឃុំ និង្គិស្តិស មានស្តិស មានសាំ មានសាំ មានសាំ មានសាំ និង្គិស្តិស មានសាំ មានសាំ មានសាំ មានសាំ មានសាំ មានសាំ មានសាំ និង្គិស្តិស មានសាំ មានស

ខ ពេរ ដើម្បាន់ ភាព ឯ ម្នាំ រុត្នយូសិន់ ឯប មេ ឯ មេ រុត្នយូសិន ស្នេយូសិន្ត ឯប សេរ ដើម្បាន ឯ មេ រុត្នយូសិន ស្នេយូសិន ឯប សេរ ដើម្បាន ស្ន ស្នាំ រុត្នយូសិន ឯប សេរ អូសិន ឯ សេរ រុត្នយូសិន ឯប សេរ រុស្និ ឯ សេរ រុស្និ ស្នេស ស្នេស ស្និ ស្និ

អញ្ញអនុសយោតិកេហិ

(១៤១) មានានុស័យ ដទៃ មានបរិយុដ្ឋាន: ដទៃឬ ។ អើ ។ មាន: ដទៃ មានបរិយុដ្ឋាន: ដទៃដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ មាន:នោះឯង៍ គឺមានបរិយុដ្ឋាន:នោះឬ ។ អើ ។ មានា-នុស័យនោះឯង៍ គឺមានបរិយុដ្ឋាន:នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍ នេះទេ ។ បេ ។

(១៤៤) ទិដ្ឋានុស័យ ដទៃ ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋាន: ដទៃឬ ។ អើ ។ ទិដ្ឋិ ដទៃ ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋាន: ដទៃដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ទិដ្ឋិនោះឯង គឺទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋាន:នោះឬ ។ អើ ។ ទិដ្ឋានុស័យនោះឯង គឺ ទិដ្ឋិបរិយុដ្ឋាន:នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។

(១៤៣) វិចិកិច្ចានុស័យ ដ ៃ វិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋាន: ដ ៃ ប្ ។ គើ ។ វិចិកិច្ចា ដ ៃ វិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋាន: ដ ៃ ដ ៃ វិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋាន: ដ ៃ ដ ៃ វិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋាន: ដ ៃ ដ េ វិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋាន: នេះ ប ។ ប ។ វិចិកិច្ចានោះ ឯ ន គឺវិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋាន: នោះ ប្ ។ គើ ។ វិចិកិច្ចានុស័យ នោះ ឯ ន គឺវិចិកិច្ចាបរិយុដ្ឋាន: នោះ ដែរ ប្ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាន៍ ខេះ ខេ ។ ប ។

អភិធម្មចំជិពេ កបាវត្ថ

(០៤៤) អញ្ជោ ភាពភានុស នោ អញ្ជា ភាពភ-ចាំយុឌ្ឋានន្តិ ។ អាចនា ។ អញ្ជោ ភាពកា អញ្ជា ភាពភា គំ ភាពភាចាំយុឌ្ឋានន្តិ ។ អាចនា ។ ស្វៅ ភាពភា គំ ភាពភាចាំយុឌ្ឋានន្តិ ។ អាចនា ។ ស្វៅ ភាពភានុស នោ គំ ភាពភាចាំយុឌ្ឋានន្តិ ។ ឧ ហៅ

។ ខេ ។ គេន ហ៍ អញ្ញោ អនុសយោ អញ្ជុំ ចរិយុដ្ឋា-នន្តិ ។ បុដុដ្ឋនោ គុសហព្យាគាគេ ចំគ្លេ វត្តមា-នេ សរាគោត់ វត្តព្វោត៌ ។ អាមន្តា ។ បរិយុដ្ឋិតោត់

អភិធម្មចំដក ក**ហវ**ត្ថ

(១៤៤) ភាវកគានុស័យ ដទៃ ភាវកគបរិយុដ្ឋាន: ដទៃឬ ។ ពើ ។
ភាកគ: ដទៃ ភាវកគបរិយុដ្ឋាន: ដទៃដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ
ទេ ។ បេ ។ ភាវកគ:នោះឯង គឺភាវកគបរិយុដ្ឋានៈនោះឬ ។ អើ ។ ភាវភាគានុស័យនោះឯង គឺភាវកគបរិយុដ្ឋានៈនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១៤៩) អវិជ្ជានុស័យ ដទៃ អវិជ្ជាបរិយុដ្ឋាន: ដទៃឬ ។ អើ ។ អវិជ្ជា ដទៃ អវិជ្ជាបរិយុដ្ឋាន: ដទៃដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ អវិជ្ជានោះឯង គឺអវិជ្ជាបរិយុដ្ឋាន:នោះឬ ។ អើ ។ អវិជ្ជា-នុស័យនោះឯង គឺអវិជ្ជាបរិយុដ្ឋាន:នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(១៤៦) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា អនុស័យ ដ ៃ បរិយុដ្ឋនៈ ដ ៃ ខេត្ត ។ អើ ។ បុថុជ្ជន កាលបើចិត្ត ជាកុសលនិន៍អញ្ជាក្រិត ប្រព្រឹត្តទៅ គួរពោលថា ប្រកបដោយអនុស័យដែរឬ ។ អើ ។ គួរ ពោលថា បុគ្គល ត្រូវកិលេសរួបតែឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាន៍ នេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ អនុស័យ ដ ៃ បរិយុដ្ឋានៈ ដៃ ។ បុថុជ្ជន កាលបើចិត្ត ជាកុសលនិង៍អញ្ជាកិត ប្រព្រឹត្ត ទៅ គួរពោលថា ប្រកបដោយវាគៈដែរឬ ។ អើ ។ គួរពោលថា

បរិយុដ្ឋាន់ ចិត្តវិហ្វយុត្តន្តិកថា

វត្តព្យោតិ ។ ឧ មោះ វត្តព្យេ ។ មេ ។ គេឧ មាំ អញ្ជោ រកោ អញ្ជាំ មាំយុឌ្ឍឧត្តិ ។

អញ្ញោ អនុសយោធិកថា ។

បរិយុដ្ឋានំ បិត្តវិប្បយុត្តនិ្តកឋា

(១៤៧) ចរ្លៃដាទ ន្ទុំនុំព្រាល់ខេទ្ត 🛦 មានស ឯ រុប ឧិញ្ជ ខេត្តាយឥន **។** បេ ។ ដោដ្ឋា្យភពន្តិ ។ a ေတာ္ပန္းက္မွာ ေတြ ေတာင္းကို ေတာင္းကို ေတာင္းကို အေလ ကို အေလာက္ပန္းကို အေလးကို အေလာင္ရေလးကို အေလာင္တို အေလးကို အေလးကို အေလးက អាមន្តា ។ ឧត្តិ សរាក់ ខិត្តិ ស នោសំ ខិត្តិ ស-មោញ ខ្ញុំ ។ មេ ។ អកុសលំ ខ្ញុំ សស្តិលិដ្ឋ សេវាកំ ខិត្ត ស នោសំ ខិត្ត ស មេរាហំ ខិត្ត ។ បេ ។ អតុសល់ ខំ**នុំ ស**ភ្ជំលំដូំ ខំនុំ ។ អមន្តា ។ សញ្ចាំ អត្តិ សាក់ ចិត្តិ ស គេសំ ចិត្តិ ស មេាហំ ចិត្តិ ។ ខេ។ អគុសលំ ខំតុំ សុខ្លំលំឌុំ ខំតុំ លេវត ប វត្តេ បរិយុដ្ឋាន ចិត្តិប្បយុត្តិ ។

បរិយុដ្ឋានំ ចិត្តវិប្បយុត្តន្តិកថា ។

បរិយុដ្ឋានចិត្តវិហ្វយុត្តន្តិកថា

បុគ្គល ត្រូវកាលេសរួបតែឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ប គ្រោះហេតុនោះ ភគ: ដទៃ បរិយុដ្ឋាន: ដទៃ ។

ចច់ អញ្ហអនុសយោតិកេខា ។

បរិយុដ្ឋានចិត្តវិប្បយុត្តត្តិកឋា

(១៤៧) បរិយុដ្ឋាន: (ការរួបរឹតនៃកំលេស) ព្រុសហកចិត្ត ឬ ។ អើ ។ រួប និព្វាន បក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វាយតនៈ (ស្រុសហកចិត្ត) ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បរិយុដ្ឋាន: ជ្រាសចាកចិត្ត ឬ ។ អើ ។ ចិត្តប្រកបដោយវាគ: ចិត្ត ប្រភពដោយលោស: ចិត្តប្រភពដោយមោហ: ។បេ។ ចិត្តជាអកុសល ចិត្តសៅហ្គង៍ មិនមានខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង ចិត្តប្រកបដោយកគ: ចិត្តប្រកបដោយទោស: ចិត្តប្រកបដោយ មោហ: ។ បេ ។ ចិត្តជាអកុសល ចិត្តរសាហ្មឥ មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ចិត្តប្រកបដោយកគ: ចិត្តប្រកបដោយទោស: ចិត្តប្រកប ដោយមោហ: ។ បេ ។ ចិត្តជាអកុសល ចិត្តសៅហ្ងង មាន ម្នាល អ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បរិយុដ្ឋាន: ក្រុសចាកចិត្តទេ ។ ចច់ ចរិយុដ្ឋានចិត្តវិច្បយុត្តន្តិកថា ។

បរិយាបតុកឋា

(១៤៤) រូបរាគោ រូបនាតុំ អត្សេត រូបនាតុ-បរិយាច គ្នោត់ ។ អមនា្ត ។ សមាច ត្រស់ យោ និត្តស្នាលា ច្ចីដឹតត់សង្សាលេខ មាន នេះ។ យេន ចំគ្លេន ឧបមន្ត្រស់យេន ចំគ្លេន និដ្ឋយម្នក្សា-វិហារេខ ខិត្តេ សហក តេ សហជា តេ សំសដ្ឋោ សម្បីយុត្តោ រាយ់ស្ថិរ រាយប្រពេញ រាយស្ថិរយោ រាយរត់ហោង ឯ ខ លេ ង្គេមិ ឯ នេង ខេម ឧ សមាបត្តេស៍យោ ឧ ឧបបត្តេស៍យោ ឧ ឧិដ្ឋ-ឌម្មក់ស្ស្រាប្រ ខ ទាន់ ទេស្លាលខ ខ្មែន ខ និត្ត ច្នេះ ទីពេល ខ្មែន ទីពុល ទីពេល ខេត្ត ខំ ្តេជ សហកាតា សហជា តោ សំសដ្ឋា សម្បូ-ထံးေတြ ၅ေသန္မေပါင္သာ ၅ေသန္မေတြ ၅-ការ**ម្ម ណេត៌ ។** អាមន្តា ។ ហញ្ជំ ឧ សមាប**េត្ត-**ម្នាលា ខ ៩ឧឧ នៃមួយ ខ ខ្ទុំងឺ គឺ មាន ស្នាលា ។ ខេ ។ វាការគឺបោះ កោ មុខ ៤ មុខមិ វិធិបាយ រិធឃុំ អថ់ កេឌ្ឌ រិធយស់ធ្យូលាព ឃើង ឯ នេ ឯ

បរិយាបគ្នកឋា

(១៤៨) រូបភគ: ដេកតាមរូបជាតុ កប់បញ្ជូលក្នុរូបជាតុប្ដូ។ អើ ។ ការស្វែងកេសមាបត្តិ ការស្វែងកេកំណើត ការនៅជាសុខក្នុង បច្ចុប្បន្ន ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា ប្រទៀត្តា ប្រកបព្រម មានកំណើតជាមួយគា លេតជាមួយគា មានវត្ថាមួយគា មានអារម្មណ៍ ជាមួយគ្នា ដោយចិត្តដែលស្វែងរកសមាបត្តិ ចិត្តដែលស្វែងរកកំណើត ចិត្តដែលនៅជាសុទក្នេចចូហ្វន្ទប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង ការមិនស្វែងរកសមាបត្តិ ការមិនស្វែងកេកំណើត ការមិននៅជា សុខភុដ្ចប្បន្ន ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា ប្រព្រឹត្ត ប្រកប ព្រម មានកំណើតជាមួយគា រលត់ជាមួយគា មានវត្តជាមួយគា មាន អារម្មណ៍ជាមួយគ្នា ដោយចិត្តដែលមិនស្វែងរកសមាបត្តិ ចិត្តដែលមិន ស្វែងកេត់ណើត ចិត្តដែលមិននៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន ខេច្ច ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ការមិនស្វែងរកសមាបត្តិ ការមិនស្វែងរកកំណើត ការមិន នៅជាសុខក្សិបចូប្បន្ន ។ បេ ។ មានអារម្មណ៍ជាមួយគា មាលអ្នកដឹ ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា រួបវាគ: ដេកតាមរូបជាតុ រាបបញ្ចូលក្នុង 9109

បរិយាបគ្នកជា

ដើម្បើ រ. តេ រ

ប្រក្សា ដំនាយមកស្រា នេះ កើមិប្រម្ម រ

ប្រក្សា ដំនាយមកស្រា នេះ កើមិប្រម្ម រ

ប្រក្សា ដំនាយមកស្រា នេះ កើមិប្រម្ម រ

ប្រក្សា និងបម្រេ វិងប្រម្ម នេះ កើមិប្រម្ម រ

ប្រក្សា និងបម្រេ វិងប្បធា នេះ កើមិប្រម្ម រ

ប្រក្សា និងបម្រេ វិងប្បធា និងប្រម្ម និងប្បធា នេះ ក្នុងប្រម្ម រ

ប្រក្សា និងបម្រេ វិងប្បធា និងប្បធា នេះ ក្នុងប្បធា និងប្បធា និងប្រម្ម និងប្បធា និងប្រម្ម និងប្បធា និងប្បធា និងប្បធា និងប្បធា និងប្បធា និងប្រមាធិប្រមាធិប្បធានិងប្រម្ម និងប្រមាធិប្បធានិងប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្បធានិងប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្បធានិងប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្បធានិងប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិសិស្សប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិសិស្សប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធានិងប្រមាធិប្បធា

(០៤០) សច្ចកាតោ សច្ចកាត់ អនុសេតិ ជ វត្តព្វំ សច្ចកាត់ជាហេចដ្ឋោតិ ។ អាមត្តា ។ វូបកាតា វូបកាត់ អនុសេតិ ជ វត្តព្វំ វូបកាត់បរិយាបដ្ឋោតិ ។ ជ បោរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ កជ្ជាកាតា ។ បេ ។ សេ-កាតោ ។ បេ ។ ដោដ្ឋព្វាកាតា ដោដ្ឋព្វជាត់ អនុសេ-តិ ជ វត្តព្វំ ដោដ្ឋព្វជាតុបរិយាបដ្ឋោតិ ។ អាមឆ្នាំ ។ វូបកាតា វូបជាត់ អនុសេតិ ជ វត្តព្វំ វូបជាតុបរិយា-បដ្ឋាតិ ។ ជ ហេរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

ចរិយាចគ្នកថា

(១៤៩) រូបរាគ: ដេកតាមរូបធាតុ រាប់បញ្ចូលក្នុន៍រូបធាតុប្ភ ។

ដើ ។ សទូកគ: ដេកតាមសទូធាតុ រាប់បញ្ចូលក្នុងសទូធាតុដែរឬ ។

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ រូបរាគ: ដេកតាមរូបធាតុ រាប់
បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុប្ក ។ អើ ។ គន្ធរាគ: ។ បេ ។ វសាគ: ។ បេ ។

វេក្សាក្នុងរូបធាតុប្ក ។ អើ ។ គន្ធរាគ: ។ បេ ។ វសាគ: ។ បេ ។

វេក្សាក្នុងរូបធាតុប្ក ។ អើ ។ គន្ធរាគ: ។ បេ ។

វេក្សាក្នុងរូបធាតុប្ក ។ អើ ។ គន្ធរាគ: ។ បេ ។

វេក្សាក្នុងរូបធាតុប្ក ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១៩០) សទូកគ: ដេកតាមសទូជាតុ តែបុគ្គលមិនគួរពោលថា

កប់បញ្ចូលកង្គសទូជាតុខេឬ ។ អើ ។ រូបកគ: ដេកតាមរូបជាតុ តែ
បុគ្គលមិនគួរពោលថា កប់បញ្ចូលកង្គរូបជាតុខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល

យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ គន្ធកគ: ។ បេ ។ សេកគ: ។ បេ ។ ដោដ្ឋពួកគ:
ដេកតាមដោដ្ឋព្ធាតុ តែបុគ្គលមិនគួរពោលថា កប់បញ្ចូលក្នុង ដោដ្ឋព្វិតៈ
ជាតុខេឬ ។ អើ ។ រូបកគ: ដេកតាមរូបជាតុ តែបុគ្គលមិនគួរពោល

ថា កប់បញ្ចូលកង្គរូបជាតុខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កបាវត្ថ

(០៥០) អាវិធិរា មាវិធិខាន់ អថិទេស្ន អាវិធិ-សត្តបរិយាបស្ពោតិ ។ អាម**នា ។ ស**មាបត្តេសិយោ និជជាខ្លែស្នាលេខ គួឌីនគីសង្សាលេ អាងនេះមី។-លេខ តួ ទេខ ៩ឧឧ ទេ ហ្គុល គ ខេត្ត ខេត្ត គឺ គ គឺ ហាង -វិហារៈ ខេ ខ្លែង សហភា សហជា នោ សំសដ្ឋា សម្បយុត្តោ ឯកច្បា្រ ឯកគ្និពេល ឯកវត្តកោ ស្សារត់យោង ឯខ លេដូ មួយ ឯបាន ខេដ ឧ សមាបត្តេស៍យោ ឧ ឧបបត្តេស៍យោ ឧ ឧិដ្ឋឧម្មុ-សុទ្ធរូសារោ ឧ សមាចន្តេស៊ុយេជ ខ្ំនេង ។ ខេ ។ រាយារតិយោង ឯងឧស ឯសារ្ថំ ខ ភាសាខេះ-ស៊ុយោ ឧ ឧឧឧឌន្តមុំយោ ១ ខេ ១ វាយរៈគឺបោ នោះ វត្ត ព្រះ វត្ត ស្ដ្រា អា ស្ដ្រាត់ អនុសេត៌ អរុជជាតុមាំយាម គ្នោតិ ។

រស្សាយ ឯពេង នោះពីសិប្ប នោះពីសិយ្ស់ អេច់ក្សេ យុងព្យាលពេះ ម្នុង អាតេយ ឯ មេចំប្រម ឯ ខេ សេ ខ្លុំ អេច់កេស្ត អាច់ប្រម អាច់ប្រម ឯ ខ សេរុ យុងព្យាលពេះ ម្និង អាច់ប្រក អេចំប្រម ឯ ខ សេរុ ប្រុស្ត្រ អាច់ប្រម អាច់ប្រម ឯ មេចំប្រម អាច់ក (០៤៤) អាច់ប្រម អាច់ប្រម អាច់ប្រម អាច់ប្រម អាច់ក

អភិធម្មចិដិក កឋាវត្ថ

(១៥១) អរូបរាគ: ដេកតាមអរូបធាតុ រាប់បញ្ជូលក្នុងអរុបធាតុ ដែរឬ ។ អើ ។ ការស្វែងរកសមាបត្តិ ការស្វែងរកកំណើត ការនៅជា សុ 🥕 គ្គបច្ចុប្បន្ន ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា 👝 ឡំគ្នា ប្រកប ព្រម មានកំណើតជាមួយគា រលត់ជាមួយគា មានវត្តជាមួយគា មាន អារម្មណ៍ជាមួយគ្នា ដោយចិត្តដែលស្វែងរកសមាបត្តិ ចិត្តដែលស្វែងរក កំណើត ចិត្តដែលនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បុន្នឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ เจ ๆ เบ ๆ โศล์ กาเษิรใญล์เหพยาบลิ กาเษิรใญล์เกล้เณ็ล ការមិននៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន មានអាម្មេណ៍ជាមួយគា ដោយចិត្តដែល ษิธิโภร์เสพยาบลิ ๆ เบ ๆ เดนุ ๆ เมี ๆ เบเมิรเบี การษิธ ស្វែងកេសមាបត្តិ ការមិនស្វែងកេក់ណើត ។ បេ។ មានអារម្មណ៍ជា មួយគា មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា អរុបរាគ: ដេកតាម អរុបណត្ វាប់បញ្ចូលកង្គមរូបណត្តទេ **។** រូវ ក្

(១៥៤) អរុបកគ: ដេកតាមអរុបជាតុ កប់បញ្ចូលក្នុងអរុបជាតុ
ដែរឬ ។ អើ ។ សទូកគ: ដេកតាមសទូជាតុ កប់បញ្ចូលក្នុង
សទូជាតុដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អរុបកគ:
ដេកតាមអរុបជាតុ កប់បញ្ចូលក្នុងអរុបជាតុដែរឬ ។ អើ ។ គន្ធភគ:
។ បេ ។ សេកគ: ។ បេ ។ ដោដ្ឋពួកគ: ដេកតាមដោដ្ឋព្ធាតុ

នោឌីសិទ្ធាស់លោល ទើរស្នំ ឯប ខេល្សុវសីម៉េ ឯលេ ឯ (១៥៣) សន្ទរាគោ សន្ទ្ធាតុំ អនុសេតិ ន វត្តឲ្យំ សុខ្ទះស្នាត់ ។ អាមស្លា ។ អាច្រ-រា ភេ អរុមជាតុំ អនុសេត៌ ឧ វត្តទ្វំ អរុមជាតុមាំ-។ ខេ ។ សេយ ។ ខេ ។ ដោដ្ឋព្រះកា ដោដ្ឋព្វៈ ជាតុំ អនុ សេតិ ជ វត្តព្ំ ដោឌ្ឌព្ធាតុបរិយាប ស្នោតិ **។** អាមត្តា ។ អរុចរាកោ អរុចភាត់ អព្សេច ន វត្តឲ្វ អាវិពយស់ពរ្ទិស ។ ២ សេរុ រុឌីម៉េ ។ គេ ។ (ဂြင်းပါ ဒ ရှီရှိတွေ ၂၂၀၈) ကျော် အရှိ အရှိ လော်ရို រួមជាតុមរិយាមខ្មោ អរុមរាកោ អរុមជាតុំ អនុសេត៌ អុវុឌជាតុខាវិយាខ ដោត ។ អាមន្តា ។ ឧធ្ ភាមរា-កោ ភាមជាតុំ អនុសេត៌ ភាមជាតុចរិយាបណ្ឌាត៌ ។ អាមញ្ញ ។ ហញ្ចុំ ភាមរកោ ភាមភាតុំ អនុសេត៌ រិតខាឌ់ អថ់ អេឌ រិតខាឌ់ព្យាលពេធា អរិធរមោ អាវិពភាស្តុំ អថ់ទោស្តុ អាវិពភាស្តុំព្រោលពេធាស្ត្

បរិយាច្ឆក្រហ

ក្រុមព្រល្យក់ង៍ ដោដ្ឋព្រាត្ដដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ ។ ។

(១៩៣) សទូកគ: ដេកតាមសទូធាតុ តែបុគ្គលមិនគួរពោលថា

កាប់បញ្ចូលក្នុងសទូធាតុខេឬ ។ អើ ។ អរូបកាគ: ដេកតាមអរូបធាតុ
តែបុគ្គលមិនគួរពោលថា រាប់បញ្ចូលក្នុងអរូបធាតុខេឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ពោលយ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ គន្ធកាគ: ។ បេ ។ សេវាគ: ។ បេ ។

អៅដូព្វកគ: ដេកតាម ដៅដូព្វធាតុ តែបុគ្គលមិនគួរពោលថា រាប់បញ្ចូល
ក្នុង ដៅដូព្វធាតុខេឬ ។ អើ ។ អរូបកាគ: ដេកតាមអរូបធាតុ តែបុគ្គល

មិនគួរពោលថា រាប់បញ្ចូលក្នុងអរូបធាតុខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍
នេះខេ ។ បេ ។

(១៩៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា រូបកគ: ដេកតាមរូបធាតុ កប់
បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ អរូបភគ: ដេកតាមអរូបធាតុ កប់បញ្ចូលក្នុងអរូបធាតុ
ខេច្ច ។ អើ ។ ក្រែងកាមភគ: ដេកតាមកាមធាតុ កប់បញ្ចូលក្នុងកាមធាតុដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនណា បើ កាមកគ: ដេកតាមកាមធាតុ កប់
បញ្ចូលក្នុងកាមធាតុ មាលអ្នកដ៏បម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោល
ថា រូបភគ: ដេកតាមរូបធាតុ កប់បញ្ចូលក្នុងរូបធាតុ អរូបភគ: ដេក
តាមអរូបធាតុ កប់បញ្ចូលក្នុងអរូបធាតុដែរ ។
ច្ចំ ចរិយាច្នុកថា ។

អព្យាកតកឋា

(១៥៥) ធំដ្ឋិតតំ អព្យាកាត់ ។ អាមត្តា ។
វិទាតារារាកាត់ ក់រំយាព្យាកាត់ រូចំ ចំព្លាំ ចក្សាយត់ ។ បេ ។ ដេរដ្ឋញ្ជាយត់ ខំ បំ ចំព្លាំ ចក្សា។ បេ ។ ធំដ្ឋិតតំ អព្យាកាត់ ។ អាមត្តា ។ ធំដ្ឋិកត្តាយុត្តោ ដេរស្សា អព្យាកាត់ ។ ជ ហេរំ
វត្តព្វេ ។ បេ ។ ធំដ្ឋិកតំ អព្យាកាត់ ។ ជ ហេរំ
វត្តព្វេ ។ បេ ។ ធំដ្ឋិកតំ អព្យាកាត់ ។ ជ ហេរំ
ខំដ្ឋិកត់ អព្យាកាត់ ។ អាមត្តា ។
ខំដ្ឋិកតំ អព្យាកាត់ ។ ជ ហេរំ
វត្តព្វេ ។ បេ ។ ចំតំ អព្យាកាត់ ។ ជ ហេរំ
វត្តព្វេ ។ បេ ។ ចំតំ អព្យាកាត់ ។ ជ ហេរំ
វត្តព្វេ ។ បេ ។ ចំតំ អព្យាកាត់ ។ ជ ហេរំ
វត្តព្វេ ។ បេ ។ ចំពំ អព្យាកាត់ ។ ជ ហេរំ
វត្តព្វេ ។ បេ ។

ច្ចេះ ក្នុងសេលខ្លំ ។ ខ សេរុ ដោយ ។ ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត

(០៤៧) ខ្ញុំដ្និកសំ អព្យាកាតខ្លិ ។ អាមន្តា ។ អ
ដល់ អាទៃកាតខ្លិ ។ ឧ មោរ វត្តព្វេ ។ មេ ។ ឧធ្ សដល់ សាទៃកាតខ្លិ ។ អាមន្តា ។ មាព្យា សដល់ សុទ្ធិកាត់ នោះ មេ ក្រុំ ខ្ញុំក្នុង អព្យាកាតខ្លិ ។

អព្យាកតក្បា

(១៥៥) ទិជ្ជិ ជាអព្យក្រឹត្យ ។ អើ ។ វិបាកនិធីអព្យក្រិត កិរិយានិធីអព្យក្រិត រូប និព្វាន ចក្ខាយតនៈ ។ បេ ។ ដោជ្ឈាយតនៈ
(ជាអព្យក្រិត) ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ទិជ្ជិ ជា
អព្យក្រិតឬ ។ អើ ។ ផស្សៈ ប្រកបដោយទិជ្ជិ ជាអព្យក្រិតដែរឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ទិជ្ជិ ជាអព្យក្រិតជួរឬ ។
រៀបនាប្រកបដោយទិជ្ជិ ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។
ចិត្តិ (ប្រកបដោយទិជ្ជិ) ជាអព្យក្រិតដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
នេះទេ ។ បេ ។

(១៩៦) ផស្សៈ ប្រកបដោយខិដ្ឋិ ជាអកុសលប្ត ។ អើ ។ ខិដ្ឋិ ជាអកុសល់ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ វេទនា ប្រកបដោយខិដ្ឋិ ។ បេ ។ សញ្ញា ចេតនា ចិត្ត (ប្រកបដោយខិដ្ឋិ) ជាអកុសល់ដែរឬ ។ អើ ។ ខិដ្ឋិ ជាអកុសល់ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

អព្វាកតក្សា

ខេត ល្ ច រុឌ្មីធំ ខ្ទុក្នឹងខុ ដេលាយឧទ្ទ័ ។ ភូមិ ខ្ទុក្ខ យុមលេខ ដូច្នេះ ស្រ រុតិ អយ់មលា (០៤५) ខ្ទុក្ខិងខុ អេលាយឧទ្ទ័ រ មានយ រ

(១៦០) នេះ វត្តទំ្ង និឌ្ជិតតំ អក្សាគាត់ត្តិ ។ អមន្តា។ ននុ វត្តំ ភភាគា សស្បៈគោ ហេគោត់ ទោ វច្ច អព្យាគាត់មេតំ អសស្បៈគោ ហេគោត់ ទោ វច្ច អព្យាគាត់មេតំ អន្តវា ហេគោត់ ទោ វច្ច ។ បេ ។

១ ឱ. ម. មិញទិដ្ឋិសុទ្រ ។

អព្យាកតកដា

(១៤៤) និជ្ជិ ជាអព្យក្រឹត្យ ។ ពើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ
ខ្នែតែតាស់ថា ទោសទាំងឡាយ មានមិច្ចានិជ្ជិង៏ក្រៃលែងឬ ។ ពើ ។
ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្នែតែតាស់ថា ទោសទាំងឡាយ មាន
មិច្ចានិជ្ជិង៏ក្រៃលែង ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា និជ្ជិ ជា
អព្យក្រឹតទេ ។

(១៥៩) ទិដ្ឋិ ជាអព្យក្រិតឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល់វច្ច: មិក្ខាទិដ្ឋិ ជាអកុសល សម្មាទិដ្ឋិ ជាកុសល ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរ ពោលថា ទិដ្ឋិ ជាអព្យាក្រិតទេ ។

(១៦០) ទិដ្ឋិ ជាអព្យក្រិតឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលបុណ្ណៈ បណ្ដាគតិទាំងពីរ តថាគត ពោលទូវគតិ ណាមួយ គឺនរក ឬកំណើតតិរច្ឆាន របស់បុគ្គលជាមិច្ឆាទិដ្ឋិពិត ពាក្យ ដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោល ថា ទិដ្ឋិ ជាអព្យក្រិតទេ ។

(១៦១) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ទិជ្ជិ ជាអព្យាក្រឹតខេថ្ម ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលវិច្ច: ទិជ្ជិថា លោកទៀង ដូច្នេះ នុំះ ជាអព្យាក្រិត ម្នាលវិច្ច: ទិជ្ជិថា លោកមិនទៀង ដូច្នេះ នុំ៖ ជាអព្យាក្រិត ម្នាលវិច្ច: ទិជ្ជិថា លោកមានទីបំផុត ដូច្នេះ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កបារិត្ត

នុំដ្និក់ខ្ញុំ អេព្យាភាគន់ខ្ញុំ ។ អេពុទ្ធា ។ ឧទ (១៦៤) ខ្ទុំដ្និក់ខ្ញុំ អេព្យាភាគន់ខ្ញុំ ។ អេពុទ្ធា ។ ឧទ បញ្ជាំ កាយកាម្មុំ យេដាខ្ញុំដ្ឋិ សមត្តំ សមាខ្ញុំ ។ បេ។ យញ្ជាំ កាយកាម្មុំ យេដាខ្ញុំដ្ឋិ សមត្តំ សមាខ្ញុំ ។ បេ។ យញ្ជាំ កាយកាម្មុំ ឃេ ១ បេតាជា យោ ១ បត្តិជា យោ មកស្លាយ អមសាខាយ អេហ៊ាខាយ ខុក្សាយ សំវត្តខ្លុំតំ អេតុទ្ធា សុត្តខ្លេំតំ ។ អេពុខ្លាំ ។ អេពុខ្លាំយ សំវត្តខ្លុំតំ អេតុទ្ធា សុត្តខ្លេំតំ ។ អាពុខ្លាំ ។ អេពុខ្លាំយ សំវត្តខ្លុំតំ ជំនួក់កំតំ អព្យាភាគន់ខ្លុំ ។

អព្វាកតកថា ។

១ ម. តំ ដីវន្តំ សរីវន្តំ ។

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ត

ម្នាលវច្ច: ថា លោកមិនមានទីបំផុត ដូច្នេះ ... ម្នាលវច្ច: ថា ជីវិតនោះ គឺសរីវ:នោះ ដូច្នេះ ... ម្នាលវច្ច: ថា ជីវិតដទៃ សរីវ:ដទៃ ដូច្នេះ ... ម្នាលវច្ច: ថា ជីវិតដទៃ សរីវ:ដទៃ ដូច្នេះ ... ម្នាលវច្ច: ថា សត្វស្លាប់ទៅកើតទៀត ក៏មាន ដូច្នេះ ... ម្នាលវច្ច: ថា សត្វស្លាប់ទៅចិនកើតទៀត ក៏មាន ដូច្នេះ ... ម្នាលវច្ច: ថា សត្វស្លាប់ទៅចិនកើតទៀត ក៏មាន ដូច្នេះ ... ម្នាលវច្ច: ថា សត្វស្លាប់ទៅ កើតទៀត ភិទទៅទន្ទ៖ ក៏មាន ដូច្នេះ ... ម្នាលវច្ច: ចិដ្ឋិថា សត្វស្លាប់ទៅ កើតទៀត ក៏មិនមែន មិនកើតទៀត ក៏មិនមែន ក៏មាន ដូច្នេះ មិនក្នុំខ្មែន ក៏មាន ដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ៗ អើ ៗ ព្រោះហេតុនោះ ចិដ្ឋិ ជាអព្យាក្រិតពិត ៗ

(១៦៤) ទិដ្ឋិ ជាអព្យាក្រិតឬ ។ អើ ។ កែឪ ព្រះមានព្រះភាគ
ខ្ទេង់ត្រាស់ថា គ្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ កាយកម្មណាក្ដី ដែលបុរសចុគ្គល
ជាមិញ្ហាទិដ្ឋិ សម្រេច កាន់យកហើយ តាមទិដ្ឋិ ។ បេ ។ បើកម្មណាក្ដី
។ បេ។ មនោកម្មណាក្ដី (ដែលបុរសបុគ្គល ជាមិញ្ហាទិដ្ឋិ) សម្រេច កាន់
យកហើយ តាមទិដ្ឋិ ចេតនាណាក្ដី សេចក្ដីប្រាប់្ខាណាក្ដី សេចក្ដីតាំង
ចិត្តទុកណាក្ដី សង្ខារទាំងឡាយណាក្ដី ធម៌ទាំងអស់នោះ ប្រព្រឹត្តទៅ
ព្រម ដើម្បីមិនជាទីប្រាប់្ខា មិនជាទីត្រេកអា មិនជាទីតាប់ចិត្ត មិនជា
ប្រយោជន៍ ទាំងដើម្បីសេចក្ដីខុត្ត ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។
អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ទិដ្ឋិ ជាអព្យាក្រិតទេ ។
ចាប់ អព្យពតពេល។

អបរិយាបគ្នកឋា

(១៦៣) ខិដ្ឋិតតំ អមរិយាបន្ទន្លំ ។ អមន្លា ។ មក្តោ ដល់ និញ្ជាន់ សោតាបត្តិមក្តោ សោតាបត្តិដល់ សគ្គានាតមមក្តោ សគ្គានាតាមដល់ អស្តាតម៉ែត្តោ អស្តាតម៉ឺដល់ អប្រាត្តមក្តោ អប្រាត្តដល់ សត៌ប្បដ្ឋាន់ សម្មប្បាស់ ឥន្ទិសានោ ឥន្ទ្រិយំ ពល់ ពោជ្ឈស្តែត៌។ ន ហៅ ត្រៃព្យូ ។ បេ ។

(០៦៤) ឧ វត្តត្វំ ឧិជ្ជិកតំ អមរិយាមជ្ជន្តិ ។ អា-មន្តា ។ បុម្តជ្លិស កាមេស វិត្តកោតិ វត្តព្វោតិ ។ អាមន្តា ។ វិកតខិជ្ជិយោតិ វត្តព្វោតិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ គេឧ ហ៌ ឧិជ្ជិកតំ អមរិយាមជ្ជន្តិ ។

> អបរិយាបគ្នកថា ។ ចុទ្ចសមោ វិគ្គោ ។

ត្រស្ស ឧទ្ធាន័

អយ្យាភាន ខ្ញុំ និង អស្សាលា ខេត្ត ។

អស្បាភាន ខ្ញុំ មិន អស្សាលា ខេត្ត ខ្ញុំ ។

អបរិយាបត្នកបា

(១៦៣) ទិដ្ឋិ ជាអបរិយាបន្ទ:ឬ ។ អើ ។ មគ្គ ផល និត្វាន សេតាបត្តិមគ្គិ សេតាបត្តិផល សភទាគាមិមគ្គិ សភទាគាមិផល អនាគាមិមគ្គ អនាគាមិផល អហេត្តមគ្គ អហេត្តផល សតិហ្ជដ្ឋាន សម្មហ្វជាន ឥទ្ធិបាទ ឥន្ទ្រិយ ពលៈ ពោដ្យង្គ៍: (ជាអបរិយាបន្ទ:) ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។

(១៦៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ខិដ្ឋិ ជាអបរិយាបន្ទៈខេថ្ម ។ អើ ។ គួរពោលថា បុថុជ្ជន ជាអ្នកប្រាសចាកតម្រេកក្នុងកាមទាំងឡាយ ដែរឬ ។ អើ ។ គួរពោលថា បុគ្គលប្រាសចាកខិដ្ឋិដែរឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ព្រោះហេតុនោះ ខិដ្ឋិ ជាអបរិយាបន្ទ:។

> ចច់ អចរិយាចន្ទកថា ។ ចច់ <u>ច្ន</u>ទួសមវគ្គ ។ ឧទ្ធាន់តែបុទ្ធសមវគ្គនោះ គឺ

និយាយ អំពីកុសលមូល ទន្ទ្រានអកុសលមូល អកុសលមូល ទន្ទ្រានកុសលមូល១ សទ្បាយតន:១ ធវិញ្ញាណកាយ ១ អរិយ្យូប អាស្រ័យមហាកូតរូប ១ អនុស័យនោះឯង៍ គឺបរិ-យុដ្ឋាន:នោះ ១ បរិយុដ្ឋាន:ជ្រាសចាកចិត្ត ១ ប្រភគ:ជាដើម ដេកតាមធាតុ ១ ទិដ្ឋិ ដាអព្យាក្រិត១ ទិដ្ឋិ ជាអបរិយាបន្ន:១ ៗ

បច្ចុយតាក្យា

(៣០ ជនិ (៣ នួ ង រ នុង មេំ លេខ ជាដៃ (៣០ ជនិ (៣) មគ្គឧទ្ធភា នៃ-លេឃំ រុត្តមា លេខ មេហ ខ មគ្គឧទ្ធន្ធ ឯ មាត់យ៉ ឯ បែខណ្ឌ ខេត្តមាន ប្រទេស (១១៤)

ជាដៃពេលខ ឧជិពេល ភាសាយុខជាដៃពេលខ ឧជិពេលខ្មុំ ឧភាទ ឧភាទ អញ្ជូំ មេខ មុខ ដេ ម៉ើយម៉ៃ អញ្ជូំ ឧភាទ ឧភាទ អញ្ជូំ មេខមុំ ខេខ មុខ ដេ ម៉ើយម៉ៃ អញ្ជូំ ឧភាទ ឧភាទ អញ្ជូំ មេខ្មុំ ខេខ មុខ ដេ ម៉ើយម៉ំ ពេលខ ឧជិពេល ភាសាយុខជាដៃពេលខ ឧជិពេលខ្មុំ រ

បច្ចុយតាក្យា

(១៦៩) ភាវៈ នៃធមិជាបច្ច័យ កំណត់ ហើយឬ ។ អើ ។ ក្រែង វីមំសា ជាហេតុ គឺអធិបតីនោះឯង៍ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ វីមំសា ជា ហេតុ គឺអធិបតីនោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរ ពោលថា បច្ច័យ ដោយហេតុប្បច្ច័យ បច្ច័យ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(១៦៦) ក្រែង ខេន្ទាធិបតិ ជាអធិបតី នៃសហជាតធមិញជំឡាយ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ខន្ទាធិបតី ជាអធិបតីនៃសហជាតធមិញជំឡាយ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន ក្រោះលេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បច្ច័យ ដោយ អធិបតិប្បច្ច័យ បច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(១៦៧) ក្រែង វីរិយាធិបតិ ដាអធិបតីនៃសហជាតធមិទាំងឡាយ
ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ វីរិយាធិបតិ ជាអធិបតីនៃសហជាតធមិទាំងឡាយ
ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បច្ច័យ ដោយ
អធិបតិប្បច្ច័យ បច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។ ក្រែងវីរិយាធិបតិ
ជាអធិបតីនៃសហជាតធមិទាំងឡាយ គឺឥន្ទ្រិយនោះឬ ។ អើ ។
ប្រសិនបើ វីរិយាធិបតិ ជាអធិបតីនៃសហជាតធម៌ទាំងឡាយ គឺឥន្ទ្រិយ
នោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បច្ច័យ
ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បច្ច័យ ដោយសន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

មនុច្បិទ័ណេខ ឧទ័ណេង _រ (បុខុខ) ខថ់ រួរូយាខ្នួនមួ មានបង្ខ ងយ៉ា ឧដ្ឋខ្លុំ នេះ រូង រេ រុងដើម្បី រា មានយ៉ា រា សឃ្មុំ រួរួយ-នេះ រង រេ រុងដើមិ រា មានយ៉ា រា សឃ្មុំ រួរួយ-នេះ រង រេ រុងដើមិ រា មានយ៉ា រា សឃ្មុំ រួរួយ-នេះ រង រេ រុងដើមិ រងពួនអ្នកពិនេះ ឧសិរេយ នេះ រង រង រង់ នេះ រងង់ នេះ រង់ នេះ រង់ នេះ រង់ នេះ រង់ នេះ រង់ នេះ រងង់ នេះ រង់ នេះ

(លេខ ឧធ៌លោ មាសព្ទនាជិន្ទ មាសព្ទនាខ្មុំ ឧតិរច្ច មេឌ្ជន្ទុំ ងេឌ្ជន្ទ ខេខ ខេ ពេ ខេម្មនិ មាសព្ទនា-ទេ ឧតិរច្ច មេឌ្ជន្ទ ខេខ ខេម្ម ពេ ខេម្មនិធ្ (បុទុស) ២៤ ខ្^{ទុំ} ខេម្មនិធិន្ទ មាសព្ទនាខ្មុំ (បុទុស) ២៤ ខេម្មនិធិន្ទ មាសព្ទនាធ្វេង (បុទុស) ២៤ ខេម្មនេះ ខេម្មលោង ៤

ជជុំ លោ មាសារជិន្រៃ លោខ ជជុំ លោង ឯ

អញ្ចន្ទ មេស ខ មាសារបង្ខ ឯ មានជំនួ មេហ ខ

មេពុធ្យ មេស ខ មាសារបង្ខ ឯ មានជំនួ មេហ ខ

មេសារេ ខេម ខ្^{ទុំ} ខ្ទុំ ខ្ទុំ ខ្ទុំ មេខ្ទុំ ខ្ទុំ ខ្ពុំ ខ្ពុ

ជាតិ លោ មុ ទ្រុំ បាជា នៃ លោង ជា ស្ពៃ បាន ជា ស្ពៃ បាន ស្ពេង ប្រុស្មិល ស្ពេង ស្ពាង ស្ពេង ស្ពាង ស្ពេង ស្ពង ស្ពាង ស្ពាង ស្ពាង ស្ពាង ស្ពាង ស្ពាង ស្ពាង ស្ពាង ស្ពាង ស្ឋាន ស្ពាង ស្ឋាន ស្ពាង ស្ឋ

បច្ចុយតាក់វា

(១៦៨) ក្រែង វីវិយាធិបតិ ជាអធិបតីនៃសហជាតធមិទាំងឡាយ គឺអង្គនៃមគ្គនោះឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ វីវិយាធិបតិ ជាអធិបតីនៃ សហជាតធមិទាំងឡាយ គឺអង្គនៃមគ្គនោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បច្ច័យ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បច្ច័យ ដោយមគ្គប្បច្ច័យ ។

(១៦៨) ក្រែងចិត្តាធិបតិ ជាអធិបតីនៃសហជាតធមិទាំងឡាយ
ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ចិត្តាធិបតិ ជាអធិបតីនៃសហជាតធធិទាំងឡាយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បច្ច័យ
ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(១៧០) ក្រែង ចិត្តាធិបតិ ជាអធិបតី នៃសហជាតធមិទាំងឡាយ គឺអាហារនោះឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ចិត្តាធិបតិ ជាអធិបតី នៃសហជាត-ធមិទាំងឡាយ គឺអាហារនោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នក គួរពោលថា បច្ច័យ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បច្ច័យ ដោយអាហារប្បច្ច័យ ។

(១៧១ ក្រែង ចិត្តាធិបតិ ជាអធិបតីនៃសហជាតធម៌ទាំងឡាយ
គឺឥន្ទ្រិយនោះឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ចិត្តាធិបតិ ជាអធិបតីនៃសហជាតធម៌ទាំងឡាយ គឺឥន្ទ្រិយនោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុ
នោះ អ្នកគួរពោលថា បច្ច័យ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បច្ច័យ ដោយ
ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មចិដិកេ កថាវិត្ថ

(០៧৮) ឧធ្ វ៉ៃមំសាជ៌បតិ សេសសាតាធំ ជញ្ជាំ អេយ៌បតីតិ ។ អាមជ្លា ។ បាញ្ជាំ ម៉ៃសាជ៌បតិ៍ សេសសា-តាធំ ជញ្ជាំ អេយ៌បតិ តោធ កា កេត្តត្វេ អេយ៌បតិ៍ប្បូច្-យោធ បច្ចុយោ សសាសាតប្បីចុយេធ បច្ចុយោតិ ។

(៣) អាត្តេហាលិខ្មែលខ ឧជិលោខ្មុ ឯ តើហា ខេច ខេ (ខេី ខេំ មក្ខឧទ្ធសិខ៌(៣១ ឧជិ-ឧភិ(ខេំយោ ឧយំដើយបទ្ជ ឧជិ(ខេំយា ឧយំ-ឧតិ(ខេំយោ ឧយំដើយបទ្ជ ឯ អាតេយ ឯ សយំ្ជ (បណ្ត) ខេទ់ មច្ចេ ឧត្តិ មន្ត្ល យខិបនិទ្ធ

អភិធម្មចិដិក កហិវិត្ត

(១៧೬) ក្រែងវីមំសាធិបតិ ជាអធិបតី នៃសហជាតធមិទាំង ឡាយ
ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ វីមំសាធិបតិ ជាអធិបតី នៃសហជាតធមិទាំងឡាយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បច្ច័យ
ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(១៧៣) ក្រែងវីមំសាធិបតិ ជាអធិបតី នៃសហជាតធមិញ មែ គឺឥន្ត្រិយនោះឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ វីមំសាធិបតិ ជាអធិបតី នៃសហជាត-ធមិញ្ចំងឡាយ គឺឥន្ត្រិយនោះ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នក គួរពោលថា បច្ច័យ ដោយអធិបតិហ្វច្ច័យ បច្ច័យ ដោយឥន្ត្រិយប្បច្ច័យ ។

(១៧៤) ក្រែងវីមំសាធិបតិ ជាអធិបតីនៃសហជាតធមិទាំងឡាយ គឺអង្គនៃមគ្គនោះឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ វីមំសាធិបតិ ជាអធិបតីនៃ សហជាតធមិទាំងឡាយ គឺអង្គនៃមគ្គនោះ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន ក្រោះ ហេតុនោះ អ្នកទូរពោលថា បច្ច័យ ដោយអធិបតិហ្វច្ច័យ បច្ច័យ ដោយ មគ្គហ្វច្ច័យ ។

(១៧៥) ក្រែងការពិចារណា កើតឡើង ក្រោះធ្វើអរិយធមិឲ្យធ្ងន់
គឺអារម្មណ៍នោះឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ការពិចារណា កើតឡើង
ក្រោះធ្វើអរិយធមិឲ្យធ្ងន់ គឺអារម្មណ៍នោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ក្រោះ
ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បច្ច័យ ដោយអធិបតិច្បីច្ច័យ ចច្ច័យ
ដោយអារម្មណ៍ប្បច្ច័យ ។

បច្ចុយសាក់ម៉ា

(០៧៦) ខថ់ សុំមា ស់មា ម៉េមហ គគិ ជាភ្នំងាន ជាភ្នំងាន ស្មាល្លា ជាស្មាន អនុស្លាវប្រឹ ದಾರ ದರ್ಜಿಯ ಳು ಆ ಕುಳಾಬಹ್ಮ ನ ಕುಕ್ತಮ ನ សញ្ចំ ជាំ្ម ជាំ្ម ស្មាសា ឧទ្ធា ឧទ្ទិមធំ ឧទ្ទិម សេច យុទ្ធសាច ឧសិច អចខ័រជាជិព្រេច ឧជិលោ សា ច អាសៅលា នេះជ នៃ រេ នៃព្យុ អច្ចរប្បុច្ច-យេខ ឧតិយោ មាទោះទេដីខំពេលខ ឧតិយេឌ្ ឯ (០៧៧) ខថ់ ជាគ្រា ជាគ្រា ឯយម្ភា ជន្តិសាច ជន្តិសច្ច អយុសហច ឧស្មាច អចខាជាជិវិធិ-យេខ ឧ៤ ហេ មា ខ មា មាស្ងេង ។ មានស្លា ។ ហញ្ចំ បុរិមា បុរិមា អកុសហ ខម្មា បច្ចិមានំ បច្ចិ-

រណីជំពោខ ឧជ៌លោ សម្រេន្តជីជិលេខ ឧជ៌លោង ឯ លោ មា ឧ សម្រេន្ស ខេខ មុខ រ ម៉ើយិ ឧឧមី-សញ្ជំ ស់ស្ល ស់ស ឧយ៍មុខ ឧជី-សញ្ជំ ស់ស្ល ស់ស ឧយ៍មហ ឧសី ឧជី-

 (១៧៦) ក្រែង ពួកធមិ ជាកុសល មុន១ ជាបច្ច័យ ដោយ
អនន្តប្បច្ច័យ នៃពួកធមិ ជាកុសល ក្រោយ១ គឺគាសៅនានោះឬ ៗ
អើ ។ ប្រសិនបើ ពួកធមិ ជាកុសល មុន១ ជាបច្ច័យ ដោយអនន្តប្បច្ច័យ នៃពួកធមិ ជាកុសល ក្រោយ១ គឺគាសៅនានោះ ម្នាល
អ្នកដ៏បម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បច្ច័យ ដោយអនន្តប្បច្ច័យ បច្ច័យ ដោយអាសៅនហ្វច្ច័យ ។

(១៧៤) ក្រែងពួកធមិ ជាកិរិយាព្យក្រឹតមុនៗ ជាបច្ច័យ ដោយអ នន្តរហ្វូច្ច័យ នៃពួកធម៌ ជាកិរិយាព្យក្រឹត ក្រោយៗ គឺពសៅនានោះឬ។

អភិធម្មចិដិកេ កថាវត្ថ

ណេខ ឧតិណេឌ្ឌ រ ណេឌ ឧតិលោឌ្ធ រ ឧត្តិសាឌ ឧតិសោ មា ឧ មាមោះ ខេខ នេះ ឧត្តិសាឌ ឧតិសេ មា ឧ មាមោះ ខេខ នេះ ឧត្តិសាឌ ឧតិសេ មា ឧ មាមោះ ខេខ នេះ ឧត្តិសាឌ ឧតិសេ មា ឧសិសា មាមោះឧសិទិ

រុឌីម៉ូ ពន៌កាខា រុរុឌ្ខីខាឌ្ឌ រ ឧទំ. កា ខេត្ត រុឌីម៉េ រ ខេ រ ខេ សួ ច ឧទំ. កា ឈេឌ មានទី នៅនិកោច ឧទំ. កា ខោះ ហា នៅ ខំ. កា ខ ពន៌ ខេ ខេត្ត បា ខេ ឧទំ. កា ខេត្ត ប្រភាព ខេត្ត អា គេំ-(ប ពុស្) ច រុឌីម្លំ ឧទំកាខា រុវុឌ្ឌិខាឌ្យ រ មា-

បច្ចុយតាកថា ។

អ្នកម្នាប្បប្រក្បា

បច្ចេញចំ សង្ខារ សង្ខាប្បើច្យាចំ អវិជ្ជាតិ ។

បច្ចេញចំ សង្ខារ សេច ក្រ ប ក្រ អវិជ្ជា
សង្ខាបន សមាជាតា តែនេ ក្រ ប ក្រ ត្វេ អវិជ្ជា
សង្ខាបន សមាជាតា តែនេ ក្រ ប ក្រ ត្វេ អវិជ្ជា
សង្ខាបន សមាជាតា តែនេ ក្រ ប ក្រ ត្វេ អវិជ្ជា
បច្ចេញចំ សង្ខារ សង្ខាប្បើច្យាចំ អវិជ្ជាទិ ។

^{🤊 🤋} អវិដ្ឋាបច្ចុយាថិ ។ ម. អវិដ្ឋាបច្ចុយា ច ។

អភិធម្មចំដក កថាវត្ថ

អើ ។ ប្រសិនបើ ពួកធមិ ជា**កិរិយាព្យក្រឹត មុន។** ជាបច្ច័យ ដោយអនន្តប្បច្ច័យ នៃពួកធមិ ជា**កិរិយាព្យក្រឹត ក្រោយ**។ គឺអា-សៅនានោះ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន **ព្រោះហេតុនោះ** អ្នកគួរពោលថា បច្ច័យ ដោយអនន្តរហ្យូច្ច័យ បច្ច័យ ដោ**យអាសៅ**នហ្បូច្ច័យ ។

(១៧៩) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ភាវៈនៃធមិជាបច្ច័យ កំណត់
ហើយទេឬ ។ អើ ។ បច្ច័យ ដោយហេតុហ្វច្ច័យ ក៏មាន បច្ច័យ ដោយអារម្មណហ្វច្ច័យ ក៏មាន បច្ច័យ ដោយអនន្តរហ្វច្ច័យ ក៏មាន បច្ច័យ ដោយសមនន្តរហ្វច្ច័យ ក៏មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ភាវៈនៃធមិជា បច្ច័យ កំណត់ហើយទេ ។

ចប់ បច្ចុយសាកថា ។

អញមញ្ញប្ចូយកឋា

(១៨០) សង្ខារទាំងឡាយ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ហើយ បុគ្គលមិនគួរពោលថា អវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យផងខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងអវិជ្ជា កើត ដោយសារសង្ខារឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ អវិជ្ជា កើត ដោយសារសង្ខារ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សង្ខារទាំងឡាយ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យផង អវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យផងដែរ ។

អញមញ្ញប្វយពថា

ណេត្ ឧយាន្ទ 4

(រុឌី ខេំ ឧយាតេតិលាត្ ៩២២ច្ ៩២២ចេដីតំសញ្ជំ ឧយាតេតិលាត្ ៩២២ច្ ៩២២ចេដីតំឧយា ៩២២០១ មករានាខាន្ទ ៤ មានទំ ៤

ឧសានចេដីតំណត្ ឧយាន្ទ ៤ មានទំ ៤

(០៤០) ឧយាតេតិលា រុ ៩២២១ច ខ វុឌីខំ

រុស្តំ និងនោទជិតិលាត្ន ឧទាសេទ្ធ ៤ នៅតិលាត្ន អុទុំ (๑) ឧទាសេតតិលា រុ និសនាច្ ខ ខេត ស្គ អុទ្ទាតតិលា រុ អាឌុំរប ច រុម្មំមុំ អាឌុំរៈ ខ្លួតនៃលា ឧបុខ្មុំ អាឌុំរ អាឌុំ ស្មើទើយខ្លួំ ៤ ខេខ្ទុំ ៤ (០៤၉) ជ្យឧលោធវិតិលា មួយ៉ះ ប្រទុំ បា-

អញមញ្ជាចូយកថា ។

១ ម. អវិជ្ជាតិ ។

អញមញ្ញប្រូយកេវា

(១៨១) ឧបាទនេ កើតមាន ក្រោះតណ្ដាយបច្ច័យ តែបុគ្គល មិនគួរពោលថា តណ្ដា កើតមាន ព្រោះឧបាទនេយបច្ច័យផងខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងតណ្ដា កើតដោយសារឧបាទនេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ តណ្ដា កើតដោយសារឧបាទនេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុ:នោះ អ្នកគួរពោលថា ឧបាទនេ កើតមាន ព្រោះតណ្ដាយបច្ច័យផង តណ្ដា

(១៨៤) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ជាតិ កើតមាន ព្រោះជវានិងមវណ:ជាបច្ច័យ ភព កើតមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ ពាក្យដូច្នេះ មាន
ក្នុងព្រះសូត្រដែរឬ ។ មិនមានទេ ។ ព្រោះហេតុនោះ សង្ខារទាំងឡាយ
កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ហើយ បុគ្គលមិនគួរពោលថា អវិជ្ជា កើត
មាន ព្រោះសង្ខារជាបច្ច័យទេ ១៤, មាន កើតមាន ព្រោះតណ្ណាជាបច្ច័យ
តែបុគ្គលមិនគួរពោលថា តណ្ណា កើតមាន ព្រោះខុលុខនេជាបច្ច័យទេ ។

(១៤៣) ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ នាមនិងរូប កើតមាន ក្រោះវិញ្ញាណ ជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតមាន ក្រោះនាមនិងរូបជាបច្ច័យ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រដែរឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ សង្ខារទាំងឡាយ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យផង អវិជ្ជា កើតមាន ព្រោះសង្ខារ ជាបច្ច័យផង ខុហ្ខាន កើតមាន ព្រោះតណ្តាជាបច្ច័យផង តណ្តា

ចច់ អញ្ជូមញ្ញប្បូប្រភេស ។

អទ្ធាតិប៉ា

្នេង ព្រះស្ព្រះ ទេខា ។ មាមស្លា ។ ប្រតិ ។ ន សេរ **វត្តត្វេ ១ ខេ ១** វេឌស ១ ខេ ១ សញ្ញា ។ បេ។ សង្ខាត ។ មេ។ វិញ្ញាលាធ្លំ ។ ឧ សៅវ វត្ត ៗ បេ ។ អត់តោ អន្តា បរិចិប្តទេត ។ អា-មភា ។ រិធខ្មី ។ ៤ សេរុ មុខមេ ។ ខេស ។ ខេ ។ សញ្ញា ។ ខេ ។ សង្ខា្ត្រ ។ ខេ ។ វិញ្ញា ណត្តិ ។ ច ហេរុំ វត្តត្វេ ។ មេ ។ មសភ តោ មន្ទា មរិធិប្-ដោង ឯ មាតស ឯ ជំនំ ឯ ខ លេដូ ម៉េខេ ។ បេ ។ ឋេឌជា **។ បេ** ។ ស្តាញ ។ បេ ។ ស្ត្តាញ ។ ខេ ។ វិញ្ហាសាខ្ញុំ ។ ខ បោរ វគ្គព្រេ ។ ខេ ។ ឧ ហេរ វត្តេឡា ។ បេ ។ វេខ៩១ ។ បេ ។ ស្ញា ញ ។ ខេ ។ សង្ខារ ។ ខេ ។ វិត្តា ឈត្តិ ។ ឧ ហេវំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ អត់តំ រូចំ^(១) វេខ៩ សញា សញ្ញា វិញ្ឈា សំ អត់តោ អន្ទាត់ ។ អមន្តា ។ អត់តា បញ្ជូរ-်န္း **၅** ဒ (တာဂ် ဂန္းရွာ ၅ (၁၅ မႏႀကန်း ငှုဗ်⁽⁾) ឋឧល សញា សន្ត្រាវិញ្ញាណ អភាក តោ អន្ទាត់ ។

o ម. អតីតា រូបា ។ 🕪. ម. អភាគតា រូបា ។

អទ្ធាពហិ

(១៨៤) កាល សម្រេចហើយឬ។ ដើ ។ រួច (សម្រេចហើយ) ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ វេទនា ។បេ។ សញា ។ បេ។ សង្ខារទាំងឡាយ ។ បេ។ វិញ្ញាណ (សម្រេចហើយ) ឬ ។ អ្នក មិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ១ ថេ ១ អតីតកាល សម្រេច ហើយឬ ១ អើ ១ រួច (សម្រេចហើយ) ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ វេទនា ។បេ។ សញា ។បេ។ សង្ខារទាំងឡាយ ។បេ។ វិញាណ (សម្រេច ហើយ) ឬ ។ អកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ កាល ជាអនាគត សផ្តេល្យេយឬ ។ ដើ ។ រូប (សផ្តេលលេយ) ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងខេះទេ ។ បេ។ វេទនា ។ បេ។ សញ្ញា ។ បេ។ សង្គារទាំងឡាយ ។ ថេ ។ វិញ្ញាណសម្រេច ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ខេ ។ ថេ ។ មាល ឃុតជំណឹង មាគេឧល្ខេកថៃ រដេវ ខែ (មាគេឧល្ខេក) ជំ ភ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ១ បេ ។ វេ**ទនា ១ បេ** ។ សញា ។ បេ ។ សង្គារទាំងទ្បាយ ។ បេ។ វិញ្ញាណ (សម្រេចហើយ)ឬ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ។ រូប វេទនា សញ្ញា សង្ខាវទាំងឡាយ វិញ្ញាណ ដែលកន្ងែ ទៅ ហើយ ជាកាលកន្ងែ ទៅ ហើយឬ ។ អើ ។ ចុះកាល ជាអ-តិត មាន៥ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។បេ។ រូប វេទនា សញា សង្ខារទាំងទ្យាយ វិញ្ញាណ ដែលមិនទាន់មានមក ជាកាលអនាគត់ប្ដូ។

អាចស្ ។ អស្កតា ចញ្ចូរគំ ។ ១ ស្រែវ ត្រូវឲ្យ ។ ខេត្ត ខ្ពស្ត្ $\hat{\xi}$ $\hat{\lambda}$ $\hat{g}$ $\hat{g$ តត់សាទ្រោ អនិរ**ង្ខ រ អ**ាមឌីរ រ តថ់សិទិវិទីរ តយ៍និវង្ខ រ ច ហេរុ ម្ដេញ ។ ខេ ។ អត្តភា ឧញ្ជា ទទ្ធា អត្តនា ងស៊ា ងយុសខា ឧណ៌ ១សំ ងសុខខោ ងសំ ឧជំណឹស អន្ទាត់ (២) ។ ជ ហៅ វត្តត្លេ ។ បេ ។ អតីតាធិ ខ្លា-ឧសាយតខេច អត់តោ អឌ្ជា អសាកតាច់ ខ្លានសា. យភពធំ អនាក់ខោ អន្តា ជនិជាទីរនូវ ខានមាល-សសច្ច ឧជំណិធ្មើ អង់សង្ខ ឯ សមស ឯ ឧឌ្ឌិទ អនុក្សិ ។ ជ បោរ វត្តេញ ។ បេ ។ អតីតា អដ្ឋា. ស្រ ស្នុលោ អត្តតោ អន្ទា អស្តត អដ្ឋាស សតុយោ អភាតតោ អន្ទា បច្ចុប្បន្នា អដ្តារស ភាគ្នាយោ បច្ចុប្បារ អន្តាត់ ។ អាមត្តា ។ ច-ត្បួញ្ មន្ទ្ឋ (m) ។ ជ ហេរុ វត្តត្វេ ។ ចេ ។

១ ម. បច្ចុប្បុត្ញ រូបា ។ ៤ ឱ បន្ទរសទ្ធាធិ។ ៣ ឧ. បត្បញ្ញាសទ្ធាធិ ។

អើ ។ ចុះកាល ជាអនាគត មាន៥ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ។ រូប វេទនា សញ្ញា សង្ខាទោំងឡាយ វិញ្ញាណ ដែលកើតចំពោះ មុខ ជាកាលបច្ហ្ទួល្ម ។ ៖ ។ បុះកាល ជាបច្ហុន្ទ មាន៤ ឬ ។ អ្តមន គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ១ន្ទ ៩ ដែលកន្ងែហើយ ជាកាលកន្ង ទៅ ហើយ ១១៩ ដែលមិនទាន់មកដល់ ជា**កា**លអភាគត ១១៩ ដែលកើត មិនគុរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អាយតន: ១៤ ដែលកន្ង ហើយ ដា កាលកុទ្ធ ទៅ ហើយ អាយតន: ១៤ ដែលមិនទាន់មកដល់ ជាកាលអនា-គត អាយតន: ១៤ ដែលកើតចំពោះមុខ ជាកាលបច្ចុប្បន្ឫ ។ អើ ។ ចុះ កាល មានញ្ច់ប្តូ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ។ ៣គុ ១៤ ដែលកន្ទង់ហើយ ជាកាលកន្ទង់ទៅហើយ ជាតុ ១៨ ដែលមិនទាន់មក ដល់ ជាកាលអនាគត ធាតុ១៤ ដែលកើតចំពោះមុ១ ជាកាលបច្ចុប្បន្នឬ ។ អើ ។ ចុះកាល មាន ៥៤ ឬ ។ អ្នមនគួរ ពោលយ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កជាវិត្ត

(០៨៥) ន វត្តត្វំ អន្ទា ចរិច្ចិច្ចនេះ ។ អា-មភា ។ ននុ វត្តំ ភក់វតា គឺឈាំមាធិ ភិក្ខាវ កឋា-វត្ថិ ។ ភេឌមាធិ នីឈាំ ។ អតីតំ ។ ភិក្ខុវេ អន្ទាន់ អាត្តេ គេជំគាដេយ្យ រាំ អាចោរ អគ្គឹត-មនា្ធន្នំ មសកត ។ ភិក្ខាវ មន្ទាន់ អាត្តេ កម៉េក-ដេល្យ រារុ ម្សេកាន្ទ មយនឧត្តិ វាឧស្សេ រុ ភ្នំ ពេញ នៃ មាន ស្រុក មាន ស្រុក ទេស្ស រាំ យោត៌ រាឌលេ ជន្មានច្ន មុសច្ សេ មួយ ន័ណ៌ គេជាវត្ថិត អត្ថៅ សុត្តភេតិ ។ អមភា ។ តេខ ហ៊ុ អន្តា បរិខិច្ចនៅតំ ។

អភិធម្មចំដែក ក**ជាវ**ត្ថ

ឥន្ទ្រិយ ៤៤ ដែលកន្ង ហើយ ជាកាលកន្ង ទៅ ហើយ ឥន្ទ្រិយ ៤៤ ដែលមិនទាន់មកដល់ ជាកាលអនាគត ឥន្ទ្រិយ ៤៤ ដែលកើតចំពោះ មុខ ជាកាលបច្ចុប្បន្នឲ្យ ។ អើ ។ ចុះកាល មាន ៦៦ ឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។

(១៤៥) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា កាល សម្រេចហើយខេច្ច ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កថា-វត្ន: មាន៣ យ៉ាង៍ ។ កហវត្ត ញ យ៉ាង៍នេះ ត្រីដូចមេ្ចខ្វះ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ប្រារព្ធនូវកាលដែលកន្ងសៅហើយ ហើយគប្បី សង្ស័យថា ហេតុយ៉ាងនេះ មានហើយ ក្នុងកាលកន្ងៃទៅហើយផង ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ បុគ្គល ប្រារព្ធនូវកាលដែលមិនទាន់មកដល់ ហើយ គហ្វីសង្ស័យថា ហេតុយ៉ាងនេះ នឹងមានក្នុងកាលជាអនាគតផង ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ប្រារព្ធនូវកាលដែលកើតចំពោះមុខ ឥឡូវនេះ ហើយគប្បីសង្ស័យថា ហេតុយ៉ាងនេះ កំពុងមានក្នុងបច្ចុប្បន្ន ឥឡូវនេះ ផង៍ មាលក់ក្ទាំងទ្បាយ កថាវត្ មាន៣ យ៉ាងនេះឯង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ កាល សម្រេចហើយ ។

ចច់ អទ្ធាកថា ។

១ណលយមុហុត្តកហិ

រណលយមហុត្តកថា ។

ខណលយម្យាត្តក្សា

(១៨៦) កាលមួយ១ណ: សម្រេចហើយ កាល មួយស្រេក សម្រេចហើយ កាលមួយព្រែច សម្រេចហើយថ្ម ។ អើ ។ ប្រ (សម្រេចហើយ)ថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ សង្ខារទាំងទ្បាយ ។ បេ ។ វិញ្ញាណ (សម្រេចហើយ) ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(១៤៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា កាលមួយរំពេច សម្រេចហើយ ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កថាវត្ នេះ មាន៣ យ៉ាង៍ ។ កថាវត្ ៣ យ៉ាង៍ តើដូចមេច ។ មាលភិក្ បុគ្គល ប្រារព្ធខ្លូវកាលកន្ទងហើយ ហើយគប្បីសង្ស័យថា ទាំងទ្យាយ មានហើយកង្គកាលកន្ទង់ទៅហើយផង៍ មាលវិក្ខាទាំង-ណ្ឌយ បុគ្គល ប្រារព្ធនូវកាលដែលមិន**ទា**ន់មកដល់ ហើយគប្បីសង្ស័យ ថា ហេតុយ៉ាង៍នេះ នឹងមានក្នុងកាលជាអនាគតផង មាលក់ក្ពស់ន្យា**យ** ្រុកព្រះក្រាលដែលកំពុងកើតមានចំពោះមុ**១** ឥឡូវនេះ ហេតុយាន៍នេះ កពុងមានក្និបច្បុន្ ឥទ្ធាវនេះផង៍ គហ្វូសង្ស័យថា មាលកក្តាង៍ឡាយ កថាវត្ត មាន ៣ យាង៍នេះឯង ពាក្យដូច្នេះ មានកង៍ ត្រះសុត្រឬ ។ អ៊េ ។ ក្រោះហេតុនោះ កាលមួយរពេច សម្រេចហេយ ។ ចច់ រណលយម្ហុត្តកឋា ។

អាសវិក្សា

អាសរិកថា ។

ជរាមរណតឋា

(០៤៤) លោកក្តារាជំ ឧញជំ ជាមរណ៍ លោកក្តារត្តិ ។ អមន្តា ។ មក្តោ ដល់ ជំព្វាធំ សោតាបត្តិមក្តោ សោតាបត្តិដល់ ។ បេ ។ ពោជ្ឈស្តែនិក ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ សោតាបត្តិមក្តស្បូ
ជាមរណ៍ សោតាបត្តិមក្តេរាតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ
។ បេ ។ សោតាបត្តិមក្តេរាតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ
។ បេ ។ សោតាបត្តិមក្តេរាតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ
មក្តេរាតិ ។ អមន្តា ។ សោតាបត្តិដល់ស្បូ
ជាមរណ៍ សោតាបត្តិមក្តស្បូ ជាមរណ៍ សោតាបត្តិមក្តេរាតិ ។ អមន្តា ។ សោតាបត្តិដល់ស្បូ ជាមហោំ សោតាបត្តិដល់ខ្លំ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

១ ឱ. អាស្វា ។

អាស្សិកហិ

(១៨៨) អាសារ:៤ យ៉ាង ជាអនាសារ: (ជមិមិនមានអាសារ:)
ឬ ។ អើ ។ មគ្គ ផល និព្វាន សោតាបត្តិមគ្គ សោតាបត្តិផល ។ បេ ។
គោជ្ឈង្គ៍: (ជាអនាសារ:) ឬ ។ អ្នកមិនគួរគោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។
បុគ្គលមិនគួរគោលថា អាសារ: ៤ យ៉ាង ជាអនាសារ:ទេឬ ។ អើ ។ អាសារ:ទាំងនោះ ជាជមិប្រកបដោយអាសារ: ដោយអាសារ:ទាំងឡាយណា
(អាសារ:ទាំងឡាយនោះ) ដទៃទៀត ជាអនាសារ: មានដែរឬ ។ អ្នក
មិនគួរគោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ក្រោះហេតុនោះ អាសារ: ៤ ជា
អនាសារ:ដែរ ។

ចច់ អាសរិកថា ។

ជរាមរណាឋា

(១៨៩) ដកនិងមរណៈ របស់ពួកលេកុត្តរធមិ ដាលេកុត្តរៈ
ដែរឬ ។ អើ ។ មគ្គ ផល និព្វាន សេតាបត្តិមគ្គ សេតាបត្តិផល
។ បេ ។ ពោជ្យង្គ៍: (ជាលេកុត្តរ:) ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ
ទេ ។ បេ ។ ជានិងមរណៈ របស់សោតាបត្តិមគ្គ ជាសោតាបត្តិមគ្គដែរ
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ជានិងមរណៈ របស់សោតា
តាបត្តិមគ្គ ជាសោតាបត្តិមគ្គដែរឬ ។ អើ ។ ជានិងមរណៈ របស់សោតា
បត្តិផល ជាសោតាបត្តិផលដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

សញ្ញាជាទយិតកេដា

 င
 (၁၈) င ႏွစ္တဲ့ လောက္ခန္တာ င လေတာ့ လောက္ခန္တာ င လောက္ခန္တာ လေတာ့ လောက္ခန္တာ လေတာ့ လောက္ခန္တာ လောက္ခန္တာ လေတာ့ လောက္ခန္တာ လေတာ့ လေတာ့ လေတာ့ လေတာ့ လောက္ခန္တာ လေတာ့ လေတာ့ လောက္ခန္တာ လေတာ့ လ

ជរាមរណៈក្រា ។

សញ្ញាវេទយិតកឋា

នៅខ្មែរទូ ។ ខ សេរ នៅខេត្ត ហេមនៃរទូ ។ ខេត្ត មេខេត្តិតម៉ៃ កោខាតខ្មីនេក ៤ ខេ ។ ខេត្ត មេខេត្តិតម៉ៃ កោខាតខ្មីនេក ៤ ខេ ។ ខេត្ត មេខេត្ត ។ ខ សេរ នៃខេត្ត ។ ខេ ។ ខេត្ត មេខេត្ត ។ ខ សេរ នេះ ខេត្ត ។ ខេ ។

សញ្ញាវេទេយ៌តកេយា

ជកានិងមរណៈ របស់សកទាគាមិមគ្គ ។ បេ ។ របស់សកទាគាមិផល
។ បេ ។ របស់អនាគាមិមគ្គ ។ បេ ។ របស់អនាគាមិផល ។ បេ ។
របស់អរហត្តមគ្គ ជាអរហត្តមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ខេ
។ បេ ។ ជកានិង៍មរណៈ របស់អរហត្តមគ្គ ជាអរហត្តមគ្គឬ ។ អើ ។
ជកានិង៍មរណៈ របស់អរហត្តមគ្គ ជាអរហត្តមគ្គឬ ។ អើ ។
ជកានិង៍មរណៈ របស់អរហត្តផល ជាអរហត្តផលដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ
ពោលយ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។ ជកានិង៍មរណៈ របស់សតិប្បដ្ឋាន សម្មប្បពាន ឥទ្ធិបាទ ឥន្ទ្រិយ ពលៈ ។ បេ ។ របស់ពោជ្យង្គ៍ៈទាំងខ្យាយ ជា
ពោជ្យង្គ៍:ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ខេ ។ បេ ។

(១៨០) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ជកនិងមរណៈ របស់ពួកលោកុត្តវធមិ ជាលោកុត្តរៈដែរឬ ។ អើ ។ (ជកនិងមរណៈ) ជាលោកិយៈ
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ (ជក
និងមរណៈ) ជាលោកុត្តរៈដែរ ។

ចច់ ជំរាមរណ់ក់ថា ។

សញ្ញាវេទយ៌ពកឋា

(១៩១) សញ្ញាវេទយិតនិរោធសមាបត្តិ ជាលោក្តុត្រះដែរឬ ។ អើ។ មគ្គ ផល និព្វាន សោគាបត្តិមគ្គ សោគាបត្តិផល ។ បេ។ ពោជ្ឈង្គ៍: (ជាលោកុត្តរ:) ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គល មិនគួរពោលថា សញ្ញាវេទយិតនិរោធសមាបត្តិ ជាលោកុត្តរ:ទេឬ ។

អភិធម្មចិដិកេ កថាវិត្ថ

អេមន្តា ។ លេកក្ដែកតំ ។ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ មេ ។

សញ្ញាវេទេយិតកេហ ។

ទុតិយសញ្ញាវេទយិតកបា

នៅ ៤៣ ១ ខេត្ត ១ ខេត្ត

(០៩៣) ឧ វត្តព្វំ សញ្ញាវេឧយ៌តិនិយេឧសមាបត្តិ លោកឃាតិ ។ អាមន្តា ។ លោកត្តែវាតិ ។ ឧ បោរំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ តេខ ហិ លោកឃាតិ។

ទុតិយសញ្ញាវេទយិតកេសា ។

អភិធម្មចំដិក កមាវិត្ថ

ដើ ។ ចុះជាលោកិយ:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ ជាលោក្ស:ដែរ ។

ចច់ សញ្ហាវេទេយិតកេយ ។

ទុតិយសញ្ញាវេទយិតកឋា

(១៩៤) សញ្ញាវេទយិតនិរោធសមាបត្តិ ជាលោកិយ:ឬ។ អើ។

រូប (ជាលោកិយ:) ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។

វេទនា ។បេ។ សញ្ញា ។បេ។ សង្ខារទាំងឡាយ ។បេ។ វិញ្ញាណ
(ជាលោកិយ:) ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។ ចុះ
ជាកាមាវចរ:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ចុះជារូប្រាវចរ:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ចុះជារូប្រា
វុចរ:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ចុះជាអូប្រាបរៈឬ ។

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(១៩៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សញ្ញាវេទយិតនិរោធសមា**ប**ត្តិ ជាលោកិយ:ខេច្ច ។ អើ ។ ចុះជាលោកុត្តរៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះខេ ។បេ។ ព្រោះហេតុនោះ ជាលោកិយ:ពិត ។

ចថ់ ទុតិយសញ្ញាវេទេយិតកេថា ។

តតិយសញ្ញាវេទយិតកឋា

[០៩៤] សញ្ញាវេឌយ៍គត៌រោជ សមាមនោ ^(១) កា-ហុ ៩ លោ**ប់ខ្លួន ៤** មានស្នា ៤ មន្ទំ មាយ ៤៩-ច្នេះ ច្រុះ មានចិស្សិ គារសាខ្វ័ លេខ ឧមៅបិ មារយុទ្ធិយា វេឌនា មារឃុទ្ធិយា អាញ មារឃុទ្ធិ-ណ ខេត្ត មាហេខ្លីលំ ខ្ទុំខ្លី ។ ១ សេរុ វត្តេ ។ បេ ។ ឧត្តិ សញ្ជាវេឌយ៍តធ៌រោជំ សមា-និត្តភាព គ្នា នៅ នៅ ខ្លាំ គ្នា ខ្លាំ ខ្លាំ គ្នា ខ្លាំ គ្នា ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ខ្ន មារលេខ្ចុំយា សញ្ញា មារណេខ្ចុំយា ខេត្តសា មារណៈខ្ញុំ-នេះប្រជុំ ភាគានចិស្សី គារសាខ្យុំលេ ឧទៅប គារ-ឈុខ្ច័យ វេឌនា មារសាន្តិយា ಈញា មារសាន្តិ<mark>យា</mark> ខេត្ត មារណៈធ្លី ចំនុំ នោ វន្ រេវន្ត្រ មញ្ញា-រេឌយ៍តត់ពេញ សមាចញ្ញេ កាល់ ការយ្យក់ ។

o ឱ. សញ្ញាវេទយិតនិរោធំ សមាប<u>ន</u>្ថោ ។

តតិយ**ស**ញ្ញាវេទយិតកបា

(១៩៤) បុគល ចូលកាន់សញាវេទយតនិកោធ គម្បីធ្វើមរណៈ កាលដែរឬ ។ ដើ ។ ផស្សុះ មានមរណៈជាទីបំផុត វេទនា មានមរណ: ជាទីបំផុត សញ្ញា មានមរណ:ជាទីបំផុត បេតសា មានមរណ:ជាទីបំផុត ចិត្ត មានមរណៈជាទីបំផុត បេសបុគ្គលដែលចូលកាន់សញ្ញាវេទ្ធ ឃិត-និរោធ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលហ៉ង់នេះទេ ។ បេ។ ផស្សុះ មានមរណៈជាទីបំផុត វេទនា មានមរណៈជាទីបំផុត សញ្ញា មានមរណៈ ជាទីបំផុត ចេតនា មានមរណ:ជាទីបំផុត ចិត្ត មានមរណ:ជាទីបំផុត របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់សញ្ញា**វេទយិតនិរោធ មិនមានខេ**ថ្ម ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ផស្ស: មានមរណ:ជាទីបំផុត វេទនា មានមរណ:ជាទី បំផុត សញ្ញា មានមរណ:ជាទីបំផុ**ត បេតនា** មានមរណ:ជាទីបំផុត ចិត្ត មានមរណ:ជាទីបំផុត របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិ-រោធ មិនមាន េ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលចូល កានសញ្ជាវេទ្ធធន្មរាធ គហ្វីធ្វើខ្លាមរណភាលទេ ៗ

អភិធម្មចំដីកេ កហិវត្ថ

(០៩៤) មាយ ដេញឧញ្ញ ម្នេក មាន នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត លំ គះប្រោត្ត ។ អម*ត្តា* ។ អគ្គិ សញ្ជាជយ៍-ត្ ត្រូវ ស្រុក ស្រុ နာလာ စွာဆိုတို့ ႔ ဇ ဂောဂ္ဂ နည္းမို ႔ ဂေ ဝ ဇန္နီ សញ្ញាវាឧយ៌គត៌ពេធ៌ សមាបផ្សុះ ្រ ដុស្សា វាឧសា សញ្ញា ខេត្ត ចិត្ត្តិ ។ អេមុន្តា ។ អេដុស្បូកស្បូ តាលគ៌ាយា (®) អឋ**ខេត្តស**្ត្រកាលគ៌ាយា ។ បេ**។** អច្ឆុកសុ ្ត្រាលក់រំយោត៌ ។ ឧ បោរំវត្តព្យុ ។ មេ ។ ಹಳ್ಳು ಹಾಬಹಾಗೆಯಾಕಿ ಉ ಈರ್ಥ. ಉ ರಾಣ್ತಿ ಸಚಸ್ವು-តាសុុ តាលក់ហៃ ។បេ។ សចិត្តសុុ គា-လက်္ကာလာ ေတာ္သန္း က ကို ေတာ့ လက္သားလြင္း សមាខ ដោយ ភាល់ ភព យោក្រុំ ។

(០៩៦) សញ្ញាវេខេចិតខំពេញ សមាម ឆ្នោ ភាល់ ភពយោត្រិ ។ អមន្តា ។ សញ្ញាវេខ-យិតខំពេញ សភ្នំ ភាយេ វិសំ ភាមេយា សភ្នំ ភាមេយា អភ្ជិ ភាមេយាក្រិ(៤) ។

១ ម. កាល់កិរ៉ិយា ។ ៤ ម**.** អគ្គឹ កមេយ្យតិ ។

អភិធម្មប៉ិដិក កហិវិត្ត

(១៩៥) បុគ្គល ចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិរោធ គប្បីធ្វើមរណ-កាលដែរឬ ។ អើ ។ ផស្ស: វេទនា សញា ចេតនា ចិត្ត របស់បុគ្គល ដែលចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិរោធ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះ៖៖ ។ បេ ។ ផស្ស: វេទនា សព្កា ចេតនា ចិត្ត របស់ បុគ្គលដែលចូលកាន់សញាវេទយតនិរោច មិនមានខេច្ច ។ ដើ ។ ដា កាលកិរិយា របស់បុគ្គលដែលមិនមានផស្ស: កាលកិរិយា របស់បុគ្គល ដែលមិនមានវេទនា ។ បេ ។ កាលកិរិយា របស់បុគលដែលមិនមានចិត្ត ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងជាកាលកិរិយា របស់ បុគ្គល ដែលមានផស្ស: ។ បេ ។ កាលកិរិយា របស់បុគ្គល្ដែលមាន ចិត្តឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ជាកាលកិរិយា របស់បុគ្គលដែលមានផស្យុះ **។ បេ ។** កាលកិរិយៈ របស់បុគ្គលដែលមានចិត្តមែន មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អកមិនគួរពោលថា បុគ្គលដែលចូលកាន់សញ្ហាវេទ្ធយិតនិរោធ គប្បីធ្វើ មរណៈតាល ទេ ។

(១៩៦) បុគ្គល ចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិកោធ គប្បីធ្វើមរណកាល ដែរឬ ។ អើ ។ ថ្នាំពិសគប្បីចូលទៅ កាំបិតគប្បីមុត ក្មើងគប្បីនេះ ចំពោះកាយ របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិកោងដែរឬ ។

តតិយសញ្ញាវេទយិតកថា

១. ម. ឯត្តស្គុល ចសុស្ថា អត្ថិ ។

តតិយសញ្ហាវេទយិតកេវា

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ថ្នាំពិសមិនគប្បីចូលទៅ កាំបិតមិន
គប់មុត ភ្លើងមិនគប្បី ឆេះ ចំពោះកាយ បេស់បុគ្គលដែលចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិកោធខេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ថ្នាំពិសមិនគប្បីចូលទៅ កាំបិតមិនគប្បីមុត ភ្លើងមិនគប្បី ឆេះ ចំពោះកាយ របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់
សញ្ញាវេទយិតនិកោធ េ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល
ចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិកោធ គប្បី ធ្វើមរណភាល េ ។

(១៩៧) បុគ្គលចូលកាន់សញ្ញាវេខយិតនិកោធ គប្បីធ្វើមរណភាល ដែរឬ ។ អើ ។ ញុំពិសគប្បីចូលទៅ កាំបិតគប្បីមុត ក្មើងគប្បីនេះ ចំ-ពោះកាយ របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់សញ្ញាវេខយិតនិកោធដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គល មិនចូលកាន់និកោធខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលចូលកាន់សញ្ញាវេខយិតនិកោធ មិនគប្បីធ្វើមរណភាលខេ្ម ។ អើ ។ បុគ្គលចូលកាន់សញ្ញាវេខយិតនិកោធ មិនគប្បីធ្វើមរណភាលខេ្ម ។ អើ ។ បុគ្គលចូលកាន់សញ្ញាវេខយិតនិកោធ កំណត់ដោយនិយាម:ណា មិនគប្បី

អភិធម្មចំជីកេ កហិវត្ថ

នេះ សា និយាមោ យេន និយាមេន និយាតា សញ្ញាវេនយ៍តនិរោជំ សមាមធ្វោ ន ភាល់ ភាពយា នោ វត បវត្តព្វេ សញ្ញាវេនយ៍តនិរោជំ សមាមខ្វោ ឧ ភាលំ ភាពយៀត ។

អេតខ្លួំ ខ យហ្ស យណ្ឌេង ។

ម្នេតខ្លួំ ខ យហ្ស យណ្ឌេង ខេត្ត ខេត្តប្រាសា មេខ ខ្លួំ ខេត្តប្រាសា មេខ ខ្លួំ ខេត្តប្រាសា មេខ ខ្លួំ ខេត្តប្រាសា ខេ

ត្រិយសញ្ហាវេទេយិត្តថា ។

អសញ្ញសត្តប៉ិកាក់ហ

(០៩៩) សញ្ញាបានយិតនិពេនសមាបត្តិ អសញ្ញសត្តបិកាតិ ។ អមន្តា ។ អត្តិ សញ្ញាបានយិតនិពេន សមាបន្នុស្ស អហោក កុសល់មូលំ
អនោសោ កុសល់មូលំ អមោយោ កុសល់មូលំ សន្តា រ៉ាំយំ សតិ សមានិ បញ្ញាតិ ។

អភិធម្មចិដិក កបារិត្ត

បុគ្គលចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិវោធ កំណត់ដោយនិយាមៈណា មិនគប្បី ធ្វើមរណកាល និយាមៈនោះ មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគ្លូវ ពោលថា បុគ្គលចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិវោធ មិនគប្បីធ្វើមរណភាលទេ។

(១៩៨) បុគ្គលប្រកបដោយបក្ខវិញ្ញាណ មិនគប្បីធ្វើមរណភាល
ខេប្ប ។ អើ ។ បុគ្គលប្រកបដោយបក្ខវិញ្ញាណ កំណត់ដោយនិយាម:
ណា មិនគប្បីធ្វើមរណភាល និយាម:នោះ មានដែរឬ ។ មិនមាន េ ។
ប្រសិនបើ បុគ្គលប្រកបដោយបក្ខវិញ្ញាណ កំណត់ដោយនិយាម:ណា
មិនគប្បីធ្វើមរណភាល និយាម:នោះ មិនមាន េ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន
អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលប្រកបដោយបក្ខវិញ្ញាណ មិនគប្បីធ្វើមរណភាលភាលខេប្រកបដោយបក្ខវិញ្ញាណ មិនគប្បីធ្វើមរណភាល ភិសាម:សា

ចច់ តតិយសញ្ញាជីទយិតកថា ។ អស្នាសត្តប៊ីកាក់ហ ញ

(១៩៩) សញ្ជាវេទយិតនិវោធសមាបត្តិ ទាក់ទង់ដោយអសញ្ជា សត្វ^(១)ដែរឬ ៗ អើ ៗ អ.លេ.ភ: ជាកុសលមូល អ.ទោស: ជា កុសលមូល អ.មោហ: ជាកុសលមូល សទ្ធា វីវិយ: សតិ សមាធិ បញ្ញា របស់បុគ្គល ដែលចូលកាន់សញ្ជាវេទយិតនិវោធ មានដែរឬ ៗ

ដែលមានការនៃប្រព្រឹត្តទៅ ដោយអំណាចប្រាស់បាកសញ្ញា អសញ្ញាសមាបត្តិក្ដី និរោធ-សមាបត្តិក្ដី ឈ្មោះថាសញ្ញាវេខយិតនិរោធសមាបត្តិៗ មាន ២ យ៉ាង គឺ ដាលោកិយៈ ១ ជា លោកត្តរៈ ១ ។ ជាលោកិយៈរបស់បុថុដ្ឋន តែងទាក់ខងដោយអសញ្ញាសត្វ ជាលោកត្តរៈរបស់ ព្រះអាវិយៈ មិនទាក់ខងដោយអសញ្ញាសត្វទៅ

អស់ព្លាសត្តប៊ីកាក់ប៉ា

ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ ឧត្តិ អញ្ញាប់ឧយ៍តែឧ៍រោជំ
សមាបន្សារ្ជ អយោកោ កាសលមូលំ អនោសោ
កាសលមូលំ ។ ខេ ។ បញ្ជាតិ ។ អមន្តា ។ ហញ្ជាំ
ឧត្តិ អញ្ញាប់ឧយ៍តែឧ៍រោជំ សមាបន្សារ្ជ អហោកោ
កាសលមូលំ អនោសោ កាសលមូលំ អហោហា
កាសលមូលំ អនោសោ កាសលមូលំ អហោហា
កាសលមូលំ សន្ធា រ៉ាំយំ សតិ សមាជ៌ បញ្ជា ខោ
វត ប វត្តត្វេ សញ្ជាប់ឧយ៍តែឧ៍រោជសមាបត្តិ អស្ញាសត្វចិកាត់ ។

(৮০০) សញ្ញាប់ឧយ៍តន់ក្រេះសមាប់ត្តិ អសញ្ញា សត្ថិកាត់ ។ អមន្តា ។ អត្តិ សញ្ញាប់ឧយ៍តន់-កេះ សមាប់ន្សា ដស្សោ ប៉េឌល សញ្ញា ខេត្ត ចំតួខ្លំ ។ ឧ ហៅ វត្តិព្វេ ។ បេ ។ ឧត្តិ សញ្ញាប់ឧ-យ៍តន់កេះ សមាប់ន្សា ។ បេ ។ ឧត្តិ សញ្ញាប់ឧ-យ៍តន់កេះ សមាប់ន្សា ។ ជប់ស្បា ប៉េឌល សញ្ញា ខេត្តជា ចំតួខ្លំ ។ អមន្តា ។ អដស្បាក់ស្បា មក្ក-ការាល(*) ។ បេ ។ ឧធុ សដស្បាក់ស្បា មក្ការាំ លា ។ បេ ។ សចំតួកាស្បា មក្ការាំលាត់ ។ ជ ប្រាំ វត្តិព្វេ ។ បេ ។ ឧធុ សដស្បាក់ស្បា មក្ការាំ-នា ។ បេ ។ សចំតួកាស្បា មក្ការាំលាត់ ។ អ-មន្តា ។ ហេញុំ សដស្បាក់ស្បា មក្ការាំលា ។ បេ ។

១ ឱ្. អវិទិស្សស្ងួ មគ្គភារិសា ។ បេ ។

អសញ្ញសត្តចិកាកថា

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អ លោក: ជាកុសលមូល អ ទេស:
ជាកុសលមូល ។ បេ ។ បញ្ញា របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិរោធ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ អ លោក: ជាកុសលមូល អ ទេស: ជាកុសលមូល អ មោហ: ជាកុសលមូល សទ្ធា វីរិយ:
សតិ សមាធិ បញ្ញា របស់បុគ្គលដែលចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិរោធ
មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា សញ្ញាវេទយិតនិរពធ
ពោធសមាបត្តិ ពាក់ទេងដោយអសញ្ញសត្រទេ ។

(৬০০) សញ្ញាវេទយិតនិរោធសមាបត្តិ ទាក់ទង៍ដោយអសញ្ញាសត្វ
ដែរឬ ។ អើ ។ ផស្ទះ វេទនា សញ្ញា ចេតនា ចិត្ត របស់បុគ្គល
ដែលចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិរោធ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍
នេះទេ ។ បេ ។ ផស្ទះ វេទនា សញ្ញា ចេតនា ចិត្ត វបស់បុគ្គលដែល
ចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិរោធ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ជាមគ្គកាវនា
វបស់បុគ្គលមិនមានផស្ទះ ។ បេ ។ មគ្គកាវនា វបស់បុគ្គលមិនមានចិត្ត
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងជាមគ្គកាវនា វបស់បុគ្គលមានផស្ទះ ។ បេ ។ មគ្គកាវនា វបស់បុគ្គលមានចិត្តដែរឬ ។
ក្រុលមានផស្ទះ ។ បេ ។ មគ្គកាវនា វបស់បុគ្គលមានចិត្តដែរឬ ។

អភិធម្មចំដិកេ កមាវិត្ថ

សេខ៌ត្តសុរ្ មក្កាវល លោ វត បេ វត្តត្វូ សញ្ញា-ឋេឧឃ៌តៈ ពោះសមាបត្តិ អសញសត្ថិកាត់ ។

(৮০೧) សញ្ញាបានយិតនិរោជសមាបត្តិ អសញ្ញ-សត្តបិកាតិ ។ អមន្តា ។ យេ កោចិ សញ្ញាបាន-យិតនិរោជ សមាបដ្ឋន្តិ សព្វេ គេ អសញ្ញសត្វចិ-កាតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

អស់ពាស់ត្តចិកាក់ថា ។

កម្មប**ប**យកឋា

ស្ពាំភិន្ត លោ មួយ ខេងស មួយ ខេងទំពន្ធ លោ ក្រុខស មួយ ក្រុម មួយ មួយ មួយ មួយ មួយ អ្នស មួយ ដូច មួយ មួយ មួយ មួយ អ្នស មួយ មួយ មួយ មួយ មួយ (៦០០) មួយ អូច មួយ អូច មួយ មួយ មួយ

អភិធម្មចិដិក កហិវិត្ថ

មគ្គភាវនា របស់បុគ្គលមានចិត្តមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោល ថា សញ្ញាវេទយិតនិរោធសមាបត្តិ ទាក់ទងដោយអសញ្ញសត្វទេ ៗ

(២០១) សញ្ញាវេទយិតនិរោធសមាបត្តិ ទាក់ទង់ដោយអសញ្ញសត្វ ដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលណាមួយ ចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិរោធ បុគ្គល ទាំងអស់នោះ ទាក់ទង់ដោយអសញ្ញសត្វដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។

(២០២) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សញ្ញាវេទយិតនិរោធសមាបត្តិ ពាក់ទង់ដោយអសញ្ញសត្វទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងសត្វ មិនមានសញ្ញាក្នុង លោកនេះ ក៏មាន មិនមានសញ្ជាក់ងលោកនាយនោះ ក៏មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សត្វ មិនមានសញ្ជាក់ងលោកនេះ ក៏មាន មិនមានសញ្ជាក់ង ញ ក្ លោកនាយនោះ ក៏មានដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នក គួរពោលថា សញ្ជាវេទយិតនិរោធសមាបត្តិ ពាក់ទង់ដោយអសញ្ញសត្វ ដែរ ។

ចច់ អសញ្ញសត្តចិកាកថា ។

កម្មបបយកថា

(២០៣) កម្មដទៃ កាសេន្យំនូវកម្មដទៃឬ ។ អើ ។ ផស្បៈដទៃ កាសេន្យំនូវផស្បៈដទៃ វេទនាដទៃ កាសេន្យំនូវវេទនាដទៃ សញា ញា ដទៃ កាសេន្យំនូវសញ្ញាដទៃ ចេតនាដទៃ កាសេន្យំនូវចេតនាដទៃ

កម្មចចយកថា

អថ់យ៉ូតមាស់ ៣ មេខសក មានាំកាខេត យកិច សេរុ រ៉ូឌី នៃ រ តេ រ ថ់យ៉ាកា រុខសកា រ តេ រ សេរុ រ៉ូឌី នៃ រ តេ រ ថ់យ៉ាកា រុខសកា រ តេ រ សេតកោ មាស់កា រុខសកា មានិកាខ្មែរ រ ច អ្នេសកា មានាំកាខេត យកិច មាសា កា ខា យក្ស រូឌី នេ រ តេ រ យក្ស ស្រ មានេស រ មានស រ មានេស ស កា ខា ខេត្ត អាតស រ យក្ស ស មានេស រ មានិក ស កា រុឌី នេ រ អាតស រ យក្ស ស ស កា ស បា ខ ស្រេរុ រូឌី នេ រ ពេ រ យកិច្ច កោ យក្ស ស អាតស រ យកិច្ច ហោ យក្ស រ មានិក្ខ ហេ ស អាចស រ មានស រ យក្ស ស បានា ស មានិក្ខ ស អាចស រ មានស រ មានប្រ រ មានិក្ខ ស អាចស រ អាចស រ មានស រ មានេស រ មានេស ស អាចស រ អាចស រ អាចស រ អាចស រ ស ស បានា ស រ មានស រ មានស រ មាន ជ គឺ ជ ជ ជាជាជាជា

ចិត្តដទៃ ការសន្យំនូវចិត្តដទៃ សទ្ធាដទៃ ការសន្យំនូវសទ្ធាដទៃ វិរិយៈដ
ៃ ការសន្យំនូវវិរិយៈដទៃ សតិដទៃ ការសន្សំនូវសតិដទៃ សមាធិ
ដទៃ ការសន្យំនូវសមាធិដទៃ បញ្ហាដទៃ ការសន្សំនូវបញ្ហាដទៃ វាគៈដទៃ
ការសន្យំនូវភាគៈដទៃ ។ បេ។ អនោត្តហ្ជៈដទៃ ការសន្សំនូវអនោត្តហ្ជៈ
ដទៃឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(២០៤) កម្មដៃ ការសន្យំនូវកម្មដៃ ឬ ។ អើ ។ ការសន្យំ នូវកម្ម កើតជាមួយនឹងកម្មឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការសន្យំនូវកម្ម កើតជាមួយនឹងកម្មឬ ។ អើ ។ ការសន្យំនូវកម្មជាកុសល កើតជាមួយនឹងកម្មឬ ។ អើ ។ ការសន្យំនូវកម្មជាកុសល កើតជាមួយនឹងកម្មជាកុសល ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការសន្យំនូវកម្មជាកុសល កើតជាមួយនឹងកម្មជាកុសល ។ អាកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការសន្យំនូវកម្ម ប្រកបដោយសុខវេទនា កើតជាមួយនឹងកម្មដែលប្រកប ដោយសុខវេទនាដែល្ហេ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ដោយ «ក្ខាវេទនា ។ បេ ។ ការសន្យំនូវកម្ម ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា

អភិធម្មចិដិកេ កថាវត្ថ

ಸರು ಭುಣು ಹಕ್ಷಿ**ರ**ದೀಯ ಸದ್ದಿಹಿಕಳುತುಯ 1,8-សល សម្ប្រុត្តេត៌ ។ ជ ស្រៅ វត្តុគ្វេ ។ បេ ។ យៈគឺជជព្រា មក្រើម ភាសា យុខ្សេង ឯ មាន^{ស្} ឯ អយុស្សេខ យក្សេ មាខេ ឃុំ មាខេប្រ អសុសលោឌ ។ ខ លោ វឌ្គី ។ ខេ ។ អសុ-ភាពេរ អាមើន ភាស ឃុាខា អភិពិនិយោ ឯមៈ ಳು ಉತ್ಪುವ ಗುರ್ಮಿನ ಗುರ್ಚಿ ಇಗೆ ನಿರುಗು ಗುಣ್ಣಿಗೆ ಇಗೆ ನಿರ್ವಾಗಿ ಕಾರ್ಗಿ ជាខ្លែខ យក្សេខ មាលា យុខាយ មានា យុខាយ រុះឧស្យ ភាគាំជា ខែង ១ ខ សេរ នេះ មេ ១ ខេ ១ ខ្ញុំ យ វេឌជាយ ។ មេ ។ អនុត្តមសុខាយ វេឌ-ខ លោ អនុស្និតសុខាយ ប្រេសល ភាពិយា ខែ ឯ ឧ សារំ វត្ត្

ម្សេ យូដិតិតពេល ងសុវេគិពេលខ្មុំ ៤ មានទី ៤ ស្ត្រាំ ៤ ខេ ៤ យូដិតិតពេល ខ្មុំខ្មុំ មាស ស្ត្រាំ ៤ មានទី ៤ ២៩ មាស ខ្មុំ ២៩ មាស ស្ត្រាំ ៤ ២៩ ខ្មុំ ខ្មុំ ២៩ មាស ខ្មុំ មាន (೯೦६) យូដិ ខ្មុំ ខ្មុំ មាស ខ្មុំ មាន ខ្មុំ មាន

អភិធម្មចិដិក កហវត្ថ

កើតជាមួយនឹងកម្មដែលប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនាដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ការសន្សំនូវកម្ម កើតជាមួយនឹងកម្មប្ ។ អើ ។ ការសន្យំនូវតម្មជាអកុសល កើតជាមួយនឹងតម្មជាអកុសលប្ត ។ អ្នកមិន គួរ ពោលយ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ ។ ការសន្យំនូវកម្មជាអកុសល កើតជាមួយ នឹងតម្មជាអកុសលដែរឬ ។ អើ ។ ការសន្សំនូវតម្យបកបដោយសុខវេ-ទនា កើតជាមួយនឹងកម្មដែលប្រកបដោយសុខវេទនាដែរឬ ។ អ្នកមិន គួរ ពេលយ៉ាង៍ នេះ ខេ ។ បេ។ ដោយទុក្ខ ខេត្ត ។ បេ។ ការសន្សំនូវ កម្ម ប្រកបដោយអនុក្មមសុខវេននា កើតជាមួយនឹងកម្មដែលប្រកបដោយ អទុក្ខមសុខវេទនាៈដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ (២០៤) កម្មកើតជាមួយនឹងចិត្ត ជាកម្យុបកបដោយអារម្មណ៍ប្ទ។ អើ។ ការសន្យំនូវកម្ម កើតជាមួយនឹងចិត្ត ជាការសន្យំនូវកម្ម ប្រកបដោយ អាម្មេណ៍ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ការសន្យំនូវកម្ កើតជាមួយនឹងចិត្ត ជាការសន្យំនូវកម្ម មិនមានអារម្មណ៍ ទេប្តូ ។ គើ ។

ពម្មីពព៣៧ស

(២០៦) កម្ម៉េ ចំត្តេន សហ ជាតំ ចំត្តំ ភិជ្ជ-មានំ កម្ម៉េ ភិជ្ជត់តំ ។ អាមន្តា ។ កម្មេច៤ហោ ចំត្តេន សហ ជាតោ ចំត្តំ ភិជ្ជមានំ កម្មេច៤ហោ ភិជ្ជត់តំ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។

(២០៧) កម្មិតនយោ នូវឌុខ មាស ជាខេរ ចំតុំ ភិជ្ជមាន តម្មេចបោ ន ភិជ្ជតិតិ ។ អា-មណ្ឌ កាញ់ ចិត្តេជា សាសា សិត្តិ កិជ្ជមាជ កាញ់ ៩ ភិជ្លីតិតិ ។ ៤ ហៅវ វត្តុត្វេ ។ បេ ។ ម្នាំ ម្នាំ ម្នាំ ម្នាំ ម្នាំ មន្ទី មន្ទ្ធ មន្ទី មន្ទី មន្ទ្ធ មន្ទិ មន្ទ្ធ មន្ទិ មន្ទ្ធ ម មោ យដិ៍ឧឧលេខ ឯ ខ លេ, ងើរមិ ឯ ឧ ឯ កម្មភាក្សា កម្មបទយោ កម្មបទយោ វិទាកោ ជិត្តត្ ន្ទុខ ៤ អាតខា ៤ ឧឃៀ មេត្ត មោ មេតិជន-យោ សោ កម្មវិទាកោតិ ។ ន ហៅ វត្តគ្វេ ។ ខេ ។ កម្មភ្នំ កម្មបទ យោ កម្មបទ យ នោ វិទាកោ ចិត្តត់ វិទាកោ សារដ្ឋលោត ។ អាមជា ។ កម្មច ឧលោ មារគីហោង ឯ ខ សេរុ រួឌ មើ ឯ ខេ ឯ

កម្ម កើតជាមួយនឹងបត្ត ជាកម្មនិមានអារម្មណ៍ ខេប្ត ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

(២០៦) កម្ម កើតជាមួយនឹងចិត្ត កាលបើចិត្តបែកធ្វាយទៅ កម្ម ក៏បែកធ្វាយដែរឬ ។ អើ ។ ការសន្យំនូវកម្ម កើតជាមួយនឹងចិត្ត កាល បើចិត្តបែកធ្វាយទៅ ការសន្យំនូវកម្ម ក៏បែកធ្វាយដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២០៧) ការសន្យំនូវកម្ម កើតជាមួយនឹងចិត្ត កាលបើចិត្តបែក ត្វាយទៅ ការសន្យំនូវកម្ម មិនបែកធ្វាយ ខេប្ត ។ អើ។ កម្ម កើតជា មួយនឹងចិត្ត កាលបើចិត្តបែកធ្លាយទៅ កម្ម មិនបែកធ្លាយខេច្ច ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ការសន្សំនូវកម្ម ចំពោះកម្មប្**។** មេ ។ កម្មនោះឯង គឺជាការសន្យំនូវកម្មនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះទេ ។ បេ ។ ការសន្យំនូវកម្ម ចំពោះកម្ម វិជាក របស់បុគ្គល កាល សន្សំនូវកម្ម កើតទ្វើងឬ ។ អើ ។ កម្មនោះឯង ការសន្សំនូវកម្មនោះឯង គឺជាវិជាករបស់កម្មនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការសន្យំនូវកម្ម ចំពោះកម្ម វិបាក របស់បុគ្គលកាលសន្សំនូវកម្ម កើត ទ្បើង ចុះវិជាក ប្រកបដោយអារម្មណ៍ដែរឬ ។ អើ ។ ការសន្សំនូវកម្ម ប្រកបដោយអារម្មណ៍ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កបាវត្ថ

យតិតឧលោ ងខារគិហោឌ រ មឧយ រ រួមប្រោ អយ្ចេក្រស់ ង ខ សេរុ ង្គេសំ ឯ ខេ ង មួយ ក្នុំ មញ្ញោ កម្មេចយោតិ ។ អមនា ។ ឧឧ វត្ត ಜಜ,ತು ೪೮ ದೆಯು ೫ಆೀರ್ದೆ ಕಾಲಿರದ್ದಿಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟ-បជ្ឈម្បី កាយសង្ខា ំ អភិសង្ខព្រះ សព្យបជ្ឈព្រឹ អព្យាបជ្ឈម្បី វេច្ចសង្ខារំ ។ បេ ។ ម ពេសសង្ខារំ អភិ. សផ្ទុំពេធ សោ សព្យាបជ្ឈម្បី អព្យាបជ្ឈម្បី កាយ-សង្ខាំ អភិសង្ខាំត្វា សព្យ១ជា្លម្បី អព្យ១ជា្លម្បី វេច-လေးဆွံုးကို ၅ ဖောက မေးသေးလာဆွံုးနဲ့ နောက လည္တို့ ၅ လာ ၅ စာရွှူများ អព្យាបជ្ឈម្បី លោក និបបជ្ជីទី នមេធំ សព្យាបជ្ឈម្បី អព្យជជា្មរំ្ឋ លោក នេជជាំ សមាធំ សព្យជជ្ឈ-စ် အ၅၂၀၃့႐ှစ် ဧလ႑ု ဆုလာရှိ လော လာ၅၂၀(၃့ဗျာစ် អព្យាបដ្ហើញឆ្នំ ៩ស្សេញ ៩ដ្រោ សាខានោ សាព្យា-បដ្ឈម្បី អព្យាបដ្ឈម្បី វេឌធំ វេធេត៌ វេក ំណូសុខ-ខេង្គំ មេលាខ្មែត ឧដ្ឋា វាយខេំ ឧ ខេម វាយខេំ ខ វិធិខាត់កោ ឥត់ ទោ បុណ្ណ ក្តាក្នុងស្បូ ឧបបត្តិ ហោត៌ យំ **ភាពេត៌ តេ**ន ខ្**ប**ប្បីតិ ខ្បប្បឹ ឌុស្ស ឌុសខ្ញុំ សុងេស ជ្រំ អគិង លេខ

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

ការសន្យំនូវកម្ម មិនមានអារម្មណ៍ ខេប្ត ។ ដើ ។ វិជាក មិនមានអារម្មណ៍ ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ កម្មវិទេ ការសន្យំនូវកម្ ដទៃឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលចុណ្ណ: ប្រាសព្ធក្ខុះ ក្នុងលោកនេះ តាក់តែង នូវកាយសង្ខារ ដែលប្រកបដោយ ព្យាបាទ១៖ មិនមានព្យាបាទ១៖ នូវវិចីសង្គារ ដែលប្រកបដោយព្យាបាទ ា្ទះ មិនមានព្យាធា្ធ៖ ភាក់តែង នូវមនោសង្ខារ ។ បេ ។លុះបុគ្គល នោះ តាក់តែង៍ នូវកាយសង្គារ ដែលប្រកបដោយព្យាធាទខ្លះ មិនមានព្យាធាទ 🤋 នូវវចឹសង្ខារ ដែលប្រកបដោ**យព្យ**ាធ្**ទេខ មិនមានព្យា**ធ្**ទេខ** ភាក តែង នូវមានាសង្ខារ ។ បេ ។ ហើយតែងចូលទៅកើត ក្នុងលោក ដែល ប្រកបដោយព្យាធានខ្វះ មិនមានព្យាធានខ្វះ ដស្សៈទាំងឡាយ ប្រកប ដោយព្យាធានខ្វះ មិនមានព្យាធានខ្វះ វមែងពាល់ត្រូវបុគ្គលនោះដែល ចូលទៅកើត ក្នុងលោក ដែលប្រកបដោយព្យាជាទទ្ធ៖ មិនមានព្យាជាទទ្ធ៖ បុគ្គលនោះ ត្រាផ្សុរ្យៈទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយព្យាជាឲ្យ៖ មិនមាន ព្យាបាទខ្លះ ពាល់ត្រូវលើយ វមែងវង់ នូវវេទនា ដែលប្រកបដោយ ព្យាធាទ១៖ មិនមានព្យាធាទ១៖ មានសេចក្តីសុ១និងទុក្ខច្រឡុកប្រឡុំគ្ ដ្ឋមនុស្សនិង ទៅភាពក្នុះ វិនិបាតពួកខ្លះ មាលបុណ្ត: កំណើតនៃសត្វ តូចនិងធំដូច្នេះឯង សត្វ ធ្វើនូវកម្មណា វមែងចូលទៅកើតដោយកម្ម នោះ ផស្សៈ ពាំងឡាយ វមែងពាល់ត្រូវបុគ្គលដែលកើតហើយនុឹះ ម្នាល ប្ណ: តថាគតពោលថា សត្វទាំងទ្វាយ មានកម្មជាមតិក យ៉ាងនេះឯង

សត្តាត់ វេខា ម៉េត់ អត្តៅ សុត្ត ឆ្នោត់ ។ អមឆ្នា ។ តែន ហ៊ ន វត្តត្វំ អញ្ជុំ ភេទ្បុំ អព្រោ កាមួម ម យោក់ ។ កម្មាបយកហ ។ បុស្សសមា វីត្តោ។

ត្ស្យ ឧទ្ទានំ

បច្ចុយតា វេត្តិតា បដ្តិចូសមុខ្បានោ អន្តា^(a)
១ លោ លយ មុហុត្តិ ខត្តារោ អាសាវ
អត្តសាវ លោកត្តិវាជំ ឧញ្ជាជំ ឧបមាណំ
លោកត្តាំ សញ្ញាវេឧយ៌តធំរោជសមាបត្តិ លោកាត្តា សញ្ញាវេឧយ៌តធំរោជសមាបត្តិ លោកញ្ញាវេឧយ៌តធំរោជសមាបត្តិ លោកហៃ
សញ្ញាវេឧយ៌តធំរោជសមាបត្តិ លោកហៃ
សញ្ញាវេឧយ៌តធំរោជសមាបត្តិ លោកហៃ
សញ្ញាវេឧយ៌តធំរោជសមាបត្តា កាលំ កប្រប្ប ស្សេ មក្តា អសញ្ញសត្តបំកា() អញ្ជាំ
កាម្ម៉ំ អញ្ញោ កាម្ម៉ូបខយោតិ ។
ត្រំយោបណ្ណាស់ពោរ

អនុសយា សំពា កាប្បោ មូលតា ្វាវត្តិតាតិ ។

១ ឱ. បដិច្ចសមុប្បារោ អ្វា ច ។ ៤ ឧ. ម. អសញ្ញាសត្តបចត្តិយា ។

តាក្សដូច្នេះ មានកង្គ្រោះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិន គួរពោលថា កម្មដ**ៃ** កាសេន្យំនូវកម្មដទៃទេ ។

> ចច់ កម្មចចយកថា ។ ចច់ ច<u>គ្</u>ជរសមវគ្គ ។

ឧទ្ធាននៃបត្តរសមវគ្គនោះ គឺ

និយាយ អំពីភាវ: នៃធមិដាបច្ច័យកំណត់ ហើយ១ បដិច្ចសមុហ្គា ១ អូទ្ធា (កាល)១ ១៣: លយ: មុហុត្ត:១ អាសវ: បួន ជាអនាសវ:១ ជានិងមរណ: របស់លោក្តី វធមិជា
លោក្តី វ:១ សញ្ញាវេទយិតនិរោធសមាបត្តិ ជាលោក្តី វ:១
សញ្ញាវេទយិតនិរោធសមាបត្តិ ជាលោកិយ:១ បុគ្គលចូល
កាន់សញ្ញាវេទយិតនិរោធ គប្បីធ្វើមរណភាល១ មគ្គនោះ
ឯង ទាក់ទង្គដោយអសញ្ញាសត្វ១ កម្មវិទ ការសន្យំនូវ
កម្មវិទេ១ ។

ចច់ បណ្ណាសក: ទី ៣ ។

(ក្នុងបណ្តាសក: នេះ និយាយអំពី) អនុស័យ សំវរ: កហ្វៈ មូល: និងបច្ច័យដែលកំណត់ ហើយ ។

តិគ្គហាប់ា

(២០៤) មពេ មរស្ស ខិត្ត ធិត្តណាត់តំ។ អា-មត្តា ។ មរោ មរស្ស ចំនុំ មា វត្តិ មា ផុស្ស៊ី មា មួយ មា កំលុស្ស៊ីត ធិត្តណាត់តំ ។ ១ មេរុំ វត្តត្វេ ។ បេ ។ បកេ បកេ ចិត្ត ចិត្តសាត់តំ ។ អាឧយ៉ា ឯ ឧបោ ឧមៅ នជាឃើ ឌមៅ ខា ចុះជ្ឈឹត ចិត្តណាត់តំ ។ ១ មេរ វត្តគ្លេ ។ មេ ។ មកេ ត្រូស្តី នព្ទឹង ភេឌ ១ គេ ១ ន**ំពឹង មា**យ ឯពេង ៩៧៥៦ ខេម្ម ៩៧៥ ខ្មុំ ៩៧៥៦ សទ្ធា ឧប្បន្នំ អ៊ីយំ ឧប្បន្នា សត្ថា ឧប្បន្នោ សមានិ ។ បេ ។ ឧប្បញ្ញា មា ធំរុស្ស៊ីតំ ធំកុណាត់តំ ។ ខ សេរុ រុស្ស ៤ ៤ ៤

តិគ្គហកឋា

(២០៨) បុគ្គលដទៃ សន្តត់សន្តិនចិត្ត របស់បុគ្គលដទៃ បានដែរ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ សង្គិតសង្គិនចិត្ត របស់បុគ្គលដទៃថា អ្នកកុំ ត្រេកអរ កុំទីង កុំ/ង្វេង កុំសៅហ្គង់ទ្វេយ បានដែរឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ចេ។ បុគ្គលដទៃ សង្គតសង្គិនចិត្ត របស់ បុគ្គលដទៃ បានដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ សន្តត់សន្និនថា ផស្យុៈ របស់បុគ្គលដទៃ ដែលកើតឡើងហើយ កុំរលត់ទៅវិញឡើយ បាន ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ បុគ្គលដទៃ សង្គត់ សន្តិនថា វេទនារបស់បុគ្គលដទៃ ដែលកើតទ្បើនហើយ ។ បេ ។ សញ្ញា ដែលកើតឡើងហើយ ។ បេ ។ ចេតនា ដែលកើតឡើង ហើយ ចិត្ត ដែលកើតឡើងហើយ សទ្ធា ដែលកើតឡើងហើយ វីវិយ: ដែលកើតទ្បើងហើយ សតិ ដែលកើតទ្បើងហើយ សមាធិ ដែលកើតឡើងហើយ ។ បេ ។ បញ្ហា ដែលកើតឡើងហើយ កុំ លេត់ទៅវិញ ឡើយ ជានដែល្កេ ។ អ្នកមិនគួរដោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ (២០៨) បុគ្គលដទៃ សង្គត់សង្គិនចិត្ត របស់បុគ្គលដទៃ បានដែរ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ លះបង់កគ: លះបង់ទោស: ។ បេ ។ លះបង់ អនោត្តហ្វៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់បុគ្គលដទៃ បានដែរឬ ។ អ្នកមិន គុរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ**។**

សេរុ រុឌ្ស ៤ ១ ១ ខេត្ត ខ្លុំ ខេខ ខុំ ខ្លុំ ខ្លុំ ខេខ ខ្លុំ ខេខ ខេនុំ ខ្លុំ ខេនុំ ខេ

(৮০০) មពេ មស្ប ចិត្ត និក្កស្ពាតិតិ ។ អមន្តា ។ មពេ មស្ប អគ្គាយ ឧុក្ខំ មរិជា-ទោតិ សមុនយំ ម៩ហតិ និពេជំ សប៊ូកាពេតិ មក្កំ ភាពតិតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។

(৮০৮) ឧប ឧប្ប ខ្ទំ និក្កស្វាត់តំ ។
អមន្តា ។ អញ្ជោ អញ្ជា ភាពភោ ឧក្សំ សុខឧក្ខំ អញ្ជោ ភាពភិ អញ្ជោ ឧជិសំវេ នេត់តំ ។ ឧ
ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។

(២០៣) មពេ មស្បា ចិត្ត ធិត្តឈ្មាតិតិ ។ អាមន្តា ។ ផនុ វុត្ត ភក់វិតា

អត្តា វ គេតំ ទាច់ អត្តា សង្គិលិស្**ត្** អត្តា វ អគ្គិល អត្តា វ វិស្ជ្ឈូតិ

សុខ្ចិ អសុខ្ចិ បច្ចុត្ត នា ញោ អញ្ជាំ វិសោជយេតិ អត្តៅ សុត្តត្តោតិ ។ អមន្តា ។ គេជ ហិ ជវត្តព្វំ បពេ បស្សា ចិត្ត ជិត្តណាតិតិ ។

និត្តហក្សា

(৬๑०) បុគ្គលដទៃ សង្គត់សង្គិនចិត្ត បេស់បុគ្គលដទៃ បានដែរ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ ចម្រើនមគ្គ ចម្រើនសតិហ្វដ្ឋាន ។ បេ ។ ចម្រើន ពោជ្យង្គ៍: ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់បុគ្គលដទៃ បានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៤๑๑) បុគ្គលដទៃ សត្តត់សត្តិនចិត្ត បេស់បុគ្គលដទៃ បានដែរ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ កំណត់ដឹងនូវទុក្ខ លះនូវសមុទយ: ធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់នូវនិរោធ ចម្រើននូវមគ្គ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់បុគ្គលដទៃបាន ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២១២) បុគ្គលដទៃ សត្តត់សត្តិនចិត្ត របស់បុគ្គលដទៃ បុនដែរ
ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ ជាអ្នកធ្វើអំពើដល់បុគ្គលដទៃ សុខទុក្ខ គឺ
បុគ្គលដទៃធ្វើ បុគ្គលដទៃ ធ្វើ បុគ្គលដទៃ ទទួលវង៍ (សុខទុក្ខ)
បុន្ទដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(២១៣) បុគ្គលដ ៃ សត្តត់សត្តិនចិត្ត របស់បុគ្គលដ ៃ បានដែរ

ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា អ្នកធ្វើបាបដោយ ១ន
ឯង វមែងសៅហ្មងដោយ ១នឯង អ្នកមិនធ្វើបាបដោយ ១នឯង តែងបរិស្ត្រស្អាតដោយ ១នឯង សេចក្តីបរិសុទ្ធិនិងមិនបរិសុទ្ធិ ចំពោះ ១ន អ្នក
ដ ៃ នឹងដម្រះអ្នកដ ទៃឲ្យស្អាតពុំបាន ឡើយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះ
សត្រប្ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលដ ៃ
សត្តិត្តិសង្គិនចិត្ត ប្រស់បុគ្គលដ ៃ បានទេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កថាវិត្ថ

និត្តហាយា ។

បគ្គហកឋា

(৮০৮) មរោ មរស្ប ចិត្ត មក្កឈ្លាត់តំ ។ អមត្តា ។ មរោ មរស្ប អរសាភ កុសលមូលំ ៩នេនំ អនោសំ កុសលមូលំ ៩នេគ៌ អីប៉ៃយំ ៩នេគ៌ សត់ ៩នេគំ សមាជំ ៩នេគ៌ មាញំ ៩នេគំ ។ នេ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។

អភិធម្មចំដិក កថាវិត្ត

(២១៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គលដទៃ សត្តត់សត្តិនចិត្តរបស់
បុគ្គលដទៃ បានខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងពួកជនអ្នកដល់នូវកម្លាំង មាន ពួក
ជនអ្នកស្បាត់ជំនាញ មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ពួកជនអ្នកដល់
នូវកម្លាំង មាន ពួកជនអ្នកស្បាត់ជំនាញ ក៏មានដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន
ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គលដទៃ សត្តត់សត្តិនចិត្ត របស់
បុគ្គលដទៃបាន ។

ចច់ និត្តហកថា ។

បគ្គហកឋា

(២១៥) បុគ្គលដទៃ ខំនុកបម្រង់ចិត្ត របស់បុគ្គលដទៃ បាន ដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ ខំនុកបម្រង់ចិត្ត របស់បុគ្គលដទៃថា អ្នកកុំ ត្រេកអរ កុំទិង៍ កុំវង្គេង៍ កុំសៅហ្មង់ ឡើយ បានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

(៤១៦) បុគ្គលដទៃ ខំនុកបម្រង់ចិត្ត របស់បុគ្គលដទៃ បានដែរ
ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ ញ៉ាំងអលោក:ជាកុសលមូលឲ្យកើត ញ៉ាំង
អទោស:ជាកុសលមូលឲ្យកើត ញ៉ាំងអមោហ:ជាកុសលមូលឲ្យកើត
ញ៉ាំងសទាឲ្យកើត ញ៉ាំងវីវិយ:ឲ្យកើត ញ៉ាំងសតិឲ្យកើត ញ៉ាំងសមាធិឲ្យកើត ញ៉ាំងបញ្ហាឲ្យកើត ដល់បុគ្គលដទៃ បានដែរឬ ។ អ្នកមិន
គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

បគ្គហកថា

ច្ចុះឡើង ឧ៥ទីសង្គង ១ ខ ខេត្ត ដើមិ ១ ខេ ១ ឧក្សា នពិយិ ច្រេស ១ ខេត្ត នពិយិ ចិយ ស ស ឧយទិស្សន្ទ ១ ខ ខេត្ត ដើមិ ១ ខេត្ត ១ ឧទី ១ ឧបទា ឧក្សា នពិយើ ឧក្សា ស ច្ចុះឡឹ-

(៦០៤) បរោ បរស្ប ចិត្ត បក្កឈ្នាត់តំ ។ អា-មញ្ហា ។ បរោ បរស្ប អត្ថាយ វាក់ បជ្សាត់ នោះ-សំ បជ្សាត់ មោហំ បជ្សាត់ ។ ប្រ ។ អនោត្តប្បំ ប្រជិសាត់តំ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ ប្រ ។

(৮០៩) មពេ ម ស្បា ចិត្ត មក្តស្នាតិតិ ។ អាមន្ត្រា ។ មក្តា ។ មក្តា ។ មក្តា ។ មក្តិ អាវេតិ សតិប្បដ្ឋាធំ ភាវេតិ ។ មេ ។ ពោជ្ឃខ្ញុំ ភាវេតិតិ ។ ឆ្

តាយ តា តាយ ការការី គាម្រាយ ដង្គំ តរ្ញាយម្ន ត្រុក តាយ ការការី អាម្រាយ ដង្គំ តរ្ញាយម្ន គ្រុក តាយ ការការី គ្មុំ ក្នុសាយម្នេម ។ មា

បគ្គហកថា

(៤១៧) បុគ្គលដទៃ ទំនុកបម្រង់ចិត្ត របស់បុគ្គលដទៃបានដែរឬ ។

អើ ។ បុគ្គលដទៃ ផ្គង់ចិត្តថា ផស្សៈ របស់បុគ្គលដទៃ ដែលកើតឡើង
ហើយ កុំលេត់ទៅវិញឡើយ បានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង់នេះ

ទេ ។ បេ ។ បុគ្គលដទៃ ផ្គង់ចិត្តថា វេទនា ដែលកើតឡើងហើយ
។ បេ ។ បញ្ហា របស់បុគ្គលដទៃ ដែលកើតឡើងហើយ កុំលេត់ទៅវិញ

ឡើយ បានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(២០៨) បុគ្គលដទៃ ខំនុកបម្រង់ចិត្ត របស់បុគ្គលដទៃ បាន ដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ លះបង់កគ: លះបង់ទោស: លះបង់មោហ: ។ បេ ។ លះបង់អនោត្តប្បៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់បុគ្គលដទៃបានដែរ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២០៩) បុគ្គលដទៃ ខំនុកបម្រង់ចិត្ត បេសបុគ្គលដទៃ បានដែរ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ ចម្រើនមគ្គ ចម្រើនសតិហ្វដ្ឋាន ។ បេ ។ ចម្រើនតោជ្យង្គ៍: ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់បុគ្គលដទៃ បានដែរឬ ។ អ្នក មិនគួរតោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(660) បុគ្គលដទៃ ខំនុកបម្រង់ចិត្ត របស់បុគ្គលដទៃបានដែរ
ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ កំណត់ដឹងនូវទុក្ខ ។ បេ ។ ចម្រើននូវមគ្គ
ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់បុគ្គលដទៃ បានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង
នេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិពេ កបាវត្ថ

អភិធម្មចិជិក កបាវត្ថ

(២២១) បុគ្គលដទៃ ខំនុកបម្រង៍បត្តិ របស់បុគ្គលដទៃ បុនដែរ
ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ ជាអ្នកធ្វើអំពើដល់បុគ្គលដទៃ សុខទុក្ខដែល
បុគ្គលដទៃធ្វើ បុគ្គលដទៃ ធ្វើ បុគ្គលដទៃ ទុខ្ចលរង៍ (នូវសុខទុក្ខ) បាន
ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលដទៃ ខំនុក
បម្រង់បត្តិ របស់បុគ្គលដទៃ បានដែរឬ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះ
ភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា អ្នកធ្វើបាបដោយខ្លួងង៍ ។ បេ ។ អ្នកដទៃ នឹង
ជម្រះអ្នកដទៃឲ្យស្អាត ពុំបានឡើយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។
អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលដទៃ ខំនុកបម្រង់
បត្តិ របស់បុគ្គលដទៃ បានទេ ។ បេ ។

(២៤២) បុគ្គល មិនគួរពោលថា បុគ្គលដទៃ ខំនុកបម្រង៍ចិត្ត
របស់បុគ្គលដទៃ បានខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងពួកជនអ្នកដល់ខ្លុវកម្វាំង
មាន ពួកជនអ្នកស្កាត់ជំនាញ មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ពួកជន
អ្នកដល់ខ្លុវកម្វាំង ក៏មាន ពួកជនអ្នកស្កាត់ជំនាញ ក៏មាន ម្នាលអ្នកដ៏
បម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គលដទៃ ខំនុកបម្រង់ចិត្ត
របស់បុគ្គលដទៃបាន ។

សុខាតុប្បទានកបា

(၉၉၂) ឧប ឧប្សា មាខ្សានេឌ្ឌ ។ អាតខា ឯ ឧប ឧទៅ នឹង អឋពិនេង្គ ឯ ខ ស្សេ វេឌ្ឍ ១ ខេ ១ ខេ ១ ខេស្ត ខ ដ់ណីខេឌ្ឌ ឯ មាគយ ឯ ជប ជមៅ មាំ ច អថ់ជានៃឌ្ឌ ឯ ច លោះ ម៉េស ឯ នេង ឧបេ ប្រសា អស្លាយ មនុប្បាធន្ន អយ្យេក សុខ អត់ជាខែឌ ឧទារិ មាន អត់ជាខែឌុឌ ៤ ខ លេច វត្តភា ១ ខេ ១ ខេពេ ១ សេដ្ឋ នេះ អត្តខោ ខ អយោក្ ខ ឧទារី មាំ ងប់ពិនេឌ្ឌ ឯ មានស ឯ ហេញ ប្រភេ ប្រសុ នៅ អត្តនោ ន អព្រោសំ ន ស្សា មនុស្សនេទ្ធ លោ មួយ ដើម្មាំ ស ត្រមារី មាន អប់ពិន្ទ្រំ ឯ

សុខានុប្បទានកឋា

(២៤៣) បុគ្គលដទៃ ប្រគល់សេចក្តីសុ១ ឲ្យដល់បុគ្គលដទៃថាន ដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ ប្រគល់សេចក្តីទុក្ខ ឲ្យដល់បុគ្គលដទៃ បាន ដែរថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលដទៃ ប្រគល់ សេចក្តីសុខ ឲ្យដល់បុគ្គលដទៃ មិនបានខេប្ត ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ ប្រគល់សេចក្តីសុខ ឲ្យដល់បុគ្គលដទៃ មិនជានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ មេ ។ បុគ្គលដទៃ ប្រគល់សេចក្តីសុ១ ឲ្យដល់បុគ្គល ដទៃ បានដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ ប្រគល់សេចក្តីសុ ១បេស ខ្លួន ច្រគល់សេចក្តីសុ ១របស់ពួកជនដទៃ ប្រគល់សេចក្តីសុ ១របស់បុគ្គលនោះ ដល់បុគ្គលដទៃ បានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។ បុគ្គលដទៃ ប្រគល់សេចក្តីសុខរបស់ខ្លួន មិនជាន ប្រគល់សេចក្តីសុខ របស់ពួកជនដទៃ មិនបាន ប្រគល់សេចក្តីសុទ្ធរបស់បុគ្គលនោះ ឲ្យ ដល់បុគ្គលដទៃ មិនជានទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើបុគ្គលដទៃ ប្រគល់ សេចក្តីសុខរបស់ខ្លួន មិនបាន ប្រគល់សេចក្តីសុខរបស់ពួកជនដទៃ មិន បាន ប្រគល់សេចក្តីសុ១របស់បុគ្គលនោះ ឲ្យដល់បុគ្គលដទៃ មិនបាន េទ ទាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលដទៃ ប្រគល់សេចក្ដី សុ១ ឲ្យដល់បុគ្គលដទៃ បានទេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កហិវិត្ថ

ខ ស្សេ រុឌីម៉េ ឯ ខេ ឯ មានស្នំ ម ឃើយ មួយ ម ឃើយ ឧទ្ធម្នេះ ឯ មានស្នំ ម ឃើយ មួយ ម ឃើយ ឧទ្ធម្នេះ ឯ ស្នេន់យ៉ូ ម ឃើយ ម ឃើយ ឧទ្ធម្នេះ ឯ ស្នេន់យ៉ា ម ឃើយ ឧទ្ធម្នេះ ឯ ខេត្ត ស្នេន ឯ

អធិត្តយ្ដមសិការកឋា

។ ខេ ។ នេះ ខ្យុំ ឧទ្ធាន នេះ ខ្ទុំ ឧទ្ធាន ។ មានទី ។ ។ ខេ ខ្យុំ ខ្ទុំ ឧទ្ធាន នេះ ខ្ទុំ ឧទ្ធាន ។ ខេ ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខ្ទុំ ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត

អភិធម្មចំដាក កជាវិត្ត

(២២៥) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គលដទៃ ប្រគល់សេចក្ដីសុទ

ឲ្យដល់បុគ្គលដទៃ បានខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះ « ខាយិត្រេះមានអាយុបាន

ពោលដូច្នេះ ហើយថា « ប្តាំ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ទង់កំបាត់បង់ខ្លាំខុត្ត ធមិ

ទាំងឡាយជាច្រើន ដល់ពួកយើង « ប្តាំ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ទង់បង្អើន

ចូលមកខ្លាំសុទធមិទាំងឡាយជាច្រើន ដល់ពួកយើង « ប្តាំ ព្រះមាន

ព្រះភាគ ខ្ទង់កំបាត់បង់ខ្លាំអកុសលធមិទាំងឡាយជាច្រើន ដល់ពួកយើង

« ប្តាំ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ទង់បង្អោនចូលមកខ្លាំកុសលធមិទាំងឡាយជា

ច្រើន ដល់ពួកយើង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះ

ហេតុនោះ បុគ្គលដទៃ ប្រគល់សេចក្តីសុខ ៤១ដល់បុគ្គលដទៃបាន ។

ចប់ សុខានុហ្មភាពថា ។

អធិត្តយ្ណមនសិការកឋា

(២២៦) បុគ្គល ត្រាស់ដ៏ឪហើយ ទើបធ្វើទុកក្ដើចិត្តឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ដ៏ឪច្បាស់នូវចិត្តនោះ ដោយចិត្តនោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ដឹងច្បាស់នូវចិត្តនោះ ដោយចិត្តនោះឬ ។

អធិត្តយ្ណួមឧសិការកថា

អាមឆ្នាំ ។ នោះ ខំនេះ ន ន ន ន ខេត្ត ខេសាសា-នីតិ ។ ៤ ហេវ ត្រៃព្ ។ មេ ។ តេខ ចំ តែខ ត ខំតុំ ខំតុំ ប្រាស់ ទីតំ ។ អាមភា ។ តំ ខំតុំ តុស្ស ត្^{ទុស្ស} ស មេ ស ខ្លាំ មេ ទ្រាំ មេ ទ្ធាំ ទេ ទ នុ ភូឌ ឧស្ស ភូឌស្ស អគ្គេលខ្មុំ ។ អគ្គា ។ នេះ ៩ សោប្រ ខំ ៩សារ៉ី ៩សារ៉ឺទំ ខាយ វេឌសល ។ប្រេ។ តាយ សញ្ញាយ ។ប្រេ។ តាយ ខេត-ល្យ ។ បេ ។ តេខ ខំត្លេខ ។ បេ ។ តេខ វិតក្ដេច ។ ខេ។ គេល វិទាហ្លេ ។ ខេ។ តាយ ម៉ឺត៌យា ។ ខេ ។ តាយ សត៌យា ។ ខេ ។ តាយ ខ្ញាយ នៃ ចញ្ច្រាស្ន្ទិស្នា ខេត្ត ស្នេក ខេត្ត អតីតន្តិ មន្ស័ការពេល អសកត់ អសកត្តិ មន្ស៌-ការោត់តំ ។ ជ ហៅ វត្តព្ ។ បេ ។អត់តំ អត់តែធ្ល មនសិតារា នោ អនាកត់ អនាកតន្តិ មនសិការោត់តំ ។ អាមនា ។ ខ្ញុំជំ ៩ស្បានំ ។ បេ ។ ខ្ញុំជំ ចំតាន់ សមោ-សាធ៌ ប្រាត់តែ។ ៤ ស្រុំ វគ្គេំ ១ ខេ ។ អត់តែ អត់-សទ្ធំ ឧខស្ឌៈប្រទៀត ឧត្តំជាទីខ្ពុំ ឧទស្ឌៈប្រ-និង ។ ជ ហេរំ វត្តេ ។ ចេ ។ អតីត អតីត្តិ មធ-សំគារពន្លា បច្ចុប្បន្នំ បច្ចុប្បន្ន មនស់គារពត់តំ ។

អធិត្តយ្ណមនសិការកបា

អើ ។ បុគ្គល ដឹងច្បាស់ទូវចិត្តនោះ ដោយចិត្តនោះ ថាចិត្តដូច្នេះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ ថេ ។ បុគ្គល ដឹងច្បាស់ខ្លុំចិត្តនោះ ដោយ ចិត្តនោះ ថាចិត្តដូច្នេះឬ ។ អើ ។ ចិត្តនោះ ជាអាម្មេណ៍ របស់ចិត្តនោះ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ ចិត្តនោះ ជាអារម្មណ៍ របស់ចិត្តនោះឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ពាល់ត្រូវនូវផស្ស:នោះ ដោយផស្ស: នោះ ដោយវេទ្សនោះ ។បេ។ ដោយសញាគោះ ។បេ។ ចេតនា នោះ ។ បេ។ ដោយចិត្តនោះ ។ បេ។ ដោយវិត្ត:នោះ ។ បេ។ ដោយវិហារៈនោះ ។ បេ ។ ដោយប៊ីតិនោះ ។ បេ ។ ដោយសតិនោះ ។ បេ ។ ដឹងច្បាស់នូវបញ្ហានោះ ដោយបញ្ហានោះឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគល កាលធ្វេត្តកង្គិត នូវអត្ត ថា ជាអតីត តែង ធ្វើខុកកុងបិត នូវអនាគត ថាជាអនាគតដែរឬ ។ អ្នកមិន ជាអតីត តែង ធ្វើខុកក្នុចិត្ត នូវអនាគត ថាជាអនាគតដែរឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំចុះ នៃផស្សៈទាំងពីរ ។ បេ ។ នៃចិត្តទាំងពីរដែរឬ ។ អ្នកមិន គរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគល កាលធ្វេតកង់ចិត្ត នវអតីត ថាជាអតីត តែងធ្វើទុកកុងបិត្ត នូវបច្ចុប្បន្ន ថាជាបច្ចុប្បន្នដែរឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគល កាលធ្វើទុកកង៍ចិត្ត នូវអតីត ឋាជាអតីត តែងធ្វើទុកកងចិត្ត នូវបច្ចប្បន្ន ថាជាបច្ចប្បន្នដែរឬ ។

អភិធម្មចំដពេ កសាវិត្ថ

អាមឌ្ឍ ។ ធ្វីធ្នំ ៩សុក្រជំ ។ បេ ។ ធ្វីធ្នំ ចិត្តាជំ សមោ-សច្ច សេន្ត្ទ ។ ច សេរុធ្វេស ។ ខេ ។ អង្គុំ អង្-ត្ថិ មន្ទុស្ស មេល្ខន មេល្ខនៃ មន្ទុស មេល យ នេះ ខេត្តពិទ្ធ ខេត្តពិទ្ធ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ បោរ វត្តត្យ ។ ចេ ។ អតីតំ អតីតត្ថិ មនសិការោច្នោ អភាក់ន អភាក់នុខ្ញុំ មនសិការោតិ បច្បុន្ន្រំ បច្បុន្ន្រ មន្ទុស្ស ពេល នៃ ។ មន្ទ្រា ។ និណ្ឌ ៩ស្បាន ។ មេ ។ តំណ[ំ] ខំតាន់ សមោខាន់ ហេត់តំ ។ ឧ ហេវ វត្តឲ្យ ។ បេ ។ អលកត់ អលកត្តិ មជសិក-រោ ស្តេត អតីតិ មនសិការោតិតិ ។ ន ស្រៅ វត្តេញ ។ បេ ។ អភាក់ន់ អភាក់ត្ថិ មធ-ចំការពេល អតីតំ អតីតធ្លំ មធសិការោត់តំ ។ អាមន្តា ។ ធ្វីធ្នំ ៩សុក្ខ ។ ចេ ។ ធ្វីធ្នំ ខិត្តាធំ សមោៈ ជាធំ ហោត់តំ ។ ឧ ហៅ តែត្យូ ។ បេ ។ អភាគត់ សិការោត់តំ ។ ៤ ហេវ វត្តេ ។ ២។ អ្នក**ត** អស្ត្រត់ មន្ទាស្ត្រាល្ខេ បច្បុទ្ធ បច្បុទ្ធ មេខស្ឌៈព្រេះទី ។ អាមស្លា ។ ធ្វីជំ ៩ស្សាជំ ។ បេ ។ ខ្លុំ ខំត្លានំ សមោសានំ ហោត់តំ ។

អភិធម្មចិដិក កឋាវត្ថ

អើ ។ ការប្រជុំចុះ នៃផស្ស:ទាំងពីរ ។ បេ ។ នៃចិត្តទាំងពីរ ឬ ។ អ្នក មនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។ បុគល កាលធ្វើទុកកង់ចិត នូវអតីត ឋាជាអតីត តែង ធ្វើខុកកុងបិត្ត នូវអនាគត ថាជាអនាគត ធ្វើខុកកុងបិត្ត នូវបច្ចុប្បន្ន ថាជាបច្ចុប្បន្ន ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវអតីត ថាជាអតីត តែងធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវអនា-គត ថាជាអនាគត ធ្វើទុកក្សិចិត្ត នូវបច្ចុប្បន្ន ថាជាបច្ចុប្បន្ន ដែរឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំចុះ នៃផស្សៈ ទាំងបី ។ បេ ។ នៃចិត្តទាំងបីឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល កាលធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវអនាគត ថាជាអនាគត តែងធ្វើខុកកុងចិត្ត នូវអតីត ថាជាអតីតដែរឬ ។ អក មិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគល កាលធ្វើទុកកុង៍ចិត្ត នូវអនា-គត ថាជាអនាគត តែងធ្វើទុកកុងចិត្ត នូវអតីត ថាជាអតីតដែរឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំចុះ នៃផស្សៈទាំងពីរ ។ បេ ។ នៃចិត្តទាំងពីរឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល កាលធ្វើទុកកង់ចិត្ត នូវអនាគត ថាជាអនាគត តែងធ្វើទុកកុងចិត្ត នូវបច្ចុប្បន្ន ថាជាបច្ចុប្បន្ន ដែរឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ បុគល កាលធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវអនាគត ឋាជាអ**នាគត** តែង ធ្វើទុកកុងបិត្ត នូវបច្ចុប្បន្ន ថា ជាបច្ចុប្បន្នដែរឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំចុះ នៃផស្សៈ ទាំងពីរ ។ បេ ។ នៃចិត្តទាំងពីរហ្គ ។

អធិត្តប្រមនសិការកបា

ច ពេញ វឌ្សា ។ ខេ ។ អសក្នុង អសក្នុង ស្នស់-តាហ្សេ អត់តំ អត់ត្តិ ប្រសិក្សាតំ បច្បុន្តិ បច្បុន្តិ មនសិការេត់តំ ។ ឧ ហេវ ត្តេព្យ ។ បេ ។ អស្តីត្រីមួយ នេះ មេខាន្ត្រី មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស မင်္ဂလူယား စင့်စာခြံ စင့်စာခြင့် မင်္ဂလူယာ-នីតិ ។ អាមស្ ។ តំណូ ៩-ក្សាធំ ។ ខេ ។ តំណ ខេត្ត សមោយថ្ងំ ហោត់តំ ។ ១ ហៅ វត្តក្វេ ។ បេ ។ បច្ចុប្បជុំ បច្ចុប្បុគ្គិ មនសិការេ អេតីតំ អតីតធ្លំ មឧស៌គារោគីគំ ។ ឧ ហៅ វគ្គព្វ ។ ចេ ។ ឧជ៌ឧស្តី ឧជ៌ ឧបស្នះប្រទេស អង្គុង អតីតធ្លំ មធស៌ការោតតំ ។ អាមជា ។ ខ្ញុំ ដស្សា-ខំ ។ បេ ។ ខ្ទុំខំ ខំតាន់ សមោខាន់ ហោត់តែ ។ នេ ကေး နေးချိ ႕ ကေ ႕ ထင်ရီးဦး ထင်ရီးဦးမဲ့ မောမ္မွာ-រោ ស្លេកត់ អលកត្តិ មខសិតារោគីគំ ។ ន ពេញ វឌ្សាំ ឯ នេ ឯ ឧជំតាំ ឧជំតាំ ឧជម្ជាំ ឧបម្ ការព្រះ អស្តស់ អស្តស់ មន្ទ្រស់ការព័ត៌ ។ អាមត្ត ។ ធ្វុំជ្ញុំ ៩សុក្ស ។ បេ។ ធ្វុំជ្ញុំ ខិត្តាជំ កម្រេញជំ ហោត់តំ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ ។

អធិត្តយ្ណមសិការកថា

អកមន្តរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល កាលធ្វើទុកកុង៍ចិត្ត នូវ អនាគត ថាជាអនាគត តែង ធ្វើទុកកង់បិត នូវអតីត ថាជាអតីត ធ្វើទុក កង់ចិត្ត នូវចច្ចុប្បន្ន ថាជាបច្ចុប្បន្ធដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ។ បេ ។ បុគល កាលធ្វើទុកក្សបិត្ត នូវអនាគត ថាជាអនាគត តែង ធ្វើក្រុងបិត នូវអតីត ថាជាអតីត ធ្វើក្រុងបិត នូវបប្បវន ឋាជាបច្ចុប្បន្ន ដែរឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំចុះ នៃផស្សៈទាំងបី ។ បេ ។ នៃបត្តទាំងបីឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល កាលធ្វើ ទុកកង៍ចិត្ត នូវបច្ហុន្ធ ថាជាបច្ហុន្ធ តែងធ្វើទុកកង៍ចិត្ត នូវអតីត ថាជាអតីតដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល កាលធ្វើទុកក្នុចត្ត នូវបច្ចុប្បន្ន ថាជាបច្ចុប្បន្ន តែងធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវ អតីត ថាថាអតីតដែរឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំចុះ នៃផស្ស:៣ំងពីរ ។ បេ។ នៃចិត្តាំងពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល កាល ធ្វើទុកក្សចិត្ត នូវបច្ចប្បន្ន ថាជាបច្ចុប្បន្ន តែងធ្វើទុកកុងចិត្ត នូវអនា-ថាជាអនាគត់ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ **។** បុគ្គល កាល ធ្វើទុកកង៍ចិត្ត នូវបច្ចុប្បន្ន ថាជាបច្ចុប្បន្ន តែងធ្វើទុកកង់ចិត្ត នូវអនាគត ថាជាអនាគតដែរឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំចុះ នៃផស្សៈទាំងពីរ ។ ថេ ។ នៃចិត្តាំងពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ថេ ។

អភិធម្មចំដពេ កថាវត្ថ

បច្បុញ្ជាំ បច្ចុប្បាញ់ មនុស្តិ មនុស្តិត អតីតេ ត្តិ មនុស្តិត អនុស្តិត មនុស្តិត មនុស្តិត មនុស្តិត មនុស្តិត ។ ន ហៅវត្តព្យេ ។ បេ ។ បច្ចុប្បាញ់ បច្ចុប្បាញ់ មនុស្តិត មនុស្តិត ហេ អតីតំ អតីតេ ្តិ មនុស្តិតហេតិ អនាកត់ អនា-កត្តិ មនុស្តិត បត្តិ មនុស្តិតហេតិ អនាកត់ អនា-កត្តិ មនុស្តិក បត្តិ ។ អមន្តា ។ តិស្តាំ ៩ស្សាចំ ។ បេ ។ តិស្តាំ ចិត្តាចំ សមោធាចំ ហោតិតំ ។ ន ហៅវត្តព្យេ ។ បេ ។

(៤៤៧) ជ វត្តព្វំ អជិត្តយ មជសិតប្រេតិតិ ។ អាមស្តា ។ ជធុ វត្ត ភកវតា

អធិត្តយ្ណមសិការកបា ។

អភិធម្មចិជិក កឋាវត្ថ

បុគ្គល កាលធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវបច្ចុប្បន្ន ថាជាបច្ចុប្បន្ន តែងធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវអភិត ថាជាអភិត តែងធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវអភាគត ថាជាអភាគត់ដែរ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល កាលធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវ បច្ចុប្បន្ន ថាជាបច្ចុប្បន្ន តែងធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវអភិត ថាជាអភិត តែងធ្វើទុក ក្នុងចិត្ត នូវអភិត ថាជាអភិត តែងធ្វើទុក ក្នុងចិត្ត នូវអភិត ថាជាអភិត តែងធ្វើទុក ក្នុងចិត្ត នូវអភិត ថាជាអភិត តែងធ្វើទុក ក្នុងចិត្ត នូវអភិត ថាជាអភិត តែងស្វេះ ក្នុងចិត្ត នូវអភិត ថាជាអភិត ថាជាអភិត តែងស្វេះ ទំនួប ។ ប្រ ។ ខេត្ត ទំនួប ។ អភិមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(២៤៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គលត្រាស់ដឹងហើយ ទើបធ្វើ ទុកក្នុងចិត្តឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា បុគ្គល ឃើញច្បាស់ដោយបញ្ជាថា សង្ខារទាំងឡាយទាំងពួង មិនទៀងដូច្នេះ កង្គកាលណា រមែង នឿយណាយ ចំពោះ ឲុក្ខ កុង្គកាល នោះឯង ជាផ្លូវប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធិ បុគ្គលឃើញច្បាស់ដោយបញ្ជាថា សង្ខារទាំងឡាយទាំងពួង ជាទុក្ខដូរចុះ ក្នុងកាលណា រមែង នឿយណាយ ចំពោះទុក្ខ ក្នុងកាលនោះឯង នេះជាផ្លូវប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធិ បុគ្គល ឃើញច្បាស់ដោយបញ្ជាថា ធម៌ទាំងឡាយទាំងពួង ជាអនត្តាដូច្នេះ ក្នុងកាលណា រមែង នឿយណាយចំពោះទុក្ខ ក្នុងកាលនោះឯង នេះជាផ្លូវ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធិ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលត្រាស់ដ៏ងហើយ ទើបធ្វើទុកក្នុងបិត្តមែន ។ ចច់ អធិត្តយ្ណមស្វិការកថា ។

រូបំ ហេត្តតិកឋា

គោរតិហា ខន្ទំ ឧករី មារឌីខា ឯ ខេ ឯ ឧហ្សុឌ្ មេរតិហា ខន្ទំ ឧករី មារឌីខា ឯ ខេ ឯ ឧហ្សុឌ្ មេរ្យ ខេ ឯ ខេ ឯ ឧប្យុខ្មុខ ឯ មានឌីរ ឯ សម្ជិ ខេរមោ សេខ សេសា សេខិខ្មុ ឯ មានឌីរ ឯ សេចេំ ខេរមោ សេខ សេសា សេខិខ្មុ ឯ មានឌីរ ឯ សេចេំ ខេរមោ សេខ សេសា សេខិខ្មុ ឯ មានឌីរ ឯ មេលេខ ខេរមោ សេខ សេសា សេខិខ្មុ ឯ មានឌីរ ឯ មេលេខ ខេរមោ សេខិ ឧករី មារឌីលា ប្រឌិទ្ធ ឯ ខេ សេរុ ខេរមោ សេខិ ឧករី មារឌីលា ឯ ខេ ឯ សេច្ចិ ខេរមោ សេខិ ឧករី មារឌីលា ឯ សេចិ ឧក្សុ ខេរមោ សេខិ ឧករី មារឌីលា ឯ សេចិ ឧក្សុ ខេរមោ សេខិ ឧករី មារឌីលា ឯ សេចិ ឧក្សុ ខេរមោ សេខិ ឧករី មារឌីលា ឯ សេចិ ឧករី ខេរមោ សេខិ ឧករី មារឌីលា ឯ សេចិ ឧករិ ខេរមា ប្រជាពិត្ត សេខិន្ត ឯ មានឌីរ ឯ មេលេខ ខេរមា ប្រជាពិត្ត សេខិន្ត ឯ មានឌីរ ឯ មេលេខិត្ត ឯ សេចិ

រួបហេត្តតិកឋា

(២២៨) ប្រ ជាហេតុឬ ។ មើ ។ អាលាកៈ ជាហេតុឬ ។

អ្នកមិនគួរ ពេលយ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ អាសាសៈ ជាហេតុឬ ។ បេ ។

អាមោហៈ ជាហេតុ លោកៈ ជាហេតុ សោសៈ ជាហេតុឬ ។ បេ ។

អាមោហៈ ជាហេតុ លោកៈ ជាហេតុ សោសៈ ជាហេតុឬ ។

ជាហេតុឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ ប្រ ជាហេតុឬ ។

អើ ។ ប្រ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តខុក

ចំពោះប្រនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។

ក្រែងប្រ មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តខុក ចំពោះ

ប្រនោះ មិនមានខេត្តប្រាប់ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តខុក ចំពោះ

បំពើង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តខុក ចំពោះប្រនោះ មិនមាន េ ម្នាលអ្នក

ដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា ប្រ ជាហេតុខេ ។

(២២៩) អលោក: ជាហេតុ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង
ប្របប ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះអលោក:នោះ មានដែរឬ ប អើ ប រូប
ជាហេតុ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង បបប ការតាំងចិត្តទុក
ចំពោះរូបនោះ មានដែរឬ ប អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ប បេប
អាទោស: ជាហេតុ អមោហ: ជាហេតុ លោក: ជាហេតុ ទោស:
ជាហេតុ មោហ: ជាហេតុ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង ប ប ប
ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះមោហ:នោះ មានដែរឬ ប អើ ប រូប ជាហេតុ

អភិធម្មបំដកេ កហិវត្ថ

ទុខ ខេត្ត ខ្ពស់ នេះ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

ឌុឌ្ឌ ១ ខ លេដូ រុឌី ខេំ ១ ខេ ១ ខេង្ក រុឌី ខេំ ១ ខេង្ក រុឌី ខេំ ១ ខេង្ក រុឌី ខេំ ១ ខេង្ក រុឌី ខេំ ១ ខេង ខេង្ក ខេង្គ ខេង្ក ខេង្ក ខេង្ក ខេង្ក ខេង្ក ខេង្ក ខេង្ក ខេង្ក ខេង្ក ខេង្គ ខេង្ក ខេង្គ ខេង្ក ខេង្ក ខេង្ក ខេង្ក ខេង្ក ខេង្គ ខេង្ក ខេង្ក ខេង្គ ខេង្គ ខេង្ក ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្ក ខេង្គ ខេង្គិន្ត ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង ខេង្គ ខេង្

១ម ឧញទារូបានំ ។

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ត

ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង៍ចិត្តខុក ចំពោះរូប នោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។បេ។

(២៣០) រូប ជាហេតុ មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ១០០១
ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេឬ ១ មើ ១ អលោក: ជា
ហេតុ មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ១ បេ ១ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះ
អាលោក:នោះ មិនមានខេឬ ១ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះខេ ១ បេ ១ រូប
ជាហេតុ មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ១ បេ ១ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះ
វូបនោះ មិនមានខេឬ ១ មើ ១ អាសោស: ជាហេតុ អមោហ: ជា
ហេតុ លោក: ជាហេតុ សោស: ជាហេតុ មេហៈ ជាហេតុ មិន
មានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ១ បេ ១ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះខេប
មិនមានខេឬ ១ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះខេ ១ បេ ១

(៤៣១) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា រូប ជាហេតុខេប្ ។ អើ ។ ក្រៃង៍មហាកូត ជាហេតុជាទីអាស្រ័យ របស់ពួកទេបាទាយរូបឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើមហាកូត ជាហេតុជាទីអាស្រ័យ របស់ពួកទេបាទាយរូប ម្នាល អ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា រូប ជាហេតុមែន ។

ចច់ រួចហេត្តតិកេខា ។

រ្ធបំ សហេតុកគ្គិកឋា

(៦៣៦) រ៉ូចំ សលេតុកេត្តិ ។ អាមជ្ជា ។ អ-លោក ហេតុខាត់ ។ ៤ ហៅ វត្តព្វេ ។ ២ ។ មេសាលេតុខាត់ ។ ២ ។ អេសាលេតុខាត់ ។ ២ ។ ហេតុខោត់ ។ ២ ។ ហេតុខោត់ ។ ២ ។ ហេតុខាត់ ។ ២ ។ មេសាលេតុខាត់ ។ ២ ។ មេសាលេតុខាត់ ។ ២ ។ មេសាលេតុខាត់ ។ ២ ។ មេសាលេតុខាត់ ។ ២ ។

តេហ្សេច្ច ខេា នេះ រោះ នេះ ទៀ វិត្ មាលេខ២ ខ្លឹ ជ សេញ្ចំ មេខាតិហា ខេឌ្ឌ ឧមា មន្ត្រីខា ឯ ខេង្ ឧមា មន្ត្រីខា ឯ តេ ឯ ឧហ្សេច្ន ឯ មានឌីរ ឯ ខ សេរុ រួមី ខេំ ឯ តេ ឯ ឧហ្សេច្ន ឯ មានឌីរ ឯ តើហា មន្ទិ ឧមា មន្ត្រីខា ឯ គេ ឯ ឧហ្សេច្ន ឯ (គ្យា ២) វិត្ មាលេខ២ ខ្លួ ឯ មានឌីរ ឯ មាន

មេស្តិ សមាត្ ឧណា ហោសា នោសោ មេបា សេស្តិ សមាត្ ឧណា សេស្តិ សេប្តី ។ អមស្លា ។ សេសតុកោ ។ ខេ ។ អមោយោ សន្ធា រីវិយំ សេសតុកោ ។ ខេ ។ អមោយោ សន្ធា រីវិយំ សេសតុកោ ។ ខេ ។ អមោយោ សន្ធា រីវិយំ សេសតុកោ ។ ខេ ។ អមោយោ សន្ធា រីវិយំ

រូប**ស**ហេតុកគ្គិកឋា

(២៣២) រូប ប្រកបដោយហេតុឬ ។ អើ ។ រូប (ប្រកប)
ដោយហេតុគឺអលោក:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
ដោយហេតុគឺអសោក: ។ បេ ។ ដោយហេតុគឺអមោហ: ។ បេ ។
ដោយហេតុគឺលោក: ។ បេ ។ ដោយហេតុគឺទេស: ។ បេ ។ ដោយ
ហេតុគឺ ទោហ:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៣៣) រូប ប្រកបដោយហេតុឬ ។ អើ ។ រូប ប្រកបដោយ អារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងរូប មិនមានអារម្មណ៍ ការ រំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើរូប មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេ ម្ខាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា រូប ប្រកបដោយហេតុទេ ។

(២៣៤) អលោក: ប្រកបដោយហេតុ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការ
រំពឹង ១បេ១ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះអលោក:នោះ មានដែរឬ ១ អើ ១
រូប ប្រកបដោយហេតុ ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង ១បេ១ ការ
តាំងចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មានដែរឬ ១ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ
ខេ ១ បេ ១ អទោស: ប្រកបដោយហេតុ ១ បេ ១ អមោហ:
សព្វា វិយៃ: សតិ សមាធិ បញ្ញា លោក: ទោស: មោហ:

អភិធម្មបំដីពេ កហិវិត្ថ

រំព្រៃលោយ ដ្ដែល ។

អ្នាស្សា ម្នាស់ ស្ដ្រា មេស្ដ្ ។

អ្នាស្សា មេស្ដ្ មេស្ដ្ ។

អ្នាស្សា មេស្ដ្ មេស្ដ្ ។

អ្នាស្សា មេស្ដ្ ។

អ្នាស្សា មេស្ដ្ ។

អ្នាស្សា មេស្ដ្ ។

អ្នាស្សា មេស្ដ្ ។

អាចស្ដា មួយស្ដា ។

អាចស្ដា មួយស្ដា មួយស្

អភិធម្មបំដិក ក**ហិវត្ថ**

(២៣៥) រូប ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង
ៗបេ ។ ការតាំង៍ចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេប្ ។ អើ ។ អលោក:
ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង៍
ចិត្តទុក ចំពោះអលោក:នោះ មិនមានខេប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍
នេះខេ ។ បេ ។ រូប ប្រកបដោយហេតុ តែមិនមានអារម្មណ៍ ការ
រំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង៍ចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេប្ ។ អើ ។
អហោសៈ ប្រកបដោយហេតុ ។ បេ ។ អនោត្តហ្ជៈ ប្រកបដោយហេតុ
តែមិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង៍ចិត្តទុក ចំពោះអនោត្តប្បៈនោះ មិនមានខេប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

(២៣៦) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា រួប ប្រកបដោយហេតុខេឬ។ ដោយបច្ច័យមែន មាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោល ថា រូប ប្រកបដោយហេតុមែន ។

ចច់ រួចសហេតុកគ្គិកថា ។

រូបំ កុសលាកុសលគ្គិកឋា

តេហត្ត ខេា នេះ រេដ្ដដៀ ថ្ងៃ ឆ្នាំមាលខ្ញុំ ឯ សេឃ្នំ មេសកើហ, ខេឌ្ឌ ឧសា អេដ្ឋឌា ឯ ខេង ឧសា អេដ្ឋ ឧសា អេដ្ឋយ ឯ ខេឌ្ ឯ អេដស្លា ខេឌ្ ហ, មេឌ្ឌិ ឧសា អេដ្ឋយ ឯ ខេង កេសកើហ, ខេឌ្ឌិ (គ្យនា) ថ្ងៃ ឆ្នាំមហលខ្លំ ឯ អេជឌី ឯ មារក់-

រូបកុសលាកុសលគ្គិកបា

(២៣៧) រូប ជាកុសលប្ត ។ រើ ។ រូប ប្រកបដោយអារម្មណ៍
ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តគុក ចំពោះរូបនោះ មានដែរឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង រូបមិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង
។ បេ ។ ការតាំងចិត្តគុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិន
បើរូបមិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តគុក ចំពោះរូបនោះ
មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា រូប ជាកុសលទេ ។

(២៣៨) អលោក: ជាកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង
ប បេ ប ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះអលោក:នោះ មានដែរឬ ប អើ ប រូប
ជាកុសល ប្រកបដោយអាម្មេណ៍ ការរំពឹង ប បេ ប ការតាំងចិត្តទុក
ចំពោះរូបនោះ មានដែរឬ ប អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ប បេ ប
អមោស: ជាកុសល ប បេ ប អមោហ: ជាកុសល ប បេ ប សន្ធា
វីរិយ: សតិ សមាធិ ប បេ ប ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះបញ្ញានោះ មាន
ដែរឬ ប អើ ប រូប ជាកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង
ប បេ ប ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មានដែរឬ ប អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ប បេ ប

អភិធម្មចិដិកេ កសាវត្ថ

ಜಳ್ಮ ಕ್ರಾಣಿಪ್ ನಿರಾಮಿ ನಿರಾಮಿ ನಿರಾಮಿ ನಿರುತ್ತಿ ನಿರಾಮಿ ನಿರುತ್ತಿ ನಿರಾಮಿ ನಿರುತ್ತಿ ನಿರುತ್ತಿ ನಿರುತ್ತಿ ನಿರುತ್ತಿ ನಿರುತ್ತ ನಿರುತ್ತ ನಿರುವ ನಿರುತ್ತಿ ನಿರುತ್ತ ನಿರುತ್ತ

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

(២៣៩) ប្រ ជាកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង៍ ។ បេ។
ការតាំងបិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេប្ ។ អើ ។ អលោក: ជា
កុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង៍ ។ បេ ។ ការតាំងបិត្តទុក ចំពោះ
អលោក:នោះ មិនមានខេប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។
ប្រ ជាកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង៍ ។ បេ ។ ការតាំងបិត្តទុក
ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេប្ ។ អើ ។ អទោស: ជាកុសល ។ បេ ។
បញ្ជា ជាកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង៍ ។ បេ ។ ការតាំងបិត្តទុក
ចំពោះបញ្ហានោះ មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង៍ ។ បេ ។ ការតាំងបិត្តទុក
ចំពោះបញ្ហានោះ មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង៍ ។ បេ ។ ការតាំងបិត្តទុក

(២៤០) រូប ជាអកុសលប្ ។ អើ ។ រូប ប្រកបដោយអារម្មណ៍
ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មានដែរឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងរូប មិនមានអារម្មណ៍ ការ
រំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេឬ ។ អើ ។
ប្រសិនបើរូប មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក
ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា រូប
ជាអកុសលទេ ។ បេ ។

(២៤១) លោក: ជាអកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះលោក:នោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ រូចំ កុសលាកុសលគ្គិកថា

រូបកុសលាកុសលន្តិកថា

(២៤២) រូប ជាអកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ។
ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេប្ ។ អើ ។ លោក: ជាអកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះ
លោក:នោះ មិនមានខេប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។
រូប ជាអកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក
ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេប្ ។ អើ ។ ទោស: មោហ: មានះ ។ បេ ។
អានាត្តហ្ជ: ជាអកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក
តាំងចិត្តទុក ចំពោះអនោត្តហ្ជ:នោះ មិនមានខេប្ ។ អើ ។ អ្នកមិនគួរ
ពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

អភិធម្មចំដកេ កថាវិត្ថ

រ រុឌី ដើ រំតួ ឃុសហត្សិ ដុស្សហត្សិខ្មុ រ យត្សិ រុទ្ធយត្តិ ឃុសហត្សិ ដុយ្មភហត្សិ ខេខ រុខ ភាព អ្នក រ ស្គាំ ស្គាំ ស្គាំ ស្គាំ មេក ខ្មុ រ អាតយ៉ រ ខេខ់ យាយយត្តិ រុទ្ធយត្តិ យុស-(ឧក្យ) ខ រុឌីម្និ រំតូ ឃុសហត្សិ អយ់មហក្សិ-

រូបំ កុសលកុសលន្តិកេខា ។

រូបំ វិបាកោតិកឋា

អភិធម្មចិដក កហិវត្ថ

(២៤៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា រូប ជាកុសល ក៏មាន ជា
អកុសលក៏មាន ខេច្ច ។ អើ ។ ក្រែងកាយកម្មនិងវិចិកម្ម ជាកុសល ក៏
មាន ជាអកុសល ក៏មានថ្ម ។ អើ ។ ប្រសិន ចើកាយកម្មនិងវិចិកម្ម ជា
កុសល ក៏មាន ជាអកុសល ក៏មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ ហេតុ នោះ
អ្នកគួរ ពោលថា រូប ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ។

ចច់ រូចកុសលាកុលលន្តិកថា ។

រុបវិបាកោតិកឋា

(២៤៤) រូប ជាវិបាតឬ ។ អើ ។ រូប គួរដល់ការវាន៍សុទ
គួរដល់ការវាន៍ទុក្ខ គួរដល់ការវាន៍អនុក្ខមសុទ ប្រកបដោយសុទវៅទនា
ប្រកបដោយខុត្ខវៅទនា ប្រកបដោយអនុក្ខមសុទវៅទនា ប្រកបដោយ
ផស្ស: ។ បេ ។ ប្រកបដោយចិត្ត ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំព័ន៍
។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង៍ រូបមិនគួរដល់ការវាង៍សុទ មិនគួរដល់ការ
វង៍ទុក្ខ ។ បេ ។ មិនមានអារម្មណ៍ ការរំព័ន៍ ។ បេ ។ ការតាំងចិត្ត
ទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើរូប មិនគួរដល់ការ
វង៍សុទ មិនគួរដល់ការវង៍ទុក្ខ ។ បេ ។ មិនមានអារម្មណ៍ ការរំព័ង៍
។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន
អ្នកមិនគួរពោលថា ប្រ ជាវិបាតទេ ។

រូចំ វិយកោតិកថា

ត្រេត ឧហ្សុច្នូង ត ខេល្ដ ខេដ្ឋ ស្ដា មេនុង នេច្ច នៃយំដេចចូញ ត តេត មេសត្រុច្យ ត មេសំ ខេត្ត មេសិ មេសិ ស្រួយ ត តេត ឧហ្សុច្នុង ត មាត់សំ ត នៃយ៉ានេច្ច-ស្រួយ ន សេសិ ខេត្ត មេសិ ខេត្ត មេសិ មេសិ ខេត្ត ស្រួយ ត តេត ឧហ្សុច្នុង ត មាត់សំ ត នៃយ៉ានេច្ច-ស្រែ មេសិ ខេត្ត សំនេច្ច សេសិ ខេត្ត មេសិ មេសិ ខេត្ត ស្រែ ខេត្ត សំនេច្ច បា ខេត្ត មេសិ ខេត្ត មេ

រូបំរំណៃកោតិកេយា ។

រូបវិបា**កោ**តិកឋា

(៤៤៥) ផស្ស: ជាវិបាក ផស្ស: គួរដល់ការវេធ៍សុ១ គួរដល់
ការវេធ៍ទុក្ខ្ ។ បេ ។ ប្រកបដោយមារម្មណ៍ ការរំពឹធ៍ ។ បេ ។
ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះផស្ស:នោះ មានដែរឬ ។ អើ ។ រូប ជាវិបាក
រូប គួរដល់ការវេធ៍សុ១ គួរដល់ការវេធ៍ទុក្ខ ។ បេ ។ ប្រកបដោយមារម្មណ៍
ការរំពឹធ៍ ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិន
គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៤៤៦) រូប ជាវិបាត រូប មិនគួរដល់ការរង្សុ មិនគួរដល់
ការរង់ទុក្ខ ។ បេ ។ មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង
ចិត្តទុក ចំពោះរូបនោះ មិនមានខេច្ច ។ អើ ។ ផស្សៈ ជាវិបាក ផស្សៈ
មិនគួរដល់ការរង្សុ មិនគួរដល់ការរង់ទុក្ខ ។ បេ ។ មិនមានអារម្មណ៍
ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង៍ចិត្តទុក ចំពោះផស្សៈនោះ មិនមានខេច្ច ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(២៤៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា រូប ជាវិបាកខេប្ក ។ អើ ។
ក្រែងធម៌ទាំងឡាយ ប្រកបដោយចិត្តនិងចេតសិកដែលកើតឡើងព្រោះ
ធ្វើនូវកម្ម ជាវិបាកប្ក ។ អើ ។ ប្រសិនបើធម៌ទាំងឡាយ ប្រកបដោយ
ចិត្តនិងចេតសិកដែលកើតឡើងព្រោះធ្វើនូវកម្ម ជាវិបាកមែន ម្នាលអ្នក
ដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា រូប ដែលតើតឡើងព្រោះ

ចច់ រួចវិយាកោតិកថា ។

រុចំ រុប្សាបារប្រាវិបរត្តិកឋា

(គុក្ឌ) អង្គ វិត វិស, ឧប ម អ អ ស ។ មា. ប់ត្រេស យែន ចិត្តេន ឧបបត្តេសិយេន ចិត្តេន និដ្ឋ-ឌម្មាទវិហារេខ ខិ គ្លេខ សហក់តំ សហជាតំ សំ-សដ្ឋ សមា្សត្ត ឯកច្បាន ឯកចិព្រេះ ឯកវត្ត សមាបត្តេសិយ៍ ឧ ឧបបត្តេសិយ៍ ឧ ឱដ្ឋឧម្មសុទ-វិហារំ ន សមាបត្តេស៍យេន ចំន្តេន $^{(0)}$ ឧបបន្តេស៍-ကောင္းဆို $a_{(p)}$ နွင္းဆိုက္ခန္တန္တန္တန္းအခု နေလး-ក់តំ សសជាតំ សំសដ្ឋំ សមា្ស្ត្រំ ឯក្បា្ជំ ឯក-ច្ចបេត្ត វាយស្នើ ស្រាធិន្ទ ស្រាធិន្ទ ស្រាធិន្ទ ស្រាធិន្ទ ជ សមាព ត្តេស៍យំ ឧ ឧបប ត្តេស៍យំ ឧ ឱ៍ដួយមូសុខ-វិហាវ ឧ សមាបត្តេស៍ យេឧ ចំគ្លេឧ ។ បេ ។ ឯកា-ក្តេញ យោវត កេវត្តព្វេ អត្តិ រ៉ុច រិចារុខរប៉្ម ឯ

o-lo a. ម. ឯត្តស្គរ សសក្តោ អត្ថិ ។

រួប្បាលិបារូប្រវិបរត្តិកឋា

(၉၉९) ដែ ជាដែងនោះ សនុឌ្រស់ ឯ អ្នេង ដែ ស្រែប្រ សមាបត្តិ ស្វែងកេកំណើត នៅជាសុខកុងបច្ចុប្បន្ន ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយ គា កើតជាមួយគា លាយ**ប្រទុំត្នា ប្រ**កបព្រម មាន~~កំ~~ណើតជាមួយ ដោយចិត្តដែលស្វែងកេសមាបត្តិ ចិត្តដែលស្វែងវកកំណើត ចិត្តដែល នៅជាសុខកុងបច្ចុប្បន្នឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងរូប មិនស្វែងកេសមាបត្តិ មិនស្វែងកេក់ណើត មិននៅជាសុខក្នុង បច្ចុប្បន្ន ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា លាយប្រឡំគ្នា ប្រ-កប្រាម មានកំណើតជាមួយគ្នា រលត់ទៅជាមួយគ្នា មានវត្តជាមួយគ្នា មានអារម្មណ៍ជាមួយគា ដោយចិត្តដែលមិនស្វែងវកសមាបត្តិ ចិត្តដែល មិនស្វែងកេក់ណើត ចិត្តដែលមិននៅជាសុ ១កង្គបច្ចុប្បន្នឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើរូប មិនស្វែងកេសមាបត្តិ មិនស្វែងកេក់ណើត មិននៅជាសុទ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន មានអារម្មណ៍ជាមួយគ្នា ដោយចិត្តដែលមិនស្វែងរកសមា-បត្តិ ។ បេ ។ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា រូប ជារួជាចែរ:

មាន ខេ

រូច់ រួយវិចរារូយវិចរត្តិកឋា

អត់ជា មន្ទំ រំតូ មរិសុខ្សេំ ១ នៃក្រមេត់ជា មន្ទំ រំតូ ខេសុខ្សេំ ម អត់ជា មន្ទំ រំតូ ខេស្សខ្សុំ មេខ ខ្លេំ មេខិស្ស នៃ ខេស្សខ្សួំ ១ មេខស្លំ ១ សណ្នំ មេខស្ស ខេត្ត មាស្សខ្លំ ១ មេខស្លំ ១ សណ្នំ មេខស្ស ខេត្ត មាស្សខ្លំ ១ មេខស្លំ ១ សណ្នំ មេខស្ស ខេត្ត មាស្សខ្លំ ១ មេខស្លំ ១ សណ្នំ មេខស្ស ខេត្ត មេខស្សិ

រូបំរូលវិចវារូលវិចវគ្គិតថា ។

រួចរួយវិចរារួយវិចរន្តិកថា

(២៤៤) រូប ជាអុប្រាប់ប: មានដែរឬ ។ អើ ។ រូប ដែល
ស្វែងកែសមាបត្តិ ស្វែងកេត់ណើត នៅជាសុទ្ធក្នុងបច្ចុប្បន្ន ប្រព្រឹត្ត
ទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា លេយប្រឡិគ្នា ប្រកបព្រម មានកំឈើតជាមួយគ្នា លេត់ទៅជាមួយគ្នា មានវត្តជាមួយគ្នា មានអារម្មណ៍
ជាមួយគ្នា ដោយចិត្តដែលស្វែងកេសមាបត្តិ ចិត្តដែលស្វែងកេត់ណើត
ចិត្តដែលនៅជាសុទ្ធក្នុងបច្ចុប្បន្នឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។
។ បេ ។ ក្រែងរូប មិនស្វែងកេសមាបត្តិ មិនស្វែងកេត់ណើត មិននៅ
ជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។ បេ ។ មានអារម្មណ៍ជាមួយគ្នា ដោយចិត្តដែល
មិនស្វែងកេសមាបត្តិ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើរូប មិនស្វែងកេសមាបត្តិ
មិនស្វែងកេសមាបត្តិ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើរូប មិនស្វែងកេសមាបត្តិ
មិនស្វែងកេសមាបត្តិ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើរូប មិនស្វែងកេសមាបត្តិ
មិនស្វែងកេត់ណើត ។ បេ ។ មានវត្តជាមួយគ្នា មានអារម្មណ៍ជាមួយគ្នា
ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា រូប ជាអូប្រាប់បៈ មានទេ ។

(៤៤០) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា រូប ជារូព្វវចរៈ ក៏មាន រូប ជាអារូព្យវចរៈ ក៏មានខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងរូប ជាកាមាវចរៈ គ្រោះធ្វើកម្មជា ជាកាមាវចរៈថ្ងៃ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា វូប ជារូព្វវចរៈ ក្រោះធ្វើកម្មជារូព្វវចរៈ រូប ជាអារូព្យវចរៈ ក្រោះធ្វើ កម្មជាអារុព្វវចរៈដែរ ។

ចច់ រួចរួយវិចរារួយវិចរត្តិកថា ។

រុបរាគោ រុបធាតុបរិយាបគ្នោតិអាទិកឋា

(២៥០) រួមកកោ រួមជាតុមរិយាមខ្នោតិ ។ អា-មេស្តា ។ សមាប់ត្តេស៊ីយោ ឧបប់ត្តេស៊ីយោ ឧ៍ដួយមូសុ-ស្សាយ មាន នេះ មាន ខ្មែរ ខ្មែរ មាន ខ្មែរ ខេត្ត ខ្មែរ ខេ ចំន្តេន និដ្ឋឧញ្សុទ្ឋិហារេន ចំត្តេន សហក់តោ សហ-ជា តោ សំសដ្ឋោ សម្បីយុត្តោ ឯកច្បោះ ជា កាធិរោ-យេ រាយរង្គយោ រាយរតិយោង ឯ ខ សេរុ រង្គី មើ ។ ខេ ។ ននុ ន សមាខត្តេស៍យោ ន ឧបបត្តេស៍យោ ឧ ឌីដូឌម្មីសាខ្សួលលេខ ខ្យើន ។ ជេ រ នាមនុស្ស នាមារគិយោង រ អាគស រ ហេតា ្នែសមាប់ ត្តេស៍យោ ឧ ឧបប់ ត្តេស៍យោ ឧ ឧ៍ដ្ឋ-ឌម្មាទវិហារេជ សមាស់ត្តេស៍យេជ ចំត្តេជ ។ មេ។ រាយនេះ មេ រាយនេះ ទេ ខេត្ត រូបជាតុមរិយាមខ្មោតិ ។

នៅដី និប្បម្រាស់ នៃ នេះ និង និប្បធាន់ នេះ និង និប្បធាន់ និប្បធាន និប្បធាន និប្បធាន់ និប្បធាន់ និប្បធាន់ និប្បធាន់ និប្បធាន់ និប្បធានិប្បធាន និប្បធាន់ និប្បធាន់ និប្បធាន់ និប្បធាន និប្បធាន់ និប្បធាន និប្បធាន់ និប្បធាន់ និប្បធាន់ និប្បធាន់ និប្បធានិប្បធាន និប្បធាន និប្បធាន និប្បធាន និប្បធាន និប្បធាន និប្បធានិប្បធាន និប្បធាន និប្បធានិប្បធាន និប្បធាន និប្បធាន

រួបរាគរូបជាតុបរិយាបគ្នោតិអាទិកឋា

[២៥១] រូបរាគ: រាប់បញ្ចូលក្នុងរូប**ភាគុប្ ។** អើ ។ រូបរាគ: ស្វែងរកសមាបត្តិ ស្វែងរកកំណើត នៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន ប្រព្រឹត្តទៅ ជាមួយគោ កើតជាមួយគា លយ**ប្រ**ឡំគា ប្រកបព្រម ជាមួយគ្នា រលត់ទៅជាមួយគ្នា មានវត្តជាមួយគ្នា មានអារម្មណ៍ជាមួយ ដោយចិត្តដែលស្វែងរកសមាបត្តិ ចិត្តដែលស្វែងរកកំណើត ដែលនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្នឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងរូបរាគ: មិនស្វែងរកសមាបត្តិ មិនស្វែងរកកំណើត មិននៅជា សុខកុងបច្ចុប្បន្ន មានវត្តជាមួយគា មានអារម្មណ៍ជាមួយគា ដោយចិត្ត ដែលមិនស្វែងរកសមាបត្តិ ។ បេ។ ខេថ្ម ។ អើ។ ប្រសិនបើ រួមវាគ: មិនស្វែងរកសមាបត្តិ មិនស្វែងរកកំណើត មិននៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ មានវត្តជាមួយគ្នា មានអារម្មណ៍ជាមួយគ្នា ដោយចិត្តដែលមិនស្វែងរក សមាបត្តិ ។ បេ។ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា **ភា**ប់បញ្ហាល**ភ្**ង៍រូ**ប**ធាតុទេ

(៩៩៤) រូបកគ: កប់បញ្ចូលក្នុងរូបជាតុប្ក ។ អើ ។ សទ្ធកគ:
កប់បញ្ចូលក្នុងសុទ្ធគ្រុដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
រូបកគ: កប់បញ្ចូលក្នុងរូបជាតុដែរឬ ។ អើ ។ គន្ធកគ: ។ បេ ។ សេកគ: ។ បេ ។ ដោដ្ឋាកគ: កប់បញ្ចូលក្នុងដៅជួញជាតុដែរឬ ។ អ្នកមិន
គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

រូបរាគោ រូបធាតុបរិយាបន្ទោតិអាទិកថា

រុឌ្ឌី ៤ ខេ ៤

រុឌ្ឌី ៤ ខេ ៤

រុឌ្ឌ ១ ខេ ១ ខ្មុំ ប្រជាស្មាញ ប្រជា ១ ខ្មុំ ប្បធានា ១ ខ្មុំ ប្បធានា ១ ខ្មុំ ប្រជា ១ ខ្មុំ ប្បធានា ១ ខ្មុំ ប្បធានា ១ ខ្មុំ ប្បធានា ១ ខ្មុំ ខ្មុំ

(၉၄၉) ដានិធ្យាមេ ដានៃយង់ធ្យូលាធ្យើង ឯ អាមស្លា ។ អរុបរាកោ ន វត្តព្វំ អរុបសត្តបរិយា-ជយោឌ្ ឯ ខ លោ, ដើល ឯ ខេង អាជិប្រប អុវុជសត្តព្ទុំ បា អាមស្លា ។ សមាពនេះ ស់យោ ឧបបត្តេស៍យោ ឧ៍ដួយអ្នវិហារោ សមា-ពង្រេក្សាលាច តួនេះ និងពិធានាមួយ ច្រើន ចូនិត្ត ឧញ្សុទវិហារាធ ខំ គ្លេង សហគ គោ សហជា គោ សំ-វត្តកោ រាយកើលោខ្លួង ច លេច វឌ្គមិរ នេង ឧត្ត ឧ សមាមត្រេស៊ីយោ ឧ ឧមមត្រេស៊ីយោ ឧ ខ្ញុំជម្លាំទ្រាពេ ឧ សមាខ គេស្លែន ខំគ្នេ ។ ខេ ។ វាយុវឌ្ឍយា វាយាដៅព្រោយ ត្ន ។ មាដយ៉ ។

រូបរាត្យបណ្តាលវិយាបគ្នោតិអាទិក្សា

(២៥៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សច្ចក្ក: កប់បញ្ចូលក្នុងសច្ច
ជាតុខេច្ច ៗ អើ ៗ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា រូបកាគ: កប់បញ្ចូលក្នុងរូប
ជាតុខេច្ច ៗ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ៗ បេ ៗ បុគ្គល មិនគួរ
និយាយថា គន្ធកគ: ៗ បេ ៗ រសាកគ: ៗ បេ ៗ ផោដ្ឋពួកគ: កប់បញ្ចូល

ក្នុង នៅជួញជាតុខេច្ច ៗ អើ ៗ បុគ្គល មិនគួរនិយាយថា រូបកាគ: កប់
បញ្ចូលក្នុងរូបជាតុខេច្ច ៗ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ៗ បេ ៗ

បញ្ចូលក្នុងរូបជាតុខេច្ច ៗ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ៗ បេ ៗ

(២៥៤) អរូបរាគ: រាប់បញ្ចូលក្នុងអរូបធាតុឬ ។ គេ ។ បុគ្គល មិនគួរនិយាយថា អរូបពគ: กบ่បញ្ចូលក្នុងអរុបណតុខេថ្ក ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អរុបភគ: កប់បញ្ចូលក្នុងអរុបធាតុប្ត ។ អ៊េ ។ អរូបរាគ: ដែលស្វែងរកសមាបត្តិ ស្វែងរកកំណើត នៅជាសុខក្នុងបច្ចុ-ប្បន្ន ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា លាយប្រទ្បំគ្នា ប្រកបត្រម មានកំណើតជាមួយគា វលត់ទៅជាមួយគា មានវត្តជាមួយគា អារម្មណ៍ជាមួយគ្នា ដោយចិត្តដែលស្វែងកេសមាបត្តិ ចិត្តដែលស្វែងកេ កំណើត ចិត្តដែលនៅជាសុ១ក្នុងបច្ចុប្បន្នដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាផ នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងអរូបកគ: ដែលមិនស្វែងរកសមាបត្តិ មិនស្វែងរក កំណើត មិននៅជាសុ១កង៍បច្ហ្បួន មានវត្ជាមួយគា មានអារម្មណ៍ ជាមួយគា ដោយចិត្តដែលមិនស្វែងរកសមាបត្តិ ។ បេ ។ ឬ ។ អើ ។

អភិធម្មចិដិកេ កបាវិត្ថ

ច លោ, នើមើ 1 គេ 1 រ គេ 1 នោះនីមិបយោ នោះនីមិយស់គ្នេលាគមើរម្ន 1 គេឃុំ រូឌីមើ 1 គេ 1 អវិតបយោ មវិតយស់គ្នេលា-អោតឃំ 1 មានិបយោ មវិតយស់គ្នេលាគមើរម្ន 1 ច (ឧក្ក) អវិតបយោ មវិតយស់គ្នេលាគមើរម្ន 1

អភិធម្មចិដិក កហិវិត្ត

ប្រសិនបើអរូបភាគ: ដែលមិនស្វែងកេសមាបត្តិ មិនស្វែងកេកំណើត
មិននៅជាសុខកុងបច្ចុប្បន្ន ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា លាយ
ប្រឡំគ្នា ប្រកបព្រម មានកំណើតជាមួយគ្នា លេត់ទៅជាមួយគ្នា
មានវត្តជាមួយគ្នា មានអារម្មណ៍ជាមួយគ្នា ដោយចិត្តដែលមិនស្វែង
កេសមាបត្តិ ចិត្តដែលមិនស្វែងកេកំណើត ចិត្តដែលមិននៅជាសុខកុង
បច្ចុប្បន្ន មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា អរូបភាគ: វាប់បញ្ចូល
កុងអរុបភាគទេ ។

(២៩៩) អរូបរាគ: រាប់បញ្ចូលក្នុងអរូបជាតុប្ក ។ អើ ។ សទ្ធ-រាគ: រាប់បញ្ចូលក្នុងសទ្ធជាតុដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អរូបរាគ: រាប់បញ្ចូលក្នុងអរូបជាតុដែរឬ ។ អើ ។ គន្នរាគ: ។ បេ ។ សេរាគ: ។ បេ ។ ដោដ្ឋពួរគ: រាប់បញ្ចូលក្នុង៍ ដោដ្ឋព្ធជាតុដែរ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(២៤៦) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សទូកគ: កប់បញ្ចូលក្នុងសទូ
គាតុខេថ្ម ។ អើ ។ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា អរូបកគ: កប់បញ្ចូលក្នុង

អរូបគាតុខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលមិនគួរ
និយាយថា គន្ធកគ: ។ បេ ។ សេកគ: ។ បេ ។ ផោដ្ឋពួកគ: កប់បញ្ចូល

ក្នុង ផោដ្ឋពួធាតុខេច្ច ។ អើ ។ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា អរូបកគ: កប់

បញ្ចូលក្នុងអរូបធាតុខេច្ច ។ អតមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

បញ្ចូលក្នុងអរូបធាតុខេច្ច ។ អតមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

្សូបរាគោ រូបធាតុបរិយាបគ្នោគិអាទិកប៉ា

អាជិត្តាន់ព្រាជា ដើង នេះ ។

ក្រុស្ស ខ រុឌ្មម្នៃ រិត្តាមេ រិត្តាន់ព្យាជា ដើងប្រាជា អាជិត្តាន់ព្យាជា ដើងប្រាជា អាជិត្តាន់ព្យាជា ដើងប្រាជា អាជិត្តាន់ព្យាជា ដើងប្រាជា អាជិត្តាន់ព្យាជា ដើងប្រាជា អាជិត្តាន់ព្យាជា ដើងប្រាជា អាជិត្តាន់ព្យាជា ដើងប្រាជា អាជិត្តា អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្តា អាជិត្ត អាជិត្តា អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្តិ អាជិត្ត អាជិត្តិ អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្តិ អាជិត្តិ អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្តិ អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្តិ អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្ត អាជិត្តិ អាជិត្តិ

រួមរាគោ រួមធាតុបរិយាបគ្នោតិអាទិកថា ។

សេឡសមេ វិគ្គោ ។

ត្ស្យ ទុទ្ធាតំ

ចំតួនិត្តពោ ចំតួបត្ត ហោ សុខានុប្បធានំ អចិត្ត យួមឧសិកាពេ រ៉ូចំ ហេតុ រ៉ូចំ សហេតុកាំ រ៉ូចំ ក្នុសហេឡ អកុសហម្បិ រ៉ូចំ វិទាកោ អត្តិ រ៉ូចំ រ៉ូទា ទេ អគ្គិ រ៉ូចំ អរុទា ទេ សព្វេ កាំ ហេ-សា កាមពាតុបរិយាបន្ទាតិ ។

រួបរាត្យបណ្តបរិបគ្នោតិអាទិកថា

(២៥៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា រូបកគ: កប់បញ្ចូលក្នុងរូបជាតុ

អរូបកគ: កប់បញ្ចូលកង្គអរូបជាតុខេឬ ។ អើ ។ ក្រែង៍កាមកគ: កប់

បញ្ចូលក្នុងកាមជាតុប្ ។ អើ ។ ប្រសិនបើកាមកគ: កប់បញ្ចូលកង្គកាម
បាតុខែន ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា រូបកគ:

កប់បញ្ចូលកង្គរូបជាតុ អរូបកគ: កប់បញ្ចូលក្នុងអរូបជាតុបាន ។

បប់ រូបភាពអរូបជាតុចរិបគ្នោតិអាទិកថា ។

បប់ សោទ្បសមវត្ត ។

ទុទ្ធាននៃសោឡូសមវគ្គនោះ គឺ

និយាយ អំពីតារសង្គត់សង្គិនចិត្ត ១ ការទំនុកបម្រង់ចិត្ត ១
ការប្រគល់ឲ្យនូវសេចក្ដីសុ១ ១ ការត្រាស់ដឹងហើយ ទើបធ្វើ
ទុកក្នុងចិត្ត ១ រូប ជាហេតុ ១ រូប ប្រកបដោយ ហេតុ ១
រូប ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ១ រូប ជាព្ភៃក ១
រូប ជាព្រុវបរៈក៏មាន រូប ជាអុប្រាបបៈក៏មាន១ កំលេស
ទាំងអស់ រាប់បញ្ចូលក្នុងកាមជាតុ ១ ។

អត្ថិ អរហៈតា បុញ្ញបបយោតិកឋា

ណេឌ្ រ ខ លេរូ រួម នៃ រ ជេ រ

ការ រួម នៃ រ ជេ រ ខ្ទុំ អសេ ទេ ជយ៉ា ជឧស្សា រ អង្គំ អសេ ទេ អស់ អស់ រ ខេ
ស្សា រ អង្គំ អសេ ទេ អស់ អស់ រ ខ
ស្រា រ អង្គំ អសេ ទេ អស់ អស់ រ ខេ
ស្រា រ អង្គំ អសេ ទេ អស់ អស់ រ ខេ
ស្រា រ អង្គំ អសេ ទេ អស់ អស់ រ ខេ
ស្រា រ អស់ អស់ អស់ រ ខេ
ស្រា រ អស់ អស់ រ ខេ
ស្រា រ អស់ អស់ រ ខេ
ស្រា រ ខេ
ស្រ រ ខេ
ស្ប រ ខេ
ស្រ រ ខេ
ស្ប រ ខេ
ស្រ រ ខេ
ស្ប រ ខេ
ស្រ រ ខេ
ស្រ រ ខេ
ស្ប រ ខេ
ស្ប រ ខេ
ស្ប រ ខេ
ស្ប រ ខេ
ស្រ ខេ
ស្រ រ ខេ
ស្ប រ ខេ
ស្រ រ ខេ

(৮৫४) អត្តិ អលេតា បុញ្ញាបទយោតិ ។

អាមន្តា ។ អេហា បុញ្ញាក៏សង្ខាំ អតិសង្ខំហេតិ

អាខេញ្ញាក៏សង្ខាំ អតិសង្ខំហេតិ កតិសំវត្តនិយំ កម្មំ
ការេតិ ភាស់វត្តនិយំ កម្មំ ការេតិ អនិប្បទូយសំវត្តនិយំ កម្មំ ការេតិ មហាកោកសំវត្តនិយំ កម្មំ
ការេតិ មហាបរិវាសំវត្តនិយំ កម្មំ ការេតិ ខេវសោភក្សសំវត្តនិយំ កម្មំ ការេតិ ខេតុស្បូសោភក្សសំវត្តនិយំ កម្មំ ការេតិតិ ។ ឧ ប្រាំវត្តព្យេ ។ បេ ។

អត្ថិអរហតោបុញ្ចបបយោតិកឋា

(២៩៨) ការសន្សំបុណ្យ របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អើ ។ ការសន្សំជាប របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ការសន្សំជាប របស់ព្រះអរហន្ត មិន មានទេឬ ។ អើ ។ ការសន្សំបុណ្យ របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានទេ ឬ '។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(២៥४) ការសន្យំចុណ្យ របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរថ្ម ។ អើ ។
ព្រះអរហន្ត តាក់តែងបុញ្ញាកិសត្នារ តាក់តែងអានេញ្ញាភិសត្នារ ធ្វើកម្ម
ដែលប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីគតិ ធ្វើកម្មដែលប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភព ធ្វើកម្មដែល
ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីបច្ច័យដ៏ក្រៃលែង ធ្វើកម្មដែលប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីកាគ:
ច្រើន ធ្វើកម្មដែលប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីមានបរិវារច្រើន ធ្វើកម្មដែលប្រព្រឹត្ត
ទៅដើម្បីភាពដ៏ល្អលើសលៃងក្នុងទេវិលោក ធ្វើកម្មដែលប្រព្រឹត្ត
ភាពដ៏ល្អលើសលៃងក្នុងទេវិលោក ធ្វើកម្មដែលប្រព្រឹត្តទៅដើម្បី
ភាពដ៏ល្អលើសលែងក្នុងទេវិលាក់ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង
នេះទេ ។ បេ ។

(៤៦០) ការសន្យំបុណ្យ របស់ព្រះអរហន្ត មានដែរថ្ម ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត សន្យំទុកដែរថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះ អរហន្ត មិនមានការសន្យំទេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អត្ថិ អរហៈតោ បុញ្ញបចយោតិកេវា

អរុញា បដ្ឋសត្តខ្លាំ ១០១ អរុញា ឧទានិយត្តខ្លាំ អូត្រា ដេ មន្ត្រី អូត្រា ប្រាប់ អរុញា ខេត្តខ្លាំ មនុក្ស អំព្ញា ១ សញ្ជាំ អរុញា ខេត្តខ្លាំ មនុក្ស អំពី មនុក្ស អំពី មនុក្ស អំពី អំពី មនុក មនុក មន្ត្រ មនុក្ស អំពី មនុក មន្ត្រ មនុក្ស អំពី មនុក្ស អំពី មនុក្ស មន្ត្រ មន្ត្រ មនុក្ស មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ង មន្ត្រ មន្ធ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ

អង្គំ អាសាខោ ជាយិជនាយាង ៤ នុស្សិច្ចងំ ស្លាយ ទេ ស្រ្តាបង្ខ មេ ស្រិចង្វ សូប្តេង ៤ មាននិរ ៤ សល្ខំ អាសារ ទេស ស្រិចង្វ សូប្តេង ៤ មាននិរ ៤ សល្ខំ អាសារ ទេស ស្រិចន្វ សូប្រេង ៤ មាននិរ ៤ សល្ខំ អាសារ ទេស ស្រិចន្វ ស្រុកក្នុង សូប្រេង ស្រាប់ អាសារ ទេស ស្រិចន្វ សូប្រេង ៤ មាននិរ ៤ សល្ខំ អាសារ ទេស ស្រិចន្វ ស្រុកក្នុង ស្រាប់ មេ សេវិទ្ធិសេន្ត មេ ស្រិចន្វ ស្រុកក្នុង ស្រាប់ មេ សេវិទ្ធិសេន្ត មេ ស្រិចន្វ សូប្រេង ប្រេង ប្បង ប្រេង ប្រសាធ ប្រេង ប្រង ប្រេង ប្រេង

អត្ថិអរហៈតោបុញ្ចាចចយោតិកេវា

ព្រះអហេត្ត លះបន៍ ។ បេ ។ ព្រះអហេត្ត ប្រកាន់ខ្លាប់ ។ បេ ។ ព្រះអរ ហេត្ត កកាយចេញ ។ បេ ។ ព្រះអហេត្ត ប្រមូលយក ។ បេ ។ ព្រះ អហេត្ត កំបាត់ចេញ ។ បេ ។ ព្រះអហេត្ត ក្រសាវយកដែរឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងព្រះអហេត្ត មិនសន្សំ មិនមែន ជាមិនសន្សំ គឺលៃង៍សន្សំហើយ បិតនៅឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើព្រះ អហេត្ត មិនសន្សំ មិនមែនជាមិនសន្សំ គឺលែង៍សន្សំហើយ បិតនៅ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ការសន្សំបុណ្យ របស់ព្រះអហេត្ត មានទេ ។

(២៦១) ក្រែងព្រះអរហន្ត មិនលះបង់ មិនប្រកាន់ខ្លាប់ លុះលះ បង់ហើយឋិតនៅ មិនកកាយចេញ មិនប្រមូលយក លុះកកាយចេញ ហើយឋិតនៅ មិនកំបាត់ចេញ មិនក្រសាវយក លុះកំបាត់ចេញ ហើយឋិតនៅឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើព្រះអរហន្ត មិនកំបាត់ចេញ មិនក្រសាវយក លុះកំបាត់ចេញហើយឋិតនៅមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ការសន្សំបុណ្យ របស់ព្រះអរហន្ត មានទេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កជាវត្ថ

> អត្ថិ អរហៈតោ បុញ្ចូបចយោតិតថា ។ ឥត្ថិ អវហៈតោ អកាលមហ្វុតិកបា

រ ដេ រ ងខ្ញុំ ង សេខិញខេយុខ រ ម សេដ្ឋ រ នេះ រ ខ ខ្ញុំ ង សេខិញខេយុខ រ ខ សេរុ ន្ទេ ខេ (ppp) ខ ខ្ញុំ ង សេខេយុខ ខេយុខ រ ម (ppp) ខ ខ្ញុំ ង សេខិញខេយុខ រ ម (ppp) ខ ខ្ញុំ ម សេខិញខេយុខ រ ម (ppp) ខ ខ្ញុំ ម សេខិញខេយុខ រ ម (ppp) ខ ខ្ញុំ ម សេខិញខេយុខ រ មេខេយុខ រ មេខេឃ្លាំ ខេយុខ រ មេខេយុខ រ មេខេឃ្លាំ ខេយុខ រ មេខេយុខ រ មេខេឃ្លាំ រ មេខេយុខ រ មេខេឃ្លាំ រ មេខេយុខ រ មេខេយុខ រ មេខេឃ្លាំ រ មេខេឃ រ មេខេឃ្លាំ រ មេខេឃ រ ម

អភិធម្មចិដិក កជាវត្ថ

(៤៦៤) ការសន្យំបុណ្យ របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានខេឬ ។
អើ ។ ព្រះអរហន្ត គហ្វីឲ្យទានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើព្រះអរហន្ត
គហ្វីឲ្យទានដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ការសន្សំ
បុណ្យ របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានខេ ។

(២៦៣) ព្រះអរហន្ត គប្បីឲ្យចីវៃ ។ បេ ។ គប្បីឲ្យចិណ្ឌូ ជាត ឲ្យសេនាសន: ឲ្យគំហានឲ្យចូយគេសដ្ឋបរិក្ខារ ឲ្យវត្តគួរទំពាស៊ី ឲ្យ វត្តគួរបរិកោគ ឲ្យទឹកគួរផឹក ថ្វាយបង្គំចេតិយ លើកឡើងនូវផ្កាកម្មង់ លើកឡើងនូវគ្រឿងក្រអូប លើកឡើងនូវគ្រឿងលាប ព្វដ៏ចេតិយ ។ ចេ។ គប្បីធ្វើអភិទក្សិណ ចេតិយដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើព្រះអរហន្ត គប្បី ធ្វើអភិទក្សិណ ចេតិយដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ការ សន្សំបុណ្យ របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានខេ ។

០០ អត្ថិ អរហៈតោ បុញ្ញបចយោតិកេថា ។

ឥត្តិ អរហរតា អកាលមច្ចតិកហិ

(៩៦៤) សេចក្តីស្លាប់ក្នុងកាលមិនគ្លូវ របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានទេ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នកសម្លាប់ព្រះអរហន្ត មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគ្លូវពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលអ្នកសម្លាប់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អើ ។

នត្តិ អរហៈតោ អកាលមច្ចុតិកថា

អត្តិ អបោតោ អភាលមច្ឆាំ ។ ៤ ម៉ៅ វត្តិ ។ ខេ។ ឧត្តិ អហ នោ អភាលមច្ឆាំ ។ អា-មស្តា ។ យោ អហេស្តំ ជីវិតា វេយមេតិ សោ សតិ ជីវិទេ ជីវិតាវសេសេ ជីវិតា កោរបេតិ អស-តំ ជីវិតេ ជីវិតាវសេសេ ជីវិតា វេពេបតីតំ ។ សតិ ជីវ៉ាតេ ជីវិតាវសេសេ ជីវិតា ហេលេខេត្តិ ។ មាញ់ សត់ ជីវ៉ាតេ ជីវិតាវសេសេ ជីវិតា កេពេមត៍ នោះ វត្ត ក្រុំ វត្ត អ្នក អ្នក អ្នក មេខា វត្ត ។ អស់តំ ជីវិតេ ជីវិតាវសេស ជីវិតា វេរាប្រត់តំ ។ ឧទ្តំ អរសាធិកាសម្រេស ១ ខ សេរុ ស្ពេស ៤ ១ (၉៦៤) ខេត្ត អាហេតោ អភាហមច្ចុំ ។ អា-មណ្ឌ ។ អហេតោ កាយេ វិសំ ន កមេយុក្រ ស្ទុំ ខ ៩ គេលៅ អង្គ ខ ២ គេលៅខ្មុំ ១ ខ សេរុ វត្តត្វេ ។ មេ ។ ននុ អរហ តោ កា យេ វិសំ តាមេយ្យ សត្តំ កាមេយ្យ អក្តិ កាមេយ្យត៌ ។ អមន្ត្ ។ ហេ អ្វី អហេ គេ គេ សេ វិសំ $\hat{\sigma}_{i}$ នេយ្យ $\hat{\sigma}_{i}$ នេយ្យ នេយ្យ $\hat{\sigma}_{i}$ នេយ្យ

៩ត្ថិ អរហរោ អកាលមក្ខុតិពថា

សេចក្តីស្លាប់កង្គតាលមិនគួរ បេស់ព្រះអរហន្ត មានដែរឬ ។ អ្នកមិន
គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សេចក្តីស្លាប់កង្គតាលមិនគួរ បេស់
ព្រះអរហន្ត មិនមានទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលណា ផ្តាច់បង់ពីរតដំសេស
លាកដីវិត បុគ្គលនោះ កាលបើដីវិតនៅមាន តែងផ្តាច់បង់ជីវិតដំសេស
សល់ចាកដីវិត កាលបើដីវិតមិនមាន តែងផ្តាច់បង់ជីវិតដំសេសសល់
ចាកជីវិតដែរឬ ។ (បុគ្គលនោះ) កាលបើជីវិតនៅមាន តែងផ្តាច់បង់
ជីវិតដំសេសសល់ចាកជីវិត ។ ប្រសិនបើ (បុគ្គលនោះ) កាលបើជីវិត
នៅមាន តែងផ្តាច់បង់ជីវិតដំសេសសល់ចាកជីវិតដែរ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន
អ្នកមិនគួរពោលថា សេចក្តីស្លាប់ក្នុងកាលមិនគួរ របស់ព្រះអហេន្ត មិន
មានទេ ។ (បុគ្គលនោះ) កាលបើជីវិតមិនមាន តែងផ្តាច់បង់ជីវិតដំ
សេសសល់ចាកជីវិតដែរ ។ បុគ្គលអ្នកសម្ងាប់ព្រះអហេន្ត មិនមានទេ
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៦៤) សេចក្តីស្លាប់ក្នុងកាលមិនគួរ បេស់ព្រះអរហន្ត មិន
មាន េចប្ត ។ អើ ។ ឃុំពិសមិនគប្បីចូលទៅ គ្រឿងសស្ត្រាមិន
គប្បីមុត ភ្លើងមិនគប្បីនេះ ចំពោះកាយ បេស់ព្រះអរហន្ត េចប្ត ។
អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះ េ ។ បេ ។ ក្រុង ឃុំពិសគប្បីចូលទៅ
គ្រឿងសស្ត្រាគប្បីមុត ភ្លើងគប្បីនេះ ចំពោះកាយ បេស់ព្រះអរហន្ត
ដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ឃុំពិសគប្បីចូលទៅ គ្រឿងសស្ត្រាគប្បី
មុត ភ្លើងគប្បីនេះ ចំពោះកាយ បេស់ព្រះអរហន្តដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន

អភិធម្មបំដីពេ កថាវត្ថ

នេះ ល្ង បន្ទឹ ងរេស ខេ ងយៈ បានដំនួ ។ មេខ ល្ង បន្ទឹ ងរេស ខេ ងយៈ មេខា បានដំនួ ។ មេខា ។ ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

នត្តិ អរហរោ អកាលមច្ចតិពថា ។

សព្វមិទំ កម្មតោតិកឋា

កានុ សេត្ត ខេត្ត ខេត្

អភិធម្មចិដិក កសិវត្ថ

អកមិនគួរពោលថា សេចក្តីស្លាប់កង្គកាលមិនគួរ របស់ព្រះអរហន្ត មិន មានទេ ។

(២៦៦) ថ្នាំពិសមិនគប្បីចូលទៅ គ្រឿងសស្ត្រាមិនគប្បីមុត ភ្លើង មិនគប្បីនេះ ចំពោះកាយ របស់អរហន្តទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលអ្នកសម្ងាប់ ព្រះអរហន្ត មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៦៧) សេចក្តីស្តាប់ក្នុងកាលមិនគួរ របស់ព្រះអរហន្ត មាន
ដែរឬ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះកាគ ខ្ពង់គ្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ គថាគតមិនបានពោលថា កម្មទាំងឡាយ ប្រកបដោយចេតនា
ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្សំហើយ អស់ទៅ ព្រោះតែមិនបានខទួលផល
ដូច្នេះឡើយ កម្មនោះឯង គប្បីឲ្យផល ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ឬ ក្នុងអត្តភាពជា
លំដាប់ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ
សេចក្តីស្លាប់ក្នុងកាលមិនគួរ របស់ព្រះអរហន្ត មិនមានទេ ។

បច់ ឧត្តិ អរហៈតោ អកាលមច្ចុតិកេញ ។

សព្វមិទំ កម្មតោតិកឋា

(២៦៤) ជម្មាត (๑) ទាំងអស់នេះ មាន ព្រោះកម្មឬ ។ អើ ។ បុះ កម្ម មាន ព្រោះកម្មដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ជម្មាតទាំងអស់នេះ មាន ព្រោះកម្មឬ ។ អើ ។ ជម្មាតទាំងអស់នេះ ជាហេតុដែលធ្វើក្នុងកាលមុនឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។

១ សំដៅចំពោះកម្មក្តិលេស និងវិបាកវដ្ត: ។

សព្វមិទំ កម្មតោតិកឋា

សព្ទិខំ តម្ តោត់ ។ អាមស្តា ។ សព្ទិខំ តម្វឹ-ទាក់ តោត៌ ។ ឧ ហេ ក្ដែញ ។ បេ ។ សព្ទិធំ កម្មឹ ទាក់ តេខ្មែរ ។ កម្មទាំទា កេខ ទាល់ ១ ខេ-យុក្ខិ ។ អមន្ថា ។ ទាឈាត់ទោ តា ស៩ លោខិ ។ អាឧឌ្ឌា ៤ មតិវិស មេ ភព ហេឌ្ ៤ ខ សេរុ មិស មេ ។ ខេ ។ តម្មីទេ កោ អដ ហេត់ ។ អមស្គា ។ ទា-ឈាត់ទោតោ អដលោត៌ ។ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ មេ ។ ကလောကျ စိုလုံလက် ကလောကျ ဆုံလုံး ကလောကျ សម្តុំ មហមេយុទ្រ សន្ត្រី ជាខ្លួយ ្រ ធិញ្ចេម មារ-ល់ រាយបង្ហ មព្រា ឧក្សេខ មុខកើលនៃ ឧបសុ កច្ចេយុត្រ្តាមឃាត្ត តាប្រហុ ធិត្តមឃាត្ត គា-យោ អតី្សខាមេខ ខាច ខេឌា ខ្មុំ ខេឌា စ်ယ္စာခုန္တဲ့ ေဒးေလး၂ ေလးကေနာင္း ေဒးေလး၂ ခိုက္ေန ប្បច្ចូយកេសជួយក្តោ នៃ ឧយ្យាតិ ។ អមស្ថា ។ ក៏ហ. ឧប្បទ្ធពេសជួយក្ដោល ស៩លោត៌ ។ អេមឆ្លា ។ យតិរួច យោមក្រុម មាន លេវ្ឌី ដែរ ជា ខេត យតិរាយ អន្តហេង ។ មានឃ ។ មូលាខពិនិណៈ ដេទ្ធ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត

សព្វមិទ កម្មពោធិកថា

តម្មជាត្រទាំងអស់នេះ មាន ក្រោះកម្មប្ត ។ អ៉េ ។ ធម្មជាត្រទាំងអស់នេះ មាន ព្រោះវិហ្គារបស់កម្មប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ធម្មជាត់ទាំងអស់នេះ មាន ក្រោះវិហុកបេសកម្មប្ ។ អើ ។ បុគ្គល សម្ងាប់សត្វ ដោយវិជាករបស់កម្មឬ ។ អើ ។ ជាណាតិជាត មាន ផលដែរថ្ម ។ អើ ។ វិជាករបស់កម្ម មានផលដែរថ្ម ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ វិជាការបស់កម្ម មិនមានផលខេប្ត ។ អើ ។ ជាណាត់ជាត មិនមានផលខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះខេ**។** បេ**។** ឋ្គល កាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ ។ បេ ។ និយាយកុហក និយាយ ពាក្យញុះញង់ និយ យពាក្យទ្រគោះ និយាយពាក្យឥតប្រយោជន៍ កាត នូវ ទី-តនៃផ្ទះ ប្ងន់ពួកអ្នកស្រុក ប្ងន់យកទ្រព្យតែផ្ទះមួយ ឈរលំក្បែរផ្ទុវ (ដើម្បីដណ្ដើមយកទ្រព្យ) លួចប្រពន្ធបុគ្គលដទៃ សម្ងាប់អ្នកស្រុក សម្លាប់អ្នកនិគម ដោយវិទាករបស់កម្ម បុគ្គល គប្បីឲ្យទាន គឺឲ្យចវែរ ឲ្យ បិណ្ឌូហុត ឲ្យសេខាសន: ឲ្យគិលានហ្វូហ្គួយគេសដ្ឋបរិក្ខារ ដោយវិហុត វបស់កម្មថ្ម ។ អើ ។ គិលានហ្វីចួយកេសដ្ឋបរិក្ខារ មានផលដែរថ្ម ។ ដើ ។ វិបាករបស់កម្ម មានផលដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ ចេ ។ វិបាករបស់កម្ម មិនមានផល ខេប្ត ។ ដើ ។ គិលា-នហ្វច្ចុយគេសដ្ឋបរិក្ខារ មិនមានផល ខេប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ 18 9 10 9

អភិធម្មចំដីកេ កបារិត្ត

មេខា ។ ឧធ វ៉ុស្គុំ ភេសុខា មេខា ។ ឧធ វ៉ុស្គុំ ភេសុខា

កម្មេះ ក់តំ លក់តេ បស់សំ

៩គ្រេ ខាច្ញាំ ខេញ មទំ

តំ កម្ម တဘက ហេំ ជិញ្

ម្នេះ មាន ខេត្ត មាន ខ្លាំ មាន ខ្លាំ

សព្វមិទ កម្មគោតិកេខា ។

ឥន្ទ្រិយពទ្ធភបា

រូលឧត្តំ រូបមឌត្តំ ចូប្រខេត្តិ រូល្សហសឧតគីខ្ញុំ រ មុទ្រិលសខិយោ, អច្ចំ អច្ឆំមុ ឧទ្ទនិអត់សិច្ចិ ១៣៩គឺ (၉೪) មុទ្រិលសខិយោ, ៩២ខ្ញុំ រ មានយ រ

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

(២៦៩) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ធម្មជាតទាំងអស់នេះ មាន ព្រោះ កម្មទេហ្ក ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គ្រាស់ថា

លោក ប្រព្រឹត្តទៅដោយកម្ម ពពួកសត្វប្រព្រឹត្តទៅដោយកម្ម
សត្វទាំងឡាយ មានកម្មជាចំណង (ហេតុ) ដូចជាប្រែកទប់
របស់រថកាលប្រព្រឹត្តទៅ បុគ្គល រមែងបាននូវកិត្តិសព្ទដោយ
កម្ម បាននូវសេចក្តីសរសើរដោយកម្ម បាននូវសេចក្តីនាស
ផង បាននូវសេចក្តីបៀតបៀនផង បាននូវការជាប់ចំណងផង
ក៏ដោយកម្ម បុគ្គល បានដឹងនូវកម្មនោះថា មានអំពើផ្សេង ៗ
គ្នាហើយ ហេតុអ្វីក៏និយាយថា កម្ម មិនមាន ក្នុងលោក
ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ជម្មជាត្តទាំង
អស់នេះ មាន ព្រោះកម្ម ។

ចច់ សព្វមិន កម្មភោតិកថា ។ ឥន្ទ្រិយពន្ធក្របា

(២៧០) ជម្មជាតដែលជាប់ទាក់ទង់ដោយឥន្ទ្រិយ ទើបជាទុក្ខ ឬ ។ អើ ។ ធម្មជាតដែលជាប់ទាក់ទង់ដោយឥន្ទ្រិយ ជារបស់មិនទៀង មានបច្ច័យតាក់តែង កើតឡើងព្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ទៅជា ធម្មតា មានការសូន្យទៅជាធម្មតា មានការសាបលោបទៅជាធម្មតា មានការលេត់ទៅជាធម្មតា មានការប្រែប្រលទៅជាធម្មតាដែរឬ ។ ឥន្ត្រិយពទ្ធពេល

႔ ဂ ေ ရ ဗိုင္ခ်က္ၿခံ ့ မႏွင့္ငံ မႏွင့္ငံ ရ ဂ ေ ရ မေရး ရ ရွင္ခ်က္ၿခံ ့ မႏွင့္ငံ မႏွင့္ငံ ရ ဂ ေ ရ မေရး ရ ရွင္ခ်က္ၿခံ ့ မႏွင့္ငံ မႏွင့္ငံ ရ ဂ ေ ရ မေရး ရ ရွင္ခ်က္ၿခံ ့ မႏွင့္ငံ မႏွင့္ငံ ရ ဂ ေ ရ (၉၅၀) မႏွင့္ခ်က္ၿခံ ့ မႏွင့္ငံ မႏွင့္ငံ ရ ဂ ေ ရ (၉၅၀) မႏွင့္ခ်က္ၿခံ ့ မႏွင့္ငံ မႏွင့္ငံ ရ ဂ ေ ရ

ឥន្ត្រិយពន្ធកថា

អ្នកមិនគួរពេលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងធម្មជាតដែលមិនជាប់ទាក់
ខេងដោយឥន្ទ្រិយ (®) ជារបស់មិនទៀង មានបច្ច័យតាក់តែង កើតឡើង
ដោយអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការសូន្យទៅជាធម្មតា
មានការសាបរលាបទៅជាធម្មតា មានការរលត់ទៅជាធម្មតា មានការប្រែ
ប្រលទៅជាធម្មតាដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ធម្មជាតដែលមិនជាប់ទាក់
ខេងដោយឥន្ទ្រិយ ជារបស់មិនទៀង មានបច្ច័យតាក់តែង កើតឡើង
ដោយអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ទៅជាធម្មតា មានការស្នេទ្រៅជា
ធម្មតា មានការសាបរលាបទៅជាធម្មតា មានការរលត់ទៅជាធម្មតា
មានការប្រែប្រលទៅជាធម្មតា មានការរលត់ទៅជាធម្មតា
មានការប្រែប្រលទៅជាធម្មតាមន ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោល
ថា ធម្មជាតដែលជាប់ទាក់ទងដោយឥន្ទ្រិយ ទើបជាទុក្ខទេ ។

(២៧២) ធម្មជាតដែលមិនជាប់ទាក់ទងដោយឥន្ទ្រិយ ជារបស់មិន
ទៀង មានបច្ច័យតាក់តែង កើតឡើងដោយអាស្រ័យហេតុ ។ បេ ។
មានការប្រែប្រលទៅជាធម្មតា នោះឯង មិនមែនជាខុត្ខខេប្ ។ អើ ។
ធម្មជាតដែលជាប់ទាក់ខងដោយឥន្ទ្រិយ ជារបស់មិនទៀង មានបច្ច័យ
តាក់តែង ។ បេ ។ មានការប្រែប្រលទៅជាធម្មតា នោះឯង មិនមែន
ជាខុត្វខេប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ធម្មជាតដែលជាប់
ទាក់ខងដោយឥន្ទ្រិយ ជារបស់មិនទៀង មានបច្ច័យតាក់តែង ។ បេ ។

០ ផែន ដី ភ្នំ ថ្មជាដើម ជារបស់មិនដាប់ដោយឥន្ត្រិយ គឺមិនមានឥន្ត្រិយ ។

អភិធម្មចិដិពេ កហិវិត្ថ

មុខ្ចុំណ្យន់ ឃើរ ន់ទំខ្ញុំ រង្គ អងស្លា រ មេត្ត នៃ មេត្ត នៃ មេត្ត នៃ មេត្ត នៃ មេត្ត នៃ មេត្ត មេត្ត នៃ មេត្ត ស្ថិត មេត្ត នៃ មេត្ត នេ មេត្ត នៃ មេត្ត មេត្ត នៃ មេត្ត ស្ថិត មេត្ត នៃ មេត្ត នៃ មេត្ត នៃ មេត្ត នៃ មេត្ត នៃ មេត្ត និង មេត្

អភិធម្មចិដិក កឋាវិត្ថ

មានការប្រែប្រល ទៅជាធម្មតា នោះឯឪ ជា ខុក្ខុឬ ។ អើ ។ ធម្មជាត ដែលមិនជាប់ទាក់ទង ដោយឥន្ទ្រិយ ជារបស់មិន ទៀង មានបច្ច័យតាក់ តែង ។ បេ ។ មានការប្រែប្រួល ទៅជាធម្មតា នោះឯង ជា ខុក្ខុ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ ។

(២៧២) ជម្មជាតដែលជាប់ទាក់ទងដោយឥន្ទ្រិយ ទើបជាខុត្តឬ។
អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា របស់ណាមិនទៀង របស់
នោះ ជាខុត្ត ធម្មជាតដែលមិនជាប់ទាក់ទងដោយឥន្ទ្រិយ ជារបស់មិន
ទៀងឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា របស់ណា
មិនទៀង របស់នោះជាខុត្ត ធម្មជាតដែលមិនជាប់ទាក់ទង់ដោយឥន្ទ្រិយ
ជារបស់មិងទៀងមែន ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ធម្មជាត
ដែលជាប់ទាក់ទង់ដោយឥន្ទ្រិយ ទើបជាខុត្តទេ ។

(២៧៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ធម្មជាតដែលជាប់ទាក់ទងដោយ ឥន្ទ្រិយ ទើបជាទុក្ខខេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធមិ ក្នុង សំណាក់ព្រះមានព្រះភាគ ដោយការកំណត់ដឹងនូវទុក្ខ ដែលជាប់ទាក់ ទង់ដោយឥន្ទ្រិយ យ៉ាង៍ណា បុគ្គលប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធមិ ក្នុងសំណាក់ ព្រះមានព្រះភាគ ដោយការកំណត់ដឹងនូវទុក្ខ ដែលមិនជាប់ទាក់ទង់ដោយ ឥន្ទ្រិយ ក៏យ៉ាង៍នោះដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ឋបេត្វា អរិយមគ្គន្តិកថា

ឥន្ត្រិយពទ្ធកថា ។

ឋយេត្តា អរិយមគ្គន្តិកឋា

ឋបេត្វា អរិយមគ្គន្តិកថា

ទុក្ខ ជាប់ទាក់ទង់ដោយឥន្ទ្រិយ ដែលបុគ្គលកំណត់ដឹង ហើយ មិនកើត ទ្បើងទៀត យ៉ាងណា ទុក្ខ មិនជាប់ទាក់ទង់ដោយឥន្ទ្រិយ ដែលបុគ្គល កំណត់ដឹងហើយ មិនកើតឡើងទៀត ក៏យ៉ាងនោះដែរឬ ៗ អ្នកមិនគ្លូវ តោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ ធម្មជាតដែលជាប់ទាក់ ទង់ដោយឥន្ទ្រិយ ទើបជាទុក្ខុមែន ។

> ^{ចប់ ឥ}គ្រ្ជិយពទ្ធភេស ។ បីបេត្វា អរិយមគ្គន្តិកឋា

(២៧៤) សង្គារទាំងឡាយដ៏សេសសល់ លើកលែងតែអរិយមគ្គ
ចេញ ជាខុត្ខឬ ។ អើ ។ ចុះខុត្ខសមុខយៈ ក៏ជាខុត្ខដែរឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ចុះខុត្ខសមុខយៈ ក៏ជាខុត្ខដែរឬ ។
អើ ។ អរិយសច្ច មានតែ ញាយ៉ាងខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង
នេះខេ ។ បេ ។ អរិយសច្ច មានតែ ញាយ៉ាងខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង
នេះខេ ។ បេ ។ អរិយសច្ច មានតែ ញាយ៉ាងខេឬ ។ អើ ។ កែនិ
ព្រះមានព្រះភាគខ្រង់ត្រាស់ថា អរិយសច្ច មាន ៤ យ៉ាង គឺ ខុត្ខ១ ខុត្នៈ
សមុខយៈ ១ ខុត្ខនិរោជ១ ខុត្ខនិរោជគាមិនីបដិបេខា ១ ឬ ។ អើ ។
ប្រសិនបើក្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា អរិយសច្ច មាន ៤ យ៉ាង គឺ
ខុត្ខ១ ខុត្ខិសាជមុខយៈ ១ ខុត្ខនិរោជគាមិនីបដិបេខា ១ ថៃន
មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា អរិយសច្ច មានតែ ញាយ៉ាង
នេះខេ។

អភិធម្មចិដិកេ កថាវិត្ថ

ន់ ដើលខ្លាំ ៤ ខ ខេត្ត ដើលខ្លាំ ៤ ខេត្ត ដើលខ្លាំ ៤ ខ ខេត្ត ដើលខ្លាំ ៤ ខេត្ត ដើលខ្លាំ ២ ខេត្ត ដើលខ្លាំ ២ ខេត្ត ដើលខេត្ត ២ ខេត្ត ដើលខេត្ត ២ ខេត្ត ដើលបាន ខេត្ត ដើលខេត្ត ២ ខេត្ត ដើលខេត្ត ២ ខេត្ត ដើលខេត្ត ២ ខេត្ត ដើលបាន ខេត្ត ដើលខេត្ត ២ ខេត្ត ដើលខេត្ត ២ ខេត្ត ដើលខេត្ត ២ ខេត្ត ដើលបាន ខេត្ត ដើបាន ខេត្ត ដើលបាន ខេត្ត ដើលបាន ខេត្ត ដើលបាន ខេត្ត ដើយបាន ខេត្ត ដើបាន ខេត្ត ដើយបាន ខេត្ត ដើយបាន ខេត្ត ដើយបាន ខេត្ត ដើយបាន ខេត្ត ដើបាន ខេត្ត ដើយបាន ខេត្ត ដើយបាន ខេត្ត ដើយបាន ខេត្ត ដើយបាន ខេត្ត ដើបាន ខេត្ត ដើយបាន ខេត្ត ដើយបាន ខេត្ត ដើយបាន ខេត្ត ដើយបាន ខេត្ត ដើបាន ខេត្ត ដើយបាន ខេត្ត ខេត្ត ដើយបាន ខេត្ត ដើយប

ឋយេសិ អេក្រា មានិប្រភពនាំ ស្រុក មានិប្រភាន្ត្រ ស្រុក មានិប្រ ខេត្តិ ស្រុក មានិប្រភាន្តិ ស្រុក មានិប្បការ មិប្បការ មានិប្បការ មានិប្បការ មានិប្បការ មានិប្បការ មានិប្បការ មានិប្បការ មានិប្

អភិធម្មចិដិក កបាវិត្ត

(២៧៥) ប៉ះ ខុត្តសមុខយៈ ជាខុត្តដែរឬ ។ ដើ ។ ដោយអត្ត
ដូចម្ដេច ៦ ដោយអត្តថាមិនទៀន ។ ចុះអាយមគ្គ មិនទៀនដែរឬ ។
អើ ។ អាយមគ្គ ជាខុត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរយោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។
អាយមគ្គ មិនទៀន ចុះអាយមគ្គនោះ មិនមែនជាខុត្វទេឬ ។ អើ ។
ខុត្តសមុខយៈ មិនទៀន ចុះខុត្តសមុខយៈនោះ មិនមែនជាខុត្វទេឬ ។
អ្នកមិនគួរហោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ខុត្តសមុខយៈ មិនទៀន ចុះខុត្តសមុខយៈ អាលប៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(២៧៦) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សង្គារទាំងឲ្យយ ដ៏សេស សល់ លើកលែងតែអរិយមគ្គចេញ ជាខុក្ខប្ ។ អើ ។ ក្រែងខុក្ខនិ-ពេធតាមិនីបដិទានោះ មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ខុក្ខនិពេធតាមិនីបដិ-បទា មានមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះបោតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សង្គារទាំងឲ្យយ ដ៏សេសសល់ លើកលែងតែអរិយមគ្គចេញ ជាខុត្ខ ។

ចច់ ឋចេត្វា អរិយមគ្គន្តិកថា ។

ន វិត្តព្វំ សង្ឃ្ជោ ទុក្ខិណ បដិគ្គណ្តាត់តិកឋា

ត វិត្តត្វំ **ស**ង្ខោ ទក្ខិណំ បដិត្តណ្តត់តិកឋា

(២៧៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សង្ឃ « ខួល« ក្ខិណា ៣ នបាន

ខេត្ត ។ អើ ។ ក្រែងសង្ឃ ដាមាហុះនយ្យបុគ្គល បាហុនេយ្យបុគ្គល

« ក្ខិណេយ្យបុគ្គល អញ្ជលិករណីយបុគ្គល ជាបុញ្ញាក្ខុត្តដ៏ប្រសើរ របស់

សត្វលោកឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើសង្ឃ ជាអាហុនេយ្យបុគ្គល បាហុ
នេយ្យបុគ្គល « ក្ខិណេយ្យបុគ្គល អញ្ជលិករណីយបុគ្គល ជាបុញ្ញាក្ខុត្ត

ដ៏ប្រសើរ របស់សត្វលោកមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ

អ្នកគួរពោលថា សង្ឃ « ខួល« ក្ខិណា ៣ នបាន ។

(២៧៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សង្ឃ ទទួលទត្តិណាទនេបាន
ខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា បុរសបួនគូ ឬ
បុរសបុគ្គលប្រាំបីរូប ជាទត្តិណេយ្យបុគ្គលឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ
ព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា បុរសបួនគូ ឬ បុរសបុគ្គលប្រាំបីរូប
ជាទត្តិណេយ្យបុគ្គលមែន ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរ
ពោលថា សង្ឃ ទទួលទត្តិណាទានធាន ។

អភិធម្មចំដិកេ កថាវត្ថ

(၉ရ५) ဖ နေးရဲ့ မႏၵို့ပါ ဇေန္တီဟာ ရဌိမဟာ · នីតិ ។ អេមជ្ញា ។ ឧធ្ អត្ថិ កោចិ សឡាស្ប ឧជ ខេត្ត ។ អមភា ។ សញ្ជាំ អត្ថ កោច សជ្ឃស្មា ខាន់ ខេត្ត នេះ វត វត្ត ស វត្ត ស វត្ត ស ឧត្តិណ បដ្ឋសហរត្តិ ។ ឧធ្ អត្តិ គោច សផ្ប-ស្បី ខ្សុំ ខេត្ត ១ ខេ ១ ភ្នំ ខេត្ត មេ-លេសជំ ខេត្ត គិលាជព្យុច្យកេសដូចកែត្តាំ ខេត្ត ទានភ័យ នេត្ត គោជភ័យ នេត្ត ១ ខេ ១ ទាភ័យ ខេត្តិតំ ។ អាមឌ្ឍ ។ ហេញ៉ា អត្ថិ កេចិ សជ្ឈ-ស្បី ឧទ្ទភ្ នេះ ស្នេ នេះ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ ឧត្តិណ៍ ខដិត្តណាត់តំ ។

(၉၄၀) ខ មុខ្លាំ ស ខ្លែំ ខេស្គិ ហេ ឧទ្ធិស្ណា -

ឧយ៉្និហា ឧទ្ទុសិហាខ្មុខ ឯ មាស់ខ្លាំ មាសទ្ធមាន ឯ ខេខ ស្ន មាឡើ មាស់ខ្លាំ មាស់ខ្លាំ ឯ ខេខ ស្ន មាឡើរ មាស់ខ្លាំ មាស់ខ្លាំ ឯ ខេខ ស្ន មាឡើរ មាស់ខ្លាំ មាស់ខ្លាំ ឯ ខេត្តបាំ មាឡើរ មាស់ខ្លាំ បានប្រជាំ មាស់ខ្លាំ បានប្រឹក្សា ខ្លាំ មានប្រឹក្សា ខ្លាំ មានប្រិក្សា ខ្លាំ មានប្រឹក្សា ខ្យាំ មានប្រឹក្សា ខ្លាំ មានប្រឹក្សា ខ្លាំ មានប្រឹក្សា ខ្លាំ មានប្រស្សា ខ្លាំ មានប្រឹក្សា ខ្លាំ មានប្រឹក្សា ខ្លាំ មានប្រឹក្សា ខ្លាំ មានប្រឹក្សា ខ្លាំ មានប្រឹក្សា ខ្លាំ មានប្រឹក្សា ខ្លាំ មានប្រឹក្យ

អភិធម្មចំដិក កថាវត្ថ

(២៧४) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សង្ឃ «ឲ្ចលេនក្ខិណាទានជាន «ខេប្ត ។ អើ ។ ក្រែងជនពួក » ខ្យាទានដល់សង្ឃ មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ជនពួក » ខ្យាទានដល់សង្ឃ មានដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សង្ឃ «ខ្ចួល«ក្ខិណាទានជាន ។ ក្រែងជនពួក » ខ្យាច់វា ។ បេ ។ ឲ្យចំណ្ហូ ជាត ឲ្យសេនាសនៈ ឲ្យ គិលានប្បច្ចុយគេសជួបក្សារ ឲ្យទា «នីយៈ ឲ្យគោជនីយៈ ។ បេ ។ ឲ្យទឹកគួរផឹក ដល់សង្ឃ មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ជនពួក » ខ្ ឲ្យទឹកគួរផឹក ដល់សង្ឃ មានដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុ នោះ អ្នកគួរពោលថា សង្ឃ «ខ្ចួល«ក្ខិណាទានជាន ។

(២៨០) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សង្ឃ ទទួលទក្ខិណាទានជាន ទេឬ ។ មើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា សង្ឃ បរិបូណ៌ដោយសមាធិ ទទួលទក្ខិណាទាន បីដូចជា ក្រើងទទួលគ្រឿងបូជា ឬ ដូចជាផែនដីទទួលភ្លៀងធំ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ មើ ។ ព្រោះហេតុនោះ សង្ឃ ទទួលទក្ខិណាទានជាន ។

ន វត្តព្វំ សង្ឃេ ទក្ខិណ៌ វិសោធេតីតិកថា

ច សេរុ ទីខេ តែ តែ ខេ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត នេះ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

នវត្តព្វំ សង្ឃោ ទក្ខិលាំ បដិត្តស្ពាត់តិកថា ។

ន វិត្តត្វំ សង្គ្រោ ទក្ខិណំ វិសោធេតីតិកឋា

រុឌីដេំ ភាញ៉េ ខេយ្ឌិហា រួម្មោះ ម្នុង ឯ ឯដ្ឋហា ឧយ្ឌិហោណិ រុមី ឧម្សាហ ជុំអាល់មា អតី ឯក្រភជ់ដែល ឧយ្ឌិហោណិ រុមី ឧម្សាហ ជុំអាល់មា អតី ឯក្រភជ់ដែល ឧយ្ឌិហោណិ រុមី ឧម្សាហ ជុំអាល់មា អតី (ឧប្រ) ខ រុឌីព្ញុំ ភាញ៉េ ឧយ្ឌិហូ រួមោះ ឯ ន វត្តព្វំ សង្ឃោ ទក្ខិណំ វិសោធេតីតិកេមា

(២៨១) សង្ឃ ទទួលទក្ខិណាទានជានឬ ។ អើ ។ មគ្គ ទទួល ទក្ខិណាទាន ដល ទទួលទក្ខិណាទានជាន់ដៃហ្គេ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ចច់ ន វត្តព្វំ សង្ឃោ ទក្ខិណ៌ បដិត្តណ្តាតិតិកថា ។

ន វត្តថ្វំ សង្ខោ ទក្ខិណំ វិសោធេតីតិកឋា

(២៨២) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សង្ឃ ញ៉ាំងទត្តិណាទានឲ្យស្អាត
ខេច្ច ។ អើ ។ ក្រែង៍សង្ឃ ជាអាហុនេយ្យបុគ្គល បាហុនេយ្យបុគ្គល
ខត្តិណេយ្យបុគ្គល អញ្ជលិកណើយបុគ្គល ជាបុញ្ញាក្ខេត្តដ៏ប្រសើរ របស់
សត្វលោកឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សង្ឃ ជាអាហុនេយ្យបុគ្គល ។ បេ ។
ជាបុញ្ញាក្ខេត្តដ៏ប្រសើរ បេសសត្វលោកមែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ
ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សង្ឃ ញ៉ាំងខត្តិណាទានឲ្យស្អាត ។

(២៨៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សង្ឃ ញ៉ាំងខក្ខិណាទានឲ្យ ស្អាតខេទ្ធ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា បុរសបួនគូ ឬ បុរសបុគ្គលច្រាំបីរូប ជាខក្ខិណេយ្យបុគ្គលឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា បុរសបួនគូ ឬ បុរសបុគ្គលប្រាំបីរូប ជាខក្ខិណេយ្យបុគ្គលមែន ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរ ពោលថា សង្ឃ ញ៉ាំងខក្ខិណាទានឲ្យស្អាត ។

អភិធម្មចិដិកេ កបាវិត្ថ

(២៨៤) ឧ វត្តព្វំ ស ឡោ ឧត្តិ ឈំ វិសោ នេ-តីតិ ។ អមន្តា ។ ឧឧ អគ្គិ កេច សឡូស្ស ខានំ ឧត្វា ឧត្តិ ឈំ អារា នេខ្លីតិ ។ អមន្តា ។ ហញ្ចំ អត្តិ គេច សឡូស្ស ខានំ ឧត្វា ឧក្ខិ ឈំ អារា នេខ្លី នេខ វត ៤ វត្ត ព្វេ ស ឡោ ឧក្ខិ ឈំ វិសោ នេតីតិ ។

រុង (រុង្គី មេខ្ញុំ មេខ្ញុំ មេខ្ញុំ មេខ (រុង្គី មេខ្ញុំ មេខ មេខ្ញុំ មេខ្ញុំ

ន វត្តព្វំ សង្ឃោ ទក្ខណំ វិសោធេតីតិកថា ។

អភិធម្មចំជិត កឋាវត្ថ

(២៨៤) បុគ្គលមិនគួ និយាយថា សង្ឃ ញ៉ាំង ទុក្ខិណា ទានឲ្យ ស្អាត ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងដនពួក » ពុនឲ្យ ទានដល់សង្ឃ ហើយញ៉ាំង សង្ឃឲ្យ គ្រេកអ នើង ទុក្ខិណា ទាន មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ដន ពួក » ពុនឲ្យ ទានដល់សង្ឃ ហើយញ៉ាំងសង្ឃឲ្យ គ្រេកអ នើង ទុក្ខិណា-ទាន មានមែន ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន ព្រោះ ហេតុ នោះ អ្នកគួរ ពោលថា សង្ឃ ញ៉ាំង ទុក្ខិណា ទានឲ្យស្អាត ។

(២៤៤) ក្រែងដនពួកៗ៖ បានឲ្យចាំវ ។ បេ ។ ឲ្យចិណ្ឌូ បាត
។ បេ ។ ឲ្យសេនាសនៈ ឲ្យគិលានប្បច្ចយគេសដ្ឋបរិក្ខាវ ឲ្យទាទនីយៈ
ឲ្យកោជនីយៈ ។ បេ ។ ឲ្យទឹកគួរជឹក ដល់សង្ឃ ហើយញ៉ាំងសង្ឃឲ្យ
ត្រេកអុនើងទក្ខិណាទាន មាន់ដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ជនពួកៗ៖
បានឲ្យទឹកគួរជីក ដល់សង្ឃ ហើយញ៉ាំងសង្ឃឲ្យត្រេកអុវនឹងទក្ខិណាទាន
មាន់មែន ម្នាល់អ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សង្ឃ
ញាំងទក្ខិណាទានឲ្យស្អាត ។

(២៨៦) សង្ឃ ញ៉ាំងទត្តិណាទានឲ្យស្អាតឬ ។ អើ ។ មគ្គ ញ៉ាំងទត្តិណាទានឲ្យស្អាត ផល ញ៉ាំងទត្តិណាទានឲ្យស្អាតដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ចច់ នវត្តព្វំ សង្ឃេ ទក្ខំណំ វិសោធេតីតិកថា ។

ឥ វិត្តត្វំ សង្ខោ ភាញគឺតិកិបា

(២៤៧) ឧ វត្តត្វំ ស ខ្លៀ ភុញ្ជូតិ បំរតិ ទានតិ
សាយតីតិ ។ អមន្តា ។ ឧឧ អត្ថិ កោចិ ស ខ្លៀកត្តានិ ការេខ្លី ។ ខ្លេសភត្តានិ ការេខ្លី យកុចាបានិ ការេខ្លីតិ ។ អមន្តា ។ បញ្ចាំ អត្តិ កោចិ
ស ខ្លែកកត្តានិ ការេខ្លី យកុចាបានិ ការេខ្លីតិ ។ អមន្តា ។ បញ្ចាំ អត្តិ កោចិ
ស ខ្លែកកត្តានិ ការេខ្លី យកុចិ
បាននិ ការេខ្លី តេន វត រ វត្តព្វេ ស ខ្លែកកត្តានិ ការេខ្លី យកុចិ
បាននិ ការេខ្លី តេន វត រ វត្តព្វេ ស ខ្ញុំ ភុញ្ជូតិ
បាននិ ការេខ្លី សាយតីតិ ។

(២៨៨) ជ វត្តត្វំ ស វត្តែ កុញ្ចតិ ចិវតិ ទានតំ សាយតីតំ ។ អាមន្តា ។ ជជុ វត្តំ កក់ពា កណារាជជំ បម្បាកោជជំ អតិវិត្តភោជជំ អជតិវិត្តកោជជធ្លំ ។ អាមន្តា ។ ហញ្ជាំ វត្តំ កក់ពា កណៈ
កោជជំ បម្បាកោជជំ អតិវិត្តភោជជំ អជតិវិត្តកោជជំ បម្បាកោជជំ អតិវិត្តភោជជំ អជតិវិត្តកោជជំ តេជ វត ប វត្តព្វេ ស វត្តែ កុញ្ចតិ ចិវត៌
ទានតំ សាយតីតំ ។

(២៤៩) ឧ វត្តត្វំ សង្ខៀ ភុញ្ជតិ ចិវតិ ខានៈ តំ សាយតីតិ ។ អាមន្តា ។ ឧធុ អដ្ឋ ទានាធំ វត្តាធំ ភក់នា អម្ពទាធំ ជម្ពុទាធំ ចោចទាធំ មោចទាធំ មព្ទាធំ មុខ្ចិតាទាធំ សាលុកាទាធំ

ន វត្តថ្នំ សង្ខោ ភុញ្ចុត់តំកឋា

(២៤៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សង្ឃ បរិភោគ ផឹក ខំពាស៊ី លិទ្ធភក់ខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងជនពួកខ្វះ ធ្វើសង្ឃកត្ត ធ្វើទទ្ទេសកត្ត ធ្វើបបរនិងទឹក មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ជនពួកខ្វះ ធ្វើសង្ឃកត្ត ធ្វើទទ្ទេសកត្ត ធ្វើបបរនិងទឹក មានដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ្រោះហេតុ នោះ អ្នកគួរពោលថា សង្ឃ បរិភោគ ផឹក ខំពាស៊ី លិទ្ធភ្ជាំដែរ ។ (២៤៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សង្ឃ បរិភោគ ផឹក ខំពាស់ថា

ស៊ី លិទ្ធភ្នក់ខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្ទង់ត្រាស់ថា គណៈភោជន បរម្យរភោជន អតិវិត្តភោជន អនតិវិត្តភោជន មែនឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ទង់ត្រាស់ថា គណៈភោជន បរម្យរភោជន អតិវិត្តភោជន អនតិវិត្តភោជន មែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សង្ឃ បរិភោគ ជឹក ខំពាស៊ី លិទ្ធភូក់ដែរ ។

(២៨៩) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សង្ឃ បរិភោគ ផឹក ខំ៣-ស៊ី លិទ្ធភូក ខេហ្ក ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ ថា ទឹកបាន ប្រាំបីយ៉ាងគឺ ទឹកផ្ទៃស្វាយ ទឹកផ្ទៃព្រឹង ទឹកផ្ទៃចេកមាន គ្រាប់ ទឹកផ្ទៃចេកឥតគ្រាប់ ទឹកផ្ទៃស្រង់ ទឹកផ្ទៃច័ន ទឹកក្រុ៩ឈូក

អភិធម្មចិដិពេ កថាវិត្ថ

ដុស្តសានត្តិ ។ អាមន្តា ។ ១៣ អដ្ឋ ខានាតិ វុត្តានិ ភក់ពា អម្ពទាន់ ៩ព្គាន់ ចោតខាន់ មោចខាន់ មពុទាន់ មុន្ទិកាខាន់ សាលុកាខាន់ ដុស្តាខាន់ គេន វត រ វត្តត្វេ សង្គោ ភុញ្ចត់ មិវត៌ ខានតំ សាយគីតំ ។

(৮៩០) មន្ត្រី ដ្ឋាន្ទិ ស្នង្ទិ មានង្ទិ មានង្ទិ មានង្ មន្ត្រី មន្ត្រី មន្ត្រី មានង្ទិ មានង្ទិ មានង្ទិ ដល់ កុញ្ចិតិ ស្នង្ទិ មានង្ទិ មាយគីគិ មាន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

សវត្តទំសង្ឃ ភុញ្ចត់តំពេយ ។

ន វិត្តព្វំ សង្ឃស្ស ទិន្នំ មហច្ចូលគ្គិកឋា

អញ្ជីករិ ខ្ញុំ ឧសជិហខ្ញុំ រ

វង្សំ ជំយើយើម្តុំ លោយករិ ខេច រូង រ រុឌីមើ

វេឌី អស់ខេពៅ ឧសភិហខ្ញុំ រ អេឧទី រ សង្សំ

វេឌី អស់ខេពៅ អយីហ្មូយហោ្ដេ រ សង់

ខេពៅ ឧង្ខំហោ្ដោ អយីហ្មូយហោ្ដេ អេងខ្លំ

វេដ្ឋា អស់ខេពៅ អយីហ្មូយហោ្ដេ អេងខ្លំ

វេឌី ខ្ញុំ ឧសជិហខ្ញុំ រ

វគ្គមាន ប្រាយករិទ្ធ រ អេងខ្លំ រ សង់

វគ្គមាន ប្រាយករិទ្ធ រ អេងខ្លំ រ អាងខ្លំ រ អាងខ្លំ

អភិធម្មចំដក កថាវត្ថ

ទឹកផ្ទៃមាក់ប្រាន៍ មែនឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រន់ ត្រាស់ថា ទឹកបាន ប្រាំបីយ៉ាងគឺ ទឹកផ្លែស្វាយ ទឹកផ្លែពីង៍ ទឹកផ្លែចក មានគ្រាប់ ទឹកផ្លែចេកឥតគ្រាប់ ទឹកផ្លែសគំ ទឹកផ្លៃច័ន ទឹកក្រុឌឈូក ទឹកផ្ទៃមាក់ប្រាង មែន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគ្លូវ ភោលថា សង្ឃ បរិភោគ ផឹក ទំពាស៊ី លិទ្ធភ្ជាំដែរ ។

(២៨០) សង្ឃ បរិកោគ ផឹក ខំពាស៊ី លិទ្ធភូក ដែរឬ ។ អើ ។ មគ្គ បរិកោគ ផឹក ខំពាស៊ី លិទ្ធភូក ផល បរិកោគ ផឹក ខំពាស៊ី លិទ្ធភូក ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះខេ ។ មេ ។ ចប់ ខវត្តព្វំ សង្ឃេ ពុញ្ចតីពិក្សា ។

ត វិត្តព្វំ សង្ឃស្ស ទិន្នំ មហច្ចូលគ្គិកឋា

(៤៩១) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ទាន ដែលបុគ្គលឲ្យដល់សង្ឃ ជាទានមានផលច្រើនខេឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះសង្ឃ ជាអាហុ-នេយ្យបុគ្គល ជាហុនេយ្យបុគ្គល «ភ្ជិៈណេយ្យបុគ្គល អញ្ញាលិករណីយ-បុគ្គល ជាបុញ្ញាទីត្តដ៏ប្រសើរ របស់សត្វលោកដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ ព្រះសង្ឃ ជាអាហុនេយ្យបុគ្គល ជាហុនេយ្យបុគ្គល ។ បេ ។ ជា បុញ្ញាតិត្តដ៏ប្រសើរ របស់សត្វលោកដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិន ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា ទាន ដែលបុគ្គលឲ្យដល់សង្ឃ ជាទាន មានផលច្រើនមែន ។ ន វត្តព្ទំ សង្ឃស្ស ទិន្នំ មហចូលន្តិកថា

អនុំរីអា ខូចុំ ឧសជិលខ្នំ រ ឧយុំកោណិ រ៉ុយ មនុខ ខេ រេ រួយ ជំ ឧយុំកោណិ រ៉ុយ មនុខ ខេ រេ រួយ ជំ ឯ៩ហ ឧយុំកោណិ រ៉ុយ មនុខ ជំ ជំអ្ឋម្ភិហ ឯមហ ឧយុំកោណិ រ៉ុយ មនុខ ជំ ជំអ្ឋម្ភិហ អង្ហា រ ខេ ឧយុក ប្រជាជាម អន្ត ជំអ្ឋម្ភិហា (৮५৮) ខ រុឌិញ អនុំរីអា ខូចុំ ឧសជិលខ្ញុំ រ

នេះ ស្ន មន្ត្រី ម្នាស់ មន្ត្រី មស់ដំហា ម្នាំ ម មន្ត្រី សង្គ មន្ត្រី មស់ដំហា មិញ្ចេស ម្នាំ ម មន្ត្រី សង្គ មន្ត្រី មស់ដំហា មិញ្ចេស ម្នាំ ម មន្ត្រី សង្គ មន្ត្រី មស់ដំហា មិ មន្ត្រី សង្គ មន្ត្រី មស់ដំហា មិ មន្ត្រី មស់ដំហា មិន្ត្រី មស់ដំហា មិ

ឧយ៉ា ឯ ខថ់ កាម៉ោ នេស្ទគូ ឃើ ងសុខ៉ូ តូសពីលខ្ញុំ ឯ មេ-គ្រុក្យ ខន្សម៉ាំ មន្ត្រីមារី ខ្ទុំ គេសពីលខ្ញុំ ឯ មេ-

ន វត្តព្វំ សង្ឃស្ស ទិន្នំ មហច្ចូលន្តិកថា

(២៧២) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ទាន ដែលបុគ្គលឲ្យដល់សង្ឃ ជាទានមានផលច្រើនខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគឲ្រង់គ្រាស់ ថា បុសេបូនគូឬចុរសចុគ្គលច្រាំបីរូប ជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គលឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា បុសេបូនគូ ឬ បុរសចុគ្គល ប្រាំបីរូប ជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គលមែន ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា ទាន ដែលបុគ្គលឲ្យដល់សង្ឃ ជាទានមានផលច្រើន មែន ។

(២៩៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ទាន ដែលបុគ្គលឲ្យដល់សង្ឃ ជាទានមានផលច្រើនខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ ថា ម្នាលនាងគោតមី នាងចូរឲ្យទាន ចំពោះសង្ឃចុះ កាលបើនាងឲ្យ ទាន ចំពោះសង្ឃហើយ តថាគតឯងក្ដី សង្ឃក្ដី ក៏ឈ្មោះថានាងចាន បូជាហើយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ទាន ដែលបុគ្គលឲ្យដល់សង្ឃ ជាទានមានផលច្រើនមែន ។

(២៩៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ទាន ដែលបុគ្គលឲ្យដល់សង្ឃ ជាទានមានផលច្រើនខេថ្ម ។ អើ ។ ក្រែងព្រះឥន្ទ ជាធំជាងខែវតា បានក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគថា

អភិធម្មចិដិកេ កហិវិត្ត

យ៩មាខាន់ មនុស្សាន់ បុញ្ញាជេក្ខាន ទាណ៍នំ ကေးကန်း ရှိပင်းကို ပောကို ကနေး င်င္မိ ဗေတပွလင် ខេត្តក្រេ ខ មឌិមឆ្នា ខេត្តក្រេ ខ ៩លេ ឋិតា យជមាជាជ មនុស្សាធ បញ្ជាជ ចាណ់ធំ ការេត ជុំបត់កាំ បញ្ជាំ ស ខ្មែរ ធំជំ មហមួលធំ ပါးက တ် ကရေး၍ ^{နိ}ုင္ရလာ မဟန္ဂဏ ស្ដេ ស មេដា ខណ្ឌមារយ ပπ<u>ဆို</u>က ಐမွှာမှန်းကာစွဲ(°) းဆေး လမ်္ခို့ လေ့ဂာ့န်း လယ်<u>မို့</u> យេ សខ្យុមុខ្ទិស្ស ឧឧត្ថិ ខានំ សា ឧក្ខិណា សខ្សុំឥតា បតិ៍ជ្ញិតា မေးပုဒ္ဓက (ကေက်းဌိုဒ ကျွဲေရး រាសត្~~ម~~ ល្ខ្លាន់មាស្រី យេ វេឌជាតា វិទវគ្គិ លោកេ វូចេល មាជិរឧហុ មាន់ហ្

o ម. ធម្មមុទីរយិស្ស**េ** ។

អភិធម្មចំដិក កមាវត្ថ

បុណ្យឲ្យផលក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដែលពួកសត្វ គឺមនុស្ស អ្នកប្រាថា ន្ទវបុណ្យ កាលបូជាធ្វើ គេឲ្យទាន ចំពោះបុគ្គលពួកណា ទើប មានផលច្រើន បុគលអក្សបតិបត្តដើម្បីផល៤ ពួក បុគលអក ឋិត នៅក្នុធ៍ផល ៤ ពួក បុគ្គលទាំងទុះ ជាសង្ឃ មានចិត្តត្រង់ មានចិត្តតំកល់មាក់ង៍បញ្ហានិងសីល បុណ្យឲ្យផលកង៍បច្ចុប្បន ដែលពួកសត្វ គឺមនុស្សអ្នកប្រាប់ានូវបុណ្យ កាលបូជាធ្វើ គេឲ្យ ទានចំពោះសង្ឃ ទើបមានផលច្រើន ក្រោះបុគ្គលនុំ៖ ជាសង្ឃ មានគុណ ជំនំទូលាយ ដល់នូវភាពដ៏ប្រសើរ សង្ឃនុះ មាន គុណពប់មិនបាន ដូចជាសាគរទ្រទ្រង់នូវទឹក សង្ឃទាំងនុះឯង ជាសាកែ របស់ព្រះពុទ្ធមានព្យាយាមជាងនរ: អ្នកប្រសេរបំផុត ជាអ្នកធ្វើនូវពន្ទឹ វមែងសំដែងនូវធម៌ ទាន ដែលគេឲ្យដោយល្អ ដែលគេបូជាតូចដោយល្អ ដែលគេបូជាធំដោយល្អ ចំពោះសង្ឃ ទាំងនោះ (វមែងមានផលច្រើន) ពួកជនណា ឲ្យទាន ។ ទុំស ចំពោះសង្ឃ ទត្តិណាទាននោះ (របស់ពួកជននោះ) ឈ្មោះថា តាំង នៅក្នុងសង្ឃ ជាទានមានផលច្រើន ដែលព្រះពុទ្ធអ្នកជ្រាប ច្បាស់នូវលោក ទ្រង់សរសើរហើយ ពួកជនណា កាលរពុក ឃើញនូវការបូជា ដូច្នោះហើយ ជាអ្នកមានចិត្តរករាយ គប្បី កំហត់បង់នូវមន្ទិលគឺសេចក្តីកំណាញ ព្រមទាំងឫស ក្នុងលោក

ន វត្តព្ំ ពុទ្ធសុរ្ត្រ ទិស្នំ មហព្រសន្តិកថា

អនិច្ឆិតា សក្មុខេត្ត ឋាននិ

អ គ្រៅ សុត្ត ស្តេតិ ។ អាមន្តា ។ គេន ហិ ស **អ្នក្ស** និន្នំ មហចូលស្តិ ។

នវត្តព្វំ សង្ឃស្សុ ទិន្នំ មហចួលន្តិកថា ។

ន វត្តព្វំ ពុទ្ធស្ស ទិန្នំ មហច្ចូលគ្គិកឋា

(၉५၄) ဗ နည်းရဲ့ မ်င်းက် ဗွင့် ရေးဝင်းက်ဦး ခ អាមន្តា ។ ឧឧ ភកវ ឧិបនាធំ អក្តោ ឧិបនាធំ សេដ្ឋា ឧិបឌាធំ បមោត្តោ ឧិបឌាធំ នុគ្គមោ ឧិ-បេខា ជំ បៅពេ អសមេ អសមសមា អប្បដិសមោ អប្បដិភាគោ អប្បដិច្ចុស្រាត់ ។ អាមន្តា ។ សញ្ចាំ ភក្សា ជិបជាជំ អក្តោ ជិបជាជំ សេដ្ឋោ ជិបជាជំ បមោ ក្តោ ឧិបខានំ ជុត្តមោ ឧិបខានំ ប់ពេ អ-សមោ អសមសមោ អព្យដ៌សមោ អព្យដ៏អាតោ អព្យដ្ឋិច្ចនយ្យ នេះ នេះ នេះ មន្ត្រី មនិស្សិ ខ្ទុំ មហដ្ឋធ្វី ។

ន វត្តភ្នំ ពុទ្ធសុទ្ធ ទិន្នំ មហច្ចូលន្តិកថា

ជនទាំងនោះ មិនមានគេនិស្តា វេមង៍ចូលទៅកាន់ហ៊ន់សួគ៌

ពាក្សដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ទាន ដែលបុគ្គលឲ្យចំពោះសង្ឃ ជាទានមានផលច្រើន ។

ចប់ ន វត្តព្ំ សង្ឃស្ស ទិន្នំ មហច្ចូលន្តិតថា ។

ន វត្តគ្នំ ពុទ្ធស្ស ទិန្នំ មហប្តូលគ្គិកហ

(២៩៩) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ទាន ដែលបុគ្គលថ្វាយចំពោះ ព្រះពុទ្ធ ជាទានមានផលច្រើនទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ព្រះអង្គប្រសើរជាងពួកសត្វមានជើងពីរ វិសេសជាងពួកសត្វមានជើងពីរ ជាប្រធានរបស់ពួកសត្វមានជើងពីរ ខ្លង់ខ្ពស់ជាងពួកសត្វមានជើងពីរ ថ្ងៃ ឋាជាឪពុកសត្វមានជើងពីរេ មិនមានបុគ្គលស្មើ ស្មើដោយព្រះពុទ្ធដែល មិនមានបុគ្គលស្មើ មិនមានបុគ្គលប្រៀបស្មើ មិនមានចំណែកប្រៀប មិនមានបុគ្គល ្រៀបបានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះ អត្ថិប្រសើរជាងពួកសត្វមានជើងពីរ វិសេសជាងពួកសត្វមានជើងពីរ ជា ប្រធានរបស់ពួកសត្វមានដើងពីរ ខ្ពង់ខ្ពស់ជាងពួកសត្វមានដើងពីរ ថ្ងៃថ្វា ជាងពួកសត្វមានដើងពីរ មិនមានបុគ្គលស្មើ ស្មើដោយព្រះពុទ្ធដែលមិន មានបុគ្គលស្មើ មិនមានបុគ្គលប្រៀបស្មើ មិនមានចំណែកប្រៀប មិន មានបុគ្គលប្រៀបបានមែន ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរ ពោលថា ទាន ដែលបុគ្គលថ្វាយចំពោះព្រះពុទ្ធ ជាទានមានផលច្រើន ។

អភិធម្មចិដិកេ កឋាវិត្ថ

(៤៩៧) ខ វឌ្សំ មនិការី ខូទុំ ឧសជិហខ្មំ រ ឧប រង រ រុខិស្ មនិការី ខូទុំ ឧសជិហខ្មំ រ មនៃ អឧភាស មួយ មួនការី ខូទុំ ឧសជិហខ្មំ រ មនៃ អឧភាស មួយ មួនការី ខូទុំ ឧសជិហខ្មំ រ មេខេ រង រ រុខិស្ មនិការី ខូទុំ ឧសជិហខ្មំ រ

អមនា ។ ១១ វត្ត ភកវតា

នេញ្ចង់ស្នាំ ។ លោយអំ្នំ ឧស្មេ ខ រួជី្យុ សំខេំខ កោដោ ខ មាសេ ខ រួជី្យុ

បញ្ជូតិកាន់ វិបុល៩លេសិននិ

អ ទ្វេស ស្ត្រាស្ត្ត ។ អ ម ស្តា ។ នេះ ស ត្រូស្បា

ន វត្តព្វុំ ពុទ្ធស្សុ ទិន្ទំ មហច្ចូលន្តិកថា ។

អភិធម្មចិដិក កហិវិត្ថ

(២៩៦) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ទាន ដែលបុគ្គលថ្វាយចំពោះ
ព្រះពុទ្ធ ជាទានមានផលច្រើនខេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលណាមួយ សមស្មើ
នឹងព្រះពុទ្ធ ដោយសីល សមាធិ និងបញ្ជា មានដែរឬ ។ មិនមានខេ ។
ប្រសិនបើ បុគ្គលណាមួយ សមស្មើនឹងព្រះពុទ្ធ ដោយសីល សមាធិ
និងបញ្ជា មិនមានខេ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោល
ថា ទាន ដែលបុគ្គលថ្វាយចំពោះព្រះពុទ្ធ ជាទានមានផលច្រើន ។
(២៩៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ទាន ដែលបុគ្គលថ្វាយចំពោះ
ព្រះពុទ្ធ ជាទានមានផលច្រើនខេឬ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះភាគ
ខ្មែងព្រៃស់ថា

បុគ្គល ប្រសើរជាន៍ព្រះពុទ្ធក្ដី ស្មើនឹងព្រះពុទ្ធក្ដី មិនមានក្ដង
លោកនេះ និងក្នុងលោកខាងមុខ**ទ្វើ**យ ព្រោះថា ព្រះពុទ្ធ
ខ្មែងល់នូវភាវៈប្រសើរ ជាងពួកអាហុនេយ្យបុគ្គល របស់ពួក
ជនអ្នកត្រូវការដោយបុណ្យ អ្នកស្វែងរកផលដ៏ធំទូលាយ
ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ទាន
ដែលបុគ្គលថ្វាយចំពោះព្រះពុទ្ធ ជាទានមានផលច្រើន ។

ចច់ ន វត្តព្វ ពុទ្ធស្ស ទិន្នំ មហច្ចូលន្តិកថា ។

ទក្ខិណាវិសុទ្ធិកឋា

ទក្ខិណាវិសុទ្ធិកឋា

(២៧៧) ទាន បរិសុទ្ធតែអំពីទាយក មិនបរិសុទ្ធអំពីបដិគ្គាហក:

១០ ។ អើ ។ ក្រែងបដិគ្គាហក:ពួកខ្លះ គួរទទួលចតុប្បច្ច័យដែលគេ
នាំមកបូជា គួរទទួលអានន្តកទាន គួរដល់ទក្ខិណាទាន គួរដល់អញ្ជល់កម្មដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ ជាបុញ្ញាក្ខេត្ត ដ៏ប្រសើរ បេសសត្វលោក
មានដែល្ហេ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បដិគ្គាហក:ពួកខ្លះ គួរទទួលចតុប្បច្ច័យដែលគេនាំមកបូជា គួរទទួលអានន្តកទាន គួរដល់ទក្ខិណាទាន
គួរដល់អញ្ជល់កម្មដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ ជាបុញ្ញាក្ខេត្ត ដ៏ប្រសើរ បេស
សត្វលោក មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ទាន បរិសុទ្ធតែអំពីទាយក មិនបរិសុទ្ធអំពីបដិគ្គាហក:ទេ ។

(២៩៩) ទាន បរិសុទ្ធតែអំពីទាយក មិនបរិសុទ្ធអំពីបដិគ្គាហក:
ឬ ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា បុរស ៤ គូ ឬ
បុរសបុគ្គល ៤ រូប ជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គលឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះ
មានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា បុរស ៤ គូ ឬ បុរសបុគ្គល ៤ រូប ជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ម្ខាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ទាន បរិសុទ្ធ
តែអំពីទាយក មិនបរិសុទ្ធអំពីបដិគ្គាហក:ទេ ។

អភិធម្មចំដីកេ កឋាវិត្ថ

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

(៣០០) ទាន បរិសុទ្ធតែអំពីទាយក មិនបរិសុទ្ធអំពីបដិត្តាហក: ខេច្ច ។ អើ ។ ក្រែងបុគ្គលពួក » ៖ ឲ្យទាន ខំពោះ សោតាបន្តបុគ្គល ហើយញ៉ាំងសោតាបន្ទមគល ឲ្យត្រេកអរ ចំពោះទត្តិណាទាន បុគ្គល ហើយញ៉ាំងសេតាបន្ទបុគ្គល ឲ្យត្រេកអរ ចំពោះទក្ខិណាទាន មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ទាន បរិសុទ្ធតែអំពីទាយក មិនបរិសុទ្ធអំពីបដ្តិគ្នាហក: ទេ ។ ក្រែងបុគ្គលពួកៗ៖ ឲ្យទាន ចំពោះសក-ទាគាមិបុគ្គល ។ បេ ។ ចំពោះអនាគាមិបុគ្គល ។ បេ ។ ចំពោះព្រះអរហន្ត ហើយញ៉ាំងព្រះអរហន្ត ឲ្យត្រេកអរ ចំពោះទក្ខិណាទាន មានដែរឬ ។ ដើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលពួក » ខ្សេតន ចំពោះព្រះអរហន្ត ហើយញ៉ាំង ព្រះអរហន្ត ឲ្យត្រេកអរ ចំពោះទក្ខិណាទាន មាន ម្ខាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគួរ ពេលថា ទាន បរិសុទ្ធតែអំពីទាយក មិនបរិសុទ្ធអំពីបដ្ឋគាហក: ទេ។

(៣០១) ទាន បរិសុទ្ធតែអំពីបដិគ្គាហក: មិនបរិសុទ្ធអំពីទាយក
ទេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដទៃ ជាអ្នកធ្វើ ដល់បុគ្គលដទៃ សុខទុត្តដែល
បុគ្គលដទៃធ្វើ បុគ្គលដទៃ ធ្វើ បុគ្គលដទៃ ទទួលផលឬ ។ អ្នកមិនគួរ
គោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ទាន បរិសុទ្ធតែអំពីទាយក មិនបរិសុទ្ធអំពី
បដិគ្គាហក:ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ត្រាស់ថា ម្នាលអានខ្លួ
ទត្តិណាវិសុទ្ធនេះ មាន ៤ យ៉ាង ។ ទត្តិណាវិសុទ្ធ ៤ យ៉ាង តើដូចម្ដេច ។

រក្ខិណាវិសុទ្ធិកមា

អត្ថានន្ទ ឧក្ខិណា ឧាយក តោ វិសុជ្ឈត់ នោ ប-ដ់ត្លាស់កា អត្ថាធន្ទ ឧក្ខំណា បដ់ត្លាស់កា តោ វិសុជ្ឈត់ លេ ខាយកតោ អត្ថានធ្ង ឧក្ខិណា នេះ នាយកាតា វិសុជ្ឈត់ នោ មដិក្សាកាតា អត្ថានន្ទ ឧត្តិណា ឧាយកតោ ខេវ វិសុជ្ឈត់ បដិក្សាកាតោ ខ ភ៩ញា្នន្ទ ឧត្តិណា ឧបភាតា វិសុជ្ឈតិ នោ បដ្តិភាហភាតោ ៩៩១៨៤ ខាយ ភោ ហោត់ អ្នក្សា មាន គេ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខែមាវិ-က ေရးရာရာ ျိုး (၈) မာဒဒ္နဲ့ ဒဏ္ဏိုဏာ အထား-កាតោ វិសុជ្ឈត៌ យេ បដិត្តាហកាតោ កមេញាជធ្ ឧត្តិណា បដិត្តមាគាតោ វិសុជ្ឈត់ ដោ នាយគាតោ **៩៩១៩** ខាយ គោ យោតិ ខុស្ស៊ីលោ **ខាប**ជម្មោ ជុំទីសស្ស លោខ្ញុំ ភ្នំលុះ ស្ដែ អ្នក្សាលាខ្មាំ វារុ ទោ អាជឲ្ ឧត្តិណា បដិក្ខាបាកតោ វិសុជ្បតិ ដោ តោ វិសុជា្គិ នោ មដ៏ក្លាសក តោ ឥ១ខែធ្ ខាយ-ကောင္းကန္း နေမျိုးလာ အေမႊးမွာ မႊိုင္မာ-လေဆာင္ ေတာင္ရွိ ဒုတ္႐ွိလ အေမႊမွာ ၿႏွံ ေတ អានខ្លួនក្ខិណា នៅ នាយកាតោ ស្ងៃជ្ឈត់

ទក្តីណាវិសុទ្ធិកថា

មាលអាននូ ទក្ខិណាទាន បរិសុទ្ធអពីទាយក មិនបរិសុទ្ធអពីបដ៏គា-ហក: ក៏មាន មាលអានន្ទ ទុក្ខិណាទាន បុរសុទ្ធអពីបដ្ឋិត្តាហក: មិន បរែសុទ្ធអពីទាយក ក៏មាន មាលអាននុ ទុក្ខាណាទាន មិនបរិសុទ្ធអពី ទាយក មិនបរិសុទ្ធអំពីបដ្ឋគ្នាហក: ក៏មាន មាលអានន្ទ ទុក្ខិណាទាន បរិសុទ្ធ អពីទាយកផង៍ អពីបដ់គ្នាហក:ផង៍ ក៏មាន ម្នាល់អានន្ទុ ទុក្ខិណា-ទាន បរិសុទ្ធអពីទាយក មិនបរិសុទ្ធអពីបដ៏គ្នាហក: តើដូចមេច ម្នាល អានន្ទុ ទាយកក្នុងលោកនេះ មានស៊ីល មានធម៌ល្អ ពួកបដ្ឋគ្នាហក: ្រុសស៊ីល មានធម៌អាក្រក់ មាលអានន្ទុ ខក្ខិណាទាន បរិសុទ្ធអំពីទាយក មិនបរិសុទ្ធអំ ក្លីបដ្ឋិត្តាហក: យ៉ាង៍នេះឯង៍ មាលអានន្ទូ ទុក្ខិណាទាន បរិ-សុទ្ធអពីបដ្ឋិត្តាហុក: មិនបរិសុទ្ធអពីទាយក តើដូចមេច មាលអានន្ទ ទា-យកក្នុងលោកនេះ ទ្រស្នស់ល មានធម៌អាក្រក់ ពួកបដ់គ្នាហក: មានសីល មានធម៌ល្អ មាលអានន្ទ ខក្ខិណាទាន បរិសុទ្ធអពីបដ្ឋិត្តាហុក: មិនបរិសុទ្ធ អំពីទាយក យ៉ាង៍នេះឯង៍ មាលអានន្ទុ ខក្ខិណាទាន មិនបរិសុទ្ធអំពី ទាយក មិនបរិសុទ្ធអពីបដ្ឋិត្តាហក: តើដូចមេច មាលអានន្ទុ ទាយកក្នុ លោកនេះ ស្រុសស៊ីល មានជមិញក្រក់ ពួកបដិត្តាហាក់: ក៏ស្រុសស៊ីល មានធម៌អាក្រក់ដូចគ្នា មាលអានន្ទុ ខក្ខិណាទាន មិនបរៃសុទ្ធអំពីទាយក

អភិធម្មចិដិពេ កថាវិត្ថុ

> ទក្ខណាវិសុទ្ធិកថា ។ សន្ទរសមោ វគ្គោ ។

ត្ស្យ ឧទ្ទាន់

អត្តិ អហេតា បុញ្ញាចចយោ ឧត្តិ អហេតា អកា-លមច្ សព្វម៌ន កាមតោ ៩ជ្រួយពន្ធព្រាវ ឧក្ខា សមត្យ អយែមក្តំ អសេសា សង្ខាវា ឧក្ខា សង្ខោ ឧក្ខិណំ បដិក្កឈ្នាតិ សង្ខោ ឧក្ខិណ៌ វិសោធនិ សង្ខោ កុញ្ចតិ បំរតិ ខាឧតិ សយតិ សង្ឃស្ប ជិច្ចំ មហច្ចលំ អត្តិ នាធំ សៃជ្ឈាតិតិ ។

អភិធម្មបំដិក កបាវិត្ថ

មិនបរិសុទ្ធអំពីបដិគ្គាហក: យ៉ាងនេះឯង ម្នាលអានន្ទូ ទក្ខិណាទាន បរិសុទ្ធ អំពីទាយកផង អំពីបដិគ្គាហក:ផង តើដូចម្ដេច ម្នាលអានន្ទុ ទាយកក្នុងលោកនេះ មានសីល មានធម៌ឈ្ន ពួកបដិគ្គាហក: ក៏មាន សីល មានធម៌ឈ្នដូចគ្នា ម្នាលអានន្ទូ ទក្ខិណាទាន បរិសុទ្ធ អំពី ទាយកផង អំពីបដិគ្គាហក:ផង យ៉ាងនេះឯង ម្នាលអានន្ទុ ទក្ខិណាវិសុទ្ធិ មាន ៤ យ៉ាងនេះឯង ពាក្យដូច្នេ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ទាន បរិសុទ្ធអំពីតែទាយក មិន បរិសុទ្ធអំពីបដិគ្គាហក:ទេ ។

> ចច់ *ទ*ត្តិណាវិសុទ្ធិតថា ។ ចច់ សត្តរសមវគ្គ ។

ទុទ្ធាននៃសត្តសមវគ្គនោះ គឺ

និយាយ អំពីការសន្យំបុណ្យ បេស់ព្រះអរហន្ត មាន ១ អកាល-មច្ចុ របស់ព្រះអរហន្ត មិនមាន ១ ធម្មជាតទាំងអស់នេះមាន ព្រោះ កាម ១ ធម្មជាតជាប់ដោយឥន្ទ្រិយ ជាខុត្ត ១ សង្ខារដ៏សេស វៀវលែងតែអរិយមគ្គ ជាខុត្ត ១ ព្រះសង្ឃ តែងខទួលខត្តិណា-ទាន ១ ព្រះសង្ឃ តែងជម្រះខត្តិណាទាន ១ ព្រះសង្ឃតែង ចាន់ ជ័ព ទំពាស៊ី ភុក់ ១ ទាន ដែលបុគ្គលឲ្យដល់សង្ឃ មាន ផលច្រើន ១ ទាន បរិសុទ្ធ ក៏មាន ១ ។

មនុស្សលោកកឋា

(៣០៤) ឧ វត្តត្វំ តុខ្លោ ភភក មជុស្សប្រេក អដ្ឋាស៊ីតិ ។ អមន្តា ។ ឧឧ អគ្គិ តុខ្លាំគ្នានិ ខេត្តយានិ អាកម្សា ។ ១ញ៉ាំ អគ្គិ តុខ្លាំគ្នានិ ខេត្តយានិ អាកមាំ-ហាកោមនិកមឧករានិ ដោន ៤ឧបនានិ គេន កែ បេ ស្តែ តុខ្លោ តុខាំគ្នានិ ខេត្តយានិ អាកមាំ-

(៣០៤) ឧ វត្តព្វ ពុទ្ធោ ភកវា មនុស្ស ហេ-គោ អដ្ឋាសិតិ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ វត្ត ភកវតា

មតុស្ស្រាកកបាំ

(៣០២) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ ក្នុងមនុស្សលោកទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងបេតិយ អារាម វិហារ ស្រុក និគម នគរ ដែន ដនបទ ដែលព្រះពុទ្ធគង់នៅហើយ មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បេតិយ អារាម វិហារ ស្រុក និគម នគរ ដែន ជនបទ ដែលព្រះពុទ្ធគង់នៅហើយ មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុង មនុស្សលោកដែរ ។

(៣០៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ខ្រង់គង់
នៅក្នុងមនុស្សលោកខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ប្រសួត
ក្នុងហុម្ពិនីវ័ន ត្រាស់ដឹងខៀបគល់ ភោធិព្រឹក្ស ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ពង់
ញាំងធម្មចក្ខឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដិតក្រុងពារាណសី ព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ដាក់
អាយុសង្គារជិតបារាលចេតិយ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់បរិនិត្តានជិតក្រុង
កុសិនារាឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់បរិនិត្តានជិតក្រុង
លុម្ពិនីវ័ន ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់បរិនិត្តានជិតក្រុង
លុម្ពិនីវ័ន ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់បរិនិត្តានជិតក្រុងទេវាភា
ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ
ខ្ពង់គង់នៅក្នុងមនុស្សលោកដែរ ។

(៣០៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ នៅក្នុមនុស្សលោកខេប្ក ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា

អភិធម្មចិដិកេ កបាវត្ថ

ឯកមិនាហំ កិត្តាវេ សមយំ ឧក្កដ្ឋាយំ វិហារមិ សុកការនេ សាលរាជមូលេត ឯកមិនាហំ កិត្តាវេ សមៈ
យំ ឧុវេហាយំ វិហារមិ អជទាល់ ព្រៃនេ បឋមាកិសម្ពីន្វោត ឯកមិនាហំ កិត្តាវេ សមយំ រាជកហេ
វិហារម៌ វេឡាវែន កាលន្ទកានិវាបេត ឯកមិនាហំ
កិត្តាវេ សមយំ សាវត្តិយំ វិហារមិ ជេតាវេន អនាថៈ
បំណ្ឌិតស្បី អារមេត ឯកមិនាហំ កិត្តាវេ សមយំ
វេសាលំយំ វិហារមិ មហាវេន កាដាការសាហយន្តិ
អត្តេវ សុត្តន្លោតិ ។ អាមន្តា ។ គេន ហំ ពុន្ធោៈ
កក្សា មនុស្សលោក អដ្ឋាស៊ីតិ ។

(៣០៥) ពុទ្ធោ ភភា មនុស្សលោក អដ្ឋាស៊ីតិ ។

អមន្តា ។ ឧនុ ភភា ហេកោ ជាតោ លោកេ
សំពេត្តា ហេកាំ អភិក្ខុយ្យ វិហេតិ អនុមល់ត្តោ
ហេកោលតិ ។ អមន្តា ។ ហេតុំ អភិក្ខុយ្យ វិហេតិ
ជាតោ លោកេ សំពេត្តា ហេកាំ អភិក្ខុយ្យ វិហេតិ
អនុមុខលំត្តោ លោកេខ ហេ វគ ពេវត្តា ពុទ្ធេរ
ភភា មនុស្សលោក អដ្ឋាស៊ីតិ ។

មនុស្សលោកកជា ។

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

ម្នាលកិត្តទាំង ទ្បាយ សម័យមួយ តឋាគត គន់នៅទៀបគល់សាល
កដព្រឹក្ស ក្នុងព្រៃសុគត: ជិតក្រុងឈ្មោះ ខុក្កដ្ឋា ម្នាលកិត្តទាំង ទ្បាយ

សម័យមួយ តឋាគត បានត្រាស់ដឹងជាដំបូង ទៀបអជបាលនិគ្រោធ

ក្នុង បុរៅលប្រទេស ម្នាលកិត្តទាំង ទ្បាយ សម័យមួយ តឋាគត គង់

នៅក្នុង ខ្មែរ ជាកល់ខ្មុក និក់បស្ថាន ជិតក្រុង កជតបា : ម្នាលកិត្តទាំង
ទ្បាយ សម័យមួយ តឋាគត គង់នៅក្នុងវត្ត ជេតបាន ជាអារាម បេស

អនាថបិណ្ឌិត សេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្តី ម្នាល់កិត្តទាំង ទ្បាយ សម័យមួយ

តឋាគត គង់នៅក្នុង កុដា តារសាលា នាមហាវន ជិតក្រុង ហែលី

ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះ ហេតុ នោះ ព្រះពុទ្ធ

មានព្រះកាគ គង់ នៅក្នុងមនុស្ស លោកដែរ ។

(៣០៩) ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ឲ្រង់គង់នៅ ក្នុងមនុស្សលេកដែរ
ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ កើតក្នុងលេក ចម្រើនក្នុងលេក
គ្របសន្តត់លោក មិនដាប់ដោយលោកឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះ
មានព្រះភាគ កើតក្នុងលោក ចម្រើនក្នុងលោក គ្របសន្តត់លោក មិន
ជាប់ដោយលោក ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះពុទ្ធមាន
ព្រះភាគ ឲ្រង់គង់នៅ ក្នុងមនុស្សលោកទេ ។

ចប់ មនុស្សលោកបេះ ។

ធម្មទេសភាកឋា

ស្បាំ ដើម្រើ រ គេ រ នើស្បិត្ត ខេត់ពិន្ទុក្សប្រាស្ន រ ខេត្ត មានស្បាំ ឧតីសារិត្ត ឧតីពិន្ទុក្សប្រាស្ន រ មង្ហៈ ខ្ញុំខែខ ខេត្សខេងនូ រ មង្ខ្លូំខេស នួយេ សង្ខំ សាល់កាំ មានយើ ច្នេះ មេខំ ខេត្តប្រិត្ត ខេត្តបាំ ក្នុក្សប្រាស្ន រ មេល់ ដើម្បី រ គេ រ ខ ដើម្បំ ខ្លាំខេខ មនុស្ស ១ ខេត្សខេត្ត រ មានយ រ ខេត្តមាំ ខ្លាំខេខ មនុស្ស ១ ខេត្សខេត្ត រ មានយ រ ខេត្តមាំ ខាន់ខេត្ត អស់ខា ឧត្តេស ខេត្ត ខេត្តបាំ មានយើ ខាន់ខេត្ត អស់ខា ឧត្តេស មានបើខ ខេត្តបាំ មានបំ ខេត្តបាំ មានបើប្រាស្និត ខេត្តបាំ មានប្រាស្ន ខាន់ មានប្រាស្និត ខេត្តបាំ មានប្រាស្និត ខេត្តបាំ មានបំ ខាងបាំ មានបើប្រាស្និត បានប្រាស្និត ខេត្តបាំ មានប្រាសិត្តបាំ ខាងបាំ មានបើប្រាសិត្តបាំ មានប្រាសិត្តបាំ មានប្រាសិតបាំ មានបាំ មានប្រាសិតបាំ មានប្រាសិតបាំ មានបាំ មានប្រាសិតបាំ មានប្រាសិតបាំ មានប្រាសិតបាំ មានប្រាសិតបាំ មានប្រាសិតបាំ មានប្រាសិតបាំ មានប្រាសិតបាំ មានបាំ មានប្រាសិតបាំ មានប្រសិតបាំ មានប្រាសិតបាំ មានប្រាសិតបាំ មានប្រាសិតបាំ មានប្រាសិតបាំ មានបាំ មានប្រាសិតបាំ មានប្រាសិតបាំ មានប្រាសិតបាំ មានបាំ មានប្រាសិតបាំ មានបាំ មានបាំ មានបាំ មានបាំ មានប្រាសិតបាំ មានបាំ មានបាំ មានិសិតបាំ មានបាំ មា

មាន់ខេ មនុវុខ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

ធម្មទេសតាកឋា

(៣០៦) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ (៩៩
សំដែន៍នូវជមិខេឬ ។ អើ ។ ចុះអ្នកណា សំដែនជមិ ។ ព្រះពុទ្ធនិម្មិតសំដែន៍ ។ ចុះព្រះពុទ្ធនិម្មិត ជាព្រះជិនស្រី ជាសាស្តា ជាសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាសព្វញ្ញាពុទ្ធ ឃើញនូវជមិទាំងពួន ជាជម្មស្សាមី មានជមិ
ជាទីរលឹកឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលមិនគួរ
និយាយថា ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ (៩៩សំដែង៍នូវជមិខេឬ ។ អើ ។ ចុះ
អ្នកណា សំដែន៍ ។ ព្រះអាននូមានអាយុ សំដែង៍ ។ ព្រះអាននូមាន
អាយុ ជាព្រះជិន្សសី ជាសាស្តា ជាសម្មាសមុទ្ធ ជាសព្វញ្ញាពុទ្ធ ឃើញ
នូវជមិទាំង៍ពួង ជាជម្មស្សាមី មានជមិជាទីរលឹកឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៣០៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រន់
សំដែន៍នូវធម៌ទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រន់ត្រាស់ថា
ម្នាលសារីបុត្ត តថាគត គប្បីសំដែងធម៌ ដោយសង្ខេបខ្វះ ម្នាល
សារីបុត្ត តថាគត គប្បីសំដែងធម៌ ដោយពិស្តារខ្វះ ម្នាលសារីបុត្ត
តថាគត គប្បីសំដែងធម៌ ដោយសង្ខេបខិងពិស្តារខ្វះ ព្រោះបុគ្គលអ្នក
គ្រាស់ដឹង កេណ្នដោយកម្រ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។
ព្រោះហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែង៍នូវធម៌ ។

អភិធម្មបិជិពេ កថាវិត្ថ

(mod) ឧវត្តំ ពុខ្ទេ កក់ខោ ឧម្មោ ខេស៌-តោត៌ ។ អមន្ត ។ ឧនុ វុទ្ត ភក់វតា អភិញ្ញា-យាល់ ភិក្ខាវ ឧញ្ញុំ ខេសេច នោ អេជភិញ្ញាយ ស. ធំនានាល់ ភិក្ខាឋ ជ**ម្មុំ ខេសេច លេ អ**ធំនាន់ សេច្យដំណារិយាល់ ភិគ្នាវេ ឌម្មុំ នេសេច នោ អច្បុ-ដំណារំយំ យញ្ មយំ ភិក្ខាវេ អភិញ្ញាយ ជម្មំ នេ-សយ តោ នោ អεភិញ្ញាយ សចិនាចំ ខម្មុំ ខេស-យ តោ នេះ អនិនានំ សប្បាដិសារិយំ ជម្មុំ នេស-យ នោ ខេ អប្បាជិញចំ ការណ៍យោ ខ្ញុំកំនោ ಹುಟ್ಟು ಕರ್ಶಾಣ್ಣ ಕರಾಗು ಕ್ರಮಣೆಗಳು តុដ្ឋិយា អល់ អត្តមន្ត្រាយ អល់ សោមធ**ស**្ជាយ ស ញ្ជើរ តំ ឥមស្មឹ ខ ខន ហេហ្វាការណស្មឹ ភព្-មានេ នសសហសុុំ លោកជាតុ អកាម្បីត្នាត់ អន្តេរ សត្តនៅន្ទុ ។ អនស្លា ។ នេះ ស ពុធ្វេជ ភក់វតា ឧម្មោ ខេស់តោត់ ។

អភិធម្មបំផត កឋាវត្ថ

(៣០៨) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ សំដែននូវធមិ ខេច្ច ។ ដើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខាទាំងឡាយ តថាគត សំដៃងធមិ ដើម្បីត្រាស់ដឹង មិនសំដែងធមិ ដើម្បីមិនត្រាស់ ដឹងទេ ម្នាលក់ក្នុខាំងឡាយ តថាគត សំដែងធម៌ ប្រកបដោយហេតុ មិនសំដៃងធមិ មិនប្រកបដោយហេតុទេ មាលកិត្តទាំងឡាយ សំដៃងធម៌ ប្រកបដោយជាជិហារ្យ មិនសំដៃងធម៌ មិនប្រកបដោយ ចុះជិហាវ្យ ទេ មាលភិក្ខុ ទាំង ឲ្យ យ តថាគត កាលសំដែងធម៌ណា ដើម្បី ត្រាស់ដឹង មិនសំដែងធមិ ដើម្បីមិនគ្រាស់ដឹងទេ កាលសំដែងធមិ ប្រភពដោយហេតុ មិនសំដែងធមិ មិនប្រភពដោយហេតុទេ កាលសំដែង ធម៌ ប្រកបដោយបាដិហារ្យ មិនសំដៃង៍ធម៌ មិនប្រកបដោយបាដិហារ្យ ត្តវាទ អ្នកគួរធ្វើ អនុសាសនី អ្នកគួរធ្វើ មាលកិត្តទាំងឡាយ អ្នក ទាំងទ្បាយ គួរត្រេកអរ គួរពេញចិត្ត គួររីករាយថា ព្រះសមាសមុខមាន ព្រះភាគ ព្រះធម៌ គឺព្រះពុទ្ធសំដែងល្អហើយ ព្រះសង្ឃ ប្រតិបត្តិហើយ ដោយប្រពៃ កាលដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងវេយ្យាករណ:នេះ លោកជាតុដប់ពាន់ ក៏កម្រើក ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ ក្រោះហេតុនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងនូវធម៌ ។ ០០ ធម្មទេសភាពថា ។

ករុណាក្យ

(៣០៩) ខេត្ត ពុធ្ធស្ស ភកវ នោ កក្សា តិ ។ អាមនា ។ ឧទ្ធំ ពុន្ស្ស ភក់វ នោ មេត្តាត់ ។ ឧ ប្រាំ វត្តេញ ។ បេ ។ ឧត្តិ ពុឌ្ឌ ក្រក់ គោ កក្ ឈាត់ ។ អមស្ពា ។ ឧត្តិ ពុទ្ធស្ស ភកវ នោ មុធិតា ។ បេ ។ ជ បេក្ខាត់ ។ ឧ ហេវ វត្តគ្វេ ។ បេ ។ [៣០០] អត្តិ ពុទ្ធស្ស ភកវ នោ មេត្តាតិ ។ អា-មភា ។ អត្តិ ពុទ្ធស្បា ភកា គោ ក្រហាតិ ។ ជ មោវ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អត្ថិ ពុន្ធស្នា ភកវាតា មុខិតា ។បេ។ ឧបេក្សាត់ ។ អេចជា ។ អត់ ពុខ្សុរ្ ភេឌ នេះ ក្រសាទិវេធ ពេល វេឌ្ឍ ១ មេ ។ (៣០០) នទី ពុន្ស្ស ភកវេសា ការុឈាទិ **។** អាមណ្ឌ ។ ភ៩វា អការុឈ៌កោត់ ។ ១ មោវ វត្តត្វេ ។ មេ ។ ឧខ្ ភកវ ការុណ៌ កោ លេក-တ် តោ ကေကာင်္**မ၏** သေ မောင်္ခေါင်း ရ ည មន្តា ។ ហញ្ជាំ ភភវ ភារុណ៌ភោ លោកហ៍តោ

លោយថៃ្ត នៅ មេខាធិត្ត បាន ខេត្ត ខេត្ត

ឧត្តិ ពុទ្ធស្ន ភកវេតា ការុឈាត៌ ។

ករុណាក្លា

(៣០៩) ករុណា បេស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ មិនមានខេប្ ។
អើ ។ មេត្តា របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ មិនមានខេប្ ។ អ្នកមិន
គួរពោលយ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ ករុណា របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ មិន
មានខេប្ ។ អើ ។ មុខិតា របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ មិនមានខេប្
។ បេ ។ ខុបេត្តា (មិនមានខេប្) ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

(៣๑០) មេត្តា បេសព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ មានដែរឬ ។ អើ ។ កុណា បេសព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍ នេះទេ ។ បេ ។ មុទិតា បេសព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ មានដែរឬ ។ បេ ។ •បេក្ខា (មានដែរឬ) ។ អើ ។ កុណា របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៣១១) ករុណា របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះកាត មិនមានខេឬ ។
អើ ។ ព្រះមានព្រះកាត មិនប្រកបដោយសេចក្តីករុណាខេឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាត ប្រកបដោយ
សេចក្តីករុណា ជាប្រយេជន៍ដល់សត្វលោក ជាអ្នកអនុគ្រោះដល់សត្វលោក ប្រព្រឹត្តប្រយេជន៍ដល់សត្វលោកដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ
ព្រះមានព្រះកាត ប្រកបដោយសេចក្តីករុណា ជាប្រយេជន៍ដល់សត្វលោក ជាអ្នកអនុគ្រោះដល់សត្វលោក ប្រព្រឹត្តប្រយេជន៍ដល់សត្វលោក ជាអ្នកអនុគ្រោះដល់សត្វលោក ប្រព្រឹត្តប្រយោជន៍ដល់សត្វមាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ករុណា របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះ
ភាគ មិនមានទេ ។

អភិធម្មចំដីកេ កបាវិត្ត

(៣០៣) អត្ថិ ពុន្ទស្បា ភក់ នោ ការុឈាតិ ។ អមស្លា ។ ភក់វ សពកាតិ ។ ១ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ គេខ ហិ ១គ្និ ពុន្ទស្បា ភក់ នោ ការុឈាតិ ។ កុណាយោ ។

គគ្គជាតក្សា

(៣០៤) តុខ្ទុស្ស ភកវានា ឧទ្ធារមស្សារ អនំវិយ អញ្ញេ កន្ទេជាតេ អេចិក្តស្លាត់តំ ។ អាមន្តា ។
កក្ស កន្ទុភោជីតំ ។ ៤ ហៅ ត្រៃព្យេ ។ បេ ។
៤៩ ភកវា ជំនួនកម្មោស់ កុញ្ចត់តំ ។ អាមន្តា ។
ហញ្ជាំ កកវា ជំនួនកម្មោស់ កុញ្ចត់តំ ។ អាមន្តា ។
ហូត្តិស្ស កកវា ជំនួនកម្មាស់ កុញ្ចត់ នោ តែ រេត្តេព្យេ
ពុទ្ធស្ស កកវា ជំនួនកម្មាស់ កុញ្ចត់ នោ តែ រេត្តេព្យេ
ពុទ្ធស្ស កកវា ជំនួនកម្មាស់ កុញ្ចត់ នោ តែ រេត្តេព្យេ
កុទ្ធសារ កកវានា ឧទ្ធារបស្សារកំ អត់វិយ អញ្ជោ
កុទ្ធសារ អត់ក្តស្លាត់តំ ។

អភិធម្មចិដិក កបារិត្ត

(៣១៤) ករុណា របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះកាគ មិនមានខេប្ ។ ដើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះកាគ ចូលមហាករុណាសមាបត្តិដែរឬ ។ ដើ ។ ប្រសិន បើ ព្រះមានព្រះកាគ ចូលមហាករុណាសមាបត្តិដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ករុណា របស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះកាគ មិនមានខេ ។

(៣១៣) ករុណា បេស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ មានដែរឬ ។ ដើ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ប្រកបដោយវាគ:ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។បេ។ ព្រោះហេតុនោះ ករុណា^(១) បេស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ មិនមានទេ ។

ចច់ ករុណាកថា ។

គគ្គជាតកឋា

(៣១៤) • ហ្គារៈនិងបស្សារៈ វបស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះកាគ គ្រប សង្កត់នូវពួកគន្ធជាតដទៃត្រៃពេកឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះកាគ សោយ គ្រឿងក្រអូបឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងព្រះ មានព្រះភាគ សោយបាយនិងនំដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមាន ព្រះភាគ សោយបាយនិងនំដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមាន ព្រះភាគ សោយបាយនិងនំដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោល ថា • ហ្គារៈនិងបស្សារៈ បេស់ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ គ្របសង្កត់នូវពួកគន្ធ-ជាតដទៃត្រៃពេកទេ ។

១ សំដោយកករុណាដោយវាគ: ។

ឯកមគ្គកបា

ឯកមគ្គកឋា

ឯកមត្តកសា

ចច់ ឥស្ទ្ឋាត្របាំ ។

ឯកមគ្គកបា

(៣๑៦) បុគ្គលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសាមញ្ជផល ៤ ដោយអរិយ-មគ្គ ១ ឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំ នៃផស្សៈ ទាំង ៤ ។ បេ ។ នៃបញ្ជាទាំង ៤ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសាមញ្ញ-ផល ៤ ដោយអរិយមគ្គ ១ ឬ ។ អើ ។ ដោយសេតតាបត្តិមគ្គឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ដោយសេតទាតាមិមគ្គ ។ បេ ។ ដោយ អនាគាមិមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ដោយមគ្គ ដូច ម្ដេច ។ ដោយអហេត្តមគ្គ ។ បុគ្គលលះបង់សក្ដាយទិដ្ឋិ វិចិតិច្នា សីលព្វ-តបកមាស: ដោយអហេត្តមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចំដីពេ កបាវិត្ថ

អាហត្តមក្តេច សក្តាយឱ់ដ្ឋី វិចិកិច្ច សីលព្ភបារ. មាស់ ៨៦៩៩ ។ អមនា ។ ឧធុ ៩៤៣ សព្ឋោ-ជεាជំ មហាជំ សោតាបត្តិដល់ វត្តិ ភក់វតាតិ ។ អាមន្តា ។ ហេតា តិណ្ណំ សព្រោជនាធំ មហាធំ សោខាបន្ទ័ព្យ វុទ្ត័ ភភុសា យោ វភ្ បេ វត្ត័មេ អ-រស់ខ្លួន អស្តាយធំដ្ចី វិចិតាំខ្ញុំ ស៊ីលតូតេបាមាស់ ជហត់តំ ។ បេ ។ អហេត្តមក្កេជ ជុំធ្យារំគាំ ភាមេភក់ ង់ឌុក្រិត់ ពុក្ខាធំ ជហត់តៃ ។ ១ ហេរុ ម៉េស ។ ១ ខេ ។ អរសត្តមក្តេជ ជុំធ្យាវិកាំ កាមេរាក់ ជុំខ្សាវិកាំ ព្យុទាធំ ជ្ញស្នំ ។ អាមណ្ឌ ។ ៩៩ យោគឯមពិស្សា មេ តេះ ការ់ សភាពាម៌ដល់ វុត្ត ភក់ ខេត្ត ។ អមន្តា ។ ហេញ៉ា ភាមាកត្យទាខាន់ ឥនុភាវ សគាធាកាមិដល់ វត្ត ភក់ខា មោ វត្ត ប្រវត្តិ អ្នសត្តមក្ចេ អាល្លេខ ដ្រាសាស្ត្រ ស្ងួន មេឃុំ សហគន់ ត្យាទាខ់ ជសគ័ត់ ។ ខ សៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ អហេត្ទក្ដេ អណុសហគត់ គាមក**ក់** អណុសហគន់ ព្យាទាធ់ ជហ**ត់ត់ ។** ភាម*ត្* ។

អភិធម្មចិដិក កមាវិត្ថ

បុគ្គល លះបង់សក្យាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ចា ស៊ីលព្វតបកមាស: ដោយអរហត្ត-មគ្គឬ ។ អើ ។ ក្រែងការលះបង់ស ព្រោជន: ៣ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស ឋា សោតបត្តផលឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ការលះបន់សញ្ហោជន: តា ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា សោតាបត្តិផល មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិន គរ ពេលថា បគល លះបង់សកាយ ខិដ្ឋិ វិចិក្ខិញ សីលពុតបរាមាស: ដោយអរហត្តមគ្គទេ ។ បេ ។ បុគ្គល លះបង់កាមរាគៈដ៏គ្រោតគ្រាត ព្យា-បាទដ៏គ្រោតគ្រាត ដោយអរហត្តមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ្រេ ។ បេ ។ បុគ្គលលះបង់កាមកគ:ដ៏គ្រោតគ្រាត ព្យាធា្ធដ៏គ្រោតគ្រាត ដោយអរហត្តមគ្គឬ ។ អើ ។ ក្រែងការៈស្រាលស្នើង នៃកាមរាគ:និង ព្យាទាទ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា សភទាគាមផលឬ ។ អើ ។ ប្រ-សិនបើ ការ់:ស្រាលស្ដើង នៃកាមពគ:និងិព្យាជាទ ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា សភពគាមិផល ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បគ្គល លះបង់កាមកគ:ដ៏គ្រោតគ្រាត ព្យាបាទដ៏គ្រោតគ្រាត ដោយអរ-ហត្ថមក្ខ ។ បុគ្គល លះបង់កាមរាគ:ប្រកបដោយប្រមាណតិច ព្យ-បានប្រកបដោយប្រមាណតិច ដោយអរហត្តមគ្គប្ត ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល លះបង់កាមរាគ:ប្រកបដោយប្រមាណ តិច ព្យាជាខប្រកបដោយប្រមាណតិច ដោយអរហត្តមគ្គឬ ។ អើ ។

ឯកមត្តកប៉ា

ឧឧ ភាមរកព្យាទាខាន់ អន់សេសប្បាល់ អយៈតាម់ដល់ វុត្តំ កក់តាត់ ។ អមស្លា ។ ហញ្ជាំ ភាមរកព្យាទាខាន់ អន់សេសប្បាល់ អស់កាម់ដល់ វុត្តំ
កក់តា ខោ វត បេ វត្តព្យេអបេត្តមក្តេខ អណុសហកត់ ភាមរាក់ អណុសហកត់ ព្យាទាន់ ដល់តំនំ ។

(៣០៧) ឧ វត្តត្វំ ឯកោឧ អរិយមក្តេខ ខេត្តាវិ សាមញ្ជសាខិ សច្ចិត្តព្រេតិសិ ។ អមន្តា ។ ភភាវៈ តា សោតាបត្តិមក្តោ ភាវិ តោតិ ។ អមន្តា ។ ភភ-វា សោតាបញ្ជាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ភភាវិ តា សភានាតាមិមក្តោ ។ បេ ។ អនាតាមិមក្តោ ភាវិ តោតិ ។ អមន្តា ។ ភភាវ អនាតាមិមក្តោ សាវិ តោតិ ។ អមន្តា ។ ភភាវ អនាតាមិទ

(៣០៨) ភភា ឯកោះ អាំយមក្ដេន ខត្តារិ សា-មញ្ជសានិ សច្ចិតារោតិ សាក់តា ខត្តសាំ អាំយ-មក្ដេហ៍ ខត្តារិ សាមញ្ញដលានិ សច្ចិតារោន្តីតិ ។ អា-មន្តា ។ សាក់តា ពុទ្ធស្បា ភភាព អនិដ្ឋំ ឧត្តាន្តិ អន្តិកត់ អនិក្ខន្តិ អសច្ចិតាត់ សច្ចិតារោន្តីតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ក្រែងការលះបង់ មិនសេសសល់ នូវកាមរាគ:និងព្យាបាទ ព្រះមានព្រះ ភាគត្រាស់ថា អនាគាមិផលឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ការលះបង់មិន សេសសល់ នូវកាមរាគ:និងព្យាបាទ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា អនា-គាមិផល ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល លះបង់កាម-រាគ:ប្រកបដោយប្រមាណតិច ព្យាបាទប្រកបដោយប្រមាណតិច ដោយ អរហត្តមគ្គទេ ។

(៣១៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គល ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវ
សាមញ្ជាផល ៤ ដោយអរិយមគ្គ ១ ខេឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគ
ចម្រើនសោតាបត្តិមគ្គឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ជាសោតាបន្ទបុគ្គល
ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ចម្រើន
សកទាតាមិមគ្គ ។ បេ ។ ចម្រើនអនាតាមិមគ្គឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះ
ភាគ ជាអនាតាមិបុគ្គលឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៣១៤) ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសាមញ្ជាផល ៤ ដោយអរិយមគ្គ ១ ពួកសាវ័ក ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវសាមញ្ជផល ៤ ដោយអរិយមគ្គ ៤ ឬ ។ អើ ។ ពួកសាវ័ក ឃើញធម៌ដែលព្រះមានព្រះ ភាគមិនឃើញហើយ ត្រាស់ដឹងធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគមិនត្រាស់ដឹង ហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគមិនធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហើយ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ពច់ ឯកមគ្គកថា ។

ឈានសង្កត្តិកឋា

(က ၆၀) ဗေဗဗာ လာက ဒုန်ာ်လံ လာင်း ဆည္ဆိမ-ឌ្ឌ ឯ មានឌ័រ រ ឈា ឧណ្ឌមរើ ប្រេចមរើ វឌៀ ៗ ៣ អាវឌីខា ។ ខេ ។ ឧឃាញ មា ។ ឪម្លាលមារិ យា-ខ្មាំ នេស្ស នេស មន្ត្រីខា ១ ខេ ១ ឧហ្សុខ្មុំ ១ ខ ចោះ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ ខេ ។ ឈានា ខុតិយំ ឈាន់ សឌ្នន្ទុំ ៧ ខ វឌ្គុំ លា ឧស្ដេក្ យាខស្ ន្សានាយ អុឡេីយ ១ ខេ ១ ឧឃុំខ្លុំ មា វ ន់ឌ្ពាភាព សារជីខា នៃណា មារជីខា ។ បេ។ បណ៌ជីត៌ ។ អាមន្តា ។ គុត៌យំ ឈាជំ អយុវឌីឌី**ទាំ នពិវឌី**ទ្ធ ន ខេ ន មេសម្ទេសទី**ទាំ** ឧប្បជ្ជិត្តិ ។ ១ សេរុ វគ្គុ ១ ខេ ១ ១៤ ថ់ខ្លុល ក្សេច មន្ត្រីទី**មាំ ៩៧**៥ខ្មុំ **៤ ខេ ៤**

ឈានសង្កន្តិកឋា

(៣១៩) បុគ្គល ចេញអំពីឈានមួយ រំកិលទៅកាន់ឈានមួយ

បានដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ចេញអំពីបឋមជ្ឈាន រំកិលទៅកាន់គតិយដ្ឋាន បានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល
ចេញអំពីឈានមួយ រំកិលទៅកាន់ឈាន មួយ បានដែរឬ ។ អើ ។
បុគ្គលចេញអំពីទុតិយជ្ឈាន រំកិលទៅកាន់ចតុត្តជ្ឈាន បានដែរឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៣৬০) បុគ្គល ចេញអំពីបឋមជ្ឈន រំកំល ទៅកាន់ខុតិយជ្ឈន

បានដែរឬ ។ អើ ។ ការរំព័ង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តខុកណា ដើម្បី

បាំងបឋមជ្ឈានឲ្យកើតឡើង ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តខុកនោះ

ជំង ដើម្បីបាំងខុតិយជ្ឈានឲ្យកើតឡើង ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល

យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ចេញអំពីបឋមជ្ឈន រំកិលទៅកាន់ខុតិយជ្ឈានឬ ។ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង

ចិត្តខុកណា ដើម្បីញ៉ាំងបឋមជ្ឈានឲ្យកើតឡើង ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង

ចិត្តខុកណា ដើម្បីញ៉ាំងបឋមជ្ឈានឲ្យកើតឡើង ការរំពឹង ។ បេ ។

ការតាំងចិត្តខុកនោះឯង ដើម្បីញ៉ាំងខុតិយជ្ឈានឲ្យកើតឡើងប្ត ។ អើ ។

ខុតិយជ្ឈាន បេសបុគ្គលកាលមិនរំពឹង កើតឡើង ។ បេ ។ បេសបុគ្គល

កាលមិនតាំងចិត្តខុក កើតឡើងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ

។ បេ ។ ក្រែងខុតិយជ្ឈាន បេសបុគ្គលកាលហំពឹង កើតឡើង ។ បេ ។

ឈានសង្គន្តិកឋា

ជញ្ជូនស្និស្សី ៩៩៥ នៃ ១ មានស្លី ១ ស្ស័ និង្ហា ល្ស ចំ អាវជ្ជិឌ្សារី នពិរើឌ្ន ត ពេ ង ឧហ្សុខសេទីសារី នព្យដ្ឋិត នោ វត ៤ វត្តព្វេ ១៤៦ លោខា ឧុគ្មិយំ ಯು ಭಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಳು ಬಾರು ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ ಬಾರು សន្ថមតិតិ ។ អមន្តា ។ បឋមំ ឈានំ ភាមេ អា-ជីល់ គោ មល់កា កោ ខេត្ត ខេត្ត ។ អាមន្ត្ត ។ ឧ្តិយំ ឈាន់ គាមេ អនីនៅតោ មនសិការោតោ ឧប្បជ្ឈឹត់តែ ។ ឧ ហេវំវត្តត្វេ ។ ២ ។ ២ ឋមំ លភ ខំ សានៃក្តុំ សាទារខ្លួំ ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ បេ ។ បឋមា ឈាជា ឧុត៌យំ ឈាធំ សង្គ័មត័ត៌ ។ អាមភា ។ ត ញៅ បឋម ឈាន់ តំ ឧុត៌យំ ឈានភ្លំ ។ ន សារ ស្រែ ឯ គេ ឯ

របស់បុគ្គលកាលតាំងចិត្តក កើតឡីង៍ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ខុតិ-យជ្ជាន របស់បុគ្គលកាលរំពឹង កើតឡើង ។ បេ ។ របស់បុគ្គលកាល តាំងចិត្តក កើតឡើង មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល ចេញអំពីបឋមជ្ឈាន រំភិលទៅ**កា**ន់ខុតិយជ្ឈាន បានទេ ។ បុគ្គល ចេញអំពីបឋមជ្ឈាន រំភិលទៅកាន់ខុតិយជ្ឈាន បានដែរឬ ។ អើ ។ បឋ-មជ្ឈាន របស់បុគ្គលកាលធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវតាមទាំងឡាយ ថាជាទោស កើតទ្បើងដែរឬ ។ អើ ។ ខុតិយដ្ឋាន របស់បុគ្គលកាលធ្វើខុកកុងចិត្ត នូវតាមទាំងឡាយ ថាជា**ទោស កើតឡើ**ងដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បឋមជ្ឈាន ប្រកបដោយវិតក: ប្រកបដោយវិတាវ: ដែរឬ ។ អើ ។ ខុតិយជ្ឈាន ប្រកបដោយវិតក្តុ: ប្រកបដោយវិចារ: ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ចេញអំពីបឋ-មជ្ឈាន រំកិលទៅកាន់ខុតិយជ្ឈាន បានដែរឬ ។ អើ ។ បឋមជ្ឈាននោះ ឯង គីឲុតិយជ្ឈាននោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។

អភិធម្មបំដីកេ កហិវត្ថ

(က ၆၈) ဒုံရှိယာ လက္ကာ ရာရိုယ် လက္ခံ ညန္တံ-ឧឌ្ឌ ឯ មាន២ ឯ ៧ ៥ខ្លួលទៅ យាបទារិ នសិរមាណ មារុមីយ ឯ គេឯ ឧហ្វេទ្ធ មារុ ឧទ្ធ៣មារិ ಯುರಳ್ಟ್ ತಿಬ್ಬಿಜಾದಾ ಕ್ಯುಕ್ಟರ್ಟ ಎ 12 ಎ ಬರ್ಯ-ដូច្ន ។ ខ សេរុ ខេត្ត ។ គេ ន ខេត្ត លា ស ត្រូវ ហាន់ សុឌ្មតីត ។ ន វត្ត ំ ហា ខុត-លេសារី ប្រទេសារី ៩ឧបិខាល មារុខី្យ ឯ គេ ឯ ឧហ្វេច្ មា , ឧទ្ធពាសា លាបទមា នៃជាខាល មា-វជ្ជា ។ បេ។ បណ៌ដ៏តំ ។ អាមភ្លា ។ គត់បំ ឈាច អសាវឌីឌីហា និសិឌីឌ ១ ខេ ១ មេសាខ្ម-សាឧស្ស ឧប្បន្និត្ត ។ ឧ ហៅ វត្ត ៗ មេ ។ ឧធ្ ឧទ្ធល្ ឈាច អាជ្ជេចមា ៩៧ជីខ្មុំ ឯ គេឯ គ-ហ្វេនសេឌីមារី ៩ជាជីឌ្ឌូ ឯ មានឃ ឯ សឃ្មំ សទ្ធល្ ហាច មាជ្រឹម្មាំ ៨៧ខ្មែរ ៤០ ឯ យា ឈានា ឥតិយំ ឈានំ សង្គមតិតិ ។ ខុតិឃា ឈាលា តត់ចំ ឈាជំ សង្គមត់តំ ។ អាមន្តា ។

អភិធម្មចិដិក កមាវិត្ត

(៣៤១) បុគ្គល ចេញអំពីទុតិយជ្បាន រ៉ុកិលទៅកាន់តតិយជ្បាន បានដែរឬ ។ អើ ។ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តឲុកណា ដើម្បី ញុំាងទុតិយជ្ជានឲ្យកើតឡើង ការពេង ។ បេ ។ ការតាំងបិត្តទុក ខោះ ឯង ដើម្បីញ៉ាំងតតិយជ**្ជា**នឲ្យកើត**ឡើ**ងដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ចេញអំពីខុតិយជ្បាន កែលទៅកាន់គតិ-យជ្ឈាន ។ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្ត ទុកណា ដើម្បីញ៉ាំង៍ទុតិយជ្ឈានឲ្យកើតឡើង ការរំពឹង ។ បេ **។** ការ តាំងិចិត្តទុកនោះឯង ដើម្បីញ៉ាំងតតិយជ្បានឲ្យកើតឲ្យើងដែរឬ ។ អើ ។ តតិយជ្ឈាន របស់បុគ្គលកាលមិនរពីង កើតឡើង ។ បេ ។ របស់បុគ្គល កាលមិនតាំងចិត្តទុក កើតឡើងឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងតតិយដ្ឋាន វបស់បុគ្គលកាលរំពឹង កើតឡើង ។ បេ ។ របស់បុគ្គលកាលតាំងចិត្តទុក កើតឡើងឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ គតិ-យដ្ឋាន របស់បុគ្គលកាលរព័ង កើតឡើង ។ បេ ។ របស់បុគ្គលកាល តាំងចិត្តក កើតឡើង មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល ចេញអំពីទុតិយដ្បាន រំកិលទៅកាន់ឥតិយដ្បានជានទេ ។ បុគ្គល ចេញអំពីទុតិយជ្ឈាន រំកិលទៅកាន់តតិយជ្ឈាន បានដែរឬ ។ អើ ។

ឈានសង្កន្តិកថា

ឧុតិយំ ឈាន់ វិតត្តាចាប អេឌី៩ តោ មនុសិតហេតា ឧុហ្សដ្ឋតិតិ ។ អេមខ្លា ។ គត់យំ ឈាន់
វិតត្តាំចាប អេឌី៩ តោ មនុសិតហេតា ឧហ្សដ្ឋតិតិ ។
នេ មេរាំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ ឧុតិយំ ឈាន់ សហ្សីតិតាខ្លំ ។ អមន្តរ ។ គត់យំ ឈាន់ សហ្សីតិ ។
ន មេរាំ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ ឧុតិយា ឈានា គត់យំ
ឈាន់ សង្គមត់តំ ។ អមន្តា ។ គញ្ញោរ ឧុតិយំ
ឈាន់ តំ គត់យំ ឈានខ្លំ ។ ន ហេរំ វត្តព្វេ
។ មេ ។

ឈានសង្គន្ទឹកថា

ឲុតិយដ្ឋាន របស់បុគ្គលកាលធ្វើឲុកក្នុងចិត្ត នូវវិតក្ត:និងវិហារ: ថាជា
ខោស កើតឲ្យឹងឬ ។ អើ ។ គតិយដ្ឋាន របស់បុគ្គលកាលធ្វើឲុក
ក្នុងចិត្ត នូវវិតក្ត:និងវិហារ: ថាជាទោស កើតឲ្យើងដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ
គោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ខុតិយដ្ឋាន ប្រកបដោយបីតិដែរឬ ។
អើ ។ គតិយដ្ឋាន ប្រកបដោយបីតិដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ
ខេ ។ បេ ។ បុគ្គល ចេញអំពីខុតិយដ្ឋាន រំកិលទៅកាន់តតិយដ្ឋាន
ជានដែរឬ ។ អើ ។ ខុតិយដ្ឋាននោះឯង គឺតតិយដ្ឋាននោះឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

(៣৬৬) បុគ្គល ចេញអំពីតតិយជ្ឈន រំកិលទៅកាន់ចតុត្តជ្ឈន

បានដែរឬ ។ មើ ។ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុកណា
ដើម្បីញ៉ាំងតតិយជ្ឈនឲ្យកើតឡើង ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក
នោះឯង ដើម្បីញ៉ាំងចតុត្តជ្ឈនឲ្យកើតឡើង ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក
នោះឯង ដើម្បីញ៉ាំងចតុត្តជ្ឈនឲ្យកើតឡើងដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ចេញអំពីតតិយជ្ឈន រំកិលទៅកាន់
ចតុត្តជ្ឈនហុនដែរឬ ។ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ការរំពឹង ។ បេ ។
ការតាំងចិត្តទុកណា ដើម្បីញ៉ាំងតតិយជ្ឈនឲ្យកើតទៀង ការរំពឹង
។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុកនោះឯង ដើម្បីញ៉ាំងចតុត្តជ្ឈនឲ្យកើតឡើង ដែរ
ឬ ។ អើ ។ ចតុត្តជ្ឈន របស់បុគ្គលកាលមិនរំពឹង កើតឡើង ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កបាវិត្ថ

អេចហ្វេនសេខីហ្វី ៥៩៥៩៩៩ ១ ៤ ឈ្មេះ ម៉ើ ។ ខេ ។ ឧធុ ខតុទ្ លោខ អាវជ្ជធ្មារ្ ឧប្បដ្ឋ-តំ ។ មេ ។ មណ៌ឧមាន្តស្បី ឧម្បន្និតិតំ ។ អា-មត្ត ។ មាញ្ចុំ ចតុទ្ធ លាក់ធំ អាវជួនស្បូ ឧប្បដ្ឋ-ត៌ ។ ចេ ។ ចណ៌ឧសាន្តសា្ជ ឧប្បីជួត៌ នោ វត រេ វត្តត្វេ ឥតិយា ឈាខា ខេតុត្វំ ឈាន់ សង្ខម-នីតិ ។ ឥតិយា យានា ខតុត្តំ ឈានំ សង្ខម-និតិ ។ អមន្ទា ។ គតិយំ ឈានំ ប៉ឺតិ អេឌីជាតោ មេខស្មាពេល ឧប្សដ្ឋិត្តិ ។ អេមស្តា ។ ខេត្តិ ឈា-ំ ប៉ុន្តិ៍ អថ្លៃវ នោ មនសិការោតា ឧប្បដ្ឋគិតិ **។** ហេត្ត ។ អម្លា ។ ខេត្ត ឈានំ សុខសហក-នទ្ធី ។ ខ លៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ នទ្ធិយា លារា ខា ខេត្ត ឈាជំ សង់មេតីតិ ។ អមនា ។ **ត**ពោវ အခ်ီးလံ လာဒိ နိ ဧရုန္ရီ လာဒ**ို့ ၅ ဒ (တ**ို វត្តេ ។ មេ ។

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

របស់បុគ្គលកាលមិនតាំងចិត្តទុក កើតឡើងដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ ថេ ។ ក្រែងចតុត្តជ្ជាន របស់បុគ្គលកាលរំពឹង កើតទ្វេង ។ បេ ។ របស់បគ្គលកាលតាំងចិត្តក កើតទ្បើងឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បត្តជ្ញាន របស់បុគ្គលកាលរពឹង កើតឡើង ។ បេ ។ របស់បុគ្គលកាល តាំងចិត្តក កើតឡើង មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល ចេញអំពីតតិយដ្ឋាន កែលទៅកានចតុត្តដ្ឋានបានទេ ។ បុគ្គល ចេញអំពី តតិយជ្ឈាន កែលទៅកាន់ចតុត្តជ្ឈាន បានដែរឬ ។ អើ ។ តតិយជ្ឈាន របស់បុគលកាលធ្វើទុកកង៍បិត្ត នូវបីតិ ថាជាទោស កើតឡើងដែរឬ ។ អើ ។ ចតុត្តដ្ឋាន របស់បុគលកាលធ្វើទុកកង៍ចិត្ត នូវចិត្តិ ថាជាទោស កើតទ្វើងដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ឥតិយជ្ឈាន ប្រកបដោយសុទឬ ។ អើ ។ ចតុត្តជ្ជាន ប្រកបដោយសុទដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគុល ចេញអំពីតតិយជ្ឈាន រកិលទៅកាន់ចតុត្តជ្យាន បានដែរឬ ។ អើ ។ តតិយជ្ឈាននោះឯង៍ គបត្តជ្យាននោះឬ ។ អកមនគរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។

លានន្តរិកកថា

(៣৮៣) ឧវត្តទំំ ឈាល ឈាលំ អង្គមតិតិ ។

អាមណ្ឌ ។ ឧលុ ក្តំ ភកឥតា ៩០ ភិក្ខាវ ភិក្ខាវ
វិប្បតិតិតិ អង្គេវ មុត្តនោតិ ។ អមស្ពា ។ នេខ ហិ

ឈាល ឈាលំ អង្គមតិតិ ។

ឈានសង្កន្តិកថា ។

ឈាឥគ្គវិកកឋា

ឈានខ្លុំរិកកថា

(៣៤៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គល ចេញអំពីឈានមួយ
រំកិលទៅកាន់ឈានមួយ បានទេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ
ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តកុងសាសនានេះ ស្វាត់ចាក់កាម
ទាំងឡាយ ។ បេ ។ ចូលកាន់ចតុត្តជ្ឈាន ពាក្យដូច្នេះ មានកុងព្រះ
ស្បត្តឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល ចេញអំពីឈានមួយ រំកិល
ទៅកាន់ឈានមួយបាន ។

ចច់ ឈានសង្គត្តិកថា ។

ឈានផ្គរិកកឋា

(៣៤៤) ធម៌ជាបន្ទោះ នៃឈាន មានដែរឬ ។ អើ ។ ធម៌ជា
បន្ទោះ នៃផ្សប្រៈ មានដែរឬ ។ បេ ។ ធម៌ជាបន្ទោះ នៃបញ្ញា មានដែរ
ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ ធម៌ជាបន្ទោះ នៃឈាន
មានដែរឬ ។ អើ ។ ធម៌ជាបន្ទោះ នៃឈាន មានក្អត់បន្ទោះ នៃ
ុតិយដ្ឋាននិងតតិយដ្ឋានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។
ធម៌ជាបន្ទោះ នៃឈាន មានក់ដប្ប ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។
ធម៌ជាបន្ទោះ នៃកតិយដ្ឋាននិងបតុត្តដ្ឋានឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល

អភិធម្មចិដិកេ កបាវត្ថ

អភិធម្មបិដិក កបាវិត្ថ

(៣៤៤) ធមិជាបន្ទោះនៃឈាន មិនមានក្នុងបន្ទោះ នៃឲុតិយជ្ឈាននិងតតិយដ្ឋានខេប្ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ធមិជាបន្ទោះនៃឈាន
មិនមានក្នុងបន្ទោះ នៃឲុតិយជ្ឈាននិងតតិយជ្ឈានខេ មាលអ្នកដ៏បម្រើន
អ្នកមិនគួរពោលថា ធមិជាបន្ទោះនៃឈាន មានខេ ។ ធមិជាបន្ទោះនៃ
ឈាន មិនមានក្នុងបន្ទោះ នៃតតិយជ្ឈាននិងបតុត្តជ្ឈានខេប្ ។ អើ ។
ប្រសិនបើ ធមិជាបន្ទោះនៃឈាន មិនមានក្នុងបន្ទោះ នៃតតិយជ្ឈាន
និងបតុត្តជ្ឈានខេ មាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ធមិជាបន្ទោះ
នៃសាន មានខេ ។

(៣៤៦) ធមិជាបន្ទោះនៃឈាន មានក្នុងបន្ទោះ នៃបឋមជ្ឈាន
និងទុតិយជ្ឈានឬ ។ អើ ។ ធមិជាបន្ទោះនៃឈាន មានក្នុងបន្ទោះ នៃ
ទុតិយជ្ឈាននិងតតិយជ្ឈានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
ធមិជាបន្ទោះនៃឈាន មានក្នុងបន្ទោះ នៃបឋមជ្ឈាននិងទុតិយជ្ឈានឬ ។
អើ ។ ធមិជាបន្ទោះនៃឈាន មានក្នុងបន្ទោះ នៃបឋមជ្ឈាននិងទុតិយជ្ឈានឬ ។
អើ ។ ធមិជាបន្ទោះនៃឈាន មានក្នុងបន្ទោះ នៃតតិយជ្ឈាននិងបត្តភូជា

ឈានផ្គុំរីកកថា

ណាប់ខ័ន្ទ្រាន្ទ ។ ខ លោ, ដើមើ ។ គេ ។ ឧ យាប់អា ខែមួយមា ឧ បោះ ដើមើ ។ គេ ។ ឧ យាប់អា ខែមួយមា ឧ បាប់អា អំពី ខេឌ្ឌិ ឧស្តេមា ឧ យាប់មា ឧ ខេត្តិ បាប់កា ឧ បាប់អា មិ នេ ។ ឧស្តេមា ឧ យាប់មា ឧ ខ្យុំ យាប់ខ្លុំ មេ ។ មេ ។ លោប់មា ឧទ្ធិ យាប់ខា ខ្លុំ បាប់ខា ខ្លុំ មេ ។ មេ ។ បាប់មា ឧទ្ធិ បាប់ខា ខេត្តិ បាប់ខា ខ្លុំ មេ ។ មេ ។ មេ ។ (២ ម្យ) ឧទ្ធិ បាប់ខា ខេត្តិ បាប់ខេមា ឧ ខេត្តិ ខេត្ត ។ មេ ខេត្តិ បាប់ខមា ខេត្តិ ខេត្តិ បាប់ខមា ខេត្តិ ខេតិ ខេត្តិ ខេតិ ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ

(៣៦៨) អាតែក្ដោ ចែរមេត្តោ សមាជិ ឈាជន្ណាំ ភាតិ ។ អមន្លា ។ សាតែក្ដោ សារិចារោ សមាជិ ឈា-នន្តាំកាតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។ អាតែក្ដោ វិចារមត្តោ សមាជិ ឈាជន្តាំកាតិ ។ អមន្តា ។ អាតក្ដោ អាចារោ សមាជិ ឈាជន្តាំកាតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។

(៣៩៩) សវិតភ្លោ សវិទាយ សមាជិ ជ យានន្តាំភាគិ ។ អមន្តា ។ អវិតភ្លោ វិទារ-មត្តោ សមាជិ ជ យានន្តាំភាគិ ។ ជ មៅវិ វត្តព្វេ ។ មេ ។ អវិតភ្លោ អវិទារោ សមាជិ

ឈានខ្លុំពិកកបា

(៣៤៧) ធម៌ជាបន្ទោះនៃឈាន មិនមានក្អភបន្ទោះ នៃឲុតិយជ្ឈាន
និងតតិយជ្ឈានខេច្ច ។ អើ ។ ធម៌ជាបន្ទោះនៃឈាន មិនមានក្អង
បន្ទោះ នៃបឋមជ្ឈាននិងឲុតិយជ្ឈានខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ
ខេ ។ បេ ។ ធម៌ជាបន្ទោះនៃឈាន មិនមានក្មងបន្ទោះ នៃតតិយជ្ឈាន
និងបតុត្តជ្ឈានខេច្ច ។ អើ ។ ធម៌ជាបន្ទោះនៃឈាន មិនមានក្ងង
បន្ទោះ នៃបឋមជ្ឈាននិងឲុតិយជ្ឈានខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ
បន្ទោះ នៃបឋមជ្ឈាននិងឲុតិយជ្ឈានខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ

(៣៤៨) សមាធិ មិនមានវិតក្គ: មានត្រឹមតែវិបារ: ជាធមិជា ចន្ទោះនៃឈានឬ ។ អើ ។ សមាធិ ប្រកបដោយវិតក្គ: ប្រកបដោយ វិបារ: ជាធមិជាចន្ទោះនៃឈានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ សមាធិ មិនមានវិតក្គ: មានត្រឹមតែវិបារ: ជាធមិជាចន្ទោះនៃ ឈានឬ ។ អើ ។ សមាធិ មិនមានវិតក្ក: មិនមានវិបារ: ជាធមិជា ចន្ទោះនៃឈានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។

(៣៩៩) សមាធិ ប្រកបដោយវិតក្ត: ប្រកបដោយវិចារ: មិន មែនជាធមិជាចន្លោះ នៃឈានខេប្ក ។ អើ ។ សមាធិ មិនមានវិតក្ត: មាន ត្រឹមតែវិចារ: មិនមែនជាធមិជាចន្លោះ នៃឈានខេប្ក ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សមាធិ មិនមានវិតក្ត: មិនមានវិចារ:

អភិធម្មចិដិកេ កហិវត្ថ

ន ឈានន្តកែកាតិ ។ អាមន្តា ។ អាកែក្តោ វិទារ-មត្តោ សមាជ៌ ន លារនន្តកែកាតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

នេះ នេះ មាន ហាន នៃ មាន ស្នា មាន សាមនេះ សាមន

១ ធ. អយ់ ៣ហេ ៩ត្ថិ ។

អភិធម្មចំដក កថាវត្ថ

មិនមែនជាធមិជាចន្ទោះនៃឈានខេឬ ។ អើ ។ សមាធិ មិនមានវិតក្តុះ មានត្រឹមតែវិហារ: មិនមែនជាធមិជាចន្ទោះនៃឈានខេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

(៣៣០) សមាធិ មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិបារ: មានក្នុង
បន្ទោះ នៃឈានទាំងពីរ ដែលកើតបំពោះហើយឬ ។ អើ ។ ក្រុងកាល
សមាធិ មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិបារ: កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ បឋមជ្ឈាន
រលត់ ខុតិយជ្ឈាន មិនទាន់កើតឡើងខេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ កាល
សមាធិ មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិបារ: កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ បឋមជ្ឈាន
រលត់ ខុតិយជ្ឈានមិនទាន់កើតឡើង មាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោល
ថា សមាធិ មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិបារ: មានក្នុងបម្រើន អ្នកមិនគួរពោល
ថា សមាធិ មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិបារ: មានក្នុងបន្ទោះ នៃឈាន
ទាំងពីរ ដែលកើតបំពោះហើយ ថាជាធមិជាបន្ទោះនៃឈានទេ ។

(ញញ្ទ) សមាធិ មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិបារ: មិនមែន ជាធម៌ជាបន្ទោះនៃឈានខេច្ច ។ អើ ។ សមាធិ មិនមានវិតក្ក: មាន ត្រឹមតែវិបារ: ជាបឋមជ្ឈាន ។ បេ ។ ជាខុតិយជ្ឈាន ។ បេ ។ ជា តតិយជ្ឈាន ។ បេ ។ ជាចតុត្តជ្ឈានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ សមាធិ មិនមានវិតក្ក: មានគ្រឹមតែវិបារ: ជាធម៌ជាបន្ទោះនៃឈាន ។

សមាបគ្នោ សទ្ទំ សុណាតីតិពថា

(៣៣៤) អាំតក្ដោ វិទារមត្ដោ សមាជំ ឈានន្ដាំកាត់ ។ អមន្ដា ។ ឧនុ តយោ សមាជំ វុត្តា
កក់តា សាំតក្ដោ សាំទារោ សមាជំ អាំតក្ដោ
វិទារមត្ដោ សមាជំ អាំតក្ដោ អាំទារោ សមាជំតំ ។
អមន្ដា ។ ហញ្ជំ តយោ សមាជំ វុត្តា កក់តា
សាំតក្ដោ សាំទារោ សមាជំ វុត្តា កក់តា
សាំតក្ដោ សាំទារោ សមាជំ អាំតក្ដោ វិទារមត្ដោ
សមាជំ អាំតក្ដោ អាំទារោ សមាជំ នោវត រេវត្ដត្ដា
សមាជំ អាំតក្ដោ អាំទារោ សមាជំ នោវត រេវត្ដត្ដា
អាំតក្ដោ វិទារមត្ដោ សមាជំ ឈានន្ដាំកាត់ ។
ឈានន្ដាំពេញ។

សមាបត្ថោ សទ្ធំ សុណាត់តិកឋា

អាតយ៉ា ឯ ទោះ មួយ ហោមាតថ្លី មាមាល់ ខ្លុំ ជា មោង ខ្លុំ មាល់ ខ្លាំ ខ្លាំ មាល់ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ មាល់ ខ្លាំ មាល់ ខ្លាំ ខ្លាំ

សមាបន្ថោ សទ្ធំ សុណាតឹតិកេវា

(ញ្ចា) សមាធិ មិនមានវិតក្ដ: មានត្រឹមតែវិបារៈ ជាធមិ ជាបន្ទោះនៃឈានឬ ។ មើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា ពួកសមាធិ ៣ យ៉ាងគឺ សមាធិ ប្រកបដោយវិតក្ដ: ប្រកបដោយវិបារ: ១ សមាធិ មិនមានវិតក្ដ: មានត្រឹមតែវិបារ: ១ សមាធិ មិនមានវិតក្ដ: មិន មានវិបារ: ១ ឬ ។ មើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា ពួកសមាធិ ៣ យ៉ាងគឺ សមាធិ ប្រកបដោយវិតក្ដ: ប្រកបដោយវិបារ: ១ សមាធិ មិនមានវិតក្ដ: មានត្រឹមតែវិបារ: ១ សមាធិ មិនមានវិតក្ដ: មិនមានវិបារ: ១ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា សមាធិ មិន មានវិតក្ដ: មានត្រឹមតែវិបារ: ជាធមិជាបន្ទោះនៃឈានទេ ។

ចច់ ឈានន្តរិកកថា ។

សមាបត្ថោ សទ្ធំ សុណាត់តំកឋា

(៣៣៣) បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ ព្ទសម្វេងដែរឬ ។ អើ ។
បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ ឃើញរូប ដោយចក្ខុ ។ បេ ។ ដោយត្រចៀក ។ បេ ។ ដោយច្រមុះ ។ បេ ។ ដោយអណ្តាត ។ បេ ។
ពាល់ត្រវន្ទវ ដោជ្ញៈ ដោយកាយដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ
ទេ ។ បេ ។ បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ ព្ទសម្វេងដែរឬ ។ អើ ។
បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ ព្ទសចូលកាន់សមាបត្តិ ព្ទសម្វេងដែរឬ ។ អើ ។

អភិធម្មចិដិកេ កថាវិត្ថ

ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ មេ ។ ឧឧ សមាធិ មនៅញាណ-សមខ្លិស្សាតិ ។ អេមស្តា ។ ហេញ៉ា សមាធិ មនោះ-វិញាណសមខ្លិស្សា លោ វត បេវត្តព្វេ សមាចណ្តោសមខ្លំស្បា លោ វត បេវត្តព្វេ សមាចណ្តោសខ្លំ សុណាតីតិ ។

អភិធម្មចំដិក កថាវិត្ត

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ថេ ។ ក្រែងសមាធិ របស់បុគ្គលដែល ព្រមព្រៀងដោយមនោវិញ្ញាណឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សមាធិ របស់ បុគ្គលដែលព្រមព្រៀងដោយមនោវិញ្ញាណ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិន គួរពោលថា បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ ព្យុសម្វេងទេ ។

(ញញ ៤) សមាធិ របស់បុគ្គលដែលព្រម គ្រឿង ដោយមនោះ វិញ្ញាណ ចុះបុគ្គលដែលព្រម គ្រឿង ដោយ សោតវិញ្ញាណ ព្ទុស ម្វេងដែរ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សមាធិ របស់បុគ្គលដែលព្រម គ្រឿង ដោយ មនោវិញ្ញាណ បុគ្គលដែលព្រម គ្រឿង ដោយ សោតវិញ្ញាណ ព្ទុស ម្វេង ដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ ព្ទុស ម្វេង ខេ ។ សមាធិ របស់បុគ្គលដែលព្រម គ្រឿង ដោយម នោះ វិញ្ញាណ ចុះបុគ្គលដែលព្រម គ្រឿង ដោយ សោតវិញ្ញាណ ព្ទុស ម្វេងដែរ ឬ ។ អើ ។ ការប្រជុំ នៃផស្សៈ ទាំងពីរ ។ បេ ។ នៃចិត្ត ទាំងពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។

(៣៣៩) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ ព្ សម្វេងខេច្ច ។ អើ ។ ក្រែងសម្វេង ព្រះមានព្រះកាត ខ្រង់ត្រាស់ថា ជាសត្រវនៃបឋមជ្ឈានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សម្វេង ព្រះមានព្រះ ភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា ជាសត្រវនៃបឋមជ្ឈាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ ហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ ព្ទសម្វេងដែរ ។

សមាបគ្នោ សទ្ធំ សុណាតិតិកបា

ចរុត្ស យាខុសា មាន់ ដូច នេះ នេះ នេះ នេះ ភេឌសាតិ ។ សមាប ្រោ សខ្លុំ សុឈាត់តំ ។ អាមញ្ហ ។ ឧុទ្ធិយស្ប ឈានស្ប វិតក្ដោ វិចារោ កណ្ដា វុត្តា ភក់តា អគ្គិ តស្ប វិត្តាវិចា-រាគ្ ។ ជ សារ វគ្គុ ព្រេ ។ បឋមស្បា ឈា-្សារ ស្រើ មហិរម្ម ម នេះ មេខាខ្មែ ប្រោសខ្ញុំ សុឈាន់តំ ។ អមនា ។ ឥតិយស្ប ឈានស្បី ត្នុង មេឃាមេ ខេង្គសា ប្រទេសា អស្សាសព្យស្សាសោ ស**សា**សាឧញ្ជាយ-ន_ំ សមាជទិសា នៃសឃា យោប្រ រួយ ឃាំ ។ យនៈខំ សមាជឌ្សា ្រកាសានញ្ជាយនធ្ងន់ គា កណ្តោ អក់ញ្ញាយនៈជំ សមាបន្ស វិញា-សញ្ចាយនានសញ្ជា កាស្វា នៅសញ្ជា សញ្ចា យុសខ្មុំ អាយុ ស្នា សង្គ្រា សង្គ្ ភោ សញ្ជាជ្រល់**ន**ធំពេល សមាបន្សាស្រ្តា ១ ឋេ-ឧល ខ កណ្ដោ វត្ត ភក់ខា អត្ថិ តស្ស សញ្ ខ វេឌ៩ ទាត់ ។ ៤ ស្រ_{ុំ} វេឌ្ឍ ។ មេ ។

សមាបត្ថោ សទ្ទំ សុណាតិតិកថា ។

សមាបន្ទោ សទ្ទំ សុណាត់តិកឋា

សម្ដេង ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ជាសត្រវនៃបឋមជ្ឈាន ។ ចុះ បុគ្គលចូលកានសមាបត្តិ ពុសម្មេងដែរឬ ។ អើ ។ វិតក:និងវិចារ: ព្រះ មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ជាសត្រវនៃទុតិយជ្បាន ចុះវិត្តភៈនិងវិចារៈ របស់ទុតិយដ្ឋាននោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ សម្ដេច ព្រះមានព្រះភាគ (ខ្សែត្រាស់ថា ជាសត្រវិនៃបឋមជ្ឈាន ។ ចុះ បុគ្គលចូលកានសមាបត្តិ ពុសម្មេងដែរឬ ។ អើ ។ បីតិ ជាសត្រវនៃ ជាសត្រវៃនៃបុគ្គលចូលកាន់អាកាសានញ្ហាយតន: អាកាសានញ្ហាយតន. សញ្ញា ជាសត្រវៃនៃបុគ្គលចូលកាន់វិញ្ញាណញ្ចាយតន: វិញ្ញាណញ្ចាយ-តនសញា ជាសត្រវិនៃបុគ្គលចូលកាន់អាកិញ្ច្ជាយតន: អាកិញ្ច្ជាយ-តនសញា ជាសត្រវៃនៃបុគ្គលចូលកាន់នៅសញាខាសញាយតន: សញា និងវេទនា ព្រះមានព្រះភាគុទ្រង៍ត្រាស់ថា ជាសត្រវនៃបុគ្គលចូលកាន់ សញ្ញាវេទយ៍តនិរោជ ចុះសញ្ជានិងវេទនា របស់បុគល**នោះ** មានដែរ ញ ឬ ។ អភមនគ្គរពោលយ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ ។

ចប់ សមាបន្ទោ សទ្ទំ សុណាតិតិកថា ។

បក្ខុតា រូបំ បស្សត់តិកឋា

(៣៣៧) សោ នេះ ស ខ្លុំ សុ ណា តិតិ ។ មេ ។ ឃា នេះ ឧ ក ខ្ញុំ ឃា យ តិតិ ។ មេ ។ ដិក្លយ សំ សា យតីតិ ។ មេ ។

បក្ខុតា រូបំ បស្សត់តិកឋា

(ញូញ ៦) បុគ្គលឃើញរូប ដោយចក្ខុប្ ។ អើ ។ បុគ្គល ឃើញរូប ដោយរូបដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលឃើញរូប ដោយរូបឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដឹងច្បាស់ខ្លះប្រ ដោយ រូបជំនាញ មេដេរ ។ មេ ។ បុគ្គលដឹងច្បាស់ខ្លះប្រ ដោយ រូបជំនាញ មេដេរ ។ មេ ។ បុគ្គលដឹងច្បាស់ខ្លះប្រ ដោយ រូបដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ មេ ។ បុគ្គលដឹងច្បាស់ខ្លះប្រ ដោយប្រឬ ។ អើ ។ រូប គឺមនោះវិញ្ញាណឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលឃើញរូប ដោយចក្ខុឬ ។ អើ ។ ការ រំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក នៃចក្ខុ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលឃើញរូប ដោយចក្ខុឬ ។ អើ ។ ការ រំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក នៃ ចក្ខុ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក នៃ ចក្ខុ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង ចិត្តទុក នៃចក្ខុ មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលឃើញរូប ដោយចក្ខទេ ។

(ញញ៧) បុគ្គលពុសម្ងេង ដោយត្រចៀកឬ ។ បេ ។ ធុំភ្និន ដោយច្រមុះឬ ។ បេ ។ លិទ្ធភូកសេ ដោយអណ្តាតឬ ។ បេ ។

(៣៣៨) បុគ្គលពាល់ត្រូវ ដោដ្ឋព្វៈ ដោយកាយឬ ។ អើ ។ បុគ្គលពាល់ត្រូវរូប ដោយរូបដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលពាល់ត្រូវរូប ដោយរូបឬ ។ អើ ។ បុគ្គលដឹងច្បាស់ នូវរូប ដោយរូបដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ចក្ខុនា រូចំ ចស្សតីតិក វា

ន្ទ ១ ខេ ១ ២៣ ខេ ខេត្តដំំ ដុសខ្លួន ១ ខេស្ត ១ មាត់ខា ១ ខេច ហ្ ១២១ បំត ចស្សិ ឧសុខ) ឧប ក្សដំំំ ដុសខ្លួន មេខំសេ សំខ ឧសុខ) ឧប ក្សិត្ត ឧស្ខេខ មេខំសេ សំខ (៣៣៤) ខេ ខេត្ត ខេត្ត ឧស្ខេខ មេខំសេ សំខ (៣៣៤) ខេ ខេត្ត ខេត្ត ឧស្មេខ ១

> ចក្ខុនា រូបំ បស្សតីតិកថា ។ អដ្ឋារសមោ វិគ្គោ ។

ចក្ខុនា រូបំ បស្បតីតិកេវា

ដឹងច្បាស់នូវប្រ ដោយប្រឬ ។ ដើ ។ ប្រ គឺមនោវិញ្ញាណឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលពាល់ត្រូវដៅដូត្ន: ដោយ
កាយឬ ។ ដើ ។ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក នៃកាយ មាន
ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងការរំពឹង ។ បេ។
ការតាំងចិត្តទុក នៃកាយ មិនមានខេឬ ។ ដើ ។ ប្រសិនបើ ការរំពឹង
។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក នៃកាយ មិនមានខេឬ ។ ដើ ។ ប្រសិនបើ ការរំពឹង
អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលពាល់ត្រូវដៅដូត្ន: ដោយកាយខេ ។ បេ ។

(៣៣៩) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គលឃើញរូប ដោយចក្ខុ
។ បេ ។ ពាល់ត្រូវដៅដ្ឋព្ទៈ ដោយកាយខេឬ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមាន
ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្ខុទាំងទ្បាយ ក់ក្ខុកងសាសនានេះ ឃើញ
រូប ដោយចក្ខុ ។ បេ ។ ពាល់ត្រូវដៅដ្ឋព្ទៈ ដោយកាយ ពាក្យដូច្នេះ
មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលឃើញរូប ដោយ
ចក្ខុ ។ បេ ។ ពាល់ត្រូវដៅដ្ឋព្ទៈ ដោយកាយ ។

ចច់ ចក្ខុនា រូចំ បស្សតីតិកថា ។ ចច់ អដ្ឋារសមវគ្គ ។

ត្ស្យ ។ ទុំាតំ

តុខ្លោ ភភា មនុស្សលោក អដ្ឋាស៍ តុខ្លេន
ភភាតា ជម្លោ ខេស់ខោ ឧត្តិ តុខ្លុស្ស ភភាពា
ការុណា តុខ្លុស្ស ភភាពា ឧច្ឆាប់ សម្ពាបស្សាហ់
អត់វិយ អញ្ញា កន្លង់ខេ អជ៌ក្កុណាតំ

វាកាន អយមក្កេខ ខត្តារំ សាមញ្ញដល់ខំ
សច្ចិការេតំ ឈាខា ឈាខំ សង្គមតំ អត្តិ
ឈាឧត្តិកោ សមាបញ្ញា សខ្ញុំ សុណាតំ
ខត្តានារូចំបស្សិតិកាយខ ដោដ្ឋព្វំដុសតីតិ។

ឧទ្ទាន់នៃអដ្ឋារសមវគ្គនោះ គឺ

និយាយ អំពីព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគគន់នៅក្នុងមនុស្សលោក ១
ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដៃងធម៌ ១ ករុណារបស់ព្រះ
ពុទ្ធមានព្រះភាគ មិនមាន ១ ១០០០០ និងបស្សាះបស់ព្រះ
ពុទ្ធមានព្រះភាគ មិនមាន ១ ១០០០០ និងបស្សាះបស់ព្រះ
ពុទ្ធមានព្រះភាគ គ្របសង្គត់ខ្លាញភគន្ធជាតដទៃក្រៃពេក ១
បុគ្គលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លាសមញ្ញាផលទាំង ៤ ដោយអរិយមគ្គតែមួយ ១ បុគ្គលចេញអំពីឈាន រំកិលទៅកាន់ឈាន ១
ធម៌ជាចន្លោះនៃឈាន មាន ១ បុគ្គលចូលកាន់សមាបត្តិ ព្
សម្វេង ១ បុគ្គលឃើញរូប ដោយចត្ត បុគ្គលពាល់ត្រាំ
ប្រជាជព្រះ ដោយកាយ ១ ។

កំពេរស្រ្តាក្រគក្រា

(៣៤០) អត្តិតេ គាំលេស ជហតិតិ ។ អា-មញ្ហ ។ ជុំរុខ្ញុំ ជំពេលនត់ វិកន់ វិកមេត់ ១ីណំ ១េបេត៌ អស្ត័ន្ អស្ត័នេង អស្ត័ន្ត អស្ត័ន្ត ឧ ស្រា វគ្គព្រ ។ បេ។ អគ្គនេះ កាំ លេស ជេហគិតិ ។ មាគឃ ។ ខថ់ ងឌ្ឌ ចូរ៉េចំចូ ។ មាគឃ ។ សាឃ្មុំ អតីត ជំរុខ្ខំ នោ វត រ វត្តត្វេ អតីតេ ក៏លេស ជហត់តំ ។ អត់តេ គាំលេស ជហត់តំ ។ អា-ឧស ឧប ឧប ឧទ្ទុខ ឧទ្ទុខ សាឧស្ថា ឧ ស្សាំ ឧទ្ទុខ នត្តិ នោ វត បេ វត្តត្វេ អតីតេ គាំលេសេ ជហ-ត់តំ ។

(៣៤០) អលកាត គាំលេស ជហតីតិ ។ អាមន្ត្រា ។ អជាតំ អជានេតិ អសញ្ជាន់ អសញ្ជាន់ អសញ្ជាន់ អសញ្ជាន់ អសញ្ជាន់ អសញ្ជាន់ អសញ្ជាន់ អសញ្ជាន់ អសញ្ជាន់ អស្ចិត្តិ មនិត្តិតំ អនាតុភាប់គីតំ ។ នេ ហេវ៉ា វត្តិត្រ ។ ប្រាវ៉ា វត្តិតំ ។ ប្រាវ៉ា វត្ងិតំ ។ ប្រាវ៉ា វត្តិតំ ។ ប្រាវ៉ា វត្តិតំពី ។ ប្រាវ៉ា វត្តិតំ ។ ប្រាវ៉ា វត្តិ ។ ប្រាវ៉ា វត

កំពេរស្នេហ្វេតក្សា

(៣៤០) បុគ្គល លះបន់ពួកកំលេសជាអតីត (កន្ទង់ហើយ)ឬ។ អើ ។ បុគ្គល ញ៉ាំងរបស់ដែលរលត់ហើយ ឲ្យរលត់ទៅ ញ៉ាំងរបស់ ដែលទៅច្រាសហើយ ឲ្យទៅច្រាស ញ៉ាំងបេស់ដែលអស់ហើយ ឲ្យ អស់ទៅ ញ៉ាំងរបស់ដែលវិនាសទៅហើយ ឲ្យវិនាសទៅ ញ៉ាំងរបស់ ដែលបាត់ទៅហើយ ឲ្យបាត់ទៅឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល លះបង់ពួកកាលេសជាអតីតឬ ។ អើ ។ ក្រុង ប្រស ជាអតីត លេត់ទៅហើយឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ របស់ជាអតីតរលត់ ទៅហើយ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលលះបង់ពួក កិលេសជាអតីតទេ ។ បុគ្គល លះបង់ពួកកិលេស ជាអតីតឬ ។ អើ ។ ក្រែង របស់ជាអតីត មិនមានខេច្ច ។ អើ ។ ប្រសិនបើ របស់ជាអតីត មិនមានទេ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល លះបង់ពួក តិលេសជាអតីតទេ ៗ

(៣៤១) បុគ្គល លះបង់ពួកកំលេសជាអនាគតឬ ។ អើ ។
បុគ្គល ញ៉ាំងរបស់មិនទាន់កើត មិនឲ្យកើត ញ៉ាំងរបស់មិនទាន់ដុះដាល
មិនឲ្យដុះដាល ញ៉ាំងរបស់មិនទាន់លូតលាស់ មិនឲ្យលូតលាស់ ញ៉ាំង
របស់មិនទាន់កើតប្រាកដ មិនឲ្យកើតប្រាកដប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល លះបង់ពួកកំលេសជាអនាគតឬ ។

អភិធម្មចិដិកេ កបាវត្ថ

អាមន្តា ។ ឧឧ អនាក់នំ អជាតន្តិ ។ អាមន្តា ។ បញ្ចុំ អនាក់នំ អជានំ នោ វេត ហេវត្តទ្វេ អនាក់នេ គាំលេសេ ជហតីនិ ។ អនាក់នេ គាំលេសេ ជហៈ គីនិ ។ អាមន្តា ។ ឧឧ អនាក់នំ ឧត្តិនិ ។ អា-មន្តា ។ បញ្ចុំ អនាក់នំ ឧត្តិ នោ វេត ហេវត្តទ្វេ អនាក់នេ គាំលេសេ ជហតីនិ ។

(៣៤៤) ឧតិណិច ម្នាហេរក ឧសន្ទម រ មា-មភា ។ រតោ កក់ ជហត់ ឧដោ នោក ជហត់ មុខ្យោ មោល ជហតិ គាំល់ ដោ គាំលេស ជហតិតិ ។ ឧ ហេរុំវត្តុឲ្យ។ ១០១០ ១៩៩៩២ ខែក្រុម នោសំ ជហត៌ មោបោធ មោហំ ជហត៌ គ^{ាំ}លេសហំ គេលែ សេ ស្ត្រីតំ ។ ន ហេវ វត្តព្វេ ។ បេ ។ រាកោ ចិត្តមន្ទ្រប់ នេះ ឧបសាធិន្ត្រប់ នេះ ខេត្ត ទិ្ធ ៩សុក្ខ ។ **ខេ ។** ទិ្ធ្ ចិត្តខំ សមាជាខំ យោត់តំ ។ ឧ មោរ វត្តេ ។ មេ។ រាកោ អកុ-ರುಣು ಕಟ್ಟು ಹಳುಣು ಇ ಆರ್. លាតុសលា សាវជ្ឈានវជ្ជា ហ៊ុនប្បូណ៌តា តណ្-សុគ្គសព្វជិភាគា ជញ្ សម្មទិភារំ អក្ខត្តិតំ ។

អភិធម្មបំដាក កបារិត្ត

អើ ។ ក្រែងបែលជាអនាគត មិនទាន់កើតខេប្ត ។ អើ ។ ប្រសិនបើ
ប្រស់ជាអនាគត មិនទាន់កើតខេ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា
បុគ្គល លះបង់ពួកកិលេសជាអនាគតខេ ។ បុគ្គល លះបង់ពួកកិលេស
ជាអនាគតឬ ។ អើ ។ ក្រែងបែលជាអនាគត មិនមានខេឬ ។ អើ ។
ប្រសិនបើ ប្រស់ជាអនាគត មិនមានខេ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ
ពោលថា បុគ្គល លះបង់ពួកកិលេសជាអនាគតខេ ។

(៣៤៤) បុគ្គល លះបង់ពួកកំលេសជាបច្ចុប្បន្នឲ្ ។ ដើ ។ បុគ្គលត្រេកអរ លះបង់រាគ: បុគ្គលប្រទុស្ត លះបង់គោស: បុគ្គលវៃង្គែ លះបង់មោហ: បុគ្គលសៅហ្មង៍ លះបង់ពួកកំលេសឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល លះបង់វាគ: ដោយវាគ: លះបង់ ទោស: ដោយទោស: លះបង់មោហ: ដោយមោហ: លះបង់ពួកកិ លេស ដោយញ្ចកកិលេសឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ភគ: ប្រកបដោយចិត្ត មគ្គ ប្រកបដោយចិត្តដែរឬ ។ អើ ។ ការ ប្រជុំ នៃផស្សៈទាំងពីរ ។ បេ ។ នៃចិត្តទាំងពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ ភគ: ជាអកុសល មគ្គិ ជាកុសលប្ត ។ អើ ។ ពួកធម៌ ជាកុសលនិងអកុសល ប្រកបដោយទោសនិងមិនមានទោស ថោកទាបនិងខុត្តម មានចំណែកឡៅនិង្គស មកកានការ:ចំពោះមុខឬ ៗ

កិលសេដ្ឋារាឧក្សា

ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ ខេ ។ កម្មតិភាំ អកម្ពុនិត្ត ។

អមន្តា ។ ឧឧ វត្ត ភកពា ខេត្តាមេខ ភិក្ខាវេ

សុវិទូវេទូវេខំ ។ កាន់ បា ឧ វត្ត បា ឧ វត្តព្វំ ។ ខេ ។

សុវិទូវេទូវេខំ ។ កាន់ ខេ សំ ឧ វត្តិវិទ្វេធំ ។ ខេ ។

សុវិទូវេទូវេខំ ។ កាន់ ខេ សំ ឧ វត្តិវិទ្វេធំ ។ ខេ ។

សុវិទូវេទំវេខំ ។ កាន់ ខេ សំ ឧ វត្តិវិទ្វេធំ ។ ខេ ។

សុវិទូវេទំវេខំ ។ មាន់ ខេ វត្តិវិទ្វេធំ ។

សុវិទូវេទំវេធំ ។ មាន់ ខេ វត្តិវិទ្វេធំ ។

សុវិទូវេទំវេធំ ។ មាន់ ខេ វត្តិវិទ្វេធំ ។

(៣៤៣) ឧ វត្តត្វំ អតីតេ កិលេស ៨១តំ អយកនេ កិលេស ៨១តំ បច្ចុប្បុន្ន កិលេស ៨១តីតំ ។ អមន្តា ។ ឧត្តំ កិលេស ៨១តីតំ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ គេឧ ហ៍ អតីតេ កិ-លេស ៨ហត់ អយកនេ កិលេស ៨១តំ បច្ចុ ប្បុន្ន កិលេស ៨ហតីតំ ។

កំលេសដហនកថា ។

កំលេសដហេត្តក្រា

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ពួកធមិ ជាកុសលនិងអកុសល
។ បេ ។ មានចំណែក (ខ្មៅនិងស) មកកាន់ការៈចំពោះមុខឬ ។ អើ ។
ក្រែងព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ធម្មជាឥត្វាយ
ក្រៃលែងត្វាយ មាន ៤ ។ ធម្មជាឥត្វាយក្រៃលែងត្វាយ ៤ តើដូចម្ដេច ។
ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ មេឃនិងផែនដី នេះឈ្មោះចាត្វាយក្រៃលែងត្វាយ
មិតី ១ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ ធមិ របស់សប្បុរសទាំងទ្បាយ ត្វាយ
អំពីអសប្បុរសទាំងទ្បាយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។
ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា ធមិ ជាកុសលនិងអកុសល ។ បេ ។
មកកាន់ការ់:ចំពោះមុខទេ ។

(៣៤៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គល លះបន់ពួកកិលេសជា
អតីត លះបន់ពួកកិលេសជាអនាគត លះបន់ពួកកិលេសជាបច្ចុប្បន្ន េ
ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល លះបន់ពួកកិលេស មិនមាន េឬ ។ អ្នកមិន
គួរ ពោលយ៉ាងនេះ េ ។ បេ ។ ព្រោះ ហេតុ នោះ បុគ្គល លះបន់
ពួកកិលេសជាអតីត លះបន់ពួកកិលេសជាអនាគត លះបង់ពួកកិលេស
ជាបច្ចុប្បន្ន ។

ចច់ កំលេសដហន្តកថា ។

សញ្ញាតាកឋា

(៣៤៤) សុញ្តា សង្ខាត្ត្រាច្ចិប្រវ័យខេត្តាតិ ។ អា-មេនា ។ អធ៌ម៉ាត់ សង្ខាក្តេជ្ញាយាបឌ្ឌិ ។ ឧ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ ។ សុញ្តា សង្ខាត្ត្រិច្ចិយាបញ្ចាំ ។ អាមន្តា ។ អប្បាណ៌ហ៍ នោ សង្ខ័ាក្តេចចំណេចន្នោ-ជ សៅរ វត្ត ៗ បេ ។ អធិមិត្ត ជ វត្ត សង្ខាត្ត្រប្រេចខ្លួំ ។ អាមនា ។ សុញា-က ေ ႏႏွာက္ျပည္သံုးေကာင္ၿပီးဟာဗည္းကို ၅ ေ ေပာဂံ វត្តត្វេ ។ បេ។ អប្បាណ៌សាំ គោ ជវត្តត្វោ សង្ខារៈ ត្ត្របាលបញ្ចេ<mark>ត់ ។</mark> អមឆ្លា ។ សុញាតា ខ វត្តា សង្ខាត្ត្រាយមណ្ឌិ ។ ឧ សៅរ ត្រៀ ។ បេ ។ សុញ្តា សង្ខាវត្តន្បាំយាបភ្នាត់។ អាមន្តា។ សង្ខា-ក្រោះ នេះ អត្ថិទ្វោ ខ សង្ខ័ គោ ឧ ជង្គឹងអង្គជាដោ ខ စက္ၿကီး ေနကာင္းညီ ေနျပမင္းက် ေမွာ္ျပင္းက် ខ វិចរំឈាមនម្លោះ ។ ឧ ហៅ វគ្គព្វេ ។ ចេ ។ ឧឧ សង្ខារក្ខាន្វា អធិច្ចោ សង្ខ័តោ បដិច្ចសមុប្បន្នោ

សុញ្ញាតាកឋា

 $\{g(a,b)\}$ $\{g(a,b)\}$ $\{g(a,b)\}$ $\{g(a,b)\}$ $\{g(a,b)\}$ $\{g(a,b)\}$ $\{g(a,b)\}$ $\{g(a,b)\}$ ។ អនិមត្ត: (និព្វាន) រាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារកូន្ទដែរឬ សេចក្តីសូន្យ កបបញ្ចូលកង្ខសង្គា-គរពោលយ៉ាង៍នេះទេ 7 10 អហ្វូណិហិត: (និព្វាន) កប់បញ្ចូលក្នុងសង្គារក្នុន្ធ ដែរឬ ។ អតមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលមិនគួរនិយាយ អនិមិត: កប់បញ្ចូលកង្គសង្គារកូនដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលមិនគួរ សេចក្តីសន្យ រាប់បញ្ចូលកង្គសង្គារក្នុន្ធ ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា អ**ប្ប**ណ៌ហិត: ពោលយ៉ាងនេះទេ 7 10 9 កបបញ្ចូលកង្ខ័សង្ខារក្ខុន្ធ ទេប្ត ។ អើ ។ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សេច-ក្នុសន្យ កប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្នុន្ធខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ពី ៥ សេចក្តីសន្យ កម្មញ្ញលក្ខង្គសង្គារកូន្ទប្ សង្ខារក្ខន្ធ មិនមែនជាមិនទៀង មិនមែនជាបច្ច័យប្រជុំតាក់តែង មែនកើតទ្បើងអាស្រ័យហេតុ មិនមែនមានសភាពអស់ទៅ មានសភាពសូន្យទៅ មិនមែនមានសភាពប្រាស់ពិកតម្រេក មិនមែន មានសភាពរលត់ មិនមែនមានសភាពប្រែប្រលេខឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងសង្គារកូន្ធ មិនទៀង បច្ច័យប្រជុំតាក់តែង

១ បានដល់ខុន្ធជាអនុត្តលក្ខណ: ។

សុញ្ញតាកថា

ក្សាស្ថា សង្ខាំ ស្ដេច ស្ដេច ស្ដេច សង្គាំ សង

្រៀបតំណ្យលេចឃឹង ។ បញ្ជ ដើម្បើ រ ដេ រ ឧឌី រ រួយិយាយឌិច់ការី កាយឹង ខ រួឌី ជា កាឌុំ-លោចឃើ រ ដេ រ រួយិយាយឌិច់ពុយេខឃឹង រ អេ-ដើម្បាំ រុឌី ដេ រ ដេ រ កា ស្ពិយ្យ ប អូ ស្នេះ រ រ ដេ រ កា ស្ពិយ្យ ប អូ ស្នេះ រ រ ដេ រ កា ស្ពិយ្យ ប អូ ស្នេះ ប្រាក្ស រុឌី មេ រ អេ ស្ពា ភេ រ ប្រាក្ស ប្រាក្ស ប ប្រាក្ស ស្នេះ ប្រាក្ស អង្គ ប្រាក អា អា ស្នា ប្រាក្ស ប្រាក្ស ស្រុក ប្រាក្ស អង្គ ប្រាក្ស ប្រាក្ស ប្រាក្ស ប្រាក្ស ប្រាក្ស ស្រុក ប្រាក្ស អង្គ ប្រាក្ស ប្រាក្ស ប្រាក្ស ប្រាក្ស ប្រាក្ស ស្រុក ប្រាក្ស ស្នេះ ប្រាក្ស រ អា មន្ត្រាំ ប្រាក្ស ប្រាក្ស ប្រាក្ស ស្រុក ប្រាក្ស ស្នេះ ប្រាក្ស រ អា មន្ត្រាំ ប្រាក្ស ប្រាក្ស

សុញ្ញាតាកបា

កើតឡើងអាស្រ័យហេតុ មានសភាពអស់ទៅ មានសភាពសូន្យទៅ មានសភាពប្រាស់បាកតម្រេក មានសភាពលេត់ទៅ មានសភាពប្រែ ប្រល់ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សង្គារក្ខុន្ធមិនទៀង ។ បេ ។ មាន សភាពប្រែប្រល់ទៅ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា សេចក្ដី សូន្យ ៣០០ញូលក្នុងសង្គារក្ខុន្ធទេ ។

(៣៤៤) សេចក្តីសូន្យ នៃរូបក្ខន្ធ កប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខន្ធប្ត ។
អេ សេចក្តីសូន្យ នៃសង្ខារក្ខន្ធ កប់បញ្ចូលក្នុងប្រកួន្ធប្ត ។ អ្នកមិន
គួរ:ពេលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សេចក្តីសូន្យ នៃវេទនាទន្ធ ។ បេ ។
នៃសញ្ហាទន្ធ ។ បេ ។ នៃវិញ្ញាណក្ខន្ធ កប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខន្ធប្ត ។
អេ ។ សេចក្តីសូន្យ នៃសង្ខារក្ខន្ធ កប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខន្ធប្ត ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៤៦) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សេចក្តីសូន្យ នៃសង្ខារត្នន្ន កបបញ្ហាលកង្សបក្ខន្ធខេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សេចក្តី សូន្យ នៃរួចក្នុន្ធ កបបញ្ចូលកង្សង្ខារត្នន្ធខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សេចក្តីសូន្យ នៃសង្ខា-វត្តន្ធ កបបញ្ចូលកង្សេខនា១ន្ធ ។ បេ ។ កបបញ្ចូលកង្សេញ១ន្ធ ។ បេ ។ កបបញ្ចូលកង្សិញ្ញាណត្នន្ធខេឬ ។ អើ ។ បុគ្គលមិនគួរនិយាយ ថា សេចក្តីសូន្យ នៃវិញ្ញាណត្តន្ធ កបបញ្ចូលកង្សង្ខារត្និយាយ ថា សេចក្តីសូន្យ នៃវិញ្ញាណត្នន្ធ កបបញ្ចូលកង្សង្ខារត្និន្ធខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចំដីកេ កឋាវត្ថ

សុញ្ញាត្តាក់ថា ។

សាមគ្គាធិលកឋា

មោយពន្ទ័ឌហ្ ដទាន័ឌទ័ ឯ មានទ័ ឯ ឯកេ មានិយ មេសន័ឌទ័ ឯ មានទ័ ឯ មានយ ឯកេ មានិយ មេសន័ឌទ័ ឯ មានទ័ ឯ មានយ ឧទ័ ឯ មានិយ មេសន័ឌទ័ ឯ មានទ័ ឯ មានិយ (ឧក្ស មានិយ មេសន័ឌទ័ ឯ មានទ័ ឯ មានិយ (ឧក្ស មានិយ មេសន័ឌទ័ ឯ មានទ័ ឯ

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

(៣៤៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សេចក្ដីសូន្យ កប់បញ្ចូលអ្ន សង្ហារត្ដុន្ធខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ហារទាំងឡាយ នេះ សូន្យចាក់ខ្លួនផង ចាក់វត្ដជា របស់ខ្លួនផង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ក្រោះហេតុ នោះ សេចក្ដីសូន្យ កប់បញ្ចូលកង្សង្ហារក្នុន្ធ ។ ចប់ សុញ្ញាតាក់ថា ។

សាមព្រាធិលកហិ

(៣៤៤) សាមញ្ញាផល ជាអសង្គ្គត:ឬ ។ អើ ។ និព្វាន ជាទីពឹង
ជាទីជ្រក ជាទីលើក ជាទីប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ មិនឲ្យត មិនស្លាប់ទេឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សាមញ្ញាផល ជាអសង្គ្គត: ចុះ
និព្វាន ជាសង្គ្គត:ឬ ។ អើ ។ អសង្គ្គត: មានពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អសង្គ្គត: មានពីរឬ ។ អើ ។ ទីពឹង មានពីរ
។ បេ ។ ការនៃសក្តីឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
(៣៤៤) សាមញ្ញាផល ជាអសង្គ្គត:ឬ ។ អើ ។ សាមញ្ញា
អសង្គ្គត:ជ្រប្ប ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សាមញ្ញា
ជាសង្គ្គត:ឬ ។ អើ ។ សាមញ្ញាផល ជាសង្គ្គត:ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពេលយ៉ាងនេះទេ ។ អ្នកមិនគួរពេលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អាសង្គ្គត:ឬ ។ អើ ។ អាមញ្ញា
ជាសង្គ្គត:ឬ ។ អើ ។ សាមញ្ញាផល ជាសង្គ្គត:ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពេលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អាសង្គ្គត:ឬ ។ អើ ។ អាសម្ពាជ្ញា ជាសង្គ្គត:ឬ ។ អើ ។ សាមញ្ញាជា ជាសង្គ្គត:ជាស្គ្រាងល ជាអសង្គ្គត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពេលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សាមញ្ញាជាសង្គ្គត:ជាសង្គ្គត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពេលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សាមញ្ញាជាសង្គ្គត់ល ជាអសង្គ្គត:ឬ ។ អើ ។

បត្តិកឋា

សោតាបត្តិមក្តេ អស់ខ្លុំ តោត ។ ជ ហៅ វត្តិ ។ ។ មេ ។ សោតាបត្តិម កោ សផ្លុំ តោត៌ ។ អមន្តា ។ សោតាបត្តិដល់ សង្គត់ ។ ឧ ហេវៈ វត្តត្វេ ។ បេ **។** សភាពាម៌ដល់ ។ បេ។ អលកាម៌ដល់ ។ បេ។ អរ-ហត្ថលំ អសផ្ទ័ត្និ។ អមន្តា ។ អេហត្ថម កោ អសផ្ទុំ-តោត៌។ ជ ហៅវត្តព្វេ ។ មេ ។ អេសត្តមកោ សង្ខៈ-តោតិ ។ អាមញ្ញ ។ អាហេត្តដល់ សង្គិតភ្នំ ។ ឯ ហេវ វត្តត្វេ ។ មេ ។ សេតាបត្តិដល់ អសផ្ទុំតំ សកានា-កាមិដល់ ។ បេ**។** អភាគាមិដល់ ។ បេ**។** អរ-ហេត្តដល់ អសផ្ទុត់ ឧិញ្ជន់ អសផ្ទុតខ្លុំ ។ អមឆ្គា ។ បញ្ អសន្ត័សច្នៃ ។ ៤ ហេវ វត្តិ ។បែ ។ មញ្ចុ អសន្នតាន់តំ ។ អមន្តា ។ មញ្ចុ តាលភានិ ។ បេ។ អន្តាំកា វាត់ ។ ឧ ហៅ វត្តុគ្យេ ។ បេ។

សមញ្ញផលកថា ។ បត្តិក្បា

(៣៥០) បត្តិ អសផ្លូតាតិ ។ អាមញ្ញ ។ ឧិព្វានំ តាណំ លេណំ សារណំ បារយៈ អច្ចុំ អម-តេត្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ បត្តិ អសផ្លូតា

បត្តិកេយា

សោតាបត្តិមគ្គ ជាអសុង្គិត:ដែរឬ ។ អក្មិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ ។ បេ ។ សោតបត្តមគ្គ ជាសង្គ្រត:ឬ ។ អើ ។ សោតបត្តផល ជា សង្គតៈដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សកទាគា-មផល ។ បេ ។ អនាគាមផល ។ បេ ។ អរហត្តផល ជាអសុង្គត: ឬ ។ អើ។ អរហត្តមគ្គ ជាអសន្តត:ដែរឬ ។ អកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ អហេតុមគ ជាសង្គតៈឬ ។ អេ ។ អរហត្ត-ផល ជាសង្គត:ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សោតាបត្តផល ជាអសន្តត: សកទាគាមផល ។ បេ ។ អនាគាមផល ។ បេ ។ អរហត្ថលេ ជាអសុទ្ធិត: និញាន ជាអសុទ្ធិត:ឬ ។ អើ ។ អស្ម័ត: មាន៩ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អស្ង័ត: មាន៩ ឬ ។ អើ ។ ទីពឹង មាន៩ ។ បេ ។ ការវិទាសក្ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ចប់ សាមញ្ញផលកថា ។

បត្តិកឋា

(៣៥០) ការបាន ជាអសង្គ្គៈឬ ។ អើ ។ និព្វាន ជាទីពឹង៍ ជាទីជ្រក ជាទីរលឹក ជាទីប្រព្រឹត្តទៅភាងមុខ មិនឲ្យត មិនស្វាប់ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ការបាន ជាអសង្គ្នះ

អភិធម្មចិដិកេ កថាវត្ថ

ចិញ្ចុំ អស់ខ្ញុំតន្តិ ។ អមន្តា ។ ខ្លេ អស់ខ្ញុំតានីតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ខ្លេ អស់ខ្ញុំតានីតិ ។ អា-មន្តា ។ ខ្លេ តាលាចិ ។ បេ ។ អន្តាំកា វាតិ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(ឃុន្ត នេះ គេ នេះ ខេត្ត ខេត្ត នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ចិញ្ចុំ ។ មេ ។ អមត្តិ ។ ៤ ហេវំ វត្តត្វេ ។ បេ។ ខ្សែសុ ្រត្ត អសផ្ទុស ធិញ្ចុំ អសផ្ទុ-តទ្ហិ ។ អាមន្តា ។ ខ្វេ អសន្ត័តានីតំ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ខ្វេ អសផ្គុំនាជីតិ ។ អាមស្តា ។ ទ្រើ ស្យាច្ច ១ ខេ ១ អន្តាំកា ក់ស៊ ១ ៤ សៅ វត្តៗ ។ បេ ។ ចំណូទានសុ ្ ។ បេ ។ សេខា-ស្នស្សី ឯពេង មួលខេត្តជំពុលមេសជ៊ីត្រួយអេប៊ី បត្តិ អសន្ត័តាតិ ។ អមន្តា ។ ធិញ្ចុំ ។ បេ ។ អ-មត្តិ ។ ឧ ហេរំ ត្តេត្យ ។ ចេ ។ គិហាឧច្បច្ចុយកេ-សដ្ឋបរិក្ខាស្ប បត្តិ អសផ្គុតា ធំពាធំ អសផ្គុនធ្គុំ ។ អាមនា ។ ខ្លេ អសន្ន៍តាន់តំ ។ ឧ បោរំវត្តព្វេ ។ បេ ។ ទ្ធេ អសន្ន័តាជំតិ ។ អមត្តា ។ ខ្វេ តាឈាជំ ។ បេ។ អភ្នំកោ វាត៌ ។ ឧ សោវ វត្តេញ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ត

ចុះនិញ្ហាន ជាអសង្គត:ដែរឬ ។ អើ ។ អសង្គត: មានពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អសង្គត: មានពីរឬ ។ អើ ។ ទីពឹង មាន ពីរ ។ បេ ។ ការនៃសក្ដីឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៥១) ការបាននុវ័យីវ ជាអសង្គត:ឬ ។ អើ ។ និញាន ។ បេ ។ មិនស្វាប់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ការបាននូវចីវរ ជាអសន្តត: ចុះនិញ្ជាន ជាអសន្តត:ដែរឬ ។ អេ ។ អសន្តិត: មានពីវ ប្ ។ អកមិនគរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អសង្គត: មានពីរឬ ។ ដើម ទីពឹង មានពីវ ម បេ ។ ការនៃរាសក្ដីឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការបាននូវបិណ្ឌូបាត ។ បេ ។ នូវសេនាសនៈ ។ បេ ។ នូវគិលានហ្វួច្ចុយកេសជួបវិក្ខារ ជាអសង្គ័តៈឬ ។ អើ ។ និញ្ជាន ។ បេ ។ មិនស្វាប់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការបាននូវគិលានហ្វច្ចុយគេសដ្ឋបរិក្ខារ ជាអសង្គត: ចុះនិព្វាន អសង្គត:ដែរឬ ។ អើ ។ អសង្គត: មានពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ អសង្គ័ត: មានពីវប្ត ។ អើ ។ ទីពឹង មានពីវ ។ បេ ។ ការនៃសេក្តីឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។

(ឃុនុទ) ឧភឧសា លាបទហា ឧទ អមាឌ័្ម ည်း လာကို နိရာ () ရော် ရော် လေလ ကျောင်း လောင်း လေး လေး ကျောင်း လေး လေး ကျောင်း ကျောင លស្សា ឈានស្បា ខេត្តស្បា ឈានស្បា អាគារសា-ខណ្ឌប់ឧទសា រួយសាយិលឧទសា មេយូឈិ-យភឧសា នេះស្សាធាស្សា ។ មេ ។ សេតាបង្ខំមក្សា សេតាបត្តិដល់សា ស្ត្រភាកា-ជាភាមិដលស្បី អាលេខឧសស្បី អាលេខឧសស្បី ឧទ្ធ័ មេសខ្លុំសេត្ ។ អេចស្ល ។ ជំព្យាធំ ។ មេ ។ អច្ចុត់ អ្នងទី ។ ៤ ល្រេ, រ៉ុងលើ ។ ខេ ។ មរល្ខ់ឧប្ទាវិ បត្តិ អស់ខ្ញុំតា ឧិញ្ជាជំ អស់ខ្ញុំតែខ្លុំ ។ អាមន្តា ។ ខ្ទេ អសន្នតាជីតិ ។ ជ ខោ^{រំ} វត្ត**ត្វេ ។ ខេ ។**

បត្តិកេយា

ការបាននូវចីវេ ជាអសង្គ័ត: ការបាននូវចិណ្ឌូបាត ។ ថេ ។ នូវសេនា-សន: ។ បេ ។ នូវគិលានហ្វូច្ចុយកេសជួបវិក្ខាវ ជាអសន្ន័ត: ចុះនិត្វាន ជាអស្ង័ត:ដែល្ ។ អើ ។ អស្ង័ត: មាន៩ប្ ។ អ្នកមិនគួរពេល យ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ អសង្គ័ត: មាន ៤ ឬ ។ អើ ។ ទីពឹង៍ មាន ៤ ។ បេ។ ការនៃសក្ខប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ (៣៥៤) ការបាននូវបឋមជ្ឈាន ជាអសង្គ័ត: សេចក្តីទាំងអស អ្នកប្រាជ្ញតិប្រាស្ត្រវិទ្ធិស្ត្រ ស្ត្រី អាវុធ្យាន អ្វីតតិសដ្ឋាន ន្ទាំចតុត្តជ្យាន នូវអាកាសានញ្ហាយតន: នូវអា-នៅ សោតាបត់ផល ន្ទាសក្សា គាមមគ្គ ន្ទាសក្សា គាមផល ន្ទាអនា គាមមគ្គ នវអនាគាមផល នវអរហត្តមគ នវអរហត្តផល ជាអសង្គត:ឬ ។ អើ ។

ដើម អសង្គត: មានពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។

ការបាននូវអរមាត្តផល ជាអសង្គត: ចុះនិព្វាន ជាអសង្គតៈដែរឬ ។

ន់ព្វាន ។ បេ ។ មិនឲ្យត មិនស្វាប់ប្តូ ។ អ្នកមិនគួរព្រោលយ៉ាងនេះទេ ។បេ។

អភិធម្មចំដីពេ កបាវត្ថ

ខ្ទេមស<u>ខ្ល័</u>តា<u>ខិតិ។ អាមស្ព</u>។ ខ្ទេតាឈា<u>ខិ</u>។ បេ។ អន្តាភា វាតិ ។ ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ មេ ។ សេតាបត្តិ-មក្សុ បត្តិ អសផ្គុំតា សោតាបត្តិដល់ស្បា បត្តិ អ-សផ្គាំ ។ ២ ។ អហេត្តមក្សុ ្រ្តុំ អសផ្គាំ អរ-ហត្តដលស្បី បត្តិ អស់ខ្ញុំតា ខំពា្ធំ អស់ខ្ញុំតខ្លុំ ។ អា-ឧស្ត ១ ខា ្ត្រ មុសខ្លីខា ចូស្ន ១ ខ សេរ ម្តី ខេ តែ ឯ នៅ អសន្ត័តាជំតិ ។ អាមនា ។ នៅ តាឈាជំ ។ ខេ ។ អត្ថិកា វាតិ ។ ៤ ហៅវត្តិត្យូ ។ ខេ ។ (៣៥៣) ន វត្តាំ បត្តិ អសន្ត័តាតិ ។ អា-មន្តា ។ បត្តិ រុច វេឧស សញ្ញា សង្ខារា វិញ្ចា-ណេឌ្ឌ ឧ ហេវំ វត្តេញ ។ ចេ។ តេខ ហិ បត្តិ អសផ្លូតាត់ ៗ

បត្តិកេយ ។

ត្តបត្តាក្យា

សន្ទ័យថ្ងៃ រា មានស្លា រា នៅ អមាធ្លីខាញ់ អ នៅ រា ច្រាំ មានស្លា រា មេសទ្ទ័ រា ខ ស្សេ ស្រែ មិ ពេល ក្រាំ មិន មិន មាន មេសទ្ទ័ ខា ច្រាំ ម្រៃ មេ (យុស្ត្រ មានស្លា រា នៅ អមាធ្លីខា ច្រាំ ធ្វើ មាន (យុស្ត្រ មានស្លា រា នៅ អមាធ្លីខាញ់ មាន

អភិធម្មចំដឹក កហិវត្ថ

អសន្នត: មានពីរឬ ។ អើ ។ ទីពឹង មានពីវ ។ បេ ។ ការនិព្រសក្ដិឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការបាននូវសោតាបត្ដិមគ្គ ជា
អសង្ខិត: ការបាននូវសោតាបត្ដិផល ជាអសង្ខិត: ។ បេ ។ ការបាន
នូវអរហត្ដមគ្គ ជាអសង្ខិត: ការបាននូវអរហត្ដផល ជាអសង្ខិត: ចុះ
និព្វាន ជាអសង្ខិត:ដែរឬ ។ អើ ។ អសង្ខិត: មាន ៤ ឬ ។ អ្នកមិន
គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អសង្ខិត: មាន ៤ ឬ ។ អើ ។ ទីពឹង
មាន ៤ ។ បេ ។ ការវិទាសក្ដីឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៩៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ការបាន ជាអសង្គ្នត: ខេថ្ម ។ អើ ។ ការបាន គឺជារូប វេទនា សញ្ញា សង្គារទាំងឡាយ វិញ្ញាណ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបាន ជាអសង្គ្នត: ។

ចច់ ចត្តិកេខា ។

តបំតាក្យ

(៣៥៤) សេចក្តីទៀនទាត់ នៃធមិទាំងពួង (មានរូបជាដើម)
ជាអសង្គត: ឬ ។ អើ ។ និព្វាន ។ បេ ។ មិនស្វាប់ឬ ។ អ្នកមិន
គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សេចក្តីទៀងទាត់ នៃធមិទាំងពួង ជា
អសង្គត: ចុះនិព្វាន ជាអសង្គត: ដែរឬ ។ អើ ។ អសង្គត: មានពីរឬ ។

ត្រពិតាក្រវ៉ា

(៣៥៥) រូបសុរ្ រូបតា ឧឧ រូបតា អសន្នតាតិ ។ អាមន្តា ។ ធំញាន់ ។ បេ ។ អមតន្តិ ។ ឧ ហៅវ វត្តគ្លា ។ បេ ។ រូបសុប្រារូបតា ឧឧ រូបតា អសផ្គា ធិញ្ជុំ អស់ខ្លុំតន្តិ ។ អមន្តា ។ ខ្~~រុ អស់ខ្លុំ~~តាធិ-ត្ ។ ៤ សារុ ម៉ុយ ំង ខេង ខេង មេខុខ្មែញ មួយ អាមញ្ញា ។ ខ្យេង សាណា និ ។ ២ ។ អត្ថកែសា វាតិ ។ ជ មោរ វត្តត្វេ ។ មេ ។ វេឌជាយ វេឌជតា ជធុ ឋេខឧតា ។ មេ**។ ស**ញ្ញាយ សញ្ជា ជន្ សញ្ជា-តា ។ បេ។ សស្ត្រាធំ សង្គាត្រា ធធ្ សង្គាត្រា ។ ខេ ។ រិញ្ញាសស្សា វិញ្ញាសានា ននុ វិញ្ញាសានា អស់ខ្ញុំតាត់ ។ អាមជ្ញា ។ ធិញ្ជុំ ។ បេ ។ អម-နာဇ္မီ ၈ ဗ ကျေး နူးေက် **၈** ကေ ၈ ကေ ကေါက် နီးေက် ဥ၀ ၂၀၈ မက္ခ်ွေက ၁၊၀ ၁ ဒီကာလည**္** ဒီကာ-ណេតា ៩ឧ វិញាលាតា អសន្ល័តា ឧិញ្ជូន អសន្ល័-ត្តិ ។ អាមភ្ជា ។ ជ អស្ផ្តាំជំនិ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ បេ ។ ដ អស់ខ្ញុំតាជីតិ ។ អាមភ្ជា ។

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ២ បេ ២ អសង្គ្គ: មានពីរឬ ២ មើ ២ ទីពឹង មានពីរ ២ បេ ២ ការវិនាស់ក្ដីឬ ២ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ២ បេ ២

(៣៥៥) ភាពជារូបនៃរូប ក្រុងភាពជារូប ជាអសង្គត:ឬ ។ អើ ។ និត្វាន ។ បេ ។ មិនស្លាប់ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ភាពជាប្រនៃរូប ក្រែងកាពជារូប ជាអសង្គត: និព្វាន ជាអសង្គត:ឬ ។ អើ ។ អសង្គត: មានពីរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។ អសន្ត័ត: មានពីវេហ្គ ។ អើ ។ ទីពឹង មានពីវ ។ បេ ។ ការវិទាសក្តីឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ភាពជាវេ-ទេស នៃវេទនា ក្រុងកាពជាវេទនា ។ បេ។ ភាពជាសញ្ញានៃសញ្ញា ក្រែងភាពជាសញ្ញា ។ បេ ។ ភាពជាសង្គារនៃសង្គារទាំងឡាយ ក្រែងភាពជាសង្ខារ ។ បេ។ ភាពជាវិញ្ហាណ នៃវិញ្ហាណ ក្រែងភាព ដាវិញ្ញាណ ជាអសង្គត:ឬ ។ អើ ។ និត្វាន ។ បេ ។ មិនស្លាប់ឬ ។ អកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ។ ភាពជាប្រនៃប្រ ក្រែង៍ភាពជាប្រ ជាអសន្តត: ។ បេ។ ភាពជាវិញ្ញាណ នៃវិញ្ញាណ ក្រុងភាពជាវិញ្ញាណ និញ្ចាន ជាអសង្គ្នត:ដែរឬ ។ អើ ។ អសង្គ្នត: មាន៦ ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ ។ អសង្គ័ត: មាន៦ឬ ។ អើ ។

អភិធម្មចំដីកេ កបាវត្ថ

ន តាណាន៍ ។ មេ ។ អន្តវិកា វាត៌ ។ ឧ មោវិ វត្តព្រូ ។ មេ ។

ត្សិស្ត្រាប់ ។

កុ**ស**លកឋា

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ត

ទីពឹង មាន៦ ។ បេ ។ ការនៃាសក្តីឬ ។ អ្**កម**ិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។

(៣៩៦) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សេចក្តី ទៀនតត់នៃគមិតំង៍ពួង
ជាអសង្គត: ទេឬ ។ អើ ។ សេចក្តី ទៀងតត់នៃធមិតំង៍ពួង គឺជារូប
វេទនា សញ្ញា សង្គារតំង់ទ្បាយ វិញ្ញាណឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ សេចក្តី ទៀងតត់នៃធមិតំង៍ពួង
ជាអសង្គត: ។

ចច់ ឥជ្ជភាក្សា ។

ក្**សលក**ឋា

(៣៥៧) និព្វាន៣តុ ជាកុសលឬ ។ អើ ។ និព្វាន៣តុ ប្រកប ដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក នៃនិព្វាន៣តុនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងនិព្វាន៣តុ មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក នៃនិព្វាន៣តុ នោះ មិនមានខេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ និព្វាន៣តុ មិនមាន អារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក នៃនិព្វាន៣តុនោះ មិន មានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា និព្វាន៣តុ ជាកុ-សលទេ ។

ក្រសលកបា

រុឌ៊ីខា **រ** នេ រ ជហរុត្នខ្មុំ រ មាគស៊ី រ ដនេះ មោ ទូណិខយៈខំ ម៉េកហ ដធាតើហា ខន្ទំ ខា៣ មា-ឌីខា រ នេ រ ជហរុត្នខ្មុំ **រ** ខ ល្បេះ រូឌី ខេំ រ នេ រ ដហេយ មាក្រីខា រ នេ រ ជហរុត្នខ្មុំ រ មាគស៊ី រ ខ្យាក មាក្រីខា រ នេ រ ជហរុត្នខ្មុំ រ មាគស៊ី រ (ម ជុម្យ ទូណិខយៈខ្មុំ ម៉េមាហេ មធាតើហា ខន្ទំ

កុសលកឋា

(៣៩៨) អលោក: ជាកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការាំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង៍ចិត្តុក នៃអលោក: នោះ មានដែរឬ ។ អើ ។
និញ្ជានធាតុ ជាកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការ
តាំង៍ចិត្តុក នៃនិញ្ជានធាតុ នោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍
នេះ ទេ ។ បេ ។ អ មោស: ជាកុសល ។ បេ ។ អ មោហ: ជាកុសល
។ បេ ។ ស ទ្វា វីរិយៈ សតិ សមាធិ ។ បេ ។ បញ្ជា ជាកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង៍ចិត្តុក នៃបញ្ញានោះ
មានដែរឬ ។ អើ ។ និញ្ជានធាតុ ជាកុសល ប្រកបដោយអារម្មណ៍
ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំង៍ចិត្តុក នៃនិញ្ជានធាតុនោះ មានដែរឬ ។
អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។

(៣៩៩) និត្វានណតុ ជាកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ។ ការតាំងចិត្តទុក នៃនិត្វានណតុនោះ មិនមានទេឬ ។ អើ ។ អលោក: ជាកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្ត ទុក នៃអលោក:នោះ មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ និត្វានណតុ ជាកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការរំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក នៃនិព្វានណតុនោះ មិនមានទេឲ្យ ។ អើ ។ អាទាស:

អភិធម្មចិដិកេ កបាវត្ថ

តេហ្សុខ្លួន ៤ ខ លេដូ ខ្លួន ២៣ មនុទ្ធ ១ ខេ ៤ ១ ខេ ៤

កុសលក់ ។

អច្ចុត្តនិយាមតាកឋា

អភិធម្មចំដិក កហិវិត្ថ

ជាកុសល ។ បេ ។ អមោហ: ជាកុសល ។ បេ ។ សទ្ធា រ៉ែបែះ សតិ សមាធិ ។ បេ ។ បញ្ញា ជាកុសល មិនមានអារម្មណ៍ ការ រំពឹង ។ បេ ។ ការតាំងចិត្តទុក នៃបញ្ហា នោះ មិនមាន ខេឬ ។ អ្នក មិនគួរ ពោលយ៉ាង៍ នេះ ខេ ។ បេ ។

(៣៦០) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា និព្វានជាតុ ជាកុសល ខេថ្ម ។ អើ ។ ក្រៃង៍និព្វានជាតុ មិនមាន ភោស ខេថ្ម ។ អើ ។ ប្រសិនបើ និព្វានជាតុ មិនមាន ទោស ខេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះ ហេតុ នោះ អ្នក គួរ ពោលថា និព្វានជាតុ ជាកុសល ដែរ ។ ច្រំ កុសលាពិ ។

អបុគ្គតិយាមតាកឋា

(៣៦១) សេចក្តី ទៀន ទាត់តែម៉ឿង បេស់បុថុជ្ជន មានដែរឬ ។
អើ ។ បុគ្គលសម្ងាប់មាតា ជាបុគ្គល ទៀន ទាត់តែម៉ឿង បុគ្គលសម្ងាប់បិតា
។ បេ ។ បុគ្គលសម្ងាប់ព្រះអរហន្ត ។ បេ ។ បុគ្គលញ៉ាំងព្រះ លេហិត
ឲ្យពុះ ពោរ ឡើង ។ បេ ។ បុគ្គលបំបែកសង្ឃ ជាបុគ្គល ទៀន ទាត់តែ
ម៉ឿងឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង នេះ ទេ ។ បេ ។ សេចក្តី ទៀង ទាត់
តែម៉ឿង វបស់បុថុជ្ជន មានដែរឬ ។ អើ ។ វិចិតិច្នា នៃបុគ្គល ទៀង
ទាត់តែម៉ឿង គប្បី កើត ទៀងដែរឬ ។ អើ ។ វិចិតិច្នា នៃបុគ្គល ទៀង
ទាត់តែម៉ឿង គប្បី កើត ទៀងដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ វិចិតិច្នា
នៃបុគ្គល ទៀង ទាត់តែម៉ឿង គប្បី កើត ទៀង ទាត់ទេ ។

អច្ចុន្តនិយាមតាកថា

(พ p p) អជំទឹមព្រះសារ ជំងបក្សា រូត្យម្ ច្បីដើល្សៃទ ឯ មានស ឯ ឧស្សា ឯ សេរុំវត្តិ ៤០៤០ ខេស្សៈ ៤៦ មានស ៤ មោះ តាបត្តិមក្សេត ។ ជ សារំ វត្តិ ។ បេ ។ ស-ភពភាម៌មក្នេ ។ បេ ។ អភាភាម៌មក្<mark>ភេះ ។ បេ ។</mark> អរហត្តមក្សេត ។ ជ ហេវំ វត្តេ ។ មេ ។ ភ-តែខេន មក្តេញតិ ។ អកុសលេខ មក្តេញតិ ។ អគុសលោ មត្តោ ខ្យែព្រះគោ ១យកាម៉ឺ ពោជ-តាម អបឲយកាម អសាសារា ។បេ។ អស់ស្ពិល-សំគោត់ ។ ជ ហៅ ត្រូ ។ បេ ។ ជធុ អកុស-လော មត្តោ អធិយ្យាធិ កោ ។ មេ ។ សគ្គិលេសិ-កោត៌ ។ អមន្តា ។ ហញ្ជុំ អកុសលោ មក្តេ អធ៌យ្យាធិ កោ ។ មេ ។ សដ្ឋិលេស កោ កោ វត ក វត្តត្វេ អច្ចុន្តិយតសា ្ន្រក្សសា្ស្រ្តិ គេកុស-លេខ ឧដ្ដេខ ឧហ្គុំ ។

អច្ចុន្តនិយាមតាកថា

(៣៥៤) វិចិកិច្ចា របស់បុគ្គល ទៀង ទាត់តែម៉្យង៍ មិនគប្បីកើត ឡើង ខេច្ច ។ អើ ។ (បុគ្គល ទៀនទាត់តែម៉្យាង) លះបង់ (វិចិកិច្ចា) ហើយ ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ ។ (បុគ្គល ទៀង៍ ទាត់តែម៉្យាង៍) លះបង់ (វិចិកិច្ចា) ហើយឬ ។ អើ។ (លះបង់) ដោយសោតាបត្តិ-មគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (លះបង់) ដោយសក-**ភាតាមិមគ្គ ។ បេ ។** ដោយអនាគាមិមគ្គ ។ បេ។ ដោយអរហត្ថមគ្ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (លះបង់) ដោយមគ្គ ដូច មេច ។ ដោយមគ្គ ជាអកុសល ។ មគ្គ ជាអកុសល ជាទីស្រោច ស្រង់ ដល់ទូវការអស់ទៅ ដល់ទូវការគ្រាស់ដឹង មិនដល់ទូវការសន្យំ-កពុនទ្វេង៍ មិនមានអាសារ: ។ បេ ។ មិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្គង់ទេ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង៍មគ្គ ជាអកុសល មិនជាទីស្រេចស្រង់ ។ បេ ។ គួរដល់សេចក្តីសៅហ្គម្ភ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ មគ្គ ជាអកុសល មិនជាទីស្រោចស្រង់ ។ បេ ។ គ្នុវដល់ $\mathcal{L}$ ဟော်ကိုးကေတြ၍ မာလမှုနာမီစးမြီး မှုနမီးနှူး၏လက် ပုန္တလ $\mathcal{L}$ ရာ **ទាត់តែម៉**ក្រង៍ លះបង់វិចិត្តិថា ដោយមគ្គ ជាអកុសល ខេ

អភិធម្មចំជិពេ កបាវិត្ត

ងត់ខំទូលាឧមន្ទ ឯ នៃពីខ្មេញ មេ មេ មេ មេ មេ មេ ជំនិត មេ ជំនិតមា មក្សានទូទ្ធី នពិខ្មេញ មួ ឯ មេ មេ ជំនិតទូទ្ធី នៃខេត្តទ្ធី នពិខ្មែញ មួ ឯ មេ មេ ឯ សម្បំ (២៦៣) មមានទុទ្ធិលា ចូលឧមា ជំនិលមា

្រែសស្រ ក្រសាង បានដ្ឋាន បានក្បា ខេត្តបក្ស ៩ ដេខ ខ្ទុក្ដី ខាត់ ដែក នៃ ១ មាន ខា ១ ឧស្ស ខា ១ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ។ មហិយៈតំ ។ អមស្គ ។ សោតាបត្តិមក្តេសត់ ។ ជ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ សភាខាត់មក្ដេច ។ បេ ។ អភាតាម៉មក្ដេច ។ បេ ។ អរហេត្តមក្សេភិ ។ ឧ ហេវំ វត្តគ្លេ ។ មេ ។ ភ-នាមេខ មក្តេញតំ ។ អត្តសលេខ មក្តេញតំ ។ ម្នាស្សា មេស្លា ។ ខេ ។ នេះ ។ នេះ ។ សស្បន្តភ្ជុំយា ចូលសរា ជួលស្បា ជួនធន្តិ អគុសលេខ មក្ខេ បហ័ណ្ឌ ។

អភិធម្មបំដិក កថាវិត្ថ

(៣៦៣) ទច្ចេទទិដ្ឋិ របស់បុគ្គលទៀន ដោយសស្សតទិដ្ឋិ គប្បី កើតទ្បើនដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ទច្ចេទទិដ្ឋិ របស់បុគ្គលទៀន ដោយ សស្សតទិដ្ឋិ គប្បីកើតឡើង ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា សេចក្តីទៀងទាត់តែម៉្យាង របស់បុថុដ្ជន មានទេ ។

(៣៦៤) ទច្ចេទនិជ្ជិ របស់បុគ្គលទៀង ដោយសស្សតនិជ្ជិ មិន តហ្វីកើតទ្បើងខេច្ច ។ អើ ។ (បុគ្គលនោះ) លះបង់ (។ច្នេទនិដ្ឋិ) ហើយ ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ ។ (បុគ្គលនោះ) លះបន់ (១០០១១៩៤) ហើយឬ ។ អើ ។ (លះបង់) ដោយសោតាបត្តិមគ្គ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (លះបង់) ដោយសភព-គាមមគ្គ ។ បេ ។ ដោយអនាគាមមគ្គ ។ បេ ។ ដោយអរហត្ថមគ្គ ប្ត ។ អកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (លះបង់) ដោយមគ្គ ដូចមេច ។ ដោយមគ្គ ជាអកុសល ។ មគ្គ ជាអកុសល ។ បេ ។ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលទៀង ដោយសស្បត-ទិជ្ជិ លះបង់ទុច្ចេទ្ធទិជ្ជិ ដោយមគ្គ ជាអ~~ក~~ុសលទេ ។

អច្ចុន្តនិយាមតាកថា

្រែសង្គ ្រេងយ៍ ឈន្ទឹងនទ្ទាន (៤៤៣) សស្បាតខ្ញុំ ឧប្សាដ្ឋយ្យាតិ ។ អមគ្គា ។ បហិសា-តំ ។ ជ ហេរំវត្តព្វ ។ មេ ។ មហ័សត់ **។** អា-មភា ។ សោខាបត៌មក្សេត់ ។ ៤ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ។ សភាឧាភាម៌មក្ដេ ។ បេ។ អរហេត្មក្នេ លាតិ ។ ជ ប្រា^{រំ}វត្តត្លូ ។ បេ ។ ភាគមេជ មក្កេ-សេត្ត ។ អកុសលេខ មក្តេសត្ត ។ អកុសលេ មក្តេ ។ មេ ។ នេះ វត្ត ពេ វត្តគ្លេ ខ្មន្តែធិដ្ឋិយា ច្លេះសារី ជំនិលហារី មហារឹងច្ចុំ ងយ់មាហេច ម គេជ បហិលាត់ ។

អច្ចុន្តនិយាមតាក់វា

(៣៦៩) សស្សត្ថិដ្ឋិ របស់បុគ្គលទៀន ដោយទច្ចេទទិដ្ឋិ គប្បី កើតឡើនឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ សស្សត្ថិដ្ឋិ របស់បុគ្គលទៀន ដោយទច្ចេទទិដ្ឋិ គប្បីកើតឡើន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោល ថា សេចក្តីទៀនទាត់តែម៉្យាន៍ របស់បុថុដ្ជន មានទេ ។

(៣៦៦) សស្សត្ថិដ្ឋិ បេសបុគ្គលទៀន ដោយ។ច្នេទ្ធិដ្ឋិ មិន គប្បីកើតឡើងខេច្ច ។ អើ ។ (បុគ្គលនោះ) លះបង់ (សស្បតe ដ ំ) ហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ថេ ។ (បុគ្គល ដោយសេវាស្ត្រមគ្គុហ្គូ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (លះ ชล์) ដោយសក៣តាមិមគ្គ **។** បេ ។ ដោយអរហត្តមគ្គប្**។** អ្**កមិន** គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (លះបង់) ដោយមគ្គ ដូចម្ដេច ។ ដោយមគ្គ ជាអកុសល ៗ មគ្គ ជាអកុសល ៗ បេ ៗ មាលអកដឹ ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គលទៀង ដោយទុចេខទិដ្ឋិ លះបង់ សស្សតទិជ្ជី ដោយមគ្គ ជាអកុសលទេ ។

អភិធម្មបំដីពេ កហិវត្ថ

(៣៦៧) ៤ វត្តព្វំ អត្តិ បុដ្ដជិនស្បី អច្ចិន្ទិយា-មតាតិ ។ អាមន្ទា ។ ៤៩ វត្តិ ភពនា ៩៩ ភិក្ខាប់ ស្លា បុក្កលោ សមញ្ជាតា ហោតិ ស្លាត្តិ-កាន្យកោហិ អក្សលេហិ ឧម្មេហិ សេ សក្តិ-និម្មក្តា ធំមូក្តៅ ហោតិតិ អត្តេ សុត្តន្ទេតិ ។ អា-មត្តា ។ នេខ ហិ អត្តិ បុដ្ដជិនស្បី អច្ចិន្តិយា-មតាតិ ។

អភិធម្មបំផិត កបាវិត្ថ

(៣៦៧) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សេចក្តីទៀងទាត់តែម៉ឺ្យង៍
របស់បុថុជ្ជន មានខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់
ថា ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ប្រកបដោយពួកធម៌
ជាអកុសល ខ្វៅតែម៉ឺ្យាង បុគ្គលនោះ មុជចុះហើយចេះតែមុជចុះទៅ
តែម្តង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ក្រោះហេតុនោះ
សេចក្តីទៀងទាត់តែម៉ឺ្យង៍ របស់បុថុជ្ជន មាន ។

(៣៦៤) ព្រះមានព្រះភាគ ខ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ
បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ប្រកបដោយពួកធម៌ ជាអកុសល ខ្មៅតែម៉្យាង
បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមុជចុះហើយចេះតែមុជចុះទៅតែម្ដង ព្រោះហេតុនោះ
សេចក្ដីទៀនទាត់តែម៉្យាង របស់បុថុដ្ជន មាន ព្រោះធ្វើខ្ញុំសេចក្ដីចូលចិត្ត
ដូច្នេះឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ
បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ដើបឡើងហើយមុជចុះទៅវិញ ពាក្យដូច្នេះ
មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ បុគ្គល ដើបឡើងស្វាកាលហើយមុជចុះ

ឥន្ត្រិយកថា

អច្ចុន្តនិយាមតាកថា ។

ឥន្ទ្រិយកឋា

(៣៩០) ឧត្តិ លោកឃំ សធ្វិស្ត្រិយឆ្តិ ។ អា-មន្តា ។ ឧត្តិ លោកឃៃ សធ្វាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ មេ ។ ឧត្តិ លោកឃំ រឺវិយ៍ស្ត្រិយំ ។ មេ ។ សតិស្ត្រិយំ ។ មេ ។ សមាជិស្ត្រិយំ ។ មេ ។

ឥន្ត្រិយពថា

(៣៦៩) ព្រះមានព្រះកាត ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ
បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ប្រកបដោយពួកធម៌ ជាអកុសល ខ្មៅតែ
ម៉្យាង បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមុជចុះហើយចេះតែមុជចុះទៅតម្លង ព្រោះ
ហេតុនោះ សេចក្តីទៀនទាត់តែម៉្យាង របស់បុថុជ្ជន មាន ព្រោះធ្វើខ្លីវ
សេចក្តីចូលចិត្តដូច្នេះឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល
កិត្តទាំងឡាយ បុគ្គលពួកខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ដើបឡើងហើយឈរនៅ
ដើបឡើងកោមសេសម៉ូងមើល ដើបឡើងហើយហែលទៅ ដើបឡើង
ហើយដល់ ត្រើយខាងនាយ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។
បុគ្គល ដើបឡើងសព្វកាល ហើយធ្វង់ទៅត្រើយខាងនាយបានឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។

ចច់ អច្ចន្តនិយាមតាកថា ។

ឥន្ទ្រឹយកឋា

(៣៧០) សទ្ធិន្ទ្រិយ ជាលោកិយ: មិនមានខេថ្ក ។ អើ ។ សទ្ធា ជាលោកិយ: មិនមានខេថ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ វិរិយ៌ន្ទ្រិយ ។ បេ ។ សតិន្ទ្រិយ ។ បេ ។ សមាធិន្ទ្រិយ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កបាវិត្ថ

ចញ្ជាំទ្រួយភ្នំ ។ អមន្តា ។ ឧទ្ទិ លោកកំយ មញ្ជាត់ ។ ឧ ហៅ វត្តព្យេ ។ មេ ។

မွော့က္ခ်္တာတို့ ရင္းလုပ္သည္တို့ ရင္းလဲ ရင္သိုင္ခ်က္တို့ ရင္းလဲ ရင္သိုင္ခ်က္တို့ ရင္းလဲ ရင္သိုင္ခ်က္သိုင္တဲ့တာတို့ ရင္းလဲ ရင္သိုင္ခ်က္သိုင္တဲ့တာတို့ ရင္းလဲ ရင္သိုင္ခ်က္သိုင္တဲ့တာတို့ ရင္းလဲ ရင္သိုင္ခ်က္သိုင္တဲ့တာတို့ ရင္းလဲ ရင္သိုင္ခ်က္သိုင္တဲ့တာတို့ ရင္းလဲ ရင္သိုင္ခ်က္သိုင္ခ်က္သိုင္တဲ့တာတို့ ရင္းလဲ ရင္သိုင္ခ်က္သိုင္တဲ့တာတို့ ရင္းလဲ ရင္သိုင္တဲ့တာတို့ ရင္းလဲ ရင္သိုင္တဲ့တာတိုင္တိုင္တဲ့တာတိ

(៣៧៣) អត្តិ លោកិយំ សេមឧស្សំ អត្តិ លោកិយំ សេមឧស្សិន្ត្រិយំ ។ ខេ ។ អត្តិ លោកិយំ ជីវិតំ អត្តិ លោកិយំ ជីវិតិន្ត្រិយន្តិ ។ អមន្តា ។ អត្តិ លោកិយា សន្ធា អត្តិ លោកិយំ សន្ធិន្ត្រិ-យន្តិ ។ ឧ ខេរាំ ត្រៃ ៗ ។ ខេ ។ អត្តិ លោកិយំ ជីវិតំ អត្តិ លោកិយំ ជីវិតិន្ត្រិយន្តិ ។ អមន្តា ។

អភិធម្មចិដិក កបារិត្ត

បញ្ជាំខ្លួយ ជាលោកិយ: មិនមានខេប្ប ។ អើ ។ បញ្ជា ជាលោកិយ: មិនមានខេប្ប ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

(៣៧១) សទ្ធា ជាលោកិយ: មានដែរឬ ។ អើ ។ សទ្ធិន្ទ្រិយ ជាលោកិយ: មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ វិរិយ: ។ បេ ។ សតិ ។ បេ ។ សមាធិ ។ បេ ។ បញ្ជា ជាលោកិយ: មានដែរឬ ។ អើ ។ បញ្ជាំន្ទ្រិយ ជាលោកិយ: មានដែរឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(ញ៧៤) មន: ជាលោកិយ: មាន ចុះមនិន្ត្រិយ ជាលោកិយ:
មានដែរឬ ។ អើ ។ សទ្ធា ជាលោកិយ: មាន ចុះសទិ្ត្រិយ ជាលោកិយ: មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ មន:
ជាលោកិយ: មាន ចុះមនិន្ត្រិយ ជាលោកិយ: មានដែរឬ ។ អើ ។
បញ្ញា ជាលោកិយ: មាន ចុះបញ្ញាន្ត្រិយ ជាលោកិយ: មានដែរឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៧៣) សោមនស្ស ជាលោកិយៈ មាន ចុះសោមនស្សន្ទិយ ជាលោកិយៈ មាន ។ បេ ។ ជីវិត ជាលោកិយៈ មាន ចុះជីវិតិន្ទ្រិយ ជា លោកិយៈ មានដែរឬ ។ មើ ។ សទ្ធា ជាលោកិយៈ មាន ចុះសទ្ធិ-ន្ទ្រិយ ជាលោកិយៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ជីវិត ជាលោកិយៈ មាន ចុះជីវិតិន្ទ្រិយ ជាលោកិយៈ មានដែរឬ ។ មើ ។

ឥន្ត្រិយកថា

မန္တီ ျင ကျေး နန္တီး ကေၾက ရောက်ဖြီ-

(ကေရ) မန္တီ (ကယ္ဆက နည္တဲ့ အေနီ (ကယ္ဆ-ណុំ មន្ទំ ទ្រុំ ជា ខ្លុំ ឯង មន្ទំ ស្រា ខ្លុំ លោ ខ្លែ ស្រា បា ម នោ ឧទ្ទិ លោកឃំ មនិន្រ្ទិយន្តិ ។ ឧ ហៅ វត្តគ្រូ ។ មេ ។ អត្ត លោកឃា ចញ្ញា ជគ្នំ ហេ-ក្លេច មញ្ជាំ បន្ទឹង មាមស្លា ។ អត្តិ លោក យោ မေးက နေနဲ့ ကောက်ထံ မန်န္နီယန့် ၅ န မောဂိ វត្តេ ។ ខេ ។ អត្តិ លោកឃា សគ្គា នត្តិ លោ-ក្លុំ សន្តិទ្រុំយន្តិ ។ អាមន្តា ។ អគ្គិ លោកឃំ សោមឧស្សំ ឧត្តិ ហេតាយំ សោមឧស្សិក្ខិយត្តិ ។ ខេ ។ អត្ត លោកឃំ ជីវិត ឧត្តិ លោកឃំ ជី-វិតិត្រ្តិយត្តិ ។ ជ ហេវ វត្តព្វេ ។ មេ ។ អគ្គិ ហេ-က်ေးဟာ ဗဏ္ဏာ ခန္နာ ကောက်းဖေ ဗဏ္ဏာဖြို့လာရှိ ។ អា-មត្ត ។ អត្ត លោកិយំ ជីវិត ឧត្តិ លោកិយ៍ ដ្ឋាភិច្រិយន្តិ ។ ជ សោរ វគ្គុ ពេ ។

ឥន្ត្រិយកថា

បញ្ហា ជាលោកិយ: មាន ចុះបញ្ជាទ្រិយ ជាលោកិយ: មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

[ញ៧៤] សទ្ធា ជាលេកិយ: មាន ចុះសទិ្ធ្រួយ ជាលេកិយ: មិនមានខេច្ច ។ ដើ ។ មន: ជាលោកិយៈ មាន ចុះមនិន្ត្រិយ ជា លោកិយៈ មិនមានខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ បញ្ហា ជា លោកិយ: មាន ចុះបញ្ជាំខ្លិយ ជា លោកិយ: មិនមាន ទេប្ត ៗ រេអី ២ មន: ជា លោកិយ: មាន ចុះមនិន្ត្រិយ ជា លោកិយ: មិនមាន ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សទ្ធា ជាលោកិយ: មាន ចុះសទិន្រ្ទ័យ ជាលោកិយ មិនមានខេច្ច ។ ដើ ។ សោម-នស្ស ជាលោកិយ: មាន ចុះសោមនស្សិន្ទ្រិយ ជាលោកិយ: មិនមាន ។ បេ ។ ជីវិត ជា លោកិយ: មាន ចុះជីវិតិ ទ្រួយ ជា លោកិយ: មិន មាន ទេប្តូ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ ។ បញ្ហា ជា លោ-ក្ឃ: មាន ចុះបញ្ជាវិទ្ធិយ ជាលោកិយ: មិនមានខេច្ច ។ អើ ។ ជីវិត ជា ហេតិយៈ មាន ចុះជីវិតិន្ត្រិយ ជា ហេតិយៈ មិនមាន ទេប្ត ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កសិវត្ថ

អភិធម្មចំដក កបាវត្ថ

(ញ១៩) សុទ្ធា ជាលោកតរ: មាន ចុះសុទ្ធិន្ទ្រិយ ជាលោកតរ:

មានដែរឬ ។ ដើ ។ សទ្ធា ជាលោកិយៈ មាន ចុះសទិន្ត្រិយ ជាលោ-

ក្ឃ: មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ រប ។ វិរិយ:

ជាលេក្សរ: មាន ២ បេ ២ បញ្ជា ជាលេក្សរ: មាន ចុះបញ្ជាខ្លិយ ជា

លោក្សរ: មានដែរឬ ។ អើ ។ បញ្ហា ជាលោកិយ: មាន ចុះបញ្ច-ញ

្ត្រ័យ ជា លោកិយៈ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ ថេ។

(ញជា៦) សទ្ធា ជាលោកិយ: មាន ចុះសទ្ធិន្ទ្រិយ ជាលោកិយ:

មិនមានខេច្ច ។ ដើ ។ សទ្ធា ជារលាក្តុរៈ មាន ចុះសទិន្ត្រិយ ជាលោ-

ក្សរ: មិនមានខេហ្ក ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ វិរយៈ:

ជាលោកិយ: មាន ។ បេ ។ បញ្ជា ជាលោកិយ: មាន ចុះបញ្ជាខ្លិយ

ជា លោកិយៈ មិនមាន ទេឬ ។ អើ ។ បញ្ហា ជា លោក្ត្រ មាន ចុះ

បញ្ជាន្ទ័យ ជាលេក្ខត្ត: មិនមានខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង

18818 9 10 7

តស្ស ឧទ្ទាន់

កាន់ខ្លាំ ។ នេច ស្ អន្តំ ហេយុយាច្ ឧញ្ជុំថ្ងៃកាន់ខ្លាំ ។ នេច ស្ អន្តំ ហេយុយាច ឧញ្ជុំថ្ងៃកាន់ខ្លាំ ។ នេច ស្ អន្តំ ហេយុយច ឧញ្ជុំថ្ងៃកាន់ខ្លាំ ។ នេច ស្ អន្តំ ហេយុយច ឧញ្ជុំថ្ងៃ អាមន្តំ ។
កាន់ខ្លាំ ។ នេច ស្ អន្តំ ហេយុយច ឧញ្ជុំថ្នៃ អាមន្តំ ។
កាន់ខ្លាំ ។ នេច ស្ អន្តំ ហេយុយច ឧញ្ជុំថ្នៃ អាមន្តំ ។
កាន់ខ្លាំ ។ នេច ស្ អន្តំ ហេយុយច ឧញ្ជុំថ្នៃ អាមន្តំ ។
កាន់ខ្លាំ ។ កាន់ខ្លាំ ។
កាន់ខ្លាំ ។ កាន់ខ្លាំ ។ កាន់ខ្លាំ ។
កាន់ខ្លាំ ។ កាន់ខ្លាំ ។ កាន់ខ្លាំ ។ កាន់ខ្លាំ ។
កាន់ខ្លាំ ។ កាន់ខ្

ឥន្ត្រ្ចិយកថា ។ ឯកូស៊ីសតិមោ វិគ្គោ ។

ត្រហ្ស ។ទ្វាតំ

អត្តនេះ ក្តី លោក ហេ ខេត្ត ក្តី ប្រសិត្ត ។

នៃ ខេត្ត ប្រភេសា មន្តិ ប្រភេសា ខេត្ត ក្រុំ ខេត្ត មុខ្លះ មេ ខេត្ត ខេត្ត

១១៩នៃឯកូនវីសតិមវគ្គ

(៣៧៧) បញ្ជាំខ្លិយ ដាលោកិយ: មិនមាន ខេថ្ម ។ អើ ។
ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគត
កាលប្រមើលមើលខ្លាំសត្វលោក ដោយពុទ្ធចក្ខុ បានឃើញពួកសត្វមាន
ធ្លើតិចក្នុងក្អែក មានធ្លើច្រើនក្នុងក្អែក មានឥន្ទ្រិយដ៏ក្យៅក្រា មាន
ឥន្ទ្រិយទន់ មានអាការល្អ មានអាការអាក្រក់ ដែលឲ្យដឹងបាន ដោយ
ងាយ ដែលឲ្យដឹងបាន ដោយកម្រ ពួក១៖ ឃើញ ទោសនិងក័យក្នុងបៈលោក ពាក្សដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះ ហេតុ នោះ
បញ្ជាំខ្លិយ ជាលោកិយ: មានដែរ ។

ចច់ ឥន្ត្រួយកថា ។ ចច់ ឯកូនវិសតិមវត្ត ។

ឧទ្ធាននៃឯក្អូនវិសតិមវគ្គនោះ គឺ

និយាយ អំពីបុគ្គល លះបង់ពួកកិលេសជាអតីត លះបង់
ពួកកិលេសជាអនាគត លះបង់ពួកកិលេសជាបច្ចុប្បន្ន ១
សេចក្តីសូន្យ រាប់បញ្ចូលក្នុងសង្ខារក្ខន្ធ ១ សាមញ្ញាមល
ប្រាក្សិត៖១ ការបាន ជាអសង្ខត:១ សេចក្តីទៀនមាត់
នៃធម៌ទាំងពួង ជាអសង្ខត: ១ និព្វានណតុ ជាកុសល១
សេចក្តីទៀងមាត់តែម៉្យាង របស់បុថុជ្ជន មាន១ បញ្ចិន្ត្រិយៈ
ជាលេកិយ: មិនមាន១ ។

អសញ្ជុំប្ចុកឋា

(៣៧៤) អសញ្ចំចូ មានរំ ដីវិតា ហេបេចត្វា អានន្តរំកោ ហោតីតិ ។ អាមខ្លា ។ អសញ្ចំចូ ចាឈំ ហន្ត្យ ទាឈាត់ទាត់ ហោតីតិ ។ ន ហៅ តែត្រ ។ បេ ។ អសញ្ចំចូ មានរំ ដីវិតា ហេបេចត្វា អានន្តរំកោ ហោតីតិ ។ អាមន្តា ។ អសញ្ចំចូ អនិច្ចំ អានន្តរំកោ ហោតីតិ ។ អាមន្តា ។ អសញ្ចំចូ អនិច្ចំ អានិយិត្យ ។ បេ ។ មុសា ភណិត្យ មុសាវាឌី ហោ-

អសញ្ចុំប្ចុកថា

(៣៧៤) បុគ្គល មិនក្ងែងផ្ដាច់បង់ជីវិតមាតា ឈ្មោះថាដល់អនន្ដរិយកម្មឬ ។ អើ ។ បុគ្គល មិនក្ងែងសម្ងាប់សត្វមានជីវិត ឈ្មោះថាជា
អ្នកញ៉ាំងសត្វមានជីវិតឲ្យធ្លាក់ចុះកន្ងង់ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង
នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល មិនក្ងែងផ្ដាច់បង់ជីវិតមាតា ឈ្មោះថាដល់អនន្ដរិយកម្មឬ ។ អើ ។ បុគ្គល មិនក្ងែងផ្ដាច់បង់ជីវិតមាតា ឈ្មោះថាដល់អនន្ដរិយកម្មឬ ។ អើ ។ បុគ្គល មិនក្ងែងកាន់យកវត្ដដែលគេមិនបានឲ្យ ។ បេ ។
ពោលពាក្យកុហក ឈ្មោះថាជាអ្នកពោលពាក្យកុហកដែរឬ ។ អ្នកមិន
គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៣៧៩) បុគ្គល មិនក្ងៃងសម្ងាប់សត្វមានជីវិត មិនជានឈ្មោះ ឋាជាអ្នកញ៉ាំងសត្វមានជីវិតឲ្យធ្លាក់ចុះកន្ទង់ខេឬ ។ អើ ។ បុគ្គល មិន ក្ងៃងផ្ដាច់បង់ជីវិតមាតា មិនបានឈ្មោះថាដល់អនន្តវិយកម្មខេឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល មិនក្ងែងកាន់យកវត្តដែលគេ មិនបានឲ្យ ។ បេ ។ ពោលពាក្យកុហក មិនបានឈ្មោះថាជាអ្នកពោល ពាក្យកុហកខេឬ ។ អើ ។ បុគ្គល មិនក្ងែងផ្ដាច់បង់ជីវិតមាតា មិនបាន ឈ្មោះថាដល់អនន្តវិយកម្មខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

អសញ្ចំចូកថា

(៣៨០) អសញ្ចំចូ មានាំ ជីវិតា ហេបេខត្វា
អាជន្តាំកោ ហោតីតិ ។ អាមន្តា ។ អសញ្ចំចូ មានាំ
ជីវិតា ហេបេខត្វា អាជន្តាំកោ ហោតីតិ អត្តៅ
សត្តន្តោតិ ។ ឧត្តិ ។ សញ្ចំចូ មានាំ ជីវិតា ហេបេខត្វា
អាជន្តាំកោ ហោតីតិ អត្តៅ សុត្តន្តោតិ ។ អាមន្តា ។
ហញ្ចំ សញ្ចំចូ មានាំ ជីវិតា ហេបេខត្វា អាជន្តាំកោ ហោតីតិ អត្តៅ សុត្តន្តោ យោ វត បេវត្តព្វេ
អសញ្ចំចូ មានាំ ជីវិតា ហេបេខត្វា អាជន្តាំអសញ្ចំចូ មានាំ ជីវិតា ហេបេខត្វា អាជន្តាំអសញ្ចំចូ មានាំ ជីវិតា ហេបេខត្វា អាជន្តាំកោ
ហោតីតិ ។

(៣៥០) ឧ វត្តត្វំ មាតុឃាតកោ អាឧន្តរិកោះ នំ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ មាតា ជីវិតា វេយេចិតា នេះ វត វេ វត្តត្វេ មាតុឃាតកោ អាឧន្តរិកោះ ។ ឧ វត្តត្វំ ចិតុឃាតកោ អាឧន្តរិកោះ ។ ឧ វត្តត្វំ ចិតុឃាតកោ អាឧន្តរិកោះ ។ ឧ វត្តត្វំ ចិតុឃាតកោ អាឧន្តរិកោះ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ ចិតា ជីវិតា វេយេចិតោះ ។ អាមន្តា ។ មាញ្ជាំ ចិតា ជីវិតា វេយេចិតោ នេះ វត វេត្តត្វេ ចិតុឃា-នកោ អាឧន្តរិកោះ ។ ឧ វត្តត្វំ អាហេន្តឃាតកោ

អសញ្ជិច្ចកឋា

(៣៨០) បុគ្គល មិនក្ងៃង៍ម្ដាច់បង់ជីវិតមាតា ឈ្មោះថាដល់អន្ត្តិយេកម្មឬ ។ អើ ។ បុគ្គល មិនក្ងៃង៍ម្ដាច់បង់ជីវិតមាតា ឈ្មោះថា ដល់អន្ត្តិវិយកម្ម ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រដែរឬ ។ មិនមាន េ ។ បុគ្គល ក្ងែង៍ខ្លាំចបង់ជីវិតមាតា ឈ្មោះថាដល់អន្ត្តិវិយកម្ម ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រដែរឬ ។ មិនមាន េ ។ បុគ្គល ក្ងែង៍ផ្ដាច់បង់ជីវិតមាតា ឈ្មោះថាដល់អនន្ត្រិយកម្ម ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ បុគ្គល ក្ងែង៍ម្ដាច់បង់ជីវិត មាតា ឈ្មោះថាដល់អនន្ត្រិយកម្ម ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រដែរ ម្នាសា ឈ្មោះថាដល់អនន្ត្រិយកម្ម ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រដែរ មាលា ឈ្មោះថាដល់អនន្ត្រិយកម្ម ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រដែរ មាតា ឈ្មោះថាដល់អនន្ត្រិយកម្ម ទេ ។

(៣៨๑) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គល សម្ងាប់មាតា ដល់

អនន្តិយៃកម្មខេច្ច ។ អើ ។ ក្រែងមាតា បុគ្គលនោះផ្ដាច់បង់ជីវិតហើយ

ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ មាតា បុគ្គលនោះផ្ដាច់បង់ជីវិតហើយ ម្នាលអ្នក
ជីចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គលសម្ងាប់មាតា ដល់

អនន្តិយៃកម្ម ។ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គល សម្ងាប់បិតា ដល់

អនន្តិយៃកម្មខេច្ច ។ អើ ។ ក្រែងបិតា បុគ្គលនោះផ្ដាច់បង់ជីវិតហើយ ម្នាល

ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បិតា បុគ្គលនោះផ្ដាច់បង់ជីវិតហើយ ម្នាល

អ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គលសម្ងាប់បិតា ដល់

អនន្តិយៃកម្ម ។ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គលសម្ងាប់បិតា ដល់

អនន្តិយេកម្ម ។ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គល សម្ងាប់ព្រះអរហន្ត

អភិធម្មចិដិកេ កថាវិត្ត

អានឆ្នាំ កោត់ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ អយោ ជីវិតា វេយា-ចំនោត់ ។ អមន្តា ។ មាញ៉ាំ អយោ ជីវិតា វេយាចំនោ នេះឧវត រ វត្តុគ្វេ អរមាន្ត្រមាតា អាជន្ត្រីកោ-តំ ។ ១ វត្តត្វំ រុហ៍រុប្បានគោ អានន្ទាំគោត៌ ។ អាមណ្ឌ ។ ឧជុ ត៩កេត្តស្ប ហេ ហិតំ ឧច្យាធ៌-តន្តិ ។ អមន្តា ។ សញ្ចុំ ត៩កេតសុ ្រសេហ៍នំ ឧប្បាធិត តេខ វត ប វត្តព្វេ ស្រាំប្រកួនកោ អា-ឧត្តាភោតិ ។ សម្ប័ក្រឧកោ អឧត្តាភោតិ ។ អមន្តា ។ សព្វេ សខ្លុំ ភេឌ**កា** អនន្ត្រីកាត់ ។ ឧ ហេរំវត្ត**ព្វេខ១ ស**ព្វេសៈ ក្រែឧកា អា• ឧត្តភាតិ ។ អមនា ។ ខម្មភា សន់ក្រុន ភោ អាន្ត្តាំ កោត់ ។ ជ ប្រាវ វត្តត្វេ ។ បេ ។ ជម្មេញាំ សផ្សាតេខគោ អានន្ត្រាំ កោតិ ។ អាមន្ថា ។ ននុ វត្ត ភក់ពោ អត្តលិ សង្ឃភេឌ ភោ អចាយិ-តោ នេះចំតោ កញ្ជដ្ឋា អនុកំពោ អត្តទាល់ សម្ប័រេខ សោយដែល ខ ខេរេយ៍គោ

អភិធម្មចិជិក កថាវិត្ត

ដល់អនន្តរិយកម្មខេប្ក ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត បុគ្គលនោះផ្តាច់បង់ ជីវិត ហើយឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះអរហន្ត បុគលនោះផ្តាច់បង់ជីវិត ហើយ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន ក្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គល សម្ងាប់ព្រះអរហន្ត ដល់អនន្តរិយកម្ម ។ បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គលញ៉ាំងព្រះលោហិតឲ្យពុះពោរទ្បើង ដល់អនន្តរិយកម្មខេច្ច ។ អើ ។ ក្រែងព្រះលេហិត របស់ព្រះតថាគត បុគ្គលនោះឲ្យពុះពោរឡើងហើយ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះលោហិត របស់ព្រះតថាគត បុគ្គលនោះឲ្យ ពុះពោរឡើងហើយ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា បុគ្គលញ៉ាំងព្រះលោហិតឲ្យពុះពោរទ្បើង ដល់អនន្តវិយកម្ម ។ បុគ្គល បំបែកសង្ឃ ដល់អនន្តលៃកម្មហ្គ ។ អើ ។ បុគ្គលទាំងអស់បំបែកសង្ឃ ដល់អនន្តវិយកម្មឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ទាំងអស់បបែកសង្ឃ ដល់អនន្តវិយកម្ម ។ អើ ។ បុគ្គលមានសេចក្តី សំគាល់ក្នុងធមិ បំបែកសង្ឃ ដល់អនន្តវិយកម្មប្ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគលមានសេចក្ដីសំគាល់ក្នុងធមិ បំបែកសង្ឃ ទើបដល់អនន្តវិយកម្មប្ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា មាលទបុលិ បុគ្គលជាអ្នកបំបែកសង្ឃ ទៅកើត ក្នុងអបាយ កើត ក្ងន់កេ តាំង នៅអស់កប្ប កែមិនជាន ក៏មាន ម្នាល់ទេជាលិ បុគ្គល ជាអ្នកបំបែកសង្ឃ មិនទៅកើតក្នុងអបាយ មិនទៅកើតក្នុងនរក

ញ្ញាណពមា

ន កាប្បដ្ឋោ ន អត្តេក់ ព្វេះតំ អត្តេវ សុត្ត ្រូវតំ ។ អមន្តា ។ គេន ហំ ន វត្តព្វំ ជម្មសញ្ជា សន់្យគេន-កោ អនន្តរំកោត់ ។

(៣៨៤) ឧ វត្តត្វំ ឧម្មសញ្ញី សម្បាកឧកោ
អានន្តរំកោត់ ។ អាមន្តា ។ ឧនុ វត្តំ ភកវតា
អាចាយ់កោ នេយើកោ កាច្បដ្ឋោ សម្បាកឧកោ
វក្កតោ អឧម្មដ្ឋោ យោកក្តោមា បន្ទំសត់
សម្បំ សមក្តំ ភេត្វាន កាច្បំ និយេម្លិ បច្ចុត្តតំ
អត្តេវ សុត្តន្តោត់ ។ អាមន្តា ។ គេន ហិ សម្បា-

អសញ្ជិច្ចកថា ។

ញ្ជាណកឋា

អសញ្ជីច្ចកឋា

មិនតាំងនៅអស់កហ្វ មិនមែនដាកែមិនបាន ក៏មាន ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុង
ព្រះសុត្រឬ ។ ដើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា បុគ្គល
មានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងធមិ បំបែកសង្ឃ ដល់អនុន្តវិយកម្មទេ ។
(៣៨៤) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុគ្គលមានសេចក្តីសំគាល់
ក្នុងធមិ បំបែកសង្ឃ ដល់អនុន្តវិយកម្មទេឬ ។ ដើ ។ ក្រុងព្រះមាន

" ព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា

បុគ្គលអ្នកបំបែកសង្ឃ ត្រេកអរក្មង៍ពួក មិនគាំងនៅក្នុងធមិ ទៅកើតក្មង់អបាយ ទៅកើតក្មង់នូវក គាំងនៅអស់កប្ប ឃ្វាត់បាកធមិក្សេមបាកយោគ: (បុគ្គលនោះ) លុះបំបែក សង្ឃដែលព្រមព្រៀងគ្នា វមែងទៅនេះក្មង់នូវក្អស់កប្ប ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គល បំបែកសង្ឃ ដល់អនន្តវិយកម្ម ។

ចច់ អសញ្ចិច្ចកថា ។

ញ្ជាណកបា

(៣៨៣) ញាណ របស់បុថុដ្ជន មិនមានខេឬ ។ អើ ។ ការដឹង ការដឹងច្បាស់ ការពិបារណា ការពិបារណាសព្វ ការពិបារណាធមិ ការកំណត់ព្រម ការចូលទៅជិតកំណត់ ការចូលទៅជិតកំណត់ចំពោះ របស់បុថុដ្ជន មិនមានខេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កបាវត្ថ

ឈ្លាស់ខ្ញុំ ។ ឧប្រើយៅ យោ រួយ រេ រួយលើ ខ្ទុំ ឯ៩ជីខ្មស់វិ អាមយ៉ ។ សញ្ជំ ឯ៩ជីប្រ ឯណុធ្ ហាចុ អាមា ឧប្លំ ។ ឯ៩ជីប្ប ឯណុធ្ ហាចុ អាមាឧបជីយៀម្យ ។ (យឧក្) ខង្ខំ ឯ៩ជីបទមវិវិ ឈាហ់ខ្ញុំ ។ មា-

(៣៨៥) ឲ្យដូជ្ឈលា ខុត់យំ ឈា ខំ ។ ខេ ។ នាតិយំ ឈា ខំ ... ខេតុត្តំ ឈា ខំ ។ ខេ ។ អាកាសានញ្ហាយនខំ សមាមជួយ្យ វិញ្ញា ឈាញ្ញាយនខំ ... អាគាំញាញ យនខំ ... ខេសសញ្ញា ខេសញ្ញា បន ខំ ដំរំ
ឧឧយ្យ ។ ខេ ។ ចំណ្ណា នាតំ ឧឧយ្យ ។ ខេ ។ ចំរំរំ
ឧឧយ្យ ។ ខេ ។ ចំណ្ណា នាតំ ឧឧយ្យ ។ ខេ ។ ចំរំរំ
ឧឧយ្យ ។ ខេ ។ ចំណ្ណា នាតំ ឧឧយ្យ បស្ខោៈ
សំពំ
ភិក្ខារំ ឧឧយ្យាតំ ។ អាមន្តា ។ សញ្ជាំ ចុដ្ឋជួនោ

អភិធម្មចិដិក កមាវិត្ត

ក្រែងការដឹង ការដឹងច្បាស់ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការចូលទៅ ជិតកំណត់ចំពោះ របស់បុថុជ្ជន មានដែរឬ ។ ដើ ។ ប្រសិនបើ ការដឹង ការដឹងច្បាស់ ការពិចារណា ។ បេ ។ ការចូលទៅជិតកំណត់ចំពោះ របស់បុថុជ្ជន មាន ម្នាលអ្នកដឹចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ញាណ របស់បុថុជ្ជន មិនមានទេ ។

(៣៨៤) ញាណ បេស់បុថុជ្ជន មិនមាន េប្ ។ អើ ។ បុថុជ្ជន គ**្សើ**ចូលកាន់បឋមជ**្ជា**ន បានដែហ្គេ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុថុជ្ជន គហ្សឹចូលកាន់បឋមជ**្ជា**ន បាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា ញាណ បេស់បុថុជ្ជន មិនមាន េ ។

(៣៨៥) បុថុជ្ជន គហ្វីចូលកាន់ធុតិយជ្ជាន ។ បេ ។ កាន់ គតិយជ្ជាន ... កាន់ចតុត្តជ្ជាន ។ បេ ។ កាន់អាកាសានញ្ហា-យតន: គហ្វីចូលកាន់វិញ្ញាណញ្ហាយតន: ... កាន់អាកិញ្ញា យតន: ... កាន់នៅសញ្ហាយតន: បុថុជ្ជន គហ្វីឲ្យទាន ។ បេ ។ ឲ្យចីវៃ ។ បេ ។ ឲ្យបិណ្ឌូ ចុត ឲ្យសេនាសន: ។ បេ ។ ឲ្យគំណនហ្វច្ចយៈគេសជ្ជបរិក្ខាវដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុថុជ្ជន

និរយាលពេយា

រង្គី ខេត្ត ឧទ្ទុំ ឧទ្ទុទិខមាំ សា ខេត្ត នេសា ខេត្ត ខេត្ត

(៣៤៦) អត្តិ បុដ្ដជួនស្បី ញាណន្តិ ។ អមន្តា ។ បុដ្ដជួនោ នេះឧ ញា ណេន ឧុក្ខំ ស ជាភាគិ សមុខយំ បដ្ឋភាគិ និរោជ សច្ចិការោគិ មក្តុំ ភាវេតីគិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។

ញ្ញាណពថា ។

តិរយបាលក្យ

និរយបាលកេដា

គហ្វីឲ្យគិលានហ្វឲ្យយកេសជួបរិក្ខាវដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា ញាណ របស់បុថុដ្ឋន មិនមានទេ ។

(៣៨៦) ញាណ របស់បុថុជ្ជន មានដែរឬ ។ អើ ។ បុថុជ្ជន
កំណត់ដឹងខុត្ខ លះបង់សមុខយៈ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់និរោធ ចម្រើនមគ្គ
រដោយញាណនោះឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។
ចច់ ញាណពថា ។

ត៌រយបាលក្យ

(៣៨៧) ពួកនិយេបាល ក្នុងឋាននរក^(១) មិនមានខេថ្ម ។

្រើ ។ ហេតុនៃកម្ម ក្នុងឋាននរក មិនមានខេច្ច ។ អ្នកមិនគួរពោល

យ៉ាង៍នេះខេ ។ បេ ។ ហេតុនៃកម្ម ក្នុងឋាននរក មានដែរឬ ។ អើ ។

ពួកនិយេបាល ក្នុងឋាននរក មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍
នេះខេ ។ បេ ។

o លទ្ធិរបស់មនុស្សឡើយល់ថា កម្មរបស់ខ្លួនឯងបៀតបៀតសត្វ ដែលកើតក្នុងនរក ដោយសភាពជានាយនិរយបាល, ឯពួកសត្វដែលឈ្មោះថា នាយនិរយបាលនោះ មិនមាន ឡើយ, សកវាទីសួរដូច្នេះ អាស្រ័យកាត់សេចក្តីឲ្យដឹងថា និរយបាលប្រាកដដាមានក្នុងមាន នរក (អដ្ឋកថា) ។

អភិធម្មចិដិកេ កបារិត្ត

នៃខេត្ត ត នេស្ស ត មេនិ ត ខេត្ត មេនិស្ស មេនិសិស មេនិសិស មេនិស្ស មេ

មន្តា ។ ១៩ វុទ្តិ ភកវតា និវយទាលា និ ។ អា-

ន មេសាស្ត្រ នោះ ខ ខេត្តិកដា សោមោ យមោ មេសាស្រាណោ ខ រាជា សភាធិ កម្មាធិ បានផ្តុំ គុត្ សភាធិ កម្មាធិ បានផ្តុំ គុត្

អស្តៅ សុត្តត្តោតិ ។ អមត្តា ។ តេច ហិ ចត្តិ ចំរយេសុ ចំរយៈទាលាតិ ។

(៣៩០) ឧត្តំ និវយេស និវយទាលាតិ ។ អា-មន្តា ។ ឧនុ វុត្តំ ភកវតា តមេនំ ភិក្ខាវ និវយទាលា

អភិធម្មចិដិក កបារិត្ត

(៣៨៨) ហេតុនៃកម្ម ក្នុងហិនមនុស្ស មាន ចុះពួកអ្នកធ្វើកម្ម
(ធ្វេសេស) មានដែរឬ ។ អើ ។ ហេតុនៃកម្ម ក្នុងហិននរក មាន
ចុះពួកនិយេបាល មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរយោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
ហេតុនៃកម្ម ក្នុងហិននរក មាន ចុះពួកនិយេបាល មិនមានទេឬ ។
អើ ។ ហេតុនៃកម្ម ក្នុងហិនមនុស្ស មាន ចុះពួកនិយេបាល មិន
មានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៣៨៨) ពួកនិយេពុល ក្នុងស្ថាននរក មានដែរឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា

ស្ដេចវេស្សភូ មិនបៀតបៀន ស្ដេចប្រេត ស្ដេចសោម:
ស្ដេចយម: ស្ដេចវេស្សរ័ណ ក៏មិនបៀតបៀនដែរ មាន
តែកម្មបេស់ខ្លួន វើមង់បៀតបៀនសត្វដែលឲ្យត្របាក់លោក
នេះ ទៅកាន់បរលោក ក្នុងឋាននរកនោះ

ពាក្សដូច្រះ មានក្**ងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ពួក** និរយៈ**ព្**ល ក្នុងហ៊ននរក មិនមានទេ ។

(៣៨០) ពួកនិរយៈបាល ក្នុងឋាននរក មិនមាន ទេឬ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ថា មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកនិរយៈបាល

និរយាលពេល

មញ្ជាំជំ ពន្ធនំ នាម ការណំ ការខ្លំ នន្តំ
អយោទំលំ មន្ត្រំ កមន្ត្នំ នត្តំ អយោទំលំ ខុត៌យេ មន្ត្រំ កមន្ត្នំ នត្តំ អយោទំលំ មន្តិ
អយោទំលំ មន្ត្រំ នត្តំ អយោទំលំ មន្តិ
អយោទំលំ មន្ត្រំ កមន្តិ សេ សានេ កមន្តិ នត្តំ
អយោទំលំ មន្ត្រៃប្រជុំ កមេន្តិ សោ តត្ត ខុក្សា តិញ្ជា
កម្មកា វេនយា វេនេតំ ឧ ខ សាវ កាលំ ការាតិ យាវ ឧ តំ មាមកម្មំ ព្យុន្តិ ហោតីតំ អត្តៅ
សុត្តន្តោតិ ។ អមន្តា ។ នេន មាំ អត្តិ និយេសុ ជំយេខាលាតិ ។

(៣៩០) ឧទ្ទិ និយេសុ និយេទាលាតិ ។ អាមន្តា ។ ឧឧ វុទ្ធ ភកាតា តមេនំ ភិក្ខាវេ និយេទាហា សំរេសិត្វា កុជាប៉ា តម្អភ្ជិ ។ បេ ។ តមេនំ ភិក្ខាវេ និយេទាហា ខ្លុំទាន់ អដោសិរំ ឋបេត្វា
វាសីហ៍ តម្អភ្ជិ ។ បេ ។ តមេនំ ភិក្ខាវេ និយេទាហា
ប្រើ យោដេត្វា អាឌិត្តាយ បឋវិយា សម្បីដូលិតាយ
សញ្ជើញតិត្តាយ សាបេត្តិចំ បច្ចាសាបេត្តិចំ ។ បេ ។

និរយបាលពេវា

ឲ្យធ្វើខ្លះហេតុ ឈ្មោះថាចំណន៍៩យ៉ាង ចំពោះបុគ្គលនោះ គឺយកដែក
គោលក្ដៅ មកបោះត្រង់ដៃ ។ យកដែកគោលក្ដៅ មកបោះត្រង់ដៃ

ទីពីរ ។ យកដែកគោលក្ដៅ មកបោះត្រង់ដើន ។ យកដែកគោលក្ដៅ

មកបោះត្រង់ជើងទីពីរ ។ យកដែកគោលក្ដៅ មកបោះត្រង់ជើង ។ យកដែកគោលក្ដៅ

មកបោះត្រង់ជើងទីពីរ ។ យកដែកគោលក្ដៅ មកបោះត្រង់កណ្ដាលដើម

ខ្មែង ។ បុគ្គលនោះ រដ្ឋខែនា ជាខុត្ត ត្រៀវក្វា រឹងស្រ ក្នុងនរក

នោះ បាបកម្មនោះ មិនទាន់អស់ទៅ ដាបណា ក៏មិនធ្វើមហោកលេ

ដាបនោះ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ

ពួកនិយេបាល ក្នុងហិននរក មាន ។

(៣៩១) ពួកនិរយបាល ក្នុងឋាននរក មិនមានខេប្ ។ អើ ។
ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ពួកនិរយៈ
បាលផ្ដេកបុគ្គលនោះ ហើយចាំងដោយដឹងទាំងឡាយ ។ បេ ។ ម្នាល
កិក្ខុទាំងឡាយ ពួកនិរយបាល ដាក់បុគ្គលនោះ ឲ្យមានដើងឡើង
លើមានត្បាលចុះក្រោម ហើយច្រាសដោយកាំបិតទាំងឡាយ ។ បេ ។
ម្នាលកិក្ខុទាំត់ឡាយ ពួកនិរយបាល ទឹមបុគ្គលនោះក្នុងថេ បរទៅផង
បក្រេទ្បបមកវិញផង លើផែនដីដែលភ្លើងនេះវេទ្យាលច្រាលច្នៅ ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កថាវិត្ថ

តមេខំ ភិក្ខុវេ ខិរយទាលា មហន្តំ អង្គារមព្វទំ
អាធិត្តំ សម្បីដូលិតំ សញ្ជោតិភ្នំតំ អាពេមេខ្តិចំ

ប្រមេខ្តិចំ ។ ខេ ។ តមេខំ ភិក្ខុវេ ខិរយទាលា

ខុខ្ទំទាខំ អដោសំរំ កហេត្វា តត្តាយ ហេសាកម្ភិយា មក្ខិមខ្តិ អាធិត្តាយ សម្បីដូលិតាយ ស
ញ្ជោតិភូតាយ សោ តត្ត ដេណុខ្ទេហគាំ មច្ចតំ

សោ តត្ត ដេណុខ្ទេហគាំ មច្ចមានោ សកាំម្បី ខុខ្ញុំ

កម្មតំ សភាំម្បី អដោ កម្មត់ សភាំម្បី តិវិយំ

កម្មតំ សភាំម្បី អដោ កម្មតំ សភាំម្បី តិវិយំ

កំពុវ មេលាខិវេយា

ខេត្តក្តាណ្តោ ខេត្តខ្វាពេ វិភ ត្តោ ភាគ សេ ខំតោ

អយោខាការបរិយព្តោ អយសា បដិក្សេដ្ឋិតោ

តស្ប អយោខយា ភូមិ ដល់តា តេដសា យុតា

សមន្តា យោជនសត់ ដាំត្វា ត់ដូត់ សព្វនាត់

អាត្តៅ សុត្តព្លោត់ ។ អាមន្តា ។ តេន ហំ អត្តិ

នំពេលសុ នំយេខាលាត់ ។

គំរយបាលកថា ។

អភិធម្មបំដាក កមាវត្ថ

ម្នាលក់ត្តទាំងឲ្យាយ ពួកនិយេបាល ញ៉ាំងបុគ្គលនោះ ឲ្យឡើងផង
ឲ្យបុះផង កាន់ក្នុំរងើកភ្លើងធំ ដែលភ្លើងនេះរន្ទាលប្រាលត្នៅ ។ បេ ។
ម្នាលក់ត្តទាំងឲ្យាយ ពួកនិយេបាល ចាប់បុគ្គលនោះ ឲ្យមានជើងឡើង
លើ ក្បាលបុះក្រោម ហើយបោះទៅក្នុងខ្លះ ដ៏ពេញដោយទឹកទង់ដែង
ក្ដៅ ដែលភ្លើងនេះរន្ទាលប្រាលត្នៅ បុគ្គលនោះ វេមេងនេះ នៅមានពពុះព្រេច ១ ក្នុងនេះនោះ បុគ្គលនោះ កាលនេះ នៅមានពពុះព្រេច ១
ក្នុងនេះកនោះ ទៅខាងលើម្ដង ទៅខាងក្រោមម្ដង ទៅទទឹងម្ដង បុគ្គល
នោះ ដល់នូវសេចក្ដីទុក្ខ ក្នុងនរកនោះ ។ បេ ។ ម្នាលក់ត្ដទាំងឡាយ
ពួកនិយេបាល បោះបុគ្គលនោះ ទៅក្នុងមហានរក ម្នាលក់ត្ដទាំងឡាយ
មហានរកនោះឯង

មានជ្រុង ៤ មានទ្វារ ៤ ដែលធម្មគាចែក កប់ដោយចំណែក មានកំពែងដែកព័ទ្ធជុំវិញ គ្របដោយគម្របដែក ភូមិរបស់ មហានរក នោះជាវិការនៃដែក ដែលរុងរឿង ប្រកបដោយ កំដៅ ផ្សាយទៅអស់ទីមួយរយយោជន៍ដោយជុំវិញ ហើយ ឋិតនៅសពុកាល

ពាក្សដូ**ចេះ** មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ពួកនិរយៈ ជុាល ក្នុងឋាននរក មាន ។

ចច់ និរយៈពលកថា ។

តិរប្ផានកឋា

អង្គំ នេក្រៅ ងូរណីខឧមមាន្ទ រ ស្មារិការិកាន្ទំ នូធ្នំ ឈុច ខេច រុង រេ រុឌីដើ ស្មារិការិកាន្ទំ នូធ្នំ ឈុច ខ្លំ រ មាត់ រ ស្មារិការិកាន្ទំ នូធ្នំ ឈុចខ្លំ រ មាត់ វ ស្មារិការិកាន្ទំ នូធ្នំ ឈុចខ្លំ រ មាត់ វ សម្បារិការិកាន្ទំ នូធ្នំ ឈុចខ្លំ រ មាត់ វ សម្រារិក្សា មន្ទំ នេក្សា ម្ចំ ប្រារិក្សា មាត់ ប្រង្គំ លេខ សម្បារិក្សា មន្ទំ នេក្សា ម្ចំ ប្រារិក្សា មាត់ ប្រង្គំ ប្រារិក្សា មាត់ ប្រារិក្សា មាន ប្រារិក្សា មាន ប្រារិក្សា មាត់ ប្រារិក្សា មាន ប្ស

តិរប្ផានក្យា

(៣៩២) ពួកសត្វតិរញ្ជូន(๑)ក្នុង ខេរលោក មានដែរឬ ។ អើ ។ ពួកខេត់តា ក្នុងបានសត្វតិរញ្ជូន មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះខេ ។ បេ ។ ពួកសត្វតិរញ្ជូន ក្នុង ខេរលោក មានដែរឬ ។ អើ ។ ខេវលោក មានកំណើតជាតិរញ្ជូន ក្នុង ខេរលោក មានដែរឬ ។ អើ ។ ខេវលោក មានកំណើតជាតិរញ្ជូនដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង នេះ ខេ ។ បេ ។ ពួកសត្វតិរញ្ជូន ក្នុង ខេរលោក មានដែរឬ ។ អើ ។ ពួកក្រព្ធាតិរញ្ជូន ក្នុង ខេរលោក មានដែរឬ ។ អើ ។ ពួកក្រព្ធាតិ កន្ទុំយេ របោម យេ ពស់ ខួយ ក្អែប ជន្លេន ក្នុង ខេរលោកនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ (៣៩៣) ពួកសត្វតិរញ្ជូន ក្នងខែវលោក មិនមានខេឬ ។ អើ ។ (៣៩៣) ពួកសត្វតិរញ្ជូន ក្នុង ខេរលោក មិនមានខេឬ ។ អើ ។ ព្រឹស្សដំរីដ៏ប្រសើរ ឈ្មោះឯកវិណ យានដាំខិព្វ ដែលខឹមដោយសេះមួយ ពាន់ ក្នុងខេរលោកនោះ មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ដំរីដ៏ប្រសើរ

ក្រែងដំរីដ៏ប្រសើរ ឈ្មោះឯកវ័ណ យានដាទិត្ត ដែលទឹមដោយសេះមួយ ពាន់ ក្នុងទៅលោកនោះ មានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ដំរីដ៏ប្រសើរ ឈ្មោះឯកវ័ណ យានជាទិត្ត ដែលទឹមដោយសេះមួយពាន់ ក្នុងទៅលោក នោះ មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា ពួក សត្វតិរញ្ជូន ក្នុងទៅលាក មាន ។

១ តាមពិតក្នុងឋានទេវិលោក មានតែពួកទេវបុត្រឈ្មោះឯកវណ:ជាដើម សំដែងឫទ្ធិជា ភេទដំរី សេះ ពួកសត្វតិរញ្ជានមែន ៗ តោះមិនមានឡើយ ប៉ុន្តែលទ្ធិរបស់អ្នកល្ងង់ទ្រៅអាស្រ័យ ដោយបានឃើញពួកទេវបុត្ត មានភេទជាសត្វតិរញ្ជាន ទើបចូលចិត្តថា តិរញ្ញានក្នុងឋានទេវិ-លោកក៏មាន (អដ្ឋក្រហ់) ។

អភិធម្មចំដកេ កឋាវត្ថ

(៣៩៤) អង្គិ ខេប្រសុ គំប្រេនកតាតិ ។ អា-មន្តា ។ អង្គិ ឥត្ត ហត្ថិពន្ធា អស្សពន្ធា យោវសិកា កោយរំកា កត្តការកាតិ ។ ឧ មោវ ត្រែព្យូ ។ មេ ។

តិរូហ្គូនកហិ ។

មគ្គកបា

អភិធម្មបំដឹក កថាវិត្ត

(៣៩៤) ពួកសត្វតិរច្ឆាន ក្នុង ទៅលោក មានដែរឬ ។ អើ ។
ហ្មុំវី ហ្មាសេះ ជនអ្នកឲ្យស្រូវដំណើប ជនអ្នកធ្វើកម្ម ជនអ្នកធ្វើកត្ត
ក្នុង ទៅលោកនោះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។
ព្រោះហេតុនោះ ពួកសត្វតិរច្ឆាន ក្នុង ទៅលោក មិនមានទេ ។

បប់ ពិរញ្ញុនក្សា ។

មគ្គកហ

(៣៩៩) មគ្គ ប្រកបដោយអង្គ ៩ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងមគ្គ ប្រតបដោយអង្គ ៩ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ហើយ ។ មគ្គ ប្រកប
ដោយអង្គ ៩ គឺអ្វីខ្លះ ។ គឺសម្មាធិដ្ឋិ ១ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ ១
ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ មគ្គ ប្រកបដោយអង្គ ៩ ព្រះមានព្រះភាគ
ខ្មែរត្រាស់ហើយ ។ មគ្គ ប្រកបដោយអង្គ ៩ គឺអ្វីខ្លះ ។ គឺសម្មាខិដ្ឋិ ១ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ ១ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោល
ថា មគ្គ ប្រកបដោយអង្គ ៩ ខេ ។ មគ្គ ប្រកបដោយអង្គ ៩ ឬ ។
អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្មែរត្រាស់ថា

មគ្គកប៉ា

មក្សានដ្ឋភ្នំ កោ សេដ្ឋោ សច្បាន់ ខត្តកោ បខា វិវាកោ សេដ្ឋោ ឧម្មាន់ ឧិបខានញ្ជូ ខក្ខុមាតិ អត្តេវ សុត្តត្លោតិ ។ អាមន្តា ។ តេន ហិ អដ្ឋភ្នំ-កោ មក្តោតិ ។

(៣៩៦) មាស៊ាវាល ឧងខ្លុំ មា ឧ ឧ ឧ មេ -តំ ។ អាមន្តា ។ សម្មាធិដ្ឋិ មក្តុំ សា ខ ជ មេត្តេតិ ។ ជ ហេវ វត្តុគ្វេ ។ មេ សម្មាវាចា មក្ខុំ សា ខ ន មក្តេតិ ។ អមត្តា ។ សម្មា-ಳಾಜ್ಟಾಗಿ ಎದೂ ಕಾಮ್ಕಳಾಲಣ ಎಡನ ಕಾಮೆ-សតិ ។ បេ។ សម្មាសមាធ៌ មក្ខុំ សោ ខ ឆ មក្តេត ។ ឧ ហេវ វត្តេត្ត ។ បេ ។ សម្មាកម្ម ភេ ។ ខេ ។ សម្មាសជីវេ មក្ខំ សេ ខ ឆ មកោ-ខ្ងួង ខ្មាន ខ្មាន ខ្មាន ខ្មាន ខ្មាន ខ្មាន ខ្មាន ខ្មាន ខ្មាន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មាជ៌ មក្តុខ្ញុំ សោ ខ ជ មក្តេតិ ។ ជ ហៅ វត្តត្វេ ។ មេ ។

អដ្ឋត្តិកមគ្គ ប្រសើរជាងមគ្គទាំងឡាយ បទគឺអរិយសច្ច ៤ ប្រសើរជាងសច្ច:ទាំងឡាយ ធម៌មានកគ:ទៅប្រាសហើយ ប្រសើរជាងធម៌ទាំងឡាយ ព្រះមានព្រះកាគព្រះអង្គមានចក្តុ ប្រសើរជាងសត្វជើងពីទោំងឡាយ

ពាក្សដូចេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ មគ្គ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយអង្គ ៨ ។

(៣៩៦) សម្មាក់ថា ជាអង្គនៃមគ្គ សម្មាក់ថានោះឯង មិនមែន
ជាតូមគ្គ ខេឬ ។ អើ។ សម្មាធិដ្ឋិ ជាអង្គនៃមគ្គ សម្មាធិដ្ឋិនោះឯង
មិនមែនជាតូមគ្គ ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ សម្មាកំបាជាអង្គនៃមគ្គ សម្មាក់ថានោះឯង មិនមែនជាតូមគ្គ ខេឬ ។ អើ ។
សម្មាស់ង្គប្បៈ ។ បេ ។ សម្មាក់យាមៈ ។ បេ ។ សម្មាសតិ ។ បេ ។
សម្មាសមាធិ ជាអង្គនៃមគ្គ សម្មាសមាធិនោះឯង មិនមែនជាតូមគ្គ ខេ
ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ខេ ។ បេ ។ សម្មាកម្មន្តៈ ។ បេ ។
សម្មាអាជីវៈ ជាអង្គនៃមគ្គ សម្មាអាជីវៈ នោះឯង មិនមែនជាតូមគ្គ ខេ
ឬ ។ អើ ។ សម្បទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ ជាអង្គនៃមគ្គ សម្មាសម្មាសមាធិ ជាអង្គនៃមគ្គ សម្មាអាជីវៈ នោះឯង មិនមែនជាតូមគ្គ ខេ
ឬ ។ អើ ។ សម្បទិដ្ឋិ ។ បេ ។ សម្មាសមាធិ ជាអង្គនៃមគ្គ សម្មាសមាធិនោះឯង មិនមែនជាតូមគ្គ ខេឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ

18 9 10 9

អភធម្មចំដីកេ កហិវត្ថ

មេសា ខ ឧ ទើរទ្ន ។ ខ សេរ ខេត្ត ំ ។ ខេ ។

អាមស្លា ។ អាមស្លា ។ ខេ ។ អាមស្លា ។ ខេ ។

សេរ ខែ ។ អាមស្លា ។ អេញ កាម្ចាំ ដំ មក ខំ មក កាម្ចាំ ។ ខេ ។

សេរ ខេ ។ អាមស្លា ។ អេញ កាម្ចាំ ដំ មក ខំ មក កាម្ចាំ ។ ខេ ។ អេញ កាម្ចាំ ។ ខេ ។ អេញ កាម មក ខំ ម

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

(៣៩៧) សម្មទិជ្ជិ ជាអង្គនៃមគ្គ សម្មទិជ្ជិនោះឯឪ ជាតួមគ្គឬ។

អើ ។ សម្មាក់ថា ជាអង្គនៃមគ្គ សម្មាក់ថានោះឯឪ ជាតួមគ្គឬ ។ អ្នក

អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ។ សម្មាទិជ្ជិ ជាអង្គនៃមគ្គ សម្មា

ទិជ្ជិនោះឯង ជាតួមគ្គឬ ។ អើ។ សម្មាកម្មន្ន: ។ បេ។ សម្មាអជីវៈ ជាអង្គនៃមគ្គ សម្មាអជីវៈនោះឯង ជាតួមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សម្មាកម្មន្ន: ។ បេ។ សម្មាអជីវៈ ជាអង្គនៃមគ្គ សម្មាអជីវៈនោះឯង ជាតួមគ្គឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោល យ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សម្មាសង្គីប្បៈ ។ បេ។ សម្មាក់យាមៈ ។ បេ។ សម្មាសតិ ។ បេ។ សម្មាសតិ ប្បៈ ។ បេ។ សម្មាសធាធិ ជាអង្គនៃមគ្គ សម្មាសមាធិនោះឯង ជាតួមគ្គឬ ។ អើ ។ សម្មាក់ថា ។ បេ។ សម្មាកម្មន្ន: ។ បេ។ សម្មាក់ថា ។ បេ។ សម្មាក់មិន: ។ បេ។ សម្មាក់ ជាតិមិន្ទ្រ ។ អើ ។ សម្មាក់ថា ។ បេ។ សម្មាក់មិន: ។ បេ។ សម្មាក់ ជាតិមិន្ទ្រ ។ អើ ។ សម្មាក់ថា ។ បេ។ សម្មាក់មិន: ។ បេ។ សម្មាក់ជីវៈ ជាអង្គនៃមគ្គ សម្មាក់ជីវៈនោះឯង ជាតិមគ្គឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។

(៣៩៤) អរិយមគ្គ ប្រកបដោយអង្គិ ៤ ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមាន
ព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ឯកាយកម្ម វិចិតម្ម អាជីវៈ របស់បុគ្គលនោះ
ជាធម៌ដ៏បរិសុទ្ធស្អាត មានក្នុងកាលមុនពិត អរិយមគ្គ ប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះ របស់បុគ្គលនោះ ដល់នូវកិរិយា ពេញដោយភាវនា យ៉ាងនេះ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ក្រោះហេតុខោះ មគ្គ ឈ្មោះថា ប្រកបដោយអង្គិ ៩ ។

មគ្គកបា

(៣៩៩) បញ្ជុំតែល មក្លេង ។ អាមស្លា ។ ឧធ វុទ ភេសា យភ្មំ ខោ សុភឌ្ ឧម្ទិលយ អាយោ អដ្ឋត្តិកោ មក្តោ ជ ឧបលព្តត្តិ សមឈោចិ ត្ត ឧ ឧឧលស្គ្ម ឧទ្ធពេល ខ និត្ត នេះ លោត នេះ ភាព ភាព នេះ និត្ត ភាព កា តំ ខេតុត្តោច ឥត្ត សម េណា ន ឧបហត្ត យស្ម៌-ញំ សេ ជាមនិ ឧតិរួចកោ អរុកោ អនីខ្លួយ មក្តេ ឧបហត្តន៍ សមឈោច ឥត្ត ឧបហត្ថន៍ ឧុន៌-យោច៌ ។ ចេ ។ ឥតិយោច៌ ។ ចេ ។ ចតុត្តោច៌ ឥត្ ភាពយោ ៥ឧហមន្ត មុគភ្នំ សេ មាងថិ ឌគិ-វិនយេ អរិយោ អដ្ឋដ្ឋិកោ មកោ ឧ្ធលពុទ្ធិ ៩នេះ ಸ್ಟ್ರ್ ಕಾರ್ಣಯ ಕ್ಷಣ್ಣ ಕ್ಷಾಣ್ಯ ಕಾರ್ಣಯ ಕ್ಷ ត្តិយោ សមណោ ឥជ ខត្តោ សមណោ សុតា បប្បេវាជា សមលោភិ អញ្ជេសិតិ អត្តេវ សុត្តត្តេតិ ។ អាមនា ។ តេខ ហិ អដ្ឋដំ កោ មកោត់ ។

មត្តក្សា ។

មត្តកឋា

(៣៩៩) មគ្គ ប្រកបដោយអង្គ៩ប្ដូ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមាន ព្រះកាត ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសុកទូ អរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ័ ៤ មិន មានក្នុងធម្មវិន័យណា សមណៈទើ មិនមានក្នុងធម្មវិន័យនោះ សមណៈ ទី ៤ មិនមានក្នុងធម្មវិន័យនោះ សមណៈទី ៣ មិនមានក្នុងធម្មវិន័យ នោះ សមណ: ទី៤ ក៏មិនមានក្នុងធម្មនៃយនោះដែរ ម្នាលសុភទូ លុះ តែអរិយមគ្គ ប្រកបដោយអង្គ ៨ មានក្នុងធម្មវិន័យណា សមណៈទី១ មានក្នុងធម្មាន័យនោះ សមណៈ ៖ ២ ។ បេ ។ សមណៈ ៖ ៣ ។ បេ ។ សមណៈ ៖ ៤ ក៏មានក្នុងធម្មាន័យ នោះដែរ ម្នាលសុភទ្ អរិយមគ្ ប្រកបដោយអង្គ័ ៤ មានតែក្នុងធម្មវិន័យនេះឯង ម្នាលសុភទូ សមណៈ ទី១ ក៏មានតែក្នុងសាសនានេះ សមណៈទី៤ ក៏មានតែក្នុងសាសនានេះ សមណៈ ទី ៣ ក៏មានតែក្នុងសាសនានេះ សមណៈ ទី ៤ ក៏មានតែក្នុង បរហ្សក់៖ (៣ក្សត់៖ដៀល) អំពីពួកសមណ:ដ[៖ ត់សូន្យទៅ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុ នោះ មគ្គ ឈ្មោះថាប្រភបដោយអង្គ ៤ ។

ចច់ មគ្គក្រ ។

ញ្ជាណក្សា

ញ្ចាណតឋា

(៤០០) ញាណ មានវត្ថា ១៤(១) ជាលេកក្តរ:ឬ ។ អើ ។ លេក្តីព្រាណ មាន១៤ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ លេក្តីព្រាណមាន១៤ឬ ។ អ្នកមិនគួរពេលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ លេក្តីព្រាណមាន១៤ឬ ។ អើ ។ សេតាបត្តិមគ្គ មាន១៤ឬ ។ អើ ។ សេគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សេតាបត្តិមគ្គ មាន១៤ឬ ។ អើ ។ សេតាបត្តិផល មាន១៤ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សកទានាមិមគ្គ ។ បេ ។ អនាគាមិមគ្គ ។ បេ ។ អរហត្តមគ្គ មាន១៤ ដែរឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អរហត្តមគ្គ មាន ១៤ ឬ ។ អើ ។
អហត្តផល មាន ១៤ ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៤០១) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ញាណ មានវត្ត១៤ ជាលោក្ត្ត
រៈខេច្ច ។ មើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះភាគ ខ្ពង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង
ខ្នាយ ចត្តកើតខ្មើងហើយ ញាណកើតខ្មើងហើយ បញ្ជាកើតខ្មើង

ហើយ វិជ្ជាកើតខ្មើងហើយ ពន្ធឹកើតខ្មើងហើយ ដល់គថាគត ក្នុងជមិទាំង

ខ្នាយដែលតថាគតមិនដែលបានពុក្សភាលមុខថា នេះខុត្តឈ្មោះថាអរិ
យសច្ចដូច្នេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ ដល់តថាគត ថា ខុត្តឈ្មោះ
ថាអរិយសច្ចនោះឯង បុគ្គលគួរកំណត់ដឹង ម្នាលវិក្ខុទាំងខ្យាយ ។ បេ ។

សំដោយកញាណមានអាការ: ๑)៤ ក្នុងកាលសំដែងធម្មចក្រត្រង់សច្ច:ទាំង ៤ ក្នុងសច្ច:
មួយមានញាណថឹ ។ តំសច្ចញ្ញាណ ១ កិច្ចញ្ញាណ ១ កេតុញ្ញាណ ១ រួមជាញាណ ១៤ ។

ញ្ញាណពថា

ឥឌ្ ខុគ្នាសមុខលោ អរិយសច្ចុខ្លិ មេ គិគ្នាប់ ។ បេ ។ តំ ទោ បន៌ខំ ខុត្តូសមុខយោ អរិយសខ្ញុំ បញាតព្វិ មេ ភិក្ខាវេ ។ មេ ។ មហ័ជភ្ជុំ មេ ភិក្ខាវេ **។ មេ ។** ត់ខែ ឧុគ្គាធិរោ សេសាយក្ខេត្ត មេ ភិក្ខាវេ ។ បេ ។ ត់ ទោ បច្ចុំ ឧុក្ខាធិពេល អាយែសច្ចុំ សច្ចិកា-តៗធ្លី មេ ភិក្សា ។ មេ។ សច្ចិត្តធ្លឺ មេ ភិក្សា ។ បេ ។ ៩៩ ឧុគ្គាធិរោជកាមិធី បដិបភា អាំយ-សច្ចិ មេ ភិគ្នាវេ ។ បេ ។ តំ ទោ បធ៌ជំ ឧុគ្គាធ៌-កោឌតាមិធី បឌិបធា អាហៃសច្ចុំ ភាព**តព្**និ មេ ភិក្ខាវ ។ ខេ។ ភាវិតខ្លំ មេ ភិក្ខាវ បុត្វេ អធ-ជុស្ស នេះមេស ខេត្ត ឧឧទាធិ ។ មេ ។

ញ្ញាណពមា

ដល់តថាគត ថា ទុក្ខ ឈ្មោះថាអរិយសច្ខនោះ តថាគត បានកំណត់ ដល់ត្បាគត ជំងែ ហើយ មាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ តណា នាំឲ្យកើតទុក្ខនេះ ឈ្មោះថាអរិយសច្ច មាលកិក្ខាំងឡាយ ។ បេ ។ ដល់តថាគត ថា តណ្ហា នាំឲ្យកើតទុក្ខ ឈ្មោះថាអរិយ-សច្ចនោះឯង៍ ឋគលគួរលះ ចោល មាលភិក្ខាំងឡាយ ។ បេ ។ ដល់តថាគត ថា តណ្តា នាំឲ្យកើតទុក្ខ ឈ្មោះថាអរិយសច្ចនោះ តថាគត់ជានលះ ចោល ហើយ មាលភិក្ខាង់ឡាយ ។ បេ ។ តថាគត ថា ទីរលត់ទុក្ខនេះ ឈ្មោះថាអរិយសច្ច មាលកិត្តទាំងទ្បាយ ។ បេ ។ ដល់តថាគត ថា ទីវល់ត់ទុក្ខ ឈ្មោះថាអរិយសច្ចនោះ ឯង បុគ្ខលគួរធ្វើឲ្យជាក់ហ្គាស់ ម្នាលក់ក្ខុខាំងទុក្លយ **។** បេ ។ ដល់ ថា ទីរលត់ទុក្ខ ឈ្មោះថាអរិយសច្ចនោះ តថាគត់បាន ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ មាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ ។ បេ ។ ដល់តថាគត សេចក្តីបតិបត្តជាដំណើរទៅកាន់ទីវលត់ទុក្ខនេះ ឈ្មោះថាអរិយ-ម្នាលកិក្ខាងឡាយ ។ បេ ។ ដល់តថាគត ថា សេចក្តីប្តិ-បត្តិជាដំណើរទៅកាន់ទីរលត់ទុក្ខ ឈ្មោះថាអរិយសច្ចនោះឯង គួរចម្រើន ម្នាលភិក្ខុទាំឥឡាយ ចក្កកើតឡើងហើយ

អភិធម្មចិដិពេ កហិវត្ថ

អលោកោ ខ្នេមន៍តំ អត្តៅ សុត្តព្តេត៌ ។ អមត្តា ។ តេន ហិ ធ្វានសាត្តកំ ញាណំ លេកុត្តត្តិ ។

ញាណាយា ។

វីសតិមោ វក្តោ ។

ត់ស្យូ ។ភ្នាត់

មាន់ការ មានដំនេះ មានដំនេះ មាន់ ក្រេង មាន់ ក្រាង មាន់ ក្រេង ក្រាង ក្រេង ក្រា

ភិត្តហោ ព្យាសំខយោ (®) អដ្ឋាស៌ អតីតេជ ខ មាតុឃាត កោតិ ។

អភិធម្មចំដក កថាវត្ថ

ពន្លឺកើតទ្បើង ហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធមិទាំងឡាយ ដែលតថាគត
មិនដែលបានព្យុក្សកាលមុនថា សេចក្ដីប្រតិបត្តិជាដំណើរទៅកាន់ទីវលត់
ទុក្ខ ឈ្មោះថាអរិយសច្ចនោះ តថាគតបានចម្រើន ហើយ ពាក្យដូច្នេះ
មានក្ងីព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ញាណ មានវត្ ១៤
ជាលោកុត្តវៈ ។

ចច់ ញាណកថា ។ ចច់ វីសត៌មវិត្ត ។

ទទ្ធាននៃវិសតិមវិគ្គនោះ គឺ

និយាយ អំពីមាតុឃាតក់ ដល់អនុន្តិយៃកម្ម បិតុឃាតក់ ដល់
អនុន្តិយៃកម្ម អរហន្តឃាតក់ ដល់អនុន្តិយៃកម្ម រុហ៌រុហ្ឈាទក់
ដល់អនុន្តិយៃកម្ម សង្ឃាតេទក់ ដល់អនុន្តិយៃកម្ម ១ ញាណ
របស់បុថុដ្ឋន មិនមាន ១ ពួកនិយេបាល ក្នុងហិននរក
មិនមាន ១ ពួកសត្តិច្បាន ក្នុងទៅហោកមាន ១ មគ្គប្រកប
ដោយអង្គ្បីធ្នាំ ១ ញាណ មានវត្ត១៤ ជាលេកុត្ត: ១ ។

ចច់ ចតុត្តចណ្ណសក: ។

(ក្នុងបណ្ណាសក:នេះ) និយាយអំពីការសន្តត់សន្តិនជាដើម ១ ការសន្សំ បុណ្យជាដើម ១ ព្រះមានព្រះភាគឋិតនៅក្នុងមនុស្សលោកជាដើម ១ ការ បុះកំលេសជាអតីតជាដើម ១ មាតុឃាតក់ ដល់អនន្តរិយកម្មជាដើម ១ ។

សាសឥកបា

ហេស៊ុយ, ឧញ អមម្តីហេស្យុ ឯងខ្លំ ឯ ខេ ស្សេ ស្ត្រ ស្តិល នា សេស្ត សង្ខនិងស នា យង្សំ សេស ស្តិល ស្តិល ស្តេស្ត ស្តេស នា យង្សំ សេស ស្តិល ស្តេស ស្តិល ស្តេស ស្តេស នា សេស ស្តិល ស្តេស ស្តិល ស្តេស ស្តេស ស្តិល ស្តេស ស្តិល ស្តេស ស្តេស ស្តិល ស្តេស ស្តិល ស្តេស ស្តេស ស្តេស ស្តិល ស្តេស ស្តេស ស្តេស ស្តិល ស្តេស ស្តេស ស្តេស ស្តិល ស្តិល ស្តេស ស្តិល ស្តិល ស្តិល ប្រាស្តិ ស្តេស ស្តិល ស្តិល ស្តិល ស្តេស ស្តិល ស្តិល ស្តិល ស្តិល ស្តេស ស្តិល ស្តិល ស្តិល ស្តិល ស្តេស ស្តិល ស្តិល ស្តិល ស្តិល ស្តិល ស្តេស ស្តិល ស្តិល ស្តិល ស្តិល ស្តិល ស្តិល ស្ត្រ ស្តិល ស្តិល

សាសឥតឋា

(៤០៤) សាសនា គេធ្វើជាថ្មី^(១)បានដែរឬ ។ អើ ។ សតិហ្វ-គេធ្វើជាថ្មីបានដែល ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ សាសនា គេធ្វើជាថ្មីបានដែរឬ ។ អើ ។ សម្មហ្វជាន ។ បេ ។ ឥទ្ធិ ។ បេ ។ ឥន្ទ្រិយ ។ បេ ។ ពលៈ ។ បេ ។ ពោជ្យង៍ៈ គេធ្វើ ជាថ្មីបានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ អកុសល គេធ្វើកង្គមាលមុន កុសល គេធ្វើកង្គមាលជាខាងក្រោយឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ អំពើប្រកបដោយអាសវ: ។ បេ ។ ដល់សព្រោជន: គួរដល់គន្ល: គួរដល់ឲ្ឃ: គួរដល់យោគ: គួរដល់នីវះ-ណៈ ដែលបកមាសៈគប្បីស្លាបអង្គែល ជាប្រយោជន៍ដល់ទបា្នខាន ។បេ។ ប្រភពដោយកំលេស គេធ្វើក្នុងកាលមុន អំពើមិនប្រភពដោយកំលេស គេធ្វេក្ខង៍កាលជាខាងក្រោយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ (៤០៣) បុគ្គលណាមួយ ធ្វើសាសនា បេសព្រះតថាគត ជាថ្មី មានដែរឬ ។ អើ ។ បុគ្គលណាមួយ ធ្វើសតិហ្វដ្ឋានជាថ្មី មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គលណាមួយ ធ្វើសម្មហ្វធាន ។ បេ ។ ឥទ្ធិហុខ ។ បេ ។ ឥន្ទ្រិយ ។ បេ ។ គល: ពោជ្យត្ត: ជាថ្មី មានដែរឬ **។** អកមនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ

o សំដោយកការសង្គាយភាទាំងក លើកខាងដើម គឺសង្គាយភាទី o ទី ៤ ទី ៣ ។

អភិធម្មបំដិពេ កឋាវិត្ត

អត្ថិ កោច៌ បុព្វេ អកុសលំ បញ្ជា កុសលំ ការោ-តីតិ ។ ១ ប្រាំ វត្តព្វេ ។ បេ ។ អត្ថិ កោច៌ បុព្វេ សាសាំ ។ បេ ។ សស្ថិលេសិគ៌ា បញ្ជា អស្ស៊ិលេសិគ៌ា ការេតីតិ ។ ១ ប្រាំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

(၆၀၆) လက္က အတက္ခလည္ လည္ခ ရင္ កាតុខ្លុំ ។ អាមឆ្នា ។ លញ្ជា សត៌ប្បដ្ឋាលា បុធ ល់ កាតុខ្លី ។ ឧ ហៅ វត្តេញ ។ បេ។ បេញ អតិត្តិយុខ មុខ្មុំសង មុខ្មែល ១ហ ៧ គេ ឯ ពេលជាខ្លែ ជាខ ខាំ ភាគុន្តិ ។ ឧ ហេរំវត្តគ្វេ ។ មេ ។ លញ្ញ បញ្ជ្រ អតុសល់ បញ្ជា តុសល់ ភាគុធិ ។ င ေလး, နေးးမိ ႕ ေန ႔ လည္ဆင္းမိ ေတာ့ မွာ နာမန္ ႕ ေန ႕ សេឌ្ហំលេសិត ខេច្ចា អស់ឌ្ហំលេសិត កាតុធ្ល ។ ជ ស្រេដូវស្លាំ ឯ ខេ ឯ

អភិធម្មចិដិក កថាវត្ថ

បុគ្គលណាមួយ ធ្វើអកុសល ក្នុងកាលមុន ធ្វើកុសល ក្នុងកាលដារាជ ក្រោយ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល ណាមួយ ធ្វើអំពើប្រកបដោយអាសវ: ។ បេ ។ ប្រកបដោយកំលេស ក្នុងកាលមុន ធ្វើអំពើមិនប្រកបដោយកំលេស ក្នុងកាលជារាងក្រោយ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤០៤) បុគ្គល បានធ្វើសាសនា របស់តថាគត ជាថ្មីវិញដែរឬ ។
អើ ។ បុគ្គល បានធ្វើសតិហ្វដ្ឋាន ជាថ្មីវិញដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល បានធ្វើសម្មហ្ជាធាន ឥទ្ធិបាទ ឥទ្ទ្រិឃ
ពល: ។ បេ ។ ពោជ្យន្ន: ជាថ្មីវិញដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ
។ បេ ។ បុគ្គលបានធ្វើអកុសល ក្នុងកាលមុន ធ្វើកុសល ក្នុងកាល
ជាខាងក្រោយដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ បុគ្គល
បានធ្វើអំពើប្រកបដោយអាស់ ។ បេ ។ ប្រកបដោយកំលេស ក្នុង
កាលមុន ធ្វើអំពើមិនប្រកបដោយកំលេស ក្នុងកាលជាខាងក្រោយឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ចប់ សាសា៩៧ថា ។

អវិវិត្តកឋា

(៤០៥) ជំនុំជួល គេខាស់ មេល្ គាំម្រើមា-តំ ។ អាមញ្ញា ។ បុស្ស៊ី នោ តេជាតុកោហ៍ ៩ ស្ប៊ីហ៍ ។ បេ ។ តេះជាតុកាហ៍ វេឌេលហ៍ សញ្ញាហ៍ ចេតលៈ-ហ៍ ខំត្តេហ៍ សន្ទាហ៍ ពីយេហ៍ **សត់**ហ៍ ស**មាជ័ហ៍** តេះភេត្តសាល់ មញ្ជាស់ អេវិត្រេ**ត់ ។ ជ ហេវំ** វត្តត្វេ ។ បេ ។ ឬ៩៩៩ នេា នេះ នេះ គេហ៍ ជម្មេហ៍ អាវ៉ាត្តោត ។ អាមន្តា ។ យក្មឹ ១ ណេ បុដ្ដូនោ ខ្សុំ ខេត្ត នុស្មី ១លោ ឧភុត លោច នំឧមគេរិជី វិសាវត៌ ។ ខេ ។ ភាភាសាឧញ្ជាយឥជំ ខ្**ចសម្ប**ដ្ឋ ណេ បុខ្ខាល ចំណ្ឌាទាត់ ខេត់ ។ មេ ។ សេនា-សន នេត៌ ។ មេ ។ កំហានប្បច្ចុយកេសដ្ឋបរិក្តាវ នេត៌ តម្មី ១ លោ ខតុត្តំ ឈានំ ឧបសម្បីដ្ឋ វិហ-រត់ នៅសញ្ជាជាសញ្ជាយន់ ឧបសម្បីជួ វិហៈ-នីទី ។ ឧ ហេវ វត្តេៗ ។ មេ ។

និពង្ មាត់ ពុំ ឈ្មោសថ្ងឺ ឯ ខ លៅ ដើម ឯ ខេ ឯ ក្រុំ ទៀង ឯ មាត់ស្លី ឯ ឯជន់ជីខការី ដែលស់មាជិល-

អរិវិត្តកឋា

(៤០៤) បុថុជន មិនស្វប់សាត់ហកពួកធម៌ ប្រកបដោយជាតុ ៣ ខេច្ច ។ ដើ ។ បុថុជ្ជន មិនស្លាស់ភាតិហាក់ផស្សៈ ប្រកបដោយ ណតុ ញ ។ បេ ។ ហកវេទនា សញា ចេតនា ចិត្ត សុទា វិរិយ: ញ សតិ សមាធិ ប្រកបដោយធាតុ ៣ ចាកបញ្ហា ប្រកបដោយធាតុ ញ ទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ បុថុជន មិនស្វប ស្វាត់ហេតុពួកធមិ ប្រកបដោយធាតុ ៣ ខេប្ក ។ អើ។ ក្នុង១៣: ណា បុថុជ្ជន ឲ្យចុះវែ ក្នុង១ណៈនោះ កំបានដល់នូវបឋមជ្ឈាន ។ ៤២ ។ បានដល់នូវអាកាសានញ្ចាយតនៈឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ ក្នុង ខណ:ណា បុថុជ្ជន ឲ្យបណ្តៃជាត ។ បេ។ ឲ្យទី សេនាសន: ។ បេ ។ ឲ្យគិលនប្បច្ចុយកេសជួបវិក្ខារ ក្នុង១ណ::នាះ ក៏បានដល់នូវ **បត្**តជ**ា**ន បានដល់នវនៅសញ្ជានាសញ្ជាយតន:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល ញ យ៉ាងខេះទេ ។ បេ ។

(៤០៦) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បុថុជ្ជន មិនសូបស្ងាត់បាកពួក ធមិ ប្រកបដោយជាតុ ៣ ខេថ្ម ។ អើ ។ កម្ម គួរដល់នូវរូបជាតុនិងអរូប-ជាតុ បុថុជ្ជន កំណត់ដឹងហើយឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។

អភិធម្មបិដិពេ កបាវត្ថ

តេខ ហិ បុថ្យួល គេលេតុកេ ហិ ខម្មេហ៍ អវិវិត្តាតិ ។ អវិវិត្តាថា ។

សញ្ញោជនកបា

(៤០៧) អន្តំ ឃុំឃុំ សញ្ជោជទុំ អព្យាសាយ អា-ហត្តប្បត្តិត ។ អមស្តា ។ អត្ត ក់ញ់ សុក្តាយធំដឹ អព្យាសាយ ។ មេ ។ វិចិត្តិខ្ញុំ អព្យសាយ ។ មេ ។ ស៊ី-លេៗទេបេរមាសំ អប្បហាយ រាគំ អប្បហាយ នោសំ អព្យាសាល មោល អព្យាសាល ។ ខេ ។ អពេះត្តព្យុំ អព្យាសាលា អរសេត្តឲ្យត្តីតំខាន ស្រេដុត្តគ្នេខា ។ មេ ។ (៤០៨) អគ្គ គាំញ៉ាំ សញ្ញោជនំ អច្បួយ អ-រហត្តប្បត្តិតំ ។ អម្មា ។ អរុហា ស្រាកោ ស-ឧោសោ សមោយោ សមានោ សមក្តោ ស**បន្បា**សោ សន្ទាយា សេក៍លេសេត៍ ។ ឧ ហេវំវត្តត្វ ។ ខេ ។ ននុ មរហា និកកោ និខ្ចោរសា និម្នោយោ ច្ឆាយេ ច្នើយោ ច្នានាមោ ចុំសេលាមោ ច្ ត្តិលេសោត៌ ។ អមត្តា ។ ហញ្ចុំ អរហា និរាតោ ។ បេ ។ ធំក្តាលេស នោ វត រេវត្តេ អត្តិ កំញ្ចុំ ស្សោជចំ អព្យាសាលា អរសេត្តប្បត្តិតិ ។

អភិធម្មចំផក កថាវិត្ថ

ព្រោះហេតុនោះ បុថុជ្ជន មិនសូបស្ងាត់ចាក់ពួកធមិ ប្រកបដោយ ពាតុតា ខេ ។

ចច់អវិវិត្តកេថា ។

សញ្ញោជនក្ឋា

(៤០៧) ការដល់ព្រះអរហត្ត ព្រោះមិនលះបង់សញ្ហាជន:តិចតួច មានដែរឬ ។ អើ ។ ការដល់ព្រះអហេត្ត ព្រោះមិនលះសក្តាយ ទិដ្ឋិ ។ បេ ។ ព្រោះមិនលះវិចិត្តិថា ។ បេ ។ ព្រោះមិនលះសីលពុតបរាមាស: **ព្រោះ**មិន លះវាគ: ព្រោះមិនលះគេស: ព្រោះមិនលះមោហ: ។ ថេ ។ ព្រោះមិន លះអនោត្តប្បៈតិចតួច មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះ ទេ ។ បេ។ (៤០៨) ការដល់ព្រះអរហត្ត ព្រោះមិនលះសណ្ដេជន:តិចតួច មានដែរឬ ។ មើ ។ ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយវាគ: ប្រកបដោយ េតាស: ប្រកបដោយមោហ: ប្រកបដោយមាន៖ ប្រកបដោយមក្អ: ប្រកបដោយបទ្យាស: ប្រកបដោយទបាយាស: ប្រកបដោយកលេស ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត មិន មានភគ: មិនមាន ទោស: មិនមាន មោហ: មិនមានមាន៖ មិនមានមក្: មិនមានបទ្យស: មិនមានខុហ្យាស: មិនមានកិលេស ទេប្ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះអហេន្ត មិនមានវាគ: ។ ថេ ។ មិនមានកិលេសទេ មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ការដល់នូវព្រះអរហត្ត មិនលះស ពោជន:តិចតុច មាន េ ។

ឥទ្ធិកសា

ឥទ្ធិក្សា

អេតនិរ ជ នំពិច្រើន ប្រាស្ទាន់ ប្រម្នាំ មន្ទិ មន្តិ មន្តិ ខេត្ត សោស ខ្លិ មន្ទិ ប្រាស់ ខ្លិ មន្តិ ខេត្ត សោស ខ្លិ មន្ទិ ប្រាស់ ខ្លិ មន្តិ ខេត្ត សោស ខ្លិ មន្តិ ប្រាស់ ខ្លុំ មន្ត្រិ ខេត្ត សោស ខ្លិ មន្តិ ប្រាស់ ខេត្ត ស្ត្រិ ខេត្ត សោស ខ្លិ មន្តិ ប្រាស់ ខេត្ត ស្ត្រិ ខេត្ត សោស ខ្លិ មន្តិ ស្ត្រិ ប្រាស់ ប្រាស់ ខ្លិ ខេត្ត សោស ខ្លិ មន្តិ ស្ត្រិ ខ្លិ ប្រាស់ ខេត្ត មន្តិ ខេត្ត សោស ខ្លិ សុភិក្សិ ហេស់ ខ្លុំ មន្តិ ខេត្ត សោស ខ្លិ សុភិក្សិ ប្រាស់ ខ្លុំ មន្តិ ខេត្ត សោស ខ្លិ មន្តិ សុភិក្សិ ហេស់ ខ្លុំ មន្តិ សុវុធិត្ត សេសសំ មន្តិ មន្តិ សុភិក្សិ ១ សេស ខេត្ត សេសសំ ១ ១ សេស វត្តិ មន្តិ ខេត្ត សេសសំ ១ សេស វត្តិ មន្តិ ខេត្ត សេសសំ ១ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ សុភិក្សិ ខេត្ត សេសសំ ១ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ ប្រាស់ ១ សំព្រិក្សិ មន្តិ មន្តិ ស្តិ សំព្រំ មន្តិ ១ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ សំព្រំ មន្តិ ១ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ មន្តិ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ ប្រាស់ ១ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ មន្តិ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ ប្រាស់ ១ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ មន្តិ ប្រាស់ ១ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ ប្រាស់ ១ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ ខ្លាំ មន្តិ មន្តិ ប្រាស់ ១ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ មន្តិ ប្រាស់ ១ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ ប្រាស់ ១ សំព្រំ មន្តិ មន្តិ មន្តិ សំព្រំ មន្តិ មនិតិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មនិតិ មន្តិ មនិតិ មនិតិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មនិតិ មនិតិ មនិតិ មនិតិ មន្តិ មន្តិ មនិតិ មន្តិ មន្តិ មនិតិ មន្តិ មនិតិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មនិតិ មនិតិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ មន្តិ (៤០៩) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ការដល់នូវព្រះអរហត្ត ព្រោះមិន លះសញ្ចោជនៈតិចតួច មានខេឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ដឹងនូវពុទ្ធ-វិស័យទាំងអស់ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ ។ ព្រោះ ហេតុនោះ ការដល់នូវព្រះអរហត្ត ព្រោះមិនលះសញ្ចោជនៈតិចតួចមាន។ ចប់ សញ្ញោជិនកេថា ។

ឥទ្ធិកាហ

(៤១០) សេចក្តីសម្រេចតាមប្រាញ់ នៃព្រះពុទ្ធទាំងទ្បាយក្តី នៃ សាវ័កទាំងឡាយក្តី មានដែរឬ ។ ដើ ។ សេចក្តីសម្រេចតាមប្រាជ្ញា នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយក្ដី នៃសាវ៉ាត់ទាំងឡាយក្ដី ថា ឈើទាំងឡាយ ចូវ មានស្វឹកជានិច្ចដូច្នេះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ។ សេចក្តីសម្រេចតាមប្រាញ់ នៃព្រះពុទ្ធទាំងទ្បាយក្តី នៃសាវិកទាំងទ្បាយក្តី ឋា ឈើទាំងឡាយ ឲ្យមានដ្ឋាជានិច្ច ។ ៤ ។ ឈើទាំងឡាយ ឲ្យមាន ផ្ទៃជានិច្ច ចូរត្រជាក់ត្រជំជានិច្ច ចូរមានសេចក្តីក្យេមជានិច្ច ចូរមាន មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ សេចក្តីសម្រេចតាមប្រាថ្នា នៃព្រះ ពុទ្ធទាំងឡាយក្ដី នៃសាវ៉ែកទាំងឡាយក្ដី មានដែរឬ ។ អើ ។ សេច-ក្ដីសម្រេចតាមប្រាថ្នា នៃព្រះពុទ្ធទាំងីទ្វាយក្ដី នៃសាវិកទាំងីទ្វាយក្ដី ឋា ផស្ស: កើតទ្បើងហើយ កុំរលត់ទៅវិញ ទ្បើយដូចេះ មានដែរឬ ។

អភិធម្មចិដិកេ កឋាវត្ថ

(៤០០) អង្គ អត្តជាភាពមុខ្ចំ មនិរច្ រូ មារុ-កាន់ វត៌ ។ អមន្តា ។ រួចំ និច្ចំ ហេតុត៌ អត្ថិ មគ្ពុបាលមុខ្ញុំ ភេឌស សុស្សា **សុ**ស្សិ**ស ១ ខេ ១** င်္ခဏ္ဏ က အိမ္မိ ကေဆိန္တဲ့ မန္တိ မန္ វា សាវភាជំ វតិ ។ ឧ មាវ វត្ត្តេ ។ មេ។ (៤០៤) អង្គី អភ្ជពិលេខខ្ញុំ មនិរច្ រ មាវ-កាន់ វាតិ ។ អាមញ្ញ ។ ជាតិដេញ សត្តា មា ជាយឺស្ត្រំ អត្តិ ។ ខេ ។ ជ៣ឧម្មា សត្តា មា ជិរឺ-ស្ទិ ។ បេ។ ព្យុធ៌ឧទ្ទា សត្តា មា ព្យុធ៌យឺសូ-န္း ႔ ဂေ ႔ ရေးလာစ္၏ မွာ မွာ ရွိမွာန္း မန္မ်ိဳး អញ្ជាយឥថ្ទិ ពុទ្ធាធំ ។ សាវភាពំ ។៖ ។ ខ ស្សេ វត្ត ១ មេ ។

អភិធម្មបំពីក កថាវិត្ថ

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ សេចក្តីសម្រេចតាមប្រាញ់ នៃ ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយក្តី នៃសាវ័កទាំងឡាយក្តី ថា វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ ចេតនា ។ បេ ។ ចិត្ត សទ្ធា វីរិយ: សតិ សមាធិ ។ បេ ។ បញ្ញា កើតឡើងហើយ កុំរលត់ទៅវិញ ឡើយដូច្នេះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤๑๑) សេចក្តីសម្រេចតាមប្រាញ់ នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយក្តី នៃ
សារ៉ាត់ទាំងឡាយក្តី មានដែរឬ ។ អើ ។ សេចក្តីសម្រេចតាមប្រាញ់ថា
រូប ចូរទៀងដូច្នេះ មានដែរឬ សេចក្តីសម្រេចតាមប្រាញ់ នៃព្រះពុទ្ធ
ទាំងឡាយក្តី នៃសារ៉ាត់ទាំងឡាយក្តី ថា វេទនា សញ្ញា សង្ខារ
ទាំងឡាយ ។ បេ ។ វិញ្ញាណ ចូរទៀងដូច្នេះ មានដែរឬ ។ អ្នក
មិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤១៤) សេចក្តីសម្រេចតាមប្រាញ់ នៃព្រះពុទ្ធទាំងឲ្យយក្តី នៃ
សាក់តាំងឡាយក្តី មានដែរឬ ។ ដើ ។ សេចក្តីសម្រេចតាមប្រាញ់
នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយក្តី នៃសាក់តាំងឡាយក្តី ថា ពួកសត្វ មានជាតិ
ជាធម្មតា កុំកើតឡើយដូច្នេះ មានដែរឬ ។ បេ ។ ថា ពួកសត្វ មានជាតិ
ជាធម្មតា កុំបាស់គ្រាំគ្រា ឡើយដូច្នេះ ។ បេ ។ ថា ពួកសត្វ មានព្យាធិជា
ធម្មតា កុំឈឺចាប់ទ្បើយដូច្នេះ ។ បេ ។ ថា ពួកសត្វ មានព្យាធិជា
ធម្មតា កុំឈឺចាប់ទ្បើយដូច្នេះ ។ បេ ។ ថា ពួកសត្វ មានមរណៈជាធម្មតា
កុំស្លាប់ទ្បើយដូច្នេះ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ពុទ្ធកថា

ឥទ្ធិកេយា ។

ពុទ្ធកឋា

(៤០៤) អគ្គិ ពុឌ្ធនំ ពុឌ្ធល៌ ហើញតំកោះ តាតិ ។ អមន្តា ។ សតិប្បដ្ឋាន តោតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ សម្មប្បី ភាន តោ ។ បេ ។ ឥឌ្ជិទា-ឧតោ ឥ ថ្ងៃយ តោ ពល តោ ពោជ្ឈន់ តោ វស់ភាវៈ គោ ។ បេ ។ សព្ញាតញា លាឧស្ស្រ តោតិ ។ ន ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ (៤១៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា សេចក្តីសម្រេចតាមប្រាញ់ នៃ

ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយក្តី នៃសាកែទាំងឡាយក្តី មានខេឬ ។ ដើ ។ ក្រែង

ព្រះបិលិន្ទូវច្ច:មានអាយុ មុជជ្រែកប្រាសាទមាស បេស់ស្តេច ខ្ទង់ព្រះ

នាម មាគធសេនិយពិម្ពិសាវ ចុះមាស មាននៅជាធម្មតាឬ ។ ដើ ។

ប្រសិនបើ បិលិន្ទូវច្ច:មានអាយុ មុជជ្រែកប្រាសាទមាស របស់ស្តេច

ខ្ទង់ព្រះនាម មាគធសេនិយពិម្ពិសាវ មាស មាននៅជាធម្មតា ម្នាល

អ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា សេចក្តីសម្រេចតាម

ប្រាញ់ នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយក្តី នៃសាក៍កទាំងឡាយក្តី មាន ។

ចប់ ឥទ្ធិពេញ ។

ពុទ្ធកាហិ

ចច់ ពុទ្ធកេស ។

18:18 9 10 7

សព្វទិសាកឋា

(៤០៥) សញា ឧសា ពុឌ្ធា តិដូធ្លីតិ ។ អា-មញ្ញ ។ បុរត្តិមាយ ឧិសាយ ពុធ្យោ តិដ្ឋតិតិ ។ ជ សេា, ម៉េខេន់ ឯ នេង ដំខ្មែញ ក្មហ្ថា ត្តីខ្លួន ។ អេចស្លា ។ កំណ្ មេ សេវា កក្ ជ់ ទៀត គឺ គោ ត្ថោ គិស្មា តស្ គេក់ គោ មាតាមិ-តរោ កំណ្ម តស្ប ភព់តោ សាវកយុត កោ-ជាមោ តស្ប ភក់ពេត ឧបជាកោ គឺធំសំ ចំរំ ជាបត៌ កាខ៌សំ បត្ត ជាបត៌ កាតស្មើ កាមេ វា ឆ៌. កមេ ក ឧក ក ក ដ្ឋ ក ជឧប ខេ ក់តំ ។ ឧ សារ វត្តត្វេក ខេត្តណាយ ឱ្សាយ ។ **ខេ។** បច្ខំមាយ ឱ្យាយ ។ បេ ។ ឧទ្ទាបាយ ឱ្យាយ ។ បេ**។** សេជ្ជិសល ខ្មែសល ពុន្ធោ តិដ្ឋតិតិ ។ ៤ សេវ វត្តត្វេ ។ មេ ។ ហេដ្ឋិមាយ ឱសាយ ពុន្ធោ តិដ្ឋត៌-តំ ។ ភេទស្ ។ គេំស្មា សេ ភកវា ។ បេ ។ ជនបនេ ក់តំ ។ ន ហេវ វត្តត្វេ ។ បេ ។ ឧបរិមាយ ថ្មាល ស់ ដើរ ស្ពីស្នូស្ន ឯ ខ សេ_រ ន្ដេស ឯ សេ ឯ ញតុម្មហារាជិកោ តិដ្ឋតិ ។ បេ ។ តាវត្តិសេ តិដ្ឋតិ

សព្វទិសាកហិ

(៤១៥) ព្រះពុទ្ធទាំងទ្បាយ ឋិតនៅសព្វទិសឬ ។ ដើ ។ ព្រះពុទ្ធ ឋិតនៅ ក្នុមិសភាងកើតឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះពុទ្ធបិតនៅ ក្នុងទិសទាងកើតឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ មានព្រះនាមដូចម្ដេច មានជាតិដូចម្ដេច មានគោត្រដូចម្ដេច មានាបិតា វបស់ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ មាននាមដូចម្ដេច គូនៃសាវិក វបស់ព្រះ មានព្រះភាគអង្គ៍នោះ មាននាមដូចម្ដេច ទុបដ្ឋាក វបស់ព្រះមានព្រះភាគ អង្គនោះ មាននាមដូចម្ដេច ទ្រទ្រង់ចីវរ យ៉ាង្គណា ទ្រទ្រង់ពុត្រ យ៉ាង ណា (គង់នៅ) ក្នុងស្រុកប្អូនិគម ក្នុងនគរឬដែន ឬក៏ជនបទណា ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះពុទ្ធបិតនៅ ក្នុងទិសទាងត្បូង ។ បេ ។ ក្នុខិសភាន៍លិច ។ បេ ។ ក្នុខិសភាន៍ជើង ។ បេ ។ កង់ទិសទាងក្រោមឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះពុទ្ធ ឋិតនៅ ក្នុងទិសទាងក្រោមឬ ។ អើ ។ ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ មានព្រះនាមដូចម្ដេច ។ ចេ ។ (គង់នៅ) ក្នុងជនបទ្ណា ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ព្រះពុទ្ធបិតនៅ ក្នុងទិសភាងលើថ្ង ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះពុទ្ធ បិតនៅក្នុងទិសទាងលើថ្ម ។ អើ ។ ព្រះពុទ្ធបិតនៅ ក្នុងចាតុម្មហាពជិកា ។ បេ ។ បិតនៅក្នុងតាវត្តឹង្យ

ធម្មកថា

ធម្មកឋា

ចូលសាត្ត ។

(៤០៦) មានៅ នសា ខ្លែសាត្ត ។ អាមន្តា ។

នុក្ខិស្តិចូលសាត្ត ។ ១ សៅ វេឌ្តទៀ ។ ចេ ។ មន្តិ អត្យោសា បក្សុខ្លាំ ។ ១ សៅ វេឌ្តទៀ ។ ចេ ។ សម្ពុំ អត្យោសា បក្សុខ្លាំ ។ ១ សៅ វេឌ្តទៀ ។ ចេ ។ សម្ពុំ អត្ស្នេសាត្ត ។ ១ សៅ វេឌ្តទៀ ។ ចេ ។ សញ្ជាំ អង្គិ
ជំនួយសាត្ត ។

និយសាត្ត ។

(៤០៧) សព្វេ ជម្នា និយតាតិ ។ អមន្ត្ ។
ននុ នយោ រាស់ វុត្តា ភភាតា មិច្ឆត្តនិយតោ
រាស់ សម្មត្តនិយតោ រាស់ អនិយតោ រាស់តំ ។
អមន្តា ។ ហញ្ជាំ នយោ រាស់ វុត្តា ភភាតា
មិច្ឆត្តនិយតោ រាស់ សម្មត្តនិយតោ រាស់ អនិយតោ
វាស់ នោ វត វេ វត្តាទ្រ សព្វេ ជម្នា និយតាតិ ។

ធម្មកបា

ឋិតនៅ ក្នុស មេ: ឋិតនៅ ក្នុស បិតនៅ ក្នុនិមានគើ ឋិតនៅ ក្នុ ប្រទិម្មិតសេវត្តី ។ បេ ។ ឋិតនៅ ក្នុងព្រហ្មលេកឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ចច់ សព្វទិសាកថា ។

ធម្មកឋា

(៤១៦) ពួកធមិទាំងអស់ ជានិយត:ឬ ។ អើ ។ (ពួកធមិទាំង
អស់) ជាមិច្ចុត្តនិយត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។
(ពួកធមិទាំងអស់) ជាសម្មត្តនិយត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ
ទេ ។ បេ ។ គំនរ ជាអនិយត: មិនមានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង
នេះទេ ។ បេ ។ ក្រុងគំនរ ជាអនិយត: មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិន
បើ គំនរ ជាអនិយត: មាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា
ពួកធមិទាំងអស់ ជានិយត:ទេ ។

(៤១៧) ញូកធមិទាំងអស់ជានិយត:ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះ
កាត ទ្រង់ត្រាស់ថា គំនរ ៣ យ៉ាង គឺគំនរ ជាមិច្ចត្តនិយត: ១ គំនរ
ជាសម្មត្តនិយត: ១ គំនរ ជាអនិយត: ១ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះ
មានព្រះកាត ទ្រង់ត្រាស់ថា គំនរ ៣ យ៉ាង គឺគំនរ ជាមិច្ចត្តនិយត: ១
គំនរ ជាសម្មត្តនិយត: ១ គំនរ ជាអនិយត: ១ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន
អ្នកមិនគួរគោលថា ពួកធមិទាំងអស់ ជាអនិយត: ១ ម្នាលអ្នកដ៏បម្រើន

អភិធម្មចិដិកេ កហិវត្ថ

អភិធម្មបំដាក កថាវត្ថ

(៤១៤) រូប ជានិយត: ដោយអត្តថាវិនាសឬ ។ អើ ។ (រូប)
ជាមិច្ចត្តនិយត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (រូប)
ជាសម្មត្តនិយត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ វេទូនា
។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ សង្គារទាំងឡាយ ។ បេ ។ វិញ្ញាណ
ជានិយត: ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់ឬ ។ អើ ។ (វិញ្ញាណ) ជា
មិច្ចត្តនិយត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (វិញ្ញាណ) ជា
សម្មត្តនិយត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (វិញ្ញាណ) ជា

(៤១៩) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ប្រ ជានិយត: ដោយអត្តថា
វិនាស ។ បេ ។ វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា ។ បេ ។ សង្គារទាំងឲ្យាយ
។ បេ ។ វិញ្ញាណ ជានិយត: ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់ ខេច្ច ។ ដើ ។ ប្រ
ក៏មាន វេទនា ក៏មាន សញ្ញា ក៏មាន សង្គារទាំងឲ្យាយ ក៏មាន
វិញ្ញាណ ក៏មាន វេទនា សញ្ញា សង្គារទាំងឲ្យាយ ។ បេ ។ វិញ្ញាណ
ប្រ ក៏មាន វេទនា ក៏មាន សញ្ញា ក៏មាន សង្គារទាំងឲ្យាយ ក៏មាន
ប្ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះ ទេ ។ បេ ។ ព្រោះហេតុនោះ ប្រ
ជានិយត: ដោយអត្តថាវិនាស វេទនា ។ បេ ។ សញ្ញា សង្គារទាំងឲ្យាយ ។ បេ ។ វិញ្ញាណ ជានិយត: ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់ ។

ចច់ ធម្មកថា ។

កម្មក្សា

នៅខំ មា នៅ មា និយ្យស្ន រាម្មាំ មា និយ្យស្នាំ រាម និយ្យស្លាំ រាម និយ្យស្នាំ រាម និយ្យស្នាំ រាម និយ្យស្លាំ រាម និយ្យស្លាំ រាម និយ្យស្នាំ រាម និយ្យស្លាំ រាម រាម និយ្យស្លាំ រាម រាម និយ្យស្លាំ រាម រាម រាម និយ្យស្លាំ រាម រាម រ

(៤៤០) សព្វេ កម្មោ និយតាតិ ។ អមន្តា ។ ននុ តយោ កសី វុត្តា ភកវតា មិច្ចត្តនិយ តោ កសិ សម្មត្តនិយ តោ កសិ ទិច្ចត្ត និយ តោ កសិ មនិយ តោ កសិ និយ តោ កសិ សម្មត្តនិយ តោ កសិ មនិយ តោ កសិ សម្មត្តនិយ តោ កសិ មនិយ តោ កសិ សម្មត្តនិយ តោ កសិ មនិយ តាតិ ។

្សា ។ ខេ ។ និងឯដ៏ស្រេទ្ញ យូគ្គំ ។ ខេ ។ សេរុ ស្តេខិ ។ ខេ ។ មាគីស្មិច្ចាស្តិ ។ ២ សេរុ កើច ចូលសម្ងំ ។ មាគយ ។ គូជិស្មិច្ចាសម្ងំ ។ ២ (៤೯೯) ម្ទុកីឌគីស្រេទ្ញ យូគ្គំ ម្ទុកីឌគីស្រេទ្ញា- (៤៤០) ពួកកម្មទំនមស់ ជានិយត:ឬ ។ មើ ។ (ពួកកម្ម ទំន័មស់) ជាមិច្ចត្តនិយត:ឬ ។ មើ ។ (ពួកកម្មទំន័មស់) ជា មិច្ចត្តនិយត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (ពួកកម្មទំន័ មស់) ជាសម្មត្តនិយត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ គំនរ ជាអនិយត: មិនមានទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ក្រង់គំនរ ជាអនិយត: មានដែរឬ ។ មើ ។ ប្រសិនបើ គំនរ ជាអនិយត: មាន មាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ពួក កម្មទំនាស់ ជានិយត:ទេ ។

(៤២១) ញូកកម្មព៌ដអស់ ជានិយត:ឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមាន ព្រះកាគ ទ្រត់ត្រាស់ថា គំនរ មាន ៣ យ៉ាងគឺ គំនរ ជាមិច្ចក្តុនិយត: ១ គំនរ ជាសម្មត្តនិយត: ១ គំនរ ជាអនិយត: ១ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ ព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា គំនរ មាន ៣ យ៉ាងគឺ គំនរ ជា មិច្ចក្នុនិយត: ១ គំនរ ជាសម្មត្តនិយត: ១ គំនរ ជាអនិយត: ១ ម្នាល អ្នកដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ពួកកម្មព៌ដអស់ ជានិយត: ទេ ។

(៤៤៤) ទិដ្ឋធម្មវេទនិយកម្ម ជានិយត: ដោយអត្តថាបុគ្គលគប្បី ទទួលក្នុងបច្ចុប្បន្នឬ ។ អើ ។ (ទិដ្ឋធម្មវេទនិយកម្ម) ជាមិច្ចត្តនិយត:ឬ ។ អ្នក មិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ (ទិដ្ឋធម្មវេទនិយកម្ម) ជាសម្មត្តនិយត: ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ១០០ដ្ឋវេទនិយកម្ម ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កប៉ាវិត្ថ

អព្ធប្រព្ធព្ធ មន្ត្រី អព្សាធ្យាធាន្ទ្រព្យដ្ឋម ច្លែតធ្លី ។ អាមណ្ឌ ។ មិច្តុធ្លិយតធ្លី ។ ជ សារំវត្តត្វេ ។ ពេ ។ មាតីស្ទុកាសទុខ ។ ខ សេរុ ស្គី ម៉េ ។ ពេ ។ (៤៤៣) ន វត្តទំ្ង ខ្ទុំនង្គ មួន ខ្ញុំ ខ្ទុំ ខ្ទុំ-ឌតិរេឌចូលផ្ដេច ចូលង្ ៩ឯឯជ័រេឌចូញ យតិ ។ បេ ។ អបកបរិយាវេឌស៊យ់ កាម្មុំ អបកបរិយាវេឌស៊-ល ដូច ចំយុសច្នី ។ អាមញ្ញា ។ ខ្ញុំដូចមួបខ្លែយំ ឌភត្ថិ ៩ឧឧថ្មីរេខចូញ ឈេង អឧបត្ថិញ មេខចួញ យោត៌ ។ ខេ ។ ឧឧឧជ្ជីវេឌភិយ៌ កម្ម៉ំ ឌ្នីឌម្មាន-តិយំ ហោត់ អមរាមវិយ ខេតិយំ ហោត់ ។ មេ **។** ឧបជ្ជវេឌធិយំ ហោត់តំ ។ ធ ហៅ វត្តត្វេ ។ ខេ ។ គេជ ហ៍ ធំដួលមួឋធធ៌យំ កម្ម៉ ធំដូលមួ ឋេឌភិយដ្ឋេធ ភិយទ នុបបជ្ជាជនភិយំ កាញ់ ។ បេ ។ អបរាយាធិនាយាធិនា អបរាបាធិនាយាធិនាយាធិនា ធំយត់ធ្លៃ ។

> កម្មកថា ។ ឯកវីសតិមោ វិគ្គោ ។

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

អបកបរិយ វេទនិយកម្ម ជានិយត: ដោយអត្តថាបុគ្គលគប្បីទទួលក្នុងជាតិ ជាលំដាប់តទៅឬ ។ អើ ។ (អបកបរិយ វេទនិយកម្ម) ជាមិច្ចត្តនិយត: ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ ។ (អបកបរិយ វេទនិយ-កម្ម) ជាសម្មត្តនិយត:ឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពោលយ៉ាង៍ នេះ ទេ ។ បេ ។

(៤២៣) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ទិដ្ឋធម្មវេទនិយកម្ម ជានិយត: ដោយអត្ថហបុគ្គលគហ្វីទទួលក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១០០ជួវេទនិយកម្ម ។ ៤០ ។ អបកបរិយវេទនិយកម្ម ជានិយត: ដោយអត្តថាបុគ្គលគប្បីទទួលក្នុង ជាតិជាលំជាប់តទៅឬ ។ អើ ។ ទិដ្ឋធម្មវេទនិយកម្ម ជា ទបបដ្ដវេទ-និយ: ក៏មាន ជាអបរាបរិយវេទនិយ: ក៏មាន ។ បេ ។ ១បបដ្ឋវេទនិយ-កម្ម ជាទិដ្ឋធម្មាវទនិយ: ក៏មាន ជាអបកបរិយវេទនិយ: ក៏មាន។ បេ។ អបរាបរិយ វេទនិយកម្ម ជាទិដ្ឋធម្មវេទនិយៈ ក៏មាន ជាខ្បបដ្ឋវេទនិយៈ ក៏មានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ ថេ ។ ក្រោះហេតុនោះ និដ្ឋជម្រេនិយកម្ម ជានិយត: ដោយអត្តថាបុគ្គលគប្បីទទួលកង៍បច្ចុប្បន្ន ទល់បដ្ឋវេទនិយកម្ម ។ លេ ។ អប់កបរិយវេទនិយកម្ម ជានិយត់: ដោយ អត្តថាបុគ្គលគប្បីទទួលក្នុងជាតិជាលំដាប់តទៅ ។

> ចច់ កម្មកថា ។ ចច់ ឯកវីសតិមវគ្គ ។

ត្រស្ស ទទ្ធានំ

សាសនំ នៅ កាត់ អត្តិ កោចិ ត៩កេតស្ប សាសនំ នៅ ការតំ បញ្ជា ត៩កេតស្ប សាសនំ បុន នៅ ការតំ បុដ្ដជួន តេជាតុ កោសនំ បុន នៅ ការតំ បុដ្ដជួន តេជាតុ កោស ជម្មេហ៍ អៅវិត្តោ អត្តិ កើញ្ចិស ដនំ មុន្ធានំ វា សាការនំ វា អត្តិ មុន្ធានំ ពុទ្ធេហ៍ ហ៊ុនាតំកេតតា សញា និសា ពុន្ធា តំដ្ឋនិសព្វេ ជម្មានិយតាតិ។

ឧទ្ធាន់តែវិគ្គនោះ គឺ

និយាយអំពី សាសនា ដែលបុគ្គលធ្វើជាថ្មី បុគ្គលណាមួយ ធ្វើសាសនានៃតថាគតជាថ្មី មាន បុគ្គលបាន ដើម្បីធ្វើ សាសនានៃតថាគតជាថ្មី មាន បុគ្គលបាន ដើម្បីធ្វើ សាសនានៃតថាគត ជាថ្មីវិញ ១ បុថុជ្ឈន មិនសូបស្បាត់ បាកពួកធមិ ប្រកបដោយធាតុបី ១ ការដល់នូវព្រះអរហត្ត ព្រោះមិនលះបង់សញ្ហោជន: តិចតួច មាន ១ សេចក្តី សម្រេចតាមប្រាថ្នា នៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយក្តី នៃសាកែទាំង- ឡាយក្តី មាន ១ ការៈនៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយក្តី នៃសាកែទាំង- ឡេយក្តី មាន ១ ការៈនៃព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ថោកទាបនិង ថ្ងៃបាជាងព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ថោកទាបនិង ថ្ងៃបាជាងព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ មាន ១ ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ បិតនៅសពុទិស ១ ពួកធមិទាំងអស់ ជានិយត: ១ ពួកកម្ម ទាំងអស់ ជានិយត: ១ ពួកកម្ម ទាំងអស់ ជានិយត: ១ ពួកកម្ម ទាំងអស់ ជានិយត: ១ ពួកកម្ម

បរិតិព្វាតកឋា

ត្រូចូណិចខ្ញុំ ង ច សេរុ រួស្ដី ង ខេ ស ខេ ង ត្រូចូណិចខ្ញុំ ង អាគខា ង អង្គំ ឃ្មូញំ មសិយា ៣-ក្រុទ្យា មង្គំ ឃ្មូញំ មសិយា ៣-ក្រុទ្យា ខេទ្តំ ង ស ស ខេត្ត

អព្និសាយ ឧរុច្ខនិងចន្ទឹ ង

ម្រោ យេ ដូខ រេ ដូខ្លី ងន្ទំ ឃួញំ មួយំ មេយើងចូ

អូប ប្រា ដូប រេ ដូខ្លី ងន្ទំ ឃួញំ មួយំ មេយើងចូ

អូប ប្រា នូប រេ ដូខ្លី ង អូច ឃួញំ មេហេ ង ខេ ង

អូប ប្រា នូប រេ ង ខេ ស្ប ដូខ្លើ ង មេ ង ខ្លើប្រហេស ង មេ

ប្រមុខ ងន្ទំ ឃួញំ មេយើងចូ អូច ឃួញំ មេឃាញចំ

ប្រមុខ អូច ឃួញំ មេយើងប្រា មេឃាញចំ

ប្រមុខ អូច ឃួញំ មេបាញចំ

ប្រមុខ អូច ប្រា ដូច ឃួញ មេបាញចំ

ប្រមុខ អូច ប្រា ដូច ឃួញ មេបាញចំ

ប្រមុខ អូច ប្រា ដូច ឃួញ មេបាញចំ

ប្រមុខ អូច ប្រា អូច ប្រា អូច ឃួញ មេបាញចំ

ប្រមុខ អូច ប្រា អូច ប្រា អូច ឃួញ មេបាញចំ

ប្រមុខ អូច ប្រា អូច ប្រា អូច ឃួញ មេបាញ មេបាញ

ខ្សេងខ្លុំ ។

(ឧឧ ហ្ ងន្ទំ ឃ្មុំ ហ្សំ ស្នេះ ស្នំ ស្នេះ ស្នំ ស្នេះ ស្នេ ស្នេះ ស្នាំ ស្នេះ ស្នាំ ស្នាំ

បរិតិញាតកហ

(៤៤៤) បរិនិព្វាន ព្រោះមិនលះបង់សញ្ញោជន: តិចត្ចូច មាន ដែរឬ ។ អើ ។ បរិនិព្វាន ព្រោះមិនលះបង់សក្ដាយទិដ្ឋិ ។ បេ ។ ព្រោះមិនលះបង់អនោត្តហ្វ: តិចតួច មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល យ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៤៤៥) បរិនិត្វាន ក្រោះមិនលះបន់សញ្ជ្រោជន: តិចត្លួច មានដែរ
ឬ ។ អើ។ ព្រះអរហន្ត ប្រកបដោយកគ: ។ បេ ។ ប្រកបដោយកំលេស
ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត
មិនមានកគ: ។ បេ ។ មិនមានកំលេសទេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះ
អរហន្ត មិនមានកគ: ។ បេ ។ មិនមានកំលេសទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន
អ្នកមិនគួរពោលថា បរិនិត្វាន ក្រោះមិនលះបង់សញ្ជ្រាជន: តិចត្លួច
មានទេ ។

(៤៩៦) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា បរិនិត្វាន ក្រោះមិនលះបង់
សញ្ជោជន: តិចត្លូច មានទេឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ដឹងពុទ្ធវិស័យ
ទាំងអស់ឬ ។ អ្នកមិនគួរគោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រោះហេតុនោះ
បរិនិត្វាន ក្រោះមិនលះបង់សញ្ញោជន: តិចត្លូច មាន ។
ច្ចំ បរិនិត្វានក្សា ។

កុ**ស**លចិត្តកឋា

(៤៤៧) អរហា កុសលចិត្តោ បរិចិត្តាយតីតិ ។

អាមន្តា ។ អរហា បុញ្ញាភិសន្ធារំ អភិសន្ធូរេស្តោ

អាខេញ្ចាភិសន្ធារំ អភិសន្ធូរេស្តោ កតិសំវត្តចិយំ កម្មំ

ការេស្តា ការសំវត្តចិយំ កម្មំ ការេស្តា អចិបច្ចស់វត្តចិយំ

កម្មំ ការេស្តា មហាភេកសំវត្តចិយំ កម្មំ ការេស្តា ខេរសោ

ស្តោ មហាបរិវស់វត្តចិយំ កម្មំ ការេស្តា មេតិបច្ចស់វត្តចិយំ

កម្មំ ការេស្តា មហាភេកសំវត្តចិយំ កម្មំ ការេស្តា ខេរសោ

ក្សាសំវត្តចិយំ កម្មំ ការេស្តា មខុស្សសោកក្សសំវត្តចិយំ កម្មំ ការេស្តា មខុស្សសោកក្សសំវត្តចិយំ កម្មំ ការេស្តា បរិចិត្តាយតីតិ ។ ខ ហៅ

វត្តចិយំ កម្មំ ការេស្តា បរិចិត្តាយតីតិ ។ ខ ហៅ

វត្តចិយំ កម្មំ ការេស្តា បរិចិត្តាយតីតិ ។ ខ ហៅ

វត្តច្ចេំ ។ បេ ។

រេដ្ឋាញ អរសា ស្មាលច្ឆេញ បរុច្ចិញ មួយ អេសា ស្មាល ប្រុស្ស ប្រេស្ស អេសា ស្មាល ប្រុស្ស ប្រេស្ឋ អេសា ស្មាល ប្រុស្ស ប្រេស្ឋ ស្មាល ប្រុស្ស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស្ស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស្ស ស្មាល ប្រុស្ស ស្មាល ប្រុស្ស ស្មាល ប្រុស្ស ស្មាល ប្រុស្ស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស្ស ស្មាល ប្រុស្ស ស្មាល ប្រុស្ស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្មាល់ ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រសាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្បាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្បាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្បាល ប្រុស ស្មាល ប្បាស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្បាល ប្រុស ស្បាល ស្បាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្បាល ប្រុស ស្បាល ប្រុស ស្បាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្បាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្បាល ប្រុស ស្បាល ប្រុស ស្បាស ស្មាល ប្រុស ស្មាល ប្រុស ស្បាស ស្បាស ស្បាស ស្មាន ស្បាស ស្បាស ស្មាន ស្បាស ស្បាស ស្មាន ស្មាស ស្បាស ស្បាស ស្មាន ស្បាស ស្បាស ស្បាស ស្បាស ស្បាស ស្បាស ស្មាន ស្បាស ស

កុសលបិត្ត**ក**ឋា

(៤៤៧) ព្រះអរហន្ត មានកុសលចិត្ត ហើយបរិនិត្វានឬ ។

អើ ។ ព្រះអរហន្ត តាក់តែងបុញ្ញាកិសង្គារ តាក់តែងអានេញ្ញាកិសងារ
ធ្វើកម្មប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីគតិ ធ្វើកម្មប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភព ធ្វើកម្មប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីភាពជាជំ ធ្វើកម្មប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាពជាអធិបតី ធ្វើកម្មប្រព្រឹត្ត
ទៅដើម្បីមានកោគ:ប្រើន ធ្វើកម្មប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីមានបរិវារច្រើន ធ្វើ
កម្មប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីលំអដ៏លើសក្នុងទេវិលោក ធ្វើកម្មប្រព្រឹត្តទៅដើម្បី
លំអដ៏លើសក្នុងមនុស្សលោក ទើបបរិនិត្វានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៤៤) ព្រះអហេត្ត មានកុសលចិត្ត ហើយបរិនិព្វានឬ ។ អើ ។

ព្រះអហេត្ត កាលសន្សំ កាលមិនសន្សំ កាលលះបន់ កាលប្រ
កាន់ កាលកកាយចេញ កាលកៀរគរ កាលកំបាត់ចេញ ។ បេ ។

កាលប្រមូលមក ទើបបរិនិព្វានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ

។ បេ ។ ក្រែងព្រះអហេត្ត មិនសន្សំ មិនមែនជាមិនសន្សំ លុះមិន

សន្សំហើយឋិតនៅឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះអហេត្ត មិនសន្សំ

មិនមែនជាមិនសន្យំ លុះមិនសន្យំហើយឋិតនៅ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក

មិនគួរពោលថា ព្រះអហេត្ត មានកុសលចិត្ត ហើយបរិនិព្វានទេ ។

អភិធម្មចិដិពេ កឋាវិត្ថ

ននុ អយោ នៅ មជល់តំ ន ឧមវិ្ធនេត់ មិសិនត្វេ ហិត្វា មិតោ នៅ វិសិនេត់ ន ឧសវិ្ធនេត់ វិសិនេត្វា មិតោ ននុ អយោ នៅ វិឌ្ធមេតំ ន សន្ទមេតំ វិឌ្ជ-បេត្វា មិតោត់ ។ អមន្តា ។ ហញ្ជំ អយោ នៅ វិឌ្ធមេតំ ន សន្ទមេតំ វិឌ្ធបេត្វា មិតោ នោ វត ហេវិត្ត វត្តព្វេត អយោ កុសល់ចំត្តោ បរិជ្ជិញយតីតំ ។

ច្រើញ ឧត្រួញ់ មន្ត្រាំ មនុស្ស មន្ត្រាំ មនុស្ស មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មនុស្ស មន្ត្រាំ មនុស្ស មន្ត្រាំ មនុស្ស មន្ត្រាំ មនុស្ស មន្ត្រាំ មនុស្ស មន្ត្រាំ មនុស្ស មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មនុស្ស មន្ត្រាំ មន្ត្រិត្តាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រិត្តាំ មន្ត្រាំ មនិត្តិ មន្ត្រាំ មន្ត្រ មនិត្តិ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រ មន្ត្រាំ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្រាំ មន្ត្តាំ មន្ត្រ មន្ត្ត

កុសលចិត្តកេថា ។

អាតេញ្ញុកឋា

(៤៣០) អយោ អាជេញ មិតោ មនៃត្វាយ-នីនិ ។ អាមន្តា ។ ឧឧ អយោ មកានិចិន្តេ មិតោ មនៃត្វាយនីនិ **។** អាមន្តា ។ មាញ៉ុំ អយោ

អភិធម្មចិដិក កបាវិត្ថ

ក្រែងព្រះអរហន្ត មិនលះបង់ មិនប្រកាន់ លុះលះបង់ហើយបិតនៅ
មិនកកាយចេញ មិនកៀវគរ លុះមិនកកាយចេញហើយបិតនៅ ក្រែង
ព្រះអរហន្ត មិនកំបាត់ចេញ មិនប្រមូលមក លុះកំបាត់ចេញហើយ
បិតនៅ ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះអរហន្ត មិនកំបាត់ចេញ មិន
ប្រមូលមក លុះកំបាត់ចេញហើយបិតនៅ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិន
គួរពោលថា ព្រះអរហន្ត មានកុសលចិត្ត ហើយបរិនិញ្ជានទេ ។

(៤២៩) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ព្រះអរហន្ត មានកុសលចិត្ត ហើយបរិនិត្វាន េចឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត មានសតិតិកល់នៅ ស៊ីប មានស្មារតី ដឹង់ខ្លួន ហើយបរិនិត្វានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះអរហន្ត មានសតិតិកល់នៅស៊ីប មានស្មារតី ដឹងខ្លួន ហើយ បរិនិត្វាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ អ្នកគួរពោលថា ព្រះ អរហន្ត មានកុសលចិត្ត ហើយបរិនិត្វាន ។

អាតេញ្ជាហិ

ចច់ កុសលចិត្តកថា ។

(៤៣០) ព្រះអរហន្ត ឋិតនៅក្នុងសេចក្តីមិនញាប់ញ័រ ហើយ បរិនិព្វានឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះអរហន្ត ឋិតនៅក្នុងបកតិចិត្ត(^๑) (ចិត្ត ជាប្រក្រតី) ហើយបរិនិព្វានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះអេហន្ត

[🛾] បានដល់ភវង្គបិត្ត ។

អាសេញ្ញកប៉ា

មកត់ខំត្តេ មិតោ មរិធិញយត់ នោ វត រេ វត្តុត្វេ អរហា អាធេញ្ហេ មិតោ មរិធិញយត់តំ ។

អរយា អាខេញ មិតោ បរិចិត្តាយតីតិ ។

អេសា អាខេញ មិតោ បរិចិត្តាយតីតិ ។

អេសា នៃត្ត មិតោ បរិចិត្តាយតីតិ ។

អេសា នៃត្ត មិតោ បរិចិត្តាយតិ សេ នេ នៃត្ត មិតោ បរិចិត្តា
បតី និត្ត មិតោ បរិចិត្តាយតិ សេ នៃ នៃ មិតោ បរិចិត្តា
បតី និត្ត មិតោ បរិចិត្តាយតិ សេ នៃ វេ នៃត្ត មិតោ បរិចិត្តា
អេសា អាខេញ មិតោ បរិចិត្តាយតិ សេ នៃ វេ នៃត្តេ

អេសា អាខេញ មិតោ បរិចិត្តាយតិតិ ។

អាខេញ្ចកឋា

ឋិតនៅ ក្នុងបតតិចិត្ត ហើយបរិនិព្វាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរ ពោលថា ព្រះអរហន្ត បិតនៅ ក្នុងសេចក្តីមិនញាប់ញ៉ីវ ហើយបរិ-និព្វានទេ ។

(៤៣១) ព្រះអហេត្ត ឋិតនៅ ក្នុងសេចក្តីមិនញាប់ញ័រ ហើយ បរិនិត្វានឬ ។ អើ ។ ព្រះអហេត្ត ឋិតនៅក្នុងចិត្តដែលសម្រេចដោយ គឺវិយា ហើយបរិនិត្វានឬ ។ អ្នកមិនគួរយោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងព្រះអហេត្ត ឋិតនៅ ក្នុងវិបាកចិត្ត ហើយបរិនិត្វានឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះអហេត្ត ឋិតនៅ ក្នុងវិបាកចិត្ត ហើយបរិនិត្វាន ម្នាល អ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរយោលថា ព្រះអហេត្ត ឋិតនៅ ក្នុងសេចក្តី មិនញាប់ញ័រ ហើយបរិនិត្វានទេ ។

(៤៣៤) ព្រះអរហន្ត ឋិតនៅក្នុងសេចក្តីមិនញាប់ញ័រ ហើយបរិនិត្វានឬ ។ អើ ។ ព្រះអរហន្ត ឋិតនៅ ក្នុងចិត្ត ជាកិរិយានិងអព្យាក្រឹត
ហើយបរិនិត្វានឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែង
ព្រះអរហន្ត ឋិតនៅ ក្នុងចិត្ត ជាវិទា្ធកនិងអព្យាក្រឹត ហើយបរិនិត្វានឬ ។
អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះអរហន្ត ឋិតនៅ ក្នុងចិត្ត ជាវិទា្ធកនិងអព្យាក្រឹត
ហើយបរិនិត្វាន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអរហន្ត
ឋិតនៅ ក្នុងសេចក្តីមិនញាប់ញ័រ ហើយបរិនិត្វានទេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កបាវិត្ថ

ត្រខ្ញុំ កា ក្នុង ក្ខាន ក្នុង ក្ខាន ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុង

អាវេញ្ជាកថា ។

ធម្មាភិសមយកឋា

ដ្ឋាស្រាល ដូច្នេសខា ដូសារ៉ុំ ១ ដេ ១ ដូ ដូច្នេសា ១ ដូច្នេសា ២ ដូច្នេសា ២ ដូច្នេសា ២ ដូច្នេសា ២ ដូច្នេសា ម៉ា ប្រស្នាសា ម៉ា ប្រស្នាសា ម៉ា ប្រស្នា

អភិធម្មចិដិក កឋាវិត្ត

(៤៣៣) ព្រះអរហន្ត បិតនៅ ក្នុងសេចក្ដីមិនញាប់ញ័រ ហើយ បរិនិព្វានឬ ។ អើ ។ ក្រុងព្រះមានព្រះភាគ ឲ្រង់ចេញថាកចតុត្តជ្ឈាន ហើយបរិនិព្វាន ក្នុងលំដាប់ (អំពីចតុត្តជ្ឈាននោះ) ឬ ។ អើ ។ ប្រសិន បើ ព្រះមានព្រះភាគ ឲ្រង់ចេញថាកចតុត្តជ្ឈាន ហើយបរិនិព្វាន ក្នុង លំដាប់ (អំពីចតុត្តជ្ឈាននោះ) ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះអរហន្ត បិតនៅ ក្នុងសេចក្ដីមិនញាប់ញ័រ ហើយបរិនិព្វាន េ ។

ចច់ អានេញ្ជកថា ។

ធម្មាភិសមយកឋា

(៤៣៤) ការគ្រាស់ដឹងធមិ នៃសត្វដែលដេកនៅក្នុងគតិ មានដែរ
ឬ ។ អើ ។ ការសំដែងធមិ ការស្ដាប់ធមិ ការសាកស្ដាធមិ ការដេញ
ដោលស្បូរ ការសមាទានសីល ការៈនៃការគ្រប់គ្រង់ទ្វារ ក្នុងឥន្ទ្រិយ
ទាំង់ឡាយ ការៈនៃការដឹងប្រមាណ ក្នុងកោជន ការប្រកបរឿយ ។
ក្នុងកិរិយាភាក់រលឹក អស់ពត្រីខាងដើមនិងពត្រីខាងចុង នៃសត្វដែលដេក
នៅក្នុងគតិ មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការ
សំដែងធមិ ។ បេ ។ ការប្រកបរឿយ ។ ក្នុងកិរិយាភាក់រលឹក អស់
វាត្រីខាងដើមនិងពត្រីខាងចុង នៃសត្វដែលដេកនៅក្នុងគតិ មិនមានទេ
ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ការសំដែងធមិ ការស្ដាប់ធមិ ។ បេ ។

ធម្មាភិសមយកថា

មុព្វត្តោមរវត្តំ ជាករិយាធុយោគោ នោ វត រេ វត្តត្វេ អត្តិ កត្តសេយ្យាយ ಐម្នាភិសមយោភិ ។

អង្គំ ងដំកោណិណ ពតាំង្នកានកោរ រ ក្រោត្តក្នុកា ឧបស្វាយលេ ជា រួយ ជេ រួយ មិ ស្វាយលេ ជាមេ ខ កោកោ កោត្តក្មេកា ខ និក ស្វាយលេ ជាមេ ខ កោកោ កោត្តក្មេក ខ ឧក ស្វាយលេ ជាមេ ខ កោកោ កោត្តកោ ខ កេ ស្វាយលេ ជាមេ ខ កោកោ កេ រួយ វិស្ឋា ស្វាយលេ ជាមេ ខ កោកោ កេ រួយ វិស្ឋា ស្វាយក្រាយ ជាមេ ខ កេ រួយ វិស្ឋា ស្វាយក្រាយ ជាមេ ប្រាស្វា ខេម្មក្រាយ ស្វាយក្រាយ ជាមេ ប្រាស្វា ខេម្មក្រាយ ស្វាយក្រាយ ជាមេ ប្រាស្វា ខេម្មក្រាយ ស្វាយក្រាយ ជាមេ ប្រាស្វា ខេម្មក្រាយ ប្រាស្វា ខេម្មក្រាយ ប្រាស្វា ស្វាយក្រាយ ជាមេ ប្រាស្វាយ ប្រាស្សាយ ប្រាស្វាយ ប្រាស្វាយ ប្រាស្វាយ ប្រាស្វាយ ប្រាស្វាយ ប្រាស្សាយ ប្រាស្វាយ ប្រាស្ឋាយ ប្រាស្វាយ ប្រាស្វាយ ប្រាស្ឋាយ ប្រាស្ឋាយ ប្រាស្ឋាយ ប្រាស្សាយ ប្រាស្សាយ ប្រាស្ឋាយ ប្រាស្ឋាយ ប្រាស្ឋាយ ប្រាស្ឋាយ ប្រាស្ឋាយ ប្រាស្សាយ ប្រាស្ឋាយ ប្រាស្សាយ ប្រាស្សាយ ប្រាស្សាយ ប្រាស្សាយ ប្រាស្ស

ធម្មាភិសមយកថា

ការប្រកបរៀយ ៗ ក្នុងកិរិយាភាក់រលឹក អស់វាត្រីទាងដើមនិងវាត្រីទាងចុង នៃសត្វដែលដេកនៅក្នុងគតិ មិនមានទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគ្នូវ ពោលថា ការត្រាស់ដឹងធមិ នៃសត្វដែលដេកនៅក្នុងគតិ មានទេ ។

(៤៣៦) ការត្រាស់ដ៏ង៍ធមិ នៃសត្វដែលដេកនៅ ក្នុងគតិ មាន
ដែរឬ ។ អើ ។ ការត្រាស់ដឹងធមិ នៃសត្វដែលដេកលក់ មានសេចក្តី
ប្រមាទ មានសតិក្ខេច មិនដឹងទូន មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

តិស្សេចិតថា

ម្ហាហើយ្ណ ។

ប្រទេសា អាសនិសិន្ទិន្ទ ។ ខ ស្សេ ដើមិ ។ ខេ ។

នាំ ។ កាន់កា ខេត់មកា គន់ការិទ្ធកា អាសនិសិន្ទិន្ទ ។ ខ ស្សេ ដើមិ ។ ខេ ។

អាតស្លា ។ កាន់កា ខេត់មកា គន់ការិទ្ធកា អកាន់ ។

នាំ មានសា ។ កាន់កា ខេត់មកា គន់ការិទ្ធកា អកាន់ ។

អាតស្លា ។ កាន់កា ខេត់មកា គន់ការិទ្ធកា អកាន់ ។

អាតស្លា ។ កាន់កា ខេត់មកា គន់ការិទ្ធកា អកាន់ ។

អាចស្លា ។ កាន់កា ខេត់មកា គន់ការិទ្ធកា អកាន់ ។

អាចស្លា ។ កាន់ការិទ្ធមនុកា មាសនិសិន្ទិន្ទ ។ អាចស្លា ។ ស្លា ដើម្បា អកាន់ ។

អាចស្លា ។ កាន់ការិទ្ធមនុក្សា មាសនិសិន្ទិន្ទ ។ អកាន់ ។

អាចស្លា ។ កាន់ការិទ្ធមនុក្សា មាសនិសិន្ទិន្ទិន្ទ ។

អាចស្លា ។ កាន់ការិទ្ធមនុក្សា មាសនិសិន្ទិន្ទិន្ទិន្ទិន្ទិន្ទិន្ទិនិទ្ធិ

អព្យាកតកឋា

ត៌ស្ដេចិត្តបា

(៤៣៧) ការេល់នូវព្រះអរហត្ត នៃសត្វដែលដេកនៅ ក្នុងគាំ
មានដែរឬ ។ អើ ។ ការដល់នូវព្រះអរហត្ត នៃសត្វដែលដេកលក់ មាន
សេចក្តីប្រមាន មានសត់ក្តេច មិនដឹងខ្លួន មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការគ្រាស់ដឹងធម៌ នៃសត្វ ដែលកំពុងយល់
សប្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ ការគ្រាស់ដឹងធម៌ នៃសត្វដែលដេកលក់
មានសេចក្តីប្រមាន មានសត់ក្តេច មិនដឹងខ្លួន មានដែរឬ ។ អ្នកមិន
គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ការដល់នូវព្រះអរហត្ត នៃសត្វដែល
កំពុងយល់សប្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ ការដល់នូវព្រះអរហត្ត នៃសត្វដែល
កំពុងយល់សប្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ ការដល់នូវព្រះអរហត្ត នៃសត្វដែល
ដេកលក់ មានសេចក្តីប្រមាន មានសត់ក្តេច មិនដឹងខ្លួន មានដែរឬ ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ចច់ តិស្សេចិកថា ។

អព្យាកិត្តកំបា

(៤៣៨) ចិត្តទាំងអស់ របស់បុគ្គល ដែលកំពុងយល់សប្តិ ជា
អព្យាក្រឹតឬ ។ អើ ។ បុគ្គលគប្បីសម្ងាប់សត្វ ដោយការយល់សប្តិដែរ
ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គលគប្បីសម្ងាប់សត្វ ដោយការយល់សប្តិ
ដែរ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ចិត្តទាំងអស់ របស់បុគ្គល
ដែលកំពុងយល់សប្តិ ជាអព្យាក្រឹតទេ ។

អព្យាក់គកថា

(៤៣៤) សត្ថខៈខេត្ត អត្ថភិ អាច្ចំពេលប្រ ។ ខេ ។ មុសា ភាណេយ្យ ខិសុណ៌ ភាណេយ្យ ដក្សំ ភ-ကောဏ္၊ ဆမ္ဗံ့ ဗလဗေဏ္၊ ဆန္ဒီ ဆီးနွဏ္၊ ဆီးလွာဗံ សពេញ វាមានក្នុម មានការ្យំ មានការ ខ្មែញ ប្រារំ កម្ចេញ តាមឃាត់តំ គារប្រ រិកមឃាត နော် ကားကျေး နာစ်ခရာနေ မောင်ခွဲ စေးဆို အောင်ချောက်ကျော် សុខិនកតសា្ជ អសុខិ មុខ្វេយ្យ សុខិនន្តេន ខានំ ខ្លានល្ប ខ្លុំ ខ្លួនល្ប ភ្នំស្ពាទាន ខ្លួនស្ប សេខាស៖ ឧខេយ្យ ក៏លានឲ្យទូយកេសដ្ឋចក្ត្រាំ ឧខេយុក្រ សាឧឌ័យ ឧឧយេក្រ ដោជឌ័យ ឧឧយេក្ က်မ ယာအီဒ၊ ပျာသို့သုံး ယ်အီဒ၊ ပြာသ၊ဒ ယ်သိမ អារោធេញ កន្ទំ អារោធេញ វិលេខធំ អារោធេញ ។ ខេ ។ ខេត្ថយំ អភិឧត្តិសាំ ការយុក្សិ ។ អា-មត្តា ។ សញ្ចំ សុច៌ឧត្តេឧ ខេត់យំ អភិឧត្តិណំ ការយោ ដោះ ។ នេះ ពេ វត្តព្យ សព្ទំ សុខិនកតស្ប င်းနှံး ၅ကျေးနှာရှိ ၂

អព្ទក្រពេញ

(៤៣៩) បុគ្គល គហ្វីកានយកទ្រព្យដែលគេមិនឲ្យ ដោយការ យល់សប្តិ ។ ថេ ។ គប្បីពោលពាក្យកុហក ពោលពាក្យញុះញង់ ពោល ពាក្យទ្រគោះ ពោលពាក្យពេយវាយ គប្បីកាត់នូវទី-ត ប្ងន់អ្នកស្រុក ប្ទេយកទ្រព្យផ្ទះមួយ ឈរចាំដណ្ដើមទ្រព្យគេក្បែរផ្ទុំ លួចប្រពន្ធបុគ្គល ដទៃ ធ្វើអំពើសម្ងាប់អ្នកស្រុក ធ្វើអំពើសម្ងាប់អ្នកនិគម សេពមេថុនធម្ម ដោយការយល់សព្តិ អសុចិ បេស់បុគ្គលដែលកំពុងយល់សព្តិ គប្បីហូរ ចេញ និងបុគ្គល គហ្វីឲ្យទាន គហ្វីឲ្យចីវរ ឲ្យចិណ្ឌូ ពុត ឲ្យសេនា-សន: ឲ្យគិលានឲ្យច្ចុយកេសជួចវិត្តារ ឲ្យគ្រឿងស៊ី ឲ្យគ្រឿងបរិភោគ ឲ្យទឹកផឹក ថ្វាយបង្គ័ ចេតិយ បំពាក់ផ្កាកម្រង៍ បំពាក់គ្រឿងក្រអូច ကာဗန္ဂ/ုန္ေတြမ ေလးေစနိယ y ေပ y ေရွဳိ႕နဲ႔ န θ ကြဲေစနိယ ដោយការយល់សប្តិ មានដែរឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ បុគ្គល គប្បី ធ្វើអភិទក្សិណ ចេតិយ ដោយការយល់សច្ចិត្តន ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ចិត្តទាំងអស់ របស់បុគ្គលដែលកំពុងយល់សព្វិ ជា *หตุก*เค็ลเจ ข

អភិធម្មបំផិកេ កហិវិត្ត

(៤៤០) ឧ វត្តព្ំ សព្ំ សុខិឧកនស្ប ខិត្តំ
អព្យាកាតខ្លិ ។ អមខ្លា ។ ឧឧ សុខិឧកនស្ប ខិត្តំ
អញ្ជាកាតខ្លិ ។ អមខ្លា ។ ឧឧ សុខិឧកនស្ប ខិត្តំ
អញ្ជាការិយំ វុត្តំ កកវតានិ ។ អមខ្លា ។ ហញ្ជិ
សុខិឧកនស្ប ខិត្តំ អញ្ជាហារិយំ វុត្តំ កកវតា នេះឧ
វត បវត្តព្វេសព្វំ សុខិឧកនស្ប ខិត្តំ អព្យាកាតខ្លិ ។
អញ្ជាកក្រាព

អាសេរិនបុប្រយាធាក់បា

(៤៤០) ឧទ្ទិ កាច់ អសេនឲ្យទូយតាត់ ។

អាមត្តា ។ ឧឧ វុត្ត៌ ភកវតា ទាណាត់ទាតោ ភិក្ខុ
វេ អសៅតោ ភាវិតោ ពហុលីកាតោ និយេសំវត្តនិកោ តំរូប្បានយោនិសំវត្តនិកោ ចិត្តិវិសយស់វត្តនិកោ យោ សព្វលេហុសោ ទាណាត់ទាតស្ប វិទាកោ មនុស្បូក្ខុតស្ប អច្បាយុកសំវត្តនិកោ ហោនីតំ អត្តេវ សុត្តត្តេត់ ។ អាមត្តា ។ តេន ហំ

អត្តិ កាច់ អសេនឲ្យទូយតាត់ ។

អភិធម្មចិដិក កហិវត្ថ

(៤៤០) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ចិត្តទាំងអស់ របស់បុគ្គលដែល
កំពុងយល់សប្តិ ជាអព្យក្រឹតខេឬ ។ អើ ។ ក្រែងចិត្ត របស់បុគ្គល
ដែលកំពុងយល់សប្តិ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ជាអញ្ចេហាវិយៈ
ឬ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ចិត្ត របស់បុគ្គលដែលកំពុងយល់សប្តិ ព្រះមានព្រះ
ភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ជាអញ្ចេហាវិយៈ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុ
នោះ អ្នកគួរពោលថា ចិត្តទាំងអស់ របស់បុគ្គលដែលកំពុងយល់សប្តិ
ជាអព្យក្រឹត ។

ចថ់ អព្សាកតកថា ។

អាសេវិតប្បច្ចយតាកឋា

(៤៤១) ភាពនៃអាសៅនប្បច្ច័យនីមួយ មិនមានខេថ្ក ។ អើ ។
ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ បាណាតិបាត
បុគ្គលសេតហើយ បម្រើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅព្រម
ដើម្បីនរក ប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បីកំណើតតិវិក្ខាន ប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បី
ប្រេតវិស័យ ផលនៃបាណាតិបាត ដែលស្រាលស្ដើងជាងគេទាំងអស់
របស់សត្វដែលកើតជាមនុស្ស វមែងប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បី អាយុទ្វី ពាក្យ
ដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ភាពនៃអាសេវិនប្បច្ច័យនីមួយ មាន ។

អាសេរិនបុច្ច្រយតាក់ថា

(៤៤៤) ឧត្តិ ភាចិ អាសេវឧប្បុច្ចនាតិ ។ ឧឧ វត្ថា ភកវតា មឧទ្ធាធាធំ ភិក្ខាវ អាសៅតំ ភាវិតំ ១ហុលីគាត់ ជំរយស់វត្ថិគំ គឺច្រោ-ឧយោធ៌សំវត្តធំតាំ ចំត្តាំសយស់វត្តធំតាំ យោ សព្វ-លស់មោ ងខ្ទុំនានទេសា ស្រយោ ឧដ់សារិមិនហារិ កោតព្យសឧស់វត្ត៤ ភោ យោត៌ ។ បេ ។ យោ សព្វ-លល់មោ ឃាតែជា គូលីលអា រួមមេរា គេមារិ-ភ្នេះស្បាល សមត្តប្រស់វត្តខ្មុំ កោ ហោតិ ។ មេ ។ យោ សព្វលហុសោ មុសាវាឧស្ស វិទាកោ មនុស្សក្នុតស្ប អត្តត្តានស់វត្តន៍កោ ហេតិ ។ មេ ។ យោ សត្-លស់ទេ ត្នមាយ មួយ គ្នេះ ឧងអាំ-ក្នុងស្បី គ្នានិស្ស ដ្ឋានិទ្ធ ្វា ស្រាង ៤ ខេ ។ លោ សព្វលេស ស្រែល វានាយ វិទាកោ ម-ឧុស្សភូតស្ស អមនាបសខ្លស់វត្តន៍ កោ ហោត៌ ។បេ។ លោ សព្វលសុសោ សឌួជ្ឈល់បស្បី វិទាកោ ឧថ្-ស្បីភ្លិតស្បី អស ខេយ្យិវាខ្មែរនៃ ខ្មែរ ឈង្គ ១ ខេ ។

អាសេរិនឬប្រួយ៣៣ថា

(៤៤៤) ភាពនៃអាសេខប្បច្ច័យនីមួយ មិនមានខេថ្ក ។ ដើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ អទិន្នាទាន ថុគ្គលសេពហើយ ចម្រើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បីនរក ប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បីកំណើតតិវិទ្ធាន ប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បី ប្រេតវិស័យ ផលនៃអទិន្នាទាន ដែលស្រាលស្ដើន ជាងគេទាំងអស់ របស់សត្វដែលកើតជាមនុស្ស វមែងប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បីសេចក្តីវិនាស នៃកោគ: ។ បេ ។ ផលនៃកាមេសុ មិញ្ចារ ដែលស្រាលស្ដើនជានិ គេទាំងអស់ របស់សត្វដែលកើតជាមនុស្ស វមែងប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បី សត្រវនិងពៀវ ។ បេ ។ ផលនៃមុសាវាទ ដែលស្រាលស្ដើងជាងគេ ទាំងអស់ របស់សត្វដែលកើតជាមនុស្ស វមែងប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បី ការពោលបង្កាច់ដោយពាក្យមិនពិត ។ បេ ។ ផល នៃបិសុណាវាថា ដែល ស្រាលស្ដើនជាងគេទាំងអស់ របស់សត្វដែលកើតជាមនុស្ស វមែងប្រ-ព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បីបែកចាកមិត្រ ។ បេ ។ ផលនៃផរុសវាចា ដែល ស្រាលស្ដើង ជាងគេទាំងអស់ របស់សត្វដែលកើតជាមនុស្ស វមែង ប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បីសំឡេង៍មិនជាទីគាប់ចិត្ត ។ បេ។ ផលនៃសម្ចប្ប-លាប: ដែលស្រាលស្ដើនដានគេទាំនអស់ របស់សត្វដែលកើតជាមនុស្ស រមែងប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បីកວាដែលគេមិនគហ្វីកាន់យក ។ បេ ។

អភិធម្មចិដិកេ កហិវិត្ត

សុរា មេរយេខានំ ភិក្ខុវេ អាសៅនំ ។ មេ ហេ-សព្វហេសុសោ សុរា មេរយេខានស្បី វិទា កោ ម-នុស្សភូនស្បី ខុម្មត្តកាស់វត្តជំ កោ ហោត់តំ អត្តៅ សុត្ត ត្តោត៌ ។ អាមត្តា ។ គេន ហំ អត្តិ កាចិ អាស្វេនឲ្យចូយតាត៌ ។

(៤៤៣) ឧត្តិ ភាចិ អសៅឧប្បទ្ធយតាតិ ។

អមន្តា ។ ឧឧ វុត្តិ ភកវតា មិច្ចាឧិដ្ឋិ ភិក្ខាវេ

អសៅតា ភា ៃ ១ហុសីកតា ឧិបេសវំត្តេខិកា

តិរញ្ជាឧយោឧ៌សំវត្តេខិកា ចិត្តិសៃយសំវត្តឧិកាតិ

អត្តេវ សុត្តន្តោតិ ។ អមន្តា ។ គេឧ ហ៌ អត្តិ

កាចិ អសៅឧប្បទ្ធយតាតិ ។

អភិធម្មចិជិត កថាវិត្ថ

ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ ការផឹកនូវសុពនិងមេយែ បុគ្គលសេពហើយ ។បេ។ ផលនៃការផឹកនូវសុពនិងមេយែ ដែលស្រាលស្ដើងជាងគេទាំងអស់ របស់ សត្វដែលកើតជាមនុស្ស វមែងប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បីត្អូត ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ភាពនៃអាសេវនហ្វច្ច័យ នីមួយ មាន ។

(៤៤៣) ភាពនៃអាសេវនហ្វច្ច័យនីមួយ មិនមានខេថ្ម ។ អើ។
ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិច្ចុំ ទាំងទ្បាយ មិច្ចាទិដ្ឋិ បុគ្គល
សេពហើយ ចម្រើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បី
នកេ ប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បីកំណើតតិវិច្ចាន ប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បីប្រេតវិស័យ ពាក្សដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ
ភាពនៃអាសេវនហ្វច្ច័យនីមួយ មាន ។

(៤៤៤) ភាពនៃអាសេវនហ្វប្ត័យនីមួយ មិនមានខេថ្ក ។ អើ ។ ក្រែង ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មិប្ផាសង្គីហ្វៈ ។ បេ ។ មិប្ផាសមាធិ បុគ្គលសេពហើយ ចម្រើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ។ បេ ។ ប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បីប្រេតវិស័យ ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះ សូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ភាពនៃអាសេវនហ្វប្ត័យនីមួយ មាន។

អាសេរិនប្បច្ចយតាកថា

(៤៤៤) ឧត្តិ ភាចិ អសៅឧប្បច្ចូយតាតិ ។

អមន្តា ។ ឧឧុ វុត្តិ ភកវតា សម្មាធិដ្ឋិ ភិក្ខាវេ

អសៅតា ភាវិតា ពហុលិកតា អមតោកជា

ហោតិ អមតបរាយនា អមតបរិយោសានាតិ អត្តេវេ

សុត្តខ្លោតិ ។ អមន្តា ។ គេឧ ហិ អគ្គិ ភាចិ

អសៅឧប្បច្ចូយតាតិ ។

(៤៤៦) ឧទ្ធិ ភាចិ អសៅឧទ្បទ្ធយតាតិ ។

អមន្តា ។ ឧឧ វុឌ្គិ ភកាតា សម្មាសឌ្ឍច្បា ភិក្ខាវ

អសៅ ភា ភា តា សប៉ុស្តិ ភកាតា សម្មាសឌ្ឍច្បា ភិក្ខាវ

សមាជិ ភិក្ខាវ អសៅ តា សប៉ុស្តិត ។ ប្រ ។ សម្មា
សមាជិ ភិក្ខាវ អសៅ ភេសា ភា តែ ពេលប៉ុស្តា តា អមនុច្ច ហេ
សា នេតិ ភា ចិ អសៅ សុត្ត ន្តេតិ ។ អមន្តា ។ នេង

ហំ អទ្ធិ ភា ចិ អសៅ ឧទ្យព្យភា ទិ ។

អាសេរិនប្បច្ចុយតាកថា ។

អសេរិនច្បច្ចុយតាកឋា

(៤៤៤) ភាពនៃអាសៅនហ្វច្ច័យនីមួយ មិនមានខេថ្ក ។ អើ ។
ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាលភិត្តទាំងឡាយ សម្មាទិដ្ឋិ
បុគ្គល សេពហើយ ចម្រើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ជាធម្មជាតិចុះ
សិបកាន់អមត: មានអមត:ប្រព្រឹត្តទៅទាងមុខ មានអមត:ជាទីបំផុត
ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ ភាពនៃ
អាសៅនហ្វច្ច័យនីមួយ មាន ។

(៤៤៦) ភាពនៃអាសៅនហ្វច្ច័យនីមួយ មិនមានខេថ្ក ។ អើ ។
ក្រែងក្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ សម្មាសង្គហ្វៈ
បុគ្គលសេពហើយ ចម្រើនហើយ ធ្វើឲ្យច្រើនហើយ ។ បេ ។ ម្នាល
កិត្តទាំងឡាយ សម្មាសមាធិ បុគ្គលសេពហើយ ចម្រើនហើយ ធ្វើ
ឲ្យច្រើនហើយ ជាធម៌ចុះស៊ីបកាន់អមតៈ មានអមតៈប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ
មានអមតៈជាទីបំផុត ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះ
ហេតុនោះ ភាពនៃអាសៅនហ្វច្ច័យនីមួយ មាន ។

ចច់ អាសេវិសច្ឆច្រុយតាកថា ។

១ណ៌ពក្យ

(៤៤៨) ឯកខេត្តក្លាណ៌កា សព្យ ជម្មាត់ ។ អាមស្លា ១ ខត្តាយឥន ខត្តាញា លោន សេសជា-វិញា យោធ សហជាឥឌ្ឌី ។ អាមភ្លា ។ ឧឌុ អាយ-ស្មា សារជន្រើ វាងឧបេខ អឌ្ឃន្ត័យឈើ មារ៉ុសោ ចត្ត អបវិភិជ្ជុំ យោត់ ពាហ៍រា ច រួទា ឧ អាទាថ់ អាតុច្ឆិ នោ ខ តុ ស្ពោ សមន្ទាហារោ ហោត៌ នៅ តាវ តដ្ដស្ស វិញ្ញា លេកាវស្ស ខាតុភាវេក **យោគ៌** អជ្ឈតិកាញៅ អាវុសោ ចក្ខំ អចវិភិច្ចំ យោតិ សស្ស ខេ ខេស សម្សុខ្មុំ យោ ខ នង្គោ សមន្ទាហារោ ហោត៌ នៅ តាវ តដ្ឋស្ស វិញ្ហាណ-ភាវស្ស ខាតុភារ៉េ យោត៌ យនោ ខ ខោ អាវុសោ

วณาักกก

(៤៤៧) ពួកធម៌ទាំងអស់ ប្រកបដោយ ខណៈ នៃចិត្តមួយឬ ។ អើ ៗ មហាប្រឹថពី ឋិតនៅ មហាសមុទ្រ ឋិតនៅ ស្ដេចនៃភ្នំឈ្មោះ ស់នេះ ឋិតនៅ ទឹក ឋិតនៅ ក្មើន ឋិតនៅ ១១០០ ឋិតនៅ ពួកស្មេនិន៍ឈើ ត្ចប្រើធំ ឋិតនៅ ក្នុងចិត្តដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ (៤៤៨) ពួកធម៌ទាំងអស់ ប្រកបដោយ១៣:វិនចិត្តមួយឬ ។ ដើម ចក្ខាយតន: កើតជាមួយនឹងចក្ខាំញាណដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរ ពេលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ ចក្ខាយតន: កើតជាមួយនឹងចក្ខិញ្ញាណ ឬ ។ ដើ ។ ក្រែងព្រះសារីបុត្ត មានអាយុ បានពោលដូច្នេះថា ម្នាល អាវុសោ ចក្ខុកើតខាងក្នុង មិនបែកធ្វាយមែន តែរួបខាងក្រៅ ក៏មិនមក កានវង្គ័ន់នៃចក្ខុ ការពិចារណា ដ៏សមគួរដល់ចក្ខុនិងរូបនោះ ក៏មិនមាន ការកើតប្រាកដ នៃវិញ្ចាណភាព ដ៏សមគួរដល់ចក្ខនិងរូបនោះ មិនទាន់ មាននៅឡើយ េ មាលអាវ៉ុសោ ចក្ខាងក្នុង មិនបែកជាយផង រូបខាង ក្រៅ មកកាន់វង្គឹងនៃចក្ខុផងមែន តែការពិចារណា ដ៏សមគួរដល់ចក្ខុ និងរូបនោះ ក៏មិនមាន ការកើតប្រាកដ នៃវិញ្ចាណភាព ដ៏សមគួរដល់ ចក្នុនិងរូបនោះ មិនទាន់មាននៅឡើយ េ ម្នាល់អាវ៉ុសោ លុះតែចក្ខាង

ខណិតកដា

អជ្ឈត្តិកាញ់ ខេត្តិ អប់វិភិជ្ជ ហោតិ ពាហ៍វា ខ រូទា អាទាថ់ អាតចូត្តិ តជ្លោ ខ សមជ្ជាហារោ ហោតិ សំ តជួស្ស វិញ្ញាណភាវស្ស ខាតុភាវេ ហោតិតិ អត្ថេរ សុត្តព្តោតិ ។ អាមឆ្លា ។ តេខ ហំ ខ វត្តឲ្យំ ខេត្តាយនាខំ ខេត្តវិញ្ញាណេខ សហជាតាធ្លិ ។

(៤៤४) មោសល់សង្ ១ ខេ ១ លាខាយសង្ ។ មេ។ ជិញ្ចេស ំ ។ មេ ។ ភោយសង់ ភា-លារួយ ហោច មាសព្យខាន់ ឯប សេរ ន្ទ្រ ឯ សេ ឯ តាយាយតន់ តាយ[†]ញា ណេន សហជាតន់ ។ មានឃ្លំ ឯ ចថ់ មាណៈហាំ ឃុំជំនើរ ៗឧខបុេ ខ អដ្ឋត្តិកោ ខេវ អាវ៉ុសេ កាយេ អមរិកិច្ឆោ យោត៌ ពាហ៍៣ ខ ដោដ្ឌព្វ ១ អាទាថ់ អាតុធូ-ជ្ញុំ នោ ខ ។ មេ ។ អជ្ឈត់ កោ ខេវ អាវុសោ តាយោ អមរិភិន្ទោ យោត៌ ៣មាំ១ ខ ដោដ្ឋព្វា សេខាជុំ សេឌ្ឌ ខែ ១ ខេ ១ យ ខេ ខេ ខេ អាវ៉ុសោ អជ្ឈត្តិកោ ខេវ កាយោ អចវិភិញ្ញេ យោ. ទូ សស្ង ខ ដេដ្តីសំ មខេត្ត មនេះ ខ សឧទ្ធាហារោ យោត៌ ឃុំ នដ្ឋស្ប វិញ្ញាលាភាវស្ប ទាតុភារេ បោត់តំ អត្តេ សុត្ត នេះ ។ អមនា ។

2 ណិតកកា

ក្នុង ក៏មិនបែកធ្លាយ រូបទាងក្រៅ ក៏មកកាន់ធ្វើង់នៃចក្តុ ទាំងការ
ពិចារណា ដ៏សមគួរដល់ចក្ខុនិងរូបនោះ ក៏មាន ការកើតប្រាកដ នៃ
វិញ្ញាណភាព ដ៏សមគួរដល់ចក្ខុនិងរូបនោះ ទើបមាន យ៉ាងនេះឯង ពាក្យ
អួច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរ
ពោលថា ចក្ខាយឥន: កើត្តាមួយនឹងចក្ខុវិញ្ញាណ ទេ ។

[៤៤៩] សោតាយតន: បេ ៗ ឃានាយត្ន: ។ បេ ។ ជុំវាយតន: ។ បេ ។ កាយាយតន: កើតជាមួយនឹងកាយវិញ្ហាណដែរ ឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។ កាយាយឥន: កើតជាមួយ នឹងកាយវិញ្ញាណថ្ម ។ អើ ។ ក្រែងព្រះសារីបុត្តមានអាយុ បានពោល ដូច្នេះថា មាលអាវ៉ុសោ កាយវាន៍ក្នុង មិនបែកជាយមែន តែដោដ្ឋៗ: វាងក្រៅ ក៏មិនមកកាន់វង្គ័ង់ (ការពិហរណា ដ៏សមគួរដល់**កាយនិង** ដោដ្ត:នោះ) ក៏មិនមាន ។ បេ ។ មាលអាវ៉ុសោ តាយ**ទា**ង្កង មិនបែកធ្លាយផង ផោដ្ឋព្ទៈខាងក្រៅ មកកាន់រង្វង់នៃចក្ខុផងមែន (តែការ ពិហរណា ដ៏សមគួរដល់កាយនិង (ជាដ្ឋព្វ:នោះ) ក៏មិនមាន ។ បេ ម្នាលអាវុសោ លុះតែកាយខាងត្នង៍ ក៏មិនបែកធ្លាយ ដោដ្ឋពួ:ខាងក្រៅ មកកាន់វង្គ៏ង់នៃចក្ខុ ការពិលារណា ដ៏សមគួរដល់កាយនិង៍ម៉ោដ្ឋៗ:នោះ ក៏មាន ការកើត្រូកដ នៃវិញ្ចាណភាព ដ៏សមគួរដល់កាយនិង ម៉ោដូឭ: នោះ ទើបមាន យ៉ាង៍នេះឯង ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសុត្រឬ ។ អើ ។

អភិធម្មចិដិកេ កបាវត្ថ

នេះខ ហ៊េខ វត្តព្វំ កាយាយនៈខំ កាយវិញ ណេខ សហជាន់ខ្លិំ ។

ស្ត រាយន្ទឹយ ហ្វេយ មាន និង ស្វ រាយនេះ នេះ រាយនេះ និង ស្វ រាយនេះ រាយនេះ

ខណ៌ពេយ ។

ពារីសែតិមោ វិគ្គោ ។

ត្រស្ស ទទ្ធាតំ

អត្ត ក់ញំ សញ្ជាជន់ អប្បហាយ បរិនិត្យន់
អរណ កុសលខ់ត្តោ បរិនិត្យយត់ អរណ
អានេញ្ហេ បំតោ បរិនិត្យយត់ អត្ត កក្ក
សេយ្យាយ ជម្មាក់សមយោ អត្តិ កុប្ខិនកតស្ប ជម្មាក់សមយោ អត្តិ សុប្ទិនកតស្ប អាច្តេកក្ប ប្បត្តិ សព្វំ សុប្ទិនកតស្ប ចិត្តិ អព្យាកាត់ នត្តិ កាច់ អាសេវនប្បច្ចុយតា ឯកចិត្តក្នុសាំកា សព្វេ ជម្មាត់ ។

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ថ

ព្រោះហេតុនោះ អ្នកមិនគួរពោលថា កាយាយតខ: កើតជាមួយនឹង កាយវិញាណ ្រេ ។

(៤៤០) បុគ្គលមិនគួរនិយាយថា ពួកធមិតាំងអស់ ប្រកបដោយ ១ណ:នៃចិត្តមួយខេថ្ម ។ អើ ។ ពួកធមិតាំងអស់ ទៀង ទៀងតាត់ ថិត ៤វ មានសភាពមិនប្រែប្រួលខេថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះខេ ។ បេ។ ព្រោះហេតុនោះ ពួកធមិតាំងអស់ ប្រកបដោយ១ណ:នៃចិត្តមួយ ។ ចប់ ១ណិត្រថា ។

ទទ្ធាននៃញវីសត៌មវគ្គនោះ គឺ

និយាយអំពី បរិនិញ្ហាន ព្រោះក៏វិយាមិនលះបន់ខ្លាំសញ្ចោជន:
តិចតួច មាន១ ព្រះអរហន្ត មានកុសលចិត្ត បរិនិញ្ហាន ១
ព្រះអរហន្ត ឋិតនៅ ក្នុងសេចក្តីមិនញាប់ញ៉ាំវ បរិនិញ្ហាន ១
ព្រះអរហន្ត ឋិតនៅ ក្នុងសេចក្តីមិនញាប់ញ៉ាំវ បរិនិញ្ហាន ១
ការត្រាស់ដឹងធម៌នៃសត្វដេកនៅក្នុងគភិ មាន១ ការដល់ព្រះ
អរហត្ត នៃសត្វដេកនៅក្នុងគភិ មាន ការត្រាស់ដឹងធម៌
នៃសត្វកំពុងយល់សប្តិ មាន ការដល់ព្រះអរហត្ត នៃ
សត្វកំពុងយល់សប្តិ មាន១ ចិត្តទាំងអស់ របស់បុគ្គលកំពុង
យល់សប្តិ ជាអព្យាក្រិត១កាពនៃអាសៅនហ្វច្ច័យ មិនមាន១
ពួកធម៌ទាំងអស់ ប្រកបដោយ១ណៈនៃចិត្តមួយ ១ ។

ឯកាធិច្ច្រាយកបា

ខារព្យ មេខ ខេស្តិ ។ ខ ខេស្ត នៃខេតិ តែ ខេស្ត ខេស្តិ មម្លាំ ។ ភាឌនាំ នូទិទិលេខ ខេស្តិ ខេស្តិ មម្លាំ ។ ភាឌធ្វំ នូទិទិលេខ ខេស្តិ ខេស្តិ មេខ្សាំ ខេត្ត ខេត្ត

ច សេរុ ម្ភេម ឯ ខេ ឯ

ប្រព័ធ្រៃ ប្រព័ធ ឯ ខេ ឯ

ប្រព័ធ្រៃ ប្រព័ធ្ធ ឯ ខេ ឯ

ប្រព័ធ្ធ ខ្លាំ ជា ខ្លាំ ជា ខេ ខ្លាំ ខ្លា

ឯកាធិច្បាយកថា ។

អរហត្តវិណ្ណាហ

ដេត់ ឧត្ត មេស្តី ។ មេស្តី ។ ដែល ។ មន្ទុំ មេទ្ត ចុ ពិត្ត ខេត្ត មេស្តី ។ មេសិ ។ មេសិទ្ធិ មេទ្តិ ពិត្ត ខេត្ត មេសិទ្ធិ ។ មេសិទ្ធិ ។ មេសិទ្ធិ ពិត្ត មេសិទ្ធិ

ឯកាធិប្បាយកថា

(៤៥១) បុគ្គលគប្បីសេតមេថុនធម្ម ដោយសេចក្តីប្រាជាតែមួយ ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលមិនមែនជាសមណៈ មិនមែនជាភិក្ខុ មានបុស ជាច់ហើយ ត្រូវបារាជិត ដោយសេចក្តីប្រាជាតែមួយដែរឬ ។ អ្នកមិន គួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

(៤៩៤) បុគ្គលគប្បីសេពមេថុនធម្ម ដោយសេចក្តី (ជាប្រាំតមួយ
ឬ ។ អើ ។ បុគ្គល គប្បីសម្ងាប់សត្វ កាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ
កោលតាក្យកុហក តោលតាក្យញុះញង់ តោលតាក្យទេតោះ និយាយ
កោយរាយ កាត់ទី-តនៃផ្ទះ ប្ងន់ពួកអ្នកស្រុក ប្ងន់យកទ្រព្យផ្ទះមួយ ឈរ
ចាំដណ្ដើមទ្រព្យគេក្បែរផ្លូវ លួចប្រពន្ធអ្នកដៃ ធ្វើជាអ្នកសម្រាប់អ្នក
ស្រុក សម្ងាប់អ្នកនិតម ដោយសេចក្តី (ជាប្រាំតមួយដែរឬ ។ អ្នកមិន
គួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

ចច់ ឯកាធិច្បាយកថា ។

អរហគ្គវិណ្ណកហិ

(៤៩៣) ពួកអមនុស្ស សេពមេថុនធម្ម ដោយក្ងៃងកេទជា ព្រះអហេន្តដែល្កេ ។ អើ ។ ពួកអមនុស្ស សម្ងាប់សត្វ ដោយក្ងែង ភេទជាព្រះអហេន្តដែល្កេ ។ បេ ។ កាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ

អភិធម្មចិដិកេ កបាវត្ថ

មុសា ភណៈភ្លិ ចំសុណំ ភណៈភ្លិ ដរុសំ ភណៈភ្លិ សម្លំ ចល់ចន្តិ សភ្លឺ ចំនុក្ខិ ភិប្រេចំ ហរភ្លិ ឯកា-ការិយំ ការាត្តិ ចរិច្ចេ តិដ្តិ ចនារំ កច្ភិ កាម-ឃាត់កាំ ការាត្តិ ។ ចេ ។ និកមឃាត់កាំ ការោត្តីតិ ។ ន ហៅ វត្តិត្វេ ។ ចេ ។

អរហន្តវិណ្ណពថា ។

ឥស្សរិយកាមការិកាកឋា

(៤៤៤) ពោធ៌សត្តោ ឥស្សាយភាមការិភា ហេតុ
វិធិ៍ទាន់ ឧច្ចន់នំ ។ អមស្លា ។ ពោធ៌សត្តោ ឥស្សវិធីទាន់ ឧច្ចន់នំ ។ អមស្លា ។ ពោធ៌សត្តោ ឥស្សវិធីទាន់ ឧច្ចន់នំ ។ អមស្លា ។ ពោធ៌សត្តា ឥស្សវិធីភាមការិភា ហេតុ ធំរយំ ឧច្ចន់ សញ្ជាំ ឧច្ចន់
ភាលសុន្តំ ឧច្ចន់ នាមធំ ឧច្ចន់ មនាមធំ ឧច្ចន៌
សង្ឃាដក់ ឧច្ចន់ ហេរុំ ឧច្ចន់ ។ បេ ។ អវិច្ចី
ឧច្ចន់នំ ។ ធ ហេវំ វត្តព្វេ ។ បេ ។

អភិធម្មចំដិក កបាវត្ថ

ពោលពាក្យកុហក ពោលពាក្យញុះញង់ ពោលពាក្យឲ្រគោះ និយាយ ពាក្យពេយពយ កាត់ទី-តនៃផ្ទះ ប្ងន់ពួកអ្នកស្រុក ប្ងន់យកទ្រព្យផ្ទះមួយ ឈរទាំដណ្ដើមទ្រព្យគេក្បែរផ្ទុំ លួចប្រពន្ធបុគ្គលដទៃ ធ្វើអំពើសម្ងាប់ អ្នកស្រុក ។ បេ ។ ធ្វើអំពើសម្ងាប់អ្នកនិគម ដោយក្ខែងកេខជាព្រះ អរហន្តដៃរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ចច់ អរហន្តវៃណ្ណាថា ។

ឥស្សរិយកាមការិកាកឋា

(៤៥៤) ព្រះពោធិសត្វ ទៅកាន់អសុរកាយ ព្រោះហេតុធ្វើ សេចក្តីប្រាថ្នាន់ស្សិយយស់ឬ ។ អើ ។ ព្រះពោធិសត្វ ទៅកាន់នរក ទៅកាន់សញ្ញីវិនរក ទៅកាន់កាលសុត្តនរក ទៅកាន់តាប់ខន្ធរក ទៅ កាន់បតាប់ននរក ទៅកាន់សង្ឃាដ់កនរក ទៅកាន់រប់រុវនរក ។ បេ ។ ទៅកាន់អវិចិនរក ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្តីប្រាថ្នាន់ស្សិយយស់ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង៍នេះទេ ។ បេ ។

ឥស្សរិយ៣មកជា

(៤៥៥) ពោធិសត្តោ ៩ស្បាំយកាមការិកាបេតុ វិធិបាត់ កម្មតីតំ ។ អមន្តា ។ ពោធិសត្តោ ឥស្បាំយកាមការិកាហេតុ វិធិបាត់ កម្មតីតំ អត្តៅ សុត្តន្តោត់ ។ ឧត្តំ ។ ហញ្ជាំ ពោធិសត្តោ ឥស្បាំយកាមការិកាហេតុ វិធិបាត់ កម្មតីតំ
ឧត្តៅ សុត្តន្តោ នោ តេ ។ ឥត្តព្វេ ពោធិសត្តោ
ឥស្បាំយកាមការិកាហេតុ វិធិបាត់ កម្មតីតំ
វស្បាំយកាមការិកាហេតុ វិធិបាត់ កម្មតីតំ
។
(៤៥៦) ពោធិសត្តោ ឥស្បាំយកាមការិកាហេតុ វិធិបាត់ កម្មតីតំ
។
ពោធិសត្តោ ឥស្បាំយកាមការិកាហេតុ វិធិបាត់ កម្មតីតំ
។
ពោធិសត្តោ ឥស្បាំយកាមការិកាហេតុ វិធិបាត់ កម្មតីតំ
។
ពោធិសត្តោ ឥស្បាំយកាមការិកាហេតុ ជំហំ
វប្បាន្នេយ្យ គំព្រេនេញ វ

(៤៥៧) ពោធ៌សត្តោ ៩ស្បាយៃតាមការិកា-ហេតុ កក្កសេយ្យំ ឱ្យមតិតិ ។ អមន្តា ។ ពោធិ-សត្តោ ៩ខ្ទឹមាតិ ។ ឧ ហៅ វត្តព្វេ ។ បេ ។ ពោ-ធំសត្តោ ៩ខ្ទឹមាតិ ។ អមន្តា ។ ពោធិសត្តេខ ជ-ខ្ញុំខ្ញុំចានោ ភាវិតោ ។ បេ ។ វិវិយ៌ខ្ញុំចានោ ។ បេ ។ ចំត្តិខ្ញុំចានោ ភាវិតោ ។ បេ ។ វិម៌សិខ្ចុំចានោ ភាវិតោតិ ។

សេរ ស្គ្រា ។ មេ ។

ឥស្សរិយកាមការិកាកថា

(៤៩៩) ព្រះពោធិសត្វ ទៅកាន់អសុកោយ ព្រោះហេតុធ្វើ សេចក្តីប្រាថ្នាឥស្សិរិយយសឬ ។ អើ ។ ព្រះពោធិសត្វ ទៅកាន់អសុវ-កាយ ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្តីប្រាថ្នាឥស្សិរិយយស ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុង ព្រះសុត្រដៃរឬ ។ មិនមានទេ ។ ប្រសិនបើ ព្រះពោធិសត្វ ទៅកាន់ អសុវតាយ ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្តីប្រាថ្នាឥស្សិរិយយស ពាក្យដូច្នេះ មិន មាន ក្នុងព្រះសូត្រទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះពោធិ-សត្វ ទៅកាន់អសុវតាយ ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្តីប្រាថ្នាឥស្សិរិយយសទេ ។

(៤៩៦) ព្រះពោធិសត្វ យាង៍ចុះកាន់គព្ភសេយ្យា ព្រោះហេតុ ធ្វើសេចក្តីប្រាថ្នាឥស្សិយយស់ឬ ។ អើ ។ ព្រះពោធិសត្វ គប្បីចូលទៅ កើតក្នុងនគេ គប្បីចូលទៅកើតក្នុងកំណើតតិវិច្ចាន ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្តី ប្រាថ្នាឥស្សវិយយស់ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។

(៤៩៧) ព្រះពោធិសត្វ យាងចុះកាន់គព្ភសេយ្យា ព្រោះហេតុធ្វើ សេចក្តី(ធ្វាថ្នាឥស្សវិយយសថ្ម ។ អើ ។ ព្រះពោធិសត្វ មានឫទ្ធិថ្ម ។ អ្នកមិនគួរពោលហ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះពោធិសត្វ មានឫទ្ធិថ្ម ។ អើ ។ ទ្រះពោធិសត្វ មាននន្ទិទ្ធិបាទ ចម្រើនៈហើយ ។ បេ ។ មានវិវិយិទ្ធិបាទ ។ បេ ។ មានចិត្តិទ្ធិបាទ ។ បេ ។ មានវីមំសិទ្ធិបាទ ចម្រើនហើយថ្ម ។

អភិធម្មចិដិពេ កយិវិត្ថ

ឧ ហៅវត្តព្វេ ។ ខេ ។ ពោធិសត្តោ និស្សាយៃកា-មការិកាលេតុកព្គលេយ និក្តាមតីតិ ។ អមន្តា ។ ពោធិសត្តោ និស្សាយកាមការិកាលេតុកព្គលេយ និ និក្តាមតីតិ អត្តៅ សុត្តន្តោតិ ។ ឧគ្គិ ។ ហញ្ជាំ ពោ-ធិសត្តោ និស្សាយកាមការិកាលេតុ កព្គលេយ និ និក្តាមតីតិ ឧត្តៅ សុត្តន្តោ ខោ វត ប វត្តព្វេ ពោ-ធិសត្តោ និស្សាយកាមការិកាលេតុ កព្គលេយ និស្សា និស្សាយកាមការិកាលេតុ កព្គសេយ និស្សា និស្សាយកាមការិកាលេតុ កព្គសេយ និស្សា និក្សាសេយ និក្សាសេយ និក្សាសេយ និក្សាសេយ និក្សាសេយ និក្សាសេញ និក្សាសេច និក្សាសេយ និក្សាសេច និក្សាសេយ និក្សាសេច និក្សាសិច និក្សាសិច និក្សាសិច និក្សាសិច និក្សាសេច និក្សាសិច និក្សាសិស្ស និក្សាសិស្ស និក្សាសិច្ច និក្សាសិច្ច និក្សាសិច្ច និក្សាសិច និក្សាសិច និក្សាសិច និក្សាសិច និក្សាសិច និក្សាសិស្ស និក្សាសិច និក្សាសិច្ច និក្សាសិច្ច និក្សាសិច្ច និក្សាសិច និក្សាសិច និក្សាសិច និក្សាសិស្ស និក្សាសិច និក្សាសិច្ច និក្សាសិច និក្សាសិច្ច និក្សាសិស្ស សិច្ច និក្សាសិច្ច និក្សាសិច្ច និក្សាសិច្ច និក្សាសិច និក្សាសិច និក្សាសិច និក្សាសិច និក្សាសិច និក្សាសិច និក្សាសិស្ស សិច្ច និក្សាសិស្ស សិច្ច និក្សាសិច្ច និក្សាសិស្ស សិច្ច និក្សាសិស្

(៤៥៨) ពោធិសត្តោ ឥស្បាំយកាមការិកាលេតុ
ឧក្ការការិកំ អកាសីតិ ។ អមន្តា ។ ពោធិសត្តោ
ឥស្បាំយកាមការិកាលេតុ សស្បាតា ហេកោតិ
បច្ចាក់ខ្ញុំ អសស្បាតា ហេកោតិ បច្ចាក់ខ្ញុំ អន្ត្រា
លោកោតិ ។ បេ ។ អន្ត្រា លោកោតិ បច្ចាក់ខ្ញុំ អន្ត្រា
លោកោតិ ។ បេ ។ អន្ត្រា លោកោតិ តំ ដីរំ តំ
សរីធ្វេំ អញ្ជាំ ជីវំ អញ្ជាំ សរីធ្វេំ ហោតា តំ ជីវំ តំ
បច្ចេះឈាតិ ឧ ហោតិ តថាតតោ បច្ចេះឈាតិ ហោតិ
ខ ឧ ខ ហោតិ តថាតតោ បច្ចេះឈាតិ ។ បេ ។
នៅ ហោតិ ឧ ឧ ហេតិ តថាតតោ បច្ចេះឈាតិ
បច្ចាក់ខ្ញុំតំ ។ ឧ ហេវំវត្តព្វេ ។ ចេ ។

អភិធម្មចិដិក កសាវត្ថ

អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះពោធិសត្វ យាងចុះកាន់គព្រះសេយ្យា ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្តីប្រាថ្នាឥស្សិយយស់ឬ ។ អើ ។ ព្រះ ពោធិសត្វ យាងចុះកាន់គព្ភសេយ្យា ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្តីប្រាថ្នាឥស្សិយយស់ឬ ។ អើ ។ ព្រះ ពោធិសត្វ យាងចុះកាន់គព្ភសេយ្យា ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្តីប្រាថ្នាឥស្សិបិយយស ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រដែរឬ ។ មិនមានទេ ។ ប្រសិនបើ ព្រះពោធិសត្វ យាងចុះកាន់គព្ភសេយ្យា ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្តី ប្រាថ្នាឥស្សិយយស ពាក្យដូច្នេះ មិនមានក្នុងព្រះសូត្រទេ មាលអ្នកដ៏ ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះពោធិសត្វ យាងចុះកាន់គព្ភសេយ្យា ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្តីប្រាថ្នាឥស្សិយយសទេ ។

ឥស្សរិយ៣មការិ៣៥ថា

(៤៥៧) ពោធិសត្តោ នស្ប៉ាយភាមកាក់កាប្រតុ ឧុក្កាកាក់ អកាស់តំ ។ អមន្លា ។ ពោធិសត្តោ នស្ប៉ាយភាមកាក់កាហេតុ ឧុក្កាកាក់ អកាស់តំ អត្តៅ សុត្តន្លោត៌ ។ ឧត្តិ ។ ហញ្ចំ ពោធំសត្តោ នស្ប៉ាយភាមកាក់កាហេតុ ឧុក្កាកាក់កំ
អកាស់តំ ឧត្តៅ សុត្តន្លោត៌ នោ វត រេ វត្តព្វេ
ពោធិសត្តោ នស្ប៉ាយភាមកាក់កាហេតុ ឧុក្កាកាក់កំ
អភាស់តំ ឧត្តៅ សុត្តន្លោត៌ នោ វត រេ វត្តព្វេ
ពោធិសត្តោ នស្ប៉ាយភាមកាក់កាហេតុ ឧុក្កាកាក់កំ

(៤៦០) ពោធ៌សត្តោ ដស្ប៉ាយភាមភាវិកាបោតុ មបន្តេចំ មកាស់ មញ្ញំ សត្តារំ ឧទ្ទិសីតិ ។
អាមន្តា ។ ពោធ៌សត្តោ ដស្ប៉ាយភាមភាវិកាហេតុ
សស្បាតា លោកោតិ បច្ចាត់ខ្លំ ។ បេ ។ នៅ ហោតិ
ន ន ហោតិ តថាតតោ បម្មេហោតិ បច្ចាត់ខ្លំ ។
ន ហៅវត្តព្យេ ។ បេ ។ ពោធ៌សត្តោ ដស្ប៉ាយកាមកាវិកាហេតុ មញ្ញំ សត្វារំ ឧទ្ទិសីតិ ។ អាមន្តា ។
ពោធ៌សត្តោ ដស្ប៉ាយភាមកាវិកាហេតុ មញ្ញំ
សត្វារំ ឧទ្ទិសីតិ មត្រៅ សុត្តន្តោតិ ។ នត្តិ ។

ឥស្ស័យ៣មការិ៣៥ថា

(៤៥៧) ព្រះពោធិសត្វ បានធ្វើទុក្ខរកិរិយា ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្តី
ប្រាថ្នាត់ស្យាយៃយសឬ ។ អើ ។ ព្រះពោធិសត្វ បានធ្វើទុក្ខរកិរិយា
ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្តីប្រាថ្នាត់ស្យាយៃយស ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រ
ដែរឬ ។ មិនមានទេ ។ ប្រសិនបើ ព្រះពោធិសត្វ បានធ្វើទុក្ខរកិរិយា
ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្តីប្រាថ្នាត់ស្សាយយស ពាក្យដូច្នេះ មិនមានក្នុងព្រះ
សូត្រទេ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះពោធិសត្វ បានធ្វើ
ទុក្ខរកិរិយា ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្តីប្រាថ្នាត់សុត្វប្រាថ្នាត់ស្សាយយសទេ ។

(៤៦០) ព្រះពោធិសត្វ បានធ្វើអំពើមិនញុំាងសត្វឲ្យក្ដៅ ។ខ្មុំស ចំពោះគ្រដទៃ ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្ដីប្រាថ្នាឥស្សរិយយសថ្ម ។ អើ ។ ព្រះ ពោធិសត្វ យល់ថា លោកទៀន ដូច្នេះ ។ បេ ។ យល់ថា សត្វកើតទៀត ក៏មិនមែន មិនកើតទៀត ក៏មិនមែន ដូច្នេះ ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្ដីប្រាថ្នា ឥស្សរិយយស់ដែរឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ព្រះពោធិ-សត្វ ។ខ្មុំសចំពោះគ្រដទៃ ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្ដីប្រាថ្នាឥស្សរិយយសថ្ម ។ អើ ។ ព្រះពោធិសត្វ ។ខ្ញុំសចំពោះគ្រដទៃ ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្ដីប្រាថ្នាឥស្សរិយយស ។ ឥស្សរិយយស ពាក្យដូច្នេះ មានក្នុងព្រះសូត្រដែរឬ ។ មិនមានទេ ។

អភិធម្មបំដីពេ កបារិត្ត

មាញ់ ពោធ៌សត្តោ ៩ស្សាយភាមភាវិភា មេតុ អញ់ សត្វា ខ្ទុំសីនិ ឧត្តៅ សុន្តនោ នោ វេត បេ វេន្តព្វេ ពោធ៌សត្តោ ឥស្សាយភាមភាវិភា ហេតុ អញ់ សត្វា ខ្ទុំសីនិ ។

ឥស្សរិយកាមការិកាកថា ។

រាគប្បុងិរូបកាទិកថា

(៤៦០) អត្ថិ ជ ភាគោ ភគម្បដ្តិបូចគោតិ ។ អា-មន្តា ។ អត្តិ ឧ ៩ស្សោ ៩ស្សា្ទ្រវិទ្ធកោ អត្តិ ជ ឋ៩៩៦ ឋ៩៩១៩ដ៏រួចិតា អត្តិ ជ សញ្ញា សញ្ញា-បជុំវិត្ត អង្គិ ខ ខេស្សា ខេស្សា ជុំវិត្ត អង្គិ ឧ ខំត្តំ ខំត្តប្បដ៌រួមគាំ អត្តិ ឧ សធ្វា សធ្វាបដ៏រួចំ. កា អត្ថិ ខ រួច រូច្នៅ រួច មន្ទិ ខ មន្ទុ សតិប្បដិច្ចិតា អត្ថិ ជ សមាជ៌ សមាជិប្បដិច្ចេកោ វត្តត្វេ ។ ចេ ។ អត្តិ ជ នោសោ នោសឲ្យដ៏ច្រេកោ អង្គំ ៤ សោយ សោលពីជ្រំជម្រោ អង្គំ ៤ គ្នេលសោ គ្នាលេសព្យដ៏រូបគោត ។ អមត្តា ។ អង្គំ ខ ឌ ហើប ឌ ហើជនីជ្ជាំ ខេយ ឯ ខេ ឯ

អភិធម្មចិដិក កថាវិត្ត

ប្រសិនបើ ព្រះពោធិសត្វ ទុខ្ចិសចំពោះគ្រូដទៃ ព្រោះហេតុធ្វើសេចក្ដី ប្រាថ្នាឥស្សិយយស ពាក្យដូច្នេះ មិនមានក្នុងព្រះសូត្រទេ ម្នាលអ្នក ដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ព្រះពោធិសត្វ ទុខ្ចិសចំពោះគ្រូដទៃ ព្រោះ ហេតុធ្វើសេចក្ដីប្រាថ្នាឥស្សិយយសទេ ។

ចច់ ឥស្សរិយកាមការិកាកថា ។

រាគប្បដ៏រូបកាទិកថា

(៤៦๑) មិនមែនកត: ប្រៀបដោយកត: មានដែល្ ។ អើ ។ មិន
មែនផស្ស: ប្រៀបដោយផស្ស: មាន មិនមែនវេទនា ប្រៀបដោយវេទនា
មាន មិនមែនសញ្ញា ប្រៀបដោយសញ្ញា មាន មិនមែនចេតនា ប្រៀប
ដោយចេតនា មាន មិនមែនចិត្ត ប្រៀបដោយចិត្ត មាន មិនមែនសញ្ហា
ប្រៀបដោយសត្វា មាន មិនមែនវិវិយ: ប្រៀបដោយវិវិយ: មាន មិន
មែនសតិ ប្រៀបដោយសត្វា មាន មិនមែនវិវិយ: ប្រៀបដោយវិវិយ: មាន មិន
មែនសតិ ប្រៀបដោយសតិ មាន មិនមែនសាធា ប្រៀបដោយសមាធិ
មាន មិនមែនបញ្ញា ប្រៀបដោយបញ្ញា មានដែល្ហ ។ អ្នកមិនគួរពោល
យ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ មិនមែនទោស: ប្រៀបដោយទោស: មាន មិនមែន
មោហ: ប្រៀបដោយមោហ: មាន មិនមែនកំលេស ប្រៀបដោយកំលេស
មានដែល្ហ ។ អើ ។ មិនមែនផស្ស: ប្រៀបដោយផស្ស: មាន ។ បេ ។

អបរិនិព្ពុគ្នកថា

អត្តិ ន មញ្ញា មញ្ញាមដ៏រូមិកាត់ ។ ន មេរ។ វត្តព្វេ ។ មេ ។

រាធប្បដិរូបកាទិកថា ។

អបរិតិប្លុក្ខពិបា

រ នៅខ្មុំ មន្ត្នំ ។ នេ ។ ដូចប្រហានដធ្មុំ នោ ក្រុង មន្ត្នំ មនុទ្ធ ។ នេ ។ ក្រុយានដធ្មុំ សង្គំ ។ នេ ។ ក្រុយានដធ្មុំ សង្គំ ។ នេ ។ ក្រុយានដធ្មុំ នេ ក្រុង ក្រុង

អបរិតិប្អន្នកថា

មិនមែនបញ្ហា ប្រៀបដោយបញ្ហា មានដែរឬ ។ អ្នកមិនគ្លូរពោលយ៉ាង៍ នេះទេ ។ បេ ។

ចច់ វាធប្បនិរួចកាទិកថា ។

អបរិតិប្ផុត្តាឋា

(៤៦៤) រូប មិនសម្រេចទេឬ ។ អើ ។ រូប មិនមែនជាអនិច្ច-ធមិ មិនមែនជាសន្តិតធមិ មិនមែនជាបដិច្ចសមុហ្បន្នធមិ មិនមែនជា ១យធមិ មិនមែនជាវយធមិ មិនមែនជាវិកាគធមិ មិនមែនជានិកោធធមិ មិនមែនជាវិបរិណាមធមិទេឬ ។ អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ។ ក្រែងរូប ជាអនិច្ចធមិ ជាសង្គិតធមិ ជាបដិច្ចសមុហ្បន្នធមិ ជា១យធមិ ជាវយធមិ ជាវិកាគធមិ ជានិកោធធមិ ជាវិបរិណាមធម៌ឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ រូប ជាអនិច្ចធមិ ជាសង្គិតធមិ ។ បេ ។ ជាវិបរិណាមធមិ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា រូប មិនសម្រេចទេ ។

(៤៦៣) ខុត្ត សម្រេចហើយឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះ ភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា របស់ណា មិនទៀង របស់នោះ ជាខុត្ត រូប មិន ទៀងឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា របស់ណា មិនទៀង របស់នោះ ជាខុត្ត រូប មិនទៀង ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នក មិនគួរពោលថា ខុត្ត សម្រេចហើយទេ ។

អភិធម្មបំជិកេ កបាវត្ថ

នៅខ្មាញ ត្រូចពីទីទី ឯ នៅ ឧប្សន្ន ឯ មានយ ឯ សាយ្នំ លេ ខេត្ត ំ មុ មើ មុខ្មាំ មុខ មួយ មុខ មុខ មុំ មុខ មេខ្មាំ មេ មេខ្មាំ មុខ មើ មុខ មុខ ក្រុំ មុខ មេខ្មាំ មុខ មេខ្មាំ មេ មេខ្មាំ មុខ មើ មុខ ក្រុំ មុខ មេខ្មាំ មុខ មេខ្មាំ មេ មេខ្មាំ មេ មេខ្មាំ មុខ មេខ្មាំ មុខ មេខ្មាំ មេខ្មាំ មេ មេខ្មាំ មេ មេខ្មាំ មេ មេខ្មាំ មុខ មេខ្មាំ មុខ មេខ្មាំ មេខ្មាំ មេខ្មាំ មេ មេខ្មាំ មេ មេខ្មាំ មេ មេខ្មាំ មេខ មេខ្មាំ មេខ្មាំ មេខ្មាំ មេខ មេខ្មាំ មេខ្មាំ មេខ មេខ្មាំ មេខ្ម

អបរិនិប្ផន្ទាប់ ។

តែវ៊ីសតិមោវគ្គោ ។

អភិធម្មបំដិក កបាវិត្ត

្រុក្ស ដ្រាយមន: ឯកេរ ជម្លៃការ ក្សាសេខ្យុការ ជួយ បា ឯកេរ ជម្លាយមន: ឯកេរ ឧសាលមន: រកេរ ជម្លាយ ឯកេរ ជាបាន ក្រាយមន់ ក្រាយ ក្រាយ ក្រុមាម ឯកេរ ឧសាលមន្ត្រិកា រកេរ

(៤៦៥) អញ្ជាតាវិទ្រិ្ទ្ មិនសម្រេចខេថ្ម ។ អើ ។ អញ្ជាតាវិទ្រិ្ទ្ មិនមែនជាអនិច្ចធម៌ ។ បេ ។ មិនមែនជាវិបរិណាមធម៌ខេថ្ម ។
អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាងនេះទេ ។ បេ ។ ក្រែងអញ្ជាតាវិទ្រិ្ទ្ យ ជាអនិច្ចធម៌ ជាសន្ធិតធម៌ ។ បេ ។ ជាវិបរិណាមធម៌ថ្ម ។ អើ ។ ប្រសិន
បើ អញ្ជាតាវិទ្រិ្ទ្ យ ជាអនិច្ចធម៌ ជាសន្ធិតធម៌ ជាបដិច្ចសមុហ្សន្នធម៌ ជា១យធម៌ ជាវយធម៌ ជាវិភាគធម៌ ជានិរោធធម៌ ជាវិបរិណាមធម៌ ម្នាលអ្នកដ៏ចម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា អញ្ជាតាវិទ្រិ្ទ្ យ
មិនសម្រេចទេ ។

(៤៦៦) ខុត្ត សម្រេចហើយឬ ។ អើ ។ ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គ្រាស់ថា របស់ណា មិនទៀង របស់នោះ ជាខុត្ត អញ្ញាតាវិទ្រ្ទិយ មិនទៀងខេឬ ។ អើ ។ ប្រសិនបើ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គ្រាស់ថា របស់ ណា មិនទៀង របស់នោះ ជាខុត្ត អញ្ញាតាវិទ្រ្ទិយ មិនទៀង ម្នាលអ្នក ដ៏បម្រើន អ្នកមិនគួរពោលថា ខុត្ត សម្រេចហើយទេ ។

> ចច់ អបរិនិប្ផន្ទកថា ។ ចច់ គេវីសតិមវគ្គ ។

តស្ស ទទ្ធាតំ

វាខារត្តបាលេខ ដេដុខោ ឧដែ ឧដ្ឋមេរូងឈើ អរលាខ្លាច រហ្គោន អងថមារី ខេត្តចូ ឧត្តិ ឧត្ទ-សេវត្ថិ ពោធ៌សត្តា ឥស្សាយភាមភាវិភាយតុ វិធិទាត់ កញ្តី កព្សសយ្យំ ជុំក្នុមត់ ឧុក្កាការិកាំ អភាសិ អចវន្តចំ អភាសិ អញ់ សត្តារំ ជុន្តិសិ អត្តិ ឧ រាកោ រាកប្បដ៏ប្រកោ អត្តិ ឧ នោសោ នោសឲ្យដ៏រួច កោ អគ្គិ ឧ មោ ហោ មោលឲ្យដំ-វុបកោ អត្តិ ន គាំលេសោ គាំលេសប្បដិរុបគោ រុប់ អបរិធិបូធំ អញាតាវិធ្រ្ជិយំ អបរិធិបូធ្លិ ។ ည်း ကောက် ညီကွက် သိကာင်းဗျားဟာ ၂ဝႆ များ-តំបន់ អញ្ជាត្រ្តី អប់តំបន់ ។ មហា និយា ទោ អនុសយា - និក្តុ ហោ ខុន្ត្តមញ្ចុមា សុត្ទលស**មាហ**ិតា តរតរីប្ខងខ័យ (⊕) ជ្រើសស មន្ទិមពេល ខេត្តដើយមេហា ។

បញ្ចត្តិសភាណវារំ ពឋាវត្ថុប្បករណំ និដ្ឋិតំ ។

១ម ខុទ្ទកបញ្ចមោ បរប្បវាទមទួតោ ។ ៤ ឱ. កថាវត្ថុប្បករណន្តិ ៩ ទិស្សតិ ។

ឧទ្ទាន់ នៃតេវីសតិមវគ្គនោះ គឺ

និយាយអំពី បុគ្គល គប្បីសេពមេថុនធម្ម ដោយសេចក្តី វុទ្ធាស្ត្រមួយ ១ ពួកអមនុស្ស សេតមេថុនធម្ម ដោយ ក្ងែងកេខជាព្រះអរហន្ត ១ ព្រះពោធិសត្វ ទៅកាន់អសុវ-កាយ យាង៍ចុះកាន់គព្រសយ្យា បានធ្វើទុក្សកិរិយា បាន ធ្វើអំពើមិនញ៉ាំងបុគ្គលឲ្យក្ដៅ ទុខ្ទិសចំពោះគ្រង់ទៃ ព្រោះ ហេតុធ្វើសេចក្ដីជាថ្នាដើម្បីឥស្សិយយស ១ មិនមែនកគ: ប្រៀបដោយវាគ: មាន មិនមែនទោស: ប្រៀបដោយ ទោស: មាន មិនមែនមោហ: ប្រៀបដោយមោហ: មាន មិនមែនកិលេស ប្រៀបដោយកិលេស មាន១ រួប មិនសម្រេច អញ្ញាតាវិទ្រ្ទិយ មិនសម្រេច ១ ៗ សាសនា បុគលធ្វើជាថ្មី ការលេត ខ្លែ សេចក៏អធិ ្បាយ តែមួយ រូប មិនសម្រេច អញាតាវិន្រ្ទិយ មិនសម្រេច ហើយ ។ មហានិយាម: អនុស័យទាំងឡាយ ការសង្គត សង្គិន ការញ៉ាញី នូវបប្បា្ជវាទមាន១ខ្ទុក:ជាគំរប់៤ ការក្វឹ ដែលតាំងនៅមាំក្នុងមូលនៃសុត្រ ក្នុងគម្លាក់ថាវត្ ជាលទ្ធិ នៃព្រះសា ស្ថា

ចច់ កថាវិត្តប្បករណៈ មានភាណវ៉ារៈ ៣៩ ។

អភិធម្មបំជិពេ

កហិវត្ត**ស្ស** តតិយោ ភាគោ មាតិកាបត្តានិ

		b)				
មាត៌៌ា	តត់យោ	បណ្ណ	វេរា			អង្គេ
	ឯ៣ទ	សមោ	វិគ្គោ			
តិសេទ្រចិ អនុសយក	ń .	•	•	•	•	୭
ញាណក់ថា .		•	•	•	•	୭ ୦
ញាណំ ចិត្តវិហ្វយុត្ត	ិត្ត ភេយ .	•	•	•	•	୭୭
ឥទ្ធិក្សា មេល	•		•	•	•	୭ ମ
ឥទ្ធិពលកឋា	. •	•		•		อ๗
សមាធិតិថា .		•	•	•	•	60
ធម្មត្តភាកថា •••		•		•		66
អនិប្តាក់ថា .		•	•	•		66
	ទ្វាទត	ម្រោ	វិគ្គោ			
សំវរោ តម្លិតថា ⊸n	•		•		•	ษ๗
កម្មក្ ថា		•	•	•	•	હિલ
សទ្ចោ វិទ្ធាកោតិកថា	•		•	•	•	១
សទ្យយត់នក់ថា	•	•	•	•	•	ற

អភិធម្មចិដ្ឋា

កហិវត្ត តត៌យភាគ

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាត៌កា	តិតិយ	បណ្ដ	ក្រូសត:	•			ទំព័រ
	ឯក	វាទូស	មេរិក្ត				
ត់ស្យេច អនុសយ	វត្ថា	•			•		ଚ
ញ្ជា ណកថា				•	•	•	୭୦
ញា ណ ចិត្តវិហ្វយុរួ	តនិកថា ពេល			•	•		9 <i>9</i>
ឥទ្ធិកានិក្សា ខេត្ត			•	•		•	စက
ឥទ្ធិពលក្សា		•				•	อ๗
សមាធិតថា		•	•	•	•	٠	60
ជម្មើតតាក់ថា 		•	•	•			66
អន់ប្តាក់ថា						•	66
	H	ទល់ម	TÎ				
សំវែតមនិតថា 		•	•		•	•	ଜଣ
កម្មស់ហ					•		ભ ^થ ્ય
សខ្មវិជាកោតិតថា		•		•			ന ഉ
តិវិធីស្រីវិឌីស្គ្							

មាត៌កា							អង្កេ
សត្តតំបរមកថា ពុទ្ធពុ		•	•			•	ගුර්
, ^រ កោលកោលឯកវីជិកថា		•					നൃഷ
ជីវិតារេករេបនកថា	•			•	•	•	11
ទុគិត្ ក ថា រុគ	•	•					હ 9
សត្តមកវិតតថា	•				•	•	l l
	ត្រវ	ឋមោ	វិគ្គោ				
កហ្វ ដ្ឋក្ហ	•		•		•	•	6 5
កុសលចិត្តហ្វដិលាភកថា	•			•		•	_ಅ ಜ
អនន្តរាប្យភក្បា		•	•		•		ુ હ
និយតស្ស និយាមកថា	•	•	•	•	•	•	ර ඉ
នីវុតកថា	•	•		٠		•	ප් හ
សម្បីភត្តថា រឺ	•		•	•	•		હહ
សមាបនោ អស្សាទេតិក	ń.	•	•	•	•	•	હા
អ សាត ្យគត់ថា	•	•			•	•	જે જ
ជម្មន្ត្ហា អព្យាកតាតិក្	ń.	•	•	•		•	59
ជមត្ណា ខ ទុក្សមុទ្រ	ហេត្ត	ਲਾਂ .	•		•	•	ဉ်က
	ÛĢ.	បមោ	វិគ្គោ				
កុសលាកុសលប្បដិសន្ទប	បន្តប	ń.	•	•			કાગ

ត៍	វគ្លឹកប្រ	ប្រជុំម	ាតិក	)				PPK	
មាត៌កា								ទំព័រ	
សត្វកត្តបរមកថា ១ ១ ពុ	•	•	•		•			ကျ ဉ်	
រ កា លំរកាលឯកវីជិ	តថា		•	•	•	•		നൃംഗ്	
ជីវិតារៅពេបនកថា	•	•	•	•		•	•	n	
ម្គត្ ក ថា	•						•	હિ	
ស ត្ថមកវិត្តកំហ .	•	•	•			•	•	હહ	
	ត្រារ	លម	îñ A						
កហ្វដ្ឋក្បា .			•		•	•		68	
កុសលចិត្តហ្វដិលា	កក្ហ		•					<i>೬ವ</i>	
អនន្ទរាបយុត្តក្បា ព ពេ	•	•	•	•	•		•	હિલ	
និយតនិយាមកថា	•							ප්ව	*
នីវុតតថា						•		ජෙග	
សម្បីភ្ន ត្ ថា •	•	•	•			•	•	<i>હ</i> હ	
សមាបនោ អស្សារ	ខេត្តប់ា	•	•	•	•		•	હાજા	
អសាត្តាគុតថា	• •	•	٠		•		•	હૈય	
ធម្មត្តណាអព្យកតា	ត្តថា	•	•					ර්ම	
ជម្រួលានទុក្សម • ហ ខេ ខ	ទ យោត	ಗರು	•					රහ	* !
	ijĢ(	សមរ៍	À A						
កុសលកុសលហ្វដិ	សន្ទហន «	តក្ប	•				•	bN	*

6Nº	的'	តិ៌ាប្ប	វាតិ				
មាត៌ិកា							អង្គេ
សទ្ធាយឥន្ទប្បត្តិកូថា		•					๗๑
អនន្តរហ្វប្ចយកថា	•	•		•	•		ลเ
អរិយ្យូបតថា		•	•	•			છીલ
អរញា អនុសរយាត់តថា ញ			•				<i>ದ</i> ಂ
បរិយុដ្ឋាន ចិត្តវិប្បយុត្តនិក	ਰਾਂ .	•	•	•	•		ය් භ
បរិយាបន្តថា	•	•	•	٠	•		<i>ಜ</i> હ
អព្យាកតកថា	•	•	•	•	•		<i>ದ</i> ದ
អបរិយាបន្នក់ថា	•	•	•		•		^{در} ق
	បង្អរ	លមោ	r A				
បច្ យ តាក្បា	បត្ស •	សមោ	飛 角		•	•	લ હ
បច្ចុយតោកថា អ ញ មញ្ហច្ចុយកថា ញ ញ	បត្តរ	សមោ	រិ គ្នា				4 b
	បត្តរ	សមោ	ຳເຄຼົກ				
អ ញ មញ្ជប្រភេមា ញ ញ	បត្ស	សមោ	张 育				ష స్త్రి
អ ញ មញ្ជបួយកថា ញ ញ អ ្ តកថា	បត្តា	សមោ	北 角			·	<i>ૡ</i> ઌ૾
អញមេលាហ្វូច្យក់ថា ញ ញ អន្ទាក់ថា ១ណលយមុហុត្តថា	បត្តរ	សមោ	张育 · ·	·	·		809 40 40
អញ្ជាមញ្ចម្លេកថា ញ ញ ប្រែកថា អន្ទាក់ថា ១ណលយម្មហុត្តក់ថា អាសវិតថា	បត្តរ	សមា		· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·			లం ద లం ల గ డ గ స్
អញមេញ ហ្វូ បួយកថា ញ ញ ហូ អន្ទាកថា ១ណលយមុហុត្តកថា អាសវកថា ជាមរណកថា សញ្ញាវេទយៈតកថា	បត្តា	សមា	北 角				808 808 403 403

សគ្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា	ភ្នំ រ										
សទ្យាយតនុប្បត្តិកហ់	) 9										
	ی (د										
មរូ កា រិតម្	) જ										
អពាអនុស យោតិតថា • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	_ತ ಂ										
	'ന										
បរិយោបន្តថា	રુહ										
អព្យាកតកថា	ತ್ವ										
អញ្ចុំយោបន្តថា	ષ્યુ છ										
បុគ្គរសមវិគ្គ											
បច្យេតាក្បា	ધ ભિ										
អពាមពាហ្វបួយភេហ៍	ષ્પ પ્ર										
	_ಳ ದ										
ខណ្យយម្ហាត្តថា · · · · · • • • • • • • • • • • • • •	00										
អាសាក្យ · · · · • • • • • • • • • • • • • • •	06										
ជ្រមរណេតថា · · · · ·	n										
សញ្ជាវេទ្ធមានកឋា · · · · ១	ငက										
	عاه										
•	०४										

មាតិ៌ា							អង្កេ
អសពាសត្តបកាតថា ញ		•	•	•	•	•	೯೦ ದ
កម្ បច្ យក្បា វិ	•	•	•	•	•	•	990
	ប់ផ្	ត្រា	បណ្ណា	ល់ពា			
	្រេ	វាឡីវ	ឋមោ	頂角			
និគ្ <i>ហត</i> ថា ·	•	•	•	•	•	•	995
បគ្ហក្ថា ·	•		•	•	•	•	೯೯ದ
សុខានុហ្វខានតថា	•	•	•	•	•	•	୭୯୭
អធិ គយមនសិការក េ គហ	හා •	•	•	•	•	•	୭ଜଜ
វ្លំ ហេតុតិក្សា "	•	•	•	•	•	•	୭ଜମ
វ្លំ សហេតុកន្តិកថា	•	•	•	•	•	•	૭ <i>೬</i> પ
វូបំ កុស៣កុសលន្តិ	ត្ត ក ថា	•	•	•	•	•	စက္ စ
រូបំ វិជ្ជាកោតិតថា	•	•	•	•	•	•	စက္ပြ
វិត្ត វិស្សឧបវិស្សឧរដ្ឋ	ត្ត ក ថា	•	•	•	•	•	စက္ခြဲ
រូបវាគោ រូបជាតុបរិប	ឋា ៤ នោ	ត៌អាទ	តថា	•	•	•	စဤင
	ល៍	ត្តវត	រមោ រ៉	គ្រោ			
អត្ត អវហ គោ បញ្ជា ព ប	លេវចម	តិតថា	•	•	•	•	966
នត្ត អរហាតោ អកាព	ឋមព្ភិក ឃុំ	භ	•	•	•	•	ಶಿಶಿತ
សពុមិទំ កម្មភាតិក	-		•	•	•	•	१८४

សង្លឹក្រ	ជាច់ម	វាតិកា	l			ษพ๑	
មាតិ៌ា						ទំព័រ	
អសពាសត្ ^{ចិ} កាត់ថា ២ ។	•	•	•	•	•	୭୦ ଘ	
កម្បឲ្យក្ប វិ	•	•	•	•	•	99 0	
បិត្តិ រ	ថ្ងៃ	ា្ណស _ែ	ີາ:				
សេ	)ឡូត	ឋមវិត្ត	•				
និគ្គហកថា	•	•	•	•	•	စစဉ်	
បគ្ហក់ថា	•	•	•	•	•	ൈദ്	
សុខានុហូខានតថា	•	•	•	•	•	୭୫୭	
អធិគយមនសិការកថា គ ហ	•	•	•	•	•	୭୯୯	
វូបហេតុតិតថា	•	•	•	•	•	୭ ଌ ମ	
វូបសហេតុកន្ទិកថា	•	•	•	٠	•	છ જિલ્	
វូបកុសលាកុសលន្តិកថា	•	•	•	•	•	១៣១	
រូបវិជ្ជាកោតិតថា	•	•	•	•	•	၈၈၂၆	
វូបរូជាវិចករូជាវិចវន្តិតថា	•	•	•	•	•	၈၅ စ	
វូបវាគវូបនាគុបវិយាបនោ	តិអាទ	ಗರು	•	•	•	၈၅၂ င	
ດ័	វត្តវត	វមវិត្ត					
អត់ អរហៈតោ បុពាបច បេ 'ព្យ ប	ហតិក	ਹ ੀ	•	•	•	୭ ୯ ୯	\$ 5 5
នតិ អរហៈតោ អកាលម	ាតិតថ ប	, .	•	•		966	
សព្វមិន កម្មភាគិកថា		•	•	•	•	စပ္ခ	*

មាតិក	)										អង្កេ
ងខ្វិយ ខ	ៗទូតថ	)	•	•			•		•	•	ඉරුස්
ឋបេត្តា	អវិយ	មគ គ.	ទឹកថា ក	,	•		•			•	୭୯୭
ន វត្ <i>ត</i> ព្រ	សង្គេ	j e	สิญ	ា ប	ជុំ <i>គ</i> ្	<i>ភាត់ធ</i>	តិតថា	)	•	•	ඉප්ŋ
ន វត្ <i>ពុំ</i> តូវ	សង្ឃេ	r e	รริณ	1र्रे	ന1	រត <u>ិ</u> តិវ	r ජා	•		•	૧ <i>૯૯</i>
ន វត្ <i>ពុំ</i> សូវ	សង្ខេ	ĵ	ភ្ជា	តត្ត	ජා	•	•	•		•	୭୯ମ
ន វត្តពុំ	សង្ឃ	rt J	63	មហ	ជួល <u>រ</u>	ិតថា ព			•		೯ ಆ ದ
ន វត្តព្	ពុទ្ធស	j ĝ	े इ इ	ហដ្ឋ	លន់	r ජා		•	•	•	စဉ်စ
ខត្តាណា :	សុទ្ធក	හ	•	•		•	•	•	•	•	စဉ်က
			Ħ	ផ្លាវ	បមេ	า ใเ	A A				
មនុស្ស	លាក់ក	භ		•		•	•		•		୭ଧମ
ជម្មេស	នាក្ប	ń	•	•		•	•				છ ૄ જ
ក់វុណាក	්රා		•	•			•			•	୭ମ/୭
គន្ធជាតុ៖	ූ ජා			•	•	•					୭ମଧ
ឯកមា្គក	ซ่า		•	•			•				୭ମାମ
ឈានស	ង់និក ភេព	ජා	•	•		•	•		•	•	୭ମଧ
ឈា នន្តរ	កេត្	•	•			•		•		•	ഉ ർ ഉ
សមាប់	ខា ស ≠	e 4	មុណ	ាត់ត	ಗರು		•				<i>ಾದ</i> ಚ
យក្នា វៈ ទុំ	ប ប ក	វ្យត	ត្ តិកិប់	'n.				•	•	•	೯ ದ ದ

សគ្គឹកប្រាប់មាតិកា	ଜଣାନ
មាតិកា	ទំព័រ
ឥន្ទ្រិយពុទ្ធកថា	୭୯୯
ឋ បេត្វា អវិយមគុនិកថា	୭୯୭
ន វត្តពុំ សង្ឃេ ទុក្ខិណ បដ់គ្គិណាត់តិកថា	වර් ග
ន វត្តពុំ សង្ខោទក្ខណៈ វិសោធ្វេត្តក់ថា	9 ८ ८
នវត្ត សង្ឃេ កុញ្តិតិកេហ ·	୭୯ମ
ន វត្ត ស្សស្ស ទិន្ទ មហប្លនិកថា	ඉප් ය්
នវត្តពទុស្ស ទិន មហបួលនិត្តថា	စဉ်စ
eត្តណាវិសុទ្ធតថា	စဉ်က
អដ្ឋារសមរិគ្គ	
មនុស្សលេកកថា	୭ଧମ
1 1	
ធម្ម (ខេសនាក្យា	୭୬୯
, •	୭ ଅବ ୭ ବୟ
ជមុខសេសាក្ថា	
ជម្មានសេសាក់ថា	୭ <i>୩</i> ୭
ជម្មានសភាក់ថា	อฟอ
ជម្ម ទេសនាកថា	อ <i>ฟ</i> อ อฟ อฟ
ជម្មាធសភាតថា	୭ ମଧ୍ୟ ୭ ମଧ୍ୟ ୭ ମଧ୍ୟ ୭ ମଧ୍ୟ

មាត៌កា										អង្គេ
		ឯក្ច	នវិ ត	វត៌មេ	£) }	គ្រោ				
កំលេសជហរ	ខកប	'n	•	•	•	•	•		•	૭ ૡ ૭
សុ ញ្ញតាកថា	•		•	•	•	•	•		•	૭ ૡ હ
សាមពាផល៖ ញ	් ජා	•	•	•	•	•	•	•	•	૭ ૡ ઠૃ
បត្តិកឋា .	•	•	•	•	•	•	•	•	•	୭୯ ଘ
ត្ឋ តាតថា		•	•	•	•	•	•	•	•	600
តុសលតថា	•	•	•	•	•	•	•		•	60 6
អព្ទន្និយាមឥ «ព	ក ក ប	ń	•	•	•	•		•	•	606
ឥន្ទ្រិយកថា	•	•	•	•	•	•	•	•	•	God
		31	ឋព៌	(4)	֝֞֞֞֞֞֝֞֞֞֞֞֝֞֞֞֝֞֟֞֓֞֟֞֟֞֝֞֟֞֟֓֓֓֟֞֟֓֓֓֟֟	<u> </u>				
អសព្លា ចូ ត ថា		•	•	•	•	•	•	•		606
ញា ណ តថា	•	•	•	•	•	•	•	•	•	600
នរយៈបាលកប	ń	•	•	•		•	•			७०५
តរូលានក្បា				•			•	•	•	66 හ
មគ្គប់ា	•	•	•	•	•	•			•	666
ញា ណត់ថា		•	•	•	•		•	•	•	660

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា 6 m.n ទំព័រ មាត៌កា ឯក្លួនវិសតិមវគ្គ កលេសជហខកឋា o.d o សុពាភាតថា ២ សាមពាផលតថា ញ បត្តភថា ବ୍ୟ ପ តឋភាគថា តុសលតថា អច្ចននិយាមតាតថា ឥន្ទ្រិយ**ក**ថា វីសតិមវគ្គ អសញ្ចិច្ចកថា 696 ញាណតថា និវយចាល់ក់ថា . 60% ត់វិញខកថា ප්පිත 666 ម្គុក្ហា . 660

ញា ណ កឋា

មាត់ិកា		999t	M M	ល៍ព៌ា			អង្កេ
		ឯកវិស	វិមេ	វគ្គោ			
សាស នត ថា	•		•	•		•	မက္ခ
ห์ใกลกชา		•	•	•	•	•	ලිගුගු
សព្រោជនក្ស ញ	ή.	•	•				ලිහිදි
ឥទ្ធិក្សា	•	•		•		•	ල ගු ප්
ពុទ្ធកឋា		•	•		•	•	ලි හා සා
សព្វទិសាកថា			•	•	•	•	ලි හා ශ්
ជម្មក់ថា .	•		•		•	•	ලගුද
កម្មកហ់ .	•	•	•	•	•	•	660
		ពាវិសតិ	的	角			
បរិនិព្វានកឋា				•		•	666
កុសលច់ត្កថា	•		•	•	•	•	666
អាខេញ្ញកឋា				•	•	•	669
ជ្មាក់សមយក ~	රා	•		•	•		७ ७८
ត់ស្យេបិតថា	•		•	•	•	•	600
អព្យាកតកថា	•			•		•	660
អាសេវនប្បច្ចុយ	វតា	ಗಳು	•	•		•	686

	ត៍	វគ្គឹក្រ	ជាប់មា	ាតិកា			6116	
មាត៌កា		ឯកវីព	បតិមរ៍	) A A			ទំព័រ	
	(	ខុទ្ធក	វណ្ណា (	ឋក:				
សាសនកថា	•	•	•		•	•	6 0 9	
អវិវិត្តក្		•	•	•	•	•	မကက	
សព្រោជនតថ ញ	対	•	•	•	•	•	ලි හැ ලි	
ឥទ្ធិក្សា	•	•		•	•	•	ල් භාල්	
ពុទ្ធតថា	•	•		•	•	•	ල භා භ	
សព្វទិសាតថា	) .	•		•	•	•	ලිගුර	
ជម្ភេយ .	•	•	•	•	•	•	ြက္လ	
កម្មស់ហ .	•	•	•		•	•	660	
	ពាវីសតិមវិគ្គ							
បរិនិព្វានក្បា	•	•		•	•	•	666	
កុសលចិត្តឥថ	'n	•	•	•	•	•	666	
អា ខេញ្ត្របា	•	•	•	•	•	•	669	
ធមាភិសមយវ	ූ හ	•		•	•	•	ଜ୍ୟ	
ត់ស្បាប់កឋា	•	•	•	•	•	•	660	
អព្យាកតកថា	•	•	•	•	•	•	660	
អាសៅនហ្វូច្ចប	ស្តាក់ឲ	か	•	•	•	•	666	

មាត៌កា							ដ្ដាំង
ខណ៌តតថា	•	•	•	•		•	668
	តៅ	សត៌មេ	म द्वा	คิ ค			
ឯកាធិប្បាយកថា	•	•	•		•	•	હિલ્લ
អវហនវិណតថា ១ ៣	•	•	•	•	•	•	હિલ્લ
ឥស្សរិយកាមការិកាក	භ	•		•	•	•	630
វា គប្បដិរូប កា ខិត ថា	•	•		•	•	•	હકહ
អប់ ខែបួនត្បា .	•	•	•	•	•		હક્ષ

	ល	្រឹក្សិ	ប្រប់ទេ	ឋាតិ៌ា	î			6 me
មាតិកា								ទំព័រ
ខណៈតតថា .	•	•	•	•			•	હિલ્ફ
តេវីសតិមវិគ្គ								
ឯកាធិប្បាយកថា		•		•	•	•	•	હિલ્લ
#វហនវណ្តស់ ត M		•	•	•	•	•		હિલ્લ
<i>ង់ស្សរិយ</i> កាមការិ	កាក	ń	•	•	•		•	650
<i>ពឝប្បដិ</i> រូបភាទិកា	ජා		•		•	•	•	656
អបុរិនិបន្តថា លុខ			•		•	•	•	હિકહ

វ្តៃស្ត្រៃង្ស

វិកុខ្ទះមេ	मोर्डिस	ង្គេ	rರ್ಷ (೧೯೩೪ ರು
ន ហេវិ វត្តព្វេ	ន ហេវ វត្តព្វេ		
6 10 A	y 10 y	ය්ගු	ය
ខ ហេវិវត វេ វត្តព្	ន ហេវ វត្តព្វេ		
y 10 y	ሃ ነሪ ሃ	යිහ	ଚ ଚ
សន ទ្ធិណ្	គ្ននិយ ត	6 හු ඉ	er
វត្ត ្រូ ប ។	វត្តព្រេក សេក	660	ಡ

សគ្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស-ត្រវិ

ពាក្យ់	ពាក្យត្រវិ	ទំព័រ	បត្តាត់
អត្ថមន្ទវ ពោលយ៉ាង *	អកមិនគួវរពាលយ៉ាង *	δ	
18:16 Y 10 Y	r 91:21	ed	જ
អ្នកមន្ត្តរៈពោលយ៉ាង	អត្ថមិនគួរពោលយ៉ាំ **	ই	
18:16 y 1v y	18:16 y	୭ဤ	ಡ
អត្ថមនគួរពោលយ៉ាង	អ្នកមិនគួរពោលយ៉ាង *	ន៍	
1 8:16 9	ទេះ ទេ ។ បេ ។	ආප්	೯ ದ
ព្រោះរម្វាប់វិតក:និងវិចារ:	ព្រោះម្យាប់វិតក:និង		
	វិចារៈ ។ បេ ។	ૡૺઌ	હ
របស់បុគ្គលកាល រំពឹងរមែង៍	វបស់បុគ្គលកាលរំពឹង វគ្គ	រ វម្មន៍	
កេត្តឡើង ។ បេ ។	កេត់ ឡេង ។ បេ ។	ଧନା	စ က
្រូឡាគ្នា	ប្រព័ត្	ದರಿ	Ŀ
ចិត្តរបស់បុគ្គលដទៃ មានទេ	ចិត្ត វបស់បុគ្គល		
7107	ដ ទៃបាន ទេ ។	୭७०	୭୦
សេបក្សេខ ព 1	សេចក្ខុក ១ 1 ទ	୭୯୭	بي
មិនមាន ទេហ្វ ។ ដើ ។	មិនមាន ខេច្ច ។	ာကက	9 £
អត្ថមិនគួរពោលយ៉ាង	អ្នកមនគរពោល * "		
18:16 7 10 Y	យ៉ាងខែ៖ ខេ ។	y 4 c	€.¢

ស្យេវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Taro-Jiro-sha Puplishing Co., Ltd.
President Mitsuru Asakawa
5-32-7 Hongo, Bunkyo-ku, Tokyo 113 Japan

この本は次の方によって復刻されました。

株式会社 太郎次郎社 代表 浅川 満 〒113 東京都文京区本郷5-32-7 03-3815-0605 ព្រះត្រៃចិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មចិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃចិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 86 (of 110 volumes total) "ABHIDHAMMA PITAKA"

Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh Reproduced with the kind cooperation of the TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE First edition December 8, 1994 Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第86巻アビダンマピタカ (論部)

発 行:プノンペン仏教研究所

復刻救援:カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

発 行:1994年12月8日

印刷・製本/弘前相互印刷株式会社

製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យ១ុស-ត្រូវិ

ពាក្យ	ពាក្យត្រវិ	ទំព័រ	បត្តាត់
អកមនគួវ ពោលយ៉ាង	អ្នកមិនគួវពោលយ៉ាង	š	
r v1 r 91881	r 91381	ورا	ed
អកមនគរពោលយ៉ាង	អត្ថមិនគួរពោលយ៉ាង **	5	
18:16 y 1v y	18:16 9	୭ဤ	ಡ
អត្ថមិនគួរពោលយ៉ាង	អ្នកមិនគួរពោលយ៉ា * រ	ৰ্ম	
1 8:16 y	ទេះទេ ។បេ។	ආප්	೯ ದ
ព្រោះរម្វាប់វិតក:និងវិហរ:	ព្រោះម្នាប់វិតក:និង		
	रेकारः ५ १७ ५	જે ^ત	હ
វបស់បុគលកាល រំពឹងរមែង	វបស់បុគ្គល់កាល់ពេធិ	រ៍ វមែធ៍	
ក្រេត ឡេង ។ បេ ។	ក្រើត ទ្វើង ។ បេ ។	ବଣ	୭ က
្រូវគ្	ប្រទ្វិគ្នា	ದ ಶ	Ŀ
ចិត្តរបស់បុគ្គលដទៃ បានទេ	ចិត្ត វបស់បុគ្គល		
7109	ដ ខ្វែទាន ខេ ។	୭७०	୭୦
សេចកុស្ខ ព រ	សេចិក្ខុក តរុទ្	୭ ୯ ୭	ربی
មិនមាន ទេហ្វូ ។ ដើ ។	មិនមានខេច្ច ។	ာက္က	9 రీ
អកមិនគួរពោលយ៉ាង	អត្ថមិនគរពេល * "		
18:18 7 10 Y	យ៉ាងខែ៖ ទេ ។	660	9 ಕ

